SOPHOCLIS TRAGOEDIÆ SEPTEM

Tribus Voluminibus comprehenſæ,

Novâ verſione donatæ, Scholiis veteribus (tam antehac quam nunc primum editis) notiſque perpetuis, & variis Lectionibus illuſtratæ.

Operâ THOMÆ JOHNSON, A. M.

VOL. I.

LONDINI,
Apud GUL. INNYS, R. MANBY, & H. S. COX,
Bibliopolas.

ETONÆ,
Apud JOS. POTE, Bibliopolam.
MDCC XLVI.

VOL. I.

AJAX, ELECTRA.

VOL. II.

ANTIGONE, TRACHINIÆ,
OEDIPUS COLONEUS.

VOL. III.

OEDIPUS TYRANNUS,
PHILOCTETES;

ET

TRICLINIUS DE METRIS
SOPHOCLEIS.

SOPHOCLIS

TRAGOEDIÆ,

AJAX & ELECTRA.

NOVA VERSIONE DONATÆ
SCHOLIISQUE VETERIBUS
ILLUSTRATÆ.

Accedunt notæ perpetuæ, & variæ lectiones.

Operâ *THOMÆ JOHNSON*, A. M.

LONDINI,
Apud G. INNYS, R. MANBY & H. S. COX, Bibliopolas.
ETONÆ,
Apud Jos. POTE Bibliopolam.
MDCCXLVI.

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE

AIAX & ELECTRA.

NOVA VERSIONE DONATAE

ILLUSTRATAE.

Honoratiſſimo Domino

D. HENRICO

COMITI THOMONDIÆ,

D. OBRIEN BARONI

De JBRICKAN.

DUAS è Sophocleis, quas tandem abſolvi, Tragœdias, Tuo nomine, Juvenis ornatiſſime, inſignitas volui lectoribus commendare: neque hoc ingratum Tibi fore judico. Bonitas enim Tua dudum ſpectata tollit omnem timorem; animi autem erecti vera magnitudo favorem cle-

mentiamque ſpondet. Sunt quos felicioris vitæ ſtatio evehit quidem, & conſpiciendos exhibet mortalibus; qui tamen in aliorum uſum neque Luminis neque Caloris benefici quicquam conferunt; non adeo infelicem Tibi conceſſit fortuna copiam, neque vitæ gradum tam inutiliter excelſum. Fulges illuſtris, & benigni inſtar ſyderis foves præſentes, & futuris læta omnia promittis. Sunt ſua virtuti initia, ſunt & incrementa, eaque maximam partem ſatis tarda: velocitas autem Tui ingenii & inchoavit ſimul, & curſum prope confecit. Nemo enim unquam ullibi eo uſque maturitatis celerius pervenit: adeoque hanc felicitatem Ætonæ gratulor, quæ tantæ virtutis teſtis ſimul & adjutrix fuit. Non tamen Tibi vel ſic ſiſtendum eſt: Tu ad majora natus, & majori beatus indole, fructus eo uberiores feras neceſſe eſt. Macte igitur, Juvenum Princeps, &

ſi eadem conſtet Tibi venuſta corporis firmitudo, ingeniique felicis vigor (quod conſtet precor) nihil non magnum de Te, nihil non egregium ſperare licebit. Sic ominatur, ſic de Te perſuaſum habet,

Illuſtriſſime Juvenis,

Tibi addictiſſimus,

& Humillimus Cliens

THOMAS JOHNSON.

ΓΕΝΟΣ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ,
ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλου, ὃς ὅτε (ὡς Ἀριστόξενός φησι) τέκτων, ἢ χαλκεὺς ἦν· ὅτε (ὡς Ἴστρος) μαχαιροποιὸς τῷ ἐργασίαν τυχὸν δὲ σπέρματος ἀνδρὸς χαλκέως ἢ τέκτονος. ὁ δὲ εἰκὸς τὸν οὐ τοιούτων γενόμενον, στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως. ἀλλ' ὑσθ' ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν ἀδικεῖται ἀφείθη, τὸ δὲ θεμιστοκλέους ἀποχωμένου. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἴστρῳ, φάσκοντι αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι. πλὴν ἀλλὰ παρ' ὑδενὶ ἑτέρῳ τοῦτ' ἔστιν εὑρεῖν. ἐγένετο δὲ ὁ Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κολωνῆθεν, καὶ τῇ βίᾳ καὶ τῇ ποιήσει σεμνότατος. καλῶς τε ἐπαιδεύθη καὶ ἐτράφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ, καὶ ἐν πρεσβείαις ἐζητάζετο. γεννηθῆναι δὲ αὐτὸν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δὲ Αἰσχύλου μὲν νεώτερος ἔτεσι δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος εἰκοσιτέσσαρα. διεπονήθη δὲ ἐν παισὶ καὶ σφόδρα παλαίσματι, καὶ μουσικὴν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὡς φησιν Ἴστρος. ἐδιδάχθη δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λαμπίνου· καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Ἀθηναίων σφόδρα τρόπαιον ὄντων, μετὰ λύρας γυμνὸς ἀλειλιμμένος τοῖς παιανίζουσι τὸ ἐπινίκιον ἐξῆρχε. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγῳδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ συναγώνισεν ἐν τοῖς ἀγῶσι· πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπόκρισιν ἐν ποιητῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἰαγοφωνίαν (πάλαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο) αὐτὸς δὲ καὶ τὸς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ δώδεκα πεντεκαίδεκα, καὶ τὸ τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρε. φασὶ δέ ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν, ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτὲ συνδιέτριψεν. ὅθεν

καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μὴ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι φασί. Σάτυρος δέ φησιν, ὅτι καὶ τὴν καμπύλλου βακτηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν· φησὶ δ' Ἴστρος καὶ τὰς λοβοὺς κρηπῖδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, αἷς ὑποδύοντο οἵτε ὑποκριταὶ καὶ οἱ χορευταί· καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ δράματα· ταῖς δὲ μούσαις δίαιτον ἐν τῷ πεπαιδευμέναν εὑρεῖν· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ᾧ ἦθος αὐτοῦ τοσαύτην γέγονε χάριν, ὥστε πάνυ πρὸς ἅπαντα αὐτὸν εὔεργέσθαι. νίκας δ' ἔλαβεν εἴκοσιν, ὡς φησι Καρύστιος· πολλάκις δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τριτεῖα δὲ ἐνιαυτοῖς. καὶ Ἀθήναιοι δὲ αὐτὸν ἐτῶν ὄντα ἑξήκοντα πέντε, στρατηγὸν εἵλοντο, πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ἑπτά, ἐν τῷ πρὸς Ἀναίαν πολέμῳ. ὅτε δὲ φιλαθηναιότατος ἦν, ὥστε πολλῶν βασιλέων μεταπεμπομένων αὐτὸν, οὐκ ἠθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἦρξεν ἐν Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι. ἱδρύθη δὲ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευτήν. γέγονε δὲ καὶ θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς οὐκ ἄλλος, καθὰ Ἱερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπείσης, κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν ὑφ' αὑτοῦ οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἱδρυνῆσαι, ἔνθα σκεύεσθαι. ἐμήνυσε δὲ αὐτὴν τῷ δήμῳ, καὶ τάλαντον ἐδέξατο. τοῦτο γὰρ ἦν πρακτηρυχθέν. λαβὼν δὲ τὸ τάλαντον, ἱερὸν ἱδρύσατο μείλιχος Ἡρακλέους. φαίνεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἡ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ ποτε δίκη. ἔσχε γὰρ υἱὸν Νικοστράτης Ἰοφῶντα, ὃν δὲ Θεωρίδου Σικυωνίας Ἀρίστωνα, τὸν καὶ τοῦτο γενόμενον παῖδα Σοφοκλέα τοὔνομα πλέον ἔσεργε. καί ποτε ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ Σοφοκλῆς. τότε τὸν Οἰδίποδα ἀναγνῶναι. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν Ἴστρος καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιππίδου ὑποκριτοῦ ἀπὸ ἐργασίας ἐξ Ὀπουντος ἥκοντα παρὰ τὰς χοὰς πέμψαι αὐτῷ σαφυλήν. τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα, καὶ βαλόντα ῥᾶγα ἔτι ὀμφακίζουσαν εἰς τὸ στόμα, ὑπὸ βῆχος γήρως ἀποπνιγέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δέ φησι τοῦ Ἀντιγόνου ἀναγινώσκοντα, καὶ ἐμπεσόντα περὶ τὰ τέλη κώλῳ μακρῷ, καὶ μείσαντα, ἢ καὶ ὑποσιγμὴν πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄχρι ἀποτείνοντα τοῦ φωνήν, σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὸν ψυχὸν ἀφεῖναι. οἱ δέ, ὅτι μὴ τὴν δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ὑπηρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλιπε. τὸν δὲ πατρῴων αὐτῷ τάφων ἐπὶ Δεκέλειαν κειμένων πρὸ σταδίων τοῦ τείχους ἑνδεκα, καὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατὰ τὸν Ἀθηναίαν, ἐπεὶπερ οὐχ οἷόν τε ἦν αὐτὸν οὐκεῖ θάπτειν, Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπισὰς Αυσάνδρῳ, σκέλλυσιν

λῦσιν ἐπιτρέψαι τιθῆναι τ᾽ ἄνδρα εἰς τ᾽ τάφον. ὡς δὲ ἀλιγώρησεν ὁ Λύσανδρ⟨ος⟩, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσ⟨ος⟩ τὸ αὐτὸ κελεύων· ὁ δὲ Λύσανδρ⟨ος⟩ πωθανόμ⟨ενος⟩ παρὰ τ᾽ φυγάδων τίς εἴη ὁ τιλδυτήσας, κ᾽ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς, κήρυγμα πέμψας ἐδίδυ θάπτ⟨ειν⟩ τ᾽ ἄνδρα. φασὶ δὲ ὅτι κ᾽ τῷ μνήματι αὐτῦ στῆνα ἐπέστησαν· οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῆν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ αὐτῦ τάδε,

Κρύπτῳ τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν, πρωτεῖα λαβόντα
Τῇ τραγικῇ τέχνῃ ῥῆμά τὸ σεμνότατον.

Ἴσ⟨ως⟩ δέ φησιν Ἀθηναίους ἅμα τιν᾽ ⟨τ⟩ ἀνδρὸς ἀρετὴν κ᾽ ψήφισμα πεποιηκέναι, κατ᾽ ἔτ⟨ος⟩ ἕκαστον αὐτῷ θύειν. ἔγραψε δ᾽ (ὥς φησιν Ἀριστοφάνης) δράματα ἑκατὸν τριάκοντα· τούτων δὲ νοθεύεται δεκαεπτά. συνηγωνίσατο δὲ Αἰσχύλῳ, κ᾽ Εὐριπίδῃ, κ᾽ Χοιρίλῳ, κ᾽ Ἀριστίᾳ, κ᾽ ἄλλοις, κ᾽ Ἰοφῶντι υἱῷ, τὸ πᾶν ὃν Ὁμηρικῶς ὠνόμαζε, τύς τε μύθυς φιλῇ κατ᾽ ἴχν⟨η⟩ ⟨τ⟩ ποιητῦ. κ᾽ τιν᾽ Ὀδυσσείαν δὲ ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται, παρετυμολογεῖ δὲ καθ᾽ Ὅμηρον κ᾽ τὸ ὄνομα ⟨τ⟩ Ὀδυσσέως,

Ὀργῆς δή᾽ Ὀδυσεύς εἰμ᾽ ἐπώνυμ⟨ος⟩ κακοῖς,
Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντό᾽ ὀδυσσεῖς ἐμοί.

ἠθοποιεῖ τε κ᾽ ποικίλλ᾽, κ᾽ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆται, Ὁμηρικὴν σκηματίζ⟨ων⟩ χάριν. ὅθεν εἰπεῖν λέγεται Ἰώνικόν τινα, μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὁμήρ⟨ου⟩ μαθητήν. κ᾽ ἄλλοι μὲν πολλοὶ μεμίμηνται τινὰς τ᾽ πρὸ αὐτῶν, ἢ τ᾽ καθ᾽ αὑτύς· μόν⟨ος⟩ γ᾽ Σοφοκλῆς ἀφ᾽ ἑκάστ⟨ου⟩ τὸ λαμπρὸν ἀπαυθίζ⟨ει⟩· καθ᾽ ὃ κ᾽ μίλιτ᾽ ἐλέγετο. ἔμιξε δὲ τοῖς αὐτῦ ποιήμασιν εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν· οἷδε δὲ καιρὸν εὖ μετρῆσαι, κ᾽ πράγματα, ὥστε σὺ βραχέ⟨α⟩ κώλυ ἤρκεσεν ὅλον ἠθοποιῆσαι τὸ πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον σὺ ποιητικῇ δηλοῦν ἦθ⟨ος⟩, ἢ πάθ⟨ος⟩· φησὶ γοῦν Ἀριστοφάνης, ὅτι κηρὸς ἐπικαθέζετο τοῖς χείλεσιν αὐτῦ· ἄλλοι δὲ Σοφοκλέους τῷ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένον. φησὶ δὲ Ἀριστόξεν⟨ος⟩, ὡς πρῶτ⟨ος⟩ τ᾽ Ἀθήνηθεν ποιητῶν τιν᾽ Φρυγίαν μελοποιίαν εἰς τὰ ἴδια ἁρμάτα παρέλαβε, κ᾽ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμιξε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

Σοφοκλῆς, Σοφίλλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος τραγικός. τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ΄ Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ. ὅτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλυμμάτῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸ χορὸν ἐν πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε, ἐὰν πρότερον δυωκαίδεκα εἰσιόντων· προσηγορεύθη ὁ μέλιτ[illegible] ἀφ᾽ οὗ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε δ᾽ δράματος πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴν στρατηλογίαν ἔγραψεν ἐλεγεῖά τε καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην, ὃν δὲ χορὸν πρὸς Θίασιν καὶ Χοίριλον ἀγωνιζόμενος. παῖδες δὲ, ὃς ἔχει, ἕτοι, Ἰοφῶν, Λεωφάνης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ᾽ Εὐριπίδην ἐτῶν ς, ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄. ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ

ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τοῦ Τρωϊκῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ Ἀντιωρίδαι, καὶ Αἰχμαλώτιδες, καὶ Ἑλένης ἁρπαγὴ, καὶ Μίμνων. πεπλανῆσθαι μὲν οὖν τὴν μάχην δ᾽ Ἀχιλλέως, ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ᾽ αὐτῷ πλέον τι ἀρίστευσαι παρὰ τὸν δ᾽ σώματος κομιδήν. καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων, κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας τοῦ κρίσεως μὴ τυχὼν, παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὸν γνώμην· ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων καὶ τέμνων, δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀφαχρίζεσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας, ἀπάγει ἐπὶ τὸν σκηνήν. ἐν οἷς ἐστι καὶ κριός τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα· ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται Αἴας μαστιγοφόρος· ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν δ᾽ Λοκρὸς Αἴαντος. Δικαιάρχος δὲ Αἴαντος θάνατον ἐπιγράφει· ἐν ᾧ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς Αἴας ἀναγέγραπται. ταῦτα μὲν ὃν πράττῃ ὁ Αἴας· καταλαμβάνῃ ᾧ Ἀθηνᾶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τοῦ σκηνῆς διοπτεύοντα τί ἄρα ποτὲ πράττῃ ὁ Αἴας. καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνηρκὼς. καὶ ὁ μὲν ἐξέρχεται ὡς τὸ μαστιγῶν τὸν Ὀδυσσέα. παραγίγνεται δὲ

δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονὸς, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸ δράσαντα. ἔξεισι δ' καὶ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παιδαρίοις, εἰδυῖα μὲν τὸ σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστὶν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. μαθόντες δ' παρ' ἀλλήλων τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι Αἴας ταῦτ' ἔσφασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορός. ἐντεῦθεν ὁ Αἴας προελθὼν, καὶ ἔμφρων γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται, καὶ τύτε Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς. ὁ δ' ὑποχριθεὶς πεπαυμένος, ἐξίσι δηθεν καθαρσίων ἕνεκεν, καὶ ἑαυτὸν ἀφιερίζεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπεὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον καὶ πρὸς Ἀγαμέμνονα ὡς ἐῶντας θάπτειν τὸ σῶμα. τὸν δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν ὁ Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται. παρίσηται δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας, ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ λύπης ἔπεσαν οἱ ἄνθρωποι εἰς μανίαν μετεπίπτουσι. ὁ δὴ καὶ Αἴας πέπονθε, τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀποτυχών.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυσάθμῳ κεῖται πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα, εἰπεῖν μετὰ τὸν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν. ὑπὸ μόνου ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος, θεᾶς ἂν ἦν τὸ ταῦτα ἀφανίσαι. μετὰ δὲ τὸν θανάτον τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν· οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν· οἱ δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν (σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός) καὶ ἕτω τελευτᾷ· οἱ δ', ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. μετὰ δὲ τὸ πλευρᾶς, ὅτ μόνην αὐτῷ τρωτὸν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα (ὅπερ ὑπάλυπτεν ἡ τοῦ Ἡρακλέους λεοντῆ) ἄτρωτον ἦν· τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν (ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ) τρωτὸν ἦν. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος, Αἴαντος μανία καὶ τελευτή.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ Μαστιγοφόρος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Πρόσωπα.

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ἐκ Σαλαμινίων ναυτῶν.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΗΜΙΧΟΡΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

SOPHO-

SOPHOCLIS AJAX Flagellifer.

PERSONÆ Fabulæ.

MINERVA.
ULYSSES.
AJAX.
CHORUS *Senum Salaminiorum.*
TECMESSA.
NUNCIUS.
SEMICHORUS.
TEUCER.
MENELAUS.
AGAMEMNON.

ΑΘΗΝΑ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΑΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ἀθ. ΑΕΙ μὴν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
Καὶ νῦν ἐπὶ σκιωαῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐχάπιω ἔχει,

Πάλαι

1. Ἀεὶ μὴν, ὦ π.] Πάρεσιν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν μή τι ἀπὸ ἐχθρᾶς πάθῃ. πάντα δὲ τὰ τῆ ὑποθέσεως συνεκλικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, πρὸς τίνα ὁ λόγος, καὶ πῆ ἡ σκιωὴ, καὶ τί πράττῃ ὁ Ὀδυσσεύς. ἐν ᾧ τῷ πεῖράν τιν' ἐχθρῶν, λείπῃ ἡ κατά. ἤδη ἴχνος τι κατέθετο τῆ ὑποθέσεως, ὡς παρ' ἐχθρὸν ἥκῃ. δεῖ δὲ τὰ τῆ ὑποθέσεως συνεκλικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ. Ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πείρᾳ καὶ δόλῳ μετιόντα τὸς ἐχθρούς. πεῖρα δὲ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ, Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν· ἓν δ' ἐπίσαμαι, Τᾶς παίδος ὄντος τᾶδ', ἐγὼ διόλλυμαι. Τὸ δ' ἀεὶ εἶπεν, ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο, ὅτι καὶ μὴ Διομήδους κατάσκοπος γενόμενος ἐπὶ τὸς Τρῶας, ἦκ ἔλαθεν αὐτήν. ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησι, Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἤτέ μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσασαι, ἠδὲ σε λήθω. δυσχεραίνῃ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι, ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. Ἄλλως. Ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, τὴν παρὰ τῆ ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προϋφαρπάσαι. οἷον, ἐπιβουλεύῃ σοι τίς; σπουδάζῃς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σῆ γινομένην αὐτῷ τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῆ κυνηγῶν, οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι, προφυλατόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην. πεῖρα δὲ Ἀττικῶς δόλος καὶ τέχνη. ὅθεν καὶ πῶραταί, οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι. Λαρτίου] κλητικὸν ἀντὶ κυρίου. 2. Θηρώμενον] ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα. ἐπήνεγκε καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς· καὶ τὸ μετρούμενον, ἀριθμοῦντα, ζητοῦντα, ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τὰ σκείνε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 2. Πεῖράν τιν'] ἢ πράθῃναι τῆ ἐχθρῶν, καὶ ὧν κατὰ σὲ μηχανῶν), προλαβεῖν ζητοῦντα, τῷ, πρὶν ἢ παθεῖν, μαθεῖν, καὶ φυλάξασθαι. ἢ ὅτως, ἁρπάσαι, καὶ συντόμως λαβεῖν πεῖραν τῆ ἐχθρῶν, τί κατὰ σὲ μηχανῶν). 4. Τάξιν ἐχάτ.] ὅτι ἐν μὲ τῷ ἐνὶ μέρῃ Ἀχιλλεὺς ἦν τοῦ στρατοῦ· ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ, Αἴας ὅτοσι, ἵνα ὡς κρείττους τῆ ἄλλων τὴν

MINERVA, ULYSSES, AJAX, CHORUS.

Iambi.

Min. SEMPER quidem, o fili Laertis, vidi te
Molimen aliquod hoſtium deprehendere captantem,
Et nunc circa tentoria nautica te cerno
Ajacis, ubi ordinem extremum tenet,

Jampri-

τὴν ἰχνὺν φύλακες ὧσιν· σὺ δὲ τοῦ μεταξὺ Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος καὶ οἱ λοιποὶ στρατηγοί. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1. Ἀεὶ μέ] τὸ προοίμιον προσφωνητικὸν, καὶ σύνταῦθα πρότασις. 3. Καὶ νῦν] σύνταῦθα ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου.

SCHOL. INED. 1. Ὦ παῖ Λαέρτου] ὦ υἱὲ τοῦ Λαερτίου, ἀεὶ ὁρῶ σε μετιόντα τοὺς ἐχθροὺς πεῖρά καὶ βλάβην· τοῦτο γὰρ καλῶς ἔφη ὅτι καὶ μετὰ Διομήδους κατάσκοπος ἐγένετο ἐπὶ τοὺς Τρῶας. Ἴσιον ὅτι δι' ὀδὲν ἄλλο δυσχεραίνει ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τοῦ Αἴαντος, ἢ διότι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς, ὡς προεῖπεν ὁ λόγος δηλώσει. *Bar.* Δέδορκα] δέρκω, ὁ μέλλων δέρξω, ὁ παρακείμενος δέδορκα, ὁ μέσος, δέδορκα· λαμβάνει δὲ ὡς πλατὺς ἐνεργώς. *Bar.* Δέδορκα] οἰκείως ἔχρησιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεργώτων λαμβάνειν· οὐ μὴν πάντες παρακείμενοι ὕστω λαμβάνουσι. ἀλλ' εἰσὶ μὲν οἱ ἐπὶ σημασίας ἐνεργοῦντος ἀεὶ λαμβάνουσι, ὡς ὁ δέδορκα, δέδοικα, πέφρικα, καὶ ἕτεροι. εἶσι δὲ οἱ ὀφείλοντες ἐπὶ ἐνεργοῦντος λαμβάνουσι, ἀλλ' ἀεὶ ἐπὶ παρεληλυθότος, ὡς ὁ πέποιθα, πεποίηκα, καὶ ἕτεροι. εἶσι δὲ οἱ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐνεργοῦντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ παρεληλυθότος λαμβάνουσι, ὡς ὁ πεποίημαι, οἷον πεποίημαι τινὰ φίλον, ἢ ἀντὶ τοῦ ποιοῦμαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐποιησάμην. L. B. 2. Πεῖράν τινα] τετέχνηται προσβολὴν καὶ ἐπιχείρησιν. *Bar.* Πεῖραν] φέρωμαι σοῦ καλῶς, ἀντὶ τοῦ, διὰ πείρας σε καταλαμβάνω καλόν· ἢ φέρωμαι τὸ γνώμης σου, εἰ μὴ μεταβέβληκε, ἀντὶ τοῦ, θέλω λαβὼν πεῖρας καταλαβεῖν αὐτήν· καὶ φέρωμαι βλάπτῃ σε, ἀντὶ τοῦ, ἐπιχειρῶ, ἀφ' ὧν πεῖραν ἢν δίδωσί τις τινὶ, ἢ λαμβάνῃ· καὶ ἡ προσβολὴ, καὶ ἐπιχείρησις, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. L. B. 3. Ἐπὶ σκηναῖς] ἀντὶ τοῦ παρὰ ταῖς σκηναῖς. *Bar.* Ἐπὶ σκηναῖς] σκηνὴ ἡ προσκαίρως κατοικία, ἣν Ὅμηρος κλισιὴν λέγει· καὶ ἡ τῶν δραματουργῶν σκηνή· ἤγουν τὰ προσωπεῖα· οἱ ἐμβάται· αἱ τοιαῦται στολαὶ, καὶ τάλλα· καὶ ἀπὸ τούτων σκηνὴ πᾶσα ὑπόκρισις καὶ ὑπηλότης. L. B. 4. Ἔνθα τάξιν ἐχάτιλλον ἔχει] διὰ μέσου, τὸ ἔνθα τάξιν ἐχάτιλλον ἔχει. *Bar.*

Πάλαι κυνηγετῶντα, κ᾽ μετρέωμον
Ἴχνη τὰ κείνε νεοχάραχθ᾽, ὅπως ἴδῃς
Εἴτ᾽ ἔνδον, εἴτ᾽ ὄδ᾽ ἔνδον. εὖ δέ σ᾽ ἐκφέρει
Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
Ἔνδον γὰ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
Στάζων ἱδρῶτι κ᾽ χέρας ξιφοκτόνους.
Καί σ᾽ οὐδὲν εἶπω τῆσδε παπταίνειν πύλης
Ἔτ᾽ ἔργον ὄξιν, ἐννέπειν δ᾽ ὅτῳ χάριν
Σπεύδωὐ ἔνθε τὼ δ᾽, ὡς παρ᾽ εἰδυίας μάθῃς.
Οδ. Ὦ φθέγμ᾽ Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
Ὡς σύμαθές σε, κἂν ἄποπτος ἦς, ὅμως
Φώνημ᾽

6. Νεοχάραχθ᾽] εὐφυῶς, ὁπόταν γὰ νεωστὶ αἱ Λαχαράξεις τ ζώων γένωνται, μᾶλλον ἑπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὁδμή. Νεοχάραχτα. νεωστὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζ῀ τῷ ἀκροατῇ ὡς τ ὑπολωθησομένων. 7. Εἴτ᾽ ἔνδον, εἴτ᾽ ἐκ ἔνδον] ἐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν ἔτι εἰ ἔνδον ὁ Αἴας. ἔνδον γάρ. ἀλλὰ λέγε διά τι τὴν σπουδὴν ταύτῳ ἔθε, ἵνα παρ᾽ ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι. Εὖ δέ σ᾽ ἐκφέρει] ἔοικε τ σκύλων ἕ Αἴαντ῀ ἐπάγεταί σε ἡ βάδισις ἕ Αἴαντος δίκην κυνὸς εὐοσφρήτε, ἀπὸ ἕ ἴχνους ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ Αἴας. παροίλκον῀ γὰ τὸς κυνηγέτας αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. παρ᾽ ὃ κ᾽ ἐπακτῆρας θέλουσιν ἔνιοι αὐτὸς καλεῖ῀, ὡς ἐπαγομένης ὑπὸ τ κυνῶν. Ὅμηρος, Περὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν Ἴχνη ἐρεύνωντες κύνες ἦισαν. 11. Οὐδὲν ἔτ᾽ ἔργον ἐσίν] Ἀντὶ ἕ ἐκ ἀναγκαῖον ἐσίν. 14. Ὦ φθέγμ᾽ Ἀθάνας] Καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίη῀. φθέγμα γὰ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν. δῆλον γὰ ὡς ἐκ εἶδεν αὐτὴν, ἐκ ἕ κἂν ἄποπλος ἦς, τυτέσιν ἀόρατος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 10. Στάζων ἱδρ.] τοῦτο καθ᾽ ὅλον κ᾽ μέρος. τὸ μὲ στάζων, ὅλον· τὸ ῀ κάρα κ᾽ τὸ χεῖρας, μέρος. κ᾽ ἐχ᾽ ὥς τινες φασὶ, στάζων κ᾽ σταζόμενος, κ᾽ ἔξωθεν τὸ ἔχων λαμβάνουσι, λέγοντες ὅτω, σταζόμενος τὸ κάρα, κ᾽ ἔχων τὰς χεῖρας ξιφοκτόνους. 14. Φιλτάτης ἐμοὶ] εἰκότως τοῦτ᾽ εἶπε. δεῖ γὰ τὸς συνετωτάτους, εἷος ἦτος, τὴν Ἀθηνᾶν περὶ πλείστου ποιεῖ῀σθαι, φρονήσεως ἔφορον οὖσαν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 7. Εἴτ᾽] τοῦτ᾽ ἔσιν, ἡ βάσις. 9. Ἔνδον γὰ] κατασκοὴ τ βάσεως. 14. Ὦ φθέγ.] προοίμιον δεύτερον προσφωνητικὸν κ᾽ αὐτὸ, κ᾽ ἐνταῦθα ἡ πρότασις.

SCHOL.

Jampridem venantem & metientem
Veſtigia illius recens impreſſa, ut videas
Intuſne ſit, an non intus: opportune autem educit te *tua*,
Canis Lacænæ ſicut ſagax aliqua venatio.
Intus enim jam vir eſt, caput
Stillans ſudore & manus enſicidas.
Adeoque nihil te per hanc introſpicere portam
Jam opus eſt; ede autem cujus gratia
Operam hanc ſuſceperis, ut à me ſciente *rem omnem* diſcas

Ul. O vox Minervæ chariſſimæ mihi Dearum,
Quam certum tui, licet conſpectum fugias *ipſa*, tamen

Sonum

SCHOL. INED. 6. Ἴχνη] ἴχνος γίνε῀, ἀπὸ τ῀ ἴω τὸ πορεύομαι σὺν τ῀ χνῆς· ἦγεν τὸ ἐν κινήσ῀ κ῍ χνεῖ γινόμενον κ῍ τυπέμενον. *Bar.* 9. Ἔνδον γ῀ ἀνὴρ] Δ῀κνύ῀ σὺ ταῦθα ὅτι ἐκ ἦν ἐκεῖ ὁ Αἴας, ἀλλὰ ἀρτὶ ἦλθε. *Bar.* 10. Χέρας ξιφοκλόνους] ὅσον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τ῀ ἀνθρωποκλόνους, κ῍ ἀνθρωποκλόνους. ἀνθροπόκλονος γ῀ τὸ προπαροξύτονον, ὁ ὑπὸ ἀνθρώπ῀ φονευθείς. ἀνθρωποκλόνος ⸗ ὁ ἄνθρωπον φονεύσας. ξιφόκλονος ὤφλ' εἶναι, ὁ ὑπὸ ξίφ῀ς φονευθείς. ξιφοκλόνος δὲ ὁ ξίφος φονεύσας· ὅπερ ἔ῀ιν ἄτοπον. ἐνταῦθα δὲ ξιφοκλόνους λέγ῀ χεῖρας, τὰς διὰ ξίφ῀ς φόνον ἐργασαμένας. L. B. 11. Παπταίνω] ἀπὸ τ῀ ὅπλω τὸ βλέπω γίνε῀ παπλάινω ποιητικῶς, κ῍ σημαίν῀ τὸ ἐπιτηρῶ, κ῍ σοχάζομαι, κ῍ περισκοπῶ. *Bar.* 12. Ἔργον ἐ῀ὶν] τὸ ἔργον τρία δηλοῖ, τὴν χρείαν, τὴν δυσκολίαν, κ῍ τὴν σ῀όχλησιν. *Bar.* Ἔργον] ἡ πρᾶξις, κ῍ ἡ δυσκολία, κ῍ ἡ χρεία. καθ' ὃ λέγε῀ ἐνταῦθα. κ῍ ἔργον λιμ῀ ἐγενόμην· ἦγεν ἀγώνισμα, ἀφ' ἕ κ῍ πάρεργον λιμ῀ ἐγενόμην, ἦγεν πάρεργον ἀγώνισμα ὡς τ῀ λιμ῀ δηλονότι δρασηριωτέρ῀ ὄντος, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν, κατὰ τ῀το λέγε῀ κ῍ τὸ παρανάλωμα, ἦγεν πάρεργον ἀνάλωμα. L. B. ἦγεν εἰργάσατο ἡμᾶς ἐπὶ τ῀σδ' νύκτος, κ῍ τὸ ἑξ῀ς. B. 13. Ὡς παρ' εἰδυίας] εἰδέω, εἰδῶ τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων εἰδ῀σω, ὁ παρακείμενος εἴδ῀κα, κ῍ κατὰ συγκοπὴν εἶδα, ἡ μετοχὴ ὁ εἰδὼς, τ῀ εἰδότος· τὸ θηλυκὸν ἡ εἰδυῖα, τ῀ εἰδυίας. σὺ δὲ τ῀ εἶδα, εἶδας. εἶδε, προθέσ῀ τ῀ ναι γίνεται εἰδέναι τὸ ἀπαρέμφατον. *Bar.* 14. Ἀθάνας] ἡ Ἀθήνη κ῍ ἡ Ἀθηναία, ποιητικῶς. ἡ Ἀθην῀ δὲ κοινῶς. *Bar.*

16. Καὶ

Φώνημ' ἀκέω, καὶ ξυναρπάζω φρενί,
Χαλκοσόμε κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
Καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
Βάσιν κυκλοῦντ' Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
Κενὸν γὰρ, ὀδὲν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
Νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πεζαγοῦ ἄσκοπον
Ἔχει περάναι, εἴπερ εἰργάσατο τάδε.
Ἴσμεν γὰρ ὀδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἁλώμεθα.
Κἀγὼ θέλοντὶς τῷ δ' ὑπεζύγιον πόνῳ.
Ἐφαρμόσας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
Λείας ἀπάσας, καὶ κατηριθμημένας
Ἐκ χειρός, αὐτοῖς ποιμνίων ὑπασπάτας.

Τὸν

16. Καὶ ξυναρπάζω φρενί] ἤτοι ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. τὸ δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνει] ὡς ἐθάδος αὐτῷ οὔσης. ἔοικε μέντοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ Ἀθηνᾶ. δεῖ γὰρ τοῦτο χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ. προθεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ ὕστερον λέγει τὰ Αἴαντος. 17. Κώδωνος] ἡ κώδων θηλυκῶς, Ἀττικῶς. κώδων ὁ καλεῖ] τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. ἀπὸ μέρους ὁ τὴν σάλπιγγα φησί. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων εἰσὶ γὰρ Λιβυσικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύπτιοι, εἰσὶ Τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀριχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις, ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα. ὁ δὲ νῦς, Καί σε τὸ φώνημα ἀκέω ἐξαιρέτως ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης ὔσης. σακεσφόρος δὲ ὁ Αἴας, ἐχ' ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν. Ὅμηρος, Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠύτε πύργον. οἰκεῖον δὲ τοῦτο τῷ Αἴαντος. 23. Τρανὲς] σαφὲς, ἀληθές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν, ἵνα ἐπιχρεμπὴς ᾖ ἔτι ἡ ὑπόθεσις, καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμφίγνοιαν ἄγῃ. διὸ ἐβελοντὶς τοῦτον ὑπέστην τὸν κίνδυνον, ἵνα γνῶσι τἀληθὲς, πάντων τὴν αἰτίαν ὃν γεγονότος εἰς αὐτὸν ἀναγόντων. Ἁλώμεθα] τῷ νῷ πλανώμεθα. 26. Λείας ἁπάσας] τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα λείας φησίν. ἔνθεν καὶ λῃστὴς κατὰ τὸ κύριον. Ὅμηρος, Λῃΐδα τ' ἐκ Πελίης συνελάσσαμεν. Κατηριθμημένας] ἄκυρον. τὸ γὰρ σκυλεύειν, ἐναρίζειν. ὅτι τὰ ἔναρα, σκῦλα, παρὰ τὸ ἀρηρέναι, καὶ σύνδεσθαι αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἔρεα θῆρας ἑλέσθαι. πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν; Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς, — τὸ δὲ σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη Γιγνόμενον νιφετοῦ, καὶ βελέων ἔρυμα. 27. Ἐπισάταις] τοῖς ποιμέσι. καλῶς δὲ τοῦτο,

ἵνα

Sonum audio, & corripio mente,
Ærei-oris tubæ veluti *ſonum* Tyrrhenicæ:
Et nunc recte intellexiſti me ob virum inimicum
Greſſum torquere, Ajacem *dico* ſcutiferum.
Illum enim, nec quenquam alium, veſtigo dudum.
Hâc nocte enim rem inopinatam *contra* nos
Confectam dedit; ſiquidem hæc *ille* perpetravit.
Scimus enim nihil certum, ſed vagamur *incerti*.
Quare ego voluntarius huic me adjunxi labori.
Deletas enim modo invenimus
Prædas omnes, & trucidatas
Manu, *una cum* ipſis gregum cuſtodibus:

Quam

ἵνα μὴ παραγένοιτό τις ἀπαγγέλων τὸ σαφές. πόθεν ἂν αὕτη ἡ ὑποψία; ὅτι εἰδέ τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μὴ δι' ξίφους νεωστὶ ῥαινομένου ὑπὸ δ' αἵματος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 17. Ὡς Τυρσην.] τέτων γὰρ αἱ σάλπιγγες κρείττους τ παρ' ἑτέροις εὑρημένων· ἢ ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν σάλπιγγα εὗρον. βέλτιον ἢ τὸ πρῶτον. αἱ γὰρ τ Τυρσηνῶν σάλπιγγες ἐξαίρετόν τι τ παρ' ἑτέροις εὑρημένων ἀπετέλεν μέλος, ὡς μόνον ἀκέσαντά τινα γνῶναι Τυρσηνικὴν εἶναι τὴν ἠχεῖσαν σάλπιγγα. λέγει ἂν κ' Ὀδυσεὺς ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, ὄντως ἀκέω τὸ σὸν φώνημα εὐμαθὲς κ' εὐκατάληπτον, κ' ὀξέως νοῶ ὅτι σόν ἐστιν, εἰ κ' ἀθέατος ὑπάρχεις. ὡς περ καταλαμβάνω τὸ φώνημα τῆς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος. ἀκέων ἠχεῖσαν αὐτὴν δηλονότι. 19. Τῷ σακεσφόρῳ] οὐχ ὁπλοφόρῳ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν. ἐξαίρετον γὰρ εἶχεν ὁ Αἴας τὸ σάκος. 21. Ἄσκοπον] ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον· ἀ γάρ ἐστι σωτήρια τίνος χάριν ἐποίησε. 23. Τρανὲς] ἀληθὲς, σαφὲς, φανερόν. Ἀλλ' ἀλώμ.] τῇ διανοίᾳ. οἰόμενοι τέτον ταῦτα ποιῆσαι ἀπὸ δ θεαθῆναι ὑπό τινος κατασκόπε ξιφηφόρον ἐν τῷ πεδίῳ νυκτός. ἔνεστι δὲ ἀπιστεῖν, ἀφ' τὸ μαινομένε τὸ ἔργον δοκεῖν. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τοῖς σώφροσι. 24. Τᾷδ' ὑπεζύγην] ὑπῆλθον, ἀπὸ τ ζώων τ ὑπὸ τῷ ζυγῷ δηλδύντων. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 18. Καὶ νῦν] κατασκοπή. 20. Κεῖνον γὰρ] κατασκοπὴ ἑτέρα.

SCHOL. INED. 17. Κώδωνος] κώδων ἐτυμολογεῖ ἀπὸ δ κινεῖν ὠθῆν. *Bar.* 22. Ἔχῃ περάνας] Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ἔχω περάνας, ἐστὶ κατὰ σύνηθες Ἀτλικόν· λαμβάνε δὲ ἀντὶ δ ἐπέρανε. εἰς τὸ ῥῆμα τ μετοχὴς γὰρ διαλύε ὁ λόγος. *Bar.* 22. Εἴπερ εἴργασαι τάδε] τετέσι, ἐὰν εἰσὶν εἰργασμένα ταῦτα τὰ ἔργα παρ' ἐκείνε δ Αἴαντος, ὡς ἐδόθη φήμη. *Bar.* 23. Ἀλλ' ἀλώμεθα] ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι, ἀφ' δ ἄλη ἡ πλάνη, κ' ἀλύζη τὸ δ τινὶ χρείᾳ γενόμενον τινὰ ἀπορεῖν, κ' ἀλύσσα κόμη, ἡ ἀτακτεῖσα, κ' πλανωμένη. L. B. *Bar.*

32. Καὶ

Τίω δ' ἔν σκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν τρέπῃ.
Καί μοι τὶς ὅπλὴρ αὐτὸν εἰσιδῶν μόνον
Πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει,
Φεάζει τι, κἀδήλωσεν. εὐθέως δ' ἐγὼ
Κατ' ἴχνος αἶσσω, κἀ τὰ μὴ σημαίνομαι,
Τὰ δ' ἐκπέπλημαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτῳ.
Καιρὸν δ' ἐφήκεις. πάντα γὰρ τάτ' ἦν πάρος,
Τά τ' εἰσέπειτα, σὴ κυβερνῶμαι χερί.
Αθ. Ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, κἀ πάλαι φύλαξ ἔβλω
Τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.
Οδ. Ἦ κἀ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
Αθ. Ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τῶδε πάργα ταῦτά σοι.
Οδ. Καὶ πρός τι δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα;

Αθ.

32. Καὶ τὰ μὲ σημ.] ἴχνη σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. εἶον, σημεῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τῶν ἴχνων. τὰ δὲ ἀπορῶ. τοιοῦτον γὰρ συμβαίνῃ ἐπὶ τῶν ἰχνευτῶν, ἐπιταραττομένων τὰ ἴχνη· διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος. καὶ ὅλως Ὀδυσσεὺς ἀναμένῃ τὸ ἀκριβὲς γνῶναι, ἵνα μὴ δοκοίη κατ' ἐχθρὸν προπετές τι πράττῃν. 34. Καιρὸν δ' ἐφήκεις] εὐφυῶς ἄρχεται τῆς ὑποθέσεως ὁ Ποιητὴς, ὥστε τρανῶσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς Ἀθηνᾶς. θεραπεύῃ δὲ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἀθηνᾶν, ἵνα καὶ σὺν τοῖς ἐξῆς ἔχῃ αὐτὴν εὐμενῆ. 36. Ἔγνων, Ὀδυσσεῦ] ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα μὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ τὸ πρᾶγμα. 38. Ἦ κἀ φίλη] σὺ τοῖς ἀμυσταίοις κατὰ βραχὺ δηλοῖ ἡ ὑπόθεσις. πυνθάνεται δὲ πρῶτον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονεῖ. εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον δράσας, πρὸς καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ σὺ τῷ, ὡς ἔστιν ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ ὄντως καὶ ἀληθῶς, κεῖται· 40. Καὶ πρός τι δυσλ.] ἐπύθετο πρῶτον εἰ αὐτὸς ὁ δράσας, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται. τὸ δὲ δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον. ἀγνοεῖ γὰρ ἔτι τὴν μανίαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 32. Καὶ τὰ μὲ] κατά τινα μὲ, σημεῖόμαι ὡς αὐτός ἐστιν ὁ δράσας· καλά τινα δὲ, εἰς ἔκπληξιν πίπτω καὶ ἀπορίαν, ὃ δυνάμενος συνιέναι τὸν δράσαντα. σώφρων γὰρ ὁ Αἴας· τὸ δὲ ἔργον, μαινομένῳ καὶ παραπλῆγος. εἰ δὲ λέγοντες, τὰ μὲ τῶν ἰχνῶν, ὃ καλῶς λέγουσι. 39. Τἄργα ταῦτα] τὸ σοὶ, ὃ παντάπασιν ἀργὸν, ἀλλά καί τινα χρείαν παρέχῃ, εἴτις ἀκριβῶς

Quam quidem in illum nemo non culpam confert.
Idque mihi quidam explorator, ipſum conſpicatus ſolum
Exultantem *per* campos cum gladio recens madido,
Narratque & indicavit. Ego vero ſtatim
Veſtigiis incumbo, & quædam ſignis colligo,
Quibuſdam vero perturbor, nec ſcire poſſum cujuſnam *ſint*.
Per tempus autem advenis. Omnia enim quæque olim *facta fuerunt*,
Quæque in poſterum *erunt*, tua moderor manu.
Min. Novi *hoc*, Ulyſſe, & jampridem cuſtos prodii
In viam, tuæ favens venationi.
Ul. Ergo, chara domina, tempeſtive hanc operam ſumo?
Min. Certe ſunt viri iſtius (*Ajacis*) hæc facta tibi *intentata*.
Ul. Aut cur inſanam adeo incitavit manum?
Min.

ζῶς σκοποίη. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς, ὃς ἐστιν ὁ πράξας, μαθεῖν ἐβούλετο, ἀλλ' τοῦτο Ἀθηνᾶ πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦτο φησὶν, ὡς ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ Αἴαντός ἐσί σοι τῷ θέλοντι μαθεῖν ζητοῦντι. εὑρήσεις δὲ τοῦτο πολλάκις πρωϊῶν. ¶ Σχήμ. Τριχ. 28. Τὴν δ' ἂν] βάσις. 31. Φράζει] κατασκοπῇ τὸ βάσεως. 36. Ἔγνων] προκατάσασις καὶ διήγησις τὸ ὑποθέσεως.

SCHOL. INED. 33. Ὅτε] οἱ Ἀτλικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακλικοῦ ἄρθρε τὸ γενικῆς τῆς ἑνικῶν τοῦ ὅ, καὶ ἀντὶτοῦ ὑποτακλικοῦ τὸ δοτικῆς τοῦ ᾧ, τὸ ὅτε λέγεσι, καὶ τὸ ὅτῳ, συντιθέντες τὰ προτακλικὰ ἄρθρα τὸ τὲ, καὶ τὸ τῷ μῦ τοῦ ὁ. τούτοις ἀκολεθήσαντες οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦτο ποιοῦσι. λέγουσι γὰρ ὅτων ἀντὶ τοῦ ὧντινων, καὶ ὁτέοις ἀντὶ τοῦ οἷσιν. ἐπὶ δὲ τῶν αἰτιατικῶν ἐδέποτε τὸ τοιοῦτο γίνεται, ὅτι παρὰ ταῖς Ἀτλικοῖς ἔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς. L. B. *Bar.* 36. Ἔγνων Ὀδυσεῦ] πῶς ἐξῆλθες ζητῶν ἃ ἔπραξεν ὁ Αἴας. *Bar.* 40. Καὶ πρὸς τί] καὶ πρὸς τί, οἷον πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀφορῶν ἦξεν ἀντὶ τοῦ ἦλθε, καὶ ἐκίνησεν ὅταν χέρα δυσλόγισον. B. ἤγεν δυσκατανόητον, δυσυλλόγισον. ἔσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος, ἀντὶ τοῦ δυσλογίσως, ὥσπερ ταχὺς ἦλθε ἀντὶ τοῦ ταχέως. L. B. *Bar.* τυτέσι πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀφορῶν, ἐκινήθη ὅτως ἐχθρικῶς. *Bar.*

Αθ. Χόλῳ βαρυνθεὶς τῷδ' Ἀχιλλείων ὅπλων.
Οδ. Τί δῆτα ποίμναις τἀμὰ δ' ἐπεμπίπτῃς βάσιν;
Αθ. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.
Οδ. Ἡ καὶ τὸ βέλημ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
Αθ. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
Οδ. Ποίαισι τόλμαις ταῖς δὲ κἀφρενῶν θεᾷσει;
Αθ. Νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιον ὁρμᾶτ' αὖθις.
Οδ. Ἡ καὶ παρέσχη, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
Αθ. Καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν φρατηγίσιν πύλαις.
Αθ. Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
Αθ. Ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐτῶ' ὄμμασι

Γνάμας

44. Ἡ καὶ τὸ βέλημ'.] ἐρωτᾷ πῶς μόνος ὢν, πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι. μὴ λέγε βέλημα, φησίν· ἐὰν γὰρ ἦν βέλημα, ἀλλὰ πρᾶγμα. 45. Κἂν ἐξεπράξατο, εἰ κατημέλησ' ἐγώ] γράφεται Ε, ἐξέπραξεν. 48. Ἡ καὶ παρέσχη] ἀντὶ τοῦ ἐπλησίασεν ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ ἐληλύθει ἀφίκετο. 49. Στρατηγίσι πύλαις] ταῖς τῶν σκηνῶν. 50. Μαιμῶσαι] γράφεται Ε, διψῶσαν. 51. Ἐγὼ σφ' ἀπείργω] ὅτι προσκοπὲς ἦν διηγηματικῷ εἴδει τὸ πᾶν διεξελθεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. χαρὰν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνηρηκέναι. ταύτης δὲ αὐτὸν τῆς χαρᾶς ἀπῆρξα, δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασι. καλῶς δὲ εἶπε γνώμας· ἐὰν γὰρ κλέψαι φησὶ τὴν ὄψιν, ὥστε μὴ ὁρᾶν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ γνώμῃ δύσφορον ἐπιβαλεῖν, ὡς οἰέσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα· τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 42. Ἐπεμπίπτῃς οἱ λέγοντες τὸ ἐπεμπίπτῃν ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλῃν, ἵνα συντάξωσι τὴν αἰτιατικὴν, τἀληθὲς ἀγνοοῦσιν· ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, πολεμῶ σοι πόλεμον, καὶ ἦλθον ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν· τὸ γὰρ ἐλθεῖν ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν λέγω· οὕτω καὶ νῦν, ἐπεμπίπτῃς ταῖς ποίμναις τήν δὲ τὴν βάσιν, τοῦτ' ἔστι, τίνος ἕνεκα ἐπὶ ταύταις ὁρμᾷ ὁρμὴν τὴν δε, τὸ διαφθεῖραι λέγω αὐτάς. Ἄλλως, ταῖς ποίμναις ἐπεμπίπτῃς, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ποίμναις, τοῦτ' ἔστι κατὰ τῶν ποιμνίων. βάσιν, δὲ ἐποιήσατο, ὥφελεν εἰπεῖν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἐπίθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλῶσαι, ἐπεμπίπτῃ λέγει· τοιοῦτο καὶ τὸ ἔκφερε φόνον, κυκλοῦντα βάσιν. 43. Δοκῶν ἐν ὑμῖν] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν δοκῶν, ὅλον· τὸ δὲ χεῖρα, μέρος. 44. Ἡ καὶ τὸ] τὸ πᾶν ἔτως, ἆρα αὐτὴ ἡ βουλὴ καὶ κατὰ τῶν Ἀργείων ἦν,

Min. Incensus irâ propter arma Achillis *amissa.*
Ul. Cur igitur in greges hoc grassatus est impetu?
Min. Ratus se vestrâ manum tingere cæde.
Ul. Eratne ergo hoc consilium in Argivos *destinatum?*
Min. Et quidem perfeciſſet, si ego neglexiſſem.
Ul. Quibus hisce audaciis, vel quâ animorum fiducià *fretus?*
Min. Noctu in vos furtim egreditur solus.
Ul. An & adfuit, & ad finem pervenit?
Min. Equidem apud geminas erat imperatorias portas.
Ul. At quî inhibuit manum avidam cædis?
Min. Ego illum prohibui, ob oculos ægris Ima-

ἦν, ὅτω μεγάλη δηλονότι ὅσα; 51. Ἐγὼ σφ'] τοῦτ' ἔστιν, ὁ μόνον ἐκώλυσα τότε τοῦ φονεῦσαι ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ νῦν κωλύω μὴ θιάσειν σε. Δυσφόρως] εὔφορον τὸ ἐλαφρὸν, δύσφορον, τὸ δύσκολον φερόμενοι, ἀπὸ τούτου εὐφόρως, ἀντὶ δὲ εὐχερῶς, παρ' Ἱπποκράτει. ἀπὶ δὲ εὐκόλου φέρειν, ὡς ἐναντίον τὸ δυσφόρως, ἤγουν δυσβαστάκτως. ἐνταῦθα δὲ δυσφόρους γνώμας λέγει τὰς κακῶς φερομένας, καὶ μὴ εὐοδουμένας, ἢ παραφόρους. Ἐπ' ὄμμασιν] ἐπειδὴ φησιν ἡ παροιμία, νῦς ὁρᾷ & νοῦς ἀκούει. ὁ δὲ Αἴας ὑπ' Ἀθηνᾶς τὴν νῦν κατεσίσθω, ἀφ' τοῦτο φησὶ τὸ δυσφόρως ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα, τοῦτ' ἔστι τὴν αὐτοῦ ἀφθείρασα, ὡς τε ὁρῶντα μηδὲν αἰσθάνεσθαι, πάσχοντος δὲ αἰτίᾳ τῇ ὁράσεως, ἀλλ' ὁ τῇ ὁράσεως.

SCHOL. INED. 42. Ποίμναις ἐπεμπίπτῃ βάσιν] Ποίμναις ἐπεμπίπτῃ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ποίμναις, τετέχνηται κατὰ τὸ ποιμνίων. ἐμπίπτῃ βάσιν, ἐποιήσατο ὥφελεν εἰπεῖν, ὁ δὲ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλῶσαι ἐμπίπτῃ λέγει. τοιοῦτο καὶ τὸ ἔκφρε φόνου, καὶ τὸ, κυκλοῦντα βάσιν. L. B. ἦγεν ἄρα καὶ αὕτη ἡ βολὴ κατὰ τὴν Ἀργείων ἦν ὅτω μεγάλη δηλονότι ὅσα, B. 46. Ποιαῖσι τόλμαις] ἐρωτᾷ ὁ Ὀδυσσεὺς ὡς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι, ἦγεν τίνες ἦσαν αἱ τόλμαι αἷς ἐθαρρῆ καὶ τί ἦν τὸ θράσος τῶν φρενῶν δι' ὃ ἐθάρρει, ποιῆσαι τοῦτο. *Bar.* 50. Ἐπέχε.] Ἐπέχω τὸ κωλύω, καὶ ἐπέχῃ ἡ οἰκία τοσοῦτον διάστημα, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατεῖ. καὶ ἐπέχῃ τὶς δὲ διδασκάλου τάξιν. L. B. 51. Ἐγὼ σφ' ἀπείργαν] ἦγεν ἐγὼ αὐτὸν ἀπείργα ἀπὸ τοῦ ἀνηκέστου χαρᾶς, ἐμβαλοῦσα τοῖς νοητοῖς αὐτοῦ ὄμμασι γνώμας δυσφόρους. *Bar.* Δυσφόρως.] Ἀπὸ τούτου εὐφόρως παρ' Ἱπποκράτει ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, ἀπὸ δὲ εὐκόλως φέρειν, ὡς ἐναντίον τὸ δυσφόρως, ἦγεν δυσβαστάκτως. ἐνταῦθα δὲ δυσφόρους γνώμας λέγει τὰς κακῶς φερομένας, καὶ μὴ εὐοδουμένας, ἦγεν παραφόρους. L. B.

Γνώμας βαλοῦσα, τ' ἀνηκέστου χαρᾶς·
Καὶ πρὸς τε πώλους ἐκτρέπω, σύμμικτά τε
Λείας, ἄδαστα βυκόλων φρυάγματα.
Ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
Κύκλῳ ῥαχίζων· κἀδόκει μολὼν ἔσθ' ὅτε
Διοσδὸς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κλείνειν ἔχων,
Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν.
Ἐγὼ δ' ὁποῖόν τ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις,
Ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά.
Καπειδὴ τοῦδ' ἐπαύσατ' ἐλθὼν φόνου,
Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,
Ποίμνας τε πάσας, εἰς δόμους κομίζεται,
Ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐκέρων ἄγραν ἔχων.
Καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.

Δείξω

53. Σύμμικτά τε] ἢ τὰ ἐξῆς. περιφρασικῶς τὰ βυκόλια. 54. Ἄδαστα.] ἀδιαίρετα. ἀμέριστα. πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος· ἐλάσσονα γὰρ εἶναι εἰκὸς τὰ μεμερισμένα. 55. Ἔκειρε] ἀντὶ τοῦ κείρων ἐπῆλθ. 56. Κύκλῳ ῥαχίζων] κατὰ πάντα τόπον τὴν ἐπαύλεως σφάζων καὶ διακόπων· διὰ τὸ πλῆθος πρώτῳ καὶ μεγάλῳ διακοπὴν κατὰ ῥάχιν γίνεσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τῶν μεγάλως κακοεργούντων, ῥαχίτας φασίν. 57. Διοσδὸς Ἀτρείδας] πιθανῶς τούτων τὰ ὀνόματα εἶπεν. κατ' αὐτῶν γὰρ πλείων ἡ ἀγανάκτησις, ὡς τὴν ἀδικίας προκαταρξαμένων. τὸ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταμιεύσατο τῷ Αἴαντι, ἵνα καὶ μεῖζον εἴη τὸ πάθος αὐτῷ φανερῶς παραπαίοντος. καὶ πρόδηλον γέλοιον προελθόντα τὸν Αἴαντα λέγειν ἐν παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς, εἰ προφήτης πάντα ἡ Ἀθηνᾶ. Αὐτόχειρ κλείνειν ἔχων] γράφεται παρών. 58. Ἐμπίπλων] γράφεται ἐμπεσὼν, ἢ ἐμπιτνῶν. 59. Φοιτῶντα] ἀντὶ τοῦ μανιόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν μανίαν. λέγει γὰρ, μανιάσι νόσοις. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. 60. Εἰς ἔρκη κακὰ] γράφεται, ἐς ἐρινὺν κακὴν. 61. Ἐλώφησεν] ἐπαύσατο ἀπὸ τῆς ἐπιζυγίου, ὅθεν καὶ τὸ ἐυλόφως φέρειν. 62. Τοὺς ζῶντας] τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς αἰχμαλώτους ἄνδρας, ἄγει, καὶ τὰ λοιπὰ ποίμνια, πιθανὸν δὲ ἐν τοῦτο προσῆχθαι, ἵνα ὅταν εἴπῃ ἡ Τεκμήσσα περὶ τοῦ κριοῦ, προεισαισθώμεθα τοῦτο.

ΣΧΟΛ.

Imaginibus objectis, ab insanabili gaudio;
Et ad greges averto, promiscuamque prædam,
Nondum partitas bubulcorum custodias.
Ibi illatus, quasi tondendo cornigeram patravit cædem
Undiq; obtruncans: & visus est *sibi* quidem nunc
Geminos Atridas manu suâ occîdere prehensos,
Nunc alio alium, irruens, ducum.
Ego vero grassantem hominem furialibus morbis
Instigabam; & impellebam in septa mala.
Tandem ubi hac à cæde conquievit,
Superstites vinculis jam colligatos boves,
Gregesque omnes domum abducit,
Quasi homines, non prædam cornutam, nactus:
Et nunc domi vinctos flagris cædit.

Osten-

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 54. Λείας, ἄδαστα] ὁ δεῖ πρὸς τὸ λείας ἔξωθεν τὸ ἀπὸ λαμβάνω, ἀλλ' ὅτω λέγω, πρὸς τὰ σύμμικτα φρυάγματα τῶν βυκόλων, τὰ ἄδαστα τ' λείας, ἤτοι τὴν ἀμέριστον λείαν. 57. Αὐτόχειρ κλείσιν] αὐτοχείρως ἔδει εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ἔχων ἐπήνεγκε. καὶ τὸ, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον δὲ, ἀσυνδέτως εἴρηκε. 58. Ἐμπιτνῶν] οἱ γράφοντες ἐμπίπλων, ὃ καλῶς γράφουσι. βραχὺ δὲ ὀφείλει εἶναι τὸ πι, ὡς ἐν τῇ τετάρτῃ ὧν χώρᾳ. 59. Μανιάσιν νόσοις] ταυτὸν τὸ, εἰς ἔρκη κακά. ἢ ὅτω λέγει, ἐγὼ δὲ φοιτῶντα καὶ ἀλόγως ὁρμῶντα καθ' ὑμῶν ἄνδρα, ὦτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακὰ, ἐν μανιάσι νόσοις, τῦτ' ἔστιν, ἐκ ἄλλως ἐποίησα αὐτὸν δυσυχῆσαι· (τῦτο γάρ ἐστι τὸ εἰς ἔρκη κακά) ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ποιῆσαι αὐτὸν μανόμενον.

SCHOL. INED. 52. Χαρᾶς·] χαρὰν δὲ λέγει, ἣν εἶχεν ὁ Αἴας ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἀνηρῆσθαι τὰς Ἕλληνας. *Bar.* 53. Σύμμικτά τι] Ἤγουν τὰ σύμμικτα βυκόλια, περιφραστικῶς. τὸ δὲ πᾶν, τὰ σύμμικτα βυκόλια, καὶ τ' λείας τὰ ἄδαστα ἤγουν τὰ ἀμέριστα. L. 58. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον] ποτὲ δὲ ἄλλοτε ἐδόκει κλείσιν εἰσερχόμενος ἄλλον ἀπὸ τ στρατηλατῶν· ἤγουν τ βασιλέων Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου. *Bar.* 59. Φοιτᾷν] Φοιτᾷν τὸ ἐπί τι συχνῶς πορεύεσθαι, καὶ τὸ μαίνεσθαι. L. 62. Συνδήσας] συνδεῖν τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν. L. 63. Κομίζει] κομίζω τὸ φέρω, κομίζομαι δὲ τὸ λαμβάνω. L. 64. Εὔκερων] εὔκερων ἄγραν, ἤγουν εὐφυῶς ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι, τετέρι κερασφόρον, καὶ εὔκερως ταῦρος ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. L.

66. Δείξω

Δείξω γ' ἐγὼ σοὶ πῶδε πεφανῆ νόσον,
Ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θεοῖς.
Θαρσῶν γ' μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχε
Τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
Αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν προσοψιν εἰσιδεῖν.
Οὗτος, σὲ τὴν πάλαι χέρας
Δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, πεπερμηλεῖν καλῶ.
Αἴανται φωνῶ· σεῖο δωμάτων πάρος.
Οδ. Τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
Αθ. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;
Οδ. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μόνων.
Αθ. Τί

66. Δείξω δὲ γὰ σοί] πιθανὴ ἡ παρείσοδος τ Αἴαντος. ὅτω γὰ μεῖζον γίνεται τὸ πάθος τ τραγῳδίας τ θεατῶν, νῦν μὰ παραφρονῆλα, ὀλίγῳ σὶ ὕστερον ἔμφρονα θεωμένων· γὰ ἵνα ἰδὼν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξείπῃ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν· ὅτὰ δὲ γὰ ἡ εὔνοια τ Ἀθηνᾶς συνδείκνυ εἰς τ Ὀδυσσέα. 69. Ἀποστρόφους] εἰς τοὺς ὀπίσω ἐστραμμένους. Ἀφίστροφοι ὀφθαλμοί, οἱ μὲ μαινομένῳ, γὰ οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες, εἶτα κατ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν. ἀπόστροφοι δ, οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. 72. Ἀπευθύνοντα] ἀντὶ μὲ, τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. ἢ ἐπιβάλλοντα μὲ εὐθύνης. Προσμολεῖν] τετέχνιν ἐξελθεῖν. 75. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ] ἐπιστρέφει ἡ Ἀθήνα, ὡς ἀδεοῦς ἐσομένῳ κακεῖ. 76. Μὴ πρὸς θεῶν] παραιτεῖται Ὀδυσσεὺς ἐχ ὡς κωμῳδοῦντος μὲ ποιητὲ φλίαν τὸ ἥρωος (ὅτω γὰ ἀφαιρεθείη τ τραγῳδίας τὸ ἀξίωμα) ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς συνδείκνυ. ἔμφρονες γὰ ἦν τὸ τῷ μεμηνότι παραχωρεῖν· ὅρα γὰ εἶον ἦν, προσελθόντα ἐκεῖνον θεάσασθ τὸν νεκρόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 72. Ἀπευθύνοντα] εὐθύνω τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, γὰ κυβερνῶ, γὰ τὸ κολάζω· γὰ ἀπευθύνω, ἐπὶ τ αὐτῶν. 75. Οὐ σιγ' ἀνέξῃ] τὸ σίγα, τὸ μὲ προσλακτικὸν σπονδιακὸν ὄν, παροξύνεται, ὡς τὸ, Σίγα νῦν ἐσὼς, γὰ μεῖ' ὡς κυρεῖς ἔχων. γὰ παρ' Εὐριπίδῃ, Σίγα, σιώπα. νήνεμον δ' ἔστω' ὄχλον. τὸ δὲ ἐπίρρημα τροχαϊκὸν ὄν, προπερισπᾶ, ὡς σίλαυθα, γὰ παρ' Αἰσχύλῳ, Οὐ σῖγα μηδὲν τ δ' ἐρεῖς καλὰ πλόλιν. τὸ μὴ τοι ἀρεῖς, σὺκ ἄρχς ὀφειλήγραφεν ἐπὶ ἀορίστ, ἀλλ' ἀρεῖς, ἐπὶ μέλλοντος. ὁ μὲ γὰ ἀόριστος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φύσῃ ἢ θέσῃ μακρᾷ παραλήγε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἤρη) διὰ τὸ ἐπῆνεσα, γὰ ἐγέλασα, γὰ ἤρασα, γὰ ἔφρασα, γὰ ὅσοι λοιποὶ ἀόριστοι ἀπὸ μελλόντων γίνον), βραχεῖα συλλαβῇ παραλήγομένων. ὁ δ μέλλων τ πέμπτης συζυγίας τ βαρυτόνων τὰ ἀμεταβολα τηρεῖ μὲ συσ-

λᾶς

Oſtendam vero & tibi hunc manifeſtum morbum,
Ut omnibus Argivis conſpicatus enarres.
Confidens vero mane, nec *ut* calamitatem exſpecta
Virum; ego enim oculorum averſos
Radios arcebo, ne tuum intueantur vultum.
Heus *tu*, te, qui captivas manus
Vinculis coerces, *te* accedere voco.
Ajacem appello; exi pro foribus.

Ul. Quid agis, Minerva? Nequaquam ipſum foras evoces.

Min. Non tacitus durabis, neque metum demes?

Ul. Ne *voca* per Deos, ſed intus ſatis ſit ut maneat.

Min.

λῆς τ παραλη γύσης κ) ωεισπωμένε τόνε. ὡς τ' ἐπφδὴ ἡ ἔκλη Ϝ ἰάμνε χώρα, ἡ ἰάμνω, ἡ πυῤῥιχίω ἀκφέρε), ὃ χρὴ ἄρχς γράφειν, ὡς ὁ ποιητὴς τ βιβλίων εὑρηται (μακρὸν γ ὂν τὸ ἀ, τ Ϝ μέτρε ἀφθείρε κανόνα) ἀλλ' ἀρεῖς, διὰ τὸ ἔαμνον εἶναι τ τοιῦτον μέλλοντα· εἰ δέ τις εἴποι, ὡς ἐπφδὴ ὁ ἥρα ἀόριστος μεταβὰς εἰς ὑποτακτικὸν συνέσχλε τὴν παραλήγυσαν κατὰ τ κανόνα, ἴσω, ὅτι πάντες οἱ ἀόριστοι καὶν τε δισύλλαβοι ὦσι, καὶν τε τρισύλλαβοι, τὴν μὲ κλιτικὴν ἔκλασιν κινηθέντες ἀποβάλλυσι, κἂν τε συλλαβικὴ ἐσι, κἂν τε χρονικὴ (οἷον ἔτυψα, ἐὰν τύψω. ἤκυσα, ἐὰν ἀκύσω. εἶδον ἰδών. ἦλθον ἐλθών. πλὴν Ϝ εἶπον εἰπὼν, κ) ἧκον ἥκων, ἤγαγον ἐλθών) τὴν δὲ παραλήγυσαν μακρὰν ἔχυσι, πλὴν τ εἰρημένων. κ) τὸ ἄρχς ἔν εἰ κ) συνέσχλε τὴν κλιτικὴν ἔκλασιν, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν διεφύλαξε μακρότητα. ὃ μόνον δὲ τὸ ἄρχς, ἀλλὰ κ) τὸ ἄρον. διὸ κ) προπερισπᾶ), ὅτι δὲ μακρά εἰσι φύσ κ) ἀμφότερα, δῆλον ἐντεῦθεν, Μηδ' ὄγκον ἄρχς μηδὲν' ἐστινος πλέον. Ἀλλ' ἄρον ἔξω, κ) μάλισα μὲ μέλλες.

SCHOL. INED. 67. Θρόῃς.] θροῶ τὸ λέγω ποιητικῶς, κ) θροῶ τὸ θορυβῶ κοινῶς. *B.* 68. Συμφορὰν δέχυ] τετέσι, μὴ ἰδὼν τ Αἴανθρα τ Αἴαντα δέξη συμφορὰν οἰκείαν. ἤγαν βλέπων αὐτὸν τοιῶσδε διακείμενον μὴ λυπηθῇς ἐπ' αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ὕτως ἐξηγῆσι, μὴ συμφορὰν δέχυ τ ἄνδρα, τετέσι μὴ οἰηθῇς παθεῖν τι κακὸν ἐξ αὐτε. *Bar.* 69. Ἐγὼ γ] ἐγὼ γ διεγραμμένας ποιήσασα τὰς αὐγὰς τ ὀμμάτων αὐτε ἀπείρξω θεάσασθ τὴν σὴν πρόσοψιν. *Bar.* Ἀποστρόφυς] διάστροφοι ὀφθαλμοί, οἱ Ϝ μαινομένε, κ) οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες, εἶτα ἐπ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν. Ἀπόστροφοι δέ, οἱ ὄπισθεν ἐγραμμένοι. L. B. 71. Οὗτος] ἀποστροφὴ πρὸς τ Αἴαντα. *Bar.* 72. Ἀπευθύνοντα] Εὐθύνω τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, κ) κυβερνῶ, κ) τὸ κολάζω. κ) ἀπευθύνω ἐπὶ τ αὐτῶν ὁμοίως. L. B. Προσμολεῖν] τὸ προσμολεῖν ἐκ ἀπὸ Ϝ μολέω μολῶ γίνε). ἄχρηςον γ τετο, ἀλλ' ἀπὸ Ϝ μόλω. L. 75. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ] σίγα ῥῆμα, ἀντὶ Ϝ σιῶπα, κ) σῖγα ἐπίῤῥημα ἀντὶ Ϝ σιωπηλῶς, ὅπερ ἔχ βραχεῖαν τὴν λήγυσαν. L. B.

77. Τί

Αθ. Τί μὴ γένηται; πεύσεται δὴ ἀνὴρ ὅδ' ὢν;
Οδ. Ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ, κἀμοὶ τανῦν ἔτι.
Αθ. Οὐκοῦν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν.
Οδ. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μόνον.
Αθ. Μεμνῆτ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
Οδ. Φρονοῦντα γάρ νιν δὴ καὶ ἐξέσην ἰδεῖν.
Αθ. Ἀλλ' ἐνδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
Οδ. Πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;
Αθ. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα κἀδορκότα.
Οδ. Γένοιτο μόνον τ' ἂν πᾶν, θεοῦ πεχνωμένου.
Αθ. Σίγα νυν ἑστὼς, κἀμοῦ' ὡς κωφεῖς ἔχων.
Οδ. Μένοιμ' ἄν· ἠθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
Αθ. Ω ἔτος, Αἴαν, δεύτερόν σε προσκαλῶ·

Τί

77. Τί μὴ γένηται] μὴ τί γένῃ) φοβῇ; ἆρ' ὁ αὐτὸς ἦν κἀ πρότερον ἄνθρωπος; ἀλλ' ἐδέν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελούμενον. 78. Τῷδε τἀνδρὶ] δηλικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ. 79. Οὐκοῦν γέλως ἥδιστος] σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν τὸ ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ θεός ἐστιν, ἐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν· ἄλλως τε καὶ παροξύνουσα τὴν Ὀδυσσέα φησίν. 80. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ] μέτριον διεφυλάχθη τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἦθος, διὰ τὸ μὴ σκυθρωπὸν τοῖς κακοῖς. Εἰς δόμους] ποιητικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἐν δόμοις. 81. Μεμνῆτ' ἄνδρα ὀκνεῖς] ἀντὶ τοῦ φοβῇ. πυκνῶς δὲ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. 82. Φρονοῦντα γάρ νιν] ἑκατέρῳ τὸ οἰκεῖον παράκειται, καὶ ὃ χρὴ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως φρονιμώτερα οἰεσθαι τὸν τὸν Ἀθήνας· ἀλλ' ὀκνεῖνο σκοπεῖν, ὅτι ἡ μὲν παῤῥησίας ἀμαλίγει), ὡς θεός· ὁ δὲ, ὑπερσαλμόνως, ὡς θνητὸς, τὸν καιρὸν ὁρᾷ, ὅτι ὁμόσε χωρῆσαι τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ ἐκ ἁρμόζει. Φρονοῦντα δὲ αὐτὸν σὺκ ἂν ἐξέσην δι' εὐλάβειαν. τὸ δὲ νῦν σκῆναι, ὃ τῷ Αἴαντι, ἀλλὰ τῇ μανίᾳ. 85. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα] εἰ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ, ποιήσω μὴ δεδορκέναι. 89. Ω ἔτος] διὰ τοῦ ἔτος ἐ τοῦ Αἴας, δισσὴ ἡ κλῆσις· ἢ ὅτι καὶ πρότερον σκάλεσεν αὐτὸν, ὅτε καὶ Ὀδυσσεύς φησι, τί δρᾷς, Ἀθάνα; ἢ ὡς καὶ πρότερον, ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν,

ΣΧΟΛ.

Min. Quare *hoc* non fiat? an non & ante hic vir fuit?

Ul. Inimicus quidem huic homini, & nunc etiam amplius.

Min. Risus ergo dulcissimus inimicos irridere.

Ul. Mihi quidem sat est illum intus manere.

Min. Furentem manifeste virum vereris videre?

Ul. Sanum quidem illum non refugerem videre.

Min. Atqui ne nunc quidem te astantem prope viderit.

Ul. Quomodo, siquidem oculis iisdem cernit?

Min. Ego caliginem palpebris etiam videntibus offundam.

Ul. Fiant quidem omnia, deo machinante.

Min. Tacitus nunc asta, & mane quo es in loco.

Ul. Maneo. Mallem tamen hinc abesse.

Min. Heus tu, Ajax, iterum te huc voco:

Cur

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 77. Πρόσθεν ἐκ] ἡ σύνταξις, ἐκ ἦν κ᾽ ἔξιν ὅδε κ᾽ ἕτος, ἤγεν ὁ Αἴας, ἀνὴρ ὁ προσθεν· ἤγεν, ἐκ ἔξει τοιοῦτον οἷον ἐπίσασε πρότερον, φρενῶν κ᾽ λογισμοῦ μέτοχον, ἀλλὰ μαινόμενος, ὡς τε ἐκ ἂν ἐπιγνοίη σε. 85. Βλέφαρα] σὺ ταῦθα τὰς ὀφθαλμὰς, ἀπὸ τ᾽ συνεχόντος τὸ συνεχόμενον. βλέφαρα γὰρ κυρίως οἱ τὰς ὀφθαλμὰς συνέχοντες ὑμένες. 87. Σίγα νῦν] τὸ νῦν τοῦτο, εἰ κ᾽ ἀντὶ τ᾽ δὴ ἐστὶν, ἀλλ᾽ ἔχει καί τινα ἔμφασιν καιροῦ, ὥσπερ φαμὲν κ᾽ τὸ ὅτε, τὸ τὴν αἰτίαν δηλοῦν. τοῦτο γὰρ ὁ μόνον ἀντὶ τ᾽ ἐπεὶ ἐστὶν, ἀλλὰ κ᾽ καιρὸν δηλοῖ.

SCHOL. INED. 77. Πρόσθεν ἐκ ἀνὴρ] πρότερον μὲ ἐκ ἦν ἔτος ὁ ἀνὴρ αὐτὸς σκιῶν ὃς ἐστι κ᾽ ταινῦν. *Bar.* 78. Ἐχθρός γε τῷδ᾽ ἀνδρὶ] ναὶ, αὐτὸς σκιῶν ἐστὶν, ἀλλ᾽ ὅμως ἐχθρὸς ἦν ἐμοὶ κ᾽ πρότερον, κ᾽ ταινῦν ἔτι μᾶλλον ἐχθρός ἐστί μοι. *Bar.* 81. Ὀκνεῖς] ὀκνῶ τὸ φοβοῦμαι, κ᾽ τὸ ῥαθυμῶ. L. B. 88. Ὧν τυχεῖν.] ἰστέον ὅτι τὸ τυχεῖν κ᾽ τὸ τυγχάνειν μ᾽ μετοχῆς τάττονται κ᾽ λαμβάνονται ἀντὶ τ᾽ κατὰ τύχην. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐπὶ τ᾽ τοιούτων εἰς τὸ ῥῆμα τ᾽ μετοχῆς ὁ λόγος ἀναλύεται, οἷον ἔλαθε ποιήσας ἀντὶ τ᾽ ἐποίησε, κ᾽ ἔτυχεν ἀναλώσας ἀντὶ τ᾽ ἀνήλωσεν. L. B. *Bar.* Ἡδέλον δ᾽ ἂν εἰδὼς ὧν τυχεῖν] τὸ ὢν σὺ ταῦθα ἀναλύεται εἰς ἀπαρέμφατον, τὸ δὲ τυχεῖν ἐ συνακόλουθεῖ, ἤγεν ἤθελον ὁ᾽ ἂν εἶναι ἐκτός. *Bar.*

Τί βαῦν ὅπως ἐντρέπῃ τ' συμμάχῳ;
Αι. Ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε διογενὲς τέκνον,
Ὡς οὔ σ' παρέσης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
Σπέψω λαφύροις τῆσδε τ' ἄγκας χάλιν.
Αθ. Καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
Ἔβαψας ἔγχος οὔ σφ' Ἀργείων στρατῷ;
Αι. Κόμπος πάρεσι, κὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
Αθ. Ἦ κ' σφὼ Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χέρα;
Αι. Ὡς' ἔπτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀπημάθυσ' ἔτι,
Αθ. Τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
Αι. Θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα.
Αθ. Εἶεν. τί δ' δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
Πᾷ σοι τύχης ἔσηκεν, ἢ πέφυγέ σε;

Αι. Ἦ

90. Τί βαιὸν ὧδε] ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ ὅλως. σύμμαχον δὲ αὐτῷ νομίζῃ, ὡς κ' σὺ τοῖς ἐξῆς φησιν, ὡς εὖ παρέσης. 91. Ὦ χαῖρ' Ἀθάνα] ἐπέγνω μὲν τὴν Ἀθηνᾶν· τὰ δ' ἐξῆς, ὅτι παραπαίοντος· ὅτε γὰρ ἂν προκόψειν ἡ ὑποθεσις, ὁ παντελὰς ἦν ἀπώλετο αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικὸν, ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν. ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθρὰς ἀνεῖλεν, ἐδόκει τὸ πρόσωπον ἦν ἐσφάλλετο, ὅτι ποίμνια ἀνεῖλε, κ' διελογίζετο ἄνδρας ἀνῃρηκέναι. 96. Κὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ] τὸ μὴ ὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν. 97. Ἦχμασας] σὺν αἰχμῇ ἐκίνησας. 98. Ὡς' ἔπτ' Αἴανθ' οἵδ'] ἐὰν θῶσι συνθῇ τὸ οἱ, ἔστιν ἐπὶ τῶν Ἀτρειδῶν. ἐὰν ᾖ ψιλὸν, τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι. 100. Τἄμ' ἀφαιρείσθων] καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀνήκοντά μοι, ὐχ ἃ δεῖ με λαβεῖν, ὡς ἰδίαν ἀπεστερημένον. 102. Πᾷ σοι τύχης ἔσ. ἢ πέφευγέ σε;] ὐχ ὡς λοιδόρησά φησιν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἔθανεν, ἢ πέφευγέ σε; ἀλλὰ παροξύνουσα· φησὶ γὰρ, πέφευγε δήσε ὁ Ὀδυσσεύς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 90. Τί βαιὸν] βαιὸν τὸ μικρόν. λέγει] ἢ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὅδε. ἔχει δὲ τὸ πᾶν ὅτως, τί δ' ὅλως ἐντρέπῃ, ἤγουν ἐπιστρέφῃ ὅτως ἐμοῦ, δηλονότι τ' συμμάχου. 92. Ὡς εὖ παρ.] ἤγουν παρασάτης κ' βοηθὸς ὑπῆρξας ἐμοὶ, ἵνα τοὺς ἐχθροὺς ἀνέλω. 96. Κὐκ ἀπαρνοῦμαι] αἱ δύο στέρησις ἐνταῦθα ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως, μία γὰρ στέρησις τὸ ὄ,

Cur tantillum revereris auxiliatricem tuam ? 90

Aj. O ſalve Minerva, ſalve Jove genita proles.
Quam opportune affuiſti: & te aureis ego
Ornabo ſpoliis hujus capturæ gratia.

Min. Pulchre dixiſti ; at hoc mihi narra,
Tinxiſtin' haſtam probe in Argivorum exercitu ? 95

Aj. Eſt unde glorier ; & *factum* nullo modo abnego

Min. An & adverſus Atridas ferro armatam exercuiſti manum?

Aj. Ita ut non amplius Ajacem hi quidem deſpexerint.

Min. Mortui ſunt viri, quantum tuum verbum intelligo.

Aj. Mortui jam mea, *ſi libet*, eripiant arma. 100

Min. Eſto. Quid vero filius ille Laertis?
Quo in ſtatu apud te eſt ? Num effugit te ?

Aj. De

ὲ, κ᾽ ἑτέρα τὸ ἀπαρνῆμαι. 101. Τί γ᾽] τὸ γ᾽ σὸν ἔστι κατασκευαστικὸν, ἀλλ᾽ ἔστι κἀλλ᾽ ὃ λόγε, σὺ ἀρχῇ σύνοισα τι θέμενον, ᾧ κ᾽ οἱ λογοποιοὶ χρῶνται πολλαχῶ.

SCHOL. INED. 90. Τί βαιὸν] βαιὸν τὸ μικρὸν, λέγῃ δὲ σύταῦθα ἀντὶ τ᾽ ὀλὲν, ἔχῃ δὲ τὸ πᾶν ὅτως, τί δ᾽ ὅλως σὺ τρέπῃ ἤγεν ἐπισρέφῃ ὅτως ἐμῶ δηλονότι τ᾽ συμμάχε. L. 96. Κ᾽ σὸν ἀπαρνῆμαι τὸ μοὶ] Ὤφελεν εἰπεῖν ὃ λέγω τὸ ἔχοι, ἐπεὶ δὲ ἄρνησιν ἔχῃ τὸ ἔχοι, λέγῃ τὸ ἀρνῆμαι, ἵν᾽ ᾖ, ἀρνέμενος λέγω, τοῦτο δὲ σύνηθες κ᾽ παρὰ τοῖς κοινοῖς. L. B. 100. Θανόντες ἤδη] οἱ θανόντες ἤδη ἀφαιρείσθωσαν τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ὅπλα, αἴρομαι κ᾽ ὁ παρατατικὸς ἠρόμην ἦγε, κ᾽ τὸ προσακτικὸν ἀφαίρε ἀφαιρέσθω, ἀφαιρεῖσθον, ἀφαιρείσθων, ἀφαίρεσθε, ἀφαιρείσθωσαν, κ᾽ κατὰ συγκοπὴν ἀφαιρείσθων πλεοναςμῷ δ᾽. ἔστι γὰρ ἡ σωνήθεια αὕτη τ᾽ Ἀτλικῶν. *Bar.* Τἄχιω᾽ ἀφαιρείσθων] ὥσπερ λὸ δ᾽ ἀφαιρείσθωσαν, τὸ ἀφαιρείσθωσαν κατὰ συγκοπὴν, ὅτως κ᾽ λὸ δ᾽ λεγέτωσαν τὸ λεγόντων, κ᾽ ὅσα τ᾽ ἀκολουθίας ταύτης. L. B.

Αι. Ἦ τὸ πέριπλον κίναδος ἐξήρκε μ' ὅπως;
Αθ. Ἐγωγ' Ὀδυσσέα τὸν συσάτλω λέγω.
Αι. Ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
Θακεῖ, θανεῖν γὰρ αὐτὸν ὅτι που θέλω.
Αθ. Πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
Αι. Πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκίου σέγης.
Αθ. Τί δῆτα τὸ δύσκνον ἐργάσῃ κακόν;
Αι. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.
Αθ. Μὴ δῆτα τὸν δύσκνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
Αι. Χαίρειν Ἀθάνα πᾶλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·

Κεῖν

103. Τὸ πέριπλον κίναδος] τὸ ἐξῶλες θηρίον καὶ πανοῦργον· κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. πάνυ δὲ κατατρέχει τοῦ Ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου. Ἐξήρκε μ' ὅπως] τῇ τύχῃ ἐσί, δηλονότι. 104. Ἐγωγ' Ὀδυσσέα] εἰ Ἀτθικοὶ οἱ τοῖς λόγοις δεσμοὺς ἀποκρίσεως λέγουσι τὸ ἔγωγε, ἢ μάλισα, ἢ τοιοῦτόν τι, καὶ ἀρκοῦν) τέτοις· οἱ οἷς δὲ τὸ ὁ ἁρμόζει ἐν τῇ ἀποκρίσει, λέγουσι τὸ μὰ ἀπαιωτικὸν, καὶ ἀρκοῦν) τέτῳ. Τὸν σὸν συσάτλω] ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλον. ἤτοι, κατὰ πάντα συσάμενόν σοι. ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνου, οἷον τὸν ἀντίδικον· κυρίως δὲ συσάτης, ὁ συνῆθῶ ἀντιστήκων τινὶ, ὡς εἴ λέγοι τις, τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαΐου συσάτλω γεγενημένον. 105. Ἥδιστος] καὶ ἡδονήν μοι. Δεσμώτης] δεσμώτης λέγει) καὶ αὐτὸς, ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς· καὶ ὁ δεσμῶν, ὡς Κρατῖνος ἐν πυτίνῃ, Ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ὄψει γὰρ αὐτὸν ὀκτὼ ἢ πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι δεσμώτῃσι καταπιστευθέντα. 108. Ἑρκίου σέγης] τοῦ περιφράγματος τὸ δὲ δώματος σέγης. ἕρκιον γὰρ τὸ δῶμα. 110. Μάστιγι πρῶτον] συντεῦθεν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ, δράματος, ἢ πρότερον· Φοινεύω αὐτὸν, πρὶν ἂν μαστίξω. 112. Χαίρειν Ἀθάνα, τᾶλλα] τὸ ἦθος τῆς ἀπαγγελίας ἀρχαῖον· ἔσι δὲ νῦν τὸ χαίρειν ἀντὶ τοῦ χαρτῶς ἐμοὶ λέγεις. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα εἴκων τῇ θεῷ, τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων. ὑπεροπλικὸν δὲ τὸ ἦθος αὐτῆς συντεῦθεν συνδείκνυ) ὁ ποιητὴς, ἐπεὶ πάνυ πρόσκειται) ὁ ἀκροατὴς τῷ Αἴαντι διὰ τὴν συμφοράν, καὶ μονονοχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ, ἵνα δόξῃ ἀξιοπαθεῖν ὁ Αἴας, μὴ ὑποτεθλαγμένος τῷ δαίμονι. Ἐγωγέ σ' ἐφίεμαι] ἐφίεμαί σε εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν μοι καὶ χαίρειν, ὡς πρόθυμός μοι· εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ ἀκούσομαί σου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 103. Ἦ τὸ πέρ.] εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ἐπίτριπλον κίναδος, εὐθεῖα, διὰ τὸ ῥᾳδίως οὕτω συντάσσειν· ἀλλ' οὐκ ἔσιν οὕτως, ἀλλ'

Aj. De perdita iſta vulpe interrogas me, ubi ſit?
Min. Ego quidem Ulyſſem illum tuum adverſarium dico.
Aj. Jucundiſſimus, O domina, *is* intus captivus
Sedet, mori enim eum nondum equidem volo.
Min. Priuſquam quid egeris? aut quid ultra lucri feceris?
Aj. Priuſquam alligatus ad columnam atrienſis tecti.
Min. Quid igitur infelici poſt infliges mali?
Aj. Flagris primum terga cruentatus moriatur.
Min. Ne, quæſo, miſerum adeo *graviter* ſaltem verberes.
Aj. Vale, Minerva. Cætera tibi ego permitto;

Ille

ἔϛιν αἰτιατικὴ πρὸς εὐθεῖαν προσχωρῆσα, ὥσπερ ϗ παρὰ τῷ κωμικῷ, οὗ τ ὁρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἐϛὶ πνιγεύς. ϗ πάλιν. Ψύλλαν ὁπόσας ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς πόδας, εἰ καί τινες τ ἀμαθῶν τὴν Δῆ πρόθεσιν λαμβάνουσιν ἔξωθεν. ἔϛι δὲ τὸ ὁρανὸν, αἰτιατικὴ πρὸς εὐθεῖαν τὸ πνιγεὺς προσχωρῆσα. ἔτω δὴ ϗ τοῦτο. προϊὼν δὲ εὑρήϛις αὖθις τήνδε τὴν σύνταξιν. ἀλλὰ ϗ τὸ, Ὁρᾷς, Ὀδυϛεῦ, τὴν θεῶν ἰϗὺν ὅϛη; ϗ τὸ, Σὺ δ' ἀνταϗήϛῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται, ἐχ' ἑτέρα ἐϛί. μὴ μόνον δὲ παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ ϗ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα εὑρήϛις. 112. Χαίρῳν Ἀθάνα] ἤγουν, ἄλλα λέγε, ϗ ὑπακήϛομαί ϲοι. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ χαίρῳν· ὅταν γάρ τις εἰπών τι εἰϗακυϛθῇ, Δῆ τὸ θέλημα αὐτὸ πεπληρῶϗε ἥδε).

SCHOL. INED. 103. Κίναδος] τὸ ἐπίτριπλον κίναδος, ὡς ἐπίθετον λαμβάνε) τὸ ἐπίτριπλον, ἤγουν τὸ κίναδος τὸ ἐπίτριπλον, τυτέϛι τὸ πανοῦργον θηρίον, ϗ ἐπιτριβῆς ἄξιον. L. B. 104. Ἔγωγ' Ὀδυϛεία] οἱ Ἀτθικοὶ ὧν τοῖς λόγοις τοῖς διομένοις ἀποκρίϲεως Δῆ θναὶ λέγϲι τὸ ἔγωγε, ἢ μάλιϲα, ἢ τοιοῦτό τι, ϗ ἀρκεῖνται τούτοις· ὧν οἷς δὲ τὸ ὑ ἁρμόζῃ ὧν τῇ ἀποκρίϲῃ, λέγϲι τὸ μὰ ἀπωμοτικὸν, ϗ ἀρκεῖ) τοῦτο. L. B. 108. Πρὶν ἂν δεθεὶς] ἰϲέον ὅτι πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς τ κίονα Ϝ ἑρκίῳ τ ϲέγης ἀπολίδο) πρὸς τὸ, μάϲιγι πρῶτον τὰ νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. *Bar.* Κίον' ἑρκίῳ] ὁ κίων ἀρϲενικῶς, παρὰ δὲ τοῖς Ἴοϲιν ἡ κίων θηλυκῶς, ϗ πολλὰ ἕτερα ἀρϲενικῶς γραφόμενα θηλυκῶς ἔτοι προφέρουϲιν. L. B. 109. Τί δῆτα τὸν δύϲηνον] τόδε, τί δῆτα τὸν δύϲηνον ὀργάϲῃ κακὸν, Δῆμιϲε· ϲκοπῆϲθ ὃ ἡ Ἀθηνᾶ τὸν Αἴαντα τῷ λόγῳ. τὸ δὲ ἕξῃς ἔτως, ἕως ἂν δεθεὶς πρότερον πρὸς τὸν κίονα Ϝ ἑρκίῳ τ ϲέγης, ϗ μάϲιγι πρῶτα φοινιχθεὶς τὰ νῶτα θάνῃ τοιῷδε τρόπῳ δηλονότι. *Bar.* Ἐργάζῃ κακὸν] Ἐργάζομαί

σε

Κεἰνῳ. ἦ πόσ' τήνδε, κἀκ ἄλλων δίκην.
Αθ. Σὺ δ' ἴσθι, ἐπῳδὴ τέρψις ὧδέ σοι τὸ δρᾶν,
Χρῶ χειρί· φείδου μηδὲν ὧν περ ἂν νοεῖς.
Αι. Χωρῶ πρὸς ἔργον. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
Τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεσάναι.
Αθ. Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τίνι θεῶν ἰσχὺν ὅση;
Τούτου τίς ἂν σοι παλδρὸς ἦν προνούστερος,
Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;
Οδ. Ἐγὼ μὲν οἶδ' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
Δύσπονον ἔμπης, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
Ὅθ' οὕνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
Οὐδὲν τοῦτου μᾶλλον ἢ τὸ μὴν σκοπῶν.
" Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
" Εἴδωλ'

σε κακὸν μὴ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακὸν, καὶ μὴ ἐπιῤῥήματος ποιῶ σε κακῶς, καὶ ἐργάζομαί σε κακῶς. L. B. 112. Χαίρῃν Ἀθάνα] Ἐγώ σοι ἐφίεμαι, ὦ Ἀθάνα, χαίρῃν καὶὰ τὰ ἄλλα ὅσα με κελεύεις, κατὰ τοῦτο μόνον δὲ οὐκ εἰσακούσομαί σου, ὦ Ἀθάνα, κατὰ τὰ ἄλλα μὴ ὑπείκω σοι ὥστε χαίρῃν, ἀντὶ τοῦ ἵνα χαίρῃς. *Bar.* Ἐφίεμαι] Ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἐφίεμαι τὸ ἐντέλλομαι ποιητικῶς, ἀφ' οὗ ἐφετμὴ ἡ ἐντολὴ, ἐφίεμαι χαίρειν σε, ἀντὶ τοῦ εὐνοῶ σοι, καὶ ὑπείκω σοι, σύμβολον δὲ ἡ προσαγόρευσις τῆς εὐνοίας. L. B.

115. Ὧν περ ἂν νοεῖς] γράφεται ἐννέπεις. 118. Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ] παιδευτικὸς ὁ λόγος καὶ ἀποτρεπτικὸς ἁμαρτημάτων. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτηδὲς καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ τῷ θεατῇ ὑποδείξει τὸν Αἴαντα, δηλῶν ὡς ὁ πρότερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς νῦν ἔξεστη διὰ τὸ θεομαχῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρου παίδευμα, ὅτι ἐφ' οἷς αὐχοῦσί τινες, τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν, ὡς καὶ Θάμυρις, τῆς μουσικῆς, καὶ Νιόβη, τῶν τέκνων. 119. Προνούστερος] προνοίας μᾶλλον ἐχόμενος. 122. Ἔμπης] Ἴωνες ἔμπης φασιν, Ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα. 124. Ἢ τὸ μὴν σκοπῶν] οἷον ἀφορᾷν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά. 125. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς] πρὸς τὸ Πινδαρικὸν, Τί δέ τις; τί δὲ οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ ἀνυπάρκτου τὸ ἀνυπαρκτότερον. ἐνταῦθα μέντοι ὁ λόγος ἐστὶν ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἢπερ τὸ

Ille vero hanc & non aliam pœnam dabit.

Min. Proinde tu, quando ita tibi hoc facere cordi eſt,
Utere manu; omitte nihil eorum, quæ in animo meditaris.

Aj. Abeo ad opus; hoc autem à te peto,
Ut ſemper mihi talis adſis auxiliatrix.

Min. Cernis, Ulyſſe, Deorum potentiam, quanta ſit?
Hoc viro enim quis tibi erat conſultior,
Aut ad agenda potior repertus eſt quæ ſint ex uſu?

Ul. Neminem equidem novi: miſeret me vero ejus
Infelicis omnino, quantumvis *mihi* malevolus ſit,
Propterea quod noxæ copulatus eſt malæ;
Nihilo magis illius, quam meam *vicem* reſpiciens.
" Video enim nos nihil aliud eſſe quam
" Simula-

τὸ Πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυγκρίτοις πεποίηται τὴν ὑπερβολήν, ὁ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν, οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ δὲ Ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαίης τρέφει ἀνθρώποιο.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 115. Χρῶ χέρι] ἤγγυα ἀπόλαυε τῆς χάριτος πρὸς τὸ σὸν θέλημα, ὅσον ἔξεσι, τοῦτον κολάζων. 119. Τίς ἄν σοι] τὸ ἀνδρὸς πρὸς τὸ προνοητέρους, καὶ πρὸς τὸ ἀμείνων ἔχειν τὴν δύναμιν. 122. Δύσηνον ἔμπης] τὸ ἔμπης οὐ πρὸς τὸ ὄπισθεν νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐποικτίρω. ἔστι δὲ ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος· ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος, οἷον, εἰ καὶ ἐχθρός ἐστιν, ὅμως ὅτως ἔχοντα αὐτὸν ἐλεεῖν μᾶλλον ἄξιον ἢ μισεῖν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 125. Ὁρῶ γὰρ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 115. Φείδε μηδὲν ω. τ.] μηδενὸς φείδε ἀπὸ πάντων ὧν συνοῖς. ἢ καὶ ὅτως, χρῶ τῇ σῇ χέρι, μηδαμῶς φείδε, καὶ ἀκριβολογοῦ τὰ ἔργων ὥσπερ συνοῖς. *Bar.* 117. Παρεστάναι] παρίσταται δοῦλος δεσπότῃ, καὶ παρίσταται τίς τινι, ἀντὶ δὲ συμμαχεῖ, ἀφ' ὃ παραστάτης, προίσταται δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἱσάμενος καὶ βοηθῶν τοῖς ὄπισθεν, ἀφ' ὃ προστάτης. L. B. 119. Προνέστερος] ἀπὸ δὲ τοῦ μορίου καὶ δὲ τῆς γίνεται εὔνους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν καὶ δὲ τῆς ἔνης ὁ φρονιμος (ἢ ὁ ἔχων τὴν, *B.*) καὶ ἀπὸ δὲ α καὶ δὲ τῆς ἄνης ἢ ὁ ἀνόητος, ἢ ὁ μηδόλως ἔχων νῦν, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸ καὶ τοῦ νῦς πρόνους ἄχρηστον, ἀφ' ὃ προνέστερος συγκριτικὸν, ὁ μᾶλλον προνοούμενος ἢ ὁ προνοητικώτερος. L. B. 122. Ἔμπης καίπερ] τὸ ἔμπης καὶ τὸ καίπερ

σύνδεσμοι

" Εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κεφὴν σκιάν.

Αθ. " Τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον

" Μηδέν' ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεὸς ἔπος,

" Μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', εἴτινος πλέον

" Ἡ χεὶρ βέβηκε, ἢ μακρῷ πλέτῳ βάρει 130

" Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν

" Ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας

" Θεοὶ φιλοῦσι, κἀ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Τελαμώνιε παῖ, τᾶς ἀμφιρύτᾳ

Σαλα-

σύνδεσμοι εἰσὶν ἐναντιωματικοὶ, κὴ λαμβάνονται ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου. *Bar.* 123. Ὅσ' ἕνεκ'] ὁμοίως κὴ τὸ, ὅτι, ἕνεκα, σύνδεσμοι εἰσὶν αἰτιαλογικοὶ, κὴ λαμβάνονται ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου. *Bar.*

126. Εἴδωλα] ἀπὸ καταχρήσεως. 127. Ὑπέρκοπον] ἀντὶ τοῦ ὑπερκόμπου. φασὶ τὰ Αἰάντα τρίτον ἠσεβηκέναι πρὸς τοὺς θεούς. πρῶτον μὲν, ἐκβαλεῖν τοῦ Λήμνου τὴν Φιλοκτήτου γυναῖκα Ἀθηνᾶν, βουλομένου αὐτῷ συμμαχεῖν· δεύτερον, ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου· τρίτον, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς. 130. Χερὶ] δυνάμει. 131. Ὡς ἡμέρα κλίνει] ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ, κὴ πάλιν αὔξει. 132. Τοὺς δὲ σώφρονας] τὸ συναγόμενον, τοῦτό ἐστιν, ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας, κὴ μὴ ἐπ' ἄλλῳ ἀλαζονεύεσθαι. 134. Τελαμώνιε παῖ] πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασαι ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν· τοῦτο μὲν, παῤῥησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων· τοῦτο δὲ, συμπαθῶς ἐχόντων, ὡς πολιτῶν, κὴ αἰδημόνως λαλούντων, ὡς ὑπηκόων· ὁ γὰρ πιθανὸς ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγει, κὴ διὰ τὸ μὴ συνάχθεσθαι, κὴ διὰ τὸ μὴ προσκρούειν τῷ βασιλεῖ. τὸ δὲ τοῦ αἰχμαλώτου, κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις· ὁ μὲν ὑπρόσωπον. ὅρα γὰρ οἷον τοὺς αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾷ τῷ Μενελάῳ. πιθανὴ δὲ κὴ ἡ εἴσοδος· ἀκέσας γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς, δείξω δὲ κὴ σοὶ τηνδὲ τὴν θεοφανῆ νόσον, ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς, κὴ μαθὼν τὸ σαφὲς, δεδήλωκε τοῖς Ἀχαιοῖς. παύτης ἓν τῇ φήμης ἀκέσαντες οἱ Σαλαμίνιοι παραγεγόνασι, μηδέπω ὑπὸ τῆς εὐνοίας πεπεισμένοι ὡς αὐτὸς ἐγὼ ὁ πράξας, ἀλλ' ἀπιστοῦντες, κὴ ὑπὸ ἐχθρῶν πεπλάσθαι οἰόμενοι. ὁ δὲ νῦς, Σοὶ μὲν εὖ πράσσοντι, σὺν χαρᾷ ἐσμὸν, κὴ τὸ ἀνάπαλιν.

τὸ

" Simulachra, quicunq; vivimus, & levem umbram.

Min. " Hæc igitur intuens, elatum

" Nullum unquam dixeris ipſe in deos dictum,

" Neque tumore eleveris ullo, ſi quo plus

" Vel manu polles, vel magnarum opum ponde-
re: 130

" Quippe dies deprimitque & attollit denuo

" Omnia humana: modeſtos vero

" Dii amant, & deteſtantur pravos.

ANAPÆSTSI.

Cho. O fili Telamonis, qui tenes circumfluæ

Sala-

τὸ δὲ ὅλον, σὺ σοὶ ἐσμόν. τὰ δὲ πράγματα νῦν τῷ Αἰαντ῾ φαῦλά εἰσι. καὶ σὺν ἐνεχώρᾳ αὐτῷ διηγήσασθαι τὰ ἀνδραγαθήματα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 127. Τοιαῦτα] ὡς τὰς μεγαλαύχους ἕτω θεοὶ κολάζουσι, καὶ πρὸς αὐτὰς ὐδὲν ἐσι τὸ ἀνθρώπινον. ὅτι δὲ ὁ Αἴας τοιοῦτ῾, προϊόντες εὑρήσομεν. Ὑπέρκοπον] ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν· διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ. 131. Ὡς ἡμέρα] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι σὺ καὶ θα καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ νοητέον. καὶ τὸ μὲ ἀντὶ τοῦ καθα ἕτω νοητέον, ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνῃ καὶ πίπτῃ, καὶ ἀνάγῃ καὶ ἀναφέρῃ, καθάπερ ἡμέρα ἀρχομένη τε, καὶ πάλιν λήγουσα, τοῦ μὲν ἡλίου, ὁπότε πρὸς τὰ κάτω χωροίη, λήγουσαν ταύτην παρασκευάζοντος· ὁπότε δὲ ὑπὸ τῆ κάτω πρὸς τὰ ἄνω πάλιν ἄνησιν, ἀρχομένην δεικνύντος καὶ φαίνουσαν. ὐδὲν γὰρ ἄλλο ἡμέρα ἢ παρουσία ἡλίου, ὥσπερ καὶ τὐναντίον ἡ νὺξ ἀπουσία. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ὅτι, πρὸς τὸ ἄνω συνάψῃς, ὅτι ἡμέρα καὶ καιρὸς εἰς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνῃ καὶ μεταβάλλῃ, καὶ ἀνάγῃ καὶ ἀνορθοῖ, ὥσπερ καὶ Φίλων φησὶ, τύχης γὰρ ἀσταθμητότερον ὐδὲν, ἄνω καὶ κάτω τὰ ἀνθρώπεια πετταζούσης. ¶ Σχήμ. Τρίκλ. 131. Ὡς ἡμέρα] γνωμικὸν καὶ τοῦτο.

SCHOL. INED. 126. Εἴδωλ'] Εἴδωλα τὰ φαινόμενα ἐν τῷ ἀέρι φαντάσματα, ἅπερ ἅμα τῷ φανῆναι ἀφανίζονται ἄσαρκα ὄντα καὶ ἀδύναμα. L. B. 127. Ὑπέρκοπον] Ἔχρην λέγειν, ὑπέρκομπον, ἀλλ' ἐξεβλήθη τὸ ι, διὰ τὸ μέτρον, ἵνα ᾖ ὁ ἕκλος πῶς σώζεσθαι πυρρίχιος. *Bar.* 129. Ὄγκοι] Ὄγκος δηλοῖ δύο, τὴν ὕπαρσιν, ἤγουν ὑπερηφάνειαν, καὶ τὸ βάρος. *Bar.* 130. Βρίθῃς] τὸ βρίθω, κοινῶς, τὸ βαρῦμαι σημαίνῃ, σώζεσθαι δὲ ὑπερέχῃς. *Bar.* 132. Ἅπαντα τ' ἀνθρώπῃα] Ἤγουν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπεια πράγματα ἡμέρα μία κατάγῃ καὶ ἀνάγῃ. L. B. Τὰς δὲ σώφρονας] Ἤγουν, τὰς ἀρετὴν μελαχρίζομένας (τὸ σωφρονεῖν γὰρ ἐπὶ πάσης ἀρετῆς λέγεται) οἱ Θεοὶ φιλοῦσι, εἰσὶν ἀκλινεῖς δηλονότι, καὶ βέβαιοι. λέγεται δὲ τὸ σωφρονεῖν καὶ ἐναντίον ἐσὶ τῷ μαίνεσθαι· τὸ μαίνεσθαι δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ

Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου
Σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ὀπιχαίρω·
Σὲ δ' ὅταν πλαγὰ Διὸς, ἢ ζαμενὴς
Λοῖμος ὀκ Δαναῶν κακόθρους ὀπάζῃ,
Μέγαν ὄκνον ἔχω, κ' ἀφόβημαι
Πτολιῶς ὡς ὄμμα πελείας,
Ὡς καὶ τ' νιῶ φθιμένης νυκτὸς,
Μεγάλοι δόρυβοι κατέχυσ' ἡμᾶς
Ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τ' ἱπομανῆ
Λειμῶν'

τ' ἀμέτρως χρημάταν ἐρώντων, κ' ἐπὶ τ' φιλοδόξων κ' φιληδόνων, ὡς τὸ σωφρονεῖν ἀ τῶ φληδονεῖν μόνον ἐςὶν ἐναντίον, ἀλλὰ κ' τῷ φιλοδοξεῖν, κ' τῷ φιλοχρηματεῖν. τὸ δὲ τέτοις ἐναντίον, ἐφ' οἷς πᾶσα κακία ἀφίςαται, ἐπὶ πάσης ἀρετῆς οἰκείως ἂν λέγοιτο. L. B.

135. Σαλαμῶ ἔχων βάθρον ἀγχιάλου] τὸ θεμέλιον. τὸ ἔδρασμα. ἀντὶ δὲ ὃν ἔχα] ἡ Σαλαμίς. ἀ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, κ' ἀμφίαλοί εἰσιν. οἷα ἐςὶ κ' ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἀγχίαλος μέν, ὀκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, κ' ἀγχίαλοι κ' ἀμφίαλοί εἰσι. 136. Σὲ μὲ εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω] ἀντὶ δὲ συχαίρω. τετίςιν, σᾶ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαίρω. ἢ ἕτως, εἰς σὲ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαίρω, ἵνα λείπῃ ἡ εἰς. 137. Σὲ δ' ὅταν] ἐπὶ σὲ δὲ, κ' τὰ ἑξῆς. Ζαμενὴς] ἀντὶ δὲ δυσμενής. 138. Ἐπιβῇ] ἀπὸ κοινᾶ τὸ ἐπιβῇ. εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσο ἐπιβῇ. κακόθρους δὲ, οἷον ἐςὶ κ' τὸ ἑξῆς. 140. Πτολιῶς ὡς ὄμμα] ἐπεὶ περιοδικὸς τὸ ζᾶον. ὄμμα δὲ πελείας περιφραςικῶς ἡ πέλεια. 141. Ὡς κ' τ' νῦν] ὡς κ' τ' παρελθέσης νυκτὸς ὢν φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ. πιθανῶς δὲ, ὀκ ἐλέγχῃ τ' βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα, ἀλλὰ τὴν δυσπραγίαν προσίλαδεν ὡς ἀπὸ τ' εἱμαρμένης. πάνυ δὲ εὖνοι ὄντες, ἀπις ᾶσι, κ' ὑπολαμβάνσιν αὐτὸν ὑπὸ τ' ἐχθρῶν συκοφαντεῖσθαι. ὃν δὴ ἔγκαθές ηκα, ὅταν ᾖ τι τοιᾶτον περὶ σέ. 143. Σὲ τ' ἱπομανῆ] ἵνες τ' μεγαλομανῆ ἐξεδέξαλο, ὡς βάπ ω· ἤτοι τ' μεγάλως μαινόμενον. ἀλλ' ὀκ ἐπίς ευσεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ Αἴας. σὲ τ' ἵππους μαινόμενον κ' ἱππικόν. ἀλλ' οἱ νησιῶ] ἐχ ἱπομανᾶσιν, ὐθ' ἱππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι. τὸ ἱπομανῆ τοίνυν πρὸς τ' λῳᾶνα ἐκλη έον. Ἄλλως. Ἱπομανῆ ἢ αὐτὸν λέγῃ τ' Αἴαντα, ὡς μεγάλως μαινόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς· (ἡ γὰ τ' ἵππων μανία χαλεπωτέρα ἐςὶν) ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον· τὸ γὰ ἵππος ἐπὶ μεγάλα τάσει), ὡς ἱπποσέλινον, κ' ἱπποκυνόμενα, τ' μεγαλοκυνόμενα· ἢ ἐπὶ δὲ λειμῶνος, οἷον τὸ εὐανθῆ, ἐφ' ὃν οἱ ἵπποι μαίνονται. ἢ τ' ἄγαν μεμηκότα, κ' ἀνθοῦντα, κ' ἀναβρίζοντα τῇ χλόῃ ἀφ' τὸ πλῆθο.

ΣΚΟΛ.

Salaminos ſedem maritimæ :
Quando bene tecum agitur, gaudeo ;
Te vero cum plaga Jovis, aut malevolus
Rumor à Danais maledicus inceſſerit,
Ingenti in metu ſum, & trepido
Ut fugacis oculús columbæ.
Sicut & hac præterita nocte
Graves *animi* perturbationes occupant nos
Ob infamiam, te *nimirum* rabie bacchantem

Pratum

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 136. Ἐπιχαίρω] ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ καλῷ λαμβάνεται· νῦν δὲ ἐπὶ καλῷ κεῖται, τ ἐπὶ πρὸς τὸ σὲ συνταεσομένης. ὅπερ κ εἰς τὸ ἐπιζῆ ποιήσῃς. βέλε) δὲ δεῖξαι, ὅτι κ τὴν εὐτυχίαν κ τὴν δυσυχίαν αὐτῶ οἰκείαν λογίζεται. 140. Πληγῆς ὡς] τοῦτο γὰ τὸ ζῶον πάνυ φίλον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ὄμμα. ἀπόταν γὰ αἰσθομένη τινὸς ψόφε καμμύῃ τὰς ὀφθαλμὰς, παλμοῦ ἐστιν αὐτῆς τὴν καρδίαν φράσαι. 141. Ὡς κ τ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ νυκτὸς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ θόρυβοι σύνταασε, ἐπεδὴ γὰ ταῦτα νύκτωρ γέγονεν, ἄρις' ἂν ἔχοι λέγειν τῆς νυκτὸς τετυσὶ τὰς θορύβας. μὴ διεάσῃς δὲ εἰ πρὸς τὸ φθινοῦσης, ὅπερ ἐστὶ παρωχημένε χρόνε, τὸ νῦν συντάσσῃς. Δῆλ γὰ τὸ πάνυ ἀρτίως κ μὴ ἐκ πολλοῦ γεγονέναι τὴν φθίσιν, τὸ νῦν τεθῆναι, τὸ σύνεγγυς τῆς φθίσεως παρισῶν. 143. Τὸν ἱππομανῆ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ λήμωνα νοῦ· (ἱππομανὴς γὰρ λήμων, ἐν ᾧ ἵπποι μαίνον) κ βακχεύουσιν) ἢ μὴ συναπὲ πρὸς τὸν λειμῶνα, ἵν' ᾖ τὸ ἱππομανῆ πρὸς τὸ σὲ, ὅτως, ἐπὶ τ λήμωνα βάντα σέ. ποταπόν ; ἱππομανῆ· ἤτοι μεγάλως κ σφοδρῶς μαινόμενον κ θυμούμενον· ἵν' ᾖ παραπλήσιον τῷ βέπαις, ἀντὶ δ μέγας παῖς. ἡ ἱππομανῆ, τ ἱππικόν.

SCHOL. INED. 139. Πεφόβημαι] Φοβοῦμαι. τὸ σχῆμα ἀλλοίωσις κατὰ χρόνον, ὁ κ ἀντιχρόνισμον καλεῖ). *Bar.* 140. Πληγῆς ὡς ὄμμα] τὸ σχῆμα, παράφρασις, παράφορον δὲ τὸ πηνόν. εἶπε δὲ ὄμμα, ὅτι ὁ φοβούμενος ἀπὸ τ ὀφθαλμῶν ἐστι δῆλον. *Bar.* 142. Μεγάλοι.] ἰσέον, ὅτι ἡ ἀληθινὴ σύνταξις δ παρόντος χωρίς ἐστιν αὕτη. Μεγάλοι θόρυβοι κατέσχον ἡμᾶς ἐπὶ τῇ σῇ ἀδοξίᾳ, λέγω, Δῆλ σὲ τ ἱππομανῆ τ βάντα, ὡς λέγουσιν, ἐπὶ τ λήμωνα, ἕνεκα δ ὀλέσαι τὰ βοτὰ τ Δαναῶν, κ κλείσοντα αἰθωνι σιδήρω τὴν λείαν, ἥτις ἦν λοιπὴ θορίλαπ τος. *Bar.* 143. Σὲ τ ἱππομανῆ] Δῆλ σὲ τ ἱππομανῆ, βάντα κ ἐλθόντα, ὡς φασι, τ ὀλέσαι τὰ βοτὰ κ τὴν λείαν τ Δαναῶν, τουτέστιν, ἕνεκα δ ὀλέσαι τὰ βοτά. ὁπόταν γὰρ ἴδῃς τὸ ἀταρέμφ. μ τῷ ἄρθρῳ, τότε λάμβανε λοιπ τ σαλὲς τὸ ἕνεκα. *Bar.* 144. Λήμων'] λήμων ὁ ὑδασι καταῤῥυτος τόπος· λοιπ δ λείβω, ἀφ' ὗ κ λιβάδιον. λήμωνια δὲ, ἡ σὺν τῷ λήμωνι χλόη. L. B.

Λειμῶν' ὑπεβάντ', ὀλέσαι Δαναῶν
Βοτὰ, καὶ λείαν,
Ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἰὼ λοιπὴ,
Κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρῳ.
Τοιάδε λόγους ψιθύρους πλάτων
Εἰς ὦτα φέρ' πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
Καὶ σφίσεα πείθει· τῷ γὰρ σῷ νῷ
Εὔπεισα λέγει· ἢ πᾶς ὁ κλύων
Τῷ λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
Τοῖς σοῖς ἄγεσιν καθυβρίζων.
" Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰὼς
" Οὐκ ἂν ἁμάρτοι· κ' ἄν τις ἐμῷ
" Τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
" Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.
" Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρεῖς,
" Σφαλερὰν πύργου ῥῦμα τέλοντες·

Μετὰ

147. Αἰθωνι σιδήρᾳ] λαμπρᾷ. 148. Τοιάδε λόγους] ὁ νῦς, ἐδὲν εὐέχνρον εἰδὼς ὁ Ὀδυσσεὺς, πλάττει ψευδεῖς λόγους, ἀκούσας μόνον ὡς ἦης σὺν νεορράντῳ ξίφει. καλῶς δ' ἢ τὸ ψιθύρους λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀβεβόλους, ὡς ἀφ' πανουργίαν ἀδείως ἐ λέγοντος, ἀλλὰ πρὸς ἐν ἕκαστον ἐξαπαλῶντα λάθρα. 150. Περὶ γὰρ σῷ νῦν εὔπεισα λέγεις] ὅτι ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας δηλονότι τ ἥττης χάριν. ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ, εἶχες τ φθόνον συμπράττοντα. 154. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν] τροπικῶς, ὡς ἐπὶ τ τοξούντων μ μεγάλα σώματος, οἳ ἐχ ἁμαρτάνουσι. τισὰ δ' ἂν τοῖς ἀκούσι τὰ μ τ μεγάλων ἀφ' τ φθόνον. Πίνδαρος, Ὄψον δ λόγοι φθονεροῖς, ἰάπτει δ' εἰδὼς χειρόεσσι σὺν ἐρίζει. Ἰεὶς] ἀφιείς. τοξεύων. ἀπὸ κοινῆ δὲ τό τις. κατὰ μ τ μεγάλων ψυχῶν ἰὼς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι· κατ' ἐμοῦ δὲ ἰείς τις, ἐ πείθοι τὸν ἀκούοντα. 155. Κατὰ σ' ἄν τις ἐμοῦ] ἰδιωτικῶς καὶ εὐτελῶς. 157. Πρὸς γὰρ τ ἔχοντ'] λείπει τὸ εὖ. 158. Καίτοι σμικροὶ] πάνυ αἰσθημόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀδικίαν τ Ἑλλήνων· ἐ τοῦτο αἰτίκρυς ποιεῖ, ἀλλὰ

Pratum ingreſſum, perdidiſſe Græcorum
Pecora & prædam
Quæ bello-capta adhuc reliqua erat,
Cædentem lucenti ferro.
Tales clam rumores confingens
In aures omnium inſuſurrat Ulyſſes,
Et admodum perſuadet: de te enim nunc
Credibilia dicit, & quicunque audit
Dicente gaudet magis,
Tuis ærumnis inſultans.
" Nam qui in magnos jaculatur viros
" Haud facile aberraverit: at contra *tenuem*
ſiquis
" Talia dicat, fidem non inveniat.
" Ad potentem enim ſerpit invidia.
" Cæterum tenues potentibus ſine
" Infirmum turris præſidium ſunt:
" Cum

ἀλλὰ ψιλῶς γνωμολογῶν. βάλε] ἢ ἐπιτιμᾷν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες τὸν Αἴαντα, καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνδρα μεγάλων, τοῦτο δὲ τείνει καὶ ἐπὶ τὸν Αἴαντα, ὅτι δεηθήτων] αὐτῶν. 159. Σφαλερὸν ῥῦμα] ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 150. Περὶ γὰρ] εἰκότως εἶπε τὸ νῦν, παρεισῆλθεν τὴν ἐνεργοῦσαν αὐτῷ ἔχθραν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα τοὺς αὐτῶν προύχοντας, ἠδικηκότας αὐτὸν τῇ περὶ τῶν ὅπλων κρίσει. ὥστε ἂν κατ' αὐτῶν ἀκούσειεν, εἰ καὶ ψευδῆ, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ δεχόμενοι ἥδονται. 154. Τῶν γὰρ] μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ κατὰ εἰς τὸ μεγάλων, ὥς τινες τῶν ἁμαρτῶν, ἀλλ' ἄτω λέγε, ὁ γάρ τις δηλονότι ἁμάρτοι τῶν μεγάλων ψυχῶν, εἰς καὶ πέμπων κατ' αὐτῶν λόγους δηλονότι ἐχθίστους. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων. ὅταν γὰρ μείζων ὁ σκοπὸς ᾖ, ἧκισα τύπτουσιν. οἱ δὲ προσιθέντες τῷ εἰς τὸ λόγους, ἁμαρτάνουσι, μὴ εἰδότες τὰ μέτρα τῶν στίχων. νοεῖ] δὲ τὸ λόγους κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ τῶν λεγόντων. 157. Ὁ φθόνος] εἰκότως τὸ ἔρπει ἐπὶ φθόνου εἴρηκε, δίκην ὄφεως. ἐπὶ τούτου γὰρ τὸ ἕρπειν λέγεται, τοὺς φθονερεύοντας βλάπτοντας.

SCHOL. INED. 155. Ἁμάρτοι] Ἁμαρτάνω, τὸ ἁμαρτίαν ποιῶ ἁμαρταβάτως. ἁμαρτάνω δὲ τὸ ἀποτυγχάνω, μεταβατικῶς, καὶ συντάσσεται γενικῶς. L. B. 159. Σφαλερὸν ῥῦμα] Ἤγουν, ἐπισφαλὴς φυλακὴ πόλεως πέλονται, ἀντὶ τοῦ πέλουσιν, ἤγουν ὑπάρχουσιν. L. B.

161. Καὶ

" Μετὰ γὰρ μεγάλων βαμὸς ἄρεις᾽ ἂν
" Καὶ μέγας ὀρθοῖθ᾽ ὑπὸ μικρῶν.
" Ἀλλ᾽ ὁ δυνατὸν τὰς ἀνοήτους
" Τέτων γνώμας προδιδάσκειν.
Ὑπὸ τοιέτων ἀνδρῶν δορυβᾷ·
Χ᾽ ἡμεῖς ἔθεν ἀθρόμβυ φεύς ταῦ-
τ᾽ ἀπαλέξαθαι, σὺ χωρεῖς.
Ἀλλ᾽ ὅτε γὰ δὴ τὸ σὸν ἅμμ᾽ ἀπέδεραν,
Παταγῶσιν, ἅτε πίωνῶν ἀγέλαι
Μέγαν αἰγυπὸν ὑποδείσαντες·
Τάχ᾽ ἂν ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
Σιγῇ πήξαν ἄφωνοι.

ΕΠΩΔΙ-

161. Καὶ μέγας ὀρθοῖθ᾽ ὑπὸ σμικροτέρων] σὺν ἔσιν ἐναντίῳ ὁ λόγος, ἀλλὰ κὴ αὔξησιν ἔχῃ. εἰ γὰ ὁ μέγας ὑπὸ τ᾽ ἐλάτονος ἁμαρτάνει, πόσῳ μᾶλλον ὑπὸ τ᾽ μειζόνων ἔχεται χρή; κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος κὴ φιλάνθρωπος, κὴ Ὅμηρος, Συμφερτὴ δ᾽ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν κὴ μάλα λυγρῶν. 162. Ἀλλ᾽ ὁ δυνατὸν τὰς ἀνοήτους] τὰς Ἕλληνας, ἀνοήτους κὴ φθονερὰς, κὴ διαφθεῖν τὰ τοιαῦτα ἀπειρήμενας. καὶ διὰ δὲ τὸ δοθὸν, συμφωνόν ἐς, τῷ τοιῦσδε λόγους ψυθήρας πλάσσων. μέχρι γὰρ νῦν, ὁ λόγος ἐς ἡ ἀδικία, κὴ θορύβῳ τῷ ἀπὸ τῆς βλασφημίας. 163. Τέτων] τ᾽ λεχθέντων. Γνώμας] φρένας δηλαδὴ τὰς κρίσεις. 166. Ἀπαλέξαθαι] ἀντιτάξαθαι. 168. Ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι] θηλυκῶς τῷ ἀγέλαι ἐπήγαγεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες, πρὸς τὸ νοητόν. τὸ γὰρ ταῖς ἀγέλαις ὑπὸ κὴ ἄρσενες κὴ θήλαι. ὁμῶς, διὰ τέτο κομπάζουσί σε ἀφανῆς ὄντος ὡς πτηνῶν ἀγέλαι, παταγήσαντες, κὴ τέτο εἰς τὸν κενὸν ψόφον.

ΕΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 162. Ἀλλ᾽ ὁ] τέτο διπλῶς λέγε, ἀλλ᾽ ὁ δυνατὸν τὰς ἀνοήτους προδιδάσκειν γνώμας τέτων, ἤγεν τὴν περὶ τέτων ἀφέλειαν. τέτ᾽ ἔσιν, εἰδὲς ἂν δύναιτο διδάσκειν τὰς ἀσυνέτους Ἕλληνας τέτες τὰς λόγους, ὡς δεῖ φεῦ πλείσε ποιεῖσθαι τὰς μεγάλας. κὴ πάλιν, ὁ δυνατὸν προδιδάσκειν τὰς κατὰ τὰς γνώμας ἀνοήτους τέτων· ἤγεν τὰς χωρὶς τὴν ἀφέλειαν, κὴ μηδὲν τέτων ὢν ἔφρων αἰσθανόμενος. 166. Ἀπαλέξαθαι] ἀλέξω ἀλέξωσω, αὔξω αὐξήσω, ἔψω ἐψησω, ὡσεσῶτες κὴ μέλλοντες. οἱ γραφοντες ἀπαλλάξαθαι, ἁμαρτάνεις τ᾽ μέτρου. χρὴ δὲ ἀπαλέξαθαι γράφειν, ἵ᾽ ἔχῃ ὀρθῶς. 167. Ἀλλ᾽ ὅτε] τὸ πῶς ἔτως, Ἀλλὰ ἡ ὑποδησαντες οἱ Ἀχαιοί

" Cum magnis enim parvus optime
" Erigat se & magnus cum parvis.
" Sed non fieri potest, ut stupidas mentes
" Hujusmodi notitias mature doceamus.
Ab hoc hominum genere nunc in te ista surgit tumultus :
Nos autem nihil valemus contra hæc
Opis afferre te fine, *O Rex noster.*
Nunc enim quia tuum aspectum effugerunt,
Perstrepunt, velut avium greges,
Magnum vulturem cum desierunt timere :
Si forte ex improviso te in conspectum dares,
Silentio trepidarent muti.

EPODI-

Ἀχαιοί σε, ἤγαν φοβηθέντες, ὅτε δὴ ἀπέδραν τὸν σὸν ὄμμα, παταγῆσιν, ἤγαν θορυβῆσι, καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν, ἀποφυγῆσαι μέγαν αἰγυπιόν. Ἄλλως ἡ σύνταξις ἔτως. ἀλλ' εἰ φανείης σὺ τούτοις ἐξαίφνης, τάχ' ἂν πτήξαν καὶ φοβηθεῖεν ἄφωνοι ἂν σιγῇ, τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ τοῦ φόβου σιγὴν καὶ ἀφωνίαν ἔξουσιν. ὑποδείσαντες, καὶ φοβηθέντες, ἅτε καὶ καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν μέγαν αἰγυπιὸν καὶ ἀετὸν, ὑποδείσασαι δηλονότι. παταγῆσι γὰρ καὶ θορυβῆσι, ὅτε ἀπέδραν καὶ ἀπέφυγον τὸν σὸν ὄμμα. καὶ μὴ νοσίσῃς λέγειν τὸν χορὸν τοῦτο, διότι ἐξέφυγον αὐ τὸν Ἕλληνες τὸ δὲ Αἴαντος ξίφος, καὶ σὺν ἀπώλοντο, μανέντος καὶ πρὸς τοὺς πέρσας χωρήσαντος. πῶς γὰρ ἔλεγεν ἂν ὅπερ σὺν ἐπίσατο. ἀλλ' ὕστερον ὑπὸ τῆς μανίας καὶ αὐτὸς Αἴαντος ἔμαθεν ἐλθόντος εἰς αἴσθησιν; συνδιπνύμενος δὲ τὸ δὲ Αἴαντος, φοβερὸν τοῦτο φησίν. οἱ δὲ τὸ γὰρ ἀρχὸν λέγοντες, ἀγνοοῦσι τὴν σύνταξιν. καὶ γὰρ σίζουσι μὲ πρὸς τὸ παταγῆσι· τὸ δὲ, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι, ἀσυνδέτως ἐνήνεγκε. τὸ δὲ ὅτε, σὺ ταῦθα ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐστὶν ἐπὶ δὴ καθολικῶς, ὡς ἔφαμεν, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγει. ἢ μὴ λάμβανε πρὸς τὸ πτηνῶν ἀγέλαι τὸ ὑποδείσασαι, ὡς ἔφαμεν, ἀλλ' ὅτε δὲ ἀπέδραν, ἀποδρᾶσαι μέγαν αἰγυπιόν.

SCHOL. INED. 162. Ἀνοήτους] ἰσέον, ὅτι ἴδιόν ἐστι τοῖς ἀνοήτοις τὸ φρονεῖν. τοῖς δὲ φρονοῦσιν ἴδιον, τὸ διαθρεῖν λήρους. *Bar.* 168. Παταγῆσιν] πάταγος δ' ἐνὸς τ. ὀτοβοῦ δὲ τὸ αὐτὸ, καὶ δύο. L. B. Πτηνῶν ἀγέλαι] ἀντὶ τοῦ ὄρνιθες· ἵνα τὸ ὑποδείσαντες καλῶς ἐπάγοιτο. L. B. 169 Αἰγυπιὸν] εἶδος ἀετοῦ ὁ αἰγυπιὸς οὗ φασιν οὐ μεθορίῳ εἶναι ἀετοῦ καὶ γυπός· ὡς καὶ τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ. L. B. 171. πτήξαι] Κατάνυσον, πτῆσσαι, ὁ μέλλων πτήξω, ὁ ἀόριστος ἔπτηξα. ἡ μετοχὴ, ὁ πτήξας, τοῦ πτήξαντος, καὶ τὸ συλλικὸν κοινῶς ῥῆμα, πτήξαιμι, αἰολικῶς δὲ πτήξαια, πτήξαιε, πτήξαι. τὸ τρίτον τοῦ πληθ. πτήξαεν, ἀντὶ τοῦ φοβηθείησαν.

172 Ἡ ῥᾳ

ΕΠΩΔΙΚΑ. Στροφή.

Ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
(Ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
Μᾶτερ αἰχμώσας ἐμᾶς)
Ὥρμασε πανδάμους ὅτι βοὸς ἀγελαίας,
Ἦτε τινὸς νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
Ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
Ψυθεῖσα δώροις, ἤ τ' ἐλαφηβολίαις,
Ἦ χαλκοθώρηξ, ἤ τιν' Ἐνυάλιος.

Μομ-

174. Ἦ ῥά σὲ] ὁ χορὸς, ἐδέπω πεπισευκὼς ὅτι Αἴας τὰ τεθρυλημμένα διεπράξατο, ἄμ' οἰόμενος ἔκ τινος ὀργῆς θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, ποιεῖται πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον. Ταυροπόλα] ἢ ὅτι ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμᾶται· ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἢ προσάτις· ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐποχεῖται ταύροις. ἣν καὶ ταυροπόλον ὀνομάζουσιν. τὸ ἑξῆς, ἦ ῥά σε ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοὸς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ νυκτερινῶν δεσπόζειν φασμάτων. Ἄλλως. Τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν ποιμνίων ὁ χορὸς πιστεύει ὑπὸ Αἴαντος γενέσθαι, ἐκ τῆς ἰδίας δὲ προνοίας. 173. Ὦ μεγάλα φάτις] διὰ μέσου ἡ ἀναφώνησις, ὦ θαυμαστὴ φήμη, ἥτις ἐγένησάς μοι ταύτην τὴν αἰσχύνην. κακὴ γὰρ (φησὶν) ὑπῆρξε περὶ τοῦ Αἴαντος. 175. Πανδάμους] ἢ τοὺς παντὸς τοῦ δήμου, ἢ τοὺς συνηγμένους. 176. Ἦτε τινὸς νίκας] ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης. ἀκάρπωτον δὲ, ἧς καρπὸν οὐκ ἐδέξατο. εἰσὶ δὲ τούτων αὐτὸν ἐμμανῆ εἶναι, ἆρα ἐν (φησὶ) χαριζομένη σοι τὸ νικᾶν, καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης· ἢ, ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα ἐλαβοῦσα. ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπολελησμένους τινάς φησι, καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης. 179. Ἦ χαλκοθώρηξ, ἤ τιν' Ἐνυάλιος] διασείεται τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπεργὸν καὶ μεῖζον θεῦ. καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώρηξ. ἢ καὶ ὁ Ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς ἐλαβὼν, ἐτίσατό σε τοὺς λοιποὺς τοὺς εἰς αὐτὸν γενομένης λήθης· ἐτίσατο δὲ ἐπηχίοις μηχαναῖς ἐπὶ σοῦ ταύτης τοὺς κύκλους. πιθανῶς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν ἐκπεσόντες. οἱ γὰρ σοχαζόμενοι ἐκ καθ' ἓν ζητοῦνται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 172. Ἦ ῥά σε] εἰκότως Ἄρτεμιν καὶ Ἄρεα καὶ τὸν ὑπεργὸν αὐτοῦ Ἐνύαλιον αἰτίους τῶν παρόντων ἡγεῖται κακῶν, ὅτι πολεμικοὺς θεοὺς, καὶ βοηθητικοὺς ἴσως ἂν αὐτῷ πρὸς μάχην, καὶ μὴ παρ' αὐτοῦ

EPODICA. Strophe.

Certe igitur te Taurivaga *filia* Jovis Diana
(O fama ingens,
Dedecoris noſtri mater)
Egit in publicos boum greges,
Vel forte, ob victoriam aliquam ſibi infructuoſam,
Vel ſpoliorum inclytorum
Fraudata donis, vel præda venando capta:
Vel ferreo thorace armatus aliquam Mars
Cauſam

αὐτῆ τυχόντας ὧν ἴδει. ταῦτα δὲ ἦν θυσία καὶ ἀναθήματα. οἰεῖ δὲ καὶ ἐν ἐλαφηβολίαις καὶ κυνηγεσίαις συμμαχῆσαι αὐτῷ τὴν Ἄρτεμιν (τούτων γὰρ ἔφορος ἡ θεὸς) καὶ λέγει τὸ μὴ ἀντιτυχεῖν χάριν, ὀργισθῆναι αὐτῷ. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν εἰς τὸ χάριν, λέγει, ὡς τινες φασὶν ἀπαλώμενοι, πρὸς τὴν αἰτιατικήν. ἃ γὰρ μόνον ἐψεύσθημέν τῆδε, φαμέν, ἀλλὰ καὶ τόδε, ὥσπερ καὶ, μέτεσί μοι τῆδε, καὶ μέτεσί μοι τόδε· ἃ μόνον δὲ ὅταν φαμὲν τὸ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικὴν πλαγιάζομεν, ὡς ἔχει καὶ ταῦθα· πρῶτον γὰρ εἰς αἰτιατικὴν συνέταξε, ψευσθεῖσα χάριν ἀκάρπωτον λέγων, εἶτα πρὸς δοτικὴν ἐπλαγίασε, κλυτῶν σὺ ἄραν ψευσθεῖσα δώροις. 173. Ὦ μεγάλα] ὅπως πεπισευκὼς ὁ χορὸς ὡς Αἴας τὸ λεγόμενον διεπράξατο ἔργον, ἀλλ' εἰόμενος ἐκ τινὸς μήνιδος τῶν θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, πρὸς ταύτην ἀποτείνει τὸν λόγον. 176. Ἤ που] τὸ που οὐ μόνον δηλοῖ τόπον, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως τίθεται, ὥσπερ ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι, καὶ Φιλόστρατος, λέγων ἐν ταῖς εἰκόσιν ὅτως, Ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης.

SCHOL. INED. 172. Ἦ ῥά σε.] Διὰ μέσου οἱ δύο στίχοι ὅτοι (a) τὸ δὲ ἑξῆς, ἢ ἡ Ἄρτεμις ὥρμησε πανδήμους ἐπὶ βῦς. τὸ πᾶν τοιοῦτόν ἐστι, ἢ ἡ Ἄρτεμις τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ παρώρμησεν ἐπὶ τὰς πανδήμους βῦς τὰς ἀγελαίας, ἢ λέγει χάριν τινὸς νίκης ἀκερδῆ. ἢ λέγει δῶρον ψευσθεῖσα, ἢ ὁ Ἐνυάλιος ἐτίσατο λαῶν. ἃ γὰρ εἰκότως ἔθος ἐπὶ τὰ ἀριστερά. L. B. 175. Πανδάμους] Πάνδημος παπήγυρις, ἡ συναθροισθεῖσα ἀπὸ παντὸς δήμου· πάνδημος πόρνη ἡ ὁ βυλόμενος σύνεσιν ἀπὸ τοῦ δήμου· πανδήμους δὲ βῦς εἴλαῦθα, ὧν μετέχει πᾶς ὁ δῆμος τῶν Ἀχαιῶν. Bar. Ἐπὶ βῦς] Ἆρα ἡ ταυροπόλα Ἄρτεμις ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς ὥρμησέ σε ἐπὶ τὰς βῦς τὰς ἀγελαίας τὰς πανδήμους, ἢ λέγει χάριν τινὸς νίκης ἀκερδῆ καὶ ἀχάριστον καὶ ἀθυσίαστον, ἢ ψευσθεῖσα ἡ Ἄρτεμις καὶ μὴ τυχοῦσα ἐν τοῖς δώροις καὶ κέρδεσι τῶν ἐνδόξων σκύλων, ἢ μὴ τυχοῦσα ἐν ταῖς ἐλαφηβολίαις, ἤγουν ἃ μετεῖχε θυσιῶν ἐκ τῶν γινομένων ἐλαφηβολιῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὥρμησέ σε ἐπὶ τὰς βῦς τὰς πανδήμους

Μομφὰν ἔχων
Ξυνῦ δορὸς, ἐννυχίοις μαχαναῖς,
Ἐπίσατο λώβαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Οὔποτε γὰ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ,
Παῖ Τελαμῶνος, ἔβας,
Τόσον ἐν ποίμναις πιτνῶν.
Ἦκοι γὰν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
Καὶ Ζεὺς κακὰν κὴ Φοῖβος. Ἀργείων φάτιν.
Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
Κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
Ἢ πᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γλυκεᾶς,

Μὴ

τὰς ἀγελαίας, ἢ ὁ χαλκοθώραξ Ἄρης, ψευδεῖς δώροις κλυτῶν ἐνάρων ἢ ἐλαφηβολίαις, ὥρμησέ σε ἐπὶ τὰς βοῦς τὰς ἀγελαίας, ἢ ποίαν μομφὴν ἔχων κατὰ σοῦ ἕνεκα κοινῆς συμμαχίας ἀπέδωκέ σοι βλάβην ὁ Ἐνυάλιος ἐν νυκτιναῖς μηχαναῖς. *Bar.* 178. Ψευδεῖσα] ἐψευσάμην ἐγώ τινα. ἐψεύδην ὑπό τινος. L.B. 179. Ἐνυάλιος] φασὶ δέ τινες, ὅτι ἄλλος μέν ὁ Ἄρης, κὴ ἄλλος ὁ Ἐνυάλιος. ἀκόλουθον δὲ τῷ Ἄρει τὸν Ἐνυάλιον λέγουσι. διὰ τοῦτο κὴ ἐνταῦθα ὁ Σοφοκλῆς διαιρεῖ Ἄρην κὴ Ἐνυάλιον, διὰ δὲ ἡ διαζευκτικοῦ συνδέσμου *Bar.* 183. Οὔποτε γὰ φρενόθεν] ὁ γὰ ἐπὶ τοσοῦτον ἀφρονεῖς, ὡς ἄνευ αἰτίας ἐθέλειν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερὰ] ἀριστερὰ οἱ παλαιοὶ τὰ μαρὰ ἐκάλουν, δεξιὰ δὲ, τὰ σωτικά. 186. Ἦκοι γὰ ἂν θεία νόσος] ἔοικε γὰρ εἶναι νόσος θεία ἢ οὐκ θεῦ κατασκήψασα εἰς αὐτόν. τὴν δὲ νόσον αὐτῦ, φήμολιν, Ἀργείων ὠνόμασεν. τὸ δὲ ἦκοι, ἀντὶ τῦ ἦλθεν ἄν. 188. Ὑποβαλλόμενοι] πλαττόμενοι, ἢ ὑποβλήτως λέγοντες, ἢ ἰδιοποιησάμενοι. εἰ ἔχει ἐξηγήσιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τῦ βασιλέως, ἢ Ὀδυσσέως. 190. Τᾶς ἀσώτου] τῆς ἐξώλους κὴ σώζεσθαι μὴ δυναμένης. Σισυφιδᾶν] γράφεται Σισυφίδα. λέγεται γὰ ἡ Ἀντίκλεια ἀποτεκομένη ἀπὸ Ἀρκασίας ἐπὶ Ἰθάκην πρὸς Λαέρτην ἐπὶ γάμοις, κατὰ τὴν ὁδὸν Σισύφῳ συνελθεῖν, ἐξ ἧ ἦν φύσει ὁ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ Σίσυφος, Κορίνθου βασιλεὺς, πανοῦργος ἀνὴρ· ὃν καὶ φησιν Ὅμηρος, Ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅτις ὑπὸ τὰς ὀυχὰς κὴ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτῦ μονογράμματον ἔγραψε τὸ ὄνομα αὐτῦ. Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιρὸν ἐκίνησε κλοπῆσύνην δ' ὄρκῳ τε. κὴ αὐτὰ τὰ κλοπιμαῖα παρ' αὐτῦ

Cauſam querelæ habens ſociis in armis,
Nocturnis machinis
Ultus eſt contumeliam.

ANTISTROPHE.

Nunquam enim *aliter* à *ſana* ſaltem mente ad læva,
O fili Telamonis, *devius* iſſes,
Ita in greges irruendo.
Ingruat quidem fateor morbus divinitus: ſed aver-
Jupiter & Apollo malam Argivorum famam. (tat,
Si vero furtim
Falſo ſuggerunt *hos* rumores magni reges,
Aut *ille* nequiſſimi Siſyphidarum generis,

Ne

αὐτᾷ τὴν μορφὴν ἠλλαγμένε. κλέψας ἕν τι Σισύφε θρέμματα, καὶ μεταβαλὼν ὁμοίως, ἐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τὸ μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμηνιζόμενος τῷ Σισύφῳ, ἐξένισεν αὐτὸν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτᾷ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτᾷ γενομένην τὴν παῖδα σωφρόνισε Λαέρτῃ. διὸ Σισύφε ὁ Ὀδυσσεύς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 180. Μομφ.] ἦγεν μεμφόμενός σοι, ἀλλ' τὸ ἴσως ἐν πολέμῳ συμμαχῆσαι, καὶ μὴ τυχεῖν θυσίας εἰς ἀμοιβήν. τὸ δὲ ἐννυχίοις εἶπε, διὰ τὸ ἐν νυκτὶ γενέσθαι τὴν μανίαν αὐτῷ. 182. Ἐτίσατο] ἦγεν ἀντέδωκεν, ἢ ἔλαβεν, ἢ ἔδωκεν ἁπλῶς, ἢ ἐτιμώρησε, τοιαύτῃ λώβῃ, ἦγεν ὕβρει. 189. Βασιλῆς] τοῦτο Ἀττικῆς ἐστὶ ἀλαλήκασι, τὸ τρέπειν τὴν ει δίφθογγον εἰς η. οἱ βασιλῆς γὰρ λέγουσι καὶ οἱ ἱππῆς. καὶ τὸ ἤδη παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἡπίσατο, τὸ αὐτῆς ὂν ἀλαλήκασι, σαφέστερον τοῦτο δείκνυσιν. 190. Ἢ τᾶς] τινὲς εἰς τὸ τᾶς ἀσώτε Σισυφιδᾶν γενεᾶς, τὸ ὁ ἄρθρον λαμβάνουσιν ἔξωθεν, λέγοντες, οἱ μεγάλοι βασιλεῖς, καὶ ὁ ὑπάρχων τᾶς ἀσώτε Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ὀδυσσεὺς, ὃς ὡς ἀγνῶντας αὐτὸς ἐάσας, ὅτω λέγε. ἐὰν δὲ ὑποβαλλόμενοι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς κλέπτωσι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ὑπάρχωσιν οἱ μῦθοι τῆς ἀσώτε γενεᾶς τῶν Σισυφιδῶν, ἦγεν δ' παύεργε Ὀδυσσέως δ' οὐ Σισύφε τὸ γένος κατάγοντος, καὶ τὰ ἑξῆς. κυρίως δὲ ἄσωτος, ὁ τὸ πατρῷον κακῶς δαπανήσας κλῆρον. λέγε δὲ Ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἀπὸ Ἀρκαδίας εἰς Ἰθάκην ἐρχομένην πρὸς γάμον Λαέρτῃ, ὑπὸ Σισύφε κατὰ τὴν ὁδὸν συντυχόντος ἐφθάρθαι.

SCHOL. INED. 183. Φρενόθεν] ἦγεν ἐγκοθεν. ἀπὸ οἰκείας γνώμης. L. B. *Bar.* ἐπὶ τὰ ἐναντία καὶ τὰ μεμπτὰ καὶ τὰ κατεγνωσμένα ἔθος, ὦ υἱὲ Τελαμῶνος, ἐμπίπτων τόσον καταφορικῶς σὺ ταῖς ποίμναις. *Bar.* 185. Πιτνᾷ] ἀντὶ δ' ἐμπίπτων ταῖς ποίμναις. τουτέστιν ἐπιτιθέμενος. L. B. Τὸ γὰρ πιτνᾷν ἔμφασιν ἔχει καταφορᾶς. *Bar.* 187.

Μὴ μή μ' ἄναξ,
Ἐθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων,
Κακὰν φάτιν ἄρῃς.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπᾳ μακραίωνι
Στηρίζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ χολᾷ,
Ἄταν ἐρανίαν φλέγων.
Ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
Ὁρμᾶται ἐν εὐανέμοις βάσαις,
Πάντων καγχαζόντων γλώσσαις
Βαρυάλγητ'· ἐμοὶ δ' ἀχθος ἔσακε.

ΤΕΚΜΗΣ.

Ζεὺς] καλεῖ γὰρ ἐνταῦθα ὁ χορὸς τὸν Δία, ἵνα ἐπανορθώσῃ τὴν νῆν αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος. ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ζεὺς εἰς πολλά τινα, καὶ πρὸς τούτοις, εἰς τὴν νῆν ψυχικῶς. *Bar.* Φοῖβος] καλεῖ δὲ καὶ τὸν Φοῖβον Ἀπόλλωνα, ἵνα τὸ λογισικὸν τοῦ νεὸς Αἴαντος τὸ σκοτισθὲν ὑπὸ τῆς μανίας φωτίσῃ. ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς τὸν ἥλιον. *Bar.*

191. Μὴ μή μ' ἄναξ] τὸ πλῆρες, μὴ μή μοι. ὁ δὲ νεὸς, εἰ ἦ πλάσασι ταῦτα καὶ ἐκ ἀληθείας συνέθρασας, μηκέτι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφάλοις κλισίαις κακὴν φάτιν ἄρῃ καὶ περιποιήσῃ, ἤτοι ἐπάρῃς, αὐξήσῃς ἀπὸ σεαυτοῦ, ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον ψευδῆ τὰ λογοποιήματα. τὸ δὲ Ὀδυσσεὺς Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν συνδείπνῳ, Ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς Ἐνθηλὸς ἐν σοὶ παντάχοῦ μητρὸς πατήρ. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει, Ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος, Τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἣ σ' ἐγείνατο. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύκλωπι, Χαῖρ' ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σήν. Ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ. Οἷόν' ἄνδρα κρόταλον, ὁλμοῦ Σισύφου γένος. Φαίνεται δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ γενέσεως. 194. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων] ἀνάσα σὲ τῶν θρόνων, ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν συνεσήριξας, τὴν σὴν δὲ ὀρανὸν πεμφθεῖσαν ἄτην αὔξων, καὶ οἷον, ἐμπυρεύμενος ὑπὸ τοῦ πάθους, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ὤν. Ὅπᾳ μακραίωνι στηρίζῃ] ὅπου στηρίζῃ μακραίωνι χολῇ. ὅ ἐστι πολυχρονίᾳ, βραδυτάτῃ ἀγῶνα ἐμποιούσῃ σοι. μακραίων δὲ αὐτοῖς δοκεῖ ἀπὸ τὴν εὐτοκίαν. 196. Ἄταν ἐρανίαν] τὴν σὴν δὲ ὀρανὸν πεμφθεῖσαν. ἤγουν μετέωρον καὶ μεγάλην. φλέγων δὲ, ζωπυρῶν, ἀνεγείρων. 197. Ἐχθρῶν δ' ὕβρις] ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις τὰ ταῦτα ἐπὶ σοὶ

Ne mihi, ne Rex amplius
Ita in maritimis tentoriis oculum tenens
Malam famam augeas.

EPODOS.

At surge è sedilibus, ubi longæva
Hæres defixus hac anxia mora,
Noxam cælitus immissam incendens.
Inimicorum petulantia hic liberrime
Grassatur, *ut flamma* ventosis in saltibus,
Dum omnes multo cum cachinno linguis
Acerbissima *de te* effutiunt: mihi autem dolor hæret ingens.

TECMES-

σοὶ λεγόντων, ὕτω μᾶλλον ἄφοβός ἐσι καὶ ἀσθενὴς εἰς τὸ βλασφημεῖν σε, ἀλλ' τὸ μὴ φαίνεσθαί σε τοῖς Ἀχαιοῖς. Ἀτάρβητα] ἀντὶ τοῦ ἀταρβήτως, ἀνημμένως. 198. Ἐν εὐανέμοις βάσσαις] ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις, τυτέσιν ἐν σκείνοις τοῖς τόποις ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνηρημένα ποίμνια ὁρῶντες ἐπεγγελῶσιν. ἢ ἐν εὐανέμοις βήσσαις, οἷον ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχοντες ἀλλ. βάλλωσι. 199. Καγχαζόντων] γελώντων. 200. Βαρυάλγητ'] βαρία καὶ ἀλγεινά.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 195. Ἀγωνίᾳ χολᾷ] ἤγουν ἐναγωνίᾳ. σὺ ταῦθα δὲ διατρίβοντες τοῖς Τρωσὶ πολεμοῦμεν. ἢ ἀγωνίᾳ, τῇ ἀγωνίαν δὲ φόβον ἐμποιούσῃ καὶ ἀλλ. τριοῦσῃ· διὰ τὸ εἰς μῆκος τοσοῦτον τετάσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑποψίαν πᾶσιν ἡμῖν εἶναι τοῖς Ἕλλησιν ὡς τάτε, ὡς ὁ παλινοσήσομαι οἴκαδε.

SCHOL. INED. 194. Ἄνα] ἀπὸ τοῦ ἄνα προθέσεως, νοεῖται τὸ ἀνάσα ῥῆμα κατὰ ἀποκοπήν. Ἀνισάω, ἀνισῶ. καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ ἀνισάων, ὁ ἀνισῶν, τοῦ ἀνισάοντος ἢ ἀνισῶντος. ἐκ ὁ παρατατικὸς, ἀνίσαον, ἀνίσων. ἀνίσαες, ἀνίσας, ἀνίσαε, ἀνίσα. καὶ τὸ προσταλικὸν, ἀνάσαι, ἀνάσα. ἐκ κατὰ ἀποκοπὴν, ἄνα. ἀναδιβασμ. ἢ τόνε. *Bar.* Μεθυπαλλαγή ἐσι τὸ σχῆμα συνταλθα. τὸ μὲν σημαίζῃ ῥῆμα, ἀντὶ μετοχῆς λάμβανε, τὸ δὲ φλέγων μετοχὴν ἀντὶ ῥήματος· καὶ ἐσὶν ἡ σύνταξις ὕτως, ἀλλὰ ἀνάσα σὺ τὸν καθεδρῶν, ὅπου σημαζόμενος ἐπὶ πολὺ, φλέγῃς ἀτίμως ὠρανίαν, ἐν τῇ δὲ τῇ ἀγωνίᾳ χολῇ. *Bar.* Μακραίωνι] ἤγουν μακροχρονίᾳ, ἐπὶ πολὺ ἐπιτεθυμημένῃ. B. L. 195. Σχολᾷ] χολῇ, ἡ ἄνεσις. ἀχολία, ὁ ἐκθυσπασμός. B. 196. Ἄταν ὠρανίαν] ἤγουν βλάβην. τυτέσιν εἰς ὕφος ὠράνιον ἀνάπλαν τὴν βλάβην. B. L. ἤγουν μεγίσην καὶ μέχρι τοῦ ὠρανοῦ φθάνουσαν ἀνάπλαν. *Bar.* 197. Ἐχθρῶν δ' ὕβρις] Ἀντὶ ἢ, ἡγεμονὴ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. *Bar.* 198. Βάσσαις] ἤγουν, ἐν τοῖς βατοῖς τόποις ἢ ὄρεσι. τυτέσιν παντα χοῦ. *Bar.*

201. Ναὸς

ΤΕΚΜΗΣΣΑ,

ΑΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τε. ΝΑΟ' Σ ἀρωγοὶ τ Αἴαντ⊙
Γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,
Ἔχομεν ςοναχὰς οἱ κηδόμενοι
Τᾶδ Τελαμῶν⊙ πλόθεν οἴκε.
Νῶν γὰρ ὁ δεινὸς, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς
Αἴας, δολερᾷ
Κεῖτ᾽ ᾳ χειμῶνι νοσήσας.

Χο.

201. Ναὸς ἀρωγοὶ] ἔξεισι Τέκμησσα, καὶ διδάσκει τ χορὸν ὅτι Αἴας ἐστὶν ὁ σφάξας τὰ ποίμνια. πιωθάνεται δὲ παρὰ τ χορᾶ, ὅτι Ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγέντα. ἑκάτερ⊙ ἂν παρ' ἑκατέρᾳ τὸ ἀγνοούμενον μαιθάνει. ἡ δὲ Τέκμησσα, αἰχμάλω⊙ γυνὴ τ Αἴαν⊙. πιθανῶς δὲ ἔξεισιν. ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ δεῖ ἀπολοφύρεσθαι τ χορὸν, ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τ ὑποθέσεως. ἡ δὲ ἀλήθεια εὖ ἔχει τῷ ποιητῇ. ἐπεὶ γὰρ ἄπεισι Τεῦκρος, καὶ ὁ Εὐρυσάκης ἔτι νήπι⊙, Τέκμησσα κατολοφύρεται. ἡ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τᾳ Αἴαντι. αἱ δὲ τοιαῦται γυναῖκες ὑποπτεύθησαν εὐνοιαν πρὸς τοὺς δεσπότας, ὡς Βρισηὶς πρὸς Ἀχιλλέα. 202. Γενεᾶς χθονίων] ἀλλὰ τὸ τῶ Σαλαμῖνα σωθῆναι τῇ Ἀττικῇ, καὶ περισπάσασι τοῖς Ἀθηναίοις αὐτὴν κλήσασθαι. πρὸς εὔνοιαν ἐν τ ἀκροωμένων τοῦτο φησίν. ἢ ἐπεὶ ἐξ Αἰγίνης ἐλθὼν ὁ Τελαμὼν ἐβασίλευσε Σαλαμῖνος. ἡ δὲ Αἴγινα, τ Ἀττικῆς. 204. Τηλόθεν οἴκε] μακρὰν γὰρ Φρυγία Σαλαμῖνος. ἢ, εἰ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι, καὶ ἐχὶ νῦν μόνον. ἢ, οἱ τηλόθεν ὄντες, ὁ ἐσι ξένοι κατὰ γέν⊙, καὶ ὅμως τᾶ Τελαμῶν⊙ οἴκε φιλόμενοι, εἰ καὶ μὴ προσήκομεν. 205. Ὠμοκρατὴς Αἴας] ὁ δυσπέραντον καὶ αἰτιώτημον ἔχων πάθ⊙. ἢ, ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός.

TECMESSA,

AJAX, CHORUS.

ANAPÆSTI.

Tec. O Socii navium Ajacis
Genere indigenis ab Athenienſibus,
Datur nobis gemituum cauſa, quicunq; curamus
Telamonis longinquam domum.
Nunc enim ille acer, ille ingens, fortiſque humeris
Ajax, turbida
Jacet laborans tempeſtate.

Cho-

ρός. ἢ, ὁ ἐπὶ ὠμότητος κεκραυπωμένος. ἢ, ὁ γενναῖος, ὁ ἐξ ὤμων κραταιῶν δυνάμενος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 202. Ἀπ' Ἐρεχθειδῶν] Ἐρεχθεῖδαι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἐρεχθέως ἐκεῖ οὖ γῆς γεννηθέντος κατὰ τὸ μῦθον Ἐρεχθέως· ὅθεν καὶ οἱ ναῦται αὐτῶν. εἰκότως ἄρα Αἴας τέτευς ἀπὸ τῶν Ἐρεχθειδῶν γενεᾶς καταγεται λέγει. 204. Τῶ Τελαμωνος τηλόθεν] ἢ πρὸς μόνον τὸν χορὸν νοητέον, ἀφ' μέσου τὸ ἔχομεν συναχὰς λαμβάνοντας (ἦτος γὰρ πατρόθεν τῷ Αἴαντι ὑποχείριος ἦν, καὶ ἀφ' τέτο μάλιστα πάντων τέτου ἐκήδετο) ἢ συμπαραληπτέον καὶ τὴν Τέκμησσαν, ὡς αὐτὴν μὴ ἐξορᾷ κηδομένου Αἴαντος, ἅτε γαμετὴν οὖσαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λέγοντες τὸ τηλόθεν ἀντὶ ἀπὸ Τροίας, φροντίζοντες Σαλαμῶνος, τἀληθὲς ἀγνοοῦσιν. ἀδηλὸς γὰρ λόγος ἐνταῦθα τῆς Σαλαμῖνος. ἠπάτλωται δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως, τῆ Τελαμῶνος οἰκεῖ. τὸ δὲ ἐστι τοιοῦτον, οἱ φροντίζοντες τῶν Αἰάντος πραγμάτων τῆς Τελαμῶνος τηλόθεν ἐκπαλαι.

SCHOL. INED. 201. Ναὸς] ἐστέον, ὅτι ἀπὸ μιᾶς νηὸς, πάντες λέγεται καὶ τὰς ἄλλας ναῦς. *Bar.* 202. Ἐρεχθειδῶν] Ἐρεχθεὺς, Ἐρεχθέως καὶ τὸ πατρωνυμικὸν, Ἐρεχθείδης. ἡ εὐθ. τῆς πληθ. Ἐρεχθεῖδαι. ἡ γενικὴ, τῶν Ἐρεχθειδῶν. *Bar.*

208. Τί

Χο. Τί δ' ἐννήλακίας τ' ἀμερίας
Νὺξ ἥδε βάρος,
Παῖ τῦ Φρυγίυ Τελδύταν[Θ,
Λέγ', ἐπεί σε λέχος δοριάλωτον
Στέρξας ἀνέχει θυέι[Θ Αἴας,
Ὡς' θὴ ἂν αἴδεις τἀπείποις.
Τε. Πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄῤῥητον;
Θανάτῳ γὰ ἴσον βάρος ἐκπύσῃ.
Μανίᾳ γὰ ἀλὲὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
Νύκτερος Αἴας ἀπελω[βήθη.

Τοιαῦτ'

208. Τί δ' ἐννήλακ᾽] τί αὐτῷ φη̃σι τὴν ἡμερινὴν ὄχλησιν γέγονε βάρος; εἶεν, ἐν τίνι γέγονεν ὁ Αἴας βάρει, ὥστε ἀλλοῖο[Θ γενέσθαι πρόσθεν ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν; τί αὐτῷ βάρο[Θ ἐννήλακ᾽] αὕτη ἡ νύξ. Τῆς ἀμερίας] γράφεται τ᾽ ἀημερίας, ἀντὶ δ᾽, τ᾽ ἀηδ᾽ Φορᾶς. κ᾽ ἔστιν ὁ νῶς, ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τ᾽ προτέρας ἀηδίας. 211. Ἐπεί σε λέχος] ἐπεί σε ἔχει ὁ Αἴας, δοριάλωτον στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ ἄλλως. ἐπεί σε ἀνέχει ὁ Αἴας, τὸ δοριάλωτόν σου στέρξας λέχος. 212. Ἀνέχει] ἀντὶ δ᾽ ἔχει. παρέλκει γὰ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν γράφειν. ἢ, ἀνέχει, ἀντὶ δ᾽ ἀνυψοῖ, τιμᾷ. 214. Λόγον ἄῤῥητον] κακόφημον. μηδὲ λέγειν ὀφείλοντα. 216. Μανίᾳ γὰ] τὸ κεφάλαιον δ᾽ κακῦ πρῶτον ἐκτίθη[Θ], ὅτι ἐφύβρισε εἰργάσαι μανίᾳ φη̃σι πεισών. 217. Ἀπελωβήθη] ἀντὶ δ᾽ ἐφύβρισε εἰργάσαι. ἢ ὕβρις, συνβρίθη κ᾽ λωβητὸς γέγονε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 208. Τί δ' ἐννήλ.] μὴ εἴπῃς τὸ ἐννήλακίαι ἀντὶ δ᾽ ἐννήλαγμένος ἤντγκεν, ὡς τινες εἴονται, συντάσσειν ἐθέλοντες πρὸς τὸ βάρος· ἀλλ' ἀντὶ δ᾽ ἐννήλαγη. ὥσπερ φαμὲν, ἠλοιώθην ἀλλοίαις, κ᾽ μετεβλήθην μεταβολῇ, ὕτω κἀνταῦθα δέον εἰπεῖν, τίνα ἐναλλαγὴν ἠδὲ ἡ νὺξ ἐννήλακ᾽] τ᾽ ἀμερίας κ᾽ τ᾽ ἡμερινῆς κατασάσεως. ὁ δὲ ἀντὶ δ᾽ εἰπεῖν ἐναλλαγὴν, βάρος εἶπε, δηλῶν τὸ τ᾽ ἐναλλαγῆς δυχερές. ὥσπερ γὰρ βαρὺ φορτίον ὁ δωνάμενα φέρειν, ὕτω κ᾽ τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολήν. εἰ μὲ ἓν συνάψεις πρὸς τὸ ἀμερίας τὸ ἐννήλακ᾽], τὸ ἀμερίας ἀντὶ δ᾽ πρὸ αὐτῆς ἡμερινῆς κατασάσεως νοήσεις. εἰ δὲ τὸ βάρος πρὸς τὸ ἀμερίας ἐρεῖς, τὸ ἀμερίας ἀντὶ δ᾽ τ᾽ νῦν ἡμερινῆς κατασάσεως νοήσεις. τῦτο δὲ εἰπεῖν ἂν διὰ τὸ ἄωρα πρωὶ τὴν φὴ δ᾽ Αἴαντος κακὴν φήμην τύτυς ἀκῦσαι, κἀντεῦθεν

Cho. Quam pro heſterno *ſtatu*
Nox hæc adduxit gravis *infortunii* vicem,
Dic filia Phrygii Teleutantis;
Quoniam te conjugem bello-captam
Amans retinet ſtrenuus Ajax:
Quapropter *hæc* neutiquam *ut* ignara dixeris.

Tec. Qui tandem dicere *ſuſtineam* infandum ſermonem?
Morte enim non minus grave malum audies.
Furore enim captus nobis inclytus
Hac nocte Ajax rem fœdam perpetravit.

Haſce

Θέν βάρος λύπης δεδέχθαι. ὥστε ἡ κατὰ τὴν νύκτα συμβᾶσα συναλλαγὴ, τῆ μετ' ἐκείνην ἡμέρας ἦν. 213. Αἴδρις] τὸ ὑπείκοις ἀντὶ τοῦ προείποις. εἰς ταύτην γὰρ τὴν σημασίαν τῷ ὑπείποις χρῶνται ἅπαντες. ἡ ηὐ ὑπὸ ἀντὶ τοῦ πρὸ, ὡς ἔχῃ καὶ τὸ ὑποτίμησις. 216. Ἡμῖν ὁ κλεινὸς] τὸ ἡμῖν ἀ παντελῶς ἀργὸν, ἀλλ' ἔχῃ καί τινα χρείαν, εἰπὼν σιωπήσῃς εἰς τὸ ὁ Αἴας ἡμῶν. Φίλτρον γὰρ ἐμφαίνῃ καὶ χίσιν τὸ ἐμοὶ καὶ ἡμῖν, ἔνθα ἂν εὑρητε ἀτωσὶ κείμενον. ὁ δὴ καὶ εὑρήσῃς ἔν τε ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς πολλαχοῦ, ἀκριβῶς σκοπῶν. τὸ δὲ νύκτερος, ἢ πρὸς τὸ ἀπελωβήθη σύντασσε, ἢ πρὸς τὸ ἀλγύς.

SCHOL. INED. 208. Τί δὲ] ἆρα συνήλλαχται ἥδε ἡ νὺξ, τῆ χθεσινῆς ἡμερίας κατὰ τὸ βάρος, λέγε. ἦγεν κατὰ τὴν χθὲς ἡμέραν, βαρέως διέκειτο ὁ Αἴας μαινόμενος, ὅθεν καὶ τὸ βάρος τῆ μανίας τοῦ Αἴαντος, τῆ ἡμέρας ἐπιτίθεμεν. διὸ καί Φαμὲν, ἆρα συήλλαχ] ἡ παρᾶσα νὺξ, τῆ χθεσινῆς ἡμέρας κατὰ τὸ βάρος. *Bar.* 209. Νὺξ ἥδε βάρος] ἦγεν, κατὰ τί βάρος συήλλαχ] ἡ νὺξ, ἥδε ἡμέρας. L. B. 211. Δοριάλωτον] δοριάλωτος, ὁ δορὶ ἁλωτός. B. 212. Θύριος] ὁ ὁρμητικός. Θύριον δὲ ἑτέρως, πόλις, ἡ καὶ Σύβαρις. L. B. 213. Οὐκ ἂν ἄϊδρις] ἦγεν, ὥστε οὐκ ἂν λαλήσῃς ὡς ἀπαθὴς καὶ ἄγνωστος. *Bar.* 214. Λόγον ἄῤῥητον] τὸ μὴ δυνατὸν ῥηθῆναι εὐκόλως· καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. L.B. *Bar.* 217. Νύκτερος] ἀντὶ τοῦ, νύκτωρ. ὅμοιον τῷ, ἡσυχοι θάασσιν, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. L. B. Τὸ νυκτερινὸς συνταῦθα λαμβάνεται ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆ νυκτός. *Bar.* Ἀπελωβήθη] Κανόνισον, λωβάω, λωβῶ. ὁ μέλλων, λωβήσω. ὁ παρατατικὸς, ἐλελώβηκα· ὁ παθητικὸς, λελώβημαι. ὁ ἀόριστος, ἐλωβήθην, ἐλωβήθης, ἐλωβήθη. καὶ μὴ τῆ ἀπὸ προθέσεως κατὰ συγκοπὴν, ἀπελωβήθη. *Bar.*

Τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
Χθροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
Κείνω χρησήρια τἀνδρός. 220

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς
Αἴθωνα ἀγγελίαν
Ἄτλατον, ἐδὲ φυκτῷ,
Τῶν μεγάλων Δαναῶν
Ὑποκλῄζομένην, 225
Τὰν ὁ μέγας μῦθος αἴξει.
Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ παρέρπον.
Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται παραπλήκτῳ
Χερὶ, συλλατακτὰς 230
Κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰς,
Καὶ βοτῆρας ἱππονόμους.

ΑΝΑ-

219. Χειροδαΐκτα] ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν δαϊχθέντα. 220. Κείνω χρησήρια] ἃ διεχρήσατο σκεῦος. τὰ τολμήματα καὶ πράξεις. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια, παρὰ τὸ χρᾶσθαι αὐτά. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον, καὶ τὸ χρησμὸν, καὶ τὸ ἱερεῖον. 222. Αἴθωνα] διαπύρα, θερμῶν ἐν ταῖς μάχαις. ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἐπὶ τῷ παρακεκινηκότα κεῖσθαι. 225. Ὑποκλῄζομένην] φημιζομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἢ θεόθεν. 226. Τὰν ὁ μέγας μῦθος] ἡν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρώην μὲν γὰρ μόνοι οἱ Ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ Αἴαντος, ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν· νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐγνωμεν. 227. Ὤμοι, φοβοῦμαι] τὸ ἐπὶ τούτῳ φησὶν ἀποβησόμενον. εἰκὸς γὰρ τὸν νεκρὸν ἐξεσκεύασται μηδὲ ἑαυτὸν ἀναχέαι. ὁ γὰρ (φησὶ) φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων. 228. Περίφαντος] φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν ἀφθήσει. 229. Παραπλήκτῳ] τῇ μανικῇ. παραπλὴξ γὰρ

Haſce videas modo intra tentorium
Manu cæſas pecudes cruentas,
Hujus viri facinora. 220

ANTISTROPHICA. STROPHÈ.

Cho. Qualem affers de viro
Acri ad pugnas famam
Intolerandam, nec *tamen* evitabilem,
A primoribus Danaum
Diffamatam, 225
Quam ingens *vulgi* vox *porro* augebit.
Hei mihi, metuo impendens *malum*.
Certum eſt virum
Furioſa moriturum
Manu, qui jugulavit 230
Cruentis gladiis pecudes,
Unaque paſtores armentarios.

ANA-

γὰρ ὁ μανικός. 232. Βοτῆρας ἱππονόμους] τὰς μεγάλως φυλάττοντας τὰς ποιμνίας. ἔστι γὰρ σύνηθες καὶ ποιμένας αὐτῶν ἀνομάζειν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 223. Ἄτλατον] ἄγαν ὁ Φορνοῦτος, ἀλλ' ἀνυπομόνητον τοῖς ἀκούσασι, καὶ μάλιστα τοῖς φίλοις. ἢν δ' δύναταί τις φυγεῖν, καὶ μὴ κατακλασθῆναι τῷ ἀκούσματι. 232. Βοτῆρας] τὰς τὴν ποίμνην φυλάσσοντας λέγει κύνας, ὡς καὶ προϊὼν ἐρεῖ. τὸ δὲ βοτῆρας ἢ ἱππονόμους, οὐ παραλλήλως. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἱππονόμους εἶπεν. ἱππονόμος γὰρ, ὁ τῶν ἵππων νομεύς. ἢ ἱππονόμους τὰς μεγάλας νομιστὰς καὶ φύλακας τῶν ποιμνίων. ἱππος γὰρ τὸ μέγα παρ' Ἀττικοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ βοῦς. καὶ τὸ μὲν ἑνὸς παράδειγμα τὸ βέπαις· ὁ δὲ ἕτερος, τὸ ἱππόβοινος καὶ ἱππόβοσκολος.

SCHOL. INED. 219. Χειροδαΐκ[τα] ἄγαν, ἀπὸ χειρὸς δ[ι]αμεμερισμένα σφάγια. *Bar.* Αἱμοβαφῆ] ἀπὸ αἵματος βεβαμμένα. *Bar.* 221. Οἵαν ἐδήλωσας] ὁ τὸ οἷαν δηλοῖ κακὴν, ἀλλ' ὁ λόγος ἐμφαίνει τοῦτο. L. B. 222. Ἀγ[γ]ελίαν] ἀγγελία τινὸς λέγεται, ἣν ἂν ἀγγείλῃ τὶς ὑπ' ἐκείνῳ πεμφθεὶς, καὶ ἣν εἴπῃ τὶς περὶ ἐκείνου ἐχ ὑπ' αὐτοῦ ἀπεσταλείς. L. B. Μεγάλων ἀγγελίαν ἐκείνου δ' ἀνδρὸς δ' Αἴαντος ἐδήλωσας ἡμῖν. λέγω ἀγγελίαν ἄστλητον ὁδὲ φοβερὰν. ἢν ὁ μέγας μῦθος τῶν μεγάλων Δαναῶν αὐξάνῃ φημιζόμενον. 223. Ἄτλατον] ἄγαν, ἀνυπομόνητον, ἀφόρητον. *Bar.* 227. Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέχτον.] οἴμοι, φοβοῦμαι

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τε. Ὦμοι. ἐκεῖθεν ἐκεῖθεν ἄρ' ἡμῖν
Δεσμῶτην ἄγων ἦλυθε ποίμναν·
Ὧν τὰ μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
Τὰ δ', πλαγροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ.
Δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών,
Τῷ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
Ῥιπεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
Κίονι δήσας,
Μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβών,
Παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ·

Καὶ

τὸ ἑπόμενον· ὅτι ὁ περιφανὴς ἀνὴρ ὁ Αἴας, κατακλίας καὶ φονεύσας σὺν κελαινοῖς ξίφεσι τὰ βοτὰ, καὶ τοὺς βοτῆρας, καὶ τοὺς ἱπποκόμους, θανεῖται καὶ αὐτὸς θηλυδρίᾳ ὕστερον παραπλήκτῳ χειρὶ, ἥγουν ἀφ' ἧς αὐτὸς ἰδίας χειρὸς ἦν μανικῆς. Bar. 228 Περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται] ὁ περίφημος καὶ γνώριμος, καὶ περίφημος ἀνὴρ, φονευθήσεται. 229. Παραπλήκτῳ] ἥγουν μανικῇ. ἔμπληκτος, καὶ ἀπέπληκτος, καὶ παραπλὴξ ταὐτόν. L. B.

233. Ὦμοι. σπεῦδει] ὡς οἰκειωσάμενα τὰ ἔξω ἡ τέκμηναι ἠγνόει· δεῖ γὰρ τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι, τὴν δὲ, ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω. 235. Τὰ μὲν] τὴν ποίμνιν. 236. Πλαγροκοπῶν] κατὰ τῶν πλαγρῶν τύπτων. 237. Δύο δ' ἀργίποδας] ἀντὶ τοῦ λευκόποδας, ἔσως δὲ μὲν ἕνα, ἐνόμιζεν Ὀδυσσέα, τὸν δ' ἄλλον, Νέστορα, ἢ Μενέλαον. 238. Τῷ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν] ἴσως τοῦτον ἐνόμιζε Νέστορα, ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ. 241. Μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν, παίει] διπλώσας δὲ χαλινὸν, παίει τὸν κριὸν, ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυφώνῳ μάστιγι· ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα, χαλινὸν μέγαν. μίγαν δὲ, πρὸς τὸ πικρότερον καθάψαι δ' ἐχθρῷ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 235. Ὧν τὰ μὲν] εἰ πρὸς τὸ ποίμνιον ἐνικὸν ὄν, τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀποδίδωσι, δέον ποιμνῶν εἰπεῖν· ὥσπερ γὰρ φαμὲν, αἰτίαν ἐπάγει ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνι, τὴν μὲν ὡς προδότην, τὴν δὲ ὡς συκοφάντην (καὶ ἕτερα μυρία ἔχεις εὑρεῖν τοιαῦτα πανταχοῦ, ζητῶν) ἔστω καὶ ἐνταῦθα, μαρτυρεῖ δὲ καί τις τῶν λογοποιῶν ὕστερα λέγων, Καὶ ζημίας,

ANAPÆSTI.

Tec. Hei mihi! inde inde igitur nobis
Captivum agens venit gregem:
Ex quibus alias quidem intus humi *ſtratas*
mactavit,
Alias vero coſtis conciſis dirupit.
Duos autem arietes albis-pedibus arripiens,
Hujus quidem caput & linguam extremam
Abjicit *prius* amputatam; illum vero rectum
ſurſum
Ad columnam alligatum,
Sumpto grandi loro equeſtri,
Cædit ſonoro duplici flagro:

Verba

μίας, τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ τὴν χεῖρα ἀργεῖν, τῆς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ κακοξίας. ἄλλως τε εἰ καὶ ποίμνιον εἶπεν, ἀλλ' ἐν τῇ Δ[illegible]αιρέσει τὸ ὧν προσέταξε, δεικνὺς τὸ ποίμνιον πλῆθος δηλῶν, καὶ ὥσπερ γένος ὂν τῶν ὕστερον. φησὶ δέ που καὶ Λιβάνιος, Εἰ φίλῳ, τῷ μὲν χαριεῖσθαι, τὸν δὲ προσλήψομαι. οἱ οὖν γράφοντες, ὧν τὸν μὲν, καὶ τὰς δὲ πλευροκοπῶν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

SCHOL. INED. 233. Ὤμοι, ἐκεῖθεν] ἦγεν ἀπ' ἐκείσε, ἐκ τοῦ ναμμῆς ἀληθῶς, ἦλθεν ἄγων ἡμῶν δεδεμένα ποίμνια. *Bar.* 234. Ἄγαν ἤλυθε ποίμναν] ὅρα ἵνα μὴ θαυμάσῃς, εἰ πρὸς τὸ ποίμνην ἐνικὸν ὄν, τὰ μὲν, καὶ τάδε ἀπεδίδωσιν· ὥσπερ γὰρ λέγομέν αἰτίαν ἐπάγει ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνι, τὰ μὲν ὡς προδότῃ, τὰ δὲ ὡς συκοφάντῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἕτερα μύρια τοιαῦτα εὑρήσεις παντοχοῦ. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τις τῶν λογοποιῶν λέγων ἕτω, Καὶ ζημίας, τὴν μὲν, ἀπὸ τοῦ ἀργεῖν τὴν χεῖρα, τὴν δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ κακοξίας, ἄλλως τε καὶ ποίμνην εἶπεν, ὅ ἐστιν εἶδος θηλυπρεπικόν. καὶ πάλιν ἐν τῇ Δ[illegible]αιρέσει, τὸ ὧν, προέταξε. δεικνὺς ὅτι ἡ ποίμνη, πλῆθος δηλοῖ ὥσπερ γένος τὸ ὕστερον. λέγει δὲ καὶ ὁ Λιβάνιός που, κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο, Εἰ φίλῳ, τῷ μὲν χαριεῖσθαι, τὸν δὲ προσλήψομαι. *Bar.* 236. Δίχ'] δίχα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μοίρας. L. B. 238. Γλῶσσαν ἄκραν] ἀντὶ τοῦ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης, ὅμοιον τῷ μέσος κατέχῃ, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέσον. L. B. 239. Ῥιπῖεῖ] ἀντὶ τοῦ, μετὰ σφοδρότητος ἐρρίψε. ῥίπτειν γὰρ, τὸ ἁπλῶς ῥιπίζειν. ῥιπῖεῖν δὲ, τὸ μετὰ σφοδρότητος. L. B. 241. Ῥυτῆρα] ῥυτῆρες κυρίως, οἱ λῶροι τοῦ χαλινοῦ, οἷς κατέχουσι ταῖς χερσὶν οἱ ἱππεύοντες. L. B.

243. Καὶ

Κακὰ δεννάζων ῥήματ', ἆ δαίμων,
Κἀδεὶς ἀνδρῶν, ἐδίδαξεν,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὥρα τιν' ἤδη κάρα κα- 245
λύμμασι κρυφάμνον,
Ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
Ἢ δοὺν εἰρεσίας
Ζυγὸν ἐζόμνον,
Ποντοπόρῳ ναὶ μεθῆναι. 250
Τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς
Δικαπὶς Ἀτρεΐδαις
Καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι

Αι-

243. Κακὰ δεννάζων] ἀντὶ τοῦ, βλασφημῶν. ὠφελεῖ δὲ καλῶς τὸ λόγου, φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ Αἴαντος, ἀλλὰ θεῶν τινος ὑποβολῆ. δαίμονα δὲ φησι τὴν μανίαν. δεννάζων δὲ, ἀπὸ τοῦ δήνου, δεινάζω καὶ δεννάζω, ὡς φαεινὸς, φαενός. 245. Ὥρα τιν'] ὥρα τινὰ ἡμῶν (ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν) προελκυσάμμον τὴν ἑαθῆτα, τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν κρυφάμμον. ὁρῶν δὲ ὁ χορὸς, ὅτι οὐ μεγίσῳ κακῷ ἐστιν Αἴας, τὸ μὲν κατὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ, κατὰ τὴν ἀπειλὴν τῶν βασιλέων, ἀμφιπορεῖται τί πρακτέον αὐτῷ, πότερον ἐγκαλυψαμμένους φεύγειν ἐποιποτοῦν, ἢ ἀσπλεῖν ἐπιβάντας ἐπὶ τῶν νεῶν. καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν, τὸ ἐάσαντας τὸν προστάτην ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ σημαίνουσι ἀμφὶ τέτων ἔστιν ὅτε τὰ ὀνοποσὶ ὀθνά. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀστρῆντες ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα προσφέρεσθαι. 250. Μεθεῖναι] μετιέναι, φεύγειν. ἔκασον ἡμῶν (φησὶ) δεῖ μεθεῖναι, τετέσι ῥῖψαι ἑαυτὸν σὺν νηΐ, καὶ φυγεῖν. 251. Τοίας] ἀντὶ τοῦ μεγάλας. Ἐρέσσουσιν] ἐντόνως κινοῦσιν. ἀπὸ ἐρεσσόντων· ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι, κινοῦσι. 252. Δικαπὶς] οἱ δίσσοί. 253. Πεφόβημαι] εὐλαβοῦμαι τὸ λοιδορηθῆναι, καὶ ἄλλως μετ' αὐτῶν, ὃν δὴ μοῖρά τις κακὴ κατέχει· λέγει δὲ τὴν μανίαν. φησὶν ὧν ἡ Τέκμησσα πεπαῦσθαι, ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν αὐτῷ τῇ μανίᾳ, ἵνα προκόψῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως.

ΣΧΟΛ.

Verba infrendens mala, quæ genius *tantum*
malus,
Nemoque mortalium, docuit.

ANTISTROPHE.

Cho. Tempus *eſt igitur* jam ut quiſque capite
Velis involuto,
Clam pedibus fugam arripiat,
Vel celeri *potius*, unde remigatur,
Tranſtro conſcenſo,
Pontivagæ navi *habenas* immittat.
Tales torquent minas
Gemini Atridæ, qui rerum potiuntur,
In nos: *nunc* metuo

Martem

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 243. Κακὰ δεινάζων] τὸ δεινάζω ἀπὸ τῦ δεινὸν γέγονε, τροπῇ Ε ι εἰς ν. δένος γὰρ ἡ λοιδορία. 245. Κάρα] οἱ γράφοντες κρᾶτα, ὰ καλῶς γράφουσιν. ἔχει γὰρ τὸ μὲ κρᾶτα τὸ κρα μακρόν· τὸ δὲ κάρα, τὸ κα βραχύ. τὸ δ ρα μακρόν. 249. Ζυγὸν ἐζόμενοι] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ζυγὸν ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' ὅτω λέγε, ἐζόμενοι ζυγόν. καθῆμαι γὰρ καθέδραν φαμέν. 251 Ἐρίσσουσιν] ἤγουν κινοῦσιν. εἰκότως δὲ εἶπον τὴν λέξιν ὡς ναῦται.

SCHOL. INED. 243. Δεινάζων] μὴ δεινοπαθείας λέγων. ἀπὸ τῦ δεινὸν, δεινάζω καὶ δεινάζω, ὡς φαεινὸς φαεινός. *Bar.* L. B. 245. Ὥρα] ὥρα τινὰ ἤδη τοι κρᾶτα κρυψάμενον, κλοπὴν ποδοῖν ἀρέσθαι· ἤγουν καιρός ἐστιν ἤδη τινὰ, τετέσιν ἕκαστον ἡμῶν, κρυψάμενον καλύμμασι τὴν κεφαλήν, ἀρέσθαι κλοπὴν ἀφ' τῶν ποδῶν. ἤγουν καιρός ἐστιν ἤδη φυγεῖν ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν· ἢ ἑζόμενον ἕκαστον ἡμῶν, κατὰ τὸν ταχὺν ζυγὸν τῆς καπηλασίας, μισθοῦσθαι ἀφ' νηὸς ποντοπόρε· ἤγουν, ἢ μισθοῦσθαι ἢ λῦσαι ἐμὲ αὐτὸν καθεζόμενον κατὰ τὸν αἴτιον τῆς ταχύτητος ζυγὸν τῆς καπηλασίας, ἀφ' νηὸς ποντοπόρε. μεγάλας ἀπφλὰς καπηλατεύουσιν, ἤγουν κινοῦσι, καθ' ἡμῶν οἱ δύο βασιλεῖς. Φοβοῦμαι τ' λιθοβολίσιμον θάνατον, ταχθεὶς συλλυπεῖν μὴ τῦδε Αἴαντος. ὃν τινα πρατῆ μοῖρα ἀμείρεπτον. ἢ μισθῶσαι ἢ λῦσαι ἐμὲ αὐτὸν ἀφ' νηὸς ποντοπόρε, καθεζόμενον κατὰ τὸν ταχὺν ζυγὸν τῆς καπηλασίας. *Bar.* 249. Ζυγὸν] ζυγὸν, ἔνθα καθήμενοι καπηλατοῦσιν. L. B. 252. Δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι] οἱ δύο ἄρχοντες οἱ Ἀτρεῖδαι. L. B.

254. Λιθό-

Λιθόλυστον Ἄρεως,
Ξυναλγεῖν μ' τῶνδε τυ- 255
πεὶς, τ' αἰσ' ἄπλαστ. ἔχει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τε. Οὐκέτ' λαμπρᾶς γὰ ἄτερ στερόπας
Αἴξας ὀξὺς νότ. ὡς, λήγει.
Καὶ νῦ φρόνιμ. νέον ἄλγ. ἔχει.
" Τὸ γὰ ἐσλὸν εἶναι οἰκεῖα πάθη, 260
" Μηδενὸς ἄλλ. ξυμπεράξαντ.,
" Μεγάλας ὀδυνᾶς ὑποπίνει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Ἀλλ' εἰ πέπαυται, κἀρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ
Φρένδ. γὰ ἤδη τῦ κακῦ μείων λόγος.

Τε-

254 Λιθόλυστον Ἄρεως] τὸν θάνατον. κ) Ὅμηρ., Γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσι. 256. Αἶσ' ἄπλαστος] ἀντὶ τ) μεγάλη. ἀκίτι κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξὺς νότ., ταχέως λήγει, ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν, ὥς τε παρατείνειν αὐτὰ, ἢ ταχέως πεπαῦσθ. οἷόν ἐστι κ) σὺ τῇ κωμῳδίᾳ, Ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δηλονὸς γὰ ἤρξατο. 259. Καὶ νῦν φρόνιμος] ἔμφρων γενόμενος, ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ, κ) ἀλγεῖν. 261. Μηδενὸς ἄλλου] οἷον, μηδενὸς συμπράξαντος, κ) μεταχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τ) ἁμαρτημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν. φέρεται δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις. 264. Φρένδος γὰ] δηλονότι ὄντος. Μείων λόγος] ἀντὶ τῦ ἡδεῖς λόγος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 256. Ἄπλαστος ἔχει] ἀπέλαστος, κ) κατὰ συγκοπὴν ἄπλαστος, ἢ ἀπλησίαστος, τῦτ' ἔστιν ἡ κακὴ ἡ μὴ παρέχουσα πλησιάζειν αὐτῇ τινα. τοῖς γὰ μαινομένοις ἡδεῖς πλησιάζει, ἵνα μή τι κακὸν ὑπ' αὐτῶν πάθῃ. 257. Ἄτερ στερόπας] φασὶν οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ὡς εἰ μὴ τύχοι ὕσα ἀστραπὴ, οὐκ ἂν ὁ νότος ἄρξηται

Martem lapidatorem,
Ne cum illo ſimul patiar ictus,
Quem Parcæ vis inimica urget.

ANAPÆSTI.

Tec. Non amplius *urget:* namque *deſiit*, coruſco ſine fulgure
Velut vehemens notus coortus deſinit.
Et nunc ſanus novo dolore angitur.
" Quippe contemplari propria mala,
" Cum nemo alius perperam commiſſi ſit particeps,
" Graves ſubdit dolores.

IAMBI.

Cho. At ſi quievit *furor*, omnino felix videor:
Minor enim ſublati jam mali cura eſt.

Tec.

ξηται πνεῖν, ταχέως παύεται. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 260. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 256. Αἶσ' ἄπλαστος ἔχει] ἀκίνητος ἔχει αὐτὸν τὸν Αἴαντα ἔτι ἄπλετος μοῖρα. διότι αἴξας ὥσπερ νότος ὀξὺς, χωρὶς λαμπρᾶς ἀστροπῆς, ἔπαυσε. ἦγεν, ὥσπερ νότος ὀξὺς μὴ παλλὴς ἀχλύος καὶ σκοτώδοτητος αἴξας ὁ Αἴας, τυτίσιν ὁρμητικὸς χωρὶς τῆς λαμπρᾶς φρονήσεως ὁρμήσας ὁ Αἴας, ἔπαυσε νῦν, καὶ ἔχει τόρα νέον ἄλγος φρόνιμον. ἦγεν λυπεῖται μὴ αἰσθήσεως καὶ φρονήσεως νῦν. τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. ἦγεν ἡ ἀπόλειψις καὶ ἡ σύγχυσις εἰς πάθη οἰκεῖα, μεγάλας ὀδύνας ὑποδάλλει μηδενὸς ἄλλου συμπράττοντος. ἡ κοινωνία γὰρ τῶν παθῶν φέρει μεγάλων παρηγορίαν καὶ παραμυθίαν. *Bar.* 262. Ὑποτείνει] ἐξέτεινεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπλωσεν. ὑπέτεινεν ἀντὶ τοῦ κάτωθεν εἰς ὕψος ἔτεινεν. Διαστείνασα δὲ τὸ διαχυρίζουσα. L. B. 263. Εἰ πέπαυται] εἰ πέπαυται ὁ Αἴας τῆς μανίας, τυτίσιν, εἰ πέπαυται ἡ μανία τοῦ Αἴαντος, λίαν σοκῶ εὐτυχεῖν. διότι φρενῶν καὶ κακοῦ ἤδη γενομένου, ὀλίγη καὶ ἀσθμία ἡ φροντὶς τοῦτ' ἐκείνου. *Bar.* 264. Μείων λόγος] ἐλάττων, καὶ ἀσθὶς, ἦγεν ἀσθμία φροντίς. L. B.

Τε. Πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λαβοις
Φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
Ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
Χο. Τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
Τε. Ἡμᾶς ἄρ' ὑ νοσοῦντας, ἀτώμεσθα νῦν.
Χο. Πῶς τοῦτ' ἔλεξας; ὑ κάτοισθ' ὅπως λέγεις.
Τε. Ἀνὴρ ἐκεῖνο. ἦνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
Αὐτὸς μὲ ἥδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
Ἡμᾶς ὃ τὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
Νῦν δ' ὡς ἔληξε, καἰνέπνευσε τ νόσου,
Κεἰνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
Ἡμεῖς δ' ὁμοίως ὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος·

Ἆρ'

265. Πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι] εἰ δοίη τις αἵρεσιν, πότερον ἂν προκρίνας, λυπῶν τὺς φίλους αὐτὸς ἡδεῖς, ἢ λυπῶν τὺς φίλους, ἢ αὐτὸς λυπεῖσθ. ἄριστα ὃ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις, τῶν μὲ οἰομένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγονέναι, εἰ πέπαυται τὸ κακόν. τ ὃ, βλομένης παρασῆσαι, ὅτι ἐν χείροσί ἐσι τὰ δ Αἴαντος νῦν, ὁπότε ἢ παρακολουθεῖ τοῖς ἁμαρτήμασιν. εἰπόντος ὃ δ χορῦ ἐν εὐτυχίᾳ εἶναι, εἰ πέπαυται ὁ Αἴας δ κακῦ, ἐπάγει ἡ Τέκμησσα ὅτι κακόν ἐσι τῷ ὄντως πράξαντι, ἢ τὸ πεπαῦσθ τ ὀργῶν· παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις, ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται. ἢ Εὐριπίδης, Τὸ γὰ ὀρθῶσθ γνώμῃσι, ὀδυνᾷ. πρὸς ὃ τὸ ὦ· ἐκείνων εἰρημένον, ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν εἰπεῖν εἰ πέπαυται, ἀντιτίθησιν ὄντως, πότερα ἂν ἕλοιο, εἴ σοι δοίη τις αἵρεσιν, λυπῶν τὺς φίλους, αὐτὸς ἐν ἡδονῇ ἄγειν· ἢ κοινωνεῖν δ πάντος, ἢ αὐτὸς τε λυπεῖσθ ἢ τὺς φίλους λυπεῖν; οἷον, ὁ μὲ Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν, ἐτίμητο, οἰόμεν τιμωρεῖσθ τὺς ἐχθρύς, ἐγὼ ὃ ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτόν. νῦν ὃ παυσάμενος τ μανίας, ἢ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, λυπεῖ ὃ πάλιν ἢ τὺς φίλους. νικᾷ ἔν δεδιπλασίασαι τὸ κακόν. τοῦτο ὃ ἀναπύσασθ ὁ χορὸς διὰ τῶν ἐπιφερομένων, Τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν, οἷον τὸ ἀμφοτέρυς λυπεῖσθ. 266. Φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν] ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὢν, λυπῶν ἡμᾶς, αὐτὸς ἥδετο. 269. Ἡμεῖς ἄρ' ὑ νοσοῦντες] ἡμεῖς, ἀντὶ δ ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν, ὀδυνᾷ ἑαυτὸν ἀφ' τὰ πεπραγμένα.

Tec. Utrum vero, ſi quis optionem det, eligeres,
Amicos contriſtans ut ipſe lætus agas,
An pariter in communibus verſans malis doleas?
Cho. Geminum nimirum malum, O mulier, gravius eſt.
Tec. Nos igitur morbo liberi *tamen* nunc affligimur.
Cho. Quid hoc dicti eſt? non novi quomodo dicis.
Tec. Vir ille quamdiu fuit in morbo,
Ipſe quidem lætabatur, quibus tenebatur malis,
Nos vero ſanos ſua præſentia triſtes reddebat:
Nunc autem ut deſiit *furere*, ac reſpiravit a morbo,
Et ille mærore totus agitatur gravi,
Noſq; pariter nihilo minus quam antea, *angimur*.

An

γα. 273. Ἡμᾶς ϑ' τὰς φρονοῦντας] γράφεται βλέποντας. 276. Ἡμεῖς ϑ' ὁμοίως] ἐμοὶ (φησὶ) κατ' ἄμφω τὰς καιρὰς συμβέβηκεν ἀνιᾶσθαι, αὖθ' μὲ τότε ἐξεστηκότος καὶ τερπομένου, νῦν ϑ σωφρονοῦντος καὶ τυπτομένου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 269. Ἡμεῖς ἄρ' ὁ νοσοῦντες] τοῦτο ἡ Τέκμησσα λέγει διὰ τὸ Αἴαντα. δέον ϑ εἰπεῖν, ὁ Αἴας ὁ νοσῶν βλάπτεται, ἡμεῖς εἶπε, διὰ ταῦτα ὅτι εἰώθαμεν, ἁπλοϊκὰ ὡδὶ τινὸς τῶν γναρίμων διηγήμεθα ἀπόντος, ἐκ δ οἰκείᾳ προσώπῳ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, καὶ εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐναίσιμον πρόσωπον ἀναδέχεσθαι. καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ Τέκμησσα δ Αἴαντος ἦν, καὶ τὸ ἐναίσιμον κακὸν, οἰκεῖον ἐνόμιζεν. οὕτω σκοτεινῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, ἐξιπτάμενος ἀπορῶντα τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς δείκνυσιν, ἵνα δῆλον διὰ τί ἐξῆς γένηται. 275. Λύπῃ πᾶς] τὸ πᾶς εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὡς ὅλος τῆς λύπης γέγονε. τὸ δὲ ἐξ ἁπλῶν, ἀντὶ τοῦ μονοειδῶν φησί. πρώην γὰρ ἐλυπούμεθα ἡμεῖς μόνοι, νῦν ϑ καὶ ὁ Αἴας μεθ' ἡμῶν.

SCHOL. INED. 265. Εἰ νέμοι τις] ἆρα ἂν εἰ νέμῃ σοί τις προκρίσιν, προτιμήσοις ἂν σὺ αὐτὸς λυπῶν τοὺς φίλους σὺ ἔχειν ἡδονάς, ἢ συνυπάρχων κοινὸς ἐν κοινοῖς φίλοις προτιμήσοις λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν; *Bar.* 267. Κοινὸς ἐν κοινοῖσι. λυπ.] ἀντὶ τοῦ, κοινῇ λυπεῖσθαι ἐν φίλοις κοινῇ λυπουμένοις. τυτέσιν, ὁμοῦ τοῖς φίλοις λυπεῖσθαι. L. B. 268 Μεῖζον κακὸν] τυτέστι, τὸ λυπεῖν καὶ λυπεῖσθαι. *Bar.* 269. Ἡμεῖς ἄρ' ὃν] τοῦτο λέγει ἡ Τέκμησσα, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Αἴαντος. ἤγαν, ὁ Αἴας μὴ ὢν μαινόμενος τόσα βλάπτεται. *Bar.* L. B. 272. Οἷπερ εἶχετ'] ἤγαν, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, οἷς ἔκειτο, τυτέστιν ἐκρατεῖτο. L. B.

Ἆρ' ὀξὺ ταῦτα δῖς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
Χο. Ξύμφημι δή σοι, κοὐ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
Πληγή τις ἥκοι. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένῳ,
Μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσοῦν διφραίνεται;
Τε. Ὡς ὧδ' ἐχόντων τῆδ' ὀπίσω δ' ὁπάσθαί σε χρή.
Χο. Τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπλατο;
Δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
Τε. Ἅπαν μαθήσῃ τἔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
Κεῖνος γάρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἕσπεροι
Λαμπῆρες ἐκέτ' ἦσαν, ἄμφηκες λαβὼν
Ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδοις ἕρπειν κενάς.
Κἀγὼ 'πιπλήσσω, κοὐ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί πλώ δ' ἄκλητος, ἔνθ' οὐκ ἀγγέλων
Κληθείς, ἐφορμᾷς πεῖραν, ὅτέ του κλύων

Σάλ-

277. Ἆρ' ἐξὶ ταῦτα δῖς τόσ' ἐξ ἁπλῶν] ἁπλῶν μ, τὸ τὰς φίλας ἀνιᾶν. δὶς τόσα ᾖ, ὅτι κοὐ αὐτὸς σωαλγεῖ. 279. Πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένῳ] πῶς γὰρ ὁ θεῖον τι εἰπὼ τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα, εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ, μᾶλλον ἂν ἀνίᾳ διάγῃ; Πεπαυμένος] ἀντὶ δὲ σωφρονῶν. 281. Ὡς ὧδ' ἐχόντων] ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. 282. Τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ] ἀντὶ δὲ τίς ἡ προσβολὴ δὲ κακοῦ θεοῦ; 285. Κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς] περὶ πρῶτον ὕπνον. πιθανῶς δὲ καὶ τὸ δὲ χρόνῳ πρόσκειται. οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες, τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦνται ὡς τι λαθεῖν τὰς παραφυλακάς. Ἡνίχ' ἕσπεροι] οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν. ἢ, ὅτι οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἕσπεροι ἀστέρες. ἢ, ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. σωιστῶς δὲ, καὶ ὁ κατὰ μαινόμενον. καὶ ἐκ τοῦ δὲ καιρὸν γὰρ εὐτείας ἐπιβουλεύοντες, ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον. 286. Λαμπῆρες] οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. Ἦσαν] ἀντὶ τοῦ γένοντο. 287. Ἐμαίετ'] ἐζήτει. Ἐξόδους κενὰς] τὰς ἐκεῖ χρησίμους γινομένας. 288. Ἐπιπλήσσω] ἐπίσταμαι. 290. Πεῖραν] πορείαν. ὁδόν. 290. Οὔτέ του] ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινὸν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρ' Ἀττικοῖς τὸ ἔτί του, ὅταν ὅτου συντάσσεται, κοινῶς λέγεται.

ΣΧΟΛ.

An non ſunt hæc duplicia ex ſimplicibus mala?
Cho. Aſſentior jam tibi, & vereor ne à Deo
Plaga aliqua venerit. Quidni enim? ſiquidem laxato morbo
Nihilo magis quam cum ægrotaret, lætetur.
Tec. Hæc ita ſe habere, ſcire te oportet.
Cho. Quodnam ergo mali initium advolavit?
Ede nobis doloris ſociis eventum omnem.
Tec. Rem totam cognoſces, ipſe particeps cum ſis.
Is enim ſumma nocte, cum veſpertinæ
Non amplius ardebant lucernæ, ancipiti ſumpto
Tentabat telo exitus egredi frivolos.
Ego adeo increpo, & dico, quam rem agis,
Ajax? cur hoc invocatus? neque *enim* a nunciis
Accerſitus moliris inceptum, neque ullam audiens tubam:

Quin

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 280. Μηδὲν τι μᾶλλον] ἴσθι γὰρ νῦν μᾶλλον εὐφραίνεσθαι παυσάμενον τῆς μανίας, ἢ ὅτε ταύτῃ συνεῖχετο, εἰ καὶ ἄλοχος ἦν ἡ τότε χαρά. διόπερ λύπρων ὁ χορὸς, εἰς θεὸς ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα καὶ παρ' ἐκείνου ἐλθεῖν αὐτῷ φησι τὰ δηλά· ἵνα καὶ μὴ τὴν νόσον χείρω λάκέηται τῇ λύπῃ. 282. Τίς γάρ ποτ'] τοῦτο τὸ γὰρ ὅμοιον, ὡς ἄνω ἔφημεν, τοῦ, Τί γὰρ δὴ παῖς ὁ Λαερτίου; ἢ τὸ γὰρ ἀντὶ ᾧ ὃ νοητέον, δυνοπάθειαν ἐξωθεν κιτλιάζοντος ᾧ χορῷ. κἂν εἰ ὁ ποιητὴς εἰάσατε τοῦτο δηλῶσαι. 285. Ἄκρας νυκὸς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ νυκὸς ἔξωθεν τὸ ἐπί, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ὑπίκα. Ἑσπέροι] ὡς εἰώθαμεν ἐν ἑσπέρᾳ ἄπιεν λέγειν τὴν τῶ σκότους παρουσίαν. 290. Οὔτέ τι κλόνον] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἀρσενικῶς ἐκφέρειν, ἀντὶ τοῦ τῆ τοῦ λέγοντες. ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ, τῷ, Οὔτέ τι δόξης ἐρῶ. εὕρηται δὲ καὶ παρ' Ἰσοκράτει πολλὰ τοιαῦτα, καὶ κοινῶς (ὡς ἔπος εἰπεῖν) παρὰ πᾶσι λογοποιοῖς, τὰ χίρει. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 285. Κεῖνο γὰρ] προκατάστασις καὶ διήγησις τοῦ πραχθέντος ἔργου τῷ Αἴαντι.

SCHOL. INED. 278. Ξύμφημι] συνομολογῶ σοι, καὶ φοβοῦμαι ἵνα μὴ ἦλθε πληγή τις ἐκ θεοῦ. πῶς γὰρ ἔχει, ἐπεὶ πεπαυμένου ὁ Αἴας δηλονότι τῆ μανίας, μηδέν τι εὐφραίνεται. ἀλλὰ μᾶλλον λυπεῖται, ἢ ὅτε ἦν μαινόμενος. Bar. 280. Μηδέν τι μᾶλλον εὐφραίνει] ἀντὶ

Σάλπιγξ Θ.; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς δόδν φρατύς.
Ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνέμβια,
Γύαι, γυναῖξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔλεξ'. ὁ δ' ἐσιώπα μάκρ Θ.
Καὶ τὰς ὀκεῶ μὴ ἐκ ἔχω λέγειν τύχας· 295
Ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
Ταύρους, κύνας βοτῆρας, δύκερών τ' ἄγραν,
Καὶ τὰς μὲν κνήζενε· τὰς δ' ἄνω τρέπων,
Ἔσφαζε, κἀρράχιζε· τὰς δ' δεσμίους
Ἠκίζεδ' ὥστε φῶτας, ὃν ποιμνὰς ποτνῶν. 300
Τέλος δ' ἐπαίξας ἅλα δι' ἀνρῶν σκιᾶ πνι

Λόγυς

ρὶ δ', ἐν μεγάλῃ λύπῃ διάγε. *Bar.* 283. Ξυναλγοῦσιν] ἤγων, συναχθομένοις κατὰ τὰς δυσυχίας. L. B. 285. Ἄκρας νυκτὸς] τυτέσιν, τὸ ἄκρον δ νυκτὸς, ὅμοιον τῷ, μέσος πατέχη. L. B. 287. Ἐξόδους] ἔξοδος, ἡ ἐξέλδυσις, ἐαφορὰ δὲ ἐπὶ νεκρῶ. 288. Κἀγὼ πιπλήσσω] ἀντὶ ἐπέστελλε· ἐπετίμησα. L.

292. Ἀεὶ δ' ὑμνέμβια] ἀεὶ θρυλλέμβια ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, ἢ καινά. ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτῆ λεγόμενα πρὸς ἐμέ. ὁμοίον ὃ τὸ ἦθος σαείνα. Ἀλλ' ἐς εἶκον ἴσα τὰ σαυτῆς ἔργα κομίζε. 294. Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔλεξ'] Φοιβηθεῖσα αὐτὸν ἀ διεκώλυσα. 295. Καὶ τὰς ὀκεῖ μὴ] τοῦτο μὲν ἀγνοεῖ ἡ Τέκμησσα λέγω. τοῦτο δ' προεῖτεν αὐτῆ ὁ ποιητὴς, ἢ σεσχολεῖν ἀ δεῖ τ' θεατὴν ταυτολογοῦντα. 297. Κύνας βοτῆρας] τὰς ποιμενικὰς κύνας. ἀ γὰ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκίωσιν ἔνθρωπον, ἀλλ' ὡς ἔξω τῶν ἀνείλε. 298. Ἠκίζε] τὸ τραχήλου ἀπέκοπεν, ἐλαιμοτόμει. 299. Ἔσφαζε, κἀρράχιζε] ὅπερ Ὅμηρος ἀνερύειν φησίν. ὥστε κατὰ τὴν λαιμὸν γίνεδαι τὴν σφαγήν. 300. Ἠκίζεδ' ὥστε φῶτας] φηλονοτι κύνας βοτῆρας. 301 Ἐπαίξας] ἡ μὲν Τέκμησσα ἀγνοεῖ τινι φιλεῖ, ἐκ ἓ προλόγε, ὅτι Ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῆ. τὸ δ', Σκιᾶ τινι, ὅτι ἀ συνέβαλε τὰ περὶ τὴν θεὸν, κὶ ὅτι ἰδιον τοῖς μαινομένοις κὶ τοῖς μαντείοις λαλεῖν. ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ αὐτὸν ἐκάλυψε διὰ ἓ ἐπαίξας, τὴν ἔξοδον τῆ μανίᾳ ἀπατίβησι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 293. Γύαι] οἱ τιθέντες ἐπὶ τῶ γύναι περισπωμένω, ἀμαθεῖς ἅ μέτρον. ἐντεῦθεν ἂν μανθανέτωσαν ὀξεῖαν τιθέναι. βραχὺ γάρ ἐσι τὸ γυ. εἰ γὰ κὶ ἀπὸ ἓ γυῖον τὸ μέλος γίνε), ἀλλ' ἐκ-

ελληθίνε Θ.

Quin & nunc universus exercitus dormit.
Ille autem mihi dixit pauca *quidem*, sed semper celebrata;
" Mulier, silentium affert decus mulieribus.
Quo audito destiti; ipse autem prorupit solus.
Neque quid ibi quidem evenerit narrare possum.
Intro autem rediit colligatos agens simul
Tauros, canes pastorales, cornutamque prædam;
Et hos quidem decollavit; illos vero sursum vertens
Mactavit, ac dissecuit: vinctos autem alios
Flagris cædebat tanquam viros, gregibus irruens.
Tandem per fores procurrens cum umbra quadam

Sermo-

ϐληθέντος τῦ ι, ἴμεινε βραχύ. αἱ γὰρ παραγωγαὶ τῶν πρωτοτύπων βραχύτεραι. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 293. Γυναιξὶ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 293. Γύναι, γυναιξὶ] Ἴσέον ὅτι ἀπὸ τῦ γυῖον ὁ δηλοῖ τὸ μέλος τῦ σώματος, τῇ συνοδῇ τῦ ι, παράγεται τὸ γύναιξ ὄνομα. ὀφεῖν γὰρ τὸ γυ βραχύ ἐστιν. αἱ γὰρ παραγωγαὶ τῶν πρωτοτύπων βραχύτεραι. διὸ καὶ ἐπὶ τῷ γυ, ἐξεῖαν τίθεμεν. ἐπάνω γὰρ βραχείας ἐ τίθεμεν ἀλλὰ παραλαμβάνομεν. *Bar.* Κόσμον ἡ σιγὴ] Ἐκ τῦ Καλλιστράτυ. ὥσπερ γὰρ τὰ φύλλα κόσμον τοῖς δένδρεσι φέρει, τὰ δὲ ἔρια τοῖς προσβάτοις, ἡ δὲ χαίτη τοῖς ἵπποις, ἡ δὲ γενειὰς τοῖς ἀνδράσιν· οὕτω καὶ ἡ σιωπὴ κόσμον ταῖς γυναιξὶ φέρει. *Bar.* 296. Σωσθέντες] τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας δεδεσμωμένους. L. B. 300. Ἐν ποίμναις πιτνῶν] Ἀντὶ δὲ ἐμπιτνῶν ταῖς ποίμναις. τυτέστιν, ἐπιτιθέμενος. L. B. Εὗρον ἔν τινι παλαιοτάτῳ τῶν ἀντιγράφων βίβλῳ, τὸν παρόντα στίχον ὕτω γεγραφόμενον· τὰς δὲ δέσμιος ἠκίζεθ' ὡστε φῶτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν. τυτέστιν, ἐν βλάβαις ἐμπίπτων. ἀπὸ τῦ πημονὴ, ἡ βλάβη. καὶ τῇ ἀποβολῇ τῦ ο, πημονὴ. τὸ δὲ πᾶν τῦ λόγυ, τοιῦτόν ἐστίν. ἦλθε δὲ ὁ Αἴας ἄγων ὁμοῦ συνδήτας ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔκερων ἄγραν. καὶ τὰς μὲν ἠυχένιζε, τὰς δὲ ἄνω τρέπων ἔσφαζε καὶ ἀρράχιζε. τὰς δὲ δεσμίους ἠκίζεθ' ὡστε φῶτας. ἐν ποίμναις τε καὶ βλάβαις τοιαύταις ἐμπίπτων, ἐν ᾗ ἐβάπτετο δηλονότι. *Bar.*

303. Συντε-

Λόγυς ἀνίσπα, τὺς μ' Ἀτρειδῶν κράτα,
Τὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
Ὅσιω κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
Κἄπειτ' ἐπαίξας αὖθις ἐς δόμυς πάλιν
Ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
Καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει σέθος,
Παίσας κάρα, θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
Νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείᾳ φόνῳ,
Κόμιω ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
Καὶ τὸν μ' ἥσο πλεῖσον ἄφθογγον χρόνον.
Ἔπςτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπιστείλασ' ἔπη,
Εἰ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος·
Κἀνήρετ' ἐν τῷ πραγμάτων κυρεῖ ποτέ.

Κἀγὼ

303. Συντιθεὶς γέλων πολὺν] τυτέστι ῥήματα καταγέλασα λέγων. κατὰ τὴν παροιμίαν ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν. 307. Καὶ πλῆρες ἄτης] οὐχ' ὅτι κακὸν ἀλγεινὸν τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια, ἀλλ' ὅτι διήμαρτε τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν. 308. Θαύϊξεν] ἐβόησε. Ἐν δ' ἐρειπίοις] τὸ ἐξῆς, ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν ἧς ἀρνείᾳ φόνῳ ἐρειφθείς. ὃ ἔστιν, ἐν ᾗ τοῖς πλάσμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἔκειτο. Θαυμασίως δὲ ὑπ' ὄψιν ἤγαγε τὰ πράγματα, μιταξὺ τῶν πλασμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύς· οἷον καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ὡδὶ ἧς Κύκλωπος, ταινυσάρμου μήλων. 309. Ἐρειφθεὶς] ἀντὶ ἧς καταπεσὼν, ἐρριμμένος. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦνται. καὶ αἱ ῥιπαὶ ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δὲ ἐρειφθεὶς γράφουσιν, οἷον ἐπιρρισάρμενος. 310. Ἀπρὶξ] ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. προσπεφυκότως, ὡς ἔχ' οἱόν τε πρῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. 312. Ἔπςτ' ἐμοὶ] σὺν ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων, ἐμὲ ἠρώτα τὸ συμβάν. πάνυ δὲ περιπαθὲς, τὸ ἐμφρονίσαντα Αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός. 314. Κυρεῖ ποτε] τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἡ συνήθεια καὶ Ἀττικοί· ἐν δὲ εὐκλικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ σαλάσεως ἧς υ, κύροι λέγοντες, ἀντὶ τῆς κυροίη. νῦν δὲ ἀντὶ τῆς κυρεῖ ὁρισικῆς κεῖ).

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 306. Ἔμφρων μόλις] τὰ τρία ταῦτα παρι-

Sermones profudit: partim contra Atridas
Partim de Ulysse, magno non sine risu,
Quantam in ipsos vicissim retulisset contumeliam egressus.
Deinde cum rursus in domum irrupisset retro,
Mentis compos vix tandem longo tempore constituitur.
At plenum noxa simul ac undique cernit tectum,
Pulsato capite exclamavit, inque ruinis
Cadaverum stratus sedit agninæ cædis,
Coma tenaciter unguibus correpta manus.
Et sic quidem diu tacitus sedit.
Postea mihi dira comminatus est verba,
Si non ederem rem, quæ accidisset, omnem:
Interrogavitque quo demum in statu res erat.

Atque

παρισῶσιν ὡς πάνυ βραδέως εἰς τὸ καθεζηκὸς ἦκεν. 309. Ἀρσὶν φονᾶ] τοῦτο πρὸς τὸ νεκρῶν σύκαπλε. εἴρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἐ γὰρ ἄρνες μόνον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ κριοὶ καὶ βόες.

SCHOL. INED. 302. Ἀνέσπα] Ἦγεν, μετὰ βίας καὶ δυσπαθείας ἀνέπεμπε. τὸ γὰρ ῥῆμα ἐπὶ λόγε ἐνταῦθα, μεθυπαλλαγή ἐσι. τὸ μὲν ἀνέσπα ῥῆμα, ἀντὶ μετοχῆς λάμβανε, τὸ δὲ συντιθεὶς μετοχὴν, ἀντὶ ῥήματος, ἵνα ᾖ ὁ λόγος ὅλον. τέλος δὲ ὑπαίξας λέγ τῶν θυρῶν τῆ σκηνῆς, καὶ λόγος ἀναστῶν σκιῷ τινι, τὸς μὲν, κατὰ τὸν Ἀτρείδων, τὸς δὲ, κατὰ τὸν Ὀδυσσέως, συνετίθη πολὺν γέλων. ἦγεν ἐποίησε πολὺν γέλων τοῖς ἀκούσι δηλονότι, διηγούμενος τὴν ὕβριν ὅσην ἐκτήσατο κατ' αὐτῶν. 306. Ἔμφρων καθίσαται] ἀντὶ τοῦ σὺ κατασάσῃ φρονήσεως ἐγένετο. L. B. ἦγεν, ἔννες γίνεται. ἔμφρων δὲ καθίσαται μόλις πως σὺν χρόνῳ. καὶ ἐπεὶ διώπλυσε τὸ σέγος τῆς σκηνῆς, πλῆρες ἄτης, τύψας τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἐβόησεν. καὶ σὺ τοῖς δέμασι τῶν νεκρῶν ζώων πεσὼν σκαθέζετο ἐπάνω τοῦ προβατικοῦ φόνε, συλλαβὼν χερὶ καὶ τοῖς ὄνυξι τὴν κόμην αὐτῶν δηλονότι. *Bar.* 310. Ἀπριξ] τὸ σφρῶς κρατεῖν, καὶ μὴ ἀπολύειν. L. ἀμεταστάτως, ἰσχυρῶς. καὶ τ μὲν πλεῖσον χρόνον σκάθητο ἄλαλος. L B. *Bar.* Ὄνυξι χειρὶ] τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγε, ὅλον κατὰ μέρος. ὅλον μὲν, ἡ χείρ. μέρος δὲ, οἱ ὄνυχες. *Bar.* 311. Ἧσο] ἦγεν σκάθητο καθίσον, ἧσο, ὁ μέλλων ἔσω. ὁ παρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς, ἧμαι. ὑποτακτικὸς, ἧμην, ἧσο. *Bar.* 313. Εἰ μὴ φανείην]

Κἀγὼ φίλοι δείσασα, τὐξεργασμένον
Ἔλεξα πᾶν ὅσον περ ἐξῆπτ' ἀμῦναι.
Ὁ δ' εὐθὺς ἐξώμοξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
Ἃς ἔποτ' αὐτῷ περάσειν εἰσήκουσ' ἐγώ.
Πρὸς γὰρ κακῷ τι καὶ βαρυψύχου γόους
Τοιοῦσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν.
Ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων,
Ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς μυκώμενος.
Νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ,
Ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
Σιδηρομῆσιν, ἥσυχος δακεῖ πεσών·
Καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακόν·
Τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κἀδύρεται.

Ἀλλ'

ἤγγυα, ἂν μὴ ἐγὼ δηλώσαιμι ἐκείνῳ τῷ Αἴαντι πᾶν τὸ συμβάν. *Bar.* 314. Κἀνήρετ'] ἀντὶ τοῦ, ἤρετο ἔν τινι πράγματι ὑπάρχων. L. B.

317 Ἐξώμοξεν] ἐξάκουστον ὤμοξεν. 318. Ἃς ἔποτ' αὐτῷ] ὅτι ἐιώθει (φησὶν) ὁ Αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπλοφύρεσθαι, ἀλλ' ἦν καρτερικός. ἔλεγεν οὖν (φησὶν) ἀεὶ, κακῶ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι. ὁποῖον φησὶ καὶ Ἡρακλῆς ἐν Τραχινίαις, Ἀλλ' ἀστένακτος ἀιὲν ἐίρπομαι κακοῖς· ὁ δὲν Αἴας πρὸ τούτου, εἴ συνίσει τι αὐτὰ ὀδύνον, ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο ἀνεξάκουστον, ἠδέποτε δὲ εἰς προφανῆ γόον ἐξέπιπτεν. 319. Κακῷ] δηλονότι. Βαρυψύχου] μικροψύχου. κατατεπηκότος τὴν ψυχήν. οἱ λέγοντες δὲ τὸ βαρύψυχον ἀντὶ τοῦ γενναίου. καὶ ἀφ' τοῦτο προσιθέντες τὸ ὑ, τἀληθὲς ἠγνοήκασι. βαρύψυχος γὰρ ὁ βαρεῖαν καὶ λιθώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν καὶ πρόθυμον. 320. Ἐξηγεῖτο] ἡρμήνευεν. ἡ γὰρ ἐξήγησις, ἐπὶ θείων. ἑρμηνεία, ἐπὶ τῶν τυχόντων. 321. Ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων] ἤγουν ὑψηλῶν, ὅμοιον τῷ ἄσκοπον ἀσπίδος τε καὶ σθένους. τὸ ὀξὺ, ἐπὶ μὲν φωνῆς ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ καὶ ξίφους, τὸ ἀμβλύ. ἐπὶ δὲ χυμῶν, τὸ γλυκύ. 325. Σιδηρομῆσιν] τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν· ὡς ἀνδροκμῆσιν. καὶ δῆλός ἐστι προσκλίνα πρὸς τὸ ἀκροατὴν, ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον, προσδοκῶν τὸ συμβησόμενον. 327. Τοιαῦτα γάρ πως] ἐοικότα κατά τινα τρόπον.

Atque ego, amici, *mihi* metuens, rem ut acta erat
Narravi omnem, quantum quidem noram.
Ipſe vero ſtatim exululavit ululatus triſtes,
Quos antehac nunquam ex eo audivi ego.
Ignavi enim hominis *eſſe* & abjecti animi
Semper antea narrabat ejulatus tales edere.
At ſine ſtrepitu acutorum lamentorum
Subingemiſcebat, ut taurus mugiens.
Nunc vero in hac jacens miſera fortuna,
Impaſtus ille, impotus, media inter pecora
Ferro conciſa, quietus reſidet lapſus,
Et manifeſte aliquid inceptat mali;
Idque fere verbis luctuque ſuo indicat.

At,

πον. Καὶ λέγῃ κἀδύρεται] τῷ βέλεσθαι δράσειν δηλονότι κακόν τι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 319. Πρὸς γὰρ κακῷ τε κ᾽ βαρυψύχῳ] ἀμφότερον ἀντὶ τοῦ δῆλον ποιητέον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ βαρυψύχῳ ἀντὶ τοῦ γενναίῳ, κ᾽ ἀφ᾽ τοῦτο προστιθέντες τὸ ὦ, τἀληθὲς ἠγνοήκασι. βαρύψυχος γὰρ ὁ βαρεῖαν καὶ λιθώδη κ᾽ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πολεμον ὁρμητικὴν κ᾽ πρόθυμον. 320. Ἐξηγεῖτ᾽ ἔχειν] οἱ λέγοντες τὸ ἔχῃ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχῃ, ἁμαρτάνουσιν. ὥσπερ γάρ φαμεν, τὰ δίκαια ποιεῖν καλῶς ἀνδρὸς ἔχει, ἕτω κ᾽ τοῦτο· ἔλεγε γὰρ ὁ Αἴας ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτο δηλῶ ἀνδρὸς, τὸ καθάπερ γυναῖκα κλαίειν, κ᾽ θρήνους εἰς ὕψος αἴρειν 322. Μυκώμῳ] οἱ γράφοντες βρυχώμῳ, κ᾽ μεγεθύνοντες τὸ χω, ἀφ᾽ τὸ μίτρον, ἴσως ἀμαθεῖς εἰσι κ᾽ γραμματικῆς κ᾽ μέτρων· κάλλιον γὰρ τὸ μυκώμῳ πρὸς τὸ ταῦρος.

SCHOL. INED. 319. Βαρυψύχῳ γόῳ] ἤγαν, καταπεπληγότος τὴν ψυχὴν τυτέστι, μικροψύχῳ. L. B. Ὁ Αἴας ἐξηγεῖτο, εἶναι τὰς τοιάσδε γόους, ἰδίως ἀνδρὸς δῆλα μικροψύχου. *Bar.* 320. Ἐξηγεῖτ᾽ ἔχῃ] ἤγαν, ἡρμήνευεν εἶναι, ἤγαν, τὰς γὰρ τοιάσδε γόους, ἀεί ποτε ἡρμήνευον εἶναι, ἰδίως δηλονότι ἀνδρὸς κακῷ κ᾽ βαρυψύχῳ. ἐξηγησις, ἐπὶ θείων. ἑρμήνεια δὲ, ἐπὶ τῶν τυχόντων. L. B. 326. Δρασεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ βίλων κ᾽ μέλλων ποιῆσαι. τὸ γὰρ δρασείω, τυψείω, πολεμησείω, κ᾽ τὰ τοιαῦτα, ἀπὸ ἐνεστώτων κ᾽ μελλόντων τινῶν ἄλλων ῥημάτων παράγων. οἷον μὲν τοῦ δράσω μέλλοντος, τὸ δρασείω. κ᾽ οἷον τοῦ τύψω τὸ τυψείω. κ᾽ οἷον τοῦ πολεμήσω, τὸ πολεμησείω. οἷον δὲ τοῦ χρῶ ἐνεστῶτος, τὸ χρείω. κ᾽ οἷον τοῦ κίχω τὸ κιχείω. καλῶς δὲ ἐφικλικὰ, κ᾽ σημασίαν ἔχουσιν ἀεὶ μέλλοντος. *Bar.*

Ἀλλ', ὦ φίλοι (τάδ' ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης)
Ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δυνατόν πως,
Φίλων γὰρ οἵ τοιοῖδε νικῶντες φίλοι.
Χο. Τέκμησαι, δῆτα, πᾶ Τελαμώνιος, λέγεις
Ἡμῖν, τὸν ἄνδρα θηρσὶ βαρβαροῖς κακοῖς.
Αι. Ἰώ μοι μοι.
Τε. Ταχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον. ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;
Αι. Ἰώ μοι μοι.
Χο. Ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
Νοσήμασι ξυοῦσι λυπεῖσθαι πάρα.
Αι. Ἰὼ πᾶ, πᾶ.
Τε. Ὤμοι πάλαι, Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.

Τί

328. Ἀλλ', ὦ φίλοι] τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. πιθανὴν δὲ τὴν πρόφασιν τοῦ ἐξόδου φησίν, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν Αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι. Ἐξάλλου] κυρίως ἐπὶ θαλάσσης, οἷον, ἐξείλατό τις τὸ πλοῖον. 330. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε] οἱ τοιοῖδε φίλοι, ὁποῖοι ἐξὶ ὑμεῖς, νικῶνται φίλων. ἤγουν ἡττῶνται· ἡττᾶται δὲ ὁ ἐρῶν τινὸς, καὶ πολλὰ ἀγάπᾳ εἰς αὐτόν τρέφων· κρατεῖ δὲ ὁ ἐρώμενος. Ἄλλως. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε δηλονότι, καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπονέμουσιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις. ἡ δὲ Τέκμησσα, ἅτε δὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμαλώτου, οὐχ οἷά τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι, ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι. ἐπεὶδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν, ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ Αἴας, ἵνα μείνῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορός· τοῦτο γὰρ ἐπόθει θεατής. 332. Διαπεφοιβάσθαι] συμμεμηνέναι παρὰ τὸν Φοῖβον· ἢ ἀπὸ τῶν Φοιβαδῶν καὶ συνθυσιώντων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. 334. Ταχ' ὡς ἔοικε] τάχα ὡς φαίνεται, μᾶλλον σεναίζει, ὡς νῦν αὐτὸς μᾶλλον παροξυνόμενος ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς, ἢ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν; ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωΰσσει. καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον, ἀπηνεστέρᾳ χρήσασθαι τῷ φθέγματι, καὶ κυνικώτερον βαΰζειν. διὰ τοῦτο εἶπεν θωΰσσει. 337. Ἀνὴρ ἔοικεν] ἢ ἔτι νοσῶν ἀναβοᾷ, ἢ μεταγνοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νοσήματος.

At, O amici (hanc enim ob cauſam *huc* prodii)
Ferte opem ingreſſi, ſi quid poteſtis:
Ab amicis enim tales flecti ſolent amici.
Cho. Gravia, Tecmeſſa, filia Teleutantis, narras nobis,
Virum nempe illum malis redactum ad inſaniam.
Aj. Hei mihi!
Tec. Forſan, ut videtur, magis *furit*; an non audiſtis
Ajacem, quali jam vociferatur clamore?
Aj. Hei mihi!
Cho. Videtur homo vel jam in morbo eſſe, vel prioribus
Malis, quæ aderant, affligi in præſentia.
Aj. Heu nate, mi nate!
Tec. O me miſeram, Euryſaces, de te clamat.
Quidnam

νοσήμαθ᾽. 339. Ἰὼ παῖ, παῖ] παρέλκῃ τὸ παῖ. ἡ δὲ Τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τ᾽ παῖδα καλεῖν. 340. Ἀμφὶ σοὶ] ϖερὶ σοῦ. Ὦμοι τάλαιν᾽] ἀπερέσης τὸ ἦθος· τὸ μὲ, ἀπομώζῃ, τὸ δὲ, καλεῖ τ᾽ παῖδα. εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ, Τί ποτε μέμοινᾶς κ᾽ πάλιν καλεῖ τ᾽ παῖδα, κ᾽ ἑαυτὴν ἀπολοφύρεται· λελῆθότως δὲ ϖεφάνισε κ᾽ τὸ ᾧ παιδὸς ὄνομα. ἐδεδίῃ δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος. Ἄλλως. Τί ποτε μέμοινᾶς; ἀντὶ ᾧ προθυμῇ· πρὸς τ᾽ Αἴαντα λέγῃ τοῦτο.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 328. Οὔνεκ᾽ ἐσάλλω] καταχρηστικῶς τὸ ἐσάλλω, ἀντὶ ᾧ ἐπερεύθω εἴρηται. κυρίως γὰρ τὸ ἐσάλλω ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, οἷον ἐσείλατό τις τόνδε τ᾽ πλῶν. 331 Τέκμησσα] λέγῃς σὺ τοῖς νῦν κακοῖς μαντεύσασ᾽ τὸν ἄνδρα ἡμῖν δεινά. τοῦτ᾽ ἔστι, ἐξ ὧν διηγῇ, παρισᾷς προμεμηνυκέναι αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν ἐργάσεταί τι κακὸν, ἃ γὰρ ἔπραξεν ἀναλογιζόμενος κρεῖττον τὸ θανεῖν ἡγήσεται.

SCHOL. INED. 331. Τελεύταντος] οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι τοῦ τελεύταντος ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος τοῦ ἐν τῇ καταστροφῇ τ᾽ Τροίας φονευθέντος κ᾽ ἀποθάνοντος. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι κύριον ὄνομα ἐστίν. ὃ κ᾽ ἀληθές. *Bar.* 332. Διαπεφοίσᾶσ᾽] μεμαντευσᾶσ᾽, κ᾽ ἐσοχάσ᾽. φοιβάομαι, φοισσῶμαι, τὸ μαντεύομαι. ὅθεν κ᾽ φοῖσθ᾽ ὁ μάντις. *Bar.* 337. Ἀνὴρ ἔοικεν] ὁ ἀνὴρ ὁ Αἴας, ἢ παρὼν κ᾽ σκιαμένῳ᾽ τοῖς ξυνοῦσιν, ἦγεν τοῖς πλησίον σκιὰν κάμνουσι πλάσμασιν τοῖς συμβᾶσιν ὑπὸ τοῦ πάλαι νοσήματ᾽, ἔοικε λυπεῖσθαι. ἴδιον δὲ, τῷ λυπουμένῳ, κομψὸν κ᾽ ἐλαφρὰ λέγῃ τ᾽ λόγον. *Bar.* 339. Παῖ, παῖ] τοῦτο εἰπὼν μεταπίπτει εἰς τὴν ζήτησιν ᾧ Τεύκρου. ὑπὸ ἀμηχανίας ὥσπερ ἐπιλαθόμενος σκιᾶς. L. B. *Bar.*

341. Πῦ

Τί ποτε μῆχοιναῖ; πῦ ποτ' εἶ; πάλαι' ἐγώ.
Αι. Τεῦκρον καλῶ. πῦ Τεῦκρος; ἢ τ' εἰσαεὶ
Λεηλατήσᾳ χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
Χο. Ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
Τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ καὶπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
Τε. Ἰδοὺ διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεσί σοι
Τὰ τῦδε πρᾶγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'.

Αι. Ἰὼ μοὶ φίλοι ναυβάται,
Μόνοι ἐμῶν φίλων, μόνοι
τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ·
Ἰδεσθέ μ' οἵᾳ ἄρτι κῦ-

μα

341. Πῦ ποτ' εἶ] πρὸς τ Εὐρυσάκλη. ὁ γὰρ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχε. 342. Τεῦκρον καλῶ. πῦ Τεῦκρος;] μεταβαίνῃ ὁ λόγος ἐπὶ πολλὰ, ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγανίαι γίγνωνται. Ἄλλως, ἴδιον δ' κακῶς ἔχοντος, τὸ μὴ ἐφ' ἓν τ λυπηρῶν ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ δὲ Τεῦκρον, ἵνα παράθῃ αὐτῷ τ παῖδα, ὃν ἀφίησι τῷ χορῷ, μὴ εὑρὼν τ Τεῦκρον. τὸ δὲ ἀπεῖναι Τεῦκρον, χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ. παρὼν γὰρ ἐκώλυεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο, νῦν δὲ μόνης τ γυναικὸς ἐγίνετο κρείττων. Ἄλλως. παῖ παῖ εἶπὼν, μεταπίπτῃ εἰς ζήτησιν δ Τεύκρου διὰ μηχανίας, ὥσπερ ἐπιλαθόμενος εἰπεῖν. Ἢ τ εἰσαεὶ] ἦγεν κατὰ τ ἑξῆς χρόνον πάντα. τὸ ἀεὶ λέγει ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ παρελληλυθότος καὶ μέλλοντος. τὸ δὲ εἰσαεὶ ἐπὶ ἀεὶ μέλλοντος. 343. Λεηλατήσᾳ] λείαν ἐλάσᾳ, λαφυραγωγήσᾳ. λῃστεύσᾳ· πορθήσᾳ· ἁρπάσᾳ. 344. Ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν] ὁ δ καλεῖν τ Τεῦκρον σοχάζονται, καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν, ἵνα αἰδεσθείη θεασάμενος. εἶδον, τάχ' ἂν αἰδεσθείη με. ἢ οἷον, τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῇ, ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ ὑποχρίσις τοῖς ἐχθροῖς. 346. Διοίγω] ἀνοίγω. Προσβλέπειν δ' ἔξεσί σοι] ἐνταῦθα ἐγκύκλωμά τι γίγνεται, ἵνα φανῇ ὁ μέσος ὁ Αἴας ποιμνίοις. εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τ θεατὴν τὰ ἐν τῇ ὄψει παθήματα. δίκτυον δὲ ξιφήρης ἡματωμένος, μεταξὺ τ ποιμνίων καθήμενος. 347. Τὰ τῦδε πράγη] τὰς πράξεις ἃς ἔτος εἰργάσατο.

Quidnam molitur? ubinam es? O misera ego!
Aj. Teucrum voco. ubi est Teucer? an ille perpetuo
Prædas agit? ego vero *interim* pereo.
Cho. Sapere videtur homo. sed aperite *fores*:
Fortasse enim me conspectum verebitur.
Tec. Ecce aperio: licet autem tibi intueri
Hujus facinora, atque ut ipse se habeat.

ANTISTROPHICA. STROPHE. 1.

Aj. O mihi cari socii navales,
Soli ex meis amicis, solique
Rectis immanentes *amicitiæ* legibus;
Aspicite me, qualis modo fluctus

Cruento

εἰργάσατο. Ὡς ἔχων κυρεῖ] τυτέσιν ὡς λελάκειται. 348. Ἰώ μοι φίλοι ναυβάται] τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγγειλε τῷ τροπικῷ. βέλεται δὲ σημαῖναι ὅτι ὥσπερ ὑπὸ μεγάλης χειμῶνος ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά τι ὑπολιφθὲν ἀπὸ τοῦ γεγονότος χειμῶνος κυκλεῖ αὐτόν. μὴ γὰρ τὸ χειμῶνα εἴωθε τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον ῥώννυσθαι. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὦ μοι ὡς ἀμφίδρομον, οἷον τὸ πανταχόθεν περιτείχον. ἐξ ὧν τινὲς ὑπεριρολλῶν τοῦ κακοῦ σημαίνει, ὅτι κατ' ὀδὲν αὐτῷ ἐν εὐδίᾳ ἦν τὰ πράγματα. 350. Ὀρθῷ νόμῳ] ὀρθὸν νόμον τὸ φιλίας φησίν. νόμος, ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια· συνήθεια δὲ, ὁ ἄγραφος νόμος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 341. Πῆ ποτ' εἶ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ παῖδα, ἢ πρὸς τὸ Αἴαντα. ὅτως, πῆ ποτε νῦ εἶ, κἀ τί ταῦτα βοᾷς; 350. Ὀρθῷ νόμῳ] ἤγουν ὀρθότητι νόμου, ὥσπερ εἴτις εἴποι, εὐθείᾳ ῥάθμῃ, ἤγουν ἐν εὐθύτητι. ἔστι δὲ κυρίως νόμος, ἔγγραφος συνήθεια. συνήθεια δὲ, ἄγραφος νόμος. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 348. Ἰώ μοι φίλοι] Αἰκτικὸς θρῆνος.

SCHOL. INED. 344. Ἀνοίγετε] ταῦτα πρὸς τὴν Τέκμησσαν λέγει ὁ χορὸς, χρώμενος τοῖς πληθυντικοῖς, ἤγουν τὸ ἀνοίγετε, τιμῆς ἕνεκα καὶ σεμνότητος. *Bar.* 350. Ὀρθῷ νόμῳ] ἤγουν, ἐν ὀρθότητι. ὥσπερ εἴ τις εἴποι, ἐν εὐθείᾳ ῥάθμῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν εὐθύτητι. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια. συνήθεια δὲ νόμος ἄγραφος. I. B. 351. Ἰδεσθέ μ'] σκοπήσατε, οἷοῖον κῦμα περίδρομον γενόμενον ὑπὸ μανίας φοινικῆς, κυκλεῖται ἤγουν ποντίζει ἐμὲ ἄρτι. *Bar.*

353. Ἀμ-

μα φοινίας ὑπὸ ζάλης
Ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
Χο. Οἵ μ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν;
Δηλοῖ γὰρ ἔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.
Αι. Ἰώ μοι γένος ναΐας
Ἀρωγὸν τέχνας, ἁλίαν
Ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν.
Σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορ-
κα τοιμβώων ἐπαρκέσον-
τ'. ἀλλά με σωσδάϊξον.
Χο. Εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ δίδ'ὲς
Ἄχος

353. Ἀμφίδρομον] τὸ ἑλικοειδὲς, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. Κυκλεῖται] στρέφει. κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω· κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω. 354. Οἵ μ', ὡς ἔοικας] ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. ὁ γὰρ εὐπρεπὴς τῷ Τέκμησαν τὸν λόγον ὑφαρπάζει λεγόμενον πρὸς τὸν χορόν. ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τὸ προσώπων δεῖ ἔθος σοχάζεσθαι, καὶ Ἀφελέσθαι τὸ πρόσωπον. ἔοικας δ' ἂν (φησὶν) ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας. τὸ γὰρ ἀφροντίστως, οἷον, Ἀφὲν τὸ μηδέπω ἐπιμεληθῆναί σου, ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ ἕτω πρὸς τὸν Τέκμησαν ὁ λόγος, νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι καὶ τὸν μανίας ἔρ' Αἴαντος. ἕτως γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν, ὅτι μανικῶς διετέθη. τὸ δὲ ὡς, καὶ τὸ ἄγαν, ἐκ παραλλήλου. 355. Ἀφροντίστως] μανικῶς. 356. Ναΐας] τῆς ναυτικῆς. ἐπεὶ ναυλικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται. 358 Ἐπέβας] τῶν νεῶν ἐλαύνοτι. Ἑλίσσων πλάταν] κωπηλατῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας. κωπηλατῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης, ἵν' ᾖ τὸ πᾶν, ὃς κωπηλάτης ἐπέβης τῶν νεῶν. 360. Ποιμβώων] τῶν κηδεμόνων, τῶν βοηθῶν. ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. ποιμβώων οὖν τῶν ἐμὲ ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων. τὴν αὐτὴν δ' ἂν μοι προαίρεσιν λάβε, καὶ εὖξαί με ἀποθανεῖν. ἢ σφάζων με σὺν τοῖς θρέμμασιν. ὁ Αἴας τὴν ἠτίμαν δὲ τῶν ὅπλων πικρὸν ὢν βλέπει ἀναιρεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑποφεύγων τῶν ποιμνίων. ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται τοῦ Αἴαντος. Ἐπαρκέσοντα.] ὑπηρετήσοντα. 361. Σωσδάϊξον] ὁμοῦ Ἀφανίσατε καὶ σφάξετε σὺν τοῖς θρέμμασι. 362. Εὔφημα φώνει]

τὸ

Cruento è turbine
Circumfluus me cingit.

Cho. Hei mihi, quàm videris vera teſtari nimis?
Indicatque ipſa res, quam inſanus ſit.

ANTISTROPHE 1.

Aj. O Gens nautica mihi
Auxiliatrix in arte, marinum
Qui conſcendiſti naves torquens remum:
Te te quidem video ſolum
E curatoribus *mihi* inſervire paratum.
At me ſimul interfice.

Cho. Bona verba loquere: ne, malum malo afferens

Reme-

τὸ ἐξῆς, μὴ κακὸν κακῷ δισσὸς ἄκος, μεῖζον ποιῇ τ' ἄτης τὸ πῆμα. ἄτλω δὲ τὴν μανίαν· πῆμα δὲ τ' θάνατον, ὃ ἐστι χεῖρον τ' μανίας. τοῦτο δὲ φησιν ἐπεὶ ὁ Αἴας λέγει τῷ χόρῳ, ἀλλὰ σύ με δαίζον. Ἄλλως. μὴ θεραπείαν κακῶ ἕτερον κακὸν ἐπεισαγάγῃς· ἤγουν μὴ τῷ θανάτῳ ἀμφλύσῃς τὸ ὑπεύθυνον· πῆμα δὲ ἄτης, κατὰ τὴν φράσιν, τὴν ἄτλω. μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 355. Δηλοῖ δὲ τοὔργον] τοῦτο λέγει, ὅτι τὰ παρόντα ὑπὸ μανίας γενέσθαι παρίσησιν. ἢ ὅτως, τὸ ἔργον, τοῦτ' ἔστι τὸ σὺ τοῦτοις εἶναι τ' Αἴαντα, ὡς ἄδοξον, καὶ παῖδα ἀνακαλεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην πρὸς ἡμᾶς ἀνακλαίεσθαι, δηλοῖ ὡς ἀφροντίστως καὶ ἀποστατικῶς ἔχει τ' μανίας. ὅπερ εἰ λέγοις, πρὸς μόνῳ τὴν Τέκμησσαν τ' λόγον ἐρεῖς. ἢ ὅτω, τὸ ἔργον δὲ ἦγεν τοσοῦτον αὐτὸν λυπεῖσθαι καὶ δυσχεραίνειν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀπαραμύθητον τοῦτο δηλοῖ, ὡς ἀφροντίστως τ' οἰκείας σωτηρίας ἔχει, καὶ δῆτα καθ' αὑτοῦ μελετᾷ. 356. Ἰὼ μοι γένος] τὸ ναίας τέχνης, ἢ πρὸς τὸ γένος σωναίσιον, ὅτω, ὦ γένος ναίας τέχνης, ἦγεν ὦ ναῦ· ἢ πρὸς τὸ ἀρωγὸν, λαμβανομένῃ ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα, ὅτω, ὦ γένος ἀρωγὸν ἕνεκα τ' ναίας τέχνης. τοῦτ' ἔστι συμπλέον ἐμοὶ καὶ πρὸς πάντα κίνδυνον συνεπιλαμβανόμενον. 360. Ποιμένων] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ποιμένων ἔξωθεν τὸ ἀπό. ἀλλὰ ὅτω λέγε, σὲ μόνον δέδορκα καὶ βλέπω φροντιστῶν ἐπαρκέσοντα. τοῦτ' ἔστι, σὺ μόνος ἐφάνης ἐμοὶ φροντιστὴς εἰς τ' παρόντα καιρόν. τὸ δὲ ποιμένων μεταφορικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ κηδεμόνων. καὶ γὰρ ὁ ποιμὴν κηδεμὼν τ' προβάτων ἐστίν.

SCHOL. INED. 354. Ἄγαν] πρὸς τὴν Τέκμησσαν λέγει ὁ χορὸς, τὸ λίαν ἄγαν ἔοικας μαρτυρεῖν. τὸ δὲ ἔργον δηλοῖ, ὅτι ἀφροντίστως ἀμφίκτωσι ὁ Αἴας δηλονότι. *Bar.*

Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθῃ.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ'.

Αι. Ὁρᾷς ἃ θεασαὶ τὸν δυκαίρδιον,
Τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεστον μάχαις,
Ἐν ἀφύλοις με θηρὶ δεινὸν χέρας;
Ὤμοι γέλωτος, οἷ ὑβρίσθην ἄρα;
Τε. Μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὐδᾶ τάδε.
Αι. Οὐκ ἐκτός; ὅδε ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα;
Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
Χο. Ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, κ᾽ φεύγησον εὖ.

ΣΤΡΟΦΗ γ'.

Αι. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χερσὶν
Μεθῆκα τὰς ἀλάστορας,
Ἐν δ' ἑλίκεσι βυσὶ καὶ
Κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις,
Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδουσα.

Χο.

366. Ἐν ἀφύλοις με θηρσὶ] τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι προβάτοις. Δηνοὶ] φοβεροί. Χέρας] κατὰ τὴν ἰσχύν. 367. Οἷον ὑβρίσθην ἄρα] ὅτι ἐδόξην αὐτῷ ἄλλο ἀπίεται ὡς τὸ τῆς ἀχαμοσύνης, ὅτι κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ὡρίσατο. 368. Μὴ, δέσποτ' Αἶας] τοῦτο Τεκμήσης ἐστὶ, κ᾽ παρὰ μέρος γίγνονται αἱ παραμυθίαι· οἷα τὰ τῶ φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθήμασιν. ἵνα ἐκεῖνος μὴ ἀπαράλειπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν, οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνωσιν ἀναπαύλης. 369. Οὐκ ἐκτός; ἐκ ἄψορρον] πρὸς τὴν Τέκμησαν φησίν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ Δηλέγεται Αἴας δεσμὸς αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ τῇ Τεκμήσῃ ἐπιπλήσσῃ (εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέρω παῤῥησιάζεσθαι) ἐχ' ὡς αἰχμάλωτον ἐξεστεῶν. ἄψορρον ἐς, ὁπισθόρμητον. Ἐκνεμῇ] ἐξάξῃς. νέμω τὸ βόσκω, κ᾽ φέρω,
κ᾽

Remedium, calamitatis damnum majus redde.

STROPHE 2.

Aj. Viden' illum ferocem, illum magnanimum,
Illum in bellicis intrepidum præliis,
Inter placidas me feras horribilem manus?
Eheu risum! jam quantum in probrum incidi?
Tec. Ne, here Ajax, quæso te, ista dicas.
Aj. Non tu foras? non retrogadum efferes pedem?
Væ, væ *mihi*, væ, væ!
Cho. O per Deos obsequere, & recta ratione utere.

STROPHE 3.

Aj. O *ego* infelix, qui manibus
Emisi illos sceleratos dæmonas,
Inque nigros boves,
Et eximios greges incursans
Ignobilem sanguinem profudi.

Cho.

καὶ διοικῶ ποιητικῶς. νέμομαι δὲ, τὸ βόσκομαι. καὶ νέμεται τὴν ὕλλω τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι, τὸ πορεύομαι, ποιητικῶς. 371. Ὦ πρὸς θεῶν] τοῦτο ὁ χορὸς, τῆ Τεκμησσης συγχωρήσης ἀφ' ὧν ἐπετίμησεν. ὁ μὴν πρὸς τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ Αἴας, ἀλλ' ἀνοιμώζει πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων, ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι. 374. Ἐλίκεστι βυσὶ] ἕλικας, τὰς ἐπὶ τὰς καρπὰς ψέλλια ἢ σιάτια λέγουσι. καὶ ἑλικοβατον ὕδωρ, τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὸν ῥοῦν, ἢ διαυγές· ἑλικῶπις καὶ ἑλίκωψ, εὐόφθαλμος. 375. Κλυτοῖς] κλυτὰ λέγει τὰ αἰπόλια, ἀφ' ὧν τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς καὶ φωνάς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 373. Μεθῆκα τὰς ἀλάστορας] ἀλάστορας σὺ λαῦθα λέγει, ἢ τὰς κακὰς καὶ αχρηστικῶς, ἢ τὰς φονεῖς. καὶ γὰρ τρόπον τινὰ καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτὸν ἀπεκλόνασιν, ἀπεστερηκότες τὰ ὅπλα, καὶ τῶν παρόντων αὐτῷ γεγονότες αἴτιοι, δι' ἃ πιεῖν οὐκ ἀνέξεται ζῶν, ἀλλὰ ἀθελητὶ τεθνήξεσθαι. ὃ δὴ καὶ γέγονε.

SCHOL. INED. 369. Ἐκπεμῶ] νέμω, τὸ βόσκω, καὶ τὸ διδωμι, καὶ τὸ διοικῶ ποιητικῶς. νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι. καὶ νέμει τὴν ὕλλην τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι, τὸ πορεύομαι, ποιητικῶς. L.

377. Ἐπεξειρ-

Χο. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
Οὐ γὰ γένοιτ' ἂν ταῦτ' ὅπως ἐχ' ὧδ' ἔχειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Αι. Ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ
Κακῶν ὄργανον τέκνον Λαρτίου,
Κακοπινέσατόν τ' ἄλημα στρατῦ,
Ἦ που πολλὰ γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
Χο. Ξυὼ τῷ θεῷ πᾶς κὴ γελᾷ, κοὐδὲν ὀρθοῖ.
Αι. Ἴδοιμι δή νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενον.
Ἰὼ μοι, μοι.
Χο. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς. ἐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακῦ;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ'.

Αι. Ἰὼ Ζεῦ προγόνων πάτερ.

Πῶς

377. Ἐπεξείργασμένοις] ἐπιτετελεσμένοις, κὴ ἴασιν ἐκ ἔχυσι. κατὰ τὸ Σιμωνίδε, τὸ γὰ γεγενημένον, ἐκ ἔτ' ἄῤῥεκτον ἔσαι. 378. Ὅπως ἐχ ὧδ' ἔχειν] ὅπως ταῦτα μὴ ὕτως χοίη. ἐχ ὕτως Δημητρικῶς. 379. Ἁπάντων κακῶν ὄργανον] ἀντὶ τῦ πανοῦργε, καὶ πρόσεργε. 381. Κακοπινέσατόν] τ πῖνον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τ ἰδίας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τ ἤθυς. συνῆθυα ἓν τ κακοήθη, ἀντὶ τ κολάκδυμα. τρίμμα κακορύπαρον. πινῶδες γὰ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, κὴ ἐ καθαρόν. ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. πίνα, ὁ ῥύπος, δι' ἐνὸς ν. πίννα, τὸ ὄρυσσον, Δημητρικῶς δύο νν. 382. Πολὺν γέλωθ'] τῦτο μάλισα αὐτῦ ἁπίεται, τὸ τῷ ἐχθρῷ καταγέλασον εἶναι. 383. Σὺν τῷ θεῷ] κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι τὸ Δημόκριτον. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τ χορὸν ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐπεῖνον, κὴ ἐφήδεσθαί σοι. τῦτο γὰρ προτροπὴν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θάνατον Αἴαντι. ἀκουσέον ἓν ὕτως, ἐχ ὅτι θεῷ ἀρέσκει γελᾶν ἐπεῖνον. ἀλλ' ὅτι θεῶν βλομένων, καὶ τὰ κακὰ μεθίσαν εἰς τέρψιν εἰκὸς ἓν κὴ ἡμῖν (φησὶν) βοηθῆσαι τὸ θεῖον· ἢ ὕτως, θεὸς κὴ τὸ γελᾶν κὴ τὸ κλαίειν δίδωσι. πῶς ἓν σὺ ἔχῃ καταγελάσαι Ὀδυσσεῦς, αἴτιός σοι γεγονὼς τῆς ἀτυχίας, ὅπυγε παρὰ θεῶν δίδοται; 384. Ἴδοιμι δή νιν] τ χορῦ τ πρὸς θεὸν λόγον ἐμβαλλομένυ, ὧν ἐφίεται ὁ Αἴας, ἀλλ' ἐπὶ τ ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται. φησὶν ὄν, ἴδοιμι

Cho. Quid te vero excrucias ob res confectas?
Neque enim fieri poteſt ut hæc non ita ſe habeant.

ANTISTROPHE 2.

Aj. O ad omnia perſpicax, omniumque ſemper
Malorum inſtrumentum, fili Laertis,
Impuriſſimeque impoſtor exercitus.
Certe alicubi effuſum *tu* riſum præ lætitia edis,
Cho. " Deo dante, omnes & rident & plorant.
Aj. Conſpicerem ipſum modo, quamvis ita afflictus.
Hei mihi, mihi!
Cho. Nequid elate dixeris. an non vides quo es in malo?

ANTISTROPHE 3.

Aj. O Jupiter majorum *meorum* progenitor.

Quomo-

ἰδοιμι αὐτὸν, καίπερ ὄντως κακόμβρ. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμυνόμαι, εἰ κὴ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ. Ἀτώμβρ] ἄτης πεπληρωμένῳ. 386. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς] ὁποῖον κὴ τὸ σὺ Ἡλέκτρα, μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἰδοιμι δή νιν, καίπερ ὢν δ' ἀτώμβρ. 387. Ἰὼ Ζεῦ] αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις ὑ Σοφοκλέους τῶν ὑποθέσιν, παραλαμβάνουσαι τὸ μέλλον, ἀλλὰ προσοχῶν ἐργάζονται τῷ θεατῇ, προσδοκῶντι πῶς τὸ δρώμενον ἀπαντήσειεν. Προγόνων] πρόγονος, πατὴρ, πάππος, κὴ οἱ ἀνωτέρω. ἀπόγονοι, υἱὸς, ἔγγονος, κὴ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι, κὴ οἱ ἀπὸ προτέρας γάμου γεγεννημένοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. λέγουσι δὲ πρόγονοι πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς δευτέρας γάμου γεναμένας. ἐπίγονοι δὲ λέγουσι οἱ ἀπὸ τῆς δευτέρας γάμου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 387. Προγόνων πάτερ] οἱ γράφοντες προγόναν προπάτωρ, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τὴν μίτραν. δεῖ δὲν πάτερ γράφειν, ὡς κὴ ἔν τινι τῶν βιβλίων εὕρηται.

SCHOL. INED. 377. Ἀλγοίης] κανόνισον, ἀλγέω, ἀλγῶ· κὴ ἡ μετοχὴ, ὁ ἀλγίων ὁ ἀλγῶν, τοῦ ἀλγίοντος, τοῦ ἀλγῶντος· κὴ τὸ εὐκλεὲς, ἀλγέοιμι, ἀλγοῖμι, κὴ τροπὴ τοῦ μι εἰς ην, ἀλγοίην, ἀλγοίης ἀλγοίη. λέγεται δὲ τὸ χῆμα τοῦτο μεταπλασμός. μεταπλασμὸς δέ ἐστιν, ὅτε τέλος τινὸς ῥήματος εὐχρήστου, μεταβάλοις εἰς τέλος ἑτέρου ῥήματος εὐχρήστου. οἷον ἐστὶ κὴ τὸ κλῦθι. ἔδει γὰρ εἶναι κλύε, ἀπὸ τοῦ ἔκλυον, ἔκλυες, ἔκλυε. ἀλλὰ τὸ τέλος μετέβαλεν, εἰς τέλος ἑτέρου ῥήματος προσακλικὸν, οἷον ἐστὶ τύπηθι. Bar. 378. Οὐ γὰρ γένοιτ' ἄν] ἦγον, ὃν ἔστι γὰρ τρόπος ὅπως γέ-

νοιτ

Πῶς ἂν τὸν ἀμυλώτατον,
Ἐχθρὸν ἄλημα, τές τε δισ-
ζάρχας ὀλέσας βασιλῆς,
Τέλ. δαίνυμι κἀμτός;
Τε. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ', ὁμῶς κἀμοὶ δανεῖν
Εὔχυ. τί γὰ δεῖ ζῆν με, σὲ τεθνηκότ';

ΣΤΡΟΦΗ δ'.

Αι. Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, ἔρεμος.
Ὦ φαεννὸν ὡς ἐμοί,
Ἔλεσθ', ἔλεσθ' οἰκήτορα,
Ἔλεσθέ μ'. ὅτε γὰ θεῶν
Γένος, ἔθ' ἀμερίων
Ἔτ' ἄξιος βλέπειν τι-
νὰ εἰς ὄπωπιν ἀνθρώπων.

Ἀλλά

γοιτ' ἂν ταῦτα ἐχ ἕτω λέγεσθαι. L.B. 384. Ἀτάμβμος] ἀπὸ τ ἄτης τ βλάβης, γίνεται ἀτηρὸς, καὶ ἀταρτηρὸς, ὁ βλαπτικὸς, γόης καὶ ῥῆμα ἀτάω, ἀτῶ, τὸ βλάπτω, καὶ τὸ παθητικὸν ἀτάομαι, ἀτῶμαι, καὶ ἡ μετοχὴ ἀτώμενος. *Bar.* 387. Πάτερ] Ἀρχηγὸς γ γένους γ Αἰακοῦ ὁ Ζεύς. ἔτως ὁ Αἰακὸς ἐλέγετο υἱὸς τῦ Διὸς, ἐξ ὗ Πηλεὺς καὶ Τελαμών. ὧν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας. L. B.

389. Ἄλημα] πλάνη καὶ παραλογιστικὸν παύεργημα, ἢ περίτριμμα παρὰ τὸ λέπω. 392. Ὅταν κατεύχῃ] ἐπεὶδὴ τ παραμυθίας ἐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι, δοκεῖ ἐκ τύτων αὐτῶν μεταθεῖναι. κἀμοὶ ἂν εὔχυ λάβθαν-εῖν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ, καὶ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ ὃ τῦτ' εὔχεσθαι ποιεῖσθαι. κατεύχομαι δὲ, τὸ καταρᾶσθαι. 395. Ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοὶ] τυτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον γ ἡλίε, ἐμοὶ χρῆσθαι κρίτῃ. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. λέγει δὲ σκότος, ἐμὸν φάος, ὡς εἴτις τ θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν. 396. Ἔλεσθε] ἀντὶ γ ἁπλῶς λάβετε. ἔθ' ὅτε δὲ καὶ ἀντὶ τῦ προτιμῶσας

Quomodo loquaciſſimo iſto
Inviſo impoſtore, bipotentibuſque
Regibus prius perditis,
Deinde & ipſe moriar?

Tec. Quando hæc imprecaris, ſimul & mihi mortem
Opta: quo enim mihi vita, te mortuo?

STROPHE 4.

Aj. O Caligo, mea Lux; Orcus
O lucidiſſimus, mihi ſaltem,
Capite, capite *me* incolam,
Capite me. neque enim Deorum
Genus, neque in Diem viventium
Amplius dignus ſum intueri
Hominum. meum quod ad commodum.

Quippe

μῆσαι. 397. Οὔτε γὰρ θεῶν] ἔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾷς ἔτε ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν. ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. ἢ ὕστως, εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων. ὠφέλειαι γὰρ εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι, ὅτι οἱ θεοί. τί ἂν ζῶ;

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 394. Ἐρεμῶ] ἐρεμῶ χρὴ γράφειν ἀπὸ τοῦ μέτρου, καὶ φαεινὸν, ἢ φαεινότατον· ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ. 399. Βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν] τό τινα, ἢ πρὸς τὸ ἀμείρειν συντακτέον. ἢ τὸ μὲν γένος κατὰ κοινοῦ λάμβανε πρὸς τοῦτο, σύναπτε δὲ τὸ τινα πρὸς τὸ ὄνησιν· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνθρώπων, ἢ πρὸς τὸ ἀμείρειν, ἵν' ᾖ τὸ αὐτό. ἢ πρὸς τὸ ὄνησιν, ὅτως, ὅτε γὰρ ἄξιός εἰμι βλέπειν τὸ γένος τῶν θεῶν, ὅτε τῶν ἀμειρίων εἰς τινα ὄνησιν ἀνθρώπων. τοῦτ' ἔστιν, ἃ δεῖ με ἀπὸ τοῦδε ζῆν, εὐχόμενον τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ τὰ ἄλλων ἀγόντα, ἵν' ἀνθρωπίνως εὐτυχῆσαί μοι γένοιτο. ὅπερ γε καὶ τὸ ἀνθρώπων εἰς τὸ ἀμειρίων συνάπτων, ὅτω τὸ ὄνησιν ἐρεῖς. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 397. Οὔτε γὰρ θεῶν] σὺ τῶν θεῶν σωύζησις.

SCHOL. INED. 392. Κατεύχῃ] εὔχομαι τῷ Θεῷ ἀντὶ τοῦ ἐπεύχομαι· ὅθεν καὶ εὐχὴ ἡ ἐπώχεσις. ὡς τὸ, τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. *Bar.*

401. Ἀλλά

Ἀλλά μ' ἀ Διὸς γ' ἀλκίμα θεὸς
Ὀλέθριον αἰκίζει.
Ποῖ πς ἔν φύγῃ;
Ποῖ μολὼν μόλῳ;
Εἰ τὰ μὲ φθίνει, φίλοι,
Τοῖς δ' ὁμῶ πάλας,
Μωραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα.
Πᾶς ἦ τρατὸς δίπαλτ.
Ἄν με χειρὶ φονεύοι.
Τε. Ὦ δυσάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
Φονεῖν, ἃ πρόσθεν ἔτ. οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ'.

Αι. Πόροι ἁλίρροθοι, παράλατ' ἄντρα,
Καὶ

401. Ἀλλά μ' ἀ Διὸς] κὴ ταῦτα χρησίμως κατὰ τ χορὸν, ἵνα ἐπίστωνται κὴ ὅθεν ἡ καταρχὴ τῆς μανίας. ἔδει δ' ἂν ὁ παρὰ ἄλλῳ μαθεῖν ἢ παρ' ἐκείνῳ ᾧ πεποιθότ. συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ τ Ἀθηνᾶς. ἡ γὰρ Τέκμησσα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ. 402. Ὀλέθριον] μέχρι θανάτου. Αἰκίζει] ἀντὶ τοῦ αἰκίζει, ἤγουν μαστίζει. 403. Φυγῇ] γράφε φάπῃ. 404. Ποῖ μολὼν] ποῖ ἐλθὼν παραμόλῳ· πανταχοῦ γὰρ ἕπε ἡ θεὸς αἰκιζομένη. 405. Εἰ τὰ μὲ φθίνει] ἤγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται διὰ τὴν κρίσιν τ ὅπλων 407. Μωραῖς δ' ἄγραις] διὰ τὴν ἀναίρεσιν τ βοτῶν, ἃ λαβὼν μαρῶς διεχρήσατο. 408. Δίπαλτος] ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, οἷον περιδεξίως μι φονεύοι. ταυτὶ φθέγ, ὡς Δίδυμ. ἤ, ὁ τρατός μι φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια, ὡς Πίος φησὶ, ἀπὸ τ πάλλω. ἀφ' οὗ καὶ ἄλλοις ἔτος παλτὸν λέγ πῦρ τ κεραυνὸν, ὡς ἄναυδον παλλόμενον. 409. Χειρὶ φονεύοι] τὴν ἀπὸ τ ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται. 410. Τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φονεῖν] τοιαῦτα φονεῖν ἃ πρότερον οὐκ ἂν ἔτλη γενναιότατ. ὢν. χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν, ἤ-

γουν

Quippe me filia Jovis, potens Dea,
Ad mortem uſque flagris caſtigat.
Quo igitur quis fugerit?
Quo profectus manere potero?
Siquidem periit omnis felicitas mihi,
Meiſque qui adſunt prope,
Stultis autem in prædis jacemus.
Fiat etiam ut omnis exercitus utrinque vibrata
Manu me *quamvis nolentem* interficiat.
Tec. Heu me miſeram! talia virum *ad omnia* idoneum
Loqui, quæ antehac nunquam ſuſtinuit?

ANTISTROPHE 4.

Aj. O fluvii in mare labentes, antraque maritima,

Et

γειν τὸ σιωπτελοῦν εἰς τι. θέλει οὖν ἐνταῦθα δεῖξαι, ὅτι ἀσυντελὴς φανεῖν τοιάδε ἄνδρα, ἃ ἐδέποτε οὕτω πρότερον ὑπέμεινεν ἂν φωνῆσαι. 412. Πόροι] ποταμοί. Ἁλίρροθοι] εἰς θάλασσαν ῥέοντες μετὰ ἠχῦς. ἐ τὰς ἐν Σαλαμῖνι δέ φησιν, ἀλλὰ τὰς ἐν Τροίᾳ. Πάραλα] ἤγουν παράλια, τουτέστι παραθαλάσσια.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 402. Ὀλέθριον] ὀλεθρίως εἰπεῖν ἔδει· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμὲ ἐπήγαγε. καί ἐστιν ἀρσενικὸν, ὐχ (ὥσπερ τινὲς οἴονται) ἐδέτερον. 405. Εἰ τὰ μὲν] τινὲς λέγουσι τὴν περὶ τῶν ὅπλων κρίσιν, καὶ τὸ φθίνει πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἀποδιδόασι, καὶ ἕτερ' ἄττα· ἐγὼ ὃ αὐτὸς ἔστω, τὰ μὲν τῶν ἡμετέρων φθίνει καὶ φθείρεται· λέγω δὴ τὸ τιμᾶσθαι, καὶ παρὰ πάντων αἰδέσιμον εἶναι, καὶ μὴ τὸ λελογισμένα πράττειν ὅσα καὶ θέλουσι. ἅπερ ἐμοὶ πρῶτον ἀνθεῖντα, νῦν καταῤῥεῖ, καὶ εἰς ᾅδου χωρεῖ, παραπλησίως τοῖς προκμῆρσι θρέμμασιν. ἢ τὸ φθίνῃ ἀντὶ τοῦ φθείρουσιν. ἔτω τὰ μὲν ἤτοι τὰ συμπάντα μοι κακὰ φθείρουσί μοι, εἰς μνήμην ἐρχόμενα. 408. Δίπαλτον] ἤγουν διπλῇ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. δηλοῖ ὃ λέγει τέτε τὴν κατ' αὐτὸν σφοδρὰν ὀργὴν καὶ στρατόν. 412. Πόροι ἁλ.] ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν ἅλα ἐρεύγοντες, καὶ ῥόθον ποιοῦντες τῷ ῥεύματι. λέγει δὲ τὰς ἐν Τροίᾳ.

Καὶ νέμος ἐπάκλιον,
Πολιὼ πολιὼ δαερόν τε μᾶ
Κατείχετ' ἀμφὶ Τροΐαν
Χρόνον· ἀλλ' ὐκέτι μ' ὐ-
κέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα·
Τῦτό τις φρονῶν ἴσω.
Ὦ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ
Εὔφρονες Ἀργείοις,
Οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
Τόνδ' ἴδητ', ἔπ@.
Ἐξερέω μέγ', οἷς ἔ
Τινα Τροία ςρατῦ
Δέρχθη, χθονὸς μολόντ' ἄπο
Ἑλλανίδ@· πανῶ δ' ἄ-
τιμος ὧδε κεῖται.

IAMBOI.

Χο. Οὗτοι σ' ἀπέργδν, ἔΞ' ὅπως ἐῶ λέγδν

Ἔχω

413. Καὶ νέμος ἐπάκλιον] τὸ ἄλσ@ ☧ ὄρος τ' Ἴδης τὸ παράλιον. ἀκτὴ ᾖ, ὁ κρημνώδης τόπ@ ἐν θαλάσσῃ· αἰγιαλὸς, ὁ ἐπίπεδ@ καὶ ὁμαλός. 415. Κατείχετ'] εἶχετο. κατέχδν γὰρ λέγει τὸ κρατεῖν, καὶ ἔχειν τὸ ἐναντίον τὸ ἀπολύειν. 416. Ἀλλ' ὐκέτι] ἔξιτε δηλονότι. 417. Ἀμπνοὰς ἔχοντα] ἥγνν ζῶντα. 418. Ἴσω] ὅτι ὐκ ἔχω ἔτι ζῆν. 419. Ὦ Σκαμάνδριοι] οὗτοι ἦσαν ὁ Δαρδανὸς πρὸς τὰς Τρῶας, ὡς τῷ Σκαμάνδρῳ μᾶλλον τὰ τῶν Ἑλλήνων αἱρομένῳ, ἀλλ' οἷον, ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαὶ, εὔφρονες δὲ τοῖς Ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. ταῦτα δὲ πάντα ἐςὶ τῷ ἀνακρουομένῳ τὸν θάνατον. εὔφρονες Ἀργείοις Δθ τὸ ποτόν. ἔμφρων μὲν γὰρ, ὁ φρόνιμ@. εὔφρων δὲ, ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός. 421. Οὐκέτ' ἄνδρα] ὁ νεμεσητὸν τῷ Αἴαντι μεγα λαυχεῖσθαι, ὅταν μὲ γάρ τις ἐν μετρίᾳ Δγωγῇ ᾖ, τότε εὔχημον ἐπιςέλλει τὰ ἑαυτῷ πλεονεκτήματα· ἀπην-

Et nemus littorale,
Longo longo tempore, diuque me
Detinuiſtis ad Trojam :
Sed non amplius me
Auras carpentem tenebitis.
Hoc, qui intelligit, ſciat.
O Scamandri vicina fluenta
Benevola Argivis
Non amplius virum
Hunc videbitis (verbum
Eloquar magnum) qualem neminem
Troja in exercitu vidit
Terra profectum Græca:
Sed nunc inhonoratus
mdeo abjectus jacet.

IAMBI.

Cho. Neq; cur prohibeam, neq; cur ſinam te *ita* loqui
Inve-

ἀπηυδηκότα σὴ ἄνδρα ἐκ ἄν τις μίμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖ. ὁποῖα κὴ Ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλ ὢν, ὅτε τ ἀνδρίας αὐτῦ διεξέισι. κὴ γίγνε ἐπίτασις τῦ πάθες, ὁπόταν τὸ τοιῦτο διαφθείρηται. ἔτι δὲ αὔξε τὸ πάθος ἐκ ὑπὸ ἄλλε λεγόμενον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῦ. 423. Ἐξερέω] κομπάσω. Οὕτινα] ἀδύνα ἄλλον δηλονότι εἶδεν ἀπὸ στρατῦ. 427. Πρόκειμαι] προπέμπος εἰμι εἰς ὄψιν πάντων δηλονότι. 428. Οὗτοι σ' ἀπείργω] ὁ χερός ἐσιν ὁ λέγων. ἐνδίδωσι κὴ τῷ χορῷ κάμνοντι. ὅπερ ἐσὶν εἶδος παραμυθίας. ἢ Τέκμησα τῦτο ὅτι ἐποίη. ἀπείργω τινὰ βυλόμενον ἐνεργεῖν τι· ἀνείργω δὲ τ ἀρξάμενον, κὴ ὁσονοῦν ἔργε ἀνύσαντα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 413. Νέμος] ἤγεν παραθαλάσσιον ἄλσος, ὅπερ ἐσὶ πλησίον Σκαμάνδρε κὴ Ξάνθε. 420. Εὔφρονες] εὐφραντικοὶ, ἀφ' τὸ λύειν κὴ πίνειν κὴ τἄλλα χρῆσθαι ὑμῖν. ¶ Σχημ. Τρικλ. 423. Ἐξερέω] σωρίζησις.

SCHOL. INED. 413. Νέμος] τὸ χωρίον τὸ ἔχον νομὴν εἰς βόσκησιν. *Bar.* Ἐπάκλιον] ἀκλὴ, ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ. αἰγιαλὸς ἢ ὁ ἐπίπεδος κὴ ὁμαλός. L. B. 420. Εὔφρονες] ἤγεν ἡδεῖς. εὐφροσύνην ποιῆσαι ἀφ' τὸ ποτόν. L. 428. Ἀπείργειν] ἤγεν κωλύειν, ἢ ἀντὶ ἔ ἀναστέλλω. L. B.

Ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπλωκότα.
Αι. Αἰ, αἰ· τίς ἂν πότ' ὤφελ' ὧδ' ἐπώνυμον
Τὸμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
Νῦν γὰρ πάρεστι κἀδίς ἀμάζειν ἐμοί,
Καὶ τρίς. τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
Ὅτε πατὴρ μὲν τἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατῷ,
Πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·
Ἐγὼ δ' ὁ κείνῳ παῖς, τ' αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
Ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.

Καὶ

429. Ἔχω] ἀντὶ τοῦ δύναμαι. 430. Αἰ, αἰ.] ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκύνει ὁ Αἴας. ἔστι δὲ τοῦτο ἀρχαιότροπον, τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἀναφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν οὖν πράττων οὐκ ἂν ἐμέμνητο τοῦ δυσωνύμου τούτου, ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν. Ἐπώνυμον] συνῳδὸν ἔσεσθαι καὶ ἐπώνυμον τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. ἔπλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἰ αἰ τὸ θρηνητικόν. 431. Ξυνοίσειν] συνδραμεῖν, καὶ συνεπεχθῆναι, καὶ εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν. 433. Ἐντυγχάνω] ἀναπίπλω. 434. Ὅτε πατὴρ] ἀναπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει. οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος λαύνομαι. Ἰδαίας] Ἰδαία τὸ πάλαι ἡ Τροία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ Ἴδης τοῦ ὄρους. 435. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ'] ὅτι εἵληφε τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. πρεσβεῖον μὲν, ἡ διὰ γήρας προτίμησις, καὶ τὸ δι' αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν. ἀριστεῖον δὲ, τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας. καλλιστεῖον δὲ, τὸ ἐκλεγέν τινι γέρας. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα. δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέρας. 439. Οὐδ' ἔργα μείω] πιθανῶς, τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Ἀρκέσας] δείξας, βοηθήσας, ποιήσας. λείπει δὲ διά. ἵν' ᾖ, δι' ἐμῆς χειρός. 440. Ἄτιμος Ἀργείοισι] ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν Ἀργείων. ἢ, ἀρκέσας, Ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 434. Ὅτε] ἡ σύνταξις, ὅτε ὁ πατὴρ Τελαμὼν ἦλθεν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον φέρων πᾶσαν εὔκλειαν, τὰ πρῶτα καλλιστεῖα καὶ ἐξαίρετα γέρα τοῦ στρατοῦ, λέγω τὴν Ἡσιόνην, ἀριστεύσας

Invenio malis hujuſmodi implicatum.
Aj. Ah, ah, quis unquam putaſſet tam conenine
Meum convenire nomen malis meis?
Nunc enim adeſt, cur bis lugere me
Et ter oporteat; tantis enim verſor in malis.
Cujus pater ex hac ipſa Idæa terra,
Rebus eximie geſtis ſumma nactus præmia
Domum rediit maximam reportans gloriam:
Ego vero illius filius in eundem locum
Trojæ qui veni, non minore robore,
Neque minoribus rebus manu geſtis,
Inhonoratus Argivis ita pereo.
At-

στεύσας κ᾽ ἄριστ᾽ φανείς. πρῶτ᾽ γὰρ τὸ Τροίας εἰσιπήδησε τεῖχ᾽, στρατὸν ἡ λέγῳ ὃν κατὰ τῆς Τροίας Ἡρακλῆς ἠγάγετο, ἀμυνόμεν᾽ Λαομέδοντα, διὰ τὸ μὴ τὰς ἵππους λαβεῖν, ἃς ὑπέσχετο αὐτῷ δῶναι, εἰ τὸ κῆτ᾽ ἀνέλοι. ἡ δ᾽ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. τὸ δ᾽ εὐκλεᾶ κ᾽ τὰ πρῶτα καλλιστεῖα ταὐτόν ἐστιν, εἰ καί τινες τ᾽ ἀμαθῶν τὸ ἀριστεύσας ἀντὶ τ᾽ ὡς ἄριστ᾽ λαβὼν, λέγουσι, βλάπτουσι συντεταχέναι τὰ πρῶτα καλλιστεῖα, ἃ ἐκ ἄλλο ἠδύνη ἢ ἀλλ᾽ ἢ εὐκλεᾶ. ὅτω δ᾽ εὑρήσεις κ᾽ προϊὼν λέγω δὴ τὸ, Ὧν αὐτὸς ἔχε στέφανον εὐκλείας μέγαν. 439. Ἀρκέσας ἰμῆς] τὸ ἀρκέσας, ἐκ ἀντὶ τ᾽ πράξας, ὥς τινες οἴον]· ἀλλ᾽ ὥσπερ φαμὲν τὸ ἀρκετός εἰμι τόδε, ὅτω κ᾽ τὸ ἀρκέσας ἔργα νοῶμεν. εἰ κ᾽ λεπτὸν ὂν σκεφεύγ᾽ τ᾽ νῦν τοῖς μὴ τελείοις τὴν σύνταξιν. ¶ Σχήμ. Τροκλ. 430. Αἰ αἰ. τίς ἄν] Αἰανὲς θρῆνος αὖθις, κ᾽ ὀλοπάθεια ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν αὐτῷ δεινοῖς.

SCHOL. INED. 430. Τίς ἄν ποτ᾽] τίς ἆρα ᾠήθη ποτὲ ὅτως σύμφωνον κ᾽ συνῳδὸν τὸ ἐμὸν ὄνομα συμβήσεσθ᾽ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς, ὅτι πάρεστί μοι νῦν κ᾽ δὶς κ᾽ τρὶς αἰάζειν. ἀπὸ γὰρ τ᾽ αἴασ᾽ μέλλοντος, ὃ ὀ ὀνες ὡς αἰάζω, γίνε] Αἴας. *Bar.* 431. Ξυνοίσ᾽] Συντελεύσεσθ᾽ κ᾽ συνδραμεῖν. *Bar.* Κακοῖς] ἤγουν, δυσχείαις κ᾽ συμφοραῖς. *Bar.* 435. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ᾽] ἦλθε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς πάλαι πορθήσας τὴν Ἰλιον, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ κ᾽ τὰς ἀρίστας τ᾽ Ἑλλήνων, ἤγουν τ᾽ Τελαμῶνα κ᾽ ἄλλους. ᾧ δὲ τὸ πορθῆσαι, ἔδωκε τῷ Τελαμῶνι γέρας, τὴν ἀδελφὴν Πριάμου τὴν Ἡσιόνην, μεθ᾽ ἧς ἐγέννησε τ᾽ Τεῦκρον. ἐκάλεσε δὲ Τεῦκρον, ἵνα δείξῃ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Τεῦκρος ἦν πρόγονος Πριάμου κ᾽ Ἡσιόνης. *Bar.* Τὰ πρῶτα] ἤγουν, τὰ τιμιώτατα γέρα. L. B. Ἀριστεύσας] ἤγουν, ἕνεκα τ᾽ ἀριστείων κ᾽ λαφύρων.

Καὶ τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίσαθαι δοκῶ,
Εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
Κρίνειν ἔμελλε κάρτ' ἀριστείας τινί,
Οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλ' ἀντ' ἐμοῦ·
Νῶν δ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντεργῷ φρένας
Ἔπαξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κρίτη.
Κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες ἄλαστροφοι
Γνώμης ἀπῆξαν τ' ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
Δίκλῳ κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
Νῶν δ' ἡ Διὸς Γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ
Ἤθη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμοὶ,
Ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
Ὡς ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς.

Κεῖνοι

λητῶς. L. 439. Μείω χειρὸς] μείονα καὶ ἐλάττονα τῆς χειρὸς ἐκείνου τοῦ πατρός μου. ἤγαγε διὰ τῆς ἐμῆς χειρὸς πράξας, καὶ ποιήσας, καὶ δηλώσας. *Bar.*

441. Καί τοι τοσοῦτόν γ'] ἀντὶ δὲ τοῦτο. Ἐξεπίσαθαι δοκῶ] γινώσκειν νομίζω. 442. Εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς] χάριεν τὸ διανόημα. ἐπειδὴ ἐπῄνουν τὰς ἑαυτοῦ συμφοράς, καταλήγει πρῶτον τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πρῶτον αὐτοῦ λελυπηκός. εἶτα δὲ τὰ ἴδια κατορθώματα, διεξέρχεται καὶ ὡς συγγενικὴ αὐτῷ ἡ παρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία. 443. Κρίνειν ἔμελλε κάρτος] ἀντὶ δὲ μέλλοντος κρίσεως διδόναι τινὶ κράτος ἀριστείας. ἤγαν, ἔμελλε κρίνειν τίς ὁ κρατῶν ἐστι διὰ τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας. ἀδύνατος ἄλλος κατέχειν ἂν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ὢν ταῖς ἀριστείαις. 445. Παντεργῷ] πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ. παντεργῷ καὶ ἀναιδεῖ. 446. Ἀνδρὸς τοῦδε] δηλονότι, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Κράτη] νίκην. 447. Φρένες ἄλαστροφοι] ἤγαν παράφοροι. 448. Γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς] οἷον, εἰ μὴ ἄλαστα ἔκλασιν δέοντος ἐξέπεσον αἱ διάνοιαί μου, οὐκ ἄν ποτε ἄλλου ὄντας ἀδίκως κατεψηφίσαντο. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Ἦ ῥ' ἂν Ἀτρείδῃ νῦν ὑστατα λωβήσαιο. Ἀπῆξαν ἀντὶ δὲ ἀπήγαγον. ἀπεῖξαν, ἀντὶ δὲ ἐκώλυσαν. 449. Ἐψήφισαν] ἐψηφίσαντο. ψηφίζω γάρ, τὸ λογαριάζω. ψηφίζομαι, τὸ ψήφους τίθημι. 450. Ἀδάμαστος θεὰ] παρθένος, ἄζυγος. 452. Ἔσφηλεν] σφαλῆναι ἐποίησεν.

ΣΧΟΛ.

Atqui hoc ſaltem pro certo ſcire videor,
Si vivus Achilles de ſuis ipſe armis
Adjudicaturus eſſet præſtantiam virtutis cuiquam,
Non aliquis ea alius abſtuliſſet me poſthabito.
Nunc vero contra Atridæ homini impoſtori
Ea dederunt, viri hujus repudiatis virtutibus.
At niſi oculi mei atque animus tranſverſus
A meo propoſito *me* abduxiſſent, nunquam *poſthac*
Sententiam contra quenquam ita decernerent.
Nunc autem Jovis filia, truculenta viſu, indomita Dea
Me jam illis manum tendentem
Fefellit, immiſſo furiali morbo,
Ita ut in iſtis manum cruentarem pecudibus:

Illi

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 443. Κρίνῃ ἔμεμλε] μὴ τοῖς ἄλλοις ἀκολυθῶ καὶ αὐτός. τὸ κρίνῃ ἀντὶ τῦ μὴ κρίσιως διδόναι λέγει, ἵνα συντάξῃς τὸ τινί. ἀλλ' εἰδῶς ὡς, κρίνῃ πᾶσιν ὁ δεῖνα τὰ δίκαια, λέγομεν, τ αὐτὸν λογισμὸν ἔχει καὶ ἐνταῦθα. 446. Ἔπραξαν] εἰ τις τὸ ἔπραξαν ἀντὶ τῦ ἔδωκαν λέγῃ, ἁμαρτάνῃ. καὶ γὰρ ὃν τρόπον φαμὲν, ὅτι ὁ δεῖνα τὰς νόθους καταβαλὼν ἄρχοντας, τῷ βασιλείαν τῷ ὄντος παιδὶ πεποίηκε κατὰ νόμους εἰς ταύτῳ ἁρμοττόντι, ἔτως ἔχῃ καὶ τῦτο. ἀπώσαντες γὰρ οἱ Ἀτρεῖδαι τ Αἴαντα, Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα ἐποίησαν. τυτέστιν αὐτὸν κύριον εἶναι τύτων κατέστησαν. 450. Γοργῶπις] καταπληκτική, ἢ τὴν τ Γοργῦς κεφαλὴν, δηλῶ ὀφθαλμῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἔχυσα.

SCHOL. INED. 441. Καί τοι] τοσῦτον δοκῶ γινώσκειν, ὅτι εἰ ὁ Ἀχιλλεὺς εἴη ζῶν, καὶ ἔμελλε μὴ κρίσιως διδόναι τινὶ κράτ ἕνεκα ἀριστείας τῶν τ ἰδίων ὅπλων, ἐκ ἄν τις ἄλλος ἀντ' ἐμῦ ἥρπαζεν αὐτά. Ἄλλοι δὲ συντάσσυσιν ἔτως. καί τοι τοσῦτόν γε δοκῶ γινώσκειν, ὅτι εἰ ὁ Ἀχιλλεὺς εἴη ζῶν, καὶ ἔμελλε κρίνειν, ἤγυν, κρίσιν καὶ ἀγῶνα ποιῆσαι περὶ τ ἰδίων ὅπλων διδόναι τινι κράτος καὶ βραβεῖον ἕνεκα ἀριστείας αὐτὰ τὰ ὅπλα, ἐκ ἄν τις ἄλλος ἀντ' ἐμῦ ἥρπαζεν αὐτὰ, τὰ ὅπλα δηλονότι. *Bar.* 444. Ἀντ' ἐμῦ] πρὸ ἐμῦ. ἤγυν, ἐν προτιμήσει ἐμῦ τῦ Αἴαντος. *Bar.*

455. Ἐμῦ

Κεῖνοι δ' ἐπαγγελῶσιν ἀκπεφυγότες,
Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· " εἰ δέ τις θεῶν
" Βλάπτοι, φύγοι γ' ἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
Καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
Ἐχθαίρομαι· μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός·
Ἔχθει δ' Τρῳὰ πᾶσα, καὶ πεδία πάλαι.
Πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας,
Μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
Γυμνὸν φανέντα τῶν ἀρίστων ἄτερ,
Ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
Οὐκ ἔστι τέρπνον τλητόν. ἀλλ' ἴθ' ἰὼν
Πρὸς ἕρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,

Καὶ

455. Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος] γράφεται καὶ ἔχοντος. τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν. τάνυ δὲ γενναίως ἐμμένῃ τῷ λήμματι. τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀνηρηκέναι φησὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ τιθῆσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τοῦ θεοῦ. 456. Φύγοι γ' ἄν] φεύγει τις διωκόμενος ὑπό τινος· φεύγῃ φυγαδεύόμενος καὶ ἐξοριζόμενος· καὶ φεύγῃ κατηγορούμενος· ἐξέφυγε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξελύσατο ἑαυτόν. διὰ φεύγῃ δέ τι, ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον ἢ ὅταν παρορᾶθῇ λαθὸν, ἢ ὅταν κρατηθὲν διολισθήσῃ. 457. Θεοῖς ἐχθαίρομαι] διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθος τὸ μῖσος, καὶ ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι. 460. Ναυλόχους ἕδρας] τοὺς ναύσταθμους, ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχους, τουτέστι κατὰ τάξιν. 461. Περῶ] ἀντὶ τοῦ περάσω. 462. Καὶ ποῖον ὄμμα] αἰσχύνεται ἄνδρα ἀριστείων φανῆναι τῷ πατρὶ, καὶ φυγὰς ἀκούσῃ. δαιμονίως δὲ ἀνθυπάγει αὐτῷ καὶ τὰ τοῦ ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦτο ἀναλύει, ἵνα μὴ λυθῇ ἡ ὑποθεσις. 464. Γυμνὸν φανέντα] ἀντὶ τοῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἶδε) ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι. τὸ δὲ γυμνὸν καὶ τὸ ἄτερ, οὐ παραλλήλως, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένον καὶ κεχωρισμένον τῶν ἀριστείας, ἤγουν τῶν ἕνεκα ἀριστείας γερῶν. 467. Πρὸς ἕρυμα] πρὸς τὸ τεῖχος, ἢ πολίχνιον ἕρυμα.

Illi vero nunc irrident, elapſi
Me quidem invito. " Deorum ſiquis autem
" Læſerit, effugiat etiam ignavus præſtantiorem.
Nunc igitur quid oportet me facere, qui manifeſte Diis
Inviſus ſum? oditque me Græcorum exercitus,
Odit & univerſa Troja, atque hi ipſi campi.
Domumne petens, relictis navium ſtationibus,
Et ſolis Atridis, Ægæum mare trajiciam?
At quo vultu patre me ſiſtam coram
Telamone? quomodo me ſuſtinebit unquam aſpicere
Nudum apparentem, abſq; primis præmiis virtutis,
Quorum ipſe obtinuit coronam gloriæ magnam?
Non eſt res ferenda. at enim profectus
Ad munit. Troum, congreſſus ſolus cum ſolis,
Et

ἔρυμα ἦ, ἢ φρούριον, ἢ πολίχνιον, ταὐτόν. Ξυμπεσὼν] συμπεσεῖν τὸ σωνελθεῖν εἰς μάχλω. προσπεσεῖν, τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα τινὰ ἀπαντῆσαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 461. Μόνος τ' Ἀτρείδας] τὸ μόνος μὴ ἔτι νόει ὡς ἀπελθόντων αὐτῷ μόνοι οἱ Ἀτρεῖδαι καταληφθήσεσθαι ἔμελλον (ἀνόητον γὰρ, τῶν ἄλλων παρόντος αὐτοῖς στρατοπέδου) ἀλλὰ τοῦτο λέγει, ὡς μόνους αὐτοὺς καταλείψει μὴ τοῦτον ἔχοντας. 465. Ὧν αὐτὸς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὧν ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλ' ἔτω λέγε, τὴν ἀριστείαν στέφανον, μέγαν ἔχων αὐτὸς εὐκλείας καὶ δόξης. ἔστι δὲ τὸ εὐκλείας πρὸς τὸ στέφανον συναγόμενον. ὁ γὰρ ἕτερός ἐστιν ὁ τὴν ἀριστείων στέφανος, ἀλλ' ἡ εὐκλείας στέφανος. 467. Πρὸς ἔρυμα Τρώων] μέρος ἦν τι τῆς Τροίας τείχους σαθρὸν, ὃ φοβούμενοι Τρῶες μὴ πορθηθείεν εἰσέθεσαν, ἄνδρας πρὸς τοῦτο στοιχεῖς κατέστησαν φυλακῆς ἕνεκα, ὃς νῦν καλεῖ ἔρυμα.

SCHOL. INED. 461. Πεῖρῶ] πειράσω τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἐλθεῖν πρὸς τοὺς ἐμοὺς οἴκους; *Bar.* 465. Ὧν αὐτὸς] τυτίσι. ἀφ' ὧν ἀριστείων ὁ Τελαμὼν ἔλαβεν στέφανον δόξης μέγαν. *Bar.*

Καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίδιον θάνω;
Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφρᾶνοιμί πω.
Οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
Τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
Μήτοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνον ἐκ κείνου γεγώς.
" Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τῷ μακρῷ χρήζειν βίου,
" Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
" Τί γὰρ πάρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει,
" Προθεῖσα, κἀναθεῖσα τὸ γε κατθανεῖν;
" Οὐκ ἂν περιάμιλλα ἐδενὸς λόγου βροτόν,
" Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
" Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
" Τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.
Χο. Οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ', ὡς ὑπόβλητον λόγον

Αἴας

469. Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας] ἀλλ' ἐφηδήσονται οἱ Ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τὺς Τρῶας ἀποθάνω, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐκμανίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος. καλῶς δ' ἂν ἐπήνεγκε τὸν ἀληθῆ δόξαν, ἕως ἂν δράσῃ ἅπερ αὐτὸς ὑποσοεῖ. 470. Οὐκ ἔστι ταῦτα] οὐδὲν εἰσι ταῦτα, ἤγουν οὐδὲ τὸ μὴ τὰς ἕδρας τὰς ναυλόχους λιπεῖν καὶ ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτε μὴ εἰς μάχλω συνελθεῖν, εἶτα τελοῦταῖον ἀποθανεῖν. 472. Μήτοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνον] τυτέσιν ἀσθενῆ, καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. ἄσπλαγχνος δὲ, ἄτολμος, ταπεινὸς, δειλὸς, ψυχρός. σπλαγχνὶς γὰρ, ἡ καρδία, ἀφ' ἧς καὶ εὔσπλαγχνος ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος. ἄσπλαγχνος δὲ ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. 473. Τῷ μακρῷ χρήζειν βίου] τὸ ἐπὶ πολὺ ἐκλιπομένης ζωῆς. αἰσχρὸν δὲ εἶδη δ', ἄδικον, δηλὸν, ἄκοσμον, ἄμορφον. 474. Ἐξαλλάσσεται] ὅστις ἀλλαγὴν οὐ δέχεται, ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξεταζεται. 475. Τί γὰρ πάρ' ἦμαρ] τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει (προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλομένη τοῦ θανεῖν) τέρπειν τὸν ἄνθρωπον; 478. Θερμαίνεται] χλιαίνεται, θάλπει). τὸ γὰρ τοιοῦτον ἐξαπατᾷν ἐστιν ἑαυτὸν, οὐ ψευδολογίᾳ ἀφέγοντα. Ἄλλως. θερμαίνεται, ἤγουν θαῤῥεῖ, καθ' ὃ λέγει) θάλπον παρ' Ὁμήρῳ τὸ θάρσος, κατ' ἐναντιότητα τοῦ δέους, ὃ ψυχρὸν αὐτὸς λέγει

Et gerens quiddam viro dignum, ita tandem ipſe moriar?
At ſic quidem Atridis rem fecero gratiſſimam.
Non hæc ſunt facienda. via tentanda eſt
Ejuſmodi, per quam ſeni oſtendam patri
Me animo ignavum ex illo utiq; non eſſe ſatum.
" Turpe enim eſt homini longam expetere vitam,
" Malorum qui nullas unquam vices ſentiat.
" Quid enim voluptate præſtat diei dies
" Addens *vitæ ſpatio*, differens mortem?
" Haud ego emerem viliſſimo pretio hominem,
" Qui inani ſpe fovetur:
" Sed aut honeſte vivere, aut honeſte mori
" Generoſum decet. rem totam audiiſti.
Cho. Nemo unquam dicet, quod tu fictos ſermones

Ajax

λέγῃ, Ψυχρὸν δέος εἶλεν. 479. Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν] Φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις. 480. Τὸν εὐγενῆ] τὸ μεγαλοπρεπῆ καὶ γενναῖον. εὐγενεῖς γάρ, ὧν ἡ πατρὶς φαίνηται καὶ τὸ γένος. ἢ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν καὶ εὐγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς, καὶ γενναῖος· καὶ εὐγενὲς ἦθος, τὸ ἀστεῖον, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ὄλβον ἔχων· καὶ εὐγενὴς ψυχὴ, καὶ εὐγενὴς λόγος. 481. Ὡς ὑποβλητον λόγον] γνήσια τῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, καὶ οὐχ' ὑποβλητα. οἰκεῖα ἂν σαυτῷ εἶπας· ὅμως γε μὴ παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 470. Οὐκ ἔστι ταῦτα] ἤγουν ἔστε τὸ τὰς ἕδρας τὰς ναυλόχους λιπεῖν, καὶ ἀπιέναι πρὸς τὰ πατέρα. ἔστε μέν τὸ εἰς μάχην συνελθεῖν, εἶτα τελευταῖον ἀποθανεῖν. 481. Ὑποβλητον λόγον] ὑποβλητα καλεῖ τὰ νόθα τῶν παιδίων, διὰ τὸ ὑπ' αὐτὰς τιθέναι τὰς πλείστας τῶν γυναικῶν ἑτέρων, τέκνα μητέρων, ὡς τε καταπεῖσαι τὰς ἑαυτῶν ἄνδρας, γνήσια ἑαυτῶν εἶναι τὰ ὑπ' αὐτὰς κλαυθμυρίζοντα βρέφη. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 473. Αἰχρὸν γὰρ] γνωμικόν. 481. Οὐδεὶς ἐρεῖ] παραμυθία τῶν φίλων Αἴαντος καὶ τῆς αὐτῆς γυναικός.

SCHOL. INED. 470. Οὐκ ἔστι ταῦτα] ἤγουν οὐκ εἰσὶ ταῦτα ἄξια πραχθῆναι. ἃ μὴ ποιήσω ἕως. οὐκ εἰσὶ ταῦτα πρέποντα. *Bar.* 473. Αἰχρὸν] αἰσχρόν ἐστι χρήζειν, ἤγουν, χρείαν ἔχειν μακρᾶς βίου, ἄνδρα τινὰ ὄντα ἐν δυσχερείαις, ὅστις μηδεμίαν ἐξαλλαγὴν δέχεται τῶν κακῶν δηλονότι. *Bar.* 475 Τί γὰρ παρ' ἦμαρ] ἤγουν, τί γὰρ ἔχει τέρπειν ἡμέρα προσθεῖσα ἑαυτὴν δηλονότι παρ' ἦμαρ. ἤγουν, προσθεῖσα ἐπὶ ἡμέρᾳ τινί. καὶ ἀναθεῖσα τοῦ καταθανεῖν. ἤγουν, ἀπολυθεῖσα καὶ ἐλευθερωθεῖσα τοῦ

Αἴας ἔλεξαι, ἀλλὰ τ' σαυτῦ φρενός.
Παῦσαί γε μῦτοι, κ) δ'ὸς ἀνδρᾶσιν φίλοις
Γνώμης κρατῆσαι, πὰς δὲ φροντίδας μεθεὶς.
Τε. Ὦ δέσποτ' Αἴας, " τ' ἀναγκαίας τύχης
" Οὐκ ἔστιν ὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
Ἐγὼ δ' ἐλεύθερᾳ μὲν ὐξέφυν πατρὸς,
Εἰ πέρ τιν Φ, ἀθένοντος ἐν πλύτῳ Φρυγῶν·
Νῦν δ' εἰμὶ δῆλη· θεοῖς γὲ ὦδ' ἔδοξέ πω,
Καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαρῦν, ἐπεὶ
Τὸ σὸν λέχ Φ ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ πὰ σά,
Καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς,

Εὐνῆς

θανάτῳ L. B. 477. Οὐκ ἂν βροτὸν] τετέχει. ἐκ ἂν ἀγοράσαιμι δι' ὐδενὸς λόγκ τ' ἄνθρωπον σκεῖνον. ἤγκν, ἐκ ἂν κρίνω ἄξιον ὐδενὸς λόγκ σκεῖνον τ' ἄνθρωπον, ὅσις ὑπὸ ματαίαν ἐλπίδων εὐφραίνεται. *Bar.* 480. Ἀκήκοας λόγον] τετέχει, ὅπερ ἦλθον εἰπεῖν, νῦν εἶπον. *Bar.* 481. Ἀπόλλυσι] ἠμαρτημένον γ' σκοπῷ. *Bar.*

485. Ὦ δέσποτ' Αἴας] Τεκμήκης ὁ λόγ Φ. ὲ γὰ δεῖ τ' χορὸν μηκύνειν τ' λόγον. μικρὸς δὲ ὁ λόγ Φ, τὸ μὲ γὰ αὐτῷ γενναῖον κ) ἐλεύθεριον ἀφ' τὴν παῤῥησίαν τ' φύσεως (δῆλη γὰ ἐπάναγκες γίγνοι) τὸ ξ, σωαρμόζον τοῖς καιροῖς, δίδλε τὴν φιλοσοργίαν ἐμφαῖνον. κ) ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ, τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ, μαλθακώτερόν πως καθισῶσα τ' Αἴαντα, δεῖ ἓν αὐτῆς εἶναι τὰς λόγκς, ὅτι διὰ τὴν ἐλεύθερίαν παῤῥησιάζεται. Τῆς ἀναγκαίας τύχης] τ' δυσχίας. τεχνικῶς ὁ λόγος ὐκ προοιμίκ, κ) εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσαλ. διπλῶς δὲ φησι τὸ ἀναγκαῖον. ποτὲ μὲ, ἐπὶ τ' κατὰ φύσιν ἀκολυθίαν τινὰ ἐχόντων (ὡς ἂν εἴποιμι ἀναγκαίας τὸ πῦρ θερμὸν, κ) τὸ γάλα λευκὸν) ποτὲ δὲ, ὡς ἐπὶ γ' ἐξ ἀνάγκης γιγνομένκ, ὡς κ) νῦν ἀναγκαίας τύχης γ' βίκ φησί. 488. Σθένοντ Φ σὺ πλύτῳ, εἰ πέρ τινες τ' Φρυγῶν] ἀντὶ γ', ὡς ἐκ ἄλλκ τινός. 489. Θεοῖς γὲ] σωίζησις, τὸ δὲ πᾶ σφιεργόν. 490. Καὶ σῇ μάλιστα χερί] τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με. 491. Εὖ φρονῶ τὰ σὰ] εὐνᾶς σοι καθίσαμαι, εὖ νοῶ τοῖς σοῖς. Φρονῶ αἰτιατικῇ σωτάσσε), κ) τὸ εὖ φρονῶ, ἐπεὶ ἀμφιλελυμένον ἐσί· τὸ δὲ εὐφρονῶ, δοτικῇ, σύνιστε κ) αἰτιατικῇ. 492. Καί σ' ἀντιάζω] ἀντὶ γ' παρακαλῶ. κάλλιστα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο. μέγιστον γὲ δικαίωμα τὸ τ' αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν, ὁπότε

κ)

Ajax locutus es, ſed ex tua ipſius mente *profectos*.
Reprime te tamen, & da hoc amicis,
Ut tuam vincant ſententiam, curis hiſce omiſſis.

Tec. O here Ajax, " neceſſitate fortunæ
" Non eſt aliud majus hominibus malum:
Ego enim ex patre quidem nata ſum libero,
Pollente opibus, ſi quo alio Phrygum;
Nunc vero ſerva ſum: ſic enim Diis viſum eſt ſcilicet,
Et tuæ maxime virtuti. proinde ex quo
Ad lectum tuum tori conſors veni, benevola ſtudeo tuis rebus.
Quapropter te obteſtor, perq; Jovem Epheſtium
Per-

καὶ τῶν πολεμίων φειδόμεθα ἀφ' ταῦτα· καὶ τὸ σεμνὸν τ κοίτης χρήσιμον, ὅπερ γε καὶ τὸ σεμνότατον τ προσώπων ἀεὶ δικαιωμάτων τ πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλήλοιν λεγόμενον, αὐτὸ τοῦτο ὄμνυσι, Σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος. ὅρα δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν θηλείαις ὁ τοιοῦτος λόγος πρόσκειται. ἐπὶ ἢ τ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλο τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν, Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο, τὴν εὔνοιαν δηλοῦν τ ἔτως σωιζόντων ἐπιμονὴν παιδοποιΐας. Ἐφεσίᾳ Διὸς] ἀντὶ τ συνοίκου. οἱ μὲν γὰρ συνοικοῦντες τ ἐφέσιον Δία προτείνυσιν· οἱ δὲ φίλοι, τ φίλιον· οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μιᾶς συμμοριάς, ἑταιρεῖον· οἱ ἢ ξένοι, ξένιον. οἱ δὲ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον. οἱ δὲ ὁμόγνιοι, ὁμόγνιον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 485. Ὦ δέσποτ' Αἴας] ταῦτα ἐκ τ Ὁμήρου μεμίμηται, ὅτε Ἀνδρομάχη πρὸς τ ἴδιον ἄνδρα Ἕκτορα εἰς πόλεμον ἐξερχόμενον δηνεκαδὲς ἐπεχείρει κάμπτειν εἰς ἔλεον, καὶ τ ὁρμὴν ἐπισχεῖν. 491. Τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον] τὸ ξυνῆλθον ἀπορίαν τινὰ ἔχει, ἀφ' τὸ δοκεῖν πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεσθαι. τὸ δ' ἐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, συνῆλθον τὴν σὴν οἰκίαν, ἀντὶ τ σὺν σοὶ τ οἶκον ᾠδυσα. ἔννοιαν γὰρ κοινωνίας ἡ σὺν παρίστησιν, εἰ καὶ μὴ τὸ τὴν κοινωνίαν ποιῶν δείκνυσι πρόσωπον. ἕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, ἦγον, μὴ σὲ τὴν σὴν κοίτην ἕλων, καὶ κοινωνόν μοι ταύτης ἀποίησαι. ἢ τὸ κατὰ πρὸς τὸ λέχος ἔξωθεν λάμβανε, ἕτω, συνῆλθόν σοι κατὰ τὸ σὸν λέχος, ἦγον, ἵν σοι κατέσχην ὡ θήλη, ἀλλὰ γυνὴ εἶναί σοι. τὸ δὲ τοιγαροῦν ἀντὶ τ ἀληθῶς, τό σοι ἁρμοστὸν σπεύδω, καὶ κάλλιστα τ σῶν φροντίζω.

SCHOL. INED. 483. Παῦσαι] Τ φονεῦσαι σεαυτόν.

Bar.

Εὐνῆς τε τ' σῆς, ἢ σωηλλάχθης ἐμοί,
Μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφεὶς τινί.
Ἦν γὰρ θάνῃς σύ, καὶ πλουτήσας ἀφῇς,
Ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,
Ξυὼ παιδὶ τῷ σῷ δυλίαν ἕξειν τροφήν.
Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ,
Λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμοῦνέπιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατῷ,
Οἵας λατρείας, ἀνθ' ὅσων ζήλῳ τρέφει.
Τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἑλᾷ,

Σοὶ

Bar. 487. Ἐγὼ δ'] ἐγὼ δὲ ἐξ ἐλευθέρας πατρὸς μὲν ἐγεννήθην, δυνατὸς ἐν πλούτῳ, εἴπερ εἴποις, καὶ σοί τινος ἄλλου θέντος ἐν πλούτῳ, ἀπὸ τῶν Φρυγῶν. Bar. 490. Χειρὶ] ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ καὶ δυνάμει. Bar. 492. Ἀντιάζω Διὸς] ἀντὶ παρακαλῶ, καὶ ἕνεκα τοῦ Διὸς τοῦ ἐφεστίου, ἤγουν τοῦ ἔφορος τῶν συνοίκων. Bar.

493. Συνηλλάχθης] συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης, συνηρμόσθης. οὕτω καὶ συνάλλαγμα. 495. Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν] ἡ ὑπὸ πρὸς τὸ χειριαν. ὑποχειρίαν δὲς τινι τῶν ἐχθρῶν σε. εἰδυῖα δὲ ἀγριαίνοντα τὸν Αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις, ἀμφρήδλω μὲν ἔφησι, μὴ ἀμάθειρε σαυτόν· σοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ, ἔξωθεν περιέρχεται, τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα. ὅτι ὑποχείριαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις. 496. Τελευτήσαι] τὸν βίον δηλονότι. τελευτῶ τὸ ἔργον, καὶ τελευτῶ ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον, ἵν' ᾖ τελευτῶ τὸν βίον, ἤγουν τελευτῶ καὶ καταστρέφω τὸ αὐτό. ἔστι δὲ τὸ τελευτῶ καὶ τὸ καταστρέφω, ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταλλάττω τὰ αὐτά. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν. 497. Ταύτῃ] ἀντὶ τοῦ ὕστερος, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. 499. Δυλίαν ἕξειν τροφήν] ἐ ψιλὸν τὸ τ δυλείας εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὸν ἐν δυλείᾳ, καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία Ὁμήρου, Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρῳ τε γυναῖκα. ἀποστρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τοιούτων λόγων. 501. Λόγοις ἰάπτων] γράφει ἀτίζαν, ὑβρίζων παρ-

ῳ

Perque thalamum tuum, quo conjunctus es mihi,
Ne me ſinas ſermones aſperos pati
Tuis ab hoſtibus, captivam eorum alicui relictam.
Si enim tu obieris, & defunctus *me* deſerueris,
Ea exiſtima me quoque ipſa tum die,
Vi correptam ab Argivis,
Una cum filio tuo ſervilem habituram eſſe victum.
Et forſan aliquis dominorum amarum in me verbum jaciet
Dictis perſtringens: videte conjugem
Ajacis, qui viribus omnes in exercitu præſtitit,
Pro qua invidenda ſorte, qualia habet ſervitia.
Talia dicet aliquis; & me quidem malus in hæc impellet genius,

Tibi

ρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Ἕκτορ᾽ ἦδε γυνή. 503. Τρίφῃ] αὔξῃ, ἴχῃ. 504. Δαίμοσιν ἐλᾷ] δείλοσιν νῦν, ἡ δουλεία. ἢ ἡ δυστυχία. ἐλᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλάσῃ, εἰς ταῦτα δηλονότι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 499 Δυλίαν] τὸ δυλίαν λέγε ἀπὸ τῆς μέτρου κανόνος ἐστογραφεῖται, καὶ ἔστω Ἰωνικῆς διαλέκτου, ὡς καὶ τὸ προμηθίαν, καὶ ἀληθίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ ἀπὸ διφθόγγου αὐτὸ γράφοντες, καὶ ἔστι οἱ δῆλον λέγοντες, οὐ καλῶς γράφουσιν.

SCHOL. INED. 493. Συνηλάχθης] Συνῆλθες, συνεμίχθης. *Bar.* 498. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν] ἤγουν βιαίως ὁμοῦ ἐκ τῶν Ἀργείων ἁρπασθεῖσαν κατὰ δυναστείαν. L. B. 501. Ἰάπλαν] ἤγουν, βάσκανον. ὁμοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. L. B. βλάπλων καὶ κακολογῶν ἡμᾶς δηλονότι. *Bar.* Ὁμοιωνέτιν] τὴν ὁμόκοιτον. *Bar.* 502. Ἰσχυσε] Ἐδύνατο. Σίρατῦ] τῶν Ἑλλήνων δηλοιότι. *Bar.* 503. Οἵας λατρείας] αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν. δουλείας. Ζήλας] ἤγουν μακαρισμοῦ, εὐδαιμονίας. L. B. Τρίφῃ] ἤγουν, αὔξῃ. L. B.

505. Σοὶ

Σοὶ δ' αἰχρὰ τἄπη ταῦτα, κὴ τῷ σῷ γένει. 505
Ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
Γήρᾳ προλείπων· αἴδεσαι δὲ μητέρα
Πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
Θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν.
Οἴκτειρε δ', ὦ ναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας 510
Τροφῆς ἐρηθεὶς, σῇ διοίσεται μόνῳ.
Ὑπ' ὀρφανισῶν, μὴ φίλων. ὅσον κακὸν
Κείνῳ τε κἀμοὶ τῇδ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
Ἐμοὶ γὰρ ἐκτὸς ἐστὶν εἰς ὅ, τι βλέπω,
Πλὴν σοῦ. σὺ γὰρ μου πατρὸς ἰσώσας δορί, 515
Καὶ μητέρ', ἀλλ' ἥ μοῖρα τὸν φύσαντά με

Καθεῖ-

505. Σοὶ δ' αἰχρὰ τἄπη] Καὶ λέγει τὴν εὐγένειαν, κὴ διὰ τὴν ἀνδρίαν. λέγει μὲν οὖν σοὶ, τὴν ἀνδρίαν. λέγει δὲ τῷ σῷ γένει τὴν εὐγένειαν, τὸν προγόνους. θαυμαστῶς ἡ προσθήκη τὸ γένει. αἶσχος γὰρ προσρίπτει τῷ υἱῷ, ἐπὶ τοιούτοις αὐτὸν καταλείπων. 506. Ἀλλ' αἴδεσαι μὲν] καλῶς ἐπὶ μὲν πατρὸς, σὺν γήρᾳ μακρῷ· ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. ὁ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρων ἐνὶ χρησάμενος ὀνόματι, ἐπιτεμνόμενος ἐστὶ τὸν λόγον. τὸ δὲ ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν, ἀνυσικώτερον. θαυμαστῶς δὲ, ἐπὶ μὲν ἑαυτῆς ὠδάμασε τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆσθαι, ὅτε αἰδεσθῆναι, ὅτε οἰκτίρειν· ἐπὶ δὲ τῆς γονέων καὶ παιδός. 508. Κληροῦχον] μέτοχον, κεκληρωμένην. κλῆρον ἐγκτησιν. κληροῦχος καὶ τὰς γεωργὰς φησὶν Ἡρόδοτος, κληροῦχοι καὶ ἐς Ἀθηναίους ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ λαγχάνοντες. Ἥ σε πολλάκις] τοῦτο εἰκότως ἐκ τῆς φύσεως ἐσχαζομένη παρέλαβεν. 510. Εἰ νέας] εἰ τῆς νέας τροφῆς σοῦ χωρεῖς λάξῃ καὶ βιώσεται. τροφῆς δὲ, ἀντὶ τῆς ἀνατροφῆς. λέγει δὲ ἀνατροφὴν, ἣν ἀνατρέφουσιν αὐτὸν ἄλλοι 512. Ὑπ' ὀρφανισῶν] ὀρφανισαί εἰσιν οἱ τὰς ὀρφανὰς τρέφοντες. Ἐλλιπῶς δὲ φησὶν ὁ φίλους ὀρφανισὰς, καθὸ δυσμενεῖς. ἢ ὀρφανισαὶ, ἀρχὴ Ἀθήνησιν τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανισῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων· ὀρφανὸς δὲ ὁ ὁρον ἔχων τὸ ὁ φαίνεσθαι· ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανής. ἀμύλλῃ καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται. χηρωσαὶ δὲ οἱ τῶν χηρῶν ἐπίτροποι. 514. Ἐμοὶ γὰρ ἐκτὸς] καὶ τοῦτο Ὁμηρικὸν, ὃς μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ· εἶτα ἑξῆς, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότ-

νια

Tibi autem & tuo generi hæc *dicta* dedecori
erunt.
At reverere, quæſo, patrem tuum, triſti
Senio *conflictantem* præmature linquens: reverere matrem
Multos jam annos ſortitam, quæ ſæpe
Deos precatur, ut tu ſalvus domum redeas.
Miſerere etiam, O Rex, filii tui, ſi puerili
Educatione deſtitutus, te *patre* deſeretur orbus
Sub tutoribus *tibi* non amicis. quantum mali
Illique & mihi hoc, ſi morieris, relinques?
Nam mihi quidem nihil eſt, quo reſpiciam
Præter te. Tu enim mihi patriam deleviſti bello,
Et matrem; at Parca genitorem meum

Abri-

νια μήτηρ. 515. Ἠίσωσας] ἠφάνισας. ἀνίσω, τὸ πεπλωκὸς ἐγείρω· ἀΐσσω δὲ ἀΐσω, τὸ ἀφανίζω, ἀπὸ τ ϛερητικ ᾶ α, κ τ ἴσημι, ποιητικῶς τὸ γινώσκω. ἄϊσ, ἀφανὴς γεγονὼς κ συμπεπλωκὼς τ μνήμης, κ ἀπ τύτ ἀΐσσω ἀΐσω, ῥῆμα. 516. Ἀλλ' ἡ μοῖρα] ὡς τύτ ἰδίῳ θανάτῳ τε τελευτηκότ. τὸ δὲ ἀλλὰ, ἀντὶ τ δι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 512. Ὀρφανισῶ] ἤγαγε κακῶν ὡς ῥᾳδίς ἂν φιλήσῃ, κ μάλιϛα ὁ ἐπιτροπεύομ, ὡς μὴ προσηκόντως ἐπιμελομένης.

SCHOL. INED. 507. Γῆρᾳ προλ.] ὅρα ἦθ λόγων γυναικείων, κ ἱκεσίας οἰκτρᾶς παράκλησιν. *Bar.* 509. Ἀρᾶται] Δέεται κ εὔχεται, εὔχομαι τῷ Θεῷ, κ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ ᾧ τὴν εὐχὴν ποιῶ. L. B. Μολεῖν] ἐλθεῖν. L. *Bar.* 510. Οἰκτίρε] οἰκτειρε, ὦ ἄναξ, τ σὸν παῖδα, ὅϛις τόρα ϛερηθεὶς τ παιδικῆς ἀνατροφῆς, ἤγαγε τ γαλακτοτροφήσεως, χωριωθήσεται μόν σε θανόντ δηλονότι, ὑπὸ ὀρφανισῶν μὴ φίλων, ἀλλ' ἐχθρῶν ἴσως, *Bar.* Παῖδα] Εὐρυσάκην. *Bar.* 512. Ὑπ' ὀρφανισῶν] Ὁ νῦς ᾖτος. σῦ δ' Αἴαντος θανόντος, οἱ ὀρφανισαὶ ὐκ ἐάσουσι τ Εὐρυσάκην εἶναι σὺν ἐμοὶ, ἀλλὰ διοίσουσιν αὐτὸν μόνον. *Bar.* 514. Ὅ, τι βλέπω] ἄλλο βιώσιμον κ εὐφρόσυνον. *Bar.* 515. Πατρίδ' ᾐίσωσας θορὶ] τὴν πατρίδα μ ἠφάνισας ἐν πολέμῳ. *Bar.* 516. Μοῖρα] ἦγαν, ὁ κοινὸς θάνατος. ἡ τύχη. Φύσαντά μ] τ γεννήτορα κ πατέρα δηλονότι. *Bar.* Ἄλλοι δὲ τὴν σύνταξιν ἄτως ποιοῦσιν· ἀλλ' ἡ μοῖρα τ φύσαντά μ καθεῖλε, κ ἐποίησεν αὐτὸν κ τὴν ἐμὴν μητέρα, θανασίμους κ τεκνὰς οἰκήτορας ᾅδ. *Bar.*

Καθεῖλεν ἅδε θανασίμους οἰκήτορας.
Τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
Τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι·
Ἀλλ' ἴσχε καμοῦ μνῆσιν. "ἀνδρί τοι χρεὼν
" Μνήμῃ πεφυσεῖναι, τερπνὸν εἴτί που πάθοι·
" Χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.
" Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις εὖ πεπονθότος,
" Οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' ὅστος εὐγενὴς ἀνήρ.
Χο. Αἴας, ἔχεν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενί,
Θέλοιμ' ἄν. ἀγνοίᾳ γὰρ ἂν τάδ' ἔπη.
Αι. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τοὔξεταί σοι πρὸς γὸν ἐμοῦ,
Ἐὰν μόνον τἀχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
Τε. Ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
Αι. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
Τε. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ὠξελυσάμην.

Αι.

517. Θανασίμους] ἀντὶ τοῦ νεκρούς, ἢ ποιητικῶς θανάτου. 519. Ἔγωγε σώζομαι] ὥσπερ ἐὰν ἐσωζόμην ἐν πᾶσι, σώζομαι ἐν σοί. σώζει δέ τις ἔν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου αὐτὸν σώζειν, ἀπολωλότος δὲ, σωτηρίαν. 520. Ἀλλ' ἴσχε καμοῦ] καλῶς τὸ καμοῦ εἶον, μοῦ τοῦ πατέρα καὶ τὸν υἱόν, κἀμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου. αἰθάνει γὰρ τὸ τύχης ἐν ᾗ νῦν ἐσῳ. αἰδημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ τοῦ εὐνῆς. Δηλοῖ τοῦτο γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείσειν. ὁ δέ γε Εὐριπίδης μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν, Πῶς τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξῃς, ἄναξ; Ἦ τοῦ ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Χάριν τιν' ἕξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 521. Τερπνὸν] τὸ τέρψιν ποιῆν. χαροποιὸν δὲ τὸ χαρὰν ἔχον, οἷον, χαραποιὸν ὄμμα. 522. Χάρις χάριν γάρ ἐστι] ἡ φύσα γὰρ τὴν χάριν, χάρις ἐστὶ προυπάρξασα. 523. Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις] ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι. ὅτοι γὰρ ἂν εἶεν εὐγενεῖς. σχεδὸν δὲ ἀπὸ τούτων τῶν ἰάμβων ἤρτηται τὸ ὠφελεῖ εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστίας. 525. Ἔχεν σ' ἂν οἶκτον] ἔλεον. δυσκατηγορικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ ὁ ξένος ὤκτιρε, πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴας; 527. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου] οὐχὶ καθ' ἃ εἶπεν. ἀλλ', ἐὰν πείθηται κατὰ πάντα ἐμοί. ὁ γὰρ Αἴας, ἐγναικὼς

Abripuit infra ad Orci mortuos incolas.
Quæ mihi posthac pro te patria fiat?
Quæ opes? in te enim omnis mea salus est.
At retine & mei memoriam: "decet quippe
viro
"Memoriam adesse, si cunde grati quid perceperit:
"Gratia enim est *ea*, quæ semper parit gratiam.
"Cuicunq; vero excidit beneficii accepti memo-
"Is neutiquam fuerit generosus vir. (ria,
Cho. Ajax eam animo habeas misericordiam, quam
ego,
Optem quidem; sic enim laudares hæc illius dicta.
Aj. Ingentem etiam laudem consequetur a me certe,
Si modo id quod jussero audet strenue exsequi.
Tec. At, O care Ajax, omnia tibi parebo.
Aj. Adfer mihi ergo puerum meum, ut videam.
Tec. Atqui propter metum ipsum ablegaveram.

Aj.

κὼς ἑαυτὸν ἀπσφάτ]ῃ, ἐβόλετο πρὸ ⸗ θανάτ⸗ τ παῖδα ἰδεῖν. εἰκότως ἂν τ̃το πάλιν λέγῃ, ὅτι ἄριστόν ἐσι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί. ἔοικε γὰ ὑφορᾶσ] ὅτι ὀκνηρῶς ἀκδώσ⸗ τὸ παιδίον. 531. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν] τ̃ φόβ⸗ χάριν, ῥύσασ] θέλουσα ἐξήγαγον. ὀκ ἀντικρυς μὲ ἀντιλέγει, ἀναβολὰς δὲ πλάττ]ει, ὡς ὑποσκευωρήσοντι μὴ πιστεύσασ. λέγει δὲ, κὰ μὴν ἐξελυσάμ]ην αὐτὸν, εἰς τ̃το δηλονότι ἵνα σὺ ὁρᾷς αὐτόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 524. Οὐκ ἂν] ἤγων ὀκ ἂν εἰς τὸ ἐξῆς ἅτ⸗ γενναῖ⸗ νομιοθείη. ἔσι γὰ τ̃το ἀγνώμον⸗. 526. Αἰνοίης γὰ ἄν] ἤγων ἐπαινοίης ἄν, εἰ συμπαθῶς ⸗ μὴ ⸗ πρᾴοις οἷς λέγ⸗ προσενεχθείης, ⸗ σκληρ̃ κὰ ἀνενδότ⸗ χαλάσας.

SCHOL. INED. 517. Καθεῖλεν] κατέβαλεν, κατεβίβασεν. *Bar.* 519. Σώζομαι] τ̃τέσι, φυλάττ]ομαι, κὰ σκέπομαι. *Bar.* 523. Ὅτ⸗ σ̃ πεσοθότ⸗] τ̃τέσι, ὅτι⸗ ἐπιλήσεται ἡ μνήμη σ̃ παθόντ⸗. *Bar.* ὅτι⸗ ἀπόλλυται, ἤγων, ἀφ' ἧ ῥεῖ μνήμη ἡ μνεῖα σ̃ παθόντ⸗. L. B. 525. Ἔχῃν σ' ἐν φρενὶ] ἀντὶ ⸗, δεῖ σε ἔχ⸗ οἶκτον ἐπὶ τῷ παιδὶ κὰ τῇ τικούσῃ, ὡς κἀγὼ σὺ τῇ ψυχῇ. *Bar.* 531. Φόβοισι] ἀντὶ ⸗ ἐπὶ τοῖς φόβοις, τ̃τέσι, διὰ τὺς φόβους. L. B.

Αι. Ἐν τοῖς δὲ τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;
Τε. Μή σοι γέ πω δύσηνον ἀντήσας θάνοι.
Αι. Πρέπον γέ τ' ἦν ἂν δαίμονος τῶδ' μῶ πόδε·
Τε. Ἀλλ' ἔν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι.
Αι. Ἐπήνεσ' ἔργον, κοὐ προύοιαν ἰσῶ ἔθω.
Τε. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
Αι. Δός μοι προσψπεῖν αὐτόν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
Τε. Καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
Αι. Τί δῆτα μέλλ μὴ ὑ παρουσίαν ἔχειν;
Τε. Ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
Ἄγ' αὐτόν, ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
Αι. Ἑρπουτι φωνεῖς, ἢ λελγμμένῳ λόγω;
Τε. Καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
Αι. Αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσ γὰρ ἕ
Νεοσφαγῆ τοῦτόν γε προσλεύσσων φόνον,

Εἴπερ

534. Πρέπον γέ τ' ἦν ἂν] ἦν κ τοῦτο ἐμοῦ δαίμονος, τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι. ἀντὶ δ' ἔπρεπε τῇ παρούσῃ μου τύχῃ, κ τὸ αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς κατεσκευάσαι. 535. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι] εἰς τοῦτο ἀρκέσαι. τῷ παιδὶ ὑπηρετῆσαι, κ λυπησοῦσαι τὸ θανεῖν. 536. Ἐπήνεσα] ἀντὶ δ' ἐπαινῶ. 537. Τί δῆτ' ἂν] τί σε (φησὶν) ἐκ τῶν παρόντων ὠφέλησα; κ τί βλάψ σοι γενέσθαι; ὠφελοίμ ἔδει εἰπεῖν. ποιητικῇ δὲ ἀδείᾳ οὕτω οὕτω χρῆται τοῖς εὐκλεέσι, Ἐκ τῶν δὲ] κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. 538. Προσψπεῖν] προσφθέγξασθαι. ἀσπάζεσθαι λόγοις. 540. Μὴ ὑ παρουσίαν ἔχειν] ἤτοι παρεῖναι. 542. Εὐθύνων κυρεῖς] ἤγουν διδάσκεις, παιδεύεις, κυβερνᾷς· δεῦρο ἄγε αὐτὸν ὅς ἐκ τῶν προσπόλων κυβερνᾷς αὐτὸν ταῖς χερσίν. 543. Ἑρπουτι φωνεῖς] ἐγγὺς ὄντι, ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως. ἤγουν οὐκ ἀκούοντι 545. Αἶρε δεῦρο] ἀντὶ τοῦ πρόσφερε. ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄφρε. 546. Φόνον] τὰ πλώματα τῶν πεφονευμένων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΔΙΝ. 535. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι] μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦτο

Aj. In hiſce meis malis? an aliud mihi narras?
Tec. Necubi miſer tibi ſorte obviam factus more-
retur.
Aj. Conveniens hoc ſcilicet & meæ fortunæ fuit.
Tec. Itaque ego intenta fui hoc ut præſtarem.
Aj. Laudo factum & providentiam, qua uſus es.
Tec. Quid igitur poſt hæc tibi prodeſſe queam?
Aj. Da mihi ut eum alloqui, coramque cernere poſ-
ſim.
Tec. At ſane prope à miniſtris ſervatur.
Aj. Quid ergo cunctatur ſe præſentem ſiſtere?
Tec. O gnate, pater te vocat, huc famulorum
Affer ipſum, quiſquis manibus nunc eum re-
gis.
Aj. Venientem compellas? an qui vocem nequit
ſequi?
Tec. Imo e propinquo jam miniſter huc gerit.
Aj. Adfer hunc, adfer huc, non enim expaveſcet
Intuens hanc recentem *pecorum* cædem,

Siqui-

τῦτο ἔξωθεν κατά. 537. Ὠφελοῖμί σε] ὠφελοίλω ἔδη εἰπεῖν, ποιητικῇ ᾗ ἀδείᾳ ἔτω χρῆται τοῖς εὐκλεικοῖς. 538. Ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.] ἐμφανῶς δέον εἰπεῖν, πρὸς τὸ αὐτὸν ἤγαγεν.

SCHOL. INED. 532. Ἐν τοῖς δὲ τοῖς κακ.] ἤγεν, εἰπὰς τ ᾗ τ ἐμῶν δηλονότι κακῶν λέγεις, ἢ τί ἄλλο δηλονότι λέγεις; L. B. 535. Τῦτό γ' ἀρκέσαι] ἀντὶ τῦ, κατὰ τῦτο ἐπαρκέσαι, ἤγεν ὑπηρετῆσαι. L. B. 537. Τί δῆτ' ἂν] ἤγεν, κατὰ τί, ἢ τί δῆτα ἂν ἴσως, ἐκ τῦ φέρῃ τ παῖδα πρὸς σὲ, ὠφελοῖμί σε; τετέσι, τίνα ὠφέλειαν ἔξεις, ἐκ τῦ φέρῃ τ παῖδα πρὸς σέ; *Bar.* 540. Μέλλῃ ἔχειν] Ἀργεῖ κ βραδύνῃ, ὥστε μὴ παρεσίαν ἔχῃ; τετέσιν, ὥστε μὴ παρεῖναι. *Bar.* 543. Ἕρποντι] ὁ νῦς ἔτ☉ ἐσί. ἐρχομένῳ τῷ Εὐρυσάκῃ λαλεῖς, ἢ λειπομένῳ ᾧ λόγῳ; ἤγεν, μὴ ἀκόοντι τῦ σῦ λόγῳ. ἤγεν ἐνδειαν ἔχοντι τῦ λόγῳ. L. B. *Bar.* 545. Αἶρ' αὐτὸν] κόμιζε, πρόσφερε τ Εὐρυσάκην, πρόσφερε ἐνταῦθα. Ταρβήσῃ] ἤγεν, φοβηθήσε. B. L. *Bar.*

547. Εἶπερ

Εἴπερ δικαίως ἔς' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
Δεῖ πωλοδαμνεῖν, καἰξομοιοῦσθαι φύσιν.
Ὦ παῖ, γλῴοις πατρὸς εὐτυχέστερος,
Τἀ δ' ἄλλ' ὅμοιος· κ' γλῶνοι' ἂν ἐ κακός,
Καί τοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλῶν ἔχω,
Ὅθ' ὕνεκ' ὐδὲν τῆδ' ἐπαγθάνῃ κακῶν.
" Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδέν, ἥδιστος βίος.
" Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, κἀρτ' ἀνώδυνον κακόν,
" Ἕως τ' χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
Ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
Δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ὢν ἐξ οἵου τράφης.

Τέως

547. Εἴπερ δικαίως ἔς' ἐμὸς] εἰπερ ἔστιν ἐμοῦ, οὐκ εὐλαβηθήσεται τ φωνὴν τ ποιμνίων. Τὰ πατρόθεν] ἤγουν τὰ ἐκ πατρὸς ἰδιώματα· λέγω δὲ ἀνδρίαν κ φρόνησιν, κ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἤγουν, εἴπερ ἐ μόνον κατὰ τὴν σπορὰν ἐμός ἐστιν υἱός, ἀλλὰ κ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμοὶ ἔοικεν ἀληθῶς. 548. Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς] νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν καρπῶν. ὅτε εἰσὶν ὠμοὶ, σκληρότεροί εἰσι κ ἰταμοί. μεγαλοφρονῶν δὲ, νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε κ τὸ ἔθος τὸ γεγενημότος. 549. Πωλοδαμνεῖν] ὡς πῶλον γυμνάζειν. πωλοδαμνεῖν ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, τὸ παιδαγωγεῖν κ παιδοτριβεῖν, ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς κ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐουλος. 550. Ὦ παῖ, γένοιο] μέτριος ὁ λόγος. ὁ δὲ ὁμοία εὐχὴ κ παρ' Ὁμήρῳ, Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ κ τόνδε γενέσθαι Παῖδ' ἐμὸν ὡς κ ἐγώ. 552. Καί τοι σε κ νῦν] ἐπειδὴ κατεύχεται αὐτῷ εὐτυχίαν, φησὶν ὅτι, κ νῦν σε μακαρίζω ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν. Ζηλῶν] μακαρίζων. 554. Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν] ἐν τῷ μηδενὸς αἰσθάνεσθαι, μήτε λυπηρῷ, μήτε ἡδεῖ. ἤτοι, ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τ κακῶν. ἐπὶ ξένης γελοιότατον δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην. 555. Τὸ μὴ φρονεῖν γ'] δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου. ἐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει. ὁ δὲ νῦν, ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν, κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον. κ Εὐριπίδης, Νέᾳ γὰρ φροντὶς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τάχιστα δὲ ἔμαθε τ ἕξης ἐσήμανε τὸ συνεκτικὸν κ ὡσπερεὶ σύμ-

βολον

Siquidem vere meus eſt à paterna origine.
Sed ſtatim ipſum ad ſeveros mores patris
Oportet tenerum fingi, & ſimilem fieri natura.
O nate, patre fortunatior fias,
Cætera ſimilis, ita eris non malus.
Sed & nunc ob hóc te, quod beatum prædicem, habeo,
Quod nihil horum adhuc ſentis malorum.
" Nil ſapere enim facit vitam dulciſſimam,
" Nil ſapere enim omnino doloris expers eſt malum,
" Donec gaudere & triſtari didiceris.
Cum autem huc ætatis veneris, oportet te
Inter hoſtes oſt endere, qualis ex quali patre

Eductus

Ϛολον τ̃ φρονήσεως· τὸ γ̃ Ἀϛικριτικὸν τ̃ χαρτῶν κ̀ τ̃ λυπηρῶν, συνιτ̃ ἐϛι. 557. Δεῖ σ' ὅπως] ἀντὶ γ̃ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τ̀ πατέρα. τὸ ὅπως ἐπὶ παραγ[ελίας κείμενον, ἀδέποτε κατὰ τὸς Ἀτ[ικὸς ὑποτάσσεται. ἀντὶ γ̃ γ̃ πῶς κεῖται. 558. Οἷ☉ ἐξ οἵ☿ τράφης] ἀ πρὸς τὸ ἐξ οἵ☿ λέγεται τὸ ἐτράφης, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἷ☉ ἐτράφης. τὸ δ̃ ἐξ οἵ☿, ἀντὶ γ̃ ἐξ οἵ☿ πατρὸς δηλονότι γεγωνώς. τὸ πᾶν, οἷ☉ ἀνετράφης ἐξ οἵ☿ πατρὸς ὤν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 547. Τὰ πατρόθεν] ἤγουν τὰ ἀπ πατρὸς ἰδιώματα. λέγω δὴ ἀνδρίαν κ̀ φρόνησιν, κ̀ τὸ γενναῖον ἀπ συμφορᾶς. ἤγουν, εἴτερ ἀ μόνον κατὰ τὴν σπορὰν ἐμός ἐϛιν υἱὸς, ἀλλὰ κ̀ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκ[ήματα ἐμοὶ ἔοικεν ἀληθῶς. 555. Κ.άρτ' ἀνώδυνον] κακὸν μ̀, ἀφ' τὸ δίκην ἀλόγ☿ ζ☿ τὰ ἡπια ζ̃ν, κ̀ τὸ οἰκεῖον κακὸν ὡς ἥδιϛον πολλάκις αἱρεῖϛθαι, ξύφ☉ λέγω κ̀ πῦρ, κ̀ κοπιῶν, κ̀ τὰ τοιαῦτα. ἀνώδυνον δ̃ι, διὰ τὸ μηδενὸς δυχερ̃ς ἐπαιϛθάνεϛθ, κ̀ τ̃ ἐυτεῦθεν τήκειν λύπ☿. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 550. Ὦ παῖ, γέναιο] παραίνεσις Αἴαντ☉ πρὸς τ̀ ἑαυτ̃ παῖδα, κ̀ λόγοι ϛωικ[ηροὶ πρὸ τ̃ αὐτ̃ τελεύτης. 554. Ἐν τῷ φρονεῖν] γναμικόν.

SCHOL. INED. 547. Εἴπερ δίκ.] εἴπερ ἐϛὶν ἐμὸς υἱὸς δηλονότι, ἤγουν, ὅμοιός ☉ ἐμοὶ κατὰ ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον. L. B. 548. Ἀλλ' αὐτίκ' ἀμοῖς τυτέϛιν, ἀλλ' ἀπαιδεύϛου σὺ ἀγρίοις, ϛιδαρ̃ς, ἀνδρείοις τ̀ Εὐρυσάκην ἤθεϛιν ἐμῷ τ̃ πατρὸς ἐκείνῳ, χρὴ, πρέπ☿ ὡς πᾶλον γυμνάζειν κ̀ ἐξομοιοῦϛθ ἐμοὶ κατὰ φύϛιν. Bar. 550. Ὦ παῖ] ἐπαῦθα λαμβάνει τ̀ Εὐρυσάκην ὁ Αἴας ἐν ταῖς χερϛὶν αὐτ̃, κ̀ φηϛὶ ταύτην τὴν

Τέως ὦ κέφοις πνεύμασιν βόσκε, νέαν
Ψυχὴν ἀπάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
Οὗτοί σ' Ἀχαιῶν οἶδα μήτις ὑβρίσῃ
Στυγναῖσι λώβαις, ἀδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
Τοῖον φυλακὸν φύλακα. Τεῦκρον ἀμφί σοι
Λέψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπαν'. εἰ ταναὸς
Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμόρων θήραν ἔχων.
Ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, εὐάλιοι λεώς,
Ὑμῖν τε κοινῇ τῷδ' ὀπάσκηπτω χάριν,
Κείνῳ τ' ἐμοὶ ἀγγείλατ' ἐντολὴν, ὅπως
Τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,
Τελαμῶνι δείξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγω,

Ὡς

εὐχήν. *Bar.* 555. Τὸ μὴ φρονεῖν] ἤγουν, τὸ μὴ γνωσικῶς αἰσθάνεσθαι τῶν βιωτικῶν κακῶν καὶ θλίψιων, λίαν ἀνώδυνον καὶ ἄλυπον κακὸν ὑπάρχει δηλονότι. *Bar.* 557. Ἵκῃ] ἤγουν, ἀφίκῃ, ἔλθῃς. L. *Bar.* Πρὸς τοῦτο] ἤγουν εἰς τὴν αἴσθησιν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης. L. B. ἤγουν, πρὸς τὸ γινώσκει, χαίρῃ, καὶ λυπεῖσθαι. *Bar.*

559. Κέφοις πνεύμασιν] κέφη καὶ ἀπαλὴ ζωή. τῇ μεταφορᾷ δὲ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο, ἅτινα εὐθὺς σφοδρὸν δύνανται ὑποφέρειν. ἤ καύσωνα, ἢ ἄνεμον. 560. Ψυχὴν ἀτάλλων] ζωὴν βρεφικῶς ἀμφιβάζων καὶ τρέφων. ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκιρτᾶν. 561. Οὗτοί σ' Ἀχαιῶν] ἤγουν, οἶδα ὅτι ἢ μὴ ὑβρίσῃ σέ τις τῶν Ἀχαιῶν. 562. Οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ] Ἆρά τί (φησὶν) συναῦθα τρανῶς συμφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ Αἴας, ὅτι δεῖ ἑαυτὸν ἐξάγειν τοῦ βίου; ῥητέον ἂν ὅτι συνῆθες. οἷον, εἰ γένοιτό τις τοῦδε ἐμοῦ συμφορὰ, μὴ διδοῦναι· ἕξις γὰρ τὸ προνοοῦντα ἀντὶ ἐμοῦ. ἢ ὅτι συμφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενος. 563. Πυλωρὸν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας, λέγει νῦν τὸν ἀπασοβοῦντα, καὶ μὴ ἐῶντα προσβάλλειν κακόν τι. 564. Τροφῆς ἄοκνον ἔμπαν'] ἀνατροφῆς προθύμων φροντιστήν. Εἰ ταναὸς τηλωπὸς οἰχνεῖ] καὶ εἰ ἔκδημος νῦν ἐστι. τηλωπὸς ἔκδημος. γεάφει] καὶ τηλεργός. 565. Δυσμόρων θήραν ἔχων] φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν. λέγει δ' ἂν τῶν Θρᾳκῶν. τοῦτο γὰρ τὰ τελευταῖα τῆς Τρωϊκοῦ πολέμου συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶν οἱ Θρᾷκες. γνόντες δὲ τοῦτο οἱ Ἕλληνες, φθορὰς ἔταξαν προμηνύσοντας

Eductus ſis. interim lenibus auris veſcaris, teneram
Animam fovens, matri tuæ gaudio *futuram.* 560
Nemo, ſat ſcio, Achivum te lædet
Triſtibus contumeliis, etſi abfueris a me procul.
Adeo paratum & præſto cuſtodem Teucrum tibi
Relinquam, educationis tuæ ſedulum curatorem: etſi nunc
Longinquus abeſt, hoſtium venationem agens. 565
At vos viri clypeati, populus mari circumdate,
Vobis etiam communem hanc mando gratiam,
Illique meum nunciate juſſum, ut
Puerum huncce ad domum meam ducens
Telamoni exhibeat matriq; Eribœæ, inquam, 570
Ut

τας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον. ἵνα ἅτως ἐπελθόντων, κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς, πρὶν ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον. καὶ πρέσβεις ὃ ἀπεστείλαντες, οὐκ ἔπεισαν, τὸ δὲ θήραν γράφει καὶ φρουράν. 567. Ὑμῖν τε κοινὴν] προθυμοτέρας αὐτὰς καθίστησι. κοινὴν γὰρ καὶ ἴσην φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τε τῇ ὑπουργίας, καὶ τούτοις τῇ ἐπαγγελίας. ὡς παθὼν ὃ εἰς ἔσχατον ὠφελεσώσης τὴν ἐλπίδα, ἐμφρόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήψει, ἐν τῇ γυναικί. ἐπισκήψω δὲ τήνδε τὴν σύντολιν, ὄφειλεν εἰπεῖν· ὁ ὃ λέγει, τήνδε τὴν χάριν, ἐπεὶ ὅπερ συντέλλεται, ὡς χάριν τοῦτο αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 566. Ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες] τὸ φροντίδα ποιεῖται τῷ οἰκείῳ παιδὸς τὸν χορὸν, καὶ ἀπελθόντα εἰς Σαλαμῖνα μὴ τῷ Τεύκρῳ παραδιδόναι Τελαμῶνι τὸν παῖδα, χάριν αὐτῷ λογίζεται Αἴας. τὸ δὲ Ἐριβοίᾳ λέγω, εἶπεν, ἵν' ἐπιδὴ τοῦτο ἀόριστον ἦν, μή τινες πλανῶνται, ἀγνοοῦντες ὁποίαν λέγει, εἴτε Ἡσιόνην, εἴτε Ἐρίβοιαν. ἀμφότεραι γὰρ ἔζων τότε, ἡ μὲν ὅσα Τεύκρου μήτηρ, ἣν Τελαμὼν παρ' Ἡρακλέους γέρας εἰλήφει, ὁπότε εἰς Τροίαν ἐστράτευσεν· Ἐρίβοια ὄ, Αἴαντος.

SCHOL. INED. 559. Κέφοις πνεύμασιν βόσκει] ἤγουν ἐλαφροῖς, τούτοις ἐλαφρῶς καὶ ἐλευθερίως ἀνάπνει τὸν ἀέρα. L. B. Βοσκει] ἀναπαύεται. L. B. 561. Οὗτοι σ'] ἤτοι, καὶ τὸ μὴ, αἱ δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς. εἰδὰ ὅτι ἤτοι ὁδοὺς τῶν Ἀχαιῶν ὁρίσῃ σὲ συγγενεῖς λῴους, ὁδὲ ὄντα κεχωρισμένον ἐμοῦ. *Bar.* 562. Στυγναῖσι λῴοις] λυπηραῖς, πικραῖς λοιδωρίαις. *Bar.*

Ὡς ζφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
Μέχρις ἂν μυχὸς κίχωσι τῶ κάτω θεῶ.
Καὶ τἀμὰ τύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
Θήσω' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακες, ἴχε λαμπρὸν πολυῤῥάφῳ ῥέφων
Πόρπακα ἑπτάβοιον ἀρρηκτον σάκος.
Τἀλλ' ἄλλα τεύχη, κοίν' ἐμοὶ πεπάφεται.
Ἀλλ' ὡς τάχος τὸ παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
Καὶ δῶμ' ἀπάκλει. μηδ' ὀπισκήνους γόους
Δάκρυε. κάρτα τοι φιλοικτίσιον γυνή.
Πύκαζε θᾶσον. ἐ πρὸς ἰατρῶ σοφῶ

Θρεῖν

571. Ὡς σφιν γένηται] πάνυ ἀφελῶς, τὸ ἐπὶ γονεῦσι καὶ παισὶ λαμβάνεσθαι ποιῆσαι. θαυμαστὰς δὲ πρὸς ἅπαντας τὰς λόγους τῆς Τεκμησσης ἀντιθέσεις ἐποιήσατο, ἐκ ἄντικρυς τοῦτο ἰσχυρισάμενος ὃ ποιητὴς μὴ ὑφορᾶσθαι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀπὸ τοῦ Τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος. ὃ δὲ μὴ γελασθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων, τὴν δὲ παιδὸς ἀρετὴν, ἣν φησι καὶ σκιδνήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον· πρὸς δὲ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ γονέων, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει ὁ Εὐρυσάκης. τὸ δὲ γηροβοσκῶ, γράφει καὶ μικρὸν, ἀπὸ τοῦ γῆρος (ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ γῆρας) καὶ μίγα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ γήρως. 572. Μέχρις ἂν μυχὸς κίχωσι] ἀφελῶς ἐκφαυλικῶς, ἤγουν, ἕως τελευτήσωσι. 573. Καὶ τἀμὰ τεύχη] πιθανῶς τὸν Αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον εἶναι συνεχῶς. ἄπλετα γὰρ αὐτοῦ ἐμάλισα. ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν, τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι ἐφ' ὧν ἐν νῷ ἔχομεν. τεῦχος μὲν τὸ ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθυντικῶς, τὰ ὅπλα. 575. Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ] πέπεισαι ὡς ὀφεῖλον ἀπολειπόμενόν σε παῖδες τὰ αὐτοῦ ἀρετῆς· τὸ δὲ σάκος, ἀπὸ τοῦ ἐξαίρετον, τῷ παιδὶ φυλάσσειν κελεύει. τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάψαι φησίν. ἐπίσης γὰρ καὶ αὐτὰ ἐμάχητο ἐσόμενα. οἶδεν Ὅμηρος ὅπλα συγκαιόμενα, Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. τὸ δὲ πᾶν, ἀλλὰ σὺ Εὐρύσακες παῖ ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἑπτάβοιον,

Ut ipſis ſit ſenectæ præſidium ſemper,
Donec & *ipſi* pervenerint penetralia inferni Divi.
Et arma mea neque præſides certaminum ulli
Proponent Achivis, neque illa peſtis mea.
Sed ipſum, tu puer, acceptum, qui nomen tuum habet,
Euryſaces, tene, per multiplex vertens
Lorum ſeptemplicem infractum clypeum.
Cætera vero arma una mecum ſepelientur.
Sed ocyus puerum hunc jam accipe,
Et domum abducito: nec luctibus tentorium
Imple lacrymans. " valde promptum eſt flere fœmina.
Abde ſtatim. " non eſt ſapientis medici

Canere

βειον, τὸ ἄῤῥηκλον, τὸ ἐπώνυμον σοὶ δηλονότι, ἔχε σρέφων ἀφ' ᾧ πολυῤῥάφῳ πόρπακος. ἔσι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος ἀφ' ᾧ κατίχυσι τὴν ἀσπίδα, ὃς λέγεται καὶ ὄχανον. σάκος δὲ ὑσθατέρως, ὅπλον, ἀσπίς. σάκος δὲ ἀρσενικῶς, καὶ αὐτὸ δι' ἑνὸς κ, ὁ θύλακος. καρυκὸν δὲ, πλέγμα δεκλικὸν ἄρτων. 580. Καὶ δῶμ' ἀπάκλα] κατὰ τῶν σκιωῶν ἄπαγε. τὸ ὃ ἀπάκλα ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦχθαι, ἀκλον ὄνομα. καὶ ἀπὸ τύτυ, ἀπακλόω ἀπακλτῶ, ῥῆμα. Ἐπισκήνους γόους] ἐπισκηνὰς λέγῃ, ἐπεὶ καὶ ἐπιτάφιοί εἰσι καὶ ἐξόδιοι. ἐπίσκηνοι δὲ θρῆνοι, οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. 582. Πύκαζε] ἀσφαλίζε. Οὐ πρὸς ἰατρὸν σοφὸν] οὐκ ἔσιν ἰατρῶ σοφῶ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 577. Ἄῤῥηκλον σάκος] σερὸν καὶ μὴ ῥηγνύμενον. ὑπερβολικῶς δὲ τῦτο λέγῃ.

SCHOL. INED. 571. Γηροβοσκὸς] γηροτρόφος. *Bar.* 572. Μέχρις] τυτέσι, ἑωσότυ τὰς καταδύσας καταλαβῶσι τὸ κάτω θεὸ, ἥγυν τὸ Ἅδη. *Bar.* 582. Πύκαζε θᾶσσον] ἥγυν, ἀσφαλίζε ταχύτερον. λαμβάνεται δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τῦ ταχέως. L. B. ἥγυν, συνέχε καὶ φρόνει τάχιον. *Bar.* Οὐ πρὸς ἰατρὸν] ὑδαμῶς ἰδίον ἔσιν ἰατρῶ σοφῶ, ἥγυν συνετῶ, φρονίμῳ, καὶ ἐπισήμοις. *Bar.*

" Θρεῶν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Χο. Δέδοικ' ἀκόων τήνδε τὴν προθυμίαν·

Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου πεπηγυῖα. 585

Τε. Ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρᾶσείεις φρενί;

Αι. Μὴ κρῖνε, μὴ ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.

Τε. Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ, καί σε περὶ τῶν σῶν τέκνων

Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδῷς ἡμᾶς γένῃ.

Αι. Ἄγαν γε λυπεῖς. ὦ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς 590

Ὡς ὧδὲν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι;

Τε. Εὔφημα φώνει.

Αι. Τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

Τε. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ;

Αι. Πόλλ' ἄγαν ἤδη θρεῖς. 595

Τε.

583. Θρεῶν ἐπῳδὰς] ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖν, ἐπάδειν, ἐπῳδαῖς χρῆσθαι. Πρὸς τομῶντι] τομῶς δεομένῳ. τομῶντι ὡς τὸ θανατῶντι, βασιλεύοντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα, δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπίπαν ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτατον λέγειν τὸ τραῦμα τομῆς ἐπιθυμοῦν, ὥσπερ εἰ αἰσθησιν εἶχεν. Πήματι] γράφεται τραύματι. 585. Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει] οὐκ ἀρέσκουσιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σου θρασεῖς ὄντες. τὸ ὄργανον γὰρ λέγει τῶν λόγων ἀντὶ τοῦ λόγου. 586. Δρασείεις] ἤγουν ἐπιθυμεῖς δρᾶσαι. 587. Μὴ κρῖνε] ἤγουν ἀνάκρινε. Σωφρονεῖν] νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅ, τι πράττει ὁ ἀνήρ. 589. Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι] σωνίζησις. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι, τὸ παρακαλῶ· ἀφικνοῦμαι δὲ, τὸ παραγίνομαι. Προδῷς] προδίδωμι, ἐπὶ προδοσίας, ἀφ' οὗ περόδοτης. περοδίδωμι τὸ καταλιμπάνω, ὡς συνοῦθα. 590. Οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς ὀφεῖν] ἔχ ἔτι (φησὶν) ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι δὲ ζῆν. ὡς ἔχ ἔτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν. ἀντὶ τοῦ ὀφεῖν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐπάγει, Εὔφημα φώνει. 593. Τοῖς ἀκούουσιν] τοῖς πλησίον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 583. Θρεῶν ἐπῳδὰς] ὁ λεγει, τοιοῦτόν ἐστιν, Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸς ἰατρὸς, ἐάν τις ἀνιάτως ἔχει χείρος, ἢ σκέλος, μὴ τομὴν ἐπι-

" Canere carmina ferrum-poſcenti malo.
Cho. Metuo audiens hanc tuam alacritatem:
Non enim mihi placet lingua tua *ſic* acuta.
Tec. O domine Ajax, quidnam animo agere paras?
Aj. Ne quærito, ne ſcrutare: modeſtam eſſe decet.
Tec. Hei mihi, quam animum deſpondeo; tibique per tuum filium
Et Deos ſupplico, ne nos proditum eas.
Aj. Nimis quidem moleſta es. neſciſne me divis
Nihil amplius præſtare debere?
Tec. Bene ominata loquere.
Aj. Audientibus narra.
Tec. Non parebis ergo tu mihi?
Aj. Nimis multa jam garris.

Tec.

ἐπισπεύδῃν τάτε, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα συμπο-
σαίη φθοράν. ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι λόγοις πειρᾶᾳ, ὡς προσδοκᾶν χρὴ
τὴν ἴασιν. ὥσε καὶ αὐτὴ μή μοι δακρύοις ἐπιχείρῃ μαλάσσῃν, καὶ ὃν πρὸ-
θέμιλλον σκοπὸν ἀποσφεῖν. λέγω δὴ, τὸ τεθνάναι, τᾶτο γὰρ ἐμοὶ νῦν ὅ-
τως ἔχοντι κρεῖτ]ον ἢ ζῆν. 591. Ὡς ἐδέν] ὃ λέγῃ τοιᾶτόν ἐσιν, ὡς
εἰμὶ ὀφειλέτης ἀρκεῖν τοῖς θεοῖς, ἦγον ἀρκετὸς καὶ ἀνεκλιπὴς αὐτοῖς εἶ-
ναι, τᾶτ' ἔσι τιμᾶν καὶ θεραπεύῃν, ὡς δεῖ, καὶ μηδὲν ἐλλείπῃν τῶ θεόν-
των εἰς αὐτὸς γίνεᾳ, ὡς τ' ζωῆς ἀνθρώποις αἰτίους, καὶ πάντα τἄλλ'
ἀγαθὰ παρέχοντας. ἢ τὸ θεοῖς πρὸς τὸ, εἰμὶ ὀφλέτης, σύναπ]ε. τὸ
δὲ ἀρκεῖν ἀντὶ τᾶ διαρκεῖν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ζῆν, λέγε, ὅτως, ὡς ὀφεί-
λω τοῖς θεοῖς ζῆν εἰς τὸ ἐξῆς. εἰ μὲ ἐφρόντιζον ἐμᾶ καὶ ἐπεμελοῦντο, ἀ-
νάγκην ἂν εἶχον καὶ αὐτὸς ζῆν, ἐφ' ᾧ τάτες τ' φροντίδος ἀμοιβαῖᾳ
τιμαῖς θυσίαις. ἐπεὶ δὲ καὶ μελήκασι, καὶ ὅτας ἀτιμασθῆναι παρεῖσαν ἐδέν
με τὸ ἀναγκάζον ἐςὶ τᾶ ζῆν ἔτι ποιεῖᾳ λόγον. ἢ ὅτως ἐρεῖς, ὁ κάτοισθα
καὶ ὁ γινώσκῃς ὡς ἐδαιμῶς εἰμὶ ὀφλέτης τοῖς θεοῖς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρκεῖν
καὶ βοηθεῖν τινί. ἦγον, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ὅτω με εἴασαν ἀτιμασθῆναι, ὁ χρεα-
σῶ ἔτ' τάτες ἔτι βοηθεῖν ἤ σοι, ἢ ἑτέρᾳ. τᾶτο γ' εἶπεν, ἐπ]ολὴ ἡ Τέκ-
μησσα, Πρὸς θεᾶν ἱκνᾶμαί σε μὴ προδῶς ἡμᾶς γένη, αὐτῷ εἰρηκεν. ὅθεν
καὶ βλασφημίαν ἠγησαμένη τ' αὐτᾶ λόγον, Εὔφημα φώνῃ, λέγῃ.

SCHOL. INED. 589. Προδῶς] τὴν προδῶς μετοχὴν, λάμ-
βανε ἀντὶ ὀνόματος. *Bar.*

597. οὐ

Τε. Ταρβῶ γὰρ ὦ ναῦ.

Αι. Οὐ ξυνέρξει δ' ὡς πάχος;

Τε. Πρὸς θεῶν μαλάσσου.

Αι. Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,

Εἰ τὸμὸν ἦθος ἄρτι παμδεύξη νοεῖς. 600

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. ά.

Χο. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που

Ναΐεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων,

Πᾶσιν περίφαντος αἰεί·

Ἐγὼ δ' ὁ τλάμων,

Παλαιὸς ἀφ' ἡβᾶς χρόνος 605

Ἰδαίᾳ μίμνω

Λειμωνίᾳ μήλων πόᾳ

Ἀνή-

597. Οὐ ξυνέρξει'] ἡ συγκλείσετε. κελεύᾳ δὲ τοῖς θεραπόντσιν αὐτὴν ἀποκλείειν. 598. Μαλάσσου] μεταβάλλου. 599. Μῶρά μοι δοκ.] εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν, ἐξαπιμάσαντος τὸ καιρῷ. 601. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς] συγκέκλεισαι ὁ Αἴας ἀλαχρησάμενος ἑαυτὸν, ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον ἔθεσαν θεῖναι διεξιᾶσι. πρὸς μὲν οὖν αὐτὸν λέγει οὐκ ἦν, εἰσελθόντα ἤδη. γέγονε δὲ αὐτοῖς ἁπλόφυρσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά. ἀπεστερημένοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἄκλαυτα ἀπερρῖφθαι οὐκ ἔχοντες, ἔθος τὸ πατρίδος τὸ λέγον πεισθέντες, σὺν τιθέμενοι σὺν οἷς εἰσι χαλεποῖς, καὶ σὺν οἷς ἔσον) οἱ γονεῖς αὐτοῦ πυθόμενοι ταῦτα. 602. Ναΐεις ἀλίπλαγκτος] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ ναίῃ. τὸ γὰρ ἀλίπλαγκτος, ἤγουν σὺ θαλάσσῃ ὦσα, ἀτακτίσῃ θεὶ σέ. 605. Παλαιὸς ἀφ' ἡβᾶς χρόνος] σὺ πολὺς χρόνος. 606. Ἰδαίᾳ] τῇ Τρωϊκῇ, οἷον σὺ τῷ τῆς Ἴδης χωρίῳ. τοῖς χλωροῖς καὶ λειμῶνας ἔχουσι λέγων. 607. Λειμωνίᾳ πόᾳ] ὅμοιον τῷ, Τελαμώνιε παῖ. λειμωνία γὰρ ἡ ἐν λειμῶνι χλόη. Μήλων] γενικὸν ὄνομα τοῦτο παρ' Ὁμήρῳ· εἰσὶν γὰρ ἔτος μῆλα, ἐπάγγ, ὕεις τε καὶ αἶγες.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 601. Σὺ μέν που ναΐεις] τὸ που ἀποδίδοται πρὸς τὸ εὐδαίμων, καὶ πρὸς τὸ ἐᾷς, ἢ πρὸς τὸ ἀλίπλαγκτος. καὶ

Tec. Metuo enim, O Rex.
Aj. Non concludetis illam ocyus?
Tec. Per deos animum molli.
Aj. Næ parum mihi videris ſapere,
Si meos mores jam tandem erudire cogites. 600

ANTISTROPHICA. STROPHE. 1.

Cho. O inclyta Salamis, tu nunc quidem
Incoleris, mari circumfuſa, felix,
Omnibus ſpectabilis ſemper;
Ego vero infelix
Jam per longum tempus 605
Idæo maneo
In pratenſi pecorum gramine

Nullo

ἢ ἰδιῶτο εἰκασμῶ εἰ ἔξιν ἀλίπλαγκ⟨ον⟩, ἀλλ' εἰ ἔξιν εὐδαίμων. τὸ ⟨ὃ⟩ ἀλίπλαγκ⟨τον⟩ πρὸς τὸ Σαλαμὶς σύναπλε. τό γε μὴν ναίῃς ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ οἰκῇ εὐ[αῦθα λέγε, ἢ ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ οἰκοῦντ⟨ος⟩ τὸ οἰκούμενον. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ὄργανον ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ ὄργε, ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ ποιοῦντ⟨ος⟩ τὸ ποιούμενον, ὡς τὸ, Λαΐνεοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις, παρ' Εὐριπίδῃ. ἄλλως δ' ὅτι καὶ ἡ τῶν συοικούντων οἴκησις, αὐτὸ ἐστὶν οἴκησις. 607. Μήλων πόας] μηλῶν πόας γράφε, καὶ μὴ ποίας μήλων, ἀφ' τὸ μέτρον.

SCHOL. INED. 597. Οὐ ξυνίετε;] ὁ λόγ⟨ος⟩ πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ ⟨τοῦ⟩, ἐ κωλύσετε αὐτὴν λίαν τάχ⟨ος⟩; *Bar.* 601. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς] συναύθα ἐμιμήσατο τὸ ἦθ⟨ος⟩ τῶν ἀφεσώτων τὰ οἰκεῖα. ὁπόταν γάρ τι δυσχερὲς ἀπαντᾷ μακαρίζειν εἰώθαμεν οἱ ἄνθρωποι τὰς πατρίδας. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις ἧτος, Ὦ κλεινὴ καὶ εὐδόξη Σαλαμὶς ἡ πατρίς μου, σὺ μὲν ἴσως κατηχισμένη ὑπάρχεις κύκλῳ περικλυζομένη τῇ θαλάττῃ, εὐτυχὴς, πᾶσιν ἀνθρώποις περιφανὴς οἰόλως. Ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος, μακρὸς καὶ πολύς ἐστιν ὁ καιρὸς, ἀφ' ὃ πρόσμενω τῇ γῇ ταύτῃ τῇ Τρωϊκῇ, τῇ λημωνιάδι τῇ βοσκῇ τῶν προβάτων. ἤγαγε τῇ ἐπιτηδείᾳ εἰς νομὴν τοῖς βοσκήμασι, μηδενὸς ἀριθμῶ καὶ λόγῳ ἀξιόρρῳ⟨τος⟩. οἰόλως τηκόμ⟨ενος⟩ καὶ δαιμαζόμε⟨νος⟩ τῷ χρόνῳ τῷ εὐκινήτῳ, ἔχων καὶὴν ἐλπίδα καὶ φόβον, πότε τελεσθῇ καὶ διελθεῖν ἐμοὶ, τὸ ἄθλιον τοῦτο, καὶ σκοτεινόν. καὶ ὁ Αἴας συμπάρχει μοι, ἐπικαθήμ⟨ενος⟩ αἰεὶ τῇ οἰκίᾳ, δυσκόλως ἰαθῆναι δυνάμ⟨ενος⟩. ἰὼ ἐμοί. διὰ μέσου. συμμέτοχος τῆς ἀπὸ Θεοῦ μανίας. ὅτινα ἐξέπεμψας σὺ ὁ Σαλαμὶς δηλονότι πρότερον ὅπότε ἀριστεύοντα σὺν πολέμῳ τῷ ὁρμητικῷ. νῦν δὲ μόνος ἀποπλανηθεὶς τῆς οἰκείας γνώσεως καὶ ἀφοσίας, εὑρίσκεται μεγάλη λύπη τοῖς φίλοις αὐτοῦ δηλονότι. τὰ δὲ πρότερον αὐ-

τοῦ

Ἀνήριθμος, ἀιὲν εὐνώμᾳ
Χρόνῳ τρυχόμενος·
Κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
Ἔπι με ποτ' ἀνύσειν
Τὸν ἀπότροπον
Ἀίδηλον ᾄδαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.

Καί μοι δυαθεράπδυτος Αἴας
Ξιφέσιν ἔφεδρος, ὤ μοι μοι,
Θεία μανίᾳ ξύναυλος.
Ὃν ἐξεπέμψω
Περιν εὖ ποτὲ θυρίῳ

Νικῶντ'

τὰ ἔργα, τὰ διὰ τῶν χειρῶν αὐτὸς γινόμενα, ὅτα μέγιστα τῆς ἀρετῆς ἀχάριστα συνῆλθον καὶ συνέβησαν παρ' αὐτοῖς ἀχαρίστοις καὶ ἀγνώμοσι καὶ ἀθλίοις υἱοῖς τοῦ Ἀτρέως. *Bar.*

608. Ἀνηρίθμος] οὐ ῥᾳδίως ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ παρεῤῥιμμένος. Εὐνόμᾳ] ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ. ἢ εὐκινήτῳ. ἢ εὐόμᾳ λέγουσι, τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. τὸ δὲ ἔξης, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος ἀιὲν εὐόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος, ἰδαία μίμνων λειμωνία πόα μήλων, ἀνήριθμος, κακὴν ἐλπίδα ἔχων πῶς με δεῖ τὸν ἄθλιον ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ, ἀδὴν ἀγαθὸν προσδοκῶν, ἀλλὰ κακῶς τελευτήσω, οὐ τῷ πολέμῳ ἐλπίζων. 609. Χρόνῳ τρυχόμενος] ἤγουν, ὑπὸ τοῦ εὐκινήτου χρόνου δαμαζόμενος καὶ κοπιαῶν. 610. Κακὰν ἐλπίδα] ἤγουν, φόβον ἔχων ἀνύσῃ ἐμὲ ἔτι ποτὲ τὸν ἄθλιον. τυτέσι λήψεται σπεύδοντα εἰς τοῦτο. 611. Ἀνύσῃ] ἀντὶ τοῦ ἐκπράξαι. λείπει δὲ τὸ δῦ. ἀνύω γὰρ ὁδόν, ἀντὶ τοῦ τελειῶ. καὶ, ἀνύω τὸ βραδύτερον, ἤγουν σπεύδασας λαμβάνω. καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. 612. Τὸν ἀπότροπον] τὸν ἀποτρόπαιον, ἤγουν τὸν ἀποστροφῆς καὶ ἀποτροπιασμοῦ ἄξιον. ἀίδηλον ἢ ἀϊδῆλον λέγει τὸ σκοτεινόν, ἢ ὥσπερ ἄν τις εἴποι ἀλυκὸν ἅλα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀίδης γίνεται τὸ ἀίδηλον κατὰ παραγωγήν, καθ' ὃν τρόπον ἁλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἅλος. 614. Καί μοι δυσθεράπδυτος Αἴας] οἷον, πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερόν ἐστί μοι κακὸν τὸ τοῦ Αἴαντος συνεσηκός. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Ἔφεδρος. ἔφεδρος δέ ἐστιν οὐ τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι

Nullo numero habitus, ſemper volubili
Tempore attritus ;
Inviſam ſpem fovens adhuc
Fore ut ego tandem migrem
Ad deteſtandum
Tenebroſum Orcum.

ANTISTROPHE. 1.

Præterea mihi inſanabilis Ajax
Accedit novus luctator *defeſſo*, hei mihi
Divinitus-immiſſæ aſſidens inſaniæ.
Quem tu Salamis emiſiſti
Prius pulchre impetuoſis

Victorem

νίζεαζ τοῖς νικῶσιν, ἀλλ' ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσῃ τῷ νικήσαντι παρεσκευασμένῳ. ενταῦθα ἂν φησὶν, ὅτι ἔχατος καὶ ὡς ἄφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν. 616. Ξύναυλος] κοινωνός. 617. Ἐξεπέμψω] ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας ὧδε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 608. Εὐνάμα] οἱ γράφοντες εὐνόμα τὸ νο μικρὸν, καὶ συναπτοντες πρὸς τὸ ποίᾳ, οὐκ ἴστασι τὰ περὶ τῶν μέτρων· χρὴ δὲ πρὸς τὸ χρόνῳ συνάπτειν, καὶ μεγεθύνειν τὸ νω, ἵν' εἴη, τῷ εὐνάμα καὶ εὐκινήτῳ χρόνῳ. νομιῶ γὰρ τὸ κινῶ. τό γε μὴν μήλαν γενικὸν ὄνομα παρ' Ὁμήρῳ ἐστίν. εἰπὼν γὰρ ἕτος μῆλα, ἐπάγει οἷές τε καὶ αἶγες. 611. Ἔτι μεπότ' ἀνύσῃ,] τὸ πότ' ἀνύσῃ οὐκ ἔστι πότε ἀνύσῃ, εἰ διαλελυμένως εἶπεις, ἀλλὰ ποτὲ ἀνύσῃ· διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν μετετίθη ὁ τόνος. ὅτω ᾖ ἐρεῖς, ἔχων ἐλπίδα κακὴν ἀνύσαι καὶ διελθεῖν καὶ περάσῃ ποτὲ ἐμὲ ἔτι καὶ εἰς τὸ ἔξης, τ' ἀπότροπον καὶ μιαιφόνον πᾶσιν ἀίσθεσθαι, τ' ἀίδηλον καὶ ἀφανῆ. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι, πολὺν χρόνον μίμνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀνήριθμος καὶ ἄτιμος, καὶ μὴ εἰς ἀριθμὸν ὤν, τρυχόμενος καὶ δαμαζόμενος τῷ τοσούτῳ χρόνῳ, ἐλπίδα ἔχων κακὴν ἀποθανεῖν ποτὲ, καὶ διελθεῖν τ' ἀΐδαν. ὁ γὰρ ἐλπίζων ὑποσρέφειν εἰς τὸν αὐτὸν χώραν. κακὴν δὲ τὴν ἐλπίδα εἶπε, διὰ τὸ τοῦ θανάτου ἐλπίδα εἶναι, καὶ οὐκ ἀγαθοῦ τινός. 615. Ξύνεστιν ἔφεδρος] ἔφεδρος κυρίως ὁ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινὲς παλαίωσιν, παλαίσῃ τῷ νικήσαντι. 618. Πρὶν εὖ] πρὶν εὖ ποτὲ γεάφε καὶ νικῶντ' εἰ ἄρα· καὶ φρενός γ' οἰωσόται. ὅτω γὰρ ἔχῃ οἰκείως πρὸς τὰ τροφῆς κῶλα. εἰ δ' ἄλλως γράφῃς, οὐκ ὀρθῶς ἔχει.

SCHOL. INED. 610. Εὐνάμοα] ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ εὐκινήτῳ, ἢ τῷ καλῶς περιζομένῳ χρόνῳ εἰς τέσσαρα. Ἔαρ, θέρος, μετόπωρον, καὶ χεμών. *Bar.*

Νικῶντ' εἰν ἄρει.
Νῦν δ' αὖ φρενός δ' οἰωβόταις
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.
Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
Μεγίσας ἀρετᾶς
Ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
Ἔπεσ' ἔπεσεν
Μελέοις Ἀτρείδαις.

ΣΤΡΟΦΗ ϛ'.

Ἦ πού παλαιᾷ μὺν
Ἐντροφᾶ ἀμέρᾳ,
Λύκῳ δὲ γήρᾳ
Μάτηρ, νιν ὅταν νοσοῦντα
Φρενομόρως ἀκόσῃ,
Αἴλινον αἴλινον,

Οὐδ'

620. Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰωβόταις] αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις, αὐτὸς ἑαυτῷ διάνοιαν βόσκων, καὶ μηδενὶ πειθόμενος. ἢ, μοναθεὶς ἀπὸ τῆς φρενός. ἢ, μονότροπος, μεμονωμένῳ τῷ λογισμῷ. ἢ ποιμαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, καὶ μόναρχος ὢν τῷ λογισμῷ. ἢ, οἷον διεθέων αὐτοῦ τὴν φρένα· παρὰ τὴν βόσιν. ἢ, ὁ βαίνων ἐν ἐρημίᾳ, διὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι ἑαυτόν. καὶ ὁμοιόν ἐστι τῷ, Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλιτεῖνον. ἢ, φρενὸς οἰωβόταις, ὁ σὺν φρεσὶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φρενῶν διάγων. ἢ, ἀποπλανηθεὶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων, καὶ μόνων βοσκομένων. 621. Εὕρηται] γράφεται γεγένηται. 622. Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν] λείπει γιγνόμενα. τὰ δὲ πρότερα μάγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις. ἢ ἔστω, τὰ ὃ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα, φρυδὰ παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις. 624. Ἄφιλα] ἀχάριστα παρὰ τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις, νῦν ὃ πάντων ἐπιλελησμένοις. ἢ. ἄφιλα παρ' ἀφίλοις, ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς. 627. Παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ] παλαιὸν, τὸ πάλαι ἀρξάμενον, ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον. νέον δέ, τὸ νεωστὶ ἀρξάμενον. συνῆφθαι δὲ, ἔντροφος παλαιᾷ ἡμέρᾳ

Victorem in prælіis.
At nunc contra animo devius ſuo paſcens
Luctum amicis ingentem parat.
Priora autem illius ſtrenue facta
Manuum opera
Ingrata apud ingratos
Cecidere, cecidere
Stultos Atridas.

STROPHE. 2.

Certe ad veteres
Provecta dies,
Canamque ſenectutem
Mater (ipſum cum laborantem
Mentis furore audiverit)
Non Ælinon, Ælinon,

Nec

ἡμέρα, ἡ συνεθραμμένη παλαιῷ χρόνῳ. οἷον τῇ ἡλικίᾳ. ἀντὶ δὲ πολυετής. ὁ δὲ νῦς, ὅντως πᾶ ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ, τυτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος. τὸ δὲ, λευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινῶ, τὸ ἔντροφος ἡ μήτηρ αὐτῦ. 629. Λευκῷ δὲ γήρᾳ] ἐπῳδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας. 631. Φρενομώρως] ἀντὶ τῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν νοσῦντα. ὃ ἐστι φρενοβλαβῶς, μανικῶς. 632. Αἴλινον] εἶδος θρήνυ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 620. Οἰωδότας] μεμονωμένος, πεπλανημένος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κεχωρισμένων, καὶ καθ' ἑαυτὰ φερομένων. 629. Λευκῷ δὲ γήρᾳ] ἐπῳδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας, διὰ τῦτο εἶπε τῷ λευκῷ, ἀπὸ τῦ ποιεῖν μένου τὸ ποιῶν.

SCHOL. INED. 620. Νῦν δ' αὖ] νῦν δὲ οἰωδότης γενόμενος τῆς οἰκείας ἀγνοίας, εὕρηται μέγα πένθος ἡμῖν τοῖς αὐτῦ φίλοις. *Bar.* 627. Ἦπυ παλ.] ἡ σύνταξις ἔστως· Οὕτως ἡ μήτηρ δ' Αἴαντος ἡ συνεθραμμένη σὺ χρόνῳ καὶ ζωῇ παλαιᾷ καὶ πολυημέρῳ, γήρᾳ δὲ λευκοποιῷ, ἤγουν λευκὰς ποιοῦντι τὰς τρίχας, ὅταν ἀκούσῃ αὐτὸν τὸν υἱὸν τὸν Αἴαντα ἀθλίως ἔχοντα καὶ βλαπτόμενον μανικῶς, ἀφήσῃ καὶ πενθήσῃ ἡ δυσυχὴς καὶ ἀθλία, θρῆνον μέγαν. ὁ θρῆνον μέγαν. ὁ θρῆνον ἐλεεινὸν παντὸς ἀηδόνος, ἀλλ' ὀξυφώνως μὲ βοὰς καὶ οἰμωγὰς πενθήσει. κλύποι δὲ χεροπληκτοι πεσοῦνται σὺν τοῖς ἤθεσιν αὐτῆς, καὶ σπαράγματα καὶ ξύσματα τῆς κόμης αὐτῆς τῆς ἀπὸ τῦ γήρους ὕσης λευκῆς. καλλίων γὰρ ἦν καὶ προτιμώτερος. κρυπτόμενον τῷ ᾄδῃ, ἢ ζῶν ματαίως σὺν νόσῳ μανικῇ καὶ ὀλεθρίᾳ. *Bar.*

633. Οὐδ'

Οὐδ' οἰκτρᾶς γόον
Ὄρνιθος ἀηδὼς
Ἥσει δύσμορος. 635
Ἀλλ' ὀξυτόνους μὲ ᾠδὰς
Θρῳώσει. χερόπληκτοι
Δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
Δῶποι, καὶ πολιᾶς
Ἀμύγματα χαίτας. 640

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. β'.

Κρείσσων γὰρ ἄδα κεύ-
θων, ἢ νοσῶν μάτην,
Ὃς ἐκ πατρῴας

Ἧκων

633. Οὐδ' οἰκτρᾶς γόον] οἷον ὁ μέτριον. ἀναστρεπτέον δέ· ἄρχει γὰρ τοῦ λέγειν τὸ ὁ εἰ' ἡ, ἐκ αἰλινον, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδὼς ἦσε, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲ ᾠδὰς, καὶ τὰ ἑξῆς. 635. Ἥσει δύσμορος] ἦσει γόον ὁ μέτριον, κατὰ τὴν ἀηδόνα, ἀλλ' ὀξύν. ἡ ἀηδὼ δὲ, κατὰ Μιτυληναίους. ἀηδόνος δὲ λέγει τὴν ἀφροσύνης ἐσερημένης διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν τὸν υἱὸν Ἴτυν. παρακάλλει δὲ τὸν ἀηδόνος θρῆνον καὶ τὸν Ἐριδοίας, καὶ εἰκάζει μείζω ἑαυτοῦ ἔσεσθαι τοῦ ἀηδόνος. 636. Ὀξυτόνους] ὀξυφώνους. τόνος, ὁ κοινῶς ἦχος, καθ' ὃ λέγεται Λύδιος τόνος, καὶ Φρύγιος. 639. Καὶ πολιᾶς] σεμνοπαθῶς ἡ πρόθεσις τῆς πολιάς. 641. Κρείσσων γὰρ ἄδα κεύθων] κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκὼς ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην, ὅ ἐστι μεμηνώς. μάτην γὰρ νοσεῖν, τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. ἢ λέγει ὅτι ὅταν αὐτὸν πόθηται, τετελευτηκότα, ὁ γὰρ μεμηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων ἀΐδα κεύθων· οἷον, ἄμεινον τῷ μεμηνότι ἐξεῖναι καὶ βίᾳ. οἷον, ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τοῦ Αἴαντος μανίας. μάτην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀψευδῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως, ὡς εἰλαῦθα. 643. Ὃς ἐκ πατρῴας] ὡς ἄνωθεν κατὰ πατρῴας γενεᾶς ἄρισα ἦκων. λείπει γὰρ τὸ ἄρισος. ὥστε προέχειν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων κατὰ γένος, νῦν δὲ κέκτηται θέσιν ἐμμένει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 633. Γόον ὄρνιθος] τοῦτο εἶπε διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν

Nec miſerabilis luctuoſum *carmen*
Volucris luſciniæ
Emittet infelix:
At clara valde voce
Plorabit: manuumque planctu
In pectora cadent
Ictus ſonori, & canæ
Fragmina comæ.

ANTISTROPHE. 2.

Potius enim eſt eum orco condi,
Quam ægrotare morbo incurabili,
Qui de paterno

Veniens

θελωεῖν τὴν ἀηδόνα τ ὐιὸν Ἴτυν. παραβάλλει δὲ τ τ ἀηδόνος θρῆνον κ τ Ἐριφοίας, κ εἰκάζει μείζω ὀιεῖνον ἴσεαξ ℈ τ ἀηδόν℗.

SCHOL. INED. 633. Οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ὕστ] ὁ τ παλαιῶν Ἑλλήνων λῆρος, ἱστορεῖ τὴν ἀηδόνα κ τὴν χελιδόνα, Πρόκνην κ Φιλομήλαν καλουμένας, θυγατέρας εἶναι ℈ Πανδίονος, ℈ βασιλέως τ Ἀθηνῶν. ὧν, τὴν μὲ Πρόκνην αὐτῦ θυγατέρα τὴν ὕστερον κληθεῖσαν ἀηδόνα, ὀιδῦναι πρὸς γάμον τῷ Τηρεῖ τῷ ἡγεμόνι τ Θράκης, παραγενομένῳ κ ἀπαντήσαντι πρὸς τ Πανδίονα, ὅτι ὕπω εἶη κατηγυσμένος γυναικὶ, μεθ' ἧς Πρόκνης, γεναῖ υἱὸν ἐπικληθέντα Ἴτυν, ὃν χήματι δολικῷ Λατριβόσης τῷ οἴκῳ αὐτῦ ℈ Τηρέως. εἶτα χρόνῳ πάλιν ποτέ, ℈ Τηρέως παραγενομένυ ὃν Ἀθήναις, κ ξενισθέντος ὃν τοῖς βασιλείοις ℈ κηδεστῦ, δῦναι τ γεννητόρων αὐτῆς ἡ Φιλομήλα, ἀπάραι σὺν τῷ Τηρεῖ ἡ δυναμένη ἔτι σίγᾳ τ ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ πόθον. καταινύσαντος δὲ ℈ πατρὸς Πανδίονος, ἀπῆρεν ἡ Φιλόμηλα σὺν τῷ Τηρεῖ. ὁ γᾶν Τηρεὺς, φθείρᾳ ταύτλν κατὰ τὴν ὁδὸν, κ φοβηθεὶς ἵνα μὴ ἐξαγγείλῃ τὸ πάθ℗ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Πρόκνῃ, πατήσας τ λαιμὸν αὐτῆς ἀπετεμνεν τλω γλῶσαν. ἀλλ' ὅμως αὕτη, ἱστργικοῖς ποικίλμασι κ ζωγραφίσμασι, κατεμήνυσε τὸ συμβὰν αὐτῇ δεινόν. τότε κοινῇ γνώμῃ ἵνα ἀντιπληξαιεν τ Τηρέα, κατασφάξασαι τ ὐιὸν Ἴτυν, κ ἑψήσασαι αὐτὸν, ἐσιῶσι τ Τηρέα τ βάρβαρον. ὕστερον δὲ γόντα ὀκ τ ἄκρων μελῶν, ἤγυν τ τε κεφαλῆς κ τ χερῶν κ ποδῶν, εἶναι τ ὐιὸν Ἴτυν, κ περισκοπῦντα ἀνελεῖν τήν τε Πρόκνην κ Φιλομήλαν, ℈ περιπαθῶς ἀνακαλύμενον τ ὐιὸν Ἴτυν, λέγυσι μεταποιηθῆναι μὲ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, εἰς ἔποπα, ἤγυν ἀγριοπετρνάλιον· τὴν δὲ Πρόκνην,

εἰς

Ἦκων γενεᾶς ἄριστος
Πολυπόνων Ἀχαιῶν,
Οὐκέτι σωτρόφοις
Ὀργαῖς ἔμπεδος,
Ἀλλ' ἐκλὸς ὁμιλεῖ.
Ὦ τλάμων πάτερ,
Οἷαν σε μῶμαι πυθέσθαι
Παιδὸς δύσφορον ἄταν;
Ἂν ἔπτω τις ἔθρεψεν
Αἰῶν Αἰακιδᾶν
Ἀτερθέ γε τῶδε.

ΑΙΑΣ,

εἰς ἀηδόνα· τὴν δὲ Φιλομήλαν, εἰς χελιδόνα. *Bar.* 634. Ἀηδὴς] ἤγουν, ἀηδόνος, ἡ ἀηδὼν, τ ἀηδόνος. καὶ ἡ ἀηδὼ τ ἀηδόος, καὶ ἀηδὴς, ποιητικῶς. L. B. 641. Κρείσσων] ἀντὶ τ κρείττων, ἀμείνων ἔτος, καὶ ὁ ἐπικρατέστερος. L. B. Κεύθων] ἤγουν, κευθόμενος, κρυπτόμενος. L. B.

647. Ὀργαῖς] ὁρμαῖς, τρόποις. 648. Ἀλλ' ἐκλὸς] τ προσήκοντος δηλονότι. 649. Ὦ τλάμων πάτερ] ἀπέστρεψε τ λόγον πρὸς τ Τελαμῶνα, οἷαν σε μῶμαι πυθέσθαι, τοιαύτην ἄτην οἵαν ἐθέλεις πέπονθε τῶν Αἰακιδῶν

Veniens genere *optimo*,
Ipſe optimus laborioſorum Achivorum
Non amplius in ſolitis
Conſiſtit moribus,
Sed extra ſe verſatur.
O infelix pater,
Qualis te manet audienda
Filii tui non tolerabilis calamitas?
Cujuſmodi nulla huc uſque tulit
Ætas Æacidis,
Præterquam huic uni viro.

AJAX

Αἰακιδῶν. παραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν ὁμοίων τὰ γένους τὰ αὐτῶν κακῶν. 652. Ἔθρεψεν] ἔσχεν. 654. Ἀτηρά γε τῇδε] χωρὶς τοῦτο ὁ Αἴας. ἤτοι ὁ χρόνος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 644. Ἦκων γενεᾶς ἄριστος] οὕτω γράφε, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ τὰ τροφῆς κώλῳ, οὕτω δὲ εὑρέθη καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν πάνυ. 645. Πολυπόνων] πολυμόχθων τὰ εἰς πόλεμον. ἤγαγεν, ὡς πατρὸς ἔχων τὸ πρὸς πολέμους καὶ μάχας ἀνδρείως ὁρμᾶν, τοῦτο μὲν ὁ ὡς φύσεως προσόντος αὐτῷ ἀπέφη, πρὸς δὲ τὰ παρὰ φύσιν ὥρμησεν ὑπὸ τὰ μανίας.

SCHOL. INED. 649. Ὦ τλάμων] οἵαν βλάβην δυσβάστακτον ὁ παιδὸς ἀπόκειταί σε.

655. Ἀπαιθ'

ΑΙΑΣ, ΤΕΚΜΗΣΣΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Αι. Ἆρ' ἔστιν οὗτος ὃν λέγουσιν ἐγγελᾶν
ἐμοὶ πρώτιστον ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς θεῶν;
Ἆρ' ἔστιν; ἢ τί φῶμεν; ἐν τίνι τρόπῳ;
Ἐπεὶ τό γ' εἶδος καὶ τὸ φύσημ' ἐμοὶ δοκεῖ
ὅμοιος εἶναι· καὶ τὸ μὴ κακὸν κακῶς
λέγειν ἐμοὶ δοκεῖ τι τοῦτο προσφέρειν.
Ἀλλ' εἰ σὺ τοῦτον ἐκ θεῶν ἐστὶν λόγος,
ἐμοὶ μὲν ἥκοις εὐμενὴς ἐμοὶ δ' ἀεί.
Ἐπεὶ τὸ νῦν γε καὶ πάρος πολλοὺς ἔχω
ἐν τοῖσδε τοῖς ἄγραυλα βουκολήμασιν
ἐκ τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἀπεστερημένους
βοῦς καὶ κριοὺς ἐσφαγιασμένους τε δὴ

AJAX, TECMESSA, NUNCIUS, CHORUS.

Iambi.

Aj. "CUncta longum & immensum tempus
" Promitque ignota, & *olim* nota occulit.
" Nec est quicquam non sperabile: quippe expugnantur
"Et sanctum jusjurandum, & animi pervicaces admodum.
Etenim ego, qui dudum vehementer obdurueram,
Ut ferrum *aqua* tinctum, *nunc* mollius loqui coactus sum
Ab hac muliere. Miseret enim me

Ipsam

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 658. Χὠ δεινὸς ὅρκος] ὅτι καὶ ὀμόσαντες πολλάκις τινὲς, ὑπὸ μεταβολῆς γίνονται τῷ χρόνῳ. 659. Ὅς τὰ δύνα] τὰ δεινὰ, τὰ μεγάλα ὑπέρβολον, λέγω δὴ τὸ ἄκαμπτον εἶναι. ἤγουν ὃς ἦν ἀνένδοτος. 660. Βαφῇ σίδηρος ὡς] ἢ πρὸς τὸ ὡς ῥᾳδίως ἴ. ἢ ὅτως, ὃς ἐπαρτέρει τὰ δεινὰ, ἤτοι σκληρὸς καὶ ἀνένδοτος ἦν, καθάπερ βεβαπτισμένος σίδηρος. ἢ πρὸς τὸ τότε, ἀντὶ δὲ ἐθηλύνθην τὸ σῶμα ὑπὸ τῆσδε τ γυναικὸς, ὥσπερ ἐν βαφῇ σίδηρος, ἤτοι βεβαπτισμένος ὑπὸ ἐλαίᾳ, θηλύνεται. ἔστι δὲ κρεῖττον τὸ πρῶτον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ σῶμα, ἐπεὶ καὶ τὰ σκληρὰ σπείνα διὰ τ γλώττης ἔφερεν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 655. Ἅπαντ' ὁ μ.] Αἴαντος μεταμέλεια δηλοῖ ἐφ' οἷς προεῖπε τ θάνατον αἱρεῖσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο γνωμικόν.

SCHOL. INED. 659. Κἀγὼ γ] ἤγουν κἀγὼ γ, ὃς ἐθηλυπάθην τότε, ἐμαλάχθην τὸ σῶμα παρὰ τῆσδε τ γυναικὸς, ὡς ὑπὸ βαφῆς ὁ σίδηρος. L. B. Κἀγὼ γ ὁ Αἴας, ὅστις ἐπαρτέρει τότε τὰ δύνα καὶ ἐθηλυπάθην, νῦν ἐμαλάχθην τὸ σῶμα παρὰ τῆσδε τ γυναικὸς τ Τεκμήσσης, ὡς ὁ σίδηρος γίνεται χαῦνος ἐν ταῖς βαφαῖς. ἰστέον ὅτι πυρωθεὶς ὁ σίδηρος καὶ βαφεὶς ἐν ὕδωρ, ἰσχυρὸς γίνεται. πυρωθεὶς δὲ ὁ σίδηρος καὶ βαφεὶς ἐν ἐλαίῳ, χαῦνος γίνεται. ἐνταῦθα δὲ τὴν ἐν ἐλαίῳ βαφὴν θέλει δηλῶν. Bar. 660. Στόμα] ἀντὶ τοῦ, τὴν σφοδρὰν ὀργὴν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ στόματος τῆς μαχαίρας. L. B.

Χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
Ἀλλ' εἶμι πρός τε λυτρὰ καὶ παραιτίους
Λιμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμοὶ,
Μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς.
Μολὼν δ' ὃ χῶρον ἔνθ' ἂν ἀσιβὴς κίχω,
Κρύψω τόδ' ἔγχος· τεμὼν ἔκθισον βελῶν,
Γαίας ὀρύξας ἔνθα μήτις ὄψεται,
Ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ᾄδης τε Ζωζόντων κάτω.
Ἐγὼ γὰρ ἐξ ὅ χειρὶ τῦτ' ἐδεξάμην
Παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενέστατον,
Οὔπω τι κερδὲν ἔχον Ἀργείων πάρα.
Ἀλλ' ἐς ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
"Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.

To!

663. Ἀλλ' εἶμι πρός τε λυτρὰ] πιθανὴ αὐτῷ ἡ ἔξοδος, ὡς ἐπὶ καθαρμόν. μονάσαι γὰρ βύλεται χάριν τῆ ἀναιρίσεως. 664. Λύματα] μολυσμόν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἢ φόνον ἀνθρώπε, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίεν, ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τῆ μιάσματος. 665. Ἐξαλεύσωμαι] φυλάξωμαι, ἐκκλίνω. 666. Μολὼν δ' ὃ χῶρον] εὑρήσω (φησὶ) τόπον ὃ ἐδεὶς ἐπιβήσεται. τῦτο δὲ πιθανὸν, ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολυθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος, ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν ἀφαχρήσασθαι. 667. Τόδ' ἔγχος] ἀντὶ τῆ τὸ ξίφος. Τεμὼν ἔκθισον βελῶν] τὸ ἔκθισον τῆ βελῶν ἐμῦ. βέλη δὲ ἀντὶ τῶν ἀμυντηρίων. βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα. 668. Γαίας ὀρύξας] μὴ λάβε εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' ὕτω λέγε, κρύψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνθα τῆ γαίας μήτις ὄψεται. 669. Ἀλλ' αὐτὸ νὺξ] λέγε τὸ νὺξ καὶ τὸ ᾅδης, κατὰ μὲν τὸ Φαινόμενον, ἀντὶ τῆ ἀφάνεια καὶ φθορά. τὸ δὲ ἀληθὲς, ἀφ' ἧς μάλιστα αὐτὸν καταλήψεται νύκτας καὶ θάνατος, ὧν αἴτιον τὸ ξίφος. 671. Δυσμενέστατον] δυσμενὴς, ὁ κακὰ νοῶν τινι, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐμενής. 674. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα] ὁ νῦς, ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῆ ἐχθρῶν ἐφίεσο· τῆ δὲ φίλων, καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, κακόδωρα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 664. Ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅτι ἢ φόνον ἀνθρώπε, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίεν, ὕδατι ἀπονίπτειν

Ipſam viduam inter hoſtes, filiumque orphanum relinquere.
Sed eo ad lavacra, & littoralia
Prata, ut cum pollutiones meas abluero,
Gravem iram devitem deæ.
Profectus autem, locum nullius tritum veſtigiis ſicubi reperero,
Hunc meum gladium occultabo, telorum inviſiſſimum,
In terra effoſa, ubi nemo viſurus eſt,
Sed Nox ipſum Plutoque ſub terra ſervent.
Ego enim ab illo die, quo hunc in manus ſumſi gladium,
Donum ab Hectore inimiciſſimo,
Nihil inde ab Argivis unquam percepi boni.
Sed verum eſt mortalium proverbium,
" Hoſtium dona non dona, nec utilia.

Quare

νίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν ϗ μιάσματος. 667. Ἔχθιστον βελῶν] τ' ἀμυντηρίων δηλαδή. βέλη γ῵ τὰ πεμπόμενα, κυρίως. 668. Γαίας ὀρύξας] μὴ λάθῃς εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' ἔνδοθεν λέγε, κρύψω δὲ τὸ ἐμὸν ἔγχος, ὀρύξας ἔνθα τ' γαίας ἀδεὴς ὄψεται. 669. Ἀλλ' αὐτῷ νυξ κάθης τε] ταῦτα φησὶ κατ' αὐτὸ τὸ φαινόμενον, ἀφάνεια ϗ φθορά. τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα ϗ θάνατον, ὧν αἴτιον τὸ ξίφος. 671. Δυσμενεστάτῳ] τοῦτο λέγει, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν πολέμιον αὐτῷ τε ϗ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ (ὅπερ ϗ αὐτὸς λέγει) διὰ τὸ μηδενὸς χρῆσθαι ἀπολαῦσαι, ἐξότου εἰλήφει παρ' αὐτοῦ τὸ ξίφος. 673. Ἀλλ' ἔς' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία] ἢ διὰ μέσου συναπτέον τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, ἢ ἔστως, ἀλλ' ἔστιν ἡ παροιμία ἀληθής. ἀντὶ δὲ εἰπεῖν δὲ τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, χωρὶς τοῦτο ἐπήνεγκε, ϗ ἔστι τῇ μὲ συνοίσει σωνημμένον, ϗ τῇ δὲ λόγου ὁρμῇ· κατὰ δὲ τὴν φράσιν, κομματικόν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 674. Ἐχθρῶν ἀδ'] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 662. Χήραν] χήρα ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ χαίνω, ὅ σημαίνεται τὸ κενίσκω, ϗ δ' ἄνηρ· ἤγουν ἡ γυνὴ ἡ ἐστερημένη τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς αὐτῆς. Bar. 671. Δυσμενεστάτῳ] δυσμενὴς, ὁ κακὰ νοῶν τινι. ᾧ ἐναντίον, ὁ εὐμενής. L. B.

675. Τοὶ

Τοὶ γὰρ τολοιπὸν εἰσόμεσθα μὴ θεοῖς
Εἶκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
Ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μή;
Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρπρώτατα
Τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὴν νιφοσιδεῖς
Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.
Ἐξίσταται δ' νυκτὸς αἰανῆς κύκλος,
Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
Δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
Στένοντα πόντον. ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
Λύει πεδήσας, ὃν δ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
Ἡμεῖς δ' πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;

Ἐγὼ

675. Τοὶ γὰρ τολειπὸν] ἐπιφθόνως ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ, ἀνίεις τὴν τάξιν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, θεὸς μὲ σέβει, εἶκειν δὲ Ἀτρείδαις, ὡς τῶν Ἀτρειδῶν ἐν ἤδη καὶ στρατηγούντων. 676. Ἀτρείδας σέβειν] μιμεῖται μὲν τὸ σώφρονα, κεχίνηται δὲ ὑπὸ δέους πάθους. 677. Τί μή;] διὰ τί οὐχὶ ἄξιον εἶκειν; 678. Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ] εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν; τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει, ταῖς ἀλλήλων ἀμοιβαῖσιν. ἐκ γὰρ ἀντιστοίχου τὸ πᾶν συνέστηκε. πρεσβύτης τις, ἐπεὶ καὶ νέος ἐγένετο. καθέζεται, ὅτι καὶ ἔστηκε. Τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτιρώτατα] ἤγαν, τὰ θεῖα καὶ δέος μὴ ποιοῦντα. 679. Νιφοσιδεῖς] τυτέσιν οἱ χιόνας συντιθέντες. σιδάζειν γὰρ καὶ τὸ συντιθέναι. 681. Ἐξίσταται] λέγει τοῦτο καὶ μὴ τὸ ὑπὸ, καὶ τάσσεται ἀεὶ ἐπὶ ὁδοῦ. τὸ δὲ ὑπανίσασιν, ἐπὶ καθέδρας. οἷον, ὑπανέξισαμαί σοι τὸ ὁδοῦ, ὑπανίσαμαι δέ σοι τὸ καθέδρας. λευκόπωλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ τὸν ἥλιον, ὃς ποιεῖ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἅρματος φασὶν οἰκεῖν, δύο ἵππους ἔχοντα λευκούς, ὧν τὸν μὲν, Λάμποντα, τὸν δὲ, Φαέθοντα ὀνομάζουσιν. Αἰανὴς κύκλος] τυτέσιν ὁ σκοτεινός, ἢ ἀδιάλειπτος. 683. Δεινῶν τ' ἄημα] λείπει ὑπὸ, οὗ ἦ, ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων σχέντα πόντον, ἄημα πρᾶον κοίμισεν αὐτόν. ἀὴρ μέν, ὅτι οὐ ἀναπνέομεν· πνεῦμα δὲ ἄνεμος, ἀήτης ποιητικῶς. καὶ αὖραι, ἀὴρ κινηθείς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν αὖραν ἐπὶ τῶν

ἐξ

Quare in posterum sciemus quidem Diis
Cedere, ac discemus Atridas venerari.
Principes sunt, cedendum est igitur. quid ni?
Nam & illa grandia ac potentissima
Honoribus cedunt: *faciunt* hoc nivosæ
Hyemes: frugiferæ æstati cedunt.
Concedit & Noctis tenebrosæ orbis,
Ut equis *vecta* candidis Dies accendat lumen:
Et acribus gementem flatibus levis aura sopivit
Pontum. omnipotens quoque somnus
Solvit impeditos, neque semper captos tenet *mortales*.
Cur igitur & nos non discamus esse modestiores?

Ego

ἐξ ὑγρᾶ ἀπ πνοᾶν τάτλαχ. τ δὲ ἄπνευον, ἐπὶ τᾶν ἐν ἀέρι πνευμάτων· τὰ πνεύματα δὲ κ τὰς ἀήτας ἐπὶ παντὸς ἀέρ κινηθέντος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 676. Ἀτρείδας σέβ] αἰτιῶ] κακῶς τινὲς ἐλαῦθα τ ποιητὴν, ὅτι δέον τὸ σέβ πρὸς τὰς θεὰς εἰπεῖν, τὸ δὲ εἶπεν πρὸς τὰς Ἀτρείδας, ὁ δὲ ἀναλλάχ εἴρηκεν. ἀγνοᾶντες ὅτι ἀδιαφόρως εἴρηκεν (ὥσπερ καί τινες τᾶν λογοποιᾶν) τ κυριολεξίας ἀδὲν φροντίσας. ἄλλως τε ἐ τὸ σέβειν ἀ μόνον πρὸς τὰς θεὰς, ἀλλὰ κ πρὸς τὰς ἀνθρώπους φαμλό. 680. Εὐκάρπῳ θέρ] διὰ τί ἀπ εἶπε τῷ ἔαρι, μ τὸν χειμᾶνα ὄντι, ἀλλὰ τῷ θέρ κ φαμλὸ ὅτι τὸ ἔαρ ἀπ ἔστιν ἄλλο ἢ χειμᾶνος μέρος κ ἀπρόοπ. ἔστι γ κ ἐν ἔαρι νιφετὸς πολὺς πολλάκις. διὰ τᾶτο ἀμφοτέρας τὰς ὑπερβολὰς εἰρηκεν, ὡς ἐναντίας. κ γ τὸ μετόπωρον μέρ ἐστὶ θέρους ῥαΐζοντος. 683. Ἐκοίμισε] παυθὲν δηλονότι κατεπράῦνε. τυτέστι, κ ἄπνευος σφοδρὸς κυμαίνων τὸν θάλασσαν, ἀπ ἀεὶ τᾶτο ποιεῖ, ἀλλὰ παυσάμενος, γαληνίω ἐς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 678. Καὶ γ τὰ δεινὰ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 676. Σέβ] σέβω κ σέβομαι γράφ. τὸ σέβειν, ἤτοι ζειν ἐπὶ τ θεᾶν μᾶλλον. L. B. 680. Εὐκάρπῳ] ἀντὶ τᾶ καρποφόρῳ, ὁμοίως τᾷ, εὔκαρπον ἄγραν. L. 681. Κύκλος] ἦγεν, ὁ κύκλος δὲ τ σκοτεινᾶς νυκτὸς ἐπέχωρεῖ τῇ λαμπρᾷ ἡμέρᾳ, ὥστε φέγγ φέγγ. τὸ δὲ χῆμα, τ Ἀττικᾶν. ὥσπερ κ λέγω λόγον, ἐ ἐπαινῶ ἔπαινον. *Bar.*

687. Ἐγὼ

Ἐγὼ δ' ὀπίσαμαί γὰρ ἀρτίως ὅτι,
Ὅτ' ἐχθρὸς ἦμεν, ἐς τοσόνδ' ἐχθρὸς ἦν τέως.
Ὡς καὶ φιλήσων αὖθις· ἐς τε τ' φίλον
Τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
Ὡς αἰὲν ὢ μνώμενα. "τοῖς πολλοῖσι γὰρ
" Βροτῶν ἄπιστος ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ χήσει. σὺ δὲ
Ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, θυγατέλευ γυναῖ,
Εὐχὰς τελείας τοῖσιν ὧν ἐρᾷς κέαρ.
Ὑμεῖς δ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
Τιμᾶτε· τεύξῃ τ' ἴσως μόλῃ, σημήνατε,
Μέλειν ἐμοὶ μᾶλλ', εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον.

Ὑμεῖς

687. Ἐγὼ δ'] ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίγνεται, εἰκὸς καὶ τὰς Ἀτρείδας φίλους ἀντ' ἐχθρῶν γενέσθαι. δεῖ δὲ (φησὶ) προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς, ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις, καὶ τοῖς φίλοις, ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως δὲ φησι χρῆναι τοῖς πράγμασι. 692. Λιμὴν] ἡ φιλία. ἢ γὰρ, ἤτοι ἑταιρείας φίλια· ἤτοι καταφλογὴ καὶ ὑποδοχή. 693. Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν] ὅρα πόσον ἐπικρατεῖ ὑπὸ δὲ πάθους ὁ λογισμός. ὁ τὰ σοφώτατα γὰρ εἰπὼν, ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. 697. Ὑμεῖς δ' ἑταῖροι] τὰ μὲν τ' ἀναιρέσιως, δῆλα τῷ θεατῇ· ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός· πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτὸν λελεγμένοις. 697. Τιμᾶτε] ἀντὶ τοῦ πείθεσθε. 698. Ὑμῖν ἅμα] γράφεται ὑπέρμεγα. 699. Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ'] αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 687. Ἐγὼ δ' ἐπίσαμαι] σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ γὰρ ἐγὼ δὲ, εἰς ὃ δὴν ἀποδίδοται, ἀλλὰ τιμὴν τὸν λόγον ἔλαβε τοῦ ἐπίσαμαι γάρ, πρὸς τοῦτο τὸν ἀποδοσιν ἐποιήσατο. ἀγνοοῦντες δέ τινες, οἱ μὲν φασι τὸ γὰρ ἀργὸν, οἱ δὲ τὸ ὅτι, διὰ μέσου τὸ ἐπίσαμαι γάρ ἀρτίως, λαμβάνοντες. καὶ μὴν καὶ ἑτέρως ψυχροτέρως ἐχὶ ἰδεῖν, τῷ ὅτι ἀντὶ δὲ λίαν χρωμένης. ὃς ἐάσαντες ἡμεῖς, φρενῶμεν ὡς ἔφαμεν. εὑροις δὲ καὶ παρὰ λογογράφοις πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα· καὶ μαρτυρεῖ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ ὀρφανῶν, λέγων ὅτως, Τὸν μὲν ἐν ἐμοὶ ἐς Ἀριστείδην ἔρωτα, ἐξ αἱρέσεως μοι δοθείσης ἀπαγαγών. τόδε, τὸ μὲν ἐν ἐμοὶ ἐς Ἀριστείδην ἔρωτα, ἀναπόδοτον ἐάσας. ἢ ὅτως, τὸ μὲν ἐγὼ

δὲ

Ego enim jampridem noveram
Cum hoſtis eſſem, ita quempiam odio habendum,
Ut & eum iterum amare poſſem; amicumque
Tantum opera juvare deſtino,
Quantum amicum non perpetim manſurum:
" multis enim
" Mortalibus infidus eſt ſodalitiis portus.
Sed hæc recte ſe habebunt. Tu vero,
Mulier, intro abiens deos ſedulo
Comprecare, ut conficiant ea quæ cupio.
Voſque ſocii eundem mihi, cum hac, honorem
Habete, & Teucro ubi venerit ſignificate,
Nos ut curet, & vobis ſit benevolus.
Ego enim eo vado, quo eundum eſt mihi.

Vos

δὲ πρὸς τὸ ὅτε ἀπόδος, τὸ δὲ, ἐπίσαμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι, διὰ μέσου. ὥσπερ γάρ φησι Συνέσιος, Ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι, σὺν ἀπαγορεύσῃς, τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ σὺν ἀπαγορεύσῃς συνάπτων, τὸ δὲ εὖ οἶδ' ὅτι, διὰ μέσου. ὅτω C τοῦτο. εὕροις δὲ κὴ ἐν ἄλλοις ἕτερα τοιαῦτα. γίνε) δὲ ἡ ἀπάτη σῴζεσθαι διὰ τὸ γάρ. 688. Ὅτ' ἐχθρὸς] ὑποῤῥῆσιν σῴζεσθαί τινες πῶς ὅτε ἐχθρὸς ἦμεν, καλῶς εἰπὼν ἐπὶ παῤῥησίᾳ μόνῃ, ἐπειδὴ τεθνήξεσθε ἤμελλε, μὴ κὴ τὸ ὠφελεῖν ἐθελόμην, εἶπεν, ἀλλὰ βουλήσομαι ἐπὶ μέλλοντος. ὃ γὰρ ἤμελλε ζῆν. κὴ φαμὲν ὅτι βουλόμενος ἀπατῆσαι αὐτὸς, ὥστε μὴ ὑποπτεῦσαι αὐτὸν τεθνήξεσθαι, τοῦτο ἐπὶ μέλλοντος εἶπεν. κὴ ἄνω ἀπατῶν αὐτὸς, Εἰσόμεθα θεοῖς εἰκῇ, κὴ Ἀτρείδας σέβειν, ἔφη. κὴ κατιὼν, Ἐγὼ γὰρ εἶμι' σκεῖσ', ὅποι πορευτέον. 692. Ἑταιρίας λιμὸν] καλῶς τοῦτο εἴρηκεν. ὁ γὰρ ἀληθὴς φίλος λιμὸς δίκην τοῖς αὑτὸν ἔχουσι καθίσταται, ἥτινα ἂν σὺν συμφοραῖς σωσεπίσωσι, καθάπερ ἐν θαλάσσῃ λιμὴν τοῖς χρησαμένοις χείμωνι.

SCHOL. INED. 687. Ἐγὼ δ' εἶπ'.] ἤγουν, Ἐγὼ δὲ κὴ εἰς τὸ φίλον κατὰ τοσαῦτα βουλήσομαι ὑπουργῶν ὠφελεῖν, ἤγουν ὠφέλιμος γίνεσθαι, ὡς εἰσὶ ὁ μυθεύτας. κὴ γὰρ ἐπίσαμαι ἀρτίως, ὅτι ὅτι ἦμεν ἐχθρὸς, μέχρι τοσούτου, ἤμην δηλονότι, ἐχθρικῶς, ἀντὶ δὲ ἐχθρὸς, ὡς κὴ αὖθις φιλήσων. L. B. 688. Ἐχθρὸς] αἱ ἐχυραὶ φιλίαι, ἰσχυρὰς κὴ τὰς ἔχθρας ἀπογεννῶσιν. *Bar.* 693. Σὺ δὲ] τὺ δὲ ἐλθοῦσα εἴσω, ὦ γύναι, εὔχου τοῖς θεοῖς ἀμετέλευς, τελεῖσθαι σκῆπτα θηλυότι, ὧν ἐρᾷ τὸ ἐμὸν κέαρ. ἤγουν ἡ ἐμὴ ψυχή. L. B. 697. Τιμᾶτε] τιμᾷ ἀρετήν τις, ἀντὶ δὲ ἐργάζεται). κὴ ἐπαινεῖ σιωπὴν, ἀντὶ δὲ σιωπᾷ. L. 699. Ἐγὼ γὰρ] αἰνιγματωδῶς λέγει ὁ Αἴας σῴζεσθαι τὴ αὐτῆ θάνατον. *Bar.*

700. Καὶ

Ὑμεῖς δ', ἃ φοίζω, δμῶες, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως 700
Πύθοισθε, νεῖ νῦν δυσχερῶ, σεσασμένον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'.

Χο. Ἔφριξ' ἐν ἔρωτι, θοὶ χαρὰν δ' ἀνεπάμιλλον
Ἰὼ, ἰὼ, Πάν, Πάν. ὦ
Πάν, Πὰν ἁλίπλαγκτε,
Κυλλανίας χιονοκτύπου 705
Πετραίας ἀπὸ δειρᾶδος φάνηθ', ὦ
Θεῶν χοροποῖ' ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσια

Ὀρχή-

700. Καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως] ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγων τὸ νοσεῖν· ὁ δὲ αἰνίττεται τὸ κακῶν ἢ βίᾳ. 702. Ἔφριξ' ἐν ἔρ.] ἀντὶ τοῦ ἀρθρώβλω τῇ ἡδονῇ. χρείας ἕνεκα τὸ χορικὸν νῦν παρείληπται. ἐξελθόντος γὰρ τοῦ Αἴαντος, ἔδει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι, ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται. ἔνθεν καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικὸν, ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. Ἅλλως. τέρπει ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύσασθαι τὸ νόσου τὸν Αἴαντα, καὶ φησὶν, ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα, καὶ βάλλομαι χορεῦσαι. εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιΐας, ὥστε ἐντιθέναι τὸ καὶ τοῦ ἡδέος. Ἀνεπάμιλλον] ἀνεπερώθητον, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεπτόν. οἱ εἰς ιν γὰρ ἀόριστοι τὰ δευτέρας συζυγίας τὰ εἰς μι, ὃ χρείαν ἔχουσι τὰ παθητικῶν καὶ τὰ μέσων χρόνων. 703. Ἰὼ Πάν, Πάν] ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα, ὡς χορῶν πρόξενον. καὶ αὐτοὶ δὲ τοῦτο ποιεῖ βιλων), ὡς ἐγνωκότος τοῦ Αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν. 704. Ἁλίπλαγκτε] ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα, ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα διώκοντες ἤγρευσεν, ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τιμᾶται), ἔνθα πλάζεται ἡ θάλασσα, ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίβρομε, ὅτι τὴν ἠχὼ ἐρᾷ. πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε δὲ, ἐπὶ Κυλλανίας ὄρους Ἀρκαδίας. 705. Χιονοκτύπου] ἀπὸ χιόνος τυπτομένου. 706. Δειράδος] ἀκρωτηρίου. ἀπὸ τῆς θέρας τοῦ τραχήλου. 707. Ὅπως μοι Νύσια] ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιεμένῳ παιτοίαν, τὴν ἐκ σοῦ διδαχθεῖς σοι γενομένῳ, ἀλλ' ἐκ φύσεως. ἐδεῖς γὰρ ἐδίδαξε τὸν Πᾶνα. 708. Κνώσια] ἐν Νυσίᾳ καὶ ἐν Κνωσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. ἡ Νυσία, τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά.

καὶ

Vos vero, quæ dico, facite: & forte cito
Audietis, etsi nunc miser sum, me liberatum.

ANTISTROPHICA. STROPHE.

Cho. Horreo præ lætitia, & gaudio supra modum exulto.
Io, Io, Pan, Pan,
O Pan, Pan, mari pererrato,
Cylleniæ nivalis
Saxoso de jugo nobis appare.
O inter Deos chorearum auctor, & dux, *appare*, *inquam*, ut mihi
Bacchica & Corybantiaca

Tri-

καὶ συναύλῃ τῷ Κνώσιε· καὶ ἡ Κνωσὸς ἡ Διονύσε. Ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι Διονυσιακαὶ, αἱ δὲ Κορυβάντιαι, καὶ ἐνόπλιοι· Νύσιαι δέ, αἱ Διονυσιακαὶ, παρὰ τὴν Νύσην. Κνώσιαι δὲ, αἱ Κορυβάντιαι. καὶ Κνωσὸς ἡ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς. τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν, Βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ καὶ Πυρρίχη. Νύσιαι δέ, αἱ Βερεκυνθιακαί· τῆς γὰρ Νυσίας ἡ Βερέκυνθος. Κνωσία δὲ, Κρητική.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 704. Πὰν ἀλίπλαγκτε] τὸ Πὰν ἔτω καλεῖ ἀφ' ἁ τὸ τὰ ποίμνια, ὧν ἔφορος ἔστι, ἔαρος ὥρα καὶ θέρους αἰγιαλοῖς πλησιάζῃ. 708. Νύσια Κνώσια] Νύσα καὶ Κνωσὸς πόλις ἐν αἷς Διονύσε τιμωμένε ὀρχήσεις ἐγίνοντο. φασὶ δὲ ὡς καὶ ἐν τῇ Νύσῃ ταύτῃ Ζεὺς δι' ὑτὸς, ὁπότε τὴν Σεμέλης κεραυνοβληθείσης ἐῤῥαψάμενος αὐτὸς τὰς σφετέρας γονὰς ἐν τῷ μηρῷ, δέκα μῆνας ἐξ ἀρχῆς ἔφερεν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 707. Θεῶν χορο.] ἐν τῷ θεῶν συνίζησις.

SCHOL. INED. 700. Ἂν μ' ἴσως] τὸ ἂν καὶ τὸ ἴσως ἐκ παραλλήλε. *Bar.* 701. Σεσωσμένον] ἰσέον, ὅτι ὁ Αἴας ἡγεῖτο τὸν αὐτῷ θάνατον σωτηρίαν. διὸ καὶ σεσωσμένον ἑαυτὸν λέγει ἐνταῦθα. *Bar.* 702. Ἔφριξ'] ἦγεν, ὀρθαὶ ἔστησαν αἱ τρίχες μου ὑπὸ ἔρωτος, ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἡδονῆς. ὑπὸ εὐχαριτίας ἀνέπλην, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ὑπόπλεος ἐγενόμην. L. B. Ἀνεπλάμην] ἀνεπλερώθλω, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέπλω. οἱ εἰς ην οὐ ἀόριστοι τὸ δεύτερας συζυγίας τοῦ εἰς μι, ὃ χρείαν ἔχουσι τοῦ παθητικῶν ἢ τῶν μέσων χρόνων· ἐπεὶ ὅτοι, τὰ αὐτὰ ἐκείνοις δύνανται. οἷον ἵστημι, στήσω, ἔστησα, ἐπὶ ἐνεργείας. ἔστην δὲ ἐπὶ παθητικῆς καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς. ἀφ' ἧς εὐκλεικὸν, σταίην. ὅτω δὴ καὶ ἵσταμαι, ὁ μέλλων πλήσομαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος τῆς ἐνεργητικῶν, ἔπλην. καὶ λελωβάνε] ἐπὶ ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς. *Bar.* L. B. 704. Πὰν ἀλίπλαγκτε] τετέσι, θαλασσόκλυστε. ἔστι δὲ νησίδιον τι πλησίον Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἦν ναὸς τοῦ Πανὸς, ὅθεν λέγεται θαλασσόπλαγκτος. Πὰν,

Ὀρχήματα αὐτοδαῆ
Ξωὸν ἰάψῃς.
Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων
Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
Ὁ Δάλιος, εὔγνωστος
Ἐμοὶ ξυνείης ἁμὰ παντὸς εὔφρων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἤλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
Ἰὼ, Ἰώ· νῦν αὖ νῦν
Ὦ Ζεῦ, πάρα λυκὸν
Εὐάμερον πελάσαι φάος
Θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
Λαθί-

Παὶν] μυστικώτατος γὰρ ὁ Πάν. λέγει δὲ δίς. τὸ δὲ χῆμα, ἐπαναλῆψις ἁμὰ ἡδονήν. *Bar.* 706. Φάνηθ'] φάνηθι, καινόνισον, φαίνω. ὁ μέλλων, φανῶ. ὁ ἀόρις πρῶτος, ἔφηνα. ὁ δεύτερος ἀόρις, ἔφανον. ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόρις, ἐφάνην. ἡ μετοχὴ, ὁ φανείς, ὁ φανέντος. καὶ τὸ προσακλικὸν, φάνηθι. ὁ κάνων. πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος ἁμὰ ὑς κλινομένη, εἰς δι ποιεῖ τὸ προσακλικόν. *Bar.* 708. Νύσια Κυώσια] τετέσι, Διονυσιακὰ καὶ Κορυβαντικά. ὀνόματα ἀπὸ τόπων. ἔσι δὲ ἡ Νυσὰ, καὶ ἡ Κυωσὰ, κλίνονται δὲ ὡς ἡ Σαπφώ. *Bar.*

709. Αὐτοδαῆ] αὐτομαθῆ, ἃ οὐκ φύσιως ἔχεις, ὦ διδασκαλία. 711. Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι] ἀναγκαίως καὶ τοῦτο ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως, ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἀπαντᾶν. μέλει μοι τόδε πρᾶγμα, καὶ τοῦδε τοῦ πράγματος, καὶ τάδε τὰ πράγματα. καὶ μέλουσί μοι τάδε τὰ πράγματα. 712. Ἰκαρίων σὺ' ὑπὲρ πελαγέων] ὅτι σὺ τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει ἡ Δῆλος. 713. Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων] παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων ἁμὰ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, τετέσι τῆς Δήλου. 714. Εὔγνωστός ἐμοὶ ξυνείη ἁμὰ πάντ.] φανερὸς ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖς με. 716. Ἤλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμ.] ὁ Αἴας ὁ ἀρήϊος, ἢ ἄρης ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν Αἴαντα, ἤλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Αἴαντος.

Tripudia præſens ſimul capeſſas,
Quæ tu ipſe per te didiciſti.
Nunc enim mihi libet ſaltare.
Tuque Mare Icarium trajectus,
Rex Apollo
Delie, præſens
Mihi adſis, per omnia benevolus

ANTISTROPHE.

Solvit enim gravem dolorem ab oculis Mavors.
Io, Io : nunc iterum nunc,
O Jupiter, adeſt lux candida,
Qua nobis licet auſpicato
Celeriter pontivagas ad naves accedere, quando
Ajax
Sui

ὁ Ἄρης δὲ, ἡ λύσσα, ἡ μανία. 717. Νῦν ὦ Ζεῦ πάρα] νῦν πάρεσιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐγγίσαι τὰ νεῶν. πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν αἰδῶ. 719. Πελάσαι] ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. 720. Ὅτ' Αἴας λαθίπονος] ὅτι δὴ ὁ Αἴας πάρεσιν ἐκ μετανοίας ἐπὶ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς, καὶ κατατίθεται τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 712. Ἰκαρίων] ἐν ᾧ ἡ Δῆλος κεῖται, Ἰκάριον καλεῖται πέλαγος, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Ἴκαρον πεσεῖν, ἐρρυηκότων τῶν ἐκ κηρῶν πτερῶν ὑφ' ἡλίου. Πελαγέων] διφθογγογραφούμενον ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν εὑρηκα, καὶ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· πρὸς δὲ τὸ κακόνα τὸ κλίσεως ὁ καλῶς ἔχει. δοκεῖ μοι ἐν ὡς ἐλλιπές εἶναι τὸ κῶλον. τοῦτο δέ ἐστι γνῶναι ἀπὸ τοῦ κώλου τοῦ ἀντιστροφῆς. ἐν ἐκείνῳ γὰρ θεῖόν τι ὂν, ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν. Ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης] ἤτοι ὁ θεός. ὅτι γὰρ αἰτία τῆς μανίας. ἢ τὸ Ἄρης ἀντὶ τοῦ ὁ πολεμικὸς Αἴας. τὸ ἢ ὀμμάτων, ἢ τῶν ἡμετέρων, ἢ τῶν ἑαυτοῦ.

SCHOL. INED. 712. Ἰκαρίων] ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει ἐστὶ νῆσος τοὔνομα Δῆλος, ἐν ᾗ λέγεται τὸν Ἀπόλλωνα τεχθῆναι καὶ τὴν Ἄρτεμιν. ὠνομάσθη δὲ Ἰκάριον πέλαγος, διὰ τὸ πνιγῆναι ἐκεῖ Ἴκαρον τὸν υἱὸν Δαιδάλου τοῦ Κρητός. *Bar.* Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων] ἦγεν, διὰ τῶν Ἰκαρίων δὲ πελαγέων ὁ ἄναξ ὁ Ἀπόλλων ὁ Δήλιος ἐλθὼν εὐγνώστως συνείης διὰ παντὸς ἐμοὶ, μετὰ ἡδονῆς. L. B. 720. Θοῶν] θοῶν, καὶ ἀκυάλων ἐκ παραλλήλου. ἦγεν ταχείων, τουτέστι τῶν διερχομένων ταχέως ἐπὶ θαλάσσης. L. B. *Bar.*

Λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
Πάνθυτα θέσμια
Ἐξήνυσεν, εὐνομίᾳ
Σέβων μεγίστᾳ.
" Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει
" Τε καὶ φλέγει· καὶ οὐδὲν ἀναύδη-
τον, οὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη
Θυμῷ Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

IAMBOI.

Αγ. Ἄνδρες φίλοι, τοπρωτον ἀγγεῖλαι θέλω.
Τεῦκρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο
Κρημνῶν· μέσον δὲ πορσμολῶν στρατήγιον,
Κυδά-

722. Πάνθυτα] πάνσεπτα. 723. Ἐξήνυσεν] ἐξεπλήρωσεν. 725. Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος] τὰ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος λῃστὰ πολλῶν εἰρημένα, διὰ βραχέων ἐξῆλθεν. 726. Ἀναύδητον] ἀπόρρητον. ἀνέλπιστον. ἄλεκτον. 727. Εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων] ὁπότε ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νείκεων ὁ Αἴας μετεπείσθη, καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν, τοῖς Ἀτρείδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἀπορήσειεν ἄν τις συνταῦθα πῶς πρῶτον εἰς τὸ μετανεγνώσθη αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε τῷ θυμῷ, ἔπειτα γενικὴν τῶν μεγάλων νείκεων. καὶ φαμὲν ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν ὡς καθὼς τὸ μετανεγνώσθη ἀπῄτει, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μετανεγνώσθη λέγων κατὰ τὸν θυμόν, εἰς δὲ τὰ μεγάλων νείκεων, κατὰ φύσιν. 730. Ἄνδρες φίλοι] ἄγγελος ἥκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ Τεύκρου. θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου. τῷ Αἴαντος ἔξω ἑαυτὸν ληστρεύοντι, ὡς εἶχον οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ὅτε ἡ Τέκμησσα, γνῶναι τὸ πραχθέν. πιθανῶς οὖν ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας, παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι κατὰ ζήτησιν. καὶ ὅταν ἐπιτεύξονται τῷ πλοίῳ. δεξιῶς δὲ καὶ τὸ, τὸν Κάλχαντα μαθεῖν οἰκεῖον τῷ μάντει. καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασαι· Αἴαντος γὰρ καταλιπόντος, προῆλθεν ὁ ἄγγελος. εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος καὶ τὴν ζήτησιν, ἔξεισιν ὁ Αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. τῷ δὴ διατῇ ἐδεῖν ἄρ-

γου

Sui oblitus doloris iterum *eſt*, deorumque rurſus
Venerandos omnibus
Abſolvit ritus, lege
Colens eos optima.
" Omnia longum tempus conſumitque,
" Et accendit: & nihil non ſperandum;
Siquidem præter ſpem
Ajax reſipuit, animis
Erga Atridas pacatis, magniſque jurgiis.

IAMBI.

Nun. Viri amici, hoc primum nunciare volo.
Teucer jam recens adeſt à Myſiis
Rupibus: media autem ingreſſus caſtra,

Con-

γὸν παραλείπεται, πεποικιλμένης διαφόρως τ ἐν τῇ σκιᾷ προσωποποιΐας. 732. Κρημνῶν] τ χωρίων. Στρατήγιον] στρατήγιον δὲ τὸ στρατόπεδον, Ἀττικῶς. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπ ὃς τοῖς στρατηγοῖς ἀφίεραι μ τ ἄλλων τ πρεχόντων βουλεύεσθ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 721. Λαθίπονος] ἤγουν, ἐπιλελησμένος ὑπῆρξε τ πόνων, κ τ λύπης, ἣν ἀπὸ μανίας εἶχεν. 723. Ἐξήνυσεν] ἐξεπλήρωσεν. ἤγουν ὅπερ οἱ θεοὶ ἀποδέχονται, σέβειν τε αὐτὸς λέγω, κ τιμὰς νέμειν τοῖς ἄρχουσι, ταῦτ' Αἴας τελεῖν ὑπέρχετο νῦν, τἀναντία πρόσθεν ὑπὸ μανίας φρονῶν. 726. Καὶ ἀδὲν ἀναύδητον] οἱ γράφοντες, κ ἀδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἄν, ὡς ἴσασι τὰ θεῖ τῶν μέτρων. διὸ θεμιτὸν ὂν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τ τροφῆς. ἀλλὰ κ οἱ γράφοντες θυμὸν, τὸ μὲν μικρὸν ἀ καλῶς γράφουσι. μακρὰ γὰ ὀφείλει εἶναι ἡ τοιαύτη συλλαβὴ, ὡς κ ἡ τῆ κώλε τ τροφῆς. 732. Προσμολὼν στρατήγιον] ἤγουν τὸ στρατόπεδον. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπ ὅς τοῖς στρατηγοῖς ἀφίεραι μ τῶν ἄλλων τῶν πρεχόντων βουλεύεσθαι. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 725. Πάνθ' ὁ μέ.] γνωμικόν. 729. Νεικέων] συμβίζησις. 730. Ἄνδρες φίλοι] προκατάστασις κ διήγησις τῶν συμπάντων Τεύκρ.

SCHOL. INED. 727. Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων] ἀδὲν ἀνέλπιστον ἀποφήναιμι, ἐπειδὴ ὁ Αἴας μετεβλήθη κατὰ τὴν ψυχὴν, ὁπ τῶν ἀνελπίστων κ μεγάλων φιλονεικιῶν τῶν κατὰ τ Ἀτρειδῶν. *Bar.* 732. Κρημνῶν.] ἤγουν, ἀπὸ τ κρημνώδους τόπου τ Μυσῶν. L. B. Προσμολὼν στρατ.] ἤγουν ἐλθὼν πρὸς μέσον τὸ στρατήγιον, ἤγουν τὸ στρατόπεδον, τὸ στράτευμα. L. B.

733. Κυδά-

Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶ.
Στείχοντα γὰρ περόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
Μαθόντες, ἀμφέσπασαν, εἶτ' ὀνείδεσιν
Ἤεισαν ἔνθεν κἄνθεν· κἄτις ἔθ' ὃς ἔ.
Τὸν τῆ μανέντα. κἀπιβαλοῦτῆ ςρατῆ
Ξιώαγμον ἀποκαλῦντες, ὡς δὴ ἀρκέσοι
Τὸ μὴ ἐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.
Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥςε κὴ χεροῖν
Κλεαῖν ἐρυςὰ διεπεραγώθη ξίφη.
Λήγει δ' ἔρις θραμοῦσα τῆ πρεσωτάτω,
Ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγω.
Ἀλλ' ἡμῖν Αἴας πῶ' ςιν, ὡς φράσω τάδε;

" Τοῖς

733. Κυδάζεται] λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. κὴ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ, Ἄμυκε μὴ κύδαζέ μου τ πρεσβύτερον ἀδελφόν. κὴ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ, Οὔτι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. τί γάρ; ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδων ἐπὶ τ ὕβρεως. 736. Ἤρασαν] ἐπλησίον. ἐβλασφήμων πάντες ὁμοφωνοῦντες. 738. Ἀποκαλοῦντες] Ἀττικὸν ἔθος, τὸ ἐπιφέρειν νικοῖς πληθυντικὰ, κὴ ἀνάπαλιν. ὡς ἐ νῦν, Οὔτις ἔθ' ὃς ἠχὶ ἔλιγε σύναιμον αὐτὸν ἀποκαλῶν. Ὡς ἂν ἀρκέσοι] ἐπὶ δ Τεύκρου, ὡς ἂν ἀρκέσοι ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόλευςος γενέσθαι. ὡς ὁ κωλύσῃ αὐτὸν καταλιθωθῆναι. 739. Κατεξανθεὶς] ἦγουν βαλλυθεὶς ὑπὸ τ πετρῶν. 741. Διεπεραιώθη] διειλκύσθη. διῆλθεν. ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰ εἰς πέρας ἑλκυσθῇ, ἂν ἐξέρχεται. 742. Λήγει δ' ἔρις] ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα, κὴ προκόψασα, ἔςη τῇ συναντήσῃ δ λόγου Νέςορος. ὁν τ Ἀχιλλέως δὲ πρὸς Ἀγαμέμνονα ἀρχῆς παραγέγραπται· κὴ ὥσπερ ὁ Νέςωρ ἐκεῖ διαλλάσῃ, ἕτω κὴ νῦν οἱ γέροντες. ἡ ἔρις δ προκόψασα προσωτάτω, λήγει ὁν συναλλαγῆς λόγου τ γερόντων, οἷον ὁν τ ὁμιλίας. 743. Ἐν ξυναλλαγῇ λόγου] τῇ ἀμοιβῇ δ λόγου κὴ συμβιβάσει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 744. Ἀλλ' ἡμῖν] τὸ ἡμῖν οἱ τραγικοὶ διτονίζουσι, ποτὲ μὲν ἐκθλίβοντες, ὅτε κὴ μακρὰν ἔχει τὴν λήγουσαν· ποτὲ δὲ ὀξύνοντες, ὅτε ὁ βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει. κὴ δοκεῖ μὲν βραχὺ εἶναι, ὡς μὴ ἀπὸ συναιρέσεως γινόμενον. ἐ γάρ ἐςιν εἰπεῖν ἡμεῖν ἡμῶν. φύσει ὃ πᾶσα δοτικὴ, μὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔχουσα τὸ ι, βραχὺ αὐτὸ ἔχει. πρὸς ἀναλογίαν

βραχὺ

Conviciis urgetur ab omnibus Argivis ſimul.
Progredi enim eum ulterius cum ſenſerant, undiq;
Circumſteterunt, deinde maledictis,
Proſcindebant hinc inde (neque quiſquam erat qui non)
Ipſum furentis & inſidiantis exercitui
Fratrem *ad invidiam* vocantes, ut vix abſit
Quin ſaxis totus laceratus moriatur.
Eo uſque venere ut jam manibus
E vaginis ſtricti educerentur gladii.
Conquievit tamen contentio, ad ſummum progreſſa,
Senum compoſta ſermonibus.
Verum ubi nobis eſt Ajax, ut hæc narrem?

" Nam

βραχὺ μὴν τοὶ δ' ἡμῶν κ' ἡμᾶς μακρὰν ἐχόντων τὴν λήγουσαν, μακρὸν κ' αὐτὸ σύνιστε γίνεται, κ' τ' αὐτὸν αὐτοῖς τόνον δέχεται. ὅπερ ⊂ ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, ὅτι δὲ τὸ ἡμῖν δύναται κ' βραχέῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν, τεκμήριον τὸ ἄμμιν κ' ὔμμιν, βραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντα, ἃ δεῖ ἀναβιβάζειν τ' τόνον, ἀλλ' ὅτι ⊂ τὴν ἀρχὴν ταύτην βραχεῖαν εἶχεν. ὡς ⊂ τὸ ἐστὶ ⊂ ἔστι, τὰ γὰρ μακρὰν τὴν λήγουσαν ἔχοντα, ⊂ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, μακρὰν πάλιν αὐτὴν φυλάττει, οἷον τὸ χθῦ, ἀπόχθυ, θῦ, ἀπόθυ, κ' ὅσα τοιαῦτα. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 739. Τὸ μὴ ἐ] συνίζησις. 741. Κυλεῶν] συνίζησις.

SCHOL. INED. 733. Κυδάζε] κατ' ἐυφημισμόν. κυδαίνω ⊂ κυδάζω, τὸ δοξάζω. ἀντὶ δὲ ⊃ εἰπεῖν κυκάζε), ἤγυν λοιδορεῖ), κυδάζε) εἶπε. *Bar.* 734. Ἐν κύκλῳ ἀμφέσησαν] Ἀντὶ ⊃, περιεκύκλωσαν. L. B. 736. Ἥραστον] ἔοικεν ἀπὸ τούτου ⊃ μέρος ⊂ ἐξ οὗ εἶπεν. L. Κότις ἔοθ'] ἤγυν, ὑβρὶς ἐστιν ὅσις οὐκ ἔοικε δηλονότι ὀνείδεσιν. L. B. 738. Ἀρκέσοι] ἤγυν, οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ δηλονότι. ἤγυν, ὁ βοηθήσοι τὸ μὴ θανεῖν, καταξανθεὶς πέτραις. ἤγυν, ἁλωνθεὶς ὑπὸ τ' πετρῶν. L. B. Καὶ ὅτως οὐκ ἀρκέσῃ αὐτῷ τῇ Τεύκρᾳ, τὸ μὴ μόνον θανεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ καταξανθεὶς πᾶς πρῶτον πέτροις, θνήξεται. *Bar.* 739. Πέτροισι] ἡ πέτρα, κοινὸν, ὁ πέτρος Ἀττικόν. *Bar.* 740. Ὥστε ⊂ χεροῖν] ὥστε ⊂ ξίφη ἁλ' τ' χειρῶν διεπεραιώθη ἐυσά. ἤγυν διόλου ἐξειλκύσθη τῶν κολῶν. L. B. 742. Λήγῃ δ'] τετέσιν, αὐξηθεῖσα ἕνεκα ⊃ ἐλθεῖν εἰς πλεῖον, ἔληξεν, ἢ ἔρις ⊂ παρανίσῃ ⊂ διδασκαλίᾳ ⊃ λόγῳ τ' γερόντων ἀνδρῶν. *Bar.*

746. Οὐκ

" Τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλῶν λόγον. 745
Χο. Οὐκ ἔνδον. ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
Βυλὰς νέοισιν ἐξκαταζεύξας τρόποις.
Αγ. Ἰὼ, ἰώ.
Βεβαδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τλήμων τλὼ ὁδὸν
Πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνλω ἐγὼ βεβαδύς; 750
Χο. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑποπτανισμένος;
Αγ. Τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
Μὴ ἔξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ.
Χο. Ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
Γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλυ. 755
Αγ. Ταῦτ' ἔστ' ἄπτη μωρίας πολλῆς πλέα,
Εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
Χο. Ποῖον; τί δ' εἰδὼς τῶνδε πράγματος πέρι;
Αγ. Τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
Ἐκ γὰρ σωτῆρος καὶ τυραννικῆς κύκλου 760

Κάλχας

746. Οὐκ ἔνδον] σὺν συντόμῳ. ἐκ ἀναγκαῖον γὰρ διλογεῖν περὶ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής. 747. Νέοισι] καινοῖς· Ἐγκαταζεύξας] συνθεὶς. 748. Ἰὼ, ἰώ.] εἰδὼς ἀπὸ δαίμονος ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται, τοῦτο προαναφωνεῖ. 750. Ἢ 'φάνλω ἐγὼ βραδύς] ἤπερ. φησὶ δὲ ὅτι ἐκ ἐθράδυνα παραγενόμενος, ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην. 751. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ'] οἷον τί σοι λείπῃ ὅπερ σπάνιον ἐστι πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν; ἐσπάνιζε γὰρ τὸ ἀμφὶ νοῦν εἶναι πρὸ ὀλίγου αὐτὸν παραγεγονέναι, καὶ σὺν Σιμωνίδῃ ἐπὶ δὲ πρὸς Αἰγέα ἀπαγγέλλει πεμφθέντος, Βιότῳ δέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών. Ὑποπτανισμένον] δεόμενον τῆς Αἴαντος παρουσίας. 752. Τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα] ἀναπαίως διηγεῖται, ὁπότ' ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν Αἴαντα. ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ θεάτρῳ. λέγει δὲ ὅτι ἀπηγόρευσεν ὁ Τεῦκρος μὴ παρεῖναι τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔξω. ὃ δὲ μὴ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος σάζει ἡ ἔννοια.

753. Παρ-

" Nam dominis oportet rem omnem indicare. 745
Cho. Non est intus. sed modo abiit, nova
Consilia novis ut adjunxit moribus.
Nun. Heu, Heu.
Tardene ergo hac via
Teucer hunc me misit? an ego tardius veni? 750
Cho. Quid est in hoc negotio, quod desideretur?
Nun. Virum hunc vetuit Teucer in tentorio *clausum*
Non foras exire, priusquam ipse præsens adesset.
Cho. Sed abit sane conversus ad optimum consilium,
Ut ab ira cum Dis in gratiam redeat. 755
Nun. Hæc verba prorsus fatuitatis sunt plena,
Siquidem quid Calchas *ei* benevolus veri prædicat.
Cho. Quodnam? quidve hac de re compertum habens?
Nun. Tantum novi, & præsens adfui:
Ex consilio enim & corona regum 760
Calchas

753. Παρήκειν] παριέναι. 754. Πρὸς τὸ κέρδιστον] ἦγεν πρὸς τὴν ἐπικερδῆ καὶ ἐπωφελῆ γνώμην. 755. Ὡς καταλλαχθῇ χόλῳ] πιθανῶς, ὡς πολῖται, χόλον καὶ ὀργὴν μανίαν λέγουσιν. οἴχεται ἂν τραπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆ γνώμης, ὅπως τὴν ἔχθραν καττάθηται, καὶ διαλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τῆς χόλου. 756. Ταῦτ' ἐστὶ τἄπη] ἐπίσανται γὰρ ἀκηκοέναι τὰ παρὰ τοῦ Κάλχαντος. Πλέα] ἦγεν πεπληρωμένα. πλέον, τὸ ὠφελιμώτερον, μικρὸν, καὶ κλίνεται πλέονος· πλέον δὲ, τὸ ἀνάπλεων, μέγα. 757. Εἴπερ τι Χάλχας] οὐκ παροιμίας ὁ στίχος παρῆκται, ἣν καὶ Ἀριστοφάνης ἀναγράφει. 760. Κύκλῳ] χορῷ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 754. Πρὸς τὸ κέρδιστον] πρὸς τὴν ἀμείνονα βουλήν. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κέρδιστον τῆ γνώμης. λέγει δὲ τὴν ἐπὶ καθάρσιῳ ἔξοδον. 759. Καὶ παρὼν ἐτύγχανον] ἦγεν δὲ μέλλω εἰπεῖν, ὃ παρ' ἄλλου ἤκουσα, ἀλλ' αὐτὸς παρὼν ἠκροώμην.

SCHOL. INED. 748. Ἰὼ, ἰώ] εἰδὼς ὁ ἀγγελος ἀπὸ τοῦ μάντεως, ὅτι κακὸν γίνεται τῷ Αἴαντι τοῦτο τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν ἔνδον τῆς σκηνῆς, προαναφωνεῖ τὸ Ἰὼ, ἰώ. *Bar.* 758. Εἰδὼς τοῦδε πράγμ.] τοῦδε τοῦτο τοῦ πράγματος, ἦγεν τῆς ἐξελεύσεως τοῦ Αἴαντος. L. B.

Κάλχας μεταςὰς οἴΘ. Ἀτρειδῶν δίχα,
Εἰς χεῖρα Τεύκρυ δεξιὰν φιλοφρόνως
Θεὶς, εἶπε, κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
Εἶρξαι κατ' ἦμαρ τὸμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκιωαῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν, 765
Εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
Ἑλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θ' ἡμέρᾳ μόνῃ
Δίας Ἀθάνας μιῶις, ὡς ἔφη λέγων.
" Τὰ γὰρ θείασα κἀνόνητα σώματα
" Πίπτειν βαρείαις θεὸς θεῶν δυσπραξίαις 770
" Ἔφαχ' ὁ μάντις, ὅςις ἀνθρώπυ φύσιν
" Βλαςῶν, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.
ΚεῖνΘ δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμηΘ,

Ἄνας

761. Μεταςὰς] μεταχωρήσας. μεθίσας. τὸ ἀμείβειν ςάσιν ἐκ ςάσεως· καὶ μεταβαίνειν τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπυ. Ἀτρειδῶν δίχα] πάνυ ἀξιοπίςως. ὅτι ἐκ ἀντικρυς τῶ βασιλέων ὁ μάντις διελέγετο, ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ, κατ' εὔνοιαν τῦ Αἴαντος. 763. Παντοίᾳ τέχνῃ εἶρξαι] ἤγυν, κωλῦσαι ἀφ' παντοίας τέχνης καὶ μηχανῆς τὸ Αἴαντα ὑπὸ ταῖς σκηναῖς κατὰ τὴν παρεῦσαν ταύτην ἡμέραν. 765. Ἀφέντ' ἐᾶν] ἤγυν ἀπολύσαντα. ὅμοιον δὲ τῷ, ἔφη λέγων. 767. Ἑλᾷ γὰρ αὐτὸν] πιθανῶς, ὡς μάντις, τὴν αἰτίαν λέγει τῆ μανίας. κατ' ἀρχὰς γὰρ ἡ Ἀθήνα ἀδὲν τύτων προεῖπε. 769. Τὰ γὰρ θείασα κἀνόνητα] τὰ παρέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα καὶ πέρα τῦ μέτρυ. τὰ χωρὶς δικαίυ. 770. Βαρείαις] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαςάκτων. 771. Ὅςις ἀνθρώπυ φύσιν] θεωρεῖσθαι ὁ νῦς εἰς τὸ, γνῶθι σαυτόν. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ εἶπεν, ὅςις τὸ ἀνθρώπυ ἀπορᾶς, ἀτινα δέον εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἁπλέςερον γὰρ ὁ τινες, εἰπεῖν ἔδει. τὸ δὲ ὅλον, ὅςις ἄνθρωπος πεφυκὼς, ἔπειτα μὴ καθ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Φύσιν] ἐσία φύσεως λέγεται. ἐσία μὲν ἐςὶν ἡ ὕπαρξις. φύσις δὲ, ἡ ςᾶσα τινὶ δύναμις. οἷον, φύσις ἔςι γῆ τὸ ἀναβλαςεῖν βοτάνας, καὶ φύσις τῦ πυρὸς, τὸ θερμαίνειν· ἀφ' ἧ εὔφυὴς, ὁ εὖ ἔχων τῆ φύσεως, καὶ εὐφυΐα ἐπὶ τύτυ. εἰκότως δὲν εὐφυὴς καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, καὶ φυτῶν, καὶ γῆς, καὶ τῶ τοιύτων. λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, οἷον, θελοξεβληται

Calchas ſecedens ſeorſum ab Atridis,
In manum Teucri amanter dextra
Inſerta, dixit, & mandavit, omnibus artibus
Cohibere per huncce, qui nunc lucet, diem
Ajacem intra tentorium, neque ut elabatur pati,
Si vivum ipſum videre ultra vellet.
Agitat enim hac ſola die eum
Divæ Minervæ gravis ira, ut ille dixit.
" Namque vaſta & *ſibi* incommoda corpora
" Cadere in gravia Deorum *ira* infortunia,
" Dicebat vates: ſiquis, *inquam*, hominis naturam
" Sortitus, haud dein, hominem uti decet, ſapit.
Ille vero ex ædibus jam profecturus
Demens

ται φύσεως ὁ μιᾶς· ἤγουν ποιότητος. καὶ τὸ κάλλος φύσις, καὶ τὸ γένος, ἀπὸ τῆς φύξν. ὁ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν. 773. Ἀπ' οἴκων] ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 767. Τῇ δ' ἡμέρᾳ] λέγουσί τινες ὡς τὸ δ' ἀντὶ τοῦ τε λαμβάνεται, καὶ συνάπτεται πρὸς τὸ νῦν ἔτω, καὶ γὰρ ἐλᾶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τῆτον· σὺ δὲ ἀντὶ τοῦ τοι νόει, κεφιζομένου τοι, ὥσπερ καὶ τὰ αἰ διφθόγγου, ὡς ἔχῃ τὸ βέλομ' ἐγώ. 768. Ὡς ἔφη λέγων] τὸ ἔφη καὶ τὸ λέγων οὐ παραλήλους τινὲς οἴονται. τὸ δ' ὁ τοιῆτον, ἀλλ' ὥσπερ Φαμίν, τοιαῦτα ἔφη δημηγορῶν, ἔτω καὶ τῆτο, ἔτως ἔφη ἐ οἰονεὶ ἀπεφήνατο, λέγων τὸν ὧδε τοῦ Αἴαντος λόγον. 770. Βαρείαις] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσκινήτων. 772. Ἔπῃται] τινὲς οἴονται εἰς ἀπόδοσιν μετοχῆς τιθέμενον, ἀργὸν εἶναι. τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοιῆτον, ἀλλὰ τὴν αὐτῆ σώζει φύσιν. ἠπάτηνται δὲ ἀπὸ τύτε, ὅτι εἰ ἀπῆν τοῦ ῥυθμοῦ, οὐδὲν ἂν τὸν λόγον ἔβλαπτε. πρὸς ὃς φήσομεν, ὅτι καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτά ἐστιν εὑρεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πρὸς κακῆ ἐστι τὸ φρονεῖν. τὸν δὲ αὐτὸν λόγον ἔχει τὸ πρὸς, ἀργὸν δοκῆν παρὰ τοῖς πολλοῖς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 773. Κεἴνου δ' ἀπ' οἴκ.] τίνα πρὸς τὸν αὐτῆ πατέρα Αἴας ἔφη, ὅτε πρὸς Τροίαν ἔμελλε πλεύσειν.

SCHOL. INED. 772. Κατ' ἄνθρωπον] καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων. *Bar.* Φρονεῖ] Διανοεῖται, πέπλῃ καὶ ἀπόκυται. *Bar.* L. 773. Κεἴνου δ'] ἤτοι εἰσὶν οἱ λόγοι, ὃς ὁ Κάλχας εἶπε πρὸς Τεῦκρον, μέχρι ἧς γενοίμεθα αὐτῆ σωτήριοι. *Bar.*

Ἄνευ καλῶς λέγοντος εὑρέσθαι πατρός.
Ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν αἰνέσει, τέκνον, δορὶ
" Βέλος κρατεῖν μοι, σοὶ θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
Ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
Πάτερ, θεοῖς μέν, κἂν ὁ μηδὲν ὢν, ὁμῶς,
Κράτος κατακλήσαιτ' · ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
Κείνων, σθένοιμι τοῦτ' ὀπιπάσειν κλέος.
Τοσόν δ' ἐκόμπει μῦδον · εἶτα δεύτερον
Δίαν Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
Ἡδεῖ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
Τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος,
Ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
Ἴσως, καθ' ἡμᾶς δ' ἔποτ' ἐκρήξει μάχη.
Τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ θεὰς
Ἐκτήσατ' ὀργὴν, ἣ κατ' ἄνθρωπον φρονᾶν.
Ἀλλ' εἰ πέρ ἐστι τῇ δὲ καὶ ἡμέρᾳ, τάχ' ἂν

Γενοί-

777. Ὁ δ' ὑψικόμπως] παρατήρει καὶ ἐνθάδε τὸν προθήκλου τοῦ ποιητοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν τῷ Αἴαντι γλωσσαργίαν, μονονουχὶ θεραπεύων τὸν δυσκατήνητον μὴ ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ Αἴαντος. προσκεκινημένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ, κεδνὸν καὶ τὸν ποιητὴν ὀργίζουσι). 778. Ὁμοῦ] τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ σύν. τὸ δὲ ἑξῆς, θεοῖς ὁμοῦ. 780. Κείνων] τῶν θεῶν. Ἐπισπάσειν] ἀντὶτοῦ ἐπισπάσεσθαι, ἤγουν ληψεσθαι. σπῶ τὸ μεταλαμβάνω, καὶ σωτάσεται γενικῇ, οἷον ἔσπασε τοῦ ὕδατος. ἐπισπῶμαι δὲ, τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσει αἰτιατικῇ. 786. Ἴσως] ἴσασο. Καθ' ἡμᾶς δ'] ἢ καθ' ἡμᾶς μάχη. 787. Ἀστεργῆ] ἀμαλάκτον, ἀλαθέτον. 789. Ἀλλ' εἰπερ ἐστι] εἰ παρέλθοι ταύτην τὴν ἡμέραν, σωθείη ἄν. μέχρι γὰρ τοῦ σήμερον παρατείνει τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἔλεγεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 775. Αὐτὸν αἰνέσῃ] ἢ μόνον πρὸς δοτικὴν τὸ αἰνέσω, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ, ὥσπερ καὶ τὸ λίγω. 784. Τότ' ἀντιφωνεῖ] τὸ τότε ἐπαναλήψις ἐστι τῶν προλαβόντων· ὥστε οὐκ ἐπὶ τῆς

θίας

Demens (recte ut eum pater appellaverat) inventus est.
Pater enim, mi fili, inquit, hasta
" Cupias vincere, sed, cum Deo, semper vincere
studе.
Is autem arroganter & insane respondebat,
Cum Diis, inquit, etiam homo nihili
Victoriam consequi possit: ego vero vel absque
Illorum ope, confido me istam attacturum esse
gloriam.
Tam superbos jactabat sermones. deinde iterum
Divæ Minervæ, cum ipsum hortans
Juberet, ut in hostes manum cruentam verteret,
Atrox & infandum retulit dictum;
Regina, *inquit*, aliis Græcis præsto
Adsis, in nos nunquam erumpet bellum.
Hisce sermonibus implacabilem (cet sapiens.
Deæ in se concitavit iram, non ut hominem de-
At hanc tamen si supereſt diem, tum forte
Possimus

θεὰς Ἀθάνας δεῖ λέγειν, ἀλλὰ λεγέσης τ' Ἀθηναῖας τὰ καὶ τότε, καθ' ὃν δηλονότι καιρὸν ἐκεῖνα ταῦτα ἐπετέλεσετο.

SCHOL. INED. 778. Ὁμῶ] τὸ ὁμῶ λάμβανε ἀντὶ τοῦ σὺν, ἐπ σύνταξε μετὰ τῶν θεοῖς. *Bar.* 780. Πέποιθα] ὥσπερ κανονίζεται τὸ εἴκω, ὁ μέλλων εἴξω. ὁ παρακ. εἶκα. ὁ μέσος, οἶκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἔοικα, καὶ εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα, καὶ λείπω, λείψω, λέλοιφα, λέλοιπα. ἔτω καὶ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. *Bar.* 781. Εἶτα δεύτερον] τοῦτο πρὸς, τὸ ἄνευ καλῶς λέγουσιν, ἀποδίδοται. ἤγεν, τοῦ πατρὸς καλῶς λέγουσιν, ἄνευ ἐφωράθη. εἶτα δεύτερον τοῦ δίας Ἀθάνας λεγέσης δηλονότι, ἄνευ εὑρέθη. L. B. εἶτα αὖθις ἐκ δευτέρου ἠθάτο καὶ ἔλεγε κατὰ τοῦ δίας Ἀθάνας, τινὰ λόγον δηλονότι, συμμαχέσης αὐτῷ, ὅτε νίκα ὀτρύνεσα καὶ διεγείρεσα αὐτὸν τὸ Αἴαντα, τρέπειν τὴν αὐτοῦ Φοινίαν χεῖρα ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς, τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἔπος καὶ ἄῤῥητον. καὶ φησὶ δηλονότι, ὦ ἄναασα, ἴσασο πέλας τοῖς ἄλλοις τῶν Ἀργείων. καθ' ἡμᾶς δὲ, ὅποτε ἐκρήξει ἡ μάχη. *Bar.* 786. Ἐκρήξῃ] ἤγεν, σχίτμα ποιήσῃ. L. B. *Bar.* 788. Οὐ κατ' ἄνθρωπον] ἤγεν, κατὰ φύσιν ἀνθρώπε. L. 789. Ἀλλ' εἰπέρ ἐσι] ἀντὶ τοῦ, περιεσιν, ἤγεν ζῇ. L.

791. Ὁ

Γενοίμεθ' αὐτῷ σὺν θεῷ σωτήριοι. 790
Τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
Πέμπει με σοὶ φέροντα τάσγ' ὄπιζ ολὰς
Τεύχεος φυλάσειν. εἰ δ' ἀπεζερήμεθα,
Οὐκ ἔζιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
Χο. Ὦ δαΐα Τέκμησα, δύσμορον γόν. 795
Ὅρα μολοῦσα τόνδ', ὁποῖ' ἔπη θρεῖ·
Ξυρεῖ γὰ ὀν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
Τε. Τί μ' αὖ πάλαναν, ἀρτίως πεπαυμένῳ
Κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίσατε;
Χο. Τοῦ δ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων 800
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
Τε. Οἴμοι, τί φῄς, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;

Αγ.

791. Ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας] ἅμα μὲν πρὸς τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου, ἅμα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγειν. πρὸς πάντων γὰ διδάσκει ὅτι κρατεῖ τὸ ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρμένη. καὶ γνῶναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς ἐστιν, ἃ μέλλει φυλάξαζ δυνατόν. 795. Ὦ δαΐα Τέκμησα] δαΐως κοινῶς τὸ πολέμιον, Ἀττικῶς δὲ τὸ δύσηνον. τίνος δὲ ἕνεκεν οὐκ ἐποίησεν ἐξισῶσαν τὴν Τέκμησαν; ἵνα μὴ τῇ χορῇ ἀκόσῃ τὰ τοῦ Αἴαντος· ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἔν τε Ἠλέκτρᾳ καὶ Οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναικῶν προόδους ποιεῖ, ἵνα μὴ διασσολογῶσιν οἱ ἄγγελοι. ῥητέον δὲ ὅτι ὁ Αἴας ἐκέλευσεν αὐτῷ κατ' οἶκον εὐξαζ τοῖς θεοῖς, εἰπὼν, καὶ δῶμ' ἀπάκλιτον. τοῦτο μὲν αἰχμαλώτου χῆμα ἔχουσαν ἔδει συνεχῶς ἐξιέναι, μάλισα δὲ τοιούτῳ καιρῷ ἡγρυπνηκυῖαν, καὶ παρακολουθηκυῖαν τῇ τοῦ Αἴαντος μανίᾳ. ἔδει δὲ μέγα τι φανῆναι τὸ ἐξάγον αὐτήν. διὸ πρὸς τὸν χορὸν ἔδοσε πρῶτον εἰπεῖν. ἢ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσῃ ἐκαλοῦσιν αὐτήν. ἅμως τε οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειότεροί εἰσιν, ὡς πολῖται τοῦ Αἴαντος. ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐζήτησε μεῖζον πρόσωπον, ἀλλὰ τὸν Αἰαπλα ὑ καταλαβὼν ἔνδον, πρὸς τὸν χορὸν φησιν. εἰς ἀνάγκην δὲ γεγοιὼς ὁ ποιητὴς τοῦ διαλογῆσαι, ἐθαμοῦ προσκορὴς ἐγένετο, ἀλλὰ τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξεπέτασεν. Ἅμως. Ὦ δαΐα· θεία πεπονθυῖα. ἢ καταπεκομμένη καταπεπολεμημένη, κεκακωμένη. ὦ δύσηνε. ὦ πεπολεμημένη καὶ ἀθλία. ἀτρεπὶς

Poſſimus ei, Deo juvante, eſſe ſalutiferi.
Talia dixit vates: ipſe vero ſtatim ex conſeſſu
Mittit me, ut tibi hæc mandata feram,
Teucer, *nempe* ut ſerves *Ajacem*. ſi vero amiſimus,
Non *amplius* ſupereſt vir ille, ſi ſapit Chalchas.
Cho. O miſera Tecmeſſa infelix genus,
Progreſſa vide quos iſte ſermones affert;
Hoc enim ad vivum radit, ut gaudere nemo poſſit.
Tec. Quid me miſeram, vixdum quietam
Malis ab aſſiduis, ex ſede rurſum excitatis?
Cho. Hunc tu audi virum, qualia nobis prædicat
De Ajacis actione, quam *pridem* dolui ego.
Tec. Hei mihi, quid narras, homo? num quid perimus?

Nun.

τρεπὲς γὰρ πολεμίαν αὐτὴν ἀποκαλεῖν. καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέξει. 796. Ὅρα μολοῦσα] ἦγεν σκόπει ἐλθοῦσα. ὁμοίως δέ, Ὅρα τιν' ἤδη κρᾶτα καλύμμασι κρυψάμενον. 797. Ξυρεῖ γὰρ ὁ χρὼς] ἄπληστος τοῦ ἀναισχύντου καὶ χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, ξυρεῖ ὁ χρώς. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπλεται ὁ σίδηρος. Ἄλλως. μέχρι βάθους ἐφικνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκει. 798. Τί μ' οὖ τάλαιναν] πρὸς τὸ Εὐριπίδου ὁ δ' ἰκτρὸς, Τί μ' ἄρτι πημάτων λέλησμένην ὀρθοῖς; 799. Ἀτρύτων] πολυτρύτων. πάνυ κακήνταν. Ἐξ ἕδρας ἀνίστατε] ἐκεῖνα λέγει τὸ κεκμηκέναι καὶ ἀναπαύσεως δεῖσθαι, ἔνδον διέτριβε. καὶ τὴν πρόφασιν οὐ μὴ προϊέναι ἀφασφεῖ. 801. Ἤλγησ'] ἀλγεινῶς ἤκουσα. 802. Τί φῂς, ἄνθρωπε] θαυμαστῶς ἀναβοᾷ πυθομένη ὅτι ἀληθεύσει τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἴαντος. ἴδιον δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑπονοεῖν. Μῶν ὀλώλαμεν] τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν, ὅτι συναπολοῦμαί σοι, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 797. Ξυρεῖ γὰρ ὁ χρὼς] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἁπλουμένων λεγομένη, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. λέγεται δὲ καὶ ὅτων, Ἐν ξυρῷ ἕσταται τὸ πρᾶγμα.

SCHOL. INED. 790. Σὺν θεῷ] ἦγεν, μετὰ τῆς βοηθείας τοῦ θεοῦ. L. Σωτήριοι] ἦγεν, σωτηριώδης, χρήσιμοι εἰς τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. L.

791. Ἐξ

Αγ. Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν· Αἴαντος δ' ὅπῃ
Θυραῖός εἰμπέρ ἔξιν, ἔ θαρσῶ περί.
Τε. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστέ μ' ὠδίνειν, τί φῄς;
Αγ. Ἐκεῖνον εἶργε Τεῦκρος ἐξεφίεται
Σκηνῆς ὕπαυλον, μηδ' ἀφιέναι μόνον.
Τε. Πῇ δ' ἔξι Τεῦκρος, καὶπὶ τῷ λέγει τάδε;
Αγ. Πάρεστι κεῖνος ἄρτι. τὴνδε δ' ἔξοδον
Ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
Τε. Οἵ μοι τάλαινα, τῷ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
Αγ. Τῷ Θεσπορείᾳ μάντεος καθ' ἡμέραν
Τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
Τε. Οἵ ἐγώ, φίλοι πρόσητ' ἀναγκαίας τύχης·
Καί πευσαθ' οἱ μή, Τεῦκρον ὡς τάχει μολεῖν·

Οἱ

791. Ἐξ ἕδρας] ἤγουν, ἀπὸ τῦ τόπυ ἔνθα σκάθηται. L. B. 793. Ἀπεστερημεθα] τ' σκτολῶν δηλονότι. ἤγουν τ' φυλακῆς Ϝ Αἴαντ@. L. B. *Bar.*

803. Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν] ἀντὶ Ϝ, τὴν τύχην, ἤγουν εὐπραγίαν, ἢ δυσπραγίαν. πρὸς δὲ τὸ μὼν ὀλώλαμεν, ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελ@ περὶ Ϝ Αἴαντ@ μόνυ. ἔ γὰρ τοιῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς, ὥστε σοφίζεσθαι, καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν. καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ. ἐδὲ γὰρ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν λόγων Ϝ Κάλχαντος ἀγωνιᾷν φησίν. 804. Οὐ θαρσῶ πέρι] περὶ Ϝ Αἴαντ@ σὲ οἶδα δηλονότι, ὅτι εἰπέρ ἐστι θυραῖ@, ἤγουν σκῖος, καὶ δηλοῖ τάσιν. θύραζε δὲ, ἀντὶ Ϝ εἰς τὸ ἔξω. θύραθεν ἀντὶ Ϝ ἔξωθεν, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τ' σκίος εἰς τὰ ἔσω. 805. Ὠδίνειν] ἀντὶ Ϝ ὀδυνᾶσθαι, ἀλγεῖν. ἐμφατικῶς δὲ τὸ ὠδίνειν. οἰκεῖον γὰρ γυναικί· χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς. 806. Ἐξεφίεται] ἀντὶ Ϝ ἐφίεται, ἤγουν σντέλλει. 807. Ὕπαυλον] σνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τ' σκηνῆς. 810. Ὀλεθρίαν] ἀντὶ Ϝ ὀλεθρίαν, τὸ δὲ φέρειν τετέχθαι δέχεται. 812. Καθ' ἡμέραν τὴν νῦν] ἀμφιβόλως, ἤτοι μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν, ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται. 813. Ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον] εἰ μὲ ἔνδον μόνῃ, σωθήσεται, εἰ δ μὴ, ἀπόλλυται. διὰ τῦτο ὁ τὸ δίτλοον Ϝ μοιριδίᾳ δηλοῖ. ὡς καὶ Ὅμηρος, Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλ@ δι. 814. Πρόσητ' ἀναγκαίας τύχης] ἐπίκαιροι γίνεσθε τ' κατεπῳγύσης δυσχερείας. ἤγουν, προσάται γίνεσθε

Nun. De te quid fiat non ſcio, verum de Ajace,
Si jam foris eſt, metuo male.
Tec. Eſt ille quidem foris, quod me dolore macerat.
quid narras *autem?*
Nun. Illum cohibere mandat Teucer
Intra tentorium, neque ſolum dimittere.
Tec. Ubi eſt Teucer? & quare dicit iſta?
Nun. Jam aderit ipſe: hunc vero exitum
Exitium Ajaci exiſtimat laturum.
Tec. Hei mihi miſeræ! mortalium ex quo hæc audivit?
Nun. Ex vate Theſtoride de hac ipſa die,
Quod illi mortem vel vitam afferat.
Tec. Hei mihi! amici adeſte in his fortunæ neceſſitatibus,
Partimque properate, ut Teucer ocyus huc veniat:
Alii

νεσθε ἕνεκα τ᾽ ἀνάγκης κ᾽ βίαν ἐχόσης τύχης. 815. Οἱ μ᾽ Τεῦκρον] πιθανῶς κ᾽ Τεῦκρον μεταπέμπεται, ἵνα μὴ δόσῃ ἄγγελον πέμψῃ, ὅτ᾽ σὺ τύχωσι τῷ σώματι. Ἐν τάχει] ἀντὶ τ᾽ ταχέως. κ᾽ σὺν τάχει, κ᾽ κατὰ τάχ☉, κ᾽ ὅσον τάχ☉, κ᾽ διὰ ταχέ☉, κ᾽ διὰ τάχους, κ᾽ διὰ ταχέων, ἐπὶ τ᾽ αὐτ᾽.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 803. Ὅτι θυραῖος] τοῦτό φησι διότι παρ᾽ αὐτῶν ἦκουσε. τὸ δὲ εἰπέρ ἐστιν, ἀντὶ τ᾽ εἴπερ ἀληθῶς ἐστὶν ὁ Αἴας. ὁ γὰρ οἶδε σαφῶς. λέγε δὲ κ᾽ ἔτω, ὁ θαρσῶ ἢ περὶ τ᾽ Αἴαντος, εἰπέρ ἐστι, τυτέσιν ἐὰν ζῇ, ὅτι θυραῖός ἐστιν· ἢ (ὅπερ κ᾽ κρεῖττόν μοι δοκεῖ) ἔτω λέγε, ἐκ οἶδα κ᾽ ὁ γινώσκω τὴν σὴν πρᾶξιν, ἤγουν ἥντερ λέγῃς σὺ πρᾶξιν τ᾽ Αἴαντ☉. οἶδα δὲ κ᾽ γινώσκω, ὅτι ὁ θαρσῶ ☉ τ᾽ Αἴαντ☉, εἰπέρ ἐστι κ᾽ ὑπάρχῃ θυραῖ☉, κ᾽ ἐκλὸς τ᾽ σκηνῆς. ἐπεὶ δὲ ἀμφιβόλως τὸ εἰπερ εἰρηκε, βεβαιῶσα ἡ Τέκμησσα ὅτι ἔξω ἐστὶ τ᾽ σκηνῆς, φησὶ, κ᾽ μὴν θυραῖός ἐστι. 814. Πρόσητ᾽ ἀναγκαίας τύχης] ἤγουν ☉ παρόντ☉ καιρῷ, ☉ ἀναγκαῖόν ἐστι προσῆναι, διὰ τὸ ἐπὶ ξυρῷ νῦν τὰ πράγματα ἑστάναι.

SCHOL. INED. 803. Αἴαντ☉] περὶ τ᾽ Αἴαντ☉ δὲ, οἶδα δηλονότι, ὅτι εἰπέρ ἐστι θυραῖ☉, ἤγουν ἐκλὸς δὲ, ὁ θαρρῶ. L. 805. Θυραῖ☉] ἀντὶ τ᾽, ἐκλὸς, κ᾽ δηλοῖ σάσιν. θύραζε, ἀντὶ τ᾽, εἰς τὸ ἔξω· κ᾽ δηλοῖ κίνησιν ἔνδοθεν εἰς τὰ ἔξω. θύραθεν, ἀντὶ τ᾽ ἔξωθεν· κ᾽ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τ᾽ ἐκλὸς εἰς τὰ ἔσω. L. B. *Bar.* κ᾽ μὴν θυραῖός ἐστιν, ὥς τε ἐμὲ συμβαίνῃ ζητεῖν μ᾽ πόνῳ, τί ἐστιν ὁ λέγῃς. *Bar.* 811. Οἱ

Οἱ δ' ἑσπέρας ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίας
Ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
Καὶ τ' παλαιᾶς χἀειτ' ὀκνεβλημένη.
Οἴμοι τί δρᾶσω, τέκνον; ἐχ' ἱδρυτέον.
Ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποι περ ἂν θένω.
Χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, ἐχ' ἕδρας ἀκμή,
Σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.
Χο. Χωρεῖν ἕτοιμος, κὐ λόγῳ δείξω μόνον·
Τάχος γὰρ ἔργῳ κὠδῶν ἅμ' ἕψεται.

ΑΙΑΣ,

μοι τάλαινα.] Ἐρώτησις. παρὰ τίνος τῶν ἀνθρώπων μαθὼν ὁ Τεῦκρος, ἐλπίζει φέρειν κὐ δέχεσθαι τὴν ἔξοδον τήνδε τοῦ Αἴαντος ὀλεθρίαν; Ἀπόκρ. παρὰ δ' υἱοῦ δ' Θέστορος, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. ὅτι ἡ παροῦσα, ἡμέρα δηλονότι, φέρει θάνατον αὐτῷ τῷ Αἴαντι, ἢ ζωήν. *Bar.*

816. Ἑσπέρας] δυτικάς. Ἀγκῶνας] τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν. Ἀντηλίας] ἐώας, τὰς ἀντικρὺ τῆς ἀνατολῆς δ' ἡλίου. 818. Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη] οἷον, σὺ ὧν εὐνοϊκῶς ἔπραξα εἰς αὐτὸν, καταφρονήσας ἠπάτησέ με. 820. Οἴμοι τί δράσω] ἐξεπαθῶς ἐφάψασθαι τῆς ζητήσεως κὐ τῶν τέκνων κελεύει, κὐ ὥσπερ ἀπολογουμένη ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν. φησὶν ἂν, εἰ ἀπόρως γενομένη, τί δράσω; οἷον, πῶς μόνον σε καταλίπω. Οὐχ ἱδρυτέον] ἐκ ἄξιον καθέζεσθαι. 821. Ὅποι περ ἂν θένω] οἷον, τῆς προθυμίας ἐδὲν ἐλλείψω, κὐ τί τῷ σώματι ἀδυνατῶ. 822 Ἐσκονῶμεν] ἤγουν σπεύδωμεν. τὸ ἐσκονεῖν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπεύδειν, ἐπεὶ οἱ μὴ σπεδὴς περδυόμενοι κόνιν ἐγείρουσιν· Οὐχ' ἕδρας ἀκμὴ] ἤγουν καθέδρας, ἀναπαύσεως καιρός ἐστιν. 824. Χωρεῖν ἕτοιμος] μετακινεῖται

Alii vero ad occidentalia montium juga, alii ad orientalia

Euntes, quærite infelicem viri exitum.

Sentio enim me à viro deceptam.

Et veteri apud ipſum gratiâ excidiſſe.

Hei mihi! quid ago, fili? non *nunc* deſidendum *eſt*,

Sed vadam & ego illuc, quam queo citiſſime.

Eamus, acceleremus, non *eſt nunc* ſedendi locus *nobis*,

Volentes ſervare virum illum, qui feſtinat mori.

Cho. Pergere paratus ſum; neque verbis id oſtendam modo:

Celeritas enim facti & pedum ſimul aderit.

AJAX,

νεῖται ἡ σκηνὴ δ' χορῶ ἐξελθόντ@. ἀναγκαία δ' ἡ ἔξοδ@, ἵνα εὑρῃ καιρὸν ὁ λῖας χφρίσασ' ἑαυτόν. 825. Τάχ@ γὰρ ἔργε] ἤγαγε, ἅμα γὰρ ἔψεται, ἀντὶ τῦ συνδραμεῖται τάχ@ ἔρχε κὴ ποδῶν. ἤγαγε πορείας. τετέσι κὴ ταχέως ἅψομαι δ' ἔργε, κὴ ταχέως ἐργάσομαι αὐτό.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 816. Οἱ δ' ἀντηλίας] τὸ ἀντηλίας ἀπὸ τῦ ἀντολίας γέγονε, κατὰ τροπὴν δ' ο εἰς η, ὥσπερ κὴ τὸ φυτοκόμος φυτηκόμος. τῦτο δ' ἦν τὸ μέτρον ὕτω γέγονεν. ὁ χρὴ τοίνυν ἀντολίας γράφειν· μακρὰ γὰρ ὀφείλῃ εἶναι ἡ συλλαβὴ αὕτη. ἀλλ' ὁδὲ πάλιν ἀνθηλίας, ὡς ἔν τισι τῶν βιβλίων εὕρηται. ὁ γὰρ ἀπὸ τῦ ἥλι@ γίνεται, ἀλλ' (ὡς εἴρηται) κατὰ τροπὴν τῦ ο εἰς η.

SCHOL. INED. 819. Τῆς παλαιᾶς] ἤγαγε τ' τῶν πολλῶν ἐτῶν ἀποδοχῆς. L. B. Παλαιᾶς χάριτ@] ἤγαγε, δ' γάμυ κὴ τ' συνουσίας αὐτῦ ἐκπεσοῦσα, ῥιφεῖσα. *Bar.* L. 823. Σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ'] τετέσιν, θέλοντες φυλάξαι ἐκ τῦ κινδύνυ τ' Αἴαντα. *Bar.*

826. Ὁ

ΑΙΑΣ, ΤΕΚΜΗΣΣΑ,

ΤΕΥΚΡΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Αι. Ὁ μὴ σφαγεὺς ἔσηκεν ἡ τομώτατος.
Γένοιτ' ἄν, εἴτῳ κἠ λογίζεσθαι σχολή.
Δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος, ξένων ἐμοὶ
Μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστῳ θ' ὁρᾶν·
Πέπηγε δ' ἐν γῇ τοὐμὸν ἐν τῇ Τρωάδι,
Σιδηρορῶτι πλαγόνι νεηκονής.
Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ προθυμίας ἐγὼ
Εὐνέστατον τῷδ' ἀνδρὶ πάχυς πλανεῖν.

Οὕτω

826. Ὁ μὴ σφαγεὺς ἔσηκεν] μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἔνθα ὁ Αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος, φησὶν τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται. ἐπεὶ γελοῖον ἦν καφὸν εἰσελθόντα προεπισεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί δὲ τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως δὲ καινοτομεῖν βουλόμενος, καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις, ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος. εἰκὸς γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ ἧχ ὅσιον. πήξας γὰρ τὸ ξίφος ταῦτά φησι. σφαγίαν δὲ λέγει, ἢ τὸ καιρὸν δι' ἀποθανεῖν, ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος. Ἡ τομώτατος] ἀντὶ δι' ὅπου. πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀπηυδηκότι, ἀλογίστως ἰέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον. ἕπεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἄπαξ κρίνασι περί τινος, καὶ γίνεται ἀναβολὴ, καὶ μετάνοια. ὥσπερ δὲ ἀποδίδου τὸ ὡς πρὸς τὸ ἄτως, ἕτω καὶ τὸ ἢ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ταυτὴ ἐπίρρημα. 827. Εἴτῳ καὶ λογίζεσθαι] ὅμοιον τῷ, ἵνα τὶ καὶ παραθεωρήσω, καὶ, εἰ δεῖ τοῦτο εἰπεῖν, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ λέγεται ὅτε ἀνακύψει τὶ καὶ προαρπάσῃ τοῦτο ὁ νοῦς. εὐθὺς γὰρ ἐπάγεται ταῦτα, ἵνα δηλώσῃ ὅτι καὶ ἕτερόν τι ἀνέκυψεν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τῇ γνώμῃ δι' προκειμένου σκοπεῖ. ἐμφαίνει δὲ ταῦτα εὐπορίαν δι' λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύναται σχεδιάζειν παρέργως καὶ ἑτέρας ἐπιβολάς. 829. Μάλιστα μισηθέντος] μισεγαλοφρων ὁ Αἴας, καὶ μέχρις ἐχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους. ὅτι δῶ-

ρον

AJAX, TECMESSA,

TEUCER, MENELAUS, CHORUS.

Aj. OCcisor ensis stat quidem, qua parte maxime
Penetrare valeat, si cui & hoc considerare vacat.
Donum quidem Hectoris, viri ex peregrinis mihi
Maxime exosi, mihique invisissimi ad intuendum:
Fixus vero est in hac terra hostili Troade 830
Ferrivora cote *modo* subactus.
Ego ipse vero fixi eum adornatum probe,
Benevolentissimum huic viro, ut protinus moriatur.

Ita

ρον εἶπεν, ξένιον ἐπηνεγκε. ξένιον γὰρ λεγομεν τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον· εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. Ἐχθίστῳ δ' ὁρᾶν] ἐμοὶ δῆλον εἰς τὸ ὁρᾶν, ὅμοιον τῷ, ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν, ἦγαν εἰς τὸ πιεῖν τινὰ ἐξ αὐτοῦ. 830. Πέπηγε δ' ἐν γῇ] πρόδηλον μὲν, ὅμως Ἀριστοφάνης, ὅτι ἐν πολεμίᾳ γῇ ὑπὸ δυσμενῶν ἀπόκτυπται. 831. Θηγάνῃ] ἀκόνῃ. ὅθεν καὶ θήγει, τὸ ἀκονᾶν. 832. Περιτείλας] εὐτρεπίσας. Ἀριστάρχου. Εἰσφίγξας ἐν τῇ γῇ. 833. Τῷ δ' ἀνδρὶ] ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Διὰ τάχους θανεῖν] λείπει τὸ ὥστε. ὥστε διὰ τάχους θανεῖν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 833. Εὐνοϊκώτατον τῷδ' ἀνδρὶ] οἱ μὲν τὸ εὐνοϊκώτατον πρὸς τὸ σφαγέα φασίν· οἱ δὲ σίζουσιν εἰς τὸ ἐγὼ, καὶ τὸ ἐξῆς κομματικὸν ἀναφέρουσιν, ἑτέρωθεν τὸ εὐνοϊκώτατον νοοῦντες πρὸς τὸ θανεῖν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 826. Ὁ μὲν σφαγ.] λόγοι τελευταῖοι Αἴαντος πρὸς τὴν σφαγὴν ἑαυτὸν ἑτοιμάζοντος.

SCHOL. INED. 826. Σφαγεὺς] ὁ μὲν σφαγεὺς ἔσηκεν σὺν ταῦθα. τομώτατος γένοιτο ἄν. εἰ τινί ἐστι σχολὴ, ἦγαν ἄδηλα καὶ καιρὸς, λογίζεσθε τοῦτο ἐπιμεμφῆσαι, τὸ ἐκόντως σφαγιασθῆναι. *Bar.* 827. Λογίζεσθε] Ἀριστογείτων ταῦτα. *Bar.* Σχολὴ] Καιρὸς καὶ ἄνεσις ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου. *Bar.* Τοῖς ἐπειργομένοις πρὸς θάνατον ἐστιν ἴδιον ἀποθήσκειν ἐν σιωπῇ. σύντυφλοῦνται γὰρ καὶ ἀφαιροῦνται τὰς λογισμὰς τῷ πάθει τῆς λύπης. ὁμοίως καὶ τοῖς ποιηταῖς ἐστιν ἴδιον, εἰσάγειν ἄλλους διηγουμένους τὸ τρόπον

τοῦ

Οὕτω μὲ εὐσκοῦμμι. ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
Σὺ πρῶτος ὦ Ζεῦ (καὶ γὰρ εἰκὸς) ἄρκεσον.
Αἰτήσομαι δέ σ' ὡς μακρὸν γέρας λαβεῖν,
Πέμψόν τιν' ἡμῖν ἄγγελον, καὶκὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
Πεπλῶτα τῷδε θοἰνεορράντῳ ξίφει,
Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τις καταπτευθεὶς πάρος
Ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα
Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
Ξιφὼ ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι,

Πλευ-

τὸν θανάτον τῶν ἀπειθησκόντων, ἐπῳδὴ τοίνυν καινόν τι ποιῶν ὁ Σοφοκλῆς, εἰσφέρων τὴν Αἴαντα ἐξαγορεύοντα τὸν τρόπον τοῦ αὐτοῦ τελευτῆς, δι' ἑνὸς λόγου, εἴτε καὶ λογίζεσθαι χολὴ, οἰκονομεῖ λύσαι τὸ ἄτοπον· ἤγουν, εἰ χολὴ καὶ ἄθλια ἐστὶν ἐμοὶ, καὶ ἄλλῳ τινὶ, λογίζεσθαι λογισμὸς ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου. ὅτι δοτόν ἐστι, θήσκειν σὺν σιωπῇ. *Bar.* 831. Σιδηροβρῶτι] ἀντὶ τοῦ σιδηροβρώτιδι. τὸ σίδηρον ἐθιζόμενον. L. B. Ἡ ἀκόνη, σιδηροβρῶτις λέγει) ἐπιθετικῶς, ἐπεὶ, ἆρα σίδηρα ποιεῖ ἑαυτῇ βρῶσιν. ἤγουν, ἆρα σίδηρα καλατρώγει. *Bar.*

834. Εὐσκοῦμμι] καλῶς παρεσκευάσμεθα, καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. Ἐκ τῶνδέ μοι] οἷον, τὸ ἐμοὶ ταῦτα. 835. Καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον] ἀντὶ τοῦ ἐπάρκεσον, ἤγουν βοήθησον. καὶ γὰρ εἰκὸς, ἐπαρκέσαι δηλονότι πρῶτον. τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ πρόπαππος αὐτῷ ἦν, καὶ ἦν δίκαιος ὑπὸ πρώτου αὐτοῦ τυγχάνειν βοηθείας. 836. Οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν] ἐ μεγάλα δῶρα τυχεῖν, λαχεῖν κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. συντάσσεται δὲ τὸ μὴ λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γενικῇ. 838. Φέροντα] ἀντὶ τοῦ εἴσοντα· φάτιν δὲ, τὴν ἀγγελίαν. 839. Πεπλῶτα] ἀντὶ τοῦ πεπλωκότα, κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πεπλωκότα. Νεορράντῳ] προσφάτῳ· ἢ τῷ δι' ὀλίγου ῥαντισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ αἵματος. 840. Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τις] καταγέλαστον (φασὶν) ὁ Αἴας, μὴ τῶν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑποσκλόμενον, ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν Ἑλλήνων. ῥητέον ὅν ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς, καὶ τοῦτο μόνον ἀντιποιοῦνται. 841. Ῥιφθῶ] ἀντὶ τοῦ ῥιφῶ. ὡς ἐπιτοπλεῖσον, ὅτε εἰσὶν οἱ εἰς ην παθητικοὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρήσει, οἱ παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσὶν, εἰ μὴ παρὰ ποιηταῖς. οἷον, ῥίπτω, ῥίψω, ἔῤῥιψα, ἐῤῥίφην, ἐῤῥίφθω. φαίνω, ἐφάνθω, ἐφάνθω. Οἰωνοῖς] ὄρνισιν, κυρίως δὲ

οἱ

Ita quidem bene inſtructi ſumus. poſt illa vero me
Tu primus, O Jupiter, ſic enim decet, juva:
Petam vero a te non *adeo* magnum beneficium ut aſſequar,
Mitte aliquem nobis nuncium, qui hanc triſtem famam
Teucro ferat, ut ille me primus tollat
Collapſum in hunc recens imbutum gladium,
Et ne ab aliquo ex inimicis conſpectus prius
Projiciar canibus, alitibuſque præda.
Hæc te, O Jupiter, peto, invocoque ſimul
Mercurium terreſtrem, *animarum* deductorem, ut me ſuaviter ſopiat,
Cum facili celerique ſaltu,

Ubi

οἱ γῦπες. 842. Τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ] γράφεται τοιαῦτα. Προτρέπω] κατὰ συλλικῶς λέγω. προσρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. 843. Πομπαῖον] τὸ ψυχοπομπόν. Εὖ με κοιμίσαι] θαυμασῶς καὶ γενναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνῳ τὸ θάνατον. Ὁ Ὅμηρος, Κοιμίσατο χάλκειον ὕπνον. 844. Ξὺν ἀσφαδάσῳ] ἀσκαρίσῳ καὶ σπασμῷ μὴ ἔχοντι· ἀντὶ δὲ σωτόμῳ. ὅπως καιρίας τὰ πληγῆς γινομένης, μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν, μηδὲ πολλὴν σὺν τῷ θανάτῳ ἀλγηδόνα. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, Ὁ σὸς ἐσφάδαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. παραδεδομένη δὲ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, ἀφ' ὃ τὸ τὸν Ἡρακλέα, τὴν λεοντῆν αὐτὸν σκυπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι, διὰ τὸ γαργυτὸν, ὃν ἐφέκειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο ἑδαμοῦ σιδηροῦντος καὶ χρωτὸς τῇ σφαγῇ, Τόξον ὡς τις εὐτείνων, πρὶν δή τις, φησὶ παρῆσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς περισσοτέρῳ μὴ βληθεὶς, ἐ μέλλων παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησὶ πλευρὰν ἀναῤῥήξαντα τὰ δὲ φασγάνα, κατὰ τί τὴν πλευρὰν, μὴ εἰπών.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 839. Περὶ νοῤῥάντῳ ξίφει] ἤγαγον τῷ νεωστὶ ὑφ' αἵματος ῥανθέντι. λέγει δὲ τοῦτο ὅσον πρὸς τὸ καιρὸν καθ' ὃν ἔμελλε Τεῦκρος αὐτὸν βασάσειν. τότε γὰρ νοῤῥάντον ἦν.

SCHOL. INED. 834. Οὕτω μοι εὐσκοῦς μοι] κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἤγαγον, κατὰ τὴν σφαγὴν, καλῶς παρεσκευάσμεθα. Ἐκ τῶνδε] μετὰ δὲ ταῦτα. L. B.

846. Τὰς

Πλοῦτον ἁρπάξαντα τῷδε φασγάνῳ.
Καλῶ δ' ἀρωγὸς τὰς ἀεί τε παρθένους,
Ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
Σεμνὰς ἐρινῦς, ταχύποδας μαθεῖν ἐμὲ
Πρὸς ὧν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι πάλαι.
Καί σφας κακὸς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
Ξυναρπάσειαν· ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
Πρὸς ὧν φιλίων ἐκγόνων ὀλοίατο.
Ἴτ' ὦ ταχεῖαι ποινίμοι τ' ἐρινύες,
Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε παγδήμου στρατοῦ.
Σὺ δ' ὦ τὸ αἰπὺν ἑρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴαν τλὼ ἐμὶὼ ὅταν χθόνα
Ἴδῃς,

846. Τὰς ἀεί τε παρθένους] μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς Ἐριννύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδαροδοκήτους, καὶ ἐχὶ κραιθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων. 847. Ἀεί θ' ὁρώσας] ἀντὶ δὲ ἐφορώσας ἐκδικούσας τὰ ἀνθρώπινα πάθη. 848. Ταχύποδας] τὰς ἀκοπιάστως ἐπιούσας. σωματικὸν δὲ τῷ μαθεῖν τὸ ταχύποδας. οἷον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ' ἐμὲ, καὶ μὴ ἀμελῆσαι, ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον. τὸ δὲ τεῖναι τὰς ᾠδὰς, ἐστὶ τὸ βαδίσαι, ἢ καθ' ἑαυτὸ τὸ ταχύποδας λεκτέον, τὰς πανταχῇ τεινούσας τὰς πόδας. 850. Πανωλέθρους] ἀντὶ τοῦ πανολεθρίους, τουτέστι παντελεῖ καὶ καθολικῷ ὀλέθρῳ. 851. Συναρπάσειαν] ἀντὶ τοῦ ἀναρπάσας ὁμοῦ ποιήσειαν. ἀνάρπασος δὲ ὁ αἰφνιδίως ἀπαθανών. 852. Αὐτοσφαγῆ] αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος. Τὼς αὐτοσφαγεῖς] τοῦτο ἀπόδοσις τῷ Ἀγαμέμνονι. ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο. ταῦτα δὲ νοθευέσθαί φησιν, ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων. 853. Πρὸς τῶν φιλίων] παρὰ τῶν φιλτάτων. ἢ πρὸ τῶν φιλίων, ἤγουν ἔμπροσθεν. Ὀλοίατο] ὄλοιντο. ἀφανισθεῖεν. 854. Ποινίμοι] τιμωροὶ, αἱ ἐκδικοῦσαι τὰς ἀδικουμένας. 855. Γεύεσθε] τὸ ἔξης, γεύεσθε παγδήμου στρατοῦ, μὴ φείδεσθε. 856. Σὺ δ' ὦ τὸ αἰπὺν ἑρανὸν] ὑπερβολικῶς. οἰκάσας γὰρ περὶ τῶν θείων λέγει, ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα

τα

Ubi latus hoc gladio perrupero.
Quin advoco in auxilium illas & ſemper virgines,
Semperque cernentes omnes mortalium caſus acerbos,
Venerandas Erinnyas celerrimas, ut diſcant
Quomodo ab Atridis pereo miſer.
Et ipſos malos peſſimis *exemplis*, omnibuſque cladem inferentes
Corripiant: quemadmodum aſpiciunt me
Manu mea mactatum cadere, ita cæſi à ſuis
Manibus cariſſimorum pignorum intereant.
Ite, O veloces ultriceſque Erinnyes, guſtate,
Nec parcite univerſo excercitui.
Tuq; O per altum cœlum qui currum agis
Sol, cum terram meam paternam videris,

Pau-

τα παρέρχεται. ὁ δὲ πρὸς τ ἥλιον φησὶ, ϗ ἀπάγγειλον ἐποπεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 851. Ξυναρπάσαι] ἡ ἀκολουθία τῦ λόγυ συναρπάσαι ἀπήτει πρὸς τὸ μαθεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ εὐχῆς ἐστιν ὁ λόγος, εἰς εὐκλικὸν ἔφερε. διὰ τῦτο δὲ ϗ κομματικὸν & ἀσύνδετον ἐποίησε τῦτο, διὰ τὸ εἶναι εὐχήν. τὰς γὰρ εὐχὰς ὕτω ποιεῖσθαι εἰώθαμεν. ἀπορῦσι δὲ πῶς αὐτοσφαγεῖς εἰπὼν, εἶτα ἐπιφέρει, πρὸς τ Σκύθων· ϗ φαμὲν ὅτι ὐδὲν ἐστιν ἐναντίωμα τῷ λόγῳ· εἴγε ἐκεῖνοι μὲν τὰς παῖδας ἔσπφραν, ἤτοι δὲ αὐτὰς ἀναιρήσασιν. 854. Ἴτ' ὦ ταχεῖαι] τὸ ὦ πρὸς τὸ Ἐρινύες συνταχθέον. χρεῖττον γὰρ τῦτο, εἰ ϗ δοκεῖ τινα ἔχειν λόγον ϗ πρὸς τὸ ταχεῖαι συντάσσεσθαι.

SCHOL. INED. 851. Ξυναρπάσειαν] ἀντὶ Ϝ, ἀναρπάσας ὁμῦ ποιήσειαν. ἀνάρπασος δὲ ὁ αἰφνιδίως ἀπολλύμενος. L. B. 852. Αὐτοσφαγῆ] ἀντὶ Ϝ, αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. αὐτεργῷ σφαγῇ. ἀντὶ ἐπιρρήματος. αὐτοσφαγεῖς, ἀντὶ τῦ αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ ἀντὶ ἐπιρρήματος. L. B. Ἄλλοι μὲν τὸ αὐτοσφαγῆ ὑ λαμβάνουσιν αἰτιατικὴν, ἀλλὰ δοτικὴν, συντάσσοντες ὕτως· ὥσπερ δὴ εἰσορῶσιν ἐμὲ πίπλαντα ἐπὶ τῇ αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ, ὕτως ὄλοιντο ϗ αὐτοὶ αὐτοσφαγεῖς παρὰ φίλεσιν σκύλοις. Bar. 853. Ὀλοίατο] Κανόνισον, ὄλλω. ὁ μέλλων, ὀλῶ. ὁ ἀόριστος πρῶτος, ὤλεσα. ὁ δεύτερος ὄλον. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ὀλόμην. ϗ ὁ εὐκλικὸς, ὀ-

λοίμην.

Ἰδὴς, ὑπερχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
Ἄγγελον ἅπασι τοῖς ἐμοῖς μόθου τ' ἐμοῦ
Γέροντι πατρὶ, τῇ τε δυσ᾽ήνῳ τροφῷ.
Ἡ πυ τάλαινα πῶδ᾽ ὅταν κλύῃ φάτιν,
Ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
Ἀλλ᾽ ὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην·
Ἀλλ᾽ ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὼ τάχει τινί.
Ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ᾽ ὑπάντησον μολών.
Καίτοι σὲ μὴ κἀκεῖ ποθ᾽ αὐθήσω ξυνών·
Σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
Καὶ τ' ὐφρυτλὼ ἥλιον προσεννέπω
Πανύστατον δὴ, κὔποτ᾽ αὖθις ὕστερον.
Ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἕστίας βάθρον,
Κλεινάι τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σώτροφον γένος,
Κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τοι Τρωικὰ
Πεδία προσαυδῶ. χάρετ', ὦ τροφεῖς ἐμοί,
Τῦθ'

λοίμην, ὄλοιο. ὄλοιτο. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ὄλοιντο. καὶ Ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς ὀλοίατο, τρόπῳ δὲ νοίας.

858. Ἐπιχὼν] καλύσας, τὴν πορείας. τὴν ἡνίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἅρμα. 860. Τῇ τε δυσήνῳ τροφῷ] καὶ ταῦτα προσπαθῶ καὶ ἀνθρώπινα· ὁρᾶ γὰρ ὅτι καὶ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται, ὅπως καὶ πάνυ οἰκείως αὐτὴν ἀναπαλεῖ. καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν. ὡς ἀντιλαμβανόμενος ὧν ἑαυτῷ, ἐπάγει. Ἀλλ᾽ ὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. Ἄλλως. οἱ μὲν, τῇ θρεψαμένῃ, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον. 861. Ἡ πυ] ὄντως. 862. Ἥσει] ἀφήσει. ὁ δὲ κωκυτὸς καὶ ὁ γόος, ποιαὶ φωναί. 864. Ἀρκτέον] ἤτοι ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπίρρημα. τὰ μὲν γὰρ ἄνω προφερόμενα ἐπιρρήματα, ἐνεργητικὴν ἔχουσι τὴν σημασίαν. τὰ δὲ ὀνόματα, παθητικήν. 869. Πανύστατον] ἀντὶ τοῦ ὕστατον. τῶν ποιητῶν

Paulisper cohibens aureas habenas,
Nuncia calamitates meas fatumque meum
Grandævo patri, miseræque matri.
Quæ certe infelix ubi hanc audierit famam,
Edet ingentem ejulatum totam per urbem.
Sed nihil attinet hæc frustra deplorare:
Sed aggredi negotium oportet ocyus.
O Mors, Mors, nunc accedens me specta.
Porro te quidem & illic, cohabitans tibi, alloquar.
Te autem, O splendidæ diei præsens jubar,
Et solem aurigam, nunc alloquor
Postremum sane, & nunquam posthac amplius.
O lumen, O terræ sacrum patriæ solum
Salaminos, O Larium paternorum sedes,
Inclytæque Athenæ, & educatum una genus,
Fontesque, fluminaque hæc, & Trojani
Campi, *vos* appello: valete nutrices meæ,
Hanc

ποιητῶν ἐστὶ τὸ προσιθέναι τοῖς ὑπερθετικοῖς ἑτέρας ἐπιτάσεις, οἷον, ὕψατον, πανύψατον. ἄριστον, πανάριστον. 871. Ἐσίας βάθρον] δύναμαι καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι καὶ ὁ τόπος, καὶ ἡ βάσις τῆς ἑστίας. 872. Κλεινὰί τ' Ἀθῆναι] τὴν Ἀθηναίων μέμνηται ἅμα τὴν συγγένειαν. καὶ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο, ταῦτά φησιν, ἐπισπώμενος αὐτὰς εἰς εὔνοιαν. Σύντροφον γῆν] οἱ ὁμήλικες. 873. Κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε] καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρωάδι. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ, παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν. καὶ ἔστιν εὐσεβὴς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν πρὸ θανάτου θεούς, τόπους, χώραν, πατρίδα, ἀδελφούς, ὡς μετ' εὐμενείας ἀποθανεῖν. ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει.

SCHOL. INED. 860. Τῇ τε δυσηνωτροφῷ] ἤγαγεν, τῇ ἀναθρεψαμένῃ με, τετέκει τῇ μητρί. L. B. 863. Μάτην] ματαίως χωρὶς ὠφελείας. L. B. 867. Σὲ δ', ὦ φαεννῆς.] σὲ δὲ ὦ σέλας τὸ νῦν τῆς φαεννῆς ἡμέρας, καὶ τὸ διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω, πανύσατον δή, καὶ ὅποτε αὖθις ὕστερον. *Bar.* 870. Ὦ γῆς ἱερὸν] ὦ ἱερὸν πέδον, τὸ οἰκείας γῆς τὸ Σαλαμῖνος. L. B. 871. Πατρῷον] ἀντὶ δὲ πατρῴας, ἤγαγεν κρηπὶς τὸ πατρῴας οἰκείας. L. B. 874. Ὦ τροφεῖς ἐμοὶ] ἤγαγεν, ἀναθρεψάμενοί με, τετέκασιν οἱ γονεῖς. L. B.

Τῶδ' ὑμῖν Αἴας τῶπ. ὕστατον θροεῖ
Τὰ δ' ἄλλ' ἐν ᾄδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.
Ημ. Πόν. πόνῳ πόνον φέρει.
Πᾶ πᾶ γὰ δὴ ἔβαν ἐγώ;
Κἀδεὶς ὀπίσαταί με συμμαθεῖν τόπ.
Ἰδὲ, ἰδέ· δῶπον γὰ κλύω τινά.
Ημ. Ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.
Ημ. Τί ἦν δή;
Ημ. Πᾶν ἐξίβηται πλοῦτον ἑσπέρου νεῶν.
Ημ. Ἔχεις ἦν.
Ημ. Πόνου γε πλῆθος, κἀδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
Ημ. Ἀλλ' ὑδ' ἐμοὶ δὴ τλὼ ἀφ' ἡλίου μολὼν
Κέλευθον ἀνὴρ ἑδαμῶς δηλοῖ φανείς.

ΠΕΡΙ-

875. Τῶδ' ὑμῶν Αἴας] σπαδῶς καὶ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι σπαπίπτει τῷ ξίφει, καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν, ὡς ἄξαι τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν. οἵα περὶ τοῦ Ζακυνθίου Τιμοθέου φασὶν, ὅτι ἦγε τοὺς θεατὰς, καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει, ὡς σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι. Θροεῖ] λέγει. 877. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει] λείπει ἡ πρός, ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ, ἀρχαϊκὸν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ· τὸ δὲ δεύτερον, πόνον, κοινῶς, οἷον κάματον. Ἄλλως. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προΐασιν, ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα. καὶ ἡ Τέκμησσα ἐξ ἄλλων, ἥτις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πλώματι. ὁ δὲ νοῦς, ὁ πόνος ἐπὶ πόνῳ πόνον φέρει· ὡς Ὅμηρος, πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐρήρικται. καὶ ἐν Τραχινίαις, Νυξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπαθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. Φέρει] ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρει. 879. Κἀδεὶς ἐπίσαταί με] κἀδεὶς οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς κἀδεὶς με οἶδε τόπος· ἀλλὰ μάτην σπεῆλθεν. Συμμαθεῖν] ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. 880. Ἰδὲ, ἰδέ] πιθανὰ ταῦτα, καὶ χρεὼν τῆς ἀληθείας ἐγγύς. τὸ δὲ Δῶπον, ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν. 881. Κοινόπλουν ὁμιλίαν] ἡ συναῦται, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νηὸς πλευσαντες. ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσαλωμένοι πρὸς τλὼ ζήτησιν. ὁμιλίαν κλῆσιν δηλονότι ἡμῶν τῆς κοινόπλου νηὸς, ἤγουν τοῦ

Hanc vobis Ajax vocem poſtremam emittit;
Cætera apud orcum inferis dicam.

Semi. Labor labori *additus*, laborem cumulat.
Quoquo enim non ivi ego?
Neque ullus me locus docere conſcius novit.
Ecce, ecce, ſtrepitum enim quendam audio.

Semi. Et quidem navis noſtræ ſocium cœtum.

Semi. Quid igitur eſt?

Semi. Totum *mihi* peragratum latus occidentale eſt navium.

Semi. Habeſne igitur?

Semi. Laboris quidem copiam, & nihil amplius, quod viderim.

Semi. Nec mihi ſane orientis in via aliquis
Occurrens uſquam ſe vidiſſe dicit. PERI-

ναυτικῆ λαῆ τῆ ὁμῆ ἡμῖν πλεύσαντος. 883. Πᾶν ἐσίσηται] ἤγγυ, ὅλον τὸ ἐσπέριον μέρος τῶν νεῶν διώδευται. 884. Ἔχεις ἔν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τί ἐν ταῖς χερσὶ, καθ' ὃ λέγεται ὁ κενεὰς χερσὶν ἐπανήκειν, καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ χθρῶν δεομένων. 886. Ἀλλ' ἤδ' ἐμοὶ δὴ] κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆς ἡλίου βολῶν. ἔστι δ' ὅτως, ἀλλὰ ἤδη μὲ δὴ μολὼν (ἤγγυ ἐλθὼν) ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆ ἡλίου ἄγγυσαν, δηλονότι) φανεὶς ἡδαμῶ. τυτέσιν ἐν ἡδενὶ τόπῳ φαίνεται. 887. Δηλοῖ] ἀντὶ παθητικῆ δηλῆται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 877. Πόνῳ πόνῳ] βαλόμενος ὁ χορὸς δεῖξαι τὴν ὑπερβολὴν τῆ κόπου ὃν ἔχει ἐπὶ ζητήσει τῆ Αἴαντος, φησὶν ὅτι πόνον ἐπὶ πόνῳ προσίθημι, καὶ ἡδαμῶς ὁ σπευδῶ γίνεται· λέγω δὴ, τὸ εὑρεῖν Αἴαντα. 879. Συμμαθεῖν τόπος] τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τῆ σὺν ἐκείνῳ γνῶναι, τυτέσιν ἡδεῖς τόπος ἔχει τὸν Αἴαντα (τῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐπίσασαι) ὥστε ἐν τύτῳ εὑρεῖν με αὐτὸν κείμενον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τῆ διδάξαι, οὐκ ὀρθῶς λέγυσιν. 886. Ἀλλ' ἤδ' ἐμοὶ δὴ] ἡ συνταξις, ἀλλ' ἔ μοι δηλοῖ ὁ φαίνεται ὁ ἀνὴρ, ἤγγυ ὁ Αἴας, μολὼν καὶ ἐλθὼν τὴν ἀφ' ἡλίου κέλευθον καὶ ὁδὸν, φανεὶς ἡδαμῶ. τῦτ' ἔστιν, ἐπειδὴ σὺν σὶ σὺ ταῦθα εὕρηται, δείκνυται, ὡς ἤδ' ἐν τοῖς μέρεσι τύτοις ὥρμηται. ἢ καὶ ἔτως, ἀλλ' ἤδ' ἐμοὶ δὴ, μολὼν (ἤγγυ ἐλθὼν) ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆ ἡλίου ἄγγυσαν δηλονότι, φαίνεται ἡδαμῶ. τυτέσιν, ἐν ἡδενὶ τόπῳ φαίνεται.

SCHOL. INED. 876. Τοῖς κάτω] τοῖς ὅσι κάτω ἐν τοῖς οἰκήμασι τῆ ἅδε μιθείσομαι. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι, ὅτι σὺν τύτῳ τῷ λόγῳ περιπίπτει τῷ ξίφει. καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὴν ὑποκριτὴν, ἵνα

ἄξιος

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Τίς ἂν δή μοι, τίς ἀν
Φιλοπόνων ἁλιαδᾶν,
Ἔχων αὔπνους ἄγρας,
Ἢ τίς Ὀλυμπάδων
Θεῶν, ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν
Ἴδοις, ἢ ὠμόθυμόν γε,
Εἴ ποθι πλάζοιτ', ἂν
Προσβλέπων ἀπύοι;
Σχέτλια γὰ ἐμοὶ, τῶν
Μακρῶν πόνων ἐρίφω
Μὴ πελάσαι δρόμῳ.
Ἀλλ' ἀμφιλυὸν ἄνδρα μὴ λοῦσαι ὅπω.

ΣΥΣΤΗΜΑ. α'.

Τε. Ἰώ μοι μοι. Χο.

ἄξοι τὰς θεατὰς εἰς τὸ τῦ Αἴαντ⊙ πάθ⊙, ὁποῖα φησὶ τῦ Ζακύνθυ ὁ ὑποκριτὴς ὁ Τιμόθε⊙ φησὶν, ὅτι ἦγε τὰς θεατὰς εἰς τοιῦτον πάθ⊙, ὡς σφαγέα κληθῆναι αὐτόν. *Bar.* 881. Κοινόπλων] τὴν κοινόπλων ὁμιλίαν ἡμῶν τὴν ἔσαν ἐπὶ τ νηὸς ἀκέσεις. *Bar.*

888. Τίς ἂν δή μοι] ὅλ⊙ ὁ χορὸς εἰς ἕν συνελθὼν ταῦτά φησι. Τίς ἂν Φιλοπόνων ἁλιαδᾶν] τίς τῶν ἁλιέων ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων ἄγει τὴν ἄγρα, ἢ τίς θεὰ Ὀλυμπιὰς, ἢ ποταμῶν ἴδρις, τυτέσι ναΐς, ἀπαγγεῖλαι εἶπε λεύσει τ ὠμόθυμον. ἁλιὰς, τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον· ἁλιάδας, δὲ, οἱ παῖδες τ ἁλιέων, ἦγεν οἱ ἁλιεῖς· ὡς Ἀσκληπιάδαι, οἱ ἰατροί. 892. Ῥυτῶν] τ ῥεόντων, παρὰ τὴν ῥύσιν. ἦγεν, ἢ τίς θεὰ ἴδρις τ ῥυτῶν ποταμῶν τ Βοσπορίων. 893. Βοσπορίων] ἴσως τ Ἑλλησποντίων, τ εἰς τ Βόσπορον ῥεόντων Τραϊκῶν ποταμῶν. δύο δέ εἰσι Βόσποροι, ὁ μὲν, κατὰ τὴν Προποντίδα, ὁ δὲ, Θρᾳκικὸς, ὡς φησι Φιλέας. 896. Ἀπύοι] εἴποι. 897. Σχέτλια γὰ ἐμέ γε] δεινὰ γὰ πράγματα ἐμοὶ

PERICOMMATA. STROPHE, 1.

Cho. Quis igitur mihi, quiſnam
Ex laborioſis piſcatoribus *maris*
Piſcationibus intentus ſomni neſcius,
Vel quæ Olympiadum
Dearum, vel fluentium
E Boſphoro fluminum
Gnara, ſævum *Ajacem*
Sicubi errantem
Viderit, faciet palam.
Miſerum eſt enim mihi *vaganti*,
Longorum laborum ſecundum
Non aſſequi curſum,
Sed *&* *factum* debilem non *poſſe tamen* cernere
ubi vir ſit.

SYSTEMA. 1.

Tec. Hei mihi! Hei mihi!

Cho.

ἐμὲ τ̃ ἐπιπόνως πλανηθέντα, μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τ̃ ζητήσεως μέρος, καθὸ ὁ Αἴας ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη ὄρθιον. 900. Ἀλλ' ἀμφιλωδὸν] ἐφ' ἑαυτῦ, οὐκ ἐπὶ τ̃ Αἴαντ⊙. σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτ῾ῷ, ἀλλ' ἠθενηκέναι ὡς τ῾ῇ ζητήσει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 888. Τίς ἂν δή μοι] ἡ σύνταξις, τίς ἁλιεὺς, ἢ θεὸς, ἢ Δ[ά]τριδῶν πεζὴ τὰς ποταμὰς ποιούμενος, καὶ ἔμπορος ἂν αὐτῶν, βλέπων τὸν Αἴαντα εἶπε πλάζοιτ', ἀπύοι ἂν καὶ φωνήσοι, καὶ εἶποι ἐμοὶ εἰ ἄρα πλάζεται καὶ οὐκ ἀπόλωλεν. 895. Εἰποθ᾽ι] εἰποθι πλάζοιτ' ἄν, ὀφείλῃ γραφῆναι, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τ̃ ἀντιστροφῆς κώλῳ. 898. Μακρῶν πόν.] περισσὸν ἦν καταῦθα εἰς τὸ μακρῶν πόνων τὸ ἀλάταν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τ̃ ἀντιστροφῆς. σύνταξις δὲ ὅταν χέτλιόν ἐστιν ἐμοὶ (ἦγον χαλεπὸν) μὴ πελάσαι καὶ πλησιάσαι δρόμῳ ἠρίῳ, τοῦτ' ἐστι τέλῃ εὐοδωμένῳ τ̃ μακρῶν πόνων. τέλῃ ὀφείλων εἰπεῖν, δρόμῳ εἶπεν, ἐπεὶ καὶ τὸ τέλ⊙ τῷ δρόμῳ δρόμ⊙ ἐστί. 901. Ἰώ μοι μοι] εἰκότως οὐκ ἄλλον τινὰ ἢ τὴν Τέκμησσαν πεποίηκεν εὑρεῖν τ̃ Αἴαντα, δείκνυς ἐντεῦθεν ὡς εὐθὺς ἕτερ⊙ τοσοῦτον φρενιτίζῃ, ὅσον ἡ γυνὴ δ᾽ ἰδίᾳ ἀνδρός.

SCHOL. INED. 896. Προσελίπων ἀπύοι] λεύσων ἀπύοι μοι, ἦγον ἰδὼν εἶποι μοι καὶ μηνύσοι μοι, τ̃ ὠμόθυμον Αἴαντα πλαζόμενον εἴποθι, ἦγον πότοτε. *Bar.* 897. Σχέτλια] ἀντὶ δ᾽ χέτλιον, ἦγον χάλιπον. L. B.

Lu-

Χο. Τίνα βοὴ παραυλᾷ ὀξίβη ναπυς;
Τε, Ἰὼ τλήμων.
Χο. Τίωὶ δυρίλητον δύσμορον νύμφιον ὁρῶ
Τέκμησαν οἴκῳ τῷδε συγκεκραμμένῳ.
Τε. Οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
Χο. Τί δ' ἔξιν;
Τε. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
Κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ πεδιπλυχής.

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

Χο. Ὦ μοι ἐμῆς νόσων·
Ὦ μοι κατέπεφνες
Ἄναξ τόνδε τὸν σωναύταν. ὦ πάλας,
Ὦ ταλαῖφρον γυάς.

ΣΥΣΤΗΜΑ. β'.

Τε. Ὡς ὧδε τῦτ' ἔχοντα, αἰάζειν πάρα.
Χο. Τίνα ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος;

Τε.

Λυπηρὸν γὰρ ὀδυνηρὸν ἐστίν. Bar. 900. Ἀλλ' ἀμενηνὸν] ἤγαν, ἀλλὰ χείτλιον ἐστὶν ἐμὲ τὸ ἀσθενὴ γενόμενον ὑπὸ τῦ κόπε, μὴ ἰδεῖν πᾶ ἐστὶν ὁ Αἴας δηλονότι. Bar. 901. Ἰώ μοι μοι] ἡ Τέκμησσα βοᾷ τὸ ἰώ, συντυχῦσα τῷ σώματι τῦ Αἴαντος κλαίουσα νεκρῷ. φαίνεται δὲ ὑπόκρισα ὖσα ἐνοπλος τῷ χορῷ. Bar.

902. Παραυλᾷ] παρατεταμένη ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικὴ, παρὰ τὰς αὐλάς. 903. Ἰὼ τλήμων] τῦτο ὡς τῷ ἐμφανεῖ γινόμενον, ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Ἄλλως. Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχῦσα τῷ σώματι. φαίνεται δὲ ὑπόκρισα ἔνοπλος ὖσα τῷ χορῷ. 904. Τὴν δυρίλητον] ἤγαν

Cho. Cujus vox e propinquo exiit ſaltu?
Tec. Heu miſer *Ajax!*
Cho. Captivam miſeram illam ſponſam video
Tecmeſſam hoc luctu confuſam.
Tec. Interii, perii, vaſtata ſum, amici.
Cho. Quid vero eſt?
Tec. Ajax hic nobis recens mactatus
Jacet, occulto ſeſe indutus gladio.

STROPHE. 2.

Cho. Eheu meum reditum!
Hei mihi, occidiſti Rex
Me tuum ſocium navalem.
O miſer *ego*,
O miſera animi *tu* mulier.

SYSTEMA. 2.

Tec. Nunc ut res ſe habet, lugendi tempus eſt.
Cho. Cujus manu igitur *rem* infelix perpetravit?

Tec.

ἤγαν τὴν Τέκμησσαν ὁρᾷ τὴν δύσμορον τὴν ἁρπάλιπον· τετέσι τὴν αἰχμαλωσίᾳ συμφθαρεῖσαν. 909. Κρυφαίᾳ] τῷ λαθραίας τ̃ φίλων γεγονότι· ἢ ἀποκεκρυμμένῳ εἰσδεδυκότι εἰς τὸ σῶμα τὸ) ὑπερπυχὴς. κυμιώτατα μὲ ὠνόμασαι, ἡμῶν δὲ δυσμετάλλητον, τινὲς δὲ περικεκυλισμένας. 910. Ὦ μοι ἐμῶν νόσων] ὡ πρώτοις περι ἑαυτῶν ἀλαφύρονται. 912. Τόι δὲ συναύταν] ἀντὶ ℨ, ἰωὲ τ̃ χορὸν, συνήθως. 916. Τίνα πότ' ἄρ' ἔπραξε] ἤγαν ἀφ' χέρος τίνος ἄρας ἔπραξε τ̃ φόνον; οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἆρα, ὅταν μὲ ἐρωτηματικοῦ ᾖ, προσαϊκῶς γράφεσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμο συναπτικὸς λέγηται, ἀφ' ἁρπάσας, ποτὲ μὲ προσαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρρίχαϊκῶς.

SCHOL. INED. 902. Πάρυλθ' ἐξίδη ναύτης] ἤγαν, παρατετραμμένη κ̀ ὁρμεῖα ἐξῆλθεν ἐκ ℨ κοιλώματος ℨ ὄρους. *Bar.* Ἤγαν, ℨ κοιλώματος ℨ ὄρους τ̃ ναύτης, ἢ ναύτη, τ̃ ναύτης. ἀφ' ἃ πᾶς ναύτας. L. B. 905. Οἰκῶ] τῷ ὀδυρμῷ, ἤγαν χειτλιασμῷ. *Bar.* L. B. Συγκεκραμένην] συμμιγνυμένην. *Bar.* 906. Διαστεφάνωμαι] ἤγαν, ἐκπεπλοίσκημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τ̃ ἐκλωκότων φρεάτων. L. B *Bar.* 907. Τί δ' ἐστί] Πρὸς ὃ βλέπουσα θρηνεῖς κ̀ πενθεῖς; *Bar.* 908. Νεοσφαγεῖς] Ἤγαν πρὸ ὀλίγου

Τε. Αὐτὸς πρὸς αὑτῷ δῆλον. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
Πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΣΤΡΟΦΗ. γ'.

Χο. Ὦ μοι ἐμᾶς ἄπας.
Οἷος ἄρ' ἡμάχθης,
Ἀφρακτος τῶν φίλων.
Ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάν-
τ' ἄιδρις, κατημέλησα.
Πᾶ, πᾶ
Κεῖται ὁ δυσχάπελος, ὁ
Δυσώνυμος Αἴας.

ΣΥΣΤΗΜΑ. γ'.

Τε. Οὗτοι θεατός. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
Φάρει

λίγα ἐσφαγμένος. *Bar.* 909. Κρυφαίᾳ,] ἤγαν, λαθραίᾳ· λάθρα ἐργασαμένᾳ τὸ φόνον τῶν φίλων ὑπ' Αἴαντος. L. B. *Bar.* 916. Τίνος ποτ' ἄρ'] ἤγαν, διὰ χειρὸς τίνος ἄρα ἔπραξε τὸ φόνον ὁ δυσχὴς. L. B. Ἄλλοι δὲ ἐξηγέσαν ὕστως. Ἐρώτ. τῇ χειρὶ τίνος ἔπραξε τὸ φόνον ὁ Αἴας; Ἀποκρ. αὐτὸς παρ' ἑαυτὸν ἔπραξε. καὶ δῆλον ἐστὶν, τὸ γὰρ ἔγχος τὸ περιπετὲς τὸ πηκτὸν ἐν τῇ χθονὶ σκιᾷ, ἐλέγχῃ καὶ δεικνύῃ τὸ πρᾶγμα δηλονότι. *Bar.*

917. Ἐν γὰρ οἱ χθονὶ] αὐτὸ τὸ χῆμα (φησὶ) δηλοῖ ὅτι ὑφ' ἑαυτῷ ἀνῃρέθη. πᾶν δὲ ἀμυντήριον, καὶ δόρυ καὶ ἔγχος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι. 918. Πηκτὸν] πεπηγὸς αὐτᾷ. Περιπετὲς] ᾧ περιέπεσε. Τὸ δὲ θεατῷ εἰσάγει τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως, ἔδει καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν Τεκμησσαν πελυτραγμωνῆσαι. Κατηγορεῖ.] σημαίνῃ, λέγῃ. τὸ δὲ ὅλον ὕστως, πηκτὸν γάρ ἐν (δηλονότι σὺν τῇ χθονὶ) τόδε τὸ περιπετὲς ἔγχος αὐτῷ, κατηγορεῖ (ἤγαν παρίστᾳ) ὅτι ὑφ' ἑαυτῷ δηλονότι ἐφονεύθη. Κατηγορῶ σε ἀγαθὰ ἡ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. κατηγορεῖν δὲ τὸ παρίστᾳν καὶ δεικνύῃν, μὴ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. 920. Οἷος ἄρ' ἡμάχθης] μόνος ἡμαυτώθης. 921. Ἄφρακτος τῶν φίλων] ἀφύλακτος. ὁ περφραγμένος καὶ τειχι-

Tec. Sua ipſe, ut liquet. nam in terra ab eo
Fixus hic enſis, in quem procubuit, hoc arguit.

STROPHE. 3.

Cho. Hei mihi, meas *ob* haſce calamitates!
Solus ergo cruentatus es
Nullis munitus amicis.
Ego vero ille ſurdus ad omnia,
Atque omnium ignarus neglexi.
Ubi *igitur*, ubi,
Jacet ille intractabilis,
Ille infauſti nominis Ajax.

SYSTEMA. 3.

Tec. Non *eſt* ſpectandus. ſed circumjecta
Veſte

τετειχισμένοις τοῖς φίλοις, διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε. 922. Ὁ πάντα κωφὸς] τὰ πάντα εἰς τὴν ἀπάτλω· ἐγὼ δ' (φησὶν) ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα. 924. Πᾶ, πᾶ] τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς. βαλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθε, τοῦτο λέγουσιν. ὁ Ἀχαιολεύς ἡ Τέκμησσα. 925. Ὁ δυστράπελος] δύσκολος, δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, ὃς οὐκ εὔρει ἐκφυγὴν τῷ πάθει. ἔτω λέγουσι καὶ δυσράπελον τὸ ὄργημα, τὸ οὐκ εὐδιάλλακτον. Ἄλλως. δυσράπελον, φασὶν Ἀττικῶς τὸ ἀμεταπείστως ἐν ὀργῇ, ἢ διαθέσει, ἢ φιλαργυρίᾳ. τὸ αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον. 926. Ὁ δυσώνυμος Αἴας] ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ Αἴας. λέγεται δυσώνυμος καὶ ὃ τὸ ὄνομα ἐπαχθὲς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μῖσος, ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, καθ' ὃ λέγεται δυνώνυμος ὁ Ἰούδας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 917. Ἐν γὰρ οἱ χθονὶ] ἡ σύνταξις, τὸ γὰρ ἔγχος τὸ περιπετὲς οἱ καὶ αὐτῷ, τὸ ἐν τῇ χθονὶ πεπλῆσθαι καὶ πεπηγυῖαν, κατηγορεῖ αὐτὸ δηλονότι τὴν πρᾶξιν. ἦγεν παρίστησιν ὡς αὐτὸς τὴν σφαγὴν εἰργάσατο, καὶ αὐτόχειρ αὐτὸς γέγονεν. ἔστι γὰρ καὶ κατηγορῶ οὐ μόνον τὸ τινὸς καταφέρομαι λόγοις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπάνω τινὸς ἀγορεύω, ὥσπερ ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις κατηγορία. δηλοῖ δὲ καὶ Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἰσοκράτης βίᾳ, λέγων, Ἡ δὲ Σφὴν ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἰσοκράτης σήματι εὐμουσίαν κατηγορεῖ καὶ ἀνθρός.

SCHOL. INED. 926. Δυσώνυμος] ὁ δύσφημον ὄνομα ἔχων. L. B. *Bar.* 927. Ἀλλά νιν] ἀλλὰ καλύψω αὐτὸν, παμπήδην. ἐπιτηδείως τάδε τῷ φάρει. ἦγεν, ἐσκεκαλυμμένην. L. B.

Φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
Οὐδεὶς ἂν ὅστις κἠ φίλος τλαίη βλέπειν
Φυσῶντ' ἄνω ποδὸς ῥῖνας, ἔκ τε φοινίας
Πληγῆς, μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
Οἴμοι, τί δρᾰσω· τίς σε βαστάσει φίλων;
Πῶ Τεῦκρον; ὡς ἀκμαῖον, εἰ βαίη, μόλοι;
Πεπῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
Ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷον ὢν, οἵους ἔχεις
Ὡς κἠ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρηνῶν τυχεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.

Χο. Ἤμελλες δὴ πάλαι,
Ποτὲ χρόνῳ στερεόφρων
Ἀρ' ὀξανύσειν κακὰν

Μοῖραν

928. Φάρει καλύψω] ἦθος γυναικὸς, τὸ μὴ αἰσχημόνως δεικνύναι τὸ σῶμα. Παμπηδὸν] παντελῶς, ὅλον τὸ σῶμα. 929. Οὐδεὶς ἂν ὅστις κἠ φίλος] ὑπερβολικῶς· ἐπεὶ ἐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τὰς φίλας μαλακίζεσθαι. Τλαίη βλέπειν] ὑποπτεύει. τλῶ, τὸ ὑπομένω κἠ τολμῶ. ἔστι μέλλων τλήσω, δεύτερος ἀόριστος ἔτλαν, τὸ εὐκτικὸν τλαίην. 931. Μελανθὲν αἷμα] χυθὲν ἀφεῖλεν εἰπεῖν, ἢ γεγονὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς· ὁ δὲ, ἀφ' τὸ μέλαν εἶναι τὸ αἷμα μελανθὲν αἷμα λέγει. 932. Τίς σε βαστάσει φίλων] πάντα τὰ ἀπρεπήματικὰ, κἠ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῆς ἐνικῶν, ὑποστακτικῷ γράφεται. 933. Ὡς ἀκμαῖος] καίριος κατὰ καιρόν. παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς δὲ ζητεῖ τὸν Τεῦκρον, ἵν' ᾖ, κηδεμὼν γένηται ἀπὸ τῆς συγγενοῦς. 934. Συγκαθαρμόσαι] θάψαι. 936. Ὡς κἠ παρ' ἐχθροῖς] αὔξησις ἀπὸ τοῦ πάθους, ὡς κἠ τοὺς δυσμενεῖς ἐλθεῖν. 937. Ἤμελλες πάλαι] Ἰακῶς. ἔμελλες ἄρα κἠ δῆλος ἦς. 938. Στερεόφρων] οἷον, ἐφ οἷς ὤδησας κἠ ἤλγησε βεβυθισμένος τῷ Ἄρῃ, ἤμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 929. Οὐδεὶς ἂν ὅστις κἠ φίλος] ἤγουν, ὃ μόνον ἐχθρὸς βούλεται αὐτὸν ἰδεῖν (ὃ γὰρ μέλλει αὐτῷ τότε) ἀλλὰ κἠ ἐδεῖς

Veſte tegam hac undique, quoniam
Nemo, qui illius quidem amicus, ſuſtineat intueri ipſum
Spirantem in altum e naribus nigrum ſanguinem,
Et ex cruento vulnere, propria manu inflicto.
Hei mihi quid faciam? quis te tollet amicorum?
Ubi Teucer? quam tempori nunc adveniret, ſiquidem *huc* tulit gradum?
Ut lapſum fratrem hunc ſuum ſimul componeret.
O infelix Ajax, quantus vir, quam miſere te habes!
Ut etiam apud hoſtes dignus ſis fletum aſſequi!

ANTISTROPHE. 1.

Cho. Deſtinabas ergo infelix
Propoſitique pertinax,
Olim nactus opportunitatem explere
Malum

ἀδεὶς φίλος τλαίη ἂν κ᾽ ὑποσμύοι αὐτὸν ἀπὸ τ᾽ αἰκείας σφαγῆς φυσῶντα κ᾽ ἀναπέμποντα ἄνω πρὸς τὰς ῥῖνας τὸ μελανθὲν αἷμα, κ᾽ ἐκ τ᾽ φοινικῆς πληγῆς. ἀμφοτέρωθεν γὰρ τὸ αἷμα ἐξήρχετο, κ᾽ ἐκ τ᾽ πλευρᾶς πρὸς ἣν ἡ πληγὴ γέγονε, κ᾽ ἐκ τῶν ῥινῶν. ἀφ᾽ τοιαύτων αἰτίαν. ἐξεπεσοντος γὰρ αὐτὸ τῷ ξίφει ἐν γῇ στερρᾷ πεπηγμένῳ, κ᾽ ἀφ᾽ τοῦτο πρὸς τ᾽ τόπον ἔνθα ἡ λαβὴ ᾗ ξίφος ἐπέπηκτο, ἐκ βάρος πελάσαντος, οὐκ εἶχεν διεξοδον ῥᾳδίαν, κ᾽ διὰ τοῦτο εἰργόμενον, κ᾽ ζητοῦν διεξοδον, ἐκ τ᾽ ῥινῶν ἀνεθίδοτο. φοινίαν δὲ πληγὴν ἴσως λέγῃ, ἀ τὴν πρώτην ἐν τῇ πλευρᾷ τομήν, ἀλλὰ τὴν ἑτέραν ᾗ ξίφος διεξοδον.

SCHOL. INED. 928. Παμπήδην] ἤγουν, παντελῶς, ἀπὸ ᾗ πᾶν καὶ πάμπαν, κ᾽ ἀπὸ τοῦτο παμπήδην. L. B. Ἀπὸ τ᾽ πᾶν πᾶν, γίνεται σύνθετον πάμπαν. κ᾽ λαμβάνεται ὡς ἐπίρρημα. ἀφ᾽ ᾧ κατὰ παραγωγὴν, παμπήδην. *Bar.* 929. Οὐδεὶς ἂν] τοιοῦτός, οὐδεὶς ἂν οὕτως ὢν κ᾽ φίλος ὑποσμύσειεν ἰδίᾳ αὐτὸν τ᾽ Αἴαντα φυσῶντα ἄνω πρὸς τὰς ῥῖνας μελανθὲν αἷμα. ἀπὸ τ᾽ φοινικῆς πληγῆς, κ᾽ ἰδίας σφαγῆς. *Bar.* Τλαίη] τλῶ, τὸ ὑποσύρω κ᾽ τὸ τολμῶ. ᾧ μοῦλλον, τλᾶσαι. δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην. ἡ μετοχὴ, τλὰς, τλάντος, συγκλικὸν, τλαίη. 934. Πεπῖῶτ᾽] τ᾽ πειστὸν κ᾽ θανόντα τὸν Αἴαντα τοῦτον συναφιέσαι. 935 Οἷος ὢν] μέγας ὢν κ᾽ θαυμασός. *Bar.* Οἷος ἔχῃς] ἀθλίως διακεῖσαι. *Bar.*

942. Πάν-

Μοῖραν ἀπειρεσίων
Πόνων. τοῖά μοι
Πάννυχα κ᾽ φαέθοντ᾽ ἀνεσέναζες ὠμόφρων
Ἐχθοδόπ᾽ Ἀτρείδαις
Οὐλίῳ σοὶ πάθει.
Μέγας ἆρα γ᾽ ἐκεῖνος
Ἄρχων χρόνος πημάτων,
Ἥμος ἀριστόχειρ
Ἀχιλλέως ὅπλων ἔπειτ᾽ ἀγὼν πέρι.

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ. α᾽.

Τε. Ἰώ μοι μοι.
Χο. Χωρεῖ τοὸς ὑπερ (οἶδα) γενναία δύη.
Τε. Ἰώ μοι μοι.
Χο. Οὐδέν σ᾽ ἀπιστῶ κ᾽ δὶς οἰμῶξαι, γυῖαι,
Τοιοῦδ᾽ ἀμπλακοῦσαν ἀρτίως φίλοις.
Τε. Σοὶ μὴ δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔς᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἄγαν φρονεῖν
Χο. Ξυναυδῶ.

Τε.

942. Πάννυχα κ᾽ Φαέθοντ᾽] κατὰ νύκτα κ᾽ ἡμέραν. Φαέθων, ὁ Ἥλιος, κ᾽ ὁ υἱὸς ὁ Ἠλίου. 943. Ὠμόφρων] Ἀττικῶς μέγα. ἤτοι γὰρ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς κ᾽ κλητικάς· ἤτω κ᾽, ὦ δύσμορ Αἴας, ἀντὶ τοῦ Αἶαν. 947. Ἄρχων χρόνος] ἀρχηγός. γενναία ἡ ἰσχυρά. 948. Ἀριστόχειρ] ὁ γενναίως τὰ ἀριστεῖα. τὸ δὲ ὅλον, μέγας ἆρα ἄρχων, ἦγεν ἐπιστάτης ἦν πημάτων ὁ χρόνος ἐκεῖνος, ἦμος περὶ τῶν ὅπλων ἔκρινε τὸν ἀγών. ἀριστόχειρ, ἦγεν ἐπὶ τὸ φανῆναι τὸ ἄριστον ταῖς χερσίν. 953. Οὐδέν σ᾽ ἀπιστῶ] εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσι κ᾽ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρει γὰρ τοῦτο κ᾽ κόρον ὁ θρῆνος κ᾽ παραμυθίαν. 955. Σοὶ μὴ δοκεῖν] σοὶ μὲ ταῦτα ἐν δόξῃ κατα-

Malum fatum laborum
Tuorum nunquam ceſſantium:
Ea mihi per totas noctes dieſque
Ingemiſcens edebas hoſtili animo
Infeſta Atridis,
Diro cum affectu.
Magnum ſane illud
Initium fuit tempus malorum,
Quando de armis Achillis
Certamen præſtantiæ fuit propoſitum.

ANTISYSTEMA. 1.

Tec. Hei mihi miſeræ!

Cho. Ad jecur penetrat generoſum (novi) vulnus.

Tec. Hei mihi miſeræ!

Cho. Facile credo, mulier, te vel bis lamentari,
Tali amico, tanto cum tuo damno, jam orbatam.

Tec. Tu hæc opinaris tantum, ego vero nimis ſentio.

Cho. Aſſentior *tibi*.

Tec.

καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσαμαι. ἔστι μὲν γὰρ τῷ χορῷ οἰκτίστης πρὸς Αἴαντα, ἀλλ' οὐχ' ὅσον πρὸς τὴν Τέκμησσαν. Δοκεῖν] δοξάζειν. Ἄγαν φρονεῖν] τὸ αἰσθάνεσθαι τῆς λύπης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 948. Ἥμος ἀριστόχειρ] ἦγον ἀγὰν ἀρίστων καὶ ἀνδρείων δέσμιος, δυναμένων βασάσαι τὸν Ἀχιλλέα. ἵνα τὰ αὐτοῦ λάβῃ ὅπλα τούτου ἕνεκα. 949. Ἀχιλλέως] ἰαμβεῖος ὀφείλει εἶναι τέλειος ὁ παρὼν στίχος, ἵν' ᾖ ὅμοιος τῷ τοῦ ἀντιστροφῆς. διὸ τὸ Ἀχιλλέως προσετέθη παρ' ἐμοῦ, ἁρμοδίως οἶμαι. 954. Τοιοῦδ' ἀποβολ.] στερηθεῖσαν. ὅταν γάρ τις τινὸς στερηθῇ, ἀπ' ἐκείνου ἃ ἐξέρηται βέβλαπται, αὐτῷ τῷ ἐστερῆσθαι.

SCHOL. INED. 944. Ἀτρείδαις] Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ. ἦγον, κατὰ τὸν Ἀτρεΐδην. *Bar.* 948. Ἀριστόχειρ] ἦγον, ὁ κρίνων τίς ἐστιν ἄριστος κατὰ τὴν χεῖρα. *Bar.* 955. Σοὶ μὲν] σοὶ μὲν δοξάζω ἐστὶ ταῦτα. μοὶ δὲ ἄγαν φρονεῖν ἐστὶ ταῦτα δηλονότι, ἦγον ἀκριβῶς γινώσκειν. L. B.

957. Δυ-

Τε. Οἴμοι, τέκνον, ποῖς οἷα δυσλείας ζυγὰ
Χορεύμυ; οἷοι νῷν ἐφεζόμεθα σκοποί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. β'.

Χο. Ὦμοι ἀναλγήτων
Διοσῶν ἐθρόησας
Ἀναυδόν γ' Ἀτρειδῶν
Ἔργον τῷδ' ἄχει.
Ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ. β'.

Τε. Οὐκ ἂν τάδ' ἔσῃ τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.
Χο. Καὶ μὴν ἄγαν ὑπερβελεῖς ἄχθος ἤνυσαν.
Τε. Τοιόνδε μύστοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει τῶνμ' Ὀδυσέως χάριν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. γ'.

Χο. Ἦ ῥα κελαινώπαν

Θυμὸν

957. Δυσλείας ζυγὰ] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν τῶν ζευγνύντων τὰς βόας. 958. Σκοποί] οἱ Ἀτρεῖδαι. 959. Ὦ μοι ἀναλγήτων] ἀσυμπαθῶν, εἰ τάδε πράξειαν. ἢ, τῶν μηδ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν Ἑλλήνων. ἢ πολυαλγήτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἄλλως. γράφεται ἰὼ μοι. ὡσαύτως δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ Τεκμησσῆς λόγῳ. 961. Ἀναυδον ἔργον] ἔργον ἄῤῥητον, ὅπερ δηλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἰρηκὰς ἐν τῇδε τῇ λύπῃ τῶν ἀσυμπαθῶν δεινῶν Ἀτρειδῶν. ἄῤῥητον δὲ, τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, ἢ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. ἢ ὡς δεπτρόπαιοι, οὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι, ἢ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστηριώδες· ἄῤῥητοι, ὑπερβολικῶς ἢ τὸ μέγα ἢ τὸ πολύ. 962. Τῷδ' ἄχει] τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. 964. Οὐκ ἂν τάδ' ἔσῃ] οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη ἄτω,

Tec. Hei mihi, nate, quod *nunc* ſervitutis jugum
Subimus? quales nobis imminent ſpeculatores?

ANTISTROPHE. 2.

Cho. Hei mihi infandum ſane
Opus memoraſti geminorum
Atridarum, in hoc luctu
Humani ſenſus expertium.
Sed prohibeat Deus.

ANTISYSTEMA. 2.

Tec. Ne hæc quidem ſic ſe haberent, abſq; Deis foret.
Cho. At ſane onus nimis admodum grave concinnarunt.
Tec. Talis quidem damni Jovis filia, vehemens Dea,
Pallas cauſam dedit, Ulyſſi gratificans.

ANTISTROPHE. 3.

Cho. Certe multa paſſus Ulyſſes
Furio-

ὕτω, μὴ θεῶν βεβλαμμένων. ὡς κ) ταῦτά ἐςι προσδοκᾶν τοῖς τ' Ατρειδῶν. Ἄλλως. πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τ θεᾶ, ἀλλ' ἀπείργοι θεὸς, φησίν, οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθ ἡμῶν τὰς θεὰς, ἐπεὶ ἂν ἐπράχθη ταῦτα. 965. Ἄγαν ὑπερβριθεῖς] μέγα κ) βαρὺ ἦνυσαν οἱ πράξαντες τὰ τοῖς τ' Αἴαντα. ὅ ἐςιν οἱ αἴτιοι τούτων. 967. Φυτεύσ] ἀντὶ τ ἐφύτευσεν. ἤγεν, τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν ἔδωκε Παλλὰς ἡ μεγάλη θεὸς, ἡ θυγατὴρ τ Διὸς, εἰς χάριν τ' Ὀδυσσέως. τὸ φυτεύειν ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως, ἤγεν τὸ πλῆ ῥίζαι αὐτῶν καταβάλλειν. ὅπ τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς κ) ἐπ' ἀνθρώπων. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Οὕτω φυτεύσ Πέλοπα. κ) ἁπλῶς ἐπὶ τ καταβάλλειν ἀρχὴν ἔν τινι πράγματι, ὡς εἰρηται. 968. Κελαινώπαν] οἷον, οὐκ ἐν τῷ φανερῷ, ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον, κ) μέλαινα, κ) οἷον κεκρυμμένον κ) ἄδηλον, κ) ἐκ ἁπλῆν θυμὸν ἐφυβρίζ. ἔξωθεν δὲ ἡ κατά· τὸ δὲ ἡμᾶς, λείπ. ἵν' ᾖ, κατὰ τ θυμὸν ἐφυβρίζ ἡμᾶς. κελαινώπαν δὲ θυμὸν, ἤγεν βαθυγνώμονα ψυχήν.

SCHOL. INED. 958. Σκοποὶ] ἀντὶ τ, ἐπίσκοποι. οἱ Ἀτρεῖδαι δηλονότι. L. B. Ἤγεν, κατάσκοποι, ἵνα ποιήσωσι δῆλας δηλονότι ἡμᾶς. *Bar.*

961. Ἄναυ-

Θυμὸν ἐφυβρίζει
Ὁ πολύτλας ἀνὴρ,
Γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις
Ἄχεσιν πολὺ γέλωτα.
Φεῦ φεῦ,
Ὦ διπλοῖ βασιλέες
Κλύοντες Ἀτρεΐδαι.

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ. γ'.

Τε. Οἱ δ' ἔν γελώντων, κἀπιχαιρόντων κακοῖς
Τοῖς τῶδ'. ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθυν,
Θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
" Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τἀγαθὸν χεροῖν
" Ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ.
Ἐμοὶ πικρὸς πέφυκεν, ἢ κείνοις γλυκὺς,

Αὐτῷ

961. Ἀναυδον ἔργον] ἐπὶ τῷδε τῷ ἄχει ἐθρόησας ἔργον ἄναυδον τῶν ἀναλγήτων δύο Ἀτρειδῶν. τετέχνται, ἐπάνω τῶν σφαγῆς δ' Αἴαντος. εἶπας καὶ ἕτερον ἔργον ἄναυδον τῶν δύο Ἀτρειδῶν τῶν ἀναλγήτων. ἤγουν ὅτι βλεύονται ποιῆσαι ἡμᾶς δῆλους. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἄναυδον ἔργον. Bar. 964. Οὐκ ἂν τάδ'] μὴ γένοιτο τοῦτο, ἤγουν τὸ λαβεῖν ἡμᾶς οἱ Ἀχαιοὶ δῆλους. ἤγουν, οὐκ ἂν ταῦτα συνέβησαν ἔτως, μὴ μὴ τῆς γνώμης τῶν θεῶν. Bar. 968. Ἦ ῥα κελαινώπαν] ὥστως ὁ πολύτλας ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεὺς, κατὰ τὸν κελαινώπαν θυμόν. τετέχνται, κατὰ τὴν βαθυγνώμονα ψυχὴν αὐτοῦ γελᾷ πολὺν γέλωτα, ἐπὶ τοῖς ἄχεσι τοῖς μαινομένοις. τετέχνται, τοῖς ἀφ' τὴν μανίαν συνωσθεῖσιν. ἤγουν ταῖς λύπαις ταῖς συμβεβηκυίαις διὰ τὴν μανίαν. L. B.

971. Τοῖσι μαινομένοις] τοῖς ἀφ' μανίαν συμβεβηκόσιν. 976. Γελώντων] ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. Κἀπιχαιρόντων] ἤγουν ἐπιχαιρέτωσαν. 977. Ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα] καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα, διὸ τὸ χ πρόσκηται. τὸ δὲ οἰμώζω, ἀμεταβάτως, καὶ οἰμώζω τὸ τεθνηκότα. 981. Ἐμοὶ πικρὸς] μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢπερ ἐκείνοις γλυκύς· ἐπεὶ ὧν ἐπιθύμει

Furioſæ
Iræ inſultat ;
Multumque riſum ridet
Hoſce dolores ob veſanos.
Heu heu !
Simul & gemini reges
Audientes Atridæ.

ANTISYSTEMA. 3.

Tec. Rideant illi ſane & gaudeant
Hujus viri malis. forte & ſi vivum deſiderarunt minus,
Mortuum lugebunt in neceſſitate pugnæ.
" Nam ſtulti bonum in manibus
" Cum habent, non ſentiunt, priuſquam quis excuſſerit.
Mihi acerbus perit *magis*, quam illis jucundus,
Ipſi

θύμωει ἔτυχεν. ὃκ ἂν ὃν ἐπεγελᾷεν αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ, ὡς αὐτοὶ τ ἀπωλείας αἴτιοι γενόμμοι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 976. Οἱ σ' ὃν γελώντων] ἀντὶ τ γελάτωσαν. τῦτο σ' ἔφαμμ, λαμβάνοντες ἔξωθεν εἰς τὴν τοιαύτλν γενικὴν τὸ ἔτωσαν· ἐπὶ δ τ παθητικῶν, οἷον τυπτέσθων κ τ τοιύτων, ὀχ' ὕτω λέγομμ, ἀλλὰ τὸ δυϊκὸν ἀντὶ τ πληθυντικῦ φαμμ λαμβάνειν.

SCHOL. INED. 974. Ξὺν διπλοῖ βασ.] σὺν τύτῳ τε οἱ διπλοὶ βασιλεῖς γελῶσιν, ἀκύοντες τὰ ἄχη δηλονότι. L. B. 975. Κλύοντες Ἀτρεῖδαι] ἀκύοντες τὴν θλίψιν ἡμῶν υἱοὶ τ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κ Μενέλαος, ἐγελῶσι δηλονότι. *Bar.* 979. Οἱ γ] οἱ κακότροποι ἄνθρωποι ταῖς γνώμαις. *Bar.* 980. Οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκδ.] ὃ γινώσκουσιν πρότερον, ἕως ἂν ἀπορρίψῃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν δηλονότι ἀπ' αὐτῶν. *Bar.* 981. Ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν] ἢ τέθνηκε γλυκὺς ἐκείνοις, ἦγεν τοῖς Ἕλλησιν, ἑαυτῷ δ τερπνός. ὧν γ πραγμάτων δηλονότι ἡράσθη τυχεῖν, ταῦτα ἐλήσατο ἑαυτῷ. λέγω θάνατον, ὃν ἤθελεν. εἰ ὃν ὃ ἐπεθύμει, τῦτο ἐτέλεσε δηλονότι· πῶς ἂν, ἐπαγελᾷεν αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ αὐτῦ, ὥσπερ ἂν εἰ εἶδον αὐτὸν παθόντα ὅπερ ὃκ ἤθελεν ; ἄλλως τε, κ ὑπὸ τ θεῶν τέθνηκεν ὅτ, ὀχ' ὑπ' ἐκείνων. L. B.

Αὐτῷ δὲ πρπνός. ὧν γὰ ἠρᾴθη τυχεῖν,
Ἐκλήσαθ' αὐτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελε.
Τί δῆτα τῶδ' ἐπεγγελῷεν ἄν κάτα;
Θεοῖς τέθνηκεν ὅτος, ὃ κείνοισιν, ὅ,

IAMBOI.

Χο. Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰ αὐτοῖς ἐκέτ' ὤν, ἀλλ' ἐμοὶ
Λιπὼν ἀνίας τε κὴ γόους διοίχεται.
Τθ. Ἰώ μοι μοι.
Χο. Σίγησον. αὐδὰ γὰ δοκῶ Τεύκρυ κλύειν,
Βοῶντ' ἄπις τῆσδ' ὄπισκοπον μέλη.
Τθ. Ὦ φίλτατ' Αἴας, ὡ ξυάγμον ὄμμ' ἐμοί,
Ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
Χο. Ὤλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τῶτ' ὄπισσον.
Τθ. Ὤ μοι, βαρείας ἄρα τ' ἐμῆς τύχης.
Χο. Ὡς ὧδ' ἐχόντων,
Τθ. Ὤ πάλαι ἐγὼ, πάλαι.
Χο. Πάρα γενάζειν.
Τθ. Ὤ ὥρισπερχὲς πάθος.

Χο.

985. Θεοῖς τέθνηκεν] θεῶν βαλομένων. ὃ γὰ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέχον. 989. Ἰώ μοι μοι] δεῖ γενέσθαι βοήν, ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφίσησι, γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεύκρυ βοῶντος. 991. Ἐπίσκοπον μέλος] σημαντικόν, ἴφορον. ἐχ' ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἐσοχασμένον. 992. Ὦ φίλτατ' Αἴας] ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης. 993. Ἆρ' ἠμπόληκας] συνέπόλησας, συνέρδανας. κὴ ἐπὶ φαύλυ λέγεται. τροπικῶς ἢ, ἀντὶ τοῦ ὥρεισποίησας. 996. Ὡς ὧδ' ἐχόντων] τὸ ἐξῆς, ὡς ὧδ' ἐχόντων, πάρα γενάζειν. 999. Περισπερχὲς] ἀντὶ τοῦ βαρύ. ἤτοι ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν. ὥρεσσῶς κατεπεῖγον. ἀπὸ τοῦ ὥρεισπέρχεσθαι τὸ

Ipſi vero ſibi lubens: quæ enim optavit aſſequi,
Adeptus eſt ſibi; mortem nempe, qualem voluit.
Quid igitur habent, quod illum irrideant?
Dîs volentibus obiit ille, & neutiquam ab illis.

IAMBI.

Cho. Inſultet ergo ſuper hæc Ulyſſes, ſi libet, inaniter.
Ajax enim illis non amplius eſt, ſed mihi
Relictis doloribuſque, & luctibus, periit.
Teu. Hei mihi, mihi!
Cho. Tace. vocem Teucri mihi videor audire
Edentis clamorem huic malo appoſitum.
Teu. O chariſſime Ajax, O ocule fraterne mi!
Nactus es ergo malum, ut fama obtinet?
Cho. Periit vir *iſte*, Teucer, hoc ſcito.
Teu. O gravem igitur meam mihi fortunam!
Cho. Rebus ita ſe habentibus.
Teu. O miſer ego, ter miſer!
Cho. Nunc lugendi adeſt tibi copia.
Teu. O caſus undique me affligens!

Cho.

τὸ ἀδελφεόφιλος. οἱ ἐν ὀλῳῷ τινὶ καταϛάντες ἢ χρεία, ϗ μὴ εὑρίσκοντες λύσιν τῶν, ἄνω ϗ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἐφ' ὧν λέγεται ϗ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τῆς ἄλης ἡ πλάνη. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 989. Ἰώ μοι μοι. Σίγησον] ἄφιξις Τεύκρου ἔνθα ἦν Αἴας.

SCHOL. INED. 985. Θεοῖς] τῇ γνώμῃ ϗ δίκῃ τῶν Θεῶν. *Bar.* Οὐκ ἐκείνοισιν] ϗ ἐ τῇ γνώμῃ ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων. *Bar.* 986. Πρὸς ταῦτ'] Ὑβριζέτω ὁ Ὀδυσσεὺς ματαίως. ϗ γὰρ ὁ Αἴας ἐκέτι ἔϛιν αὐτοῖς. ἵν' ἐπαίῃ δηλονότι τῶν ὑόρεων, ϗ ἔχῃ λύπην. ἀλλὰ διοίχεται, ἤγουν διέφθαρται λιπὼν ἐμοὶ ἀνίας ϗ γόους. L. B. 993. Ἀρ' ἠμπόλημας] ἀντὶ τοῦ, ἀπημπόλημας, ἤγουν πέπρακας, προδέδωκας. L. B. Κρατεῖ] ἀντὶ τοῦ, ἐπικρατεῖ, L. B. 996. Ἐχόντων] ἤγουν, λῆγ κλιμένων. τῶν κατὰ τὸν Αἴαντα πραγμάτων δηλονότι. τὸ ἑξῆς, ὡς ὧδ' ἐχόντων, πάρα ϛενάζειν. L. B. *Bar.* τὸ δὲ, ὦ τάλας, ἐγὼ τάλας, λῆγ μέϛε ἐν τοῖς θρήνοις γίνονται τὰ κομματικά. *Bar.* 998. Πάρα ϛενάζειν] Πάρεϛιν ἡμῖν πενθεῖν, ϗ κλαίειν, ϗ θρηνεῖν. *Bar.*

Χο. Ἄγαν γε, Τεῦκρε. 1000
Τδ. Φεῦ πάλας. τί γδ τέκνον
Τὸ τῦδε, πῶ μοι γῆς κυρεῖ τ Τρωάδ Θ.;
Χο. Μόν Θ πᾳρὰ σκηναῖσιν.
Τδ. Οὐχ ὅσον πάχ Θ
Δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μήπις ὡς κενῆς 1005
Σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἁναρπάσῃ;
Ἰδ', ἐγκόνει, σύγκαμνε, "τοῖς θανοῦσί τοι
"Φιλῦσι πάντες κξμνύοις ἐπεγγελᾷν.
Χο. Καὶ μὶν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τῦδέ ζοι μέλειν
Ἐφίετ' ἀνὴρ κεῖν Θ, ὥσπερ ἦν μέλει. 1010
Τδ. Ὦ πᾶ ἁπάντων δὴ θαμάτων ἐμοὶ
Ἄλγιστον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Ὁδός τ' ἀνιάσασα δὴ πασῶν ὁδῶν
Μάλιστα τὰμὸν σπλάγχνον, ἰὼ δὴ νῦν ἔβλω,
Ὦ φίλτατ' Αἴας, τ σὸν ὡς ἐπῃδόμιν 1015
Μόρον, διώκων κᾳξιχνοσκοπέμμ Θ.
Ὀξεῖα γάρ σε βάξις, ὡς θεῦ τινός,

Διῆλθ'

1001. Τί γδ τέκνον τὸ τῦδε] κ ποὶν ἀκῦσαι τ ςὐτολῶν ὁ Τεῦκρ Θ ἔδειξε τὴν πρὸ τ παῖδα κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτῦ φρονίμως. 1005. Ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης] κεκενωμύνης κ ἐστερημύνης τ συζύγυ καλῶς ᾗ τῷ παραδείγματι χρῆται. οἱ γδ κυνηγοὶ τηροῦσι τ καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τ μητέρων γίγνονται οἱ σκύμνοι. 1013. Ὁδός δ' ὁδῶν] ὃ λέγ φ τὴν ἐπὶ τὴν Μυσίαν (ἐπ.φέρφ γδ, ἣν δὴ νῦν ἔβην) ἀλλὰ ταύτ ῃ ἦν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἰδεῖν τ νεκρόν. 1016. Διώκων] ἤγεν φθάσαι ζητῶν. Κᾳξιχνοσκοπέμμ Θ] κατ' ἴχν Θ ἀκολυθῶν. 1017. Ὀξεῖα γάρ σε βάξις] ὃ κοινῶς τὸ ὀξὺ ἐπὶ τ φήμης, ἀλλ' ὁρμὴν ἔχ, ἐπὶ τοῖς ἀξιώματι προσιοῦσι. Ὡς θεῦ] ἤτοι ὡς ἀπὸ θεῦ, ἢ ὥσπερ θεῦ. τῦτο δὲ πρὸς τὴν φήμ ῃ μόνον, ἐπεὶ γίγνεται βλάσφημοι λόγοι τ ἐξῆς.

¶ Σχήμ.

Cho. Nimium quidem, Teucer.
Teu. Heu miſer! quid filius autem
Hujus? ubi mihi eſt terra in Troica?
Cho. Solus apud tentoria.
Teu. Non eum protinus
Huc adduces, ne quis tanquam viduæ
Catulum leænæ inimicorum rapiat?
Vade, feſtina, adjuva labore tuo:
" Mortuis enim & jacentibus
" Omnes illudere amant.
Cho. Atqui vir ille adhuc vivens hunc tibi curæ fore
Mandabat, quemadmodum nunc curæ eſt.
Teu. O omnium mihi ſane ſpectaculorum
Mœſtiſſimum, quæ unquam hiſce oculis ego vidi!
Viaque omnium certe viarum
Triſtiſſima meo cordi, quam modo confeci,
O chariſſime Ajax tuam cum vidi
Necem, perſequens, & inveſtigans.
Acuta enim de te fama, tanquam a Deo aliquo profecta,

Per-

¶ Σχήμ. Τρικλ. 1007. Τοῖς θανοῦσι] γνωμικόν. 1011. Ὦ τ' ἀπάντ.] Τεύκρε θρῆνος καὶ ὀλοπάθεια ἐπὶ τῷ συμβάντι ὀλῇ.

SCHOL. INED. 1005. Μή τις] ἵνα μήτις ὑπὸ τ' δυσμενῶν ἁναρπάσῃ αὐτὸν τ' Εὐρυσάκην, ὥσπερ σκύμνον ἀπὸ κενῆς λεαίνης, ἤγαγεν ἐσερημένης δ' ἄρρενος. *Bar.* 1007. Ἰὼ ἐγκόνει, σύγκαμνε] ἄπελθε. ἀπὸ τ' σπεύδης ἔγειρε κονιορτὸν. καὶ συγκακοπάθει τοῖς θανοῦσιν. *Bar.* 1008. Κἀμένοις] τὸ κεῖσθαι ἐπὶ δ' τεθνηκότος ἰδίως εἰώθασι ταύτῃ. L. B. 1012. Ἄλγιστον] ἤγαγεν, ἀλγεινότατον, λυπηρότατον ἐμοὶ θέαμα δηλονότι ἁπάντων τ' θεαμάτων, ὧν εἶδον ἐγὼ τοῖς ὀφθαλμοῖς. L. B. 1013. Ὁδὸς τ'] καὶ ὦ ὁδὸς ἀνιάσασα τὸ ἐμὸν σπλάγχνον μᾶλλον παντῶν τ' ὁδῶν, ἣν νῦν ἔβην ὦ φίλτατ' Αἴας διώκων. ἤγαγεν, φθάσαι ζητῶν, καὶ ἐξιχνοσκοπήσων. τυτέσι, κατ' ἴχνος ἀκολουθῶν, ὡς ἐπιθυμοῦσιν ἀντὶ δ', ἤκουσα τ' σὸν μόρον. L. B.

1020. Ὑπι-

Διῆλθ' Ἀχαιὺς πάντας, ὡς οἴχῃ θανών.
Ἃ γὼ κλύων δύστηνος, ἐκπεσὼν φρενῶν,
Ὑπεσέναζον· νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
Οἴμοι.
Ἰὼ ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
Ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις;
Ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
Τοῖς ζοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμῶς;
Ἦπου Τελαμὼν, σὸς πατὴρ ἐμοὶ δ' ἅμα,
Δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως
Χωροῦντ' ἄνδρ' σόν; πῶς γὰρ ἔχ; ὅτῳ πάρα
Μηδ' εὐτυχοῦντι, μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
Οὗτος,

1020. Ὑπεσέναζον] ἴσως ἠσύχως ἐσέναζε διδοικὼς τὰς ἐχθρός. 1022. Ἰὼ ἐκκάλυψον] πρὸς τὸν χορόν φησιν, ἢ τινα τῶν θεραπόντων. ἢ γὰρ Τέκμησσα ἐπὶ τὸν παῖδα ἀπῆει. 1023. Ὦ δυσθέατον] ὡς ἀνακαλύψας τοῦτο φησί. 1024. Κατασπείρας] δαιμονίως καὶ τὸ σπείρας. οἷον, ἀρχὴν κακῶν παραχών. ἢ τὸ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. 1027. Ἦπου Τελαμὼν] ἅμα μὲν πρὸς τὴν ἱστορίας, ὅτι ἐκδέδληται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑποψίας. 1028. Εὐπρόσωπος] ἀντὶ τοῦ εὐπροσώπως. τοῦτο ἱλαρῶ προσώπῳ. εὐπρόσωπος δὲ, ὁ εὐειδής. καὶ ἀπὸ τούτου εὐπρόσωπος αἰτία. ἢ πιθανὴ καὶ εὐπρεπής. 1029. Πῶς γὰρ ἔχ'; ὅτῳ πάρα] συνάγει τὸ ἐναντίον ὁ λόγος, ἤγουν, οὐκ εὐμενῶς με δέξεται· πρὸς ὃ ἐπάγεται, πῶς γάρ ἔχ'; ὅτῳ πάρα. ἤγουν ὅτῳ μηδὲν (τοῦτέστι μηδαμῶς) πάρεστιν ἡδὺ εὐτυχοῦντι γελᾶν ἡδέως. Ἄλλως πῶς γὰρ οὗτός με ἡδέως δέξεται, ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ ἱλαρόν. ἔχ ὅτῳ πάρα, ἔχ ᾧ τινι ἡδὺ εὐτυχοῦντι πάρεστι τὸ γελᾶν. εὐτυχοῦντι δ' εἶπεν, ἐκ ἐπὶ τῷ υἱῷ ἐσφαγμένῳ, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ, καὶ τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1023. Ὦ δυσθέατον ὄμμα] ἰστέον ὅτι τὸ ὦ ὃ μόνον πρὸς κλητικὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν φέρεται. ἀμφότερον δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα.

Pervaſit omnes Achivos, quod periiſſes mortuus.
Quæ ego miſer, etſi procul abeſſem, tamen audiens
Ingemui, nunc vero intuens diſpereo.
Hei mihi!
Age retege mihi, ut totum malum videam.
O dirum ſpectaculum, & audaciæ nimis acerbæ!
Quibus triſtitiis in me prius ſeminatis, obis?
Quo enim, aut ad quos homines, ire potero,
Laboribus in tuis qui nuſquam juverim?
Telamon tuus pater meuſque ſimul
Excipiet me læto vultu, propitiuſque ſcilicet
Venientem ſine te. quidni? cui non aderat
Ne quidem feliciter agenti ob quicquam ſolito lætius ridere.

Ille

ἐνταῦθα. Ἄ Ἄ ὤς, Ὦ δυσθέατον λέγε ὄμμα, καὶ ὦ ὄμμα τολμῆς πικρᾶς. τολμῆς γὰρ ἦν τὸ ὄμμα. πρὸς γενικὴν δὲ, τὸ ὦ σιωπᾶτε, λόγον σὸν ἔχε. πρὸς εὐθεῖαν μέντοι σπανίως, ὡς τὸ, ὦ ξεῖνε, ὦ δυσχής. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1021. Οἴ μοι] παρεπιγραφή.

SCHOL. INED. 1020. Νῦν δ' ὀρ.] νῦν δ' ὁρῶν καὶ δι' ἔργου, ἀφ' ἑνὸς λόγου πρότερον ἤκουον, ἀπ' ἄκουσμαι. *Bar.* 1022. Ἐκκάλυψον] πρὸς τὴν τέκμησαν ὁ λόγος. *Bar.* 1023. Δυσθέατον] ἤγουν, δυσκόλως θεαθῆναι δυνάμενον. *Bar.* Πικρᾶς] τὸ πικρὸν ἐπὶ γεύσεως λέγεται. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῆς ἄλγους τῆς ψυχῆς. ὅ γὰρ πικρὸν ἐπὶ γεύσεως, τοῦτο ἀλγεινὸν ἐπὶ ψυχῆς. λέγεται καὶ πικρόν τι, ὡς πρόξενον πικρίας, ὅτε ὡς πικρὸν αὐτὸ ὄν. ὡς τὸ ξίφος σὺ ταῦθα λέγε πικρόν. L. B. *Bar.* 1025. Ποῖ γὰρ μολεῖν] ἤγουν, πῆ γὰρ ἐστὶ δυνατόν μοι ἐλθεῖν με τὸν ἀρήξαντα καὶ βοηθήσαντα ἀδαμῶς τοῖς σοῖς πόνοις. τὸ ϗ σὺ παρέλκον ἐστί. *Bar.* 1026. Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ'] ἤγουν, μηδαμῶς σὺ τοῖς σοῖς πόνοις ἀρήξαντα, ἤγουν βοηθήσαντα. L. B. 1027. Ἦπου Τελαμὼν] τὸν ἐναντίον συνάγε ὁ λόγος, ἤγουν, σὸν εὐμενῶς με δέξεται. πρὸς ὃ ἐπάγεται τὸ, πῶς γὰρ οὐκ; B. L. ἆρα ὁ Τελαμὼν ὁ σὸς πατὴρ καὶ ὁ ἐμὸς ἅμα, δέξαιτο ἐμὲ εὐπροσώπως καὶ ἵλεως τάχα, ἐρχόμενον οἰκεῖ εἰς τὴν Σαλαμῖνα ἄνευ σοῦ; πῶς γὰρ δέξαιτο; οὐχὶ δέξαιτο. ὅτινι Τελαμῶνι μηδὲ εὐτυχοῦντι πάρεστι τὸ γελᾶν ἥδιον. ὅτε ὁ Τελαμὼν ἆρα κρύψῃ τὸ πάθος, μηδέν. ἤγουν ἀδαμῶς. ποῖον κακὸν οὐκ ἐρεῖ πρὸς ἐμέ; *Bar.*

ΟὔτΘ. τί κρύψει; ποῖον ἐκ ἐρεῖ κακόν;
Τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίᾳ νόθον,
Τὸν δειλίᾳ πεφόντα ἢ κακανδρίᾳ
Σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
Κράτη θανόντΘ., ἢ δόμους νέμοιμι σούς.
Τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργΘ. ἐν γήρᾳ βαρὺς
Ἐρεῖ πρὸς ἀνδρ', εἰς ἔριν θυμούμενΘ.
ΤέλΘ. δ' ἀπωσὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
ΔῦλΘ. λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
Τοιαῦτα μὴ κατ' οἶκον. ἐν Τροίᾳ δέ μοι
Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι.
Καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος εὐρόμην.
Οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
Τοῦδ' αἰόλου κνώδοντΘ., ὦ πάλαι, ὑφ' οὗ

Φονέως

1031. Τί κρύψ[ει] κακὸν σιγήσῃ, ἀπὸ κοινοῦ. Ποῖον ἐκ ἐρεῖ κακόν] οἷον, τίνΘ. ἀπόχρωτο λόγῳ; 1032. Τὸν ἐκ δορὸς] ἤγαν, τὸ γεγονότα νόθον ἐκ δορὸς πολεμίᾳ, τετέχθαι ἐκ γυναικὸς μαχὴ πολεμίᾳ κρατηθείσης. 1034. Ὡς τὰ σὰ] ὅπως τὰ σά. 1036. Τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργΘ.] τὸ μὲν δύσοργΘ., ἐκ φύσεως. (λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπόν) τὸ δὲ ἐν γήρᾳ εἰς ἐπίτασιν. 1037. Πρὸς ἀνδρ'] πρὸς ἀληθές. ἢ αἴτιον μοι. Εἰς ἔριν] εἰς μάχην. ἔρις ὁ ζῆλος καὶ ἡ μίμησις, καὶ ἔρις ἡ μάχη. 1038. Τέλος] κατὰ τὸ τέλος, ἐπιρρηματικῶς. Ἀπορριφθήσομαι] ἐκπεσοῦμαι τῆς γῆς τῆς πατρῴας. 1039. Δῦλος λόγοισιν] ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις. 1041. Πολλοὶ μὲν ἐχθροί] πολλοὶ ἐχθροὶ Ἑλλήνες τε καὶ Τρῶες. ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι Ἕλληνες. 1043. Πῶς σ' ἀποσπάσω] πῶς (φησὶ) τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω; συμπληρῶσαι δὲ βούλεται καὶ θάψαι αὐτόν. καλῶς δὲ, τῇ μὲν Τεκμήσῃ προσῆψε τὸ σκεπάσαι αὐτὸν, ὡς γυναικί. τῷ δὲ Τεύκρῳ ὡς ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ, τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα. 1044. Τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος] τοῦ ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τοῦ ὀξείας εἰς τὸ καίειν, ὡς ὀδοὺς. ὀδοῦσι γὰρ προσβάλλει ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ. Αἰόλου. τὴν συνεχῆ κίνησιν πάσχοντος ἀπὸ τῆς λεπτότητα.

ΣΧΟΛ.

Ille quid reticebit? quid mali de me non dicet?
Me ex matre captiva ſuſceptum nothum
Timiditate & ignavia qui prodiderim,
Te chariſſime Ajax, vel dolis, ut tuas
Opes emortui ac domum poſſiderem tuam.
Talia vir iracundus, & in ſenecta gravis
Dicet, nullam ob *meam culpam* ad jurgandum irritatus.
Tandemque extorris patria ejiciar,
Pro libero ſervus vulgo notatus.
Atque hæc quidem domi. hic vero in Troja mihi
Multi ſunt inimici, pauca vero quæ juvent.
Et hæc omnia te mortuo nactus ſum.
Hei mihi quid faciam? quî te avellam ab acerbo
Hoc acuto mucrone? O miſer! a quali

Homi-

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1041. Παῦρα σ' ὠφ'.] παρὰ τισὶ μὲν τῶν βιβλίων, παῦροι, παρὰ τισὶ δὲ παῦρα εὑρίσκεται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα κρεῖττον τοῦ παῦροι, ἀφ' τὸ σώζειν τὸ μέτρον. τέταρτος γὰρ πρὸς ἐστιν· ὀφείλῃ ὂν ἕτος ἴαμβος εἶναι. εἰ δέ τις εἴποι, ὅτι καὶ τὸ παῦροι τὸ ῥοι βραχύ ἐστι (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παῦ ῥεισπῶμεν) ἴσω ὅτι οἱ ποιηταὶ τῶν εὐθέων πληθυντικῶν τὰ τέλη, εἴτε ἀφ' τοῦ αι σφέρονται, ὡς τὸ μοῦσαι. εἴτε ἀφ' τοῦ οι, ὡς τὸ πλόοι, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, ἐὰν μὴ ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται. τότε γὰρ αὐτὰ κοινὰ συλλαβὰς ἡγοῦνται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα ἀντὶ τοῦ ὀλίγα καὶ ἐδαμῶς· ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ, Τί βαιὸν ὕστως ἐπρέπτ' συμμάχου; τὸ γὰρ βαιὸν ἀντὶ τοῦ ὀλίγον καὶ ἐδαμῶς συνταυθοῖ νοητέον. ἐ μόνον δὲ τὰ τέλη τῶν πληθυντικῶν εὐθειῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ὁριστικῶν ῥημάτων, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ προσακτικῶν, τὰ διφθογγον ἔχοντα ἐν τῷ τέλῃ, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, συμφώνου ἐπιφερομένου· φωνήεντος δὲ, καὶ ταῦτα κοινὴν συλλαβὴν ἡγοῦνται.

SCHOL. INED. 1032. Δορὸς πολεμίου] ἀντὶ τοῦ, ἐξ αἰχμαλώτιδος γυναικός. L. B. *Bar.* 1035. Κράτη] ἤγαγεν, τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ ἐπικράτησαν, τὴν ἀνήκουσαν σοί. L. B. *Bar.* 1036. Ἀνὴρ δύσοργος] ὁ ἄνθρωπος ὢν ἐκ φύσεως βαρύθυμος, ὁ Τελαμὼν δηλονότι. Ἰστέον, ὅτι ἴδιον ἐστὶ τοῖς γέρουσιν, ἔχειν ἀεὶ τὸ δυσάρεστον καὶ δύσκολον, καὶ τὸ βαρύθυμον

Φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας· εἰδὲς ὡς χρόνῳ
Ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ, κἢ πανὼν, ἀποφθίσειν;
Σκέψαδε πρὸς θεῶν τύχῳ δυοῖν βροτοῖν·
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τῶδ' ἐδωρήθη πάρα,
Ζωῆρι πρεπτεὶς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
Ἐγκάμψας αἰὲν, ἕως ἀπέψυξεν βίον·
Οὗτος δ' ἐκείνῳ τῷδε δωρεὰν ἔχων,
Πρὸς τῶτ' ὄλωλε θανασίμῳ πτώματι.
Ἆρ ἐκ Ἐρινὺς τῶτ' ἐχάλκευσε ξίφος,
Κἀκεῖνον Ἅδης δημιοργὸς ἄγει;
Ἐγὼ μὲν ἔν κἢ ταῦτα κἢ τὰ πάντ' ἀεὶ
Φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεός.
Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
Κεῖνός τ' ἐκεῖνα φρονείτω κἀγὼ τάδε.

Χο. Μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις πάρῳ
Φεύγω

ἐπὶ πᾶσιν. ἦν μὲν ὁ Τελαμὼν κἢ ἀφ' ἑαυτῆ δύσοργος, κἢ πάνυ ὀργίλος. γέγονε δὲ κἢ βαρὺς, ἕνεκα τῆς γηράτων. *Bar.* L. 1041. Ὠφελήσιμοι] ἀντὶ τοῦ ὠφέλιμοι. ἐπιτηδείοι εἰς ὠφέλειαν. L. B. Ἦγον, ὠφέλειαν ἐμοὶ προξενήσαντες. Ἀφ' τὸ κοινῶς ἅπαντας ἐθελῆσαι βλάψαι τὸν Αἴαντα. *Bar.* 1043. Ἀποσπάσω] ἀνασπάσω, τὸ βιαίως ἀνέλκω. κατασπάσω, τὸ βιαίως καθέλκω. ἀποσπάσω, τὸ τὰ κεκολλημένα (*Bar.* κεκολυμένα) χωρίζω. L. B. *Bar.* 1044. Κνώδοντος] κνώδων ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ κινεῖν δέους, ἤγουν φόβου. ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν κινήσει ἔχειν. ἤγουν, ἐθίζειν. Ἀφ' τῆς τομῆς. *Bar.* 1049. Περισθεὶς] ἤγουν δεθείς. Ἀντύγων] ἤγουν ἁρμάτων. 1052. Πεπήματι] ἀντὶ τῷ πλώματι. 1054. Κἀκεῖνον] δηλονότι τὸν ζωῆρα, 1055. Ἐγὼ μὲν ἔν κἢ ταῦτα] καλῶς τὸ φαναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίγνεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες. 1057. Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶ] τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. 1058. Ἐκεῖνα φρονείτω] τὰ ἑαυτῆ δόγματα. γέγονε δὲ τοῦτο ἐκ παροιμιακόν. 1059. Μὴ τεῖνε] ἀντὶ τῷ ἀποτείνου, λόγον δηλονότι, τὸ ἀποτείνειν γὰρ ἐπὶ λόγου λέγεται. οἷον, ἀπὶ-

τείνε

Homicida expiraſti! noſti quod aliquando
Hector etiam mortuus te eſſet occiſurus?
Videte, per deos, fortunam duorum virorum.
Hector quidem, *eodem illo*, quo donatus erat
ab hoc
Balteo ligatus, equeſtri è curru
Raptatus erat, uſq; dum exhalavit animam.
Hic vero, ab illo hunc enſem donatum habens
Eo ipſo periit mortifero inſiliens impetu.
An non Erinnys ipſa hunc frabricata eſt gladium?
Et illum balteum Pluto ſævus opifex?
Ego igitur & hæc, & alia omnia ſemper
Hominibus aio machinari deos.
Cui autem hæc non ſunt cordi,
Illeque ſua amet, & ego mea.

Cho. Ne tende longius, ſed, ut ſepulchro condas
Hunc

τῆνε λόγον μακρόν. Ἀλλὰ φράζε] σκόπει ὅπως κρύψεις τὸν ἄνδρα σὺν τάφῳ. ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἢ ἀνὶ τοῦ καθά. σὺ ταῦθα ἀνὶ τοῦ πῶς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1048. Ἕκτωρ] ὁ Ἕκτωρ σὺν τῷ ζωοῦντι ὢν ἐδωρήθη καὶ ἐφιλοφρονήθη παρὰ τοῦδε τοῦ Αἴαντος, σκνάπτειο, καὶ συρόμβου κατεκόπετο σὺν τῷ Ἱππικῶν ἀντύγων καὶ τ' τοῦ ἅρματος ἀφειρείαις, ἕως καὶ ἕως ὃ ἀπέψυξε τὸν βίον. ἀπέψυξε δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπέβαλετο τὸν βίον καὶ τὴν ζωήν, πριοθεὶς καὶ κατακοπείς· παρ' ὅσον οἱ εἰςπνέοντες ψυχραίνονται παντὶ τῷ σώματι, τοῦ τὴν θερμὴν ἐμποιοῦντος αἵματος εἰς τὴν καρδίαν εἰσθραμόντος, φυλακῆς ἕνεκα, καὶ πάντα τὰ μέρη καταλελοιπότος ψυχρά. 1059. Ἀλλ' ὅπως κρύψῃς] τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. σὺ ταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ πῶς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1047. Πρὸς θεῶν] στιγίζησις.

SCHOL. INED. 1047. Σκέψασθε] ἤγαν, ὦ ἄνδρες, σκοπήσατε καὶ ἴδετε, ἕνεκα τῶν θεῶν τὴν τύχην τῶν δύο ἀνθρώπων, Αἴαντός τε καὶ Ἕκτορος. *Bar.* 1050. Ἀπέψυξεν] ἐτελεύτησε, καὶ ἐτελεύτησε τὸν βίον. καὶ κατέςρεψε, καὶ κατέςρεψε τὸν βίον. καὶ ἀπέψυξε, καὶ ἀπέψυξε τὸν βίον. καὶ μετήλλαξε, καὶ τέθνηκεν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. L. B. 1051. Οὗτος δ' αὖ.] ὅτος δὲ ὁ Αἴας ἔχων τὴν δωρεὰν ἐκείνου τοῦ Ἕκτορος, ἤγαν τόδε τὸ ξίφος, παρὰ τοῦδε ὅλωλε θανασίμῳ πλήγματι. *Bar.* 1054. Κἀκεῖνον ᾠδῆς [*Bar.* ᾄδης] τουτέστι, ἄρα ὁ τὸν ζωοῦντα ὁ ᾠδῆς

ὁ

Φράζε τὸν ἄνδρα, κ' ὦ, τι μυθήσῃ τάχα.
Βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, κ' τάχ' ἂν κακοῖς
Γελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.
Τέ. Τίς δ' ὄζιν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
Χο. Μενέλαος, ὦ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλατο.
Τέ. Ὁρῶ. μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς ὢν, ὁ δυσπετής.
Με. Οὗτος, σὲ φωνῶ· τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
Μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.
Τέ. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
Με. Δοκοῦντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' ὀρθῶς στρατῷ.
Τέ. Οὐκοῦν ἂν εἴποις ὅντιν' αἰτίαν προσθεὶς;

Με.

ὁ δημόσιος ἔργα ποιῶν, ὁ ἀνήμερος κατεσκεύασεν. *Bar.* 1055. Ἐγὼ μὲν] ἐγὼ μὲν οὐ φάσκοιμι ἂν τοὺς θεοὺς μηχανᾶν ταῦτα, κ' τὰ ἄλλα πάντα ἀεὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις. *Bar.* 1057. Ὅτῳ μὴ] ᾧ τινι μὴ ταῦτα, ἃ λέγω κ' φρονῶ ἐγὼ, εἰσὶν ἐν τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἀγαπητά. *Bar.* 1059. Μὴ τεῖνε μακρὰν] μὴ ἀπότεμνε τὸν λόγον ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ φράζε ἵνα κρύψῃς τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ. βλέπω γὰρ φῶτα ἐχθρὸν, κ' τάχα ἂν ἐπὶ ταῖς δυσυχίαις ἡμῶν γελῶν, ἐξίκοιτο. ἤγων, εἶπῃ κ' διεξέλθοι λόγια, ἅτινα ἐξίκοιτο ἂν ἀνὴρ κακοῦργος. *Bar.*

1060. Κ' ὦ, τι μυθήσῃ τάχα] κ' ὅτι μυθήσῃ πρὸς τὴν ἔφοδον Μενελάου. τετέχει τὴν ἄφιξιν· ἥκει πρὸς αὐτὸν Μενέλαος. 1062. Ἐξίκοιτ' ἀνὴρ] πιθανῶς πάρεσιν, ὅτι ὁ συμπαθήσων πάρεσιν. ὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὥσπερ προπαρασκευάζων τὸν Τεῦκρον. λέγῃ δὲ, ἐξίκοιτο ἂν (ἤγων διεξέλθοι) ἃ ἀνὴρ κακοῦργος ἐξίκοιτο ἂν δηλονότι. 1063. Τίς δ' ἔσιν] ἤγουν, τίς ἀνὴρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, οὗ προσλεύσσεις, ἤγουν βλέπῃς. 1064. Ὦ δὴ τόνδε πλοῦν] ἀντὶ τοῦ, δι' οὗτινα τὸν ἐπὶ Τροίαν ἐστειλάμεθα πλοῦν. Ἐστείλαμην] ἀντὶ τοῦ ἐστάλημεθα. στέλλω, τὸ κοσμῶ. στέλλομαι δὲ, ἐπὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ πορείας, οἷον ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν. 1065. Μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς] ἐγγὺς γὰρ ὢν ὁ δυσπετὴς ἐστιν εἰς τὸ θαυμάζειν. δυσπετὴς, ὁ δυσκόλως ὑπείκων, ἤγουν ὁ δυσχερής. ᾧ ἐναντίον ὁ εὐπειθὴς, ὁ εὐκόλως ὑπείκων. προπετὴς, ὁ ἐμπροσθεν κείμενος. προπέτης δὲ, παροξυτόνως, ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα, κ' παρὰ τὸν καιρὸν παῤῥησιαζόμενος· ἀπὸ τοῦ ἐμπεσεῖν τοῦ πρὸ τοῦ καιροῦ ζητοῦντων πίπτειν. 1066. Οὗτος, σὲ φωνῶ·] ὑβριστικὸν τὸ ἦθος Μενελάου. ἴσως ἐκ τοῦ συνωμοσίας Ὀδυσσέως

1067. Μὴ

Hunc virum, cogita, & quid mox reſpondebis.
Video enim virum inimicum, & forte malis noIrridens venit, ut vir malignus quiſpiam. (ſtris
Teu. Quis vero eſt ille vir de exercitu quem vides?
Cho. Menelaus, cujus cauſa hanc navigationem inſtituimus.
Teu. Video: nam prope exiſtens facile agnoſci poteſt.
Me. Heus tu, tibi dico: hoc cadaver manibus
Ne componas, ſed ſinas ita ut eſt.
Teu. Quam ob cauſam edictum tam durum proponis?
Me. Quia ſic mihi placet, & illi qui præeſt exercitui.
Teu. An non & cauſam cur hoc fiat dices?

Me.

1067. Μὴ συγκομίζειν] μὴ θέλε συγκομίζειν, ἤγουν θάπτειν· ἀπὸ τ̃ συναγομβρών καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἐπ' ἐκείνων γὰ λέγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν κ̀ συγκομιδή. Ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχῃ] ἀντὶ δ̃ ἄθαπτον. 1069. Δοκεῖντ' ἐμοί] ἀφ' τὴν ἐξουσίαν, ἐ ἀφ' δικαιολογίαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1062. Ἐξίκοιτ' ἀνὴρ] ἐ μόνον διεξέρχομαι, ἀλλὰ κ̀ ἐξέρχομαι χωρὶς τ̃ ἀφ' ἁμῶ, ὡς σύνταῦθα. κ̀ Εὐριπίδης, Θνητοὶ γὰ ἐξίασι πάντα δὴ κάλων. 1070. Ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς;] τὸ ἥντινα ἀντὶ δ̃ τίνα νοητέον. ὥσπερ γὰ ἁμῶ ὅ, τι ἀντὶ δ̃ τί, κ̀ πᾶς ὁστισῦν ἀντὶ δ̃ πᾶς τις, ἔτω κ̀ τοῦτο. ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ποτὲ μὲ σὺν ἀρχῇ τὴν δύναμιν ἔχουσι, ποτὲ δὲ σὺν τῷ τέλῃ· οἷον τὸ, ὅντινα, ποτὲ μὲ τὸ ὃν τὴν δύναμιν ἔχῃ, ὡς τὸ, κ̀κ οἶδα ὅντινα εἴποις. ποτὲ δὲ τὸ τινα, ὡς τὸ, ἄνθρωπον ὅντινα εὑρὼν, ἀντὶ δ̃ εἰπῶ ἠρόμην, ἀντὶ δ̃ ἄνθρωπόν τινα, παραπλησίως δὲ ἔχει κ̀ τὸ ὅ, τι, κ̀ τὸ ἥντινα, κ̀ τὸ ὅστις, κ̀ ὅστα τοιαῦτα. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1066. Οὗτ◎, σὲ φωνῶ] ἄφιξις Μενελάου κ̀ ἐῶντ◎ θάπτειν τ̃ Αἴαντα.

SCHOL. INED. 1063. Τίς δ' ἐστὶν] κατὰ ἐρώτησιν. τίς δὲ ὁ ἀνὴρ, ὅντινα ἄνδρα προσλεύσσῃς ἐρχόμενον ἀπ̃ σρατ̃. Ἀποκρ. Ὁ μενέλαο◎ ἐστὶν, ὅτιν◎ ἕνεκα τ̃ πλῶν ἐστείλαμθ. *Bar.* 1065. Ὁρῶ. μαθεῖν] ἂν γὰ ἐγγὺς, κ̀κ ἔστι δυσπετὴς, ὥστε μαθεῖν κ̀ γνῶναι αὐτὸν δηλονότι. *Bar.* 1066. Οὗτ◎, σὲ] καταφρονητικὸν τὸ ἔπος. ὅθεν κ̀ δὲ τὸ ὄνομα δ̃ κεκλημένης λέγῃ. *Bar.* 1067. Μὴ συγκομίζειν] μὴ θέλε κηδεύῃ, ἀλλὰ θέλε ἀφεῖναι καθὼς ἀφέκειται. *Bar.* 1070. Οὐκοῦν] ἐκεῖν, εἴποις ἂν, προθεὶς δι' ἥντινα αἰτίαν προσάσσεις μοι μὴ συγκομίσαι τ̃ νεκρὸν, ἀλλ' ἐᾶν αὐτὸν καθὼς ἀφέκται. *Bar.*

1071. Ὅσ'

Μέ. Ὅθ' ἕνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
Ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε κἠ φίλον,
Ἐξεύρωλν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν.
Ὅσις σφατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον,
Νύκλωρ ἐπέσφάτευσεν, ὡς ἕλοι δορί. 1075
Κεἰ μὴ θεῶν τις πῶδε πεῖσαν ἔσβεσεν,
Ἡμεῖς μὲ ἂν πῶδ', ἣν ὅδ' εἵληχεν τύχλ,
Θανόντες ἂν πρὸκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ·
Οὕτω δ' ἂν ἔζη· νῦν δ' ἀνήλλαξεν θεὸς
Τὴν ζῶδ' ὕβριν πρὸς μῆλα κἠ ποίμνας πεσεῖν· 1080
Ὧν ἕνεκ' αὐτὸν ἔπις ἕς' ἀνὴρ θένων
Τοσοῦτον ὥσε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ·
Ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἀνβεβλημένος,
Ὄρνισι φορβὴ πασαλίοις γενήσεται.

Πεὸς

1071. Ὅθ' ἕνεκ'] ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἀπὸ παραλλήλου. ἐστὶ δὲ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίζηλος ἦν τοῖς Ἕλλησιν. δεύτερον, ὅτι ἀπιζθής. ἐντεῦθεν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήψεται ὁ Τεῦκρος, ὅτι ἀπ' εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ Ἀτρεῖδαι. Οἴκοθεν] ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἀπὸ τούτου οἴκοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. 1073. Ἐξεύρομλν] ἀντὶ τοῦ εὕρομλν. εὑρίσκει τις τὸ ὄν, ἐξευρίσκει δὲ καὶ ἐφευρίσκει τὸ μὴ ὄν. Ζητοῦντες] ἐξετάζοντες. ζητῶ τὸ ἐρευνῶ, καὶ ζητῶ τὸ ἐξετάζω. 1075. Ὡς ἕλοι δορί] γράφεται, ὡς ἐλοιδόρει. ὡς λοιδορήσλ τις ἐπηγείλατο. ταῦτα γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας. 1081. Ὧν ἕνεκ' αὐτὸν] ὀδεῖς ἐστιν ἀνὴρ θένων τοιοῦτον ὥστε τυμβεῦσαι τάφῳ, ἤγουν συταφιάσαι αὐτόν. εἶτα ἐπάγει τὸ σῶμα. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, ποῖόν σε φύγεν ἔρκος ὀδόντων; ἐφ' οἷς ὅλον τι δείκνυται καὶ μέρος. προαρπάζει δὲ τὸ ὅλον τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος, εἶτα ὥσπερ συ μεταμελείας δίδωσιν αὐτὴν τῷ μέρει. συμπακτεῖται γὰρ συ τούτοις ἐπὶ τοῦ μέρους ἡ κατὰ πρόθεσις, ἵν' ᾖ ἔτως, ποῖον ἔπος ἔφυγέ σε; λέγω κατὰ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων. καὶ ὀδεῖς ἐστιν ἀνὴρ θένων τοσοῦτον, ὥστε τυμβεῦσαι τῷ τάφῳ αὐτὸν, λέγω κατὰ τὸ σῶμα. 1083. Ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον] ἀφὸ τὰ σκεῖσι φυτά.

Me. Propterea quod cum ſperaremus nos ipſum ex patria
Adduxiſſe ſocium & amicum,
Invenimus experti infenſiorem *ipſis* Phrygibus.
Qui exercitui ſimul univerſo machinatus necem,
Noctu *nos* hoſtiliter invaſit, ut haſta opprimeret;
Et niſi Deorum aliquis hoc molimen extinxiſſet,
Nos hac ipſa, quam ipſe ſortitus eſt fortunam,
Cæſi jacuiſſemus paſſim, fœdiſſima morte:
Ipſe vero viveret: nunc autem mutata vice *fecit* Deus
Ut hujus violentia in oves gregeſque recideret.
Quapropter homo haud eſt tam potens
Quiſquam, ut hoc ſepulchro condat illius corpus:
Sed in flavam arenam projectus
Avibus marinis fiet pabulum.

Atque

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1078. Πρὸκείμεθ'] δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ μόρῳ ὃν εἵληχεν, ἐπῳδὴ ὁ τοιοῦτος μόρος δυσυχία τις ἦν. ὁ γὰρ φυσικῶς, ἀλλ' οἰκείως λέγει ξίφους γέγονεν, ὅθεν καὶ ἔχθιστον καλεῖ· πρὸς τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἀπέτεινεν ὅτως, ἡμεῖς μὲν θανόντες ὑπ' αὐτοῦ πρὸκείμεθα ἂν ὑπ' ἐχθίστῳ θανάτῳ, ἢν τύχῃ καὶ δυσυχίαν εἵληχε καὶ σκληρώσατο ὅτος, τὴν δὲ καὶ ταύτῃ ἣν ὁρῶμεν, σφαγεὶς αὐτὸς ὑπ' αὐτοῦ. 1081. Ὧν ἕνεκ' αὐτὸν] τὸ αὐτὸν καὶ τὸ σῶμα, καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ γὰρ αὐτὸν, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν δηλοῖ. τὸ δὲ σῶμα, μέρος αὐτοῦ, ὃ καὶ μόνον ταφήσεται ἔμοιγε. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1071. Ὃν' ἕνεκ'] κατηγορία κατὰ ὃ Αἴαντος.

SCHOL. INED. 1076. Καὶ μὴ θεῶν] καὶ ἂν μὴ τὶς ἀπὸ τῶν θεῶν ἔσωσε τήνδε τὴν πεῖραν, ἡμεῖς μὲν ἂν θανόντες πρὸκείμεθα ὑπ' αἰσχίστῳ μόρῳ, κατὰ ταύτῃ τὴν τύχῃ, ἣν εἵληχεν ὅτος ὁ Αἴας. ἦγεν ἀνελπίστως ὅτω καὶ αἰφνιδίως. *Bar.*

Πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μθῷ. 1085
Εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήσῃ κρατεῖν,
Πάντας θανόντος ἄρξομαι, κἂν μὴ θέλῃς,
Χερσὶν παρευθύνοντες. ὁ γὰρ ἐὰν ὅπου
Λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμοῦ.
" Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην 1090
" Μηδὲν δικαῖον τοῦ ἐφεστώτων κλύειν.
" Οὐ γάρ ποτ' ἄν τις ἐν πόλει νόμοι καλῶς
" Φέροιντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεζήκοι θέος,
" Οὔτ' ἂν κρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
" Μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων. 1095
Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
" Δοκεῖν πεσεῖν ἂν, κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
" Δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν, αἰσχύνη δ' ὁμοῦ,

Σωτη-

1085. Μηδὲν δεινὸν] κοχάζεται γὰρ ὅτι ὁ Τειρεσίας ὁ μάντις ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους. ἤγουν, μὴ ἀνταρῃς δεινὸν μθόν, τουτέστι χαλεπὴν ἔνστασιν. τὸ ἀνταίρειν, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται) χερσὶν αἱρομθίαις, ἢ ῥᾳδίοις, ἢ τοιούτοις τισί. καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης καὶ ἐπὶ τοιούτων τινῶν. οἷον, ἀνταίρει γνώμῃ, καὶ ἀνταίρει μθῷ. 1088. Παρευθύνοντες] ἐπιτρέποντες, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλίνοντων αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐὰν ὅπου] οὐκ ἔστιν ὅπου, ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ· τουτέστιν οὐκ ἔστι τόπος ὅπου. οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε· ἤγουν οὐκ ἔστι χρόνος ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστι τρόπος ὅπως. 1091. Δικαιοῦ] δίκαιον κρίνῃ. κλύειν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. 1093. Φέροιντ' ἄν] ἤγουν διοικοῖντο. Ἔνθα μὴ καθεζήκοι θέος] καὶ Ἐπίχαρμος, Ἔνθα θέος, ἐνταῦθα καὶ αἰδώς. 1098. Δέος γὰρ ᾧ] καὶ Ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1088. Χερσὶν παρευθύνοντες] ἐπιτρέποντες, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶντάν τινας βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρακλίνοντων αὐτούς. 1090. Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς] ἐκ γενικῆς ἀρξάμενος, αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. ὅταν γὰρ ἴδῃ εἰπεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ ἐστι μηδὲν ἀκούειν δικαίων τοῦ ἄρχοντος. ἐπεὶ δ' ὅταν μὴ ἀκούων τοῦ ἐφεστῶτος,

Atque ob hoc ne graves tollas animos:
Nam ſi viventem reprimere non potuimus,
Mortuo certe imperabimus, etiam ſi nolis,
Manuum *vi* dirigentes. nullibi enim
Dictis parere vivus unquam voluit meis.
" At *hoc* mali *eſt* hominis, æquum cenſere
" Ut plebeius nihil magiſtratibus obediat.
" Haud enim unquam, neq; in civitate leges recte
" Se habeant, ubi nullus eſt ſtatus timor.
" Neque exercitus certe modeſte ſe ultra gerat in duces,
" Omni metus & pudoris obice amoto:
" Sed virum oportet, quantumvis vaſto natus ſit corpore,
" Cogitare, poſſe ſe cadere parvo quamlibet malo.
" Timor enim cui adeſt, pudorque ſimul,

Salutem

ς ὼτων, ὡς πρὸς ἐκείνης ἰδιώτης ἦν, ἀλλὰ τοῦτο εἶπε τὸ, ἄνδρα δημότην, πρὸς τὸ ἀπαρίθμητον ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν τρέψας τὸ λόγον. 1098. Δέος γὰρ ᾧ πρόσ.] καλῶς εἶπεν ἀμφότερον, τὸ δέος καὶ τὴν αἰσχύνην. δίδιε γάρ τις τύραννον, ὃ μὴν αἰδεῖται· ὡς ἦν καιρὸς τύχῃ, ἑτοίμως ἂν τοῦτον καθέλοι. εἰ δέ τις σὺν τῷ φόβῳ καὶ αἰδῷ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἄρχοντα φυλάττῃ, ὃς τε ἀεὶ πρὸς τὸ ἄρχεσθαι ἐσηρέθη, νεωτερίσας μηδέποτε, ὅ, τι ἄρχων τὰς αὐτοῦ σωτηρίας διὰ παντὸς φροντιεῖ. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1090. Καίτοι κακῶς] σὺν τεύθρᾳ οἱ ιγ ςίχοι γνωμικοὶ ὄλοι.

SCHOL. INED. 1085. Δῃνὸν] δῃνὸν ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ βαρὺ καὶ χαλεπὸν καὶ ἐπιβλαβὲς μένων ἀντάρκης. *Bar.* 1086. Μὴ δυνηθημὲν] Εἰ γὰρ μὴ ἐδυνήθημεν ἄρχειν αὐτοῦ ζῶντος, πάντως γὰρ ἄρξομεν αὐτοῦ θανόντος, κἂν σὺ μὴ θέλῃς, ὦ Τεῦκρε, βίᾳ χειρῶν νικῶντες. ὃ γὰρ ἂν δυνατὸν ποτὲ, ὑπακοῦσαι τῶν ἐμῶν λόγων. ἔχει δὲ ὁ λόγος ὅτως. ὃ γὰρ ἐθέλησε ζῶν αὐτὸς ὁ Αἴας ἀκοῦσαι τῶν ἐμῶν λόγων. *Bar* 1090. Καί τοι κακῶς] Καίτοι ἴδιον ἐστὶν ἀνδρὸς κακοῦ, μηδὲν δικαίων ἀκούειν τῶν ἡγεμόνων, τοὺς ἄνδρας τοὺς δημότας. τυτέστιν, ἴδιον ἐστὶν ἀνδρὶ κακῷ, μηδαμῶς ἀφίεναι ἄνδρα δημότην, κλύειν τῶν ἐφεστώτων. *Bar.* 1093. Φέρουτ'] τυτέστι, διοικοῖντο ἂν ὅπου μὴ ὑπάρχοι φόβος. *Bar.* 1096 Ἀλλ' ἄνδρα] ἤγουν, ἀλλ' ἕκαστον ἄνδρα χρὴ νομίζειν πεσεῖν, καὶ ἀπὸ σμικρᾶς κακῆς συίστε, κἂν καὶ σῶμα γεννήσῃ μέγα. *Bar* 1098. Δέος γὰρ] ᾧ τινι δὲ ἀνδρὶ πρόσεστι δέος ὁμοῦ καὶ αἰσχύνη, τοῦτον τὸν ἄνδρα γίνωσκε ἔχοντα σωτηρίαν. *Bar.*

" Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ὅπίσασο.
" Ὅπῃ δ' ὑβρίζῃν, δρᾶν θ' ἃ βούλεῃ πάρα,
" Ταύτῃῳ νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ,
" Ἐξ ὠρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
" Ἀλλ' ἐσάπτω μοι κῆδος. τί καίριον,
" Καὶ μὴ δοκοῦμεν, δρῶντες ἂν ἡδώμεθα,
" Οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις, ἂν λυπώμεθα.
" Ἕρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν ὕστος ἦν
Αἴδων ὑβριστής· νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ,
Καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θαπτῆν, ὅπως

Μὴ

1103. Καίριον] πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καίριον. 1104. Καὶ μὴ δοκοῦμεν] ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἡδώμεθα, μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτίσομεν. προλαβὼν δὲ τὸ δρῶντες, λαμβάνει τὴν αἰτιατικὴν οἰκείως, εἶτα ἐπάγει τὸ ἡδάμεθα, ἀποδιδόμενον πρὸς τὴν προηγησαμένην πίωσιν. κῆ ἐπὶ δ' ἐφεξῆς εἶχε τὸ αὐτὸ συμβαίνει, κῆ ἐφ' ἑτέρων πλείστων. 1105. Ἂν λυπώμεθα] ἀντὶ δὲ οὗ ἂν λυπώμεθα. τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι ὃ οἱ πολλοὶ τιμῶσιν ἡδονὴν, τοῦτο οὐκ ἔστι παραμένον, ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην. 1106. Παραλλὰξ] ἤγουν κατὰ διαδοχήν. ἀλλάττομαι τόδε τόδε, ἤγουν διὰ τόδε τόδε. συναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως· ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν κῆ ἄλλοιοῦν. οἷον, ἐξαλλάττεις τὸ χρῶμα. συναλλάττειν, ἐπὶ συμφωνίας γάμου, ἀφ' ὃ συνάλλαγμα. καταλλάττειν, κῆ διαλλάττειν τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν. καταλλάττεσθαι ἢ κῆ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. μεταλλάττειν, τὸ βαίνειν ἀπό τινος εἰς τι, καθ' ὃ λέγεται τὸ, μετήλλαξε τὸν βίον. παραλλάττειν. τὸ τῇ διαθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι, ἀφ' ὃ παράλλαξις ἐπίρρημα, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται· κῆ ἁπλῶς τὸ ἐφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν κῆ τὸ διάγειν. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ δὲ κυρίως λέγειν. 1107. Αἴδων ὑβριστὴς] οὐχ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἦν τότε ὑβριστὴς ὕστος, ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονε. κῆ ἡμεῖς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, νῦν κρατοῦμεν, κῆ μέγα φρονοῦμεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1102. Ἐξ ὠρίων δραμοῦσαν] πνεύματι δηλονότι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νεὼς τῆς ἀπὸ τῆς πρύμνης ἐχούσης τὴν φοράν. 1104. Καὶ μὴ] ὅτι ἀμφοτέρως τὸ ἂν, ὃ μόνοι σύνδεσμοί εἰσιν, ἀλλὰ δύο μέρη δὲ λόγου, ἅ ἄρθρον, κῆ ἂν σύνδεσμος· ὅθεν κῆ κατὰ κρᾶσιν ἂν γέγονεν, ὡς τῷ σοφωτάτῳ ἐπινοήθη Ἡλιοδώρῳ. ὁ γὰρ ἂν σύνδεσμος βραχύς ἐστι παρὰ τοῖς μετρικοῖς· συνταῦθα δὲ μακρόν ἐστι τὸ ἄν. ὥστε δύο μέρη δὲ λόγου ἐστὶ κραθέντα εἰς ἕν. σύνταξις δὲ ὅτου, κῆ μὴ δοκῶμεν κῆ νομίζωμεν

δρῶντες

" Salutem ipſum *in ſe* habere ſcito.
" Ubi vero injuriarum, faciendique quæ cuique libet datur licentia,
" Illam pro certo habeas urbem brevi tandem,
" Secundis latam ventis, tamen peſſum ruituram.
" Sit ergo aliquis conſtitutus mihi timor utilis.
" Neque putemus, cum quæ jucunda nobis fuerunt fecerimus,
" Nos non viciſſim, quæ triſtia ſunt, paſſuros eſſe.
" Subeunt hæc mutua vice. Ante hic erat
Fervide injurioſus, nunc ego viciſſim magna de me ſentio.
Tibique prædico hunc ne ſepelias, ne

Hunc

δρῶντες ἐκεῖνα, ἃ ἂν ἡδώμεθα, ἢ α, ἃ πρὸς τὸ ἡδώμεθα ὄν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁπόθεν ἔξωθεν νοσμένην αἰτιατικήν, τὸ ἐκεῖνα· οὐκ ἀντιτίσῃ δ' ἐκ ἀντιδοῦναι αὖθις καὶ πάλιν ἐκεῖνα ἃ ἂν λυπώμεθα· ἢ αὐτῷ κάρταῦθα συμβαίνοντα πρὸς τὰ ὅπερ καὶ πρώην ἔφαμεν πρὸς τὸ ἕτερον.

SCHOL. INED. 1100. Ὅπου σ'] Ὅπου δὲ πάρεσιν ὑφορίζειν καὶ δῆλον, ἅτινα ἕκαστος βάλεται, ταύτην τὴν πόλιν νόμιζε σὺ χρόνῳ ποτέ, ἐξ ἠρίων ἀνέμων δραμοῦσαν, πεσεῖν εἰς βυθόν. ἀλλ' ἔσω ἐμοὶ καὶ παντὶ, φόβος ἀναγκαῖος. *Bar.* 1103. Ἀλλ' ἑστάτω καίριον] καὶ εἰ μὲν λαμβάνεται τὸ ἑστάτω ἀντὶ τοῦ σταθήτω, κανονίζεται ὅτως· ἵστημι, στήσω, ἔστακα, ἕστακας, ἕστακε. καὶ τὸ προσακλικὸν ἕστακες, ἑστακέτω. κατὰ δὲ συγκοπὴν ἑστάτω, διὸ καὶ δασύνεται· εἰ δὲ λαμβάνεται τὸ ἑστάτω ἀντὶ τοῦ ὑπαρχέτω, κανονίζεται ὅτως· εἰμὶ, τὸ ὑπάρχω. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἐμὲν. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶ πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συγκλονται· ὥσπερ τίθημι, τίθεμεν. τροπῇ δὲ τοῦ μεν εἰς θι, γίνεται τὸ προσακλικὸν ἔθι. καὶ ἐπενθέσῃ τοῦ σ, ἔσθι. ἀλλ' ἡνίκα πλεονάσῃ συμφώνων, τρέπεται τὸ ε εἰς ι. οἷον ἔπω, ἴσπω. ἔχω, ἴσχω. ὅτω δὲ τὸ ἔσθι σὺν ἀλλάξε τὸ ε εἰς ι, καὶ γέγονεν ἴσθι. τὸ τρίτον ἔστω. ἐφύλαξε δὲ τὸ ἔστω τὸ ὀφειλόμενον, καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἑστάτω. διὸ καὶ χρὴ ψιλοῦσθαι. *Bar.* 1104. Δρῶντες] δρῶντες ὃ ἂν βουλώμεθα, μὴ δοκῶμεν ἐκ ἀντιτίσῃν αὖθις αὐτὸ, ὁπότε ἂν λυπώμεθα καὶ βλαπτόμεθα. ἀλλὰ ταῦτα. ἢ καὶ ἄλλως. Καὶ ὁπόταν ἡδώμεθα, δρῶντες τὸ τῆ ἡδονῆς ἔργον, μὴ δοκῶμεν ἐκ ἀντιτίσῃν αὖθις αὐτὸ, ὁπόταν λυπώμεθα. ἀλλὰ ταῦτα ἐπέρχονται καὶ βασίζουσιν σὺν ἀλγεινῶς. ἢ, καὶ ὁπόταν ἡδώμεθα

δρῶντες

Μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
Χο. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποσπάσας σοφὰς,
Εἶτ' αὐτὸς ἐνδανεῖσιν ὕβρισις γένῃ.
Τε. Οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
Ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν, εἶθ' ἁμαρτάνει.
Ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι,
Τοιοῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
Ἄγ' εἰπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἢ σὺ φῂς ἄγειν
Τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
Οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτῷ κρατῶν;
Πῇ σὺ στρατηγεῖς τῇδε; ποῦ δέ σοι λεὼν
Ἕξεσ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἦγεῖτ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, ἀλλ' ἡμῶν κρατῶν.
Οὐδ' ἐσθ' ὅπῃ σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον

Ἀρχῆς

ἐρῶντες ἃ τινα θέλουσιν, μὴ δοκῶμεν ἡμᾶς ἀντιτίσειν αὖθις ὁπόταν λυτώμεθα, ἃ τινα μὴ θέλομεν δηλονότι. *Bar.*

1110. Μὴ γνώμας ὑποσπάσας σοφὰς] ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τῆς εὐπρεπείας ἄριστα ἐγνωμολόγησε. Δέδεικται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Τεῦκρον, ὑποσκαλμῶς δὲ λέγεται ἀφ' τὸ τῆς βασιλέως ἀξίωμα. 1112. Οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες] πρὸ τῆς ἀντιλογίας βάλλεται κακάζει τὸν Μενέλαον, ὅτι εὐγενὴς ὤν, οὐκ ἄξια τῷ γένει ἐξαμαρτάνει. ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν. 1113. Μηδὲν ὢν γοναῖσιν] ἀδαμιὸς ὢν τῷ γένει, ἤτοι δυσγενὴς ὤν. 1114. Ὅθ' οἱ δοκοῦντε] ὅτε οἱ νομίζοντες. τὸ δὲ ὅπῃ ἁρμόζει μὲν καὶ 1116. Ἢ σὺ φῂς ἄγειν] κατ' ἐρώτησιν. 1119. Πῇ σὺ στρατηγεῖς τῷδε] πῶς τῷ Αἴαντι προσάσεις ὁ μὴ τῶν ὑπὸ Αἴαντι ἔχων ἐξουσίαν. 1121. Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες] ὁ λόγος ἅπας, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν, οὐχ ὑπήκοος. 1122. Οὐδ' ἔσθ' ὅπῃ σοι] οὐδ' ἔστιν ὅπῃ σοι πλέον παρέκειτο τοῦτον κοσμεῖν. ἀλλ' ἐχὶ σὲ ὑπὸ τούτῳ κοσμεῖσθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1110. Μὴ γνώμας ὑπος.] ἤγαγε, μὴ διὰ κομψῶν καὶ πιθανῶν λόγων ἐπιχειρήσῃς δεῖξαι ὡς οὐκ ἔστι ταφῆς ἄξιος Αἴας·

Hunc dum ſepelire ſtudes, ipſe in ſepulchrum cadas.

Cho. Menelae, *cave* ne cum ſententias propoſueris ſapientes.

Deinde ipſe in mortuos injurius fieres.

Teu. Non ego unquam amplius, o viri, mirabor hominem,

Qui, cum ſit genere *prope* nullo natus, ſic peccat;

Cum qui videntur generoſa gente orti

Tantum in ſuis aberrant ſermonibus.

Age dic ab initio rurſus, num tu dicis te duxiſſe

Virum hunc Achivis huc ſocium aſſumptum?

Non ipſe ſua ſponte huc enavigavit, ut ſui juris?

Ubi tu hujus imperator factus es? ubi vero tibi militibus

His licet imperare, quibus hic dux fuit à domo uſque?

Spartæ imperator veniſti, non nobis imperans:

Neq; fuit ubi tibi hunc in ordinem redigere magis Impe-

ὲ γάρ σοι πρέπῃ θανόντων ὕβριν φανῆναι. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1112. Οὐκ ἄν ποτ'] προκατάσασις. 1116. Ἀγ' εἶπ'] ἀνασκευή. 1119. Πᾶ σὺ στρατ.] ἔνστασις.

SCHOL. INED. 1112. Οὐκ ἄν ποτ'] ἐκ ἄν ποτε, ὦ ἄνδρες, κατηγορήσαιμι τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὃς μηδὲν ὢν ἐν γένῃ καὶ πλαίει. *Bar.* 1113. Ἁμαρτάνῃ] ἁμαρτάνω τὸ πλαίω, καὶ ἐστὶν ἀμετάβατον. ἁμαρτάνω τὸ ἀποτυγχάνω, καὶ συντάσσεται γενικῇ. *Bar.* L. B. 1114. Ὅθ' οἱ δοκ.] Ὅτε ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐννοίᾳ καὶ τὸ ὅπου ἁρμόζῃ μετὰ δ καί. οἷον, ὅπου καὶ οἱ δοκοῦντες. L. B. 1116. Ἀγ' εἶπ' ἀπ'.] ἡ σύνταξις ἔστως ἐστί· ἄγε εἰπὲ ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἆρα σὺ λαῶν λέγεις ἄγειν τ ἄνδρα τὸν Αἴαντα δεῦρο σύμμαχον τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐκ αὐτὸς ἐξέπλωσεν ὡς ἄρχων ἑαυτῷ, ἡγεν ὡς αὐτιξυσιφ. ἦ, ἆρα σὺ λαιῶν τ ἄνδρα τ Αἴαντα, λέγεις ἄγειν σύμμαχον τοῖς Ἀχαιοῖς δεῦρο, ὃ ἐκ αὐτὸς ὡς κρατῶν αὐτῷ, ἐξέπλωσεν αὐτιξυσίως. *Bar.* 1119. Πᾶ σὺ στρατηγεῖς] τετίσι, ἐν ποίῳ δὲ τόπῳ σὺ ἐξυσιάζεις τῶδε δ Αἴαντφ. πᾶ δὲ ἔξεσι σοὶ ἀνάσσειν τῶν λαῶν, ὧν δτφ ἡγεμόνευε ἐκ τῷ οἴκῳ. *Bar.* 1122. Οὐθ' ἕδ'] ἑδὲ ἔστι τόπφ, ὅπου σοι ἦκτο θεσμὸς ἀρχῆς πλέον κοσμῆσαι τῶτον τὸν Αἴαντα.

1123. Ἡ

Ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ κἀγὼ τῷδέ σε.
Ὕπαρχος ἄλλων δοῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
Στρατηλάτης, ὡς Αἴαντι θητεῦσαί ποτε.
Ἀλλ' ὥσπερ ἄρχεις, ἄρχε, κἀμοῦ τὰ σέμν' ἔπη
Κόλαζ' ἐκείνως· τόνδε δ' εἴτε μὴ σὺ φῂς,
Εἶσ' ἄπρακτος στρατηλάτης, εἰς ταφὰς ἐγὼ
Θήσω δικαίως, ἢ τὸ σὸν δείσας σόμα.
Οὐ γάρ τι τῆς σῆς ἕνεκ' ἐστρατεύσατο
Γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνω πολλῷ πλέω
Ἀλλ' ἕνεκ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
Σοῦ δ' οὐδέν. ἢ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
Πρὸς ταῦτα, πλείους δοῦλος κήρυκας λαβών,
Καί τ' στρατηγόν, ἧκε· τοῦ δὲ σοῦ φόβου
Οὐκ ἂν στραφείην ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.

Με. Οὐκ αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φίλοις.

Τέ. Τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἄν ὑπερδίκῃ, δάκνει.

Με.

1123. Ἢ κἀγὼ τῷδέ σε] γράφε ἢ κἀγὼ τοῦδέ σοι. 1124. Ὕπαρχος ἄλλων] ἀντὶ τοῦ, κἀγὼ αὐτὸς ἑτέροις ὑπετάχθην. 1126. Τὰ σέμν' ἔπη] Ἀφ' ὧν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ. 1127. Κόλαζε] ἤγουν δίδασκε. πολάζειν τὸ παιδεύειν. ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἤδη, τὰ πεπαιδευμένα καὶ ἀκόλαστα, τὰ ἀπαίδευτα. 1128. Εἶσ' ἄπρακτος στρατηγὸς] τὸ φοβεῖ τὸ ἐπισβεννῦς λόγον ἀποφεύγει, ὡς δυσανάτρεπτον. ὁ Δημοσθένης ὁμοίως τοῦτο, ὅτι οἱ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες. 1130. Οὐ γάρ τι τῆς σῆς] ἀνειλημμένη γάρ τις ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην ἡ στρατεία ἐγένετο. ὅπερ καὶ ἔθλιβεν αὐλὸν, ἀνεσκεύασεν. 1131. Οἱ πόνω πολλῷ πλέω] οἱ φιλοκινδυνοι, οἱ πλήρεις τοῦ πόνου. λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους οὐχ ὥσπερ μισθοφόρους τοὺς, ἐπὶ μισθῷ ἐστρατευσαμένους. 1132. Ἀλλ' ἕνεκ' ὅρκων] τοῦ γὰρ ἀρίστων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν, ὁ Τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν σωφρονισθεὶς τῷ γαμοῦντι αὐτὴν, καὶ στρατεύειν, εἴτις ἁρπαγὴ γένοιτο τοῦ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι. 1133. Σοῦ δ' οὐδέν] ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ· πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι, ὑπορίζει Μενέλαον, σωνά-

δειν

Imperii conceſſit jus, quam huic te.
Subditus aliis *ipſe* huc navigaſti, non omnium
Imperator, ut Ajaci *quoq;* præeſſes unquam.
Sed quibus imperas, impera, & ſeveris dictis
Eos caſtiga: hunc vero, ſive tu vetes,
Sive ille alter dux, ſepulchris ego
Indam rite, non os reveritus tuum.
Neutiquam enim tuam huc profectus eſt militatum
Ob conjugem, ut milites conductitii;
Sed ob juramenta, quibus erat obſtrictus,
Tua vero cauſa nequaquam. non enim dignos cenſebat nullius pretii viros.
Præterea pluribus huc ſecum ductis præconibus,
Et duce, venit: tuum vero ob ſtrepitum
Non me verterem, quamdiu ſis qui quidem es.

Me. Non admodum talem in malis linguam probo.

Teu. " Dura enim, ſint licet juſtiſſima, mordent.

Me.

δει γὰρ τῷ, Τεῦκρε φίλη κεφαλή. 1137. Οὐκ αὖ τοιαύτῳ γλῶσαν] ὑποτίθησι τῷ Τεύκρῳ παύσασθαι τῆς κατηγορίας, καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἐν ᾧ εὐεπιβούλευτός ἐστιν. ἢ τὸ ἐν κακοῖς, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἐπιτρέψει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι νῦν πράσσειν ἢ ὥστε τὸ σὸν κακὸν γίγνεσθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1126. Καὶ τὰ σεμν' ἔπη] ὥσπερ φασὶν, ἔπληξά σε πληγὴν, ὅταν καὶ κολάζω σὲ κόλασιν. ἐπεὶ δὲ εὔλογον ἡ κόλασις ἀφ' λόγων ἦν, διὰ τοῦτο τὰ σεμνὰ ἔπη κολάζειν σοφίνης φησίν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1124. Ὑπαρχῶν ἄλλων] ἀντιπαράστασις. 1130. Οὐ γὰρ] εὐθύμημα. 1136. Οὐκ ἂν] τὸ σχῆμα δικανικόν. 1138. Τὰ σκληρὰ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1133. Οὐ γὰρ ἠξ.] ἦγεν, ὁ γὰρ ἀξίως φρονοῦντα εὐνόμιζε τοὺς ὁμαιμονας, ἦγεν, σὲ τὸν Μενέλαον. *Bar.* 1134. Πρὸς ταῦτα] τοῦτέστιν, ἕνεκα τῶν ὅπλων, τολμῶν ὑπηρέτας λαβὼν ὁ Αἴας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἦλθεν ὑπαντῆσα. *Bar.* 1136. Οὐκ ἂν στραφ'.] τοῦτέστι, οὐκ ἂν φρονοῦσαιμι ἕως ἂν ὑπάρχῃς ὑπ' ὑπάρχῃς. ἦγεν θρασὺς καὶ ὑπερήφανος, κἀντεῦθεν καταφρονητὴς καὶ ἄδικος. *Bar.* 1137. Οὐκ αὖ τοιαύτην] ἦγεν, ἀδαμῶς πάλιν τοιαύτην θρασείαν γλῶσσαν τὴν ὅσαν ἐν καιρῷ

Με. Ὁ τοξότης ἔοικεν ὐ σμικρὰ φρονεῖν.
Τδ. Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. 1140
Με. Μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπὶς εἰ λάβοις.
Τδ. Κἂν φίλος ἀρκέσαιμί σοί γ' ὡπλισμένῳ.
Με. Ἣ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς μέγαν τρέφει.
Τδ. Ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονεῖν.
Με. Δίκαια γὰρ πέφυκ' εὐτυχεῖν κἀκείνα τά με; 1145
Τδ. Κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
Με. Θεός γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
Τδ. Μὴ νῦν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
Με. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
Τδ. Εἰ τοὺς θανόντας ἐκ ἐᾶς θάπτειν παρών. 1150
Με. Τοὺς γ' αὐτὸς αὐτῷ πολεμίους. ὐ γὰρ καλόν.
Τδ. Ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος ὤρθη ποτέ;
Με. Μισῶν τ' ἐμίσει. κἀγὼ τοῦτ' ἠπίσαμαι.

Τδ.

εὐτυχίας ἀγαπῶ κἀποδέχομαι. τὰ ἐλεγκτικὰ λόγια δὴ, κἂν λίαν δίκαια ὦσι, λυποῦσι, κὰ πλήττουσι. ἤγουν, οἱ σκληροὶ λόγοι κὰ μὴ ἵλαροὶ, κἂν ὦσιν λίαν δίκαιοι, πλήττουσι κὰ λυποῦσιν. *Bar.*

1142. Κἂν φίλος] τὰ τοιαῦτα σοφίσματα ἐκ οἰκεῖα τραγῳδίας. μᾶλλον δὲ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκτείναι τὸ δρᾶμα θέλησας, ἐψυχρύσατο, κὰ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος. 1145. Κτείναντά με; κτείναντα; δεινόν] ὁ μὲν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ· ὁ δὲ τ φωνῆς ἀντιλαμβάνεται. τὸ δὲ τοιοῦτο, κωμῳδίας μᾶλλον, ὐ τραγῳδίας. 1147. Τῷδε δ' οἴχομαι] ἤγουν ὅσον τὸ ἐπὶ τούτῳ. 1148. Ἀτίμα] ἤγουν ἀτίμως ποίει. ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ, τὸ ἄτιμον ποιῶ· κὰ ἠτιμωμένος ἐπὶ ᾧ αὐτὸς κατὰ τ παθητικὸν παρακείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ. 1151. Τοὺς γ' αὐτὸς] ἤγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὐτῷ, ἀντὶ ᾧ ἐμαυτῷ, ἐκ ἐῶ θηλονότι θάπτειν. 1152. Πολέμιος πρὸς ποτέ;] ἤγουν προσάτης πολέμιος ἐγένετο κατά σου. πολέμιος ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός· ἐχθρὸς δέ, ὁ ἀπὸ τ αὐτῆς.

ΣΧΟΛ.

Me. Sagittarius non humilia videtur ſentire.
Teu. Non enim illiberalem ego artem edidici.
Me. Oppido fores inſolens ſcutum ſi ſumeres.
Teu. Etiam nudus ſufficerem tibi vel armato.
Me. Lingua tua animos certe magnos alit.
Teu. "Cum juſtitia enim animos gerere magnos licet.
Me. Juſtumne eſt igitur eum feliciter agere, qui me occidit?
Teu. Occidit? rem ſane atrocem narras, ſiquidem vivis mortuus.
Me. Deus me ſervavit: quantum in illo erat, perii.
Teu. Ne igitur violes deos, à Diis ſervatus.
Me. Egone eo contemptum deorum leges?
Teu. *Imo*, ſi mortuos ſepultura prohibes præſens.
Me. Hoſtes nimirum ipſe meos. neque enim decuit.
Te. Num tibi ergo hoſtium dux fuit Ajax unquam?
Me. Infenſum ſibi oderat: teq; adeo hoc non latuit.

Teu.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1139. Ὁ τοξότης] διεσείβλητο ἡ τοξεία παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς μικροπρεπὴς τέχνη καὶ φαύλη, καὶ ἀξιόλογον οὐδὲν ἐργάσασθαι δυναμένη. 1152. Πῶς φῂς ποτέ;] εἰκότως εἶπε τὸ πῶς φῂς, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι ἔμπροσθεν σκεῖνον οἷς πολεμοῦσιν ἴσασιν βάλλοντες. λησῶν γὰρ τὸ λάθρα, καὶ ὄπισθεν ἐπιτίθεται. 1153. Μισοῦντ' ἐμίσει] ἴσως τισὶ τὸ μισοῦντα ἐμίσει, εὔηθες εἶναι δόξῃ· τὸ δὲ οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλος τὶς τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἴσον τοῦτ' ἔλεγεν, ἀνοίας γέμοντα λόγον ἐδόκει ἂν προφέρειν. ἐπεὶ δὲ ἐποίει ἔπαχθε. νῦν δὲ βασιλεὺς ἦν ὁ πρὸς ἐλάττονος τοῦτο πάσχων· διὸ καὶ βάρος παρεῖχεν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1144. Ξὺν τῷ δικ.] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1139. Σμικρὰς φρονεῖν] ἀντὶ τοῦ, ταπεινοφρονεῖν. ὦ ἐναντίον, τὸ ὑψηλὰ φρονεῖν. καὶ μέγα φρονεῖν. καὶ ὑψηλοφρονεῖν. L. B. 1141. Ἀσπίδ'] ἤγαν εἰ συσάδην πολεμήσαις. συσάδην μάχου), οἱ συμβάλλοντες τὴν μάχην ἐξηγοῦνται. ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέλεσι μαχόμενοι. ἀφ' οὗ ἀκροβολισμὸς, ὁ κοινῶς ἀνειμοπόλεμος. L. B. Ἤγαν, ἐπεὶ ἔλησας ἀσπίδα, βλέπω ὅτι ὑπερφανεύῃ μεγάλως. *Bar.* 1144. Ἔξεστι φρονεῖν] ἤγαν, ἄδεια ἐστὶ φρονεῖν. φρονεῖν ἐστὶ μεγαλοφρονεῖν. L. B. 1150. Οὐκ ἐᾷς θάπτειν] ναὶ, σὺ γὰρ ἐᾷς θάπτειν. ὥσπερ οὐδὲ σὺ αὐτὸς ἐᾷς τοὺς σαυτοῦ πολεμίους καὶ ἐχθροὺς θάπτεσθαι δηλονότι.

Τθ. Κλέπτης γδ αὐτῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης.
Με. Ἐν τοῖς δικαστᾶς κὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη. 1155
Τθ. Πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
Με. Τῦτ' εἰς ἀνίαν τῦπ@. ἔρχεθ τινί.
Τθ. Οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομθ.
Με. Ἔν ζοι φανῶ, τόνδ' ὄζιν ὐχὶ Δαπλέον.
Τθ. Σὺ δ' ἀνταμύσῃ τῦτον, ὡς τεθάψεται. 1160
Με. Ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν,
Ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶν@. τὸ πλεῖν.
Ὦ φθέγμ' ἂν ὐχ δῦρες ἥνικ' ἐν κακῷ
Χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματ@. κρυβείς,
Πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων· 1165
Οὕτω δὲ καί σε κ τὸ σὸν λάβρον ςόμα,
Σμικρᾶ νέφους πάχ' ἄν τις ὀκπνεύσας μέγας
Χειμὼν κατασβέσθε τλῶ πολλῶ βολῶ.

Τθ.

1154. Κλέπτης] ἤγων δόλι@ κριτὴς αὐτῦ ἐφωράθης. Ψηφοποιὸς] μία ψῆφω φασὶ κατακριθῆναι τ Αἴαντα ὑπὸ Μενελάυ. 1156. Πόλλ' ἂν κακῶς] ἤγων πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψειας σὺ, ἤγων μετὰ κλοπῆς ἐργάσαιο λάθρα. 1158. Οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν] σωνεκδοχικῶς λείπει τὸ λυπηθησόμεθα, ἵν' ᾖ, ὐ μᾶλλον λυπηθησόμεθα ἢ λυπήσομθ. τκτέσι, πλέον λυπήσομθ σε ἀντιβαίνοντα ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμεθα ὑπὸ σῦ. ἢ ἴτως, ὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς ἀνίαν τῦτο τὸ ἔπ@, ἢ λυπήσομθ. ἤτοι, πλέον λυπήσομθ ἔτι ἢ ἐλυπήσαμθ. 1159. Τόνδ' ἐςὶν ὐχὶ Δαπλέον] ἤγων ὐκ ἄξιόν ἐςι Δάπλῃ τόνδε. Δαπλέον κοινῶς, Δαπλέον ἐςίν, Ἀτλικῶς. οἱ γδ Ἀτλικοὶ ἀπὸ Ϝ σωνήθες ἀεὶ κ χθαμαλῦ τ λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὗρον ἐν τῇ σωνηθείᾳ τὸ Δαπλέον, τὸ ποιητέον, κ τὰ τ ἀκολθίας ταύτης, χωρὶς προθήκης τινὸς λεγόμθα, προσιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐςίν, ὃ σνυπηκέκτο ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἵνα καινότερον τ λόγον ἐργάσωνται. 1162. Ναύτας ἐφορμήσαντα] ὁρμήσαντα ἐπὶ τὸ πλεῖν. τὸ δὲ ὁρμήσαντα, ἀντὶ Ϝ παρορμήσαντα. 1165. Πατεῖν παρεῖχε] παρεῖχεν ἑαυτὸν δηλονότι τῷ θέλοντι ναυτίλῳ ὥςε καταπατεῖν. 1166. Οὕτω Ϝ καί σε] ἴτω Ϝ τάχα ἄν κατασ-

Teu. Calculos enim in eum clam ſubdere deprehenſus es.

Me. Ea culpa judicum, non mea, fuit.

Teu. Multa male tu furtim conficere poſſes mala.

Me. Hæc dicta alicui cedunt dolori.

Teu. Non magis, ut videtur, quam tibi cedent.

Me. Unum hoc tibi declarabo, non eſt hic ſepeliendus.

Teu. Tu vero hoc viciſſim audies, quod ſepelietur.

Me. Jam ante virum vidi ego lingua feroculum
Qui nautas adegit hyeme inſtante ut navigaret,
Cujus ne vocem quidem audires cum in turbine
Tempeſtatis tenebatur; ſed ſub veſte occultatus
Calcandum ultro ſe dabat quibuſlibet navitis.
Ita quidem & te & tuum petulans os
Parva è nubecula mox quædam erumpens ingens
Tempeſtas reſtinxerit, odioſoſque clamores.

Teu.

καταsβίσῃς κ᾽ σὲ κ᾽ τὸ σὸν θρασὺ ϛόμα κατὰ τὴν πολλὴν βοὴν μεγάλη ζάλη ἀνέμων ὀκ νέφος σμικρὸν πνεύσασα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1160. Σὺ δ᾽ ἀντακύσῃ] μὴ λάθῃς ἐξαθεν εἰς τὸ τοῦτο ἀφ᾽, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅμοιον τῷ, τὸ πίτριπλον κίνασον ἐξήρκει μ᾽ ὅπως. ἐκεῖ γὰρ τότε ἐμνημονεύσαμεν. 1166. Καὶ τὸ σὸν λάϊνον ϛόμα] τοῦτο κ᾽ τὴν πολλὴν βοὴν καθ᾽ ὅλον κ᾽ μέρος λέγει. μέρος γὰρ τοῦ ϛόματος ἡ βοή. ἰϛέον δὲ ὅτι ὅταν ὀκ ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως νέφος συσῇ, ἄνεμον γεννᾷ.

SCHOL. INED. 1161. Ἤδη πότ᾽ εἶδον ἄνδρ᾽] ἤδη ποτ᾽ εἶδον ἐγὼ ἄνδρα θρασὺν ὀλίγα ὁρμήσαντα σὺν τοῖς ναύταις ἐπὶ τὸ πλεῖν κατὰ τὸ καιρὸν τοῦ χειμῶνος. ὦ τίνι, ἤγουν ὀ ὦ ἀνδρὶ, ἐκ ἂν εὗρες φθέγμα, ἵνα εἴχετο κ᾽ κατελήφθη ὀ τῷ κακῷ τοῦ χείμωνος, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ ἰματίου κρυβεὶς παρεῖχεν ἑαυτὸν πατεῖσθαι τῷ θέλοντι ναυτίλῳ. ὅταν ὖ κ᾽ σὲ κ᾽ τὸ τὸν λάϊνον ϛόμα, κ᾽ τὴν σὴν πολλὴν βοὴν, τάχα ἂν τις χείμων μεγας ἐκπνεύσας ἀπὸ σμικρᾶς νέφους, καταsβέσῃς. *Bar.* 1169. Καταsβέσῃς] ὅταν δὲ τάχα ἀν, καταsβέσῃς κ᾽ σὲ κ᾽ τὸ σὸν θρασὺ ϛόμα κατὰ τὴν πολλὴν βοὴν, μεγάλη ζάλη ἀνέμων ὀκ σμικρᾶς νέφος πνεύσασα. L. B.

1169. Ἐγὼ

Τθ. Ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων,
Ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
Κἄτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ,
Ὀργῇ δ' ὁμοῖος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
Ὦ ἄνθρωπε μὴ δρᾷ τὰς πανηκότας κακῶς.
Εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι τιμανούμενος.
Τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνυθέτει παρών.
Ὁρῶ δέ τοι νιν' κἄξιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην;
Με. Ἄπειμι. εἰ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
Λόγοις κολάζειν, ὧν βιάζεσθαι πάρα.
Τθ. Ἄφερπε νῦν. κἀμοὶ γὰρ αἶσχιστον κλύειν
Ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
Ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
Σπεῦσον

1169. Ἐγὼ δέ ἄνδρ'] κ τοῦτο αἰνίττεται ὡς ἐφ' ἑτέρᾳ τὸν λόγον ποιούμενος. 1170. Ἐν κακοῖς] ἡ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐπί. 1173. Μὴ δρᾷ] μὴ ποίει. δρῶ σε κακῶς, μετὰ αἰτιατικῆς, κ δρῶ σε κακὸν, ὁμοίως. 1175. Ἄνολβον] ἀνόητον. ὄλβος γὰρ κυρίως ἡ φρόνησις. 1177. Ἠνιξάμην] εὐστόχως παρείκασα. 1180. Κἀμοὶ γὰρ αἶσχιστον κλύειν] ἁδαμοῦ ὑπείκει ὁ Τεῦκρος. κἀμοὶ γ' (φησὶν) αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαί σου φλυαροῦντος. 1183. Ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας] ὁ χορὸς ταχύνει τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα πρὶν παραγενέσθαι τοὺς Ἀτρείδας. ταχύνας δ' ἀντὶ τοῦ ταχύνας σπεῦσον, κατ' ἐπίτασιν λέγεται τὸ σπεύδης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1175. Ἄνολβον] ἤγουν ἀνόητον. ὄλβος γὰρ κ εὐδαιμονία ἀνθρώπου, φρόνησις, ὥσπερ τἀναντίον δυσνοία ἡ ἀφροσύνη. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1178. Καὶ γὰρ] γνώμικον.

SCHOL. INED. 1169. Ἐγὼ δέ γ'] Ἡ συλλαξις ἕτως ἐστί. ἐγὼ δὲ

Teu. Ego quoque virum jam vidi ſtultitia plenum,
Qui ſocios malis obrutos injuria lædebat.
Dein ipſum intuitus quidam ſimilis mihi,
Iraque par, hiſce corripuit dictis.
O homo, ne mortuis malefeceris,
Si enim feceris, malo ipſe, ſcito, mactaberis.
Sic ſtolidum illum monebat alter qui aderat.
Video jam ſane illum, &, ut mihi videtur,
Non quiſquam alius eſt quam tu ipſe: num adhuc loquor ænigmata?
Me. Abeo: "etenim turpe eſt, ſiquis audiat
"Eum verbis punientem, cui licet cogere.
Teu. Quin te jam ſubduc: nam & mihi turpiſſimum eſt audire
Hominem nugatorium inania verba effutientem.

ANAPÆSTI.

Cho. Inſtabit magnæ contentionis quoddam certamen.
Verum quantum potes, Teucer, properans
Feſtina

γε ἄνδρα ἑώρακα πεπληρωμένον μωρίας, ὃς διετίθετο ὑβριστικῶς σὺν ταῖς δυσχείαις τῶν πέλας, κἀ εἶτα εἰσιδὼν αὐτὸν τὶς ὅμοιος ἐμοὶ, κἀ ὅμοιος κατὰ τὴν ὀργὴν, εἶπε τοιοῦτον λόγον· ὦ ἄνθρωπε, μὴ ποίει κακῶς τὺς τεθνηκότας, εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι ὅτι κἀ σὺ αὐτὸς ἔσῃ πεπονθὼς μετὰ ταῦτα. Τοιαῦτα ἐνεθύμει ἄνολβον ἄνδρα παράν. ὁρᾶ δὲ αὐτὸν τὸ πεπληρωμένον μωρίας, κἀ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐδεὶς ποτε ἄλλος ἐστὶν, παρὰ σύ. ἆρα αἰνιγματωδῶς παρείκασα. *Bar.* 1170. Ὃς σὺν κακοῖς] ὃς ἐφύβριζε τοῖς κακοῖς, ἤγαν ταῖς δυσχείαις τὸ πλησίον. L. B. 1178. Ἄπειμι.] ἄπειμι. κἀ αἰσχρὸν ἐστὶν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ, εἰ πύθοιτο τὶς, ᾧ τινι Μενελάῳ πάρεσι βιάζεσθαι κἀ τύπτειν σὲ τὸν Τεῦκρον, πειρᾶσθαι κἀ δοκιμάζειν λόγοις παιδεύειν. ὅτι οὐ ἔδει βιάζεσθαι τοῦτον βάλλοντα κολάζειν λογοῖς, τοῦτέστιν, αἰσχρὸν ἐστιν, εἰ ἀκούσειε τις τοῦτο, ὅτι ᾧ ἀνδρὶ ἤγαν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ δηλονότι πάρεστι βιάζεσθαι κἀ τύπτειν σε τοῦτον. *Bar.* 1179. Λόγοις κολάζειν] τοῦτέστι, δοκιμάζειν, κἀ πειρᾶσθαι, ἢ παιδεύειν λόγοις. *Bar.* Βιάζεσθαι] ἰσέον, ὅτι τὸ βιάζομαι κοινὸν ῥῆμα ἐστὶν, οἷον βιάζομαι τὸ ἐχθρὸν, κἀ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. *Bar.*

1184. Κα-

Σπεῦσον κοίλλιω κάπετόν τιν' ἰδεῖν
Τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
Τάφον εὑρώεντα καθέξει.

IAMBOI.

Τέκ. Καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
Πάρεισιν ἀνδρὸς τῆδε παῖς τε κἀγυνή,
Τάφον περιστελοῦντε δυσήνυ νεκρῷ.
Ὦ παῖ, προσελθὲ δεῦρο, κἀσθεὶς πέλας,
Ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο.
Θάκει ὁ προσπόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
Κόμας ἐμὰς κἀτῆσδε κἀσαυτοῦ τέκνου,
Ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις σφατῶν
Βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
Κακὸς κακῶς ἀθαπ[τος] ἐκπέσοι χθονός,
Γένυς ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
Αὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Ἐχ'

1184. Κάπε]τον] τάφον. 1185. Ἀείμνηστον] τὸ ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον. 1186. Εὑρώεντα] σεσημασμένον. σκωληκώδη. τὸ δὲ ὅλον, ἔνθα καθέξῃ ὅτος δηλονότι τὸ εὑρώεντα τάφον, τὸ ἀείμνηστον ἐσόμενον δηλονότι τοῖς βροτοῖς, ἤγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν. 1187. Ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον] πάρεσιν ἡ Τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδός. ἐκ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅτι νικῆσαι δυνατά. 1192. Προσπόπαι] προσετεθαμμένον αὐτῷ. ἢ ἱκετεύων. 1194. Ἱκτήριον θησαυρόν] τὰς πολλὰς ἱκεσίας. ἢ, τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. Ἄλως. τὸ ἱκέσιον κλῆμα. λέγει δὲ τὰς τρίχας. ἱκτήριοι δὲ κλάδοι, δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἱκετηρίας κἀ ἱκτήριος θησαυρὸς, ὁμοίως. 1197. Ἐξημημένος] ἵν' ᾖ ἀφῃρημένος. 1198. Αὕτως] ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὅτος γίνεται ὅτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς, κὰ δηλοῖ δύο (λαμβάνεται γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, κὰ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς, οἷον, ὅτως ποιῶ

Feſtina foſſam aliquam cavam procurare
Huic, ubi mortalibus ſemper memorabile
Habeat ſepulchrum ſqualidum.

IAMBI.

Teu. Et quidem in ipſo tempore hi prope
Adſunt, viri hujus filiuſque & uxor,
Sepulchrum ornaturi infelici mortuo.
O puer, huc accede, & adſtans prope
Supplex tange patrem, qui te genuit;
Sede autem illi adverſus, in manibus tenens
Comas meas, & hujus, & tuas tertii,
Qui ſupplicum theſaurus eſt. ſiquis vero ex exercitu
Vi te abſtraxerit hoc a funere,
Malus male inſepultus excidat ſua patria,
Totius generis radice demeſſa,
Hoc, quo nunc, modo deſeco capillum.

Tene

ποιῶ ὡς ἐκέλευσας· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν) ἅτως ἀπὸ τοῦ αὔτη, τὸ αὐτὼς παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα, λέγεται γὰρ τὸ αὐτως καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν τρόπον, ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ τὸ ὡσαύτως λέγε) παρὰ τοῖς κοινοῖς, μὴ τοῦ ὡς· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1184. Σπεῦσον] τὸ σπεῦσον καὶ τὸ ταχύνας ἐκ ὀκ παραλλήλως ῥητέον· ἀλλ' ἅτω λέγε, σπεῦσον τάφον ἰδίῶν τινα τῷδε τῷ Αἴαντι, ταχύνας τοῦτο ὡς δύνασαι. τοῦτ' ἔστι, τὴν τοῦδε τάτε σπουδὴν ὡς ἔνι σπουδάσας· ὥστε τὸ ταχύνας σπουδή τις ἐστὶ τοῦ σπεῦσον. τὸ δὲ τινὰ, μὴ πρὸς τὸ κάπετον ναίσης, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄνθρωπον. 1192. Θάκῃ δὲ προσρόπ.] ἤγγυν πλησιάζων. εἴρηται δὲ ὀκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν τῶν πρὸς τὴν τρόπι καθημένων. 1194. Ἱκλήριον θησαυρὸν] εἰκότως τοῦτό φησιν. ὥσπερ γὰρ τοῦτον ἔχει τὶς ἐπ' ὠφελείᾳ σφετέρᾳ, ἅτω καὶ Αἴας ταύτης τῆς κόμης προξενίζειν αὐτοῖς εὐμένειαν παρ' Αἴαντος ἐλπίζων θησαυρὸν καλεῖ.

SCHOL. INED. 1192. Προσρόπαιος] παρακλητικός. *Bar.* ἤγγυν, πρὸς αὐτὸν τετραμμένῳ. προσροπὴ δὲ τὸ μίασμα. L. B. 1194. Ἱκλήριον] ἱκληρίοι κλάδοι, δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἱκετηρίας. καὶ ἱκτηρίῳ θησαυρὸς ὁμοίως. L. B. 1198. Πλόκον] ἰδὼν σὺν τῷ λόγῳ, ἀκόλουθα ὁ Τεῦκρος καὶ τὸν πλόκαμον τοῦ αὐτοῦ κεφαλῆς. *Bar.*

Ἔχ' αὐτὸν, ὦ παῖ, χὴ φύλασσε, μηδέ σε
Κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
Ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
Παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγεθ', ἕως ἐγὼ μόλω,
Τάφου μεληθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'

Χο. Τίς ἄρα νεάτου ἐς πότε λήξει
Πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός,
Τὰν ἄπαυστόν γ' ἀιὲν ἐμοὶ
Δορυσόντων μόχθων
Ἅταν ἐπάγων
Ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
Δύσπονον ὄνειδος Ἑλλάνων;

ΑΝΤΙ-

1201. Ὑμεῖς τε] καλῶς ἐγείρει τὰς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν· τὸ δὲ παῖδα πρὸς οἶκον προσάπτεται καθ' ἡλικίαν. 1203. Κἂν μηδεὶς ἐᾷ] ἀπηνεμμένως (φασὶ) τὰ πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνατιθέναι, ὅτι μόνος κρατήσει τῶν ἐχθρῶν βιαζομένων. ῥητέον δὲ ὅτι ὑπὸ φιλοσοργίας πάντα λέγει ὑπερμέτρως. 1204. Τίς ἄρα νεάτου] ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος, ἐν ἀναλογισμῷ γίγνεται. καί φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων; ἐς πότε λήξῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐμοὶ πόνους παρασκευάζων; τετέσι, τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων, κατὰ τὸν σήψασαν ἡμᾶς Τροίαν τῷ χρόνῳ. τὸν Τροίαν λέγω, τὸ δύσλυτον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ὅτου ἐν αὐτῇ χρονίαν ἀλατεύθην. νεάτος δὲ, ὁ ἔσχατος, ἡ νεάτη, ἡ ἐσχάτη· ἀφ' ἧς νήπτη κατὰ κρᾶσιν, ἡ τελευταία χορδὴ τῆς μυσικῆς. 1205. Πολυπλάγκτων] καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλοδαπῇ. 1209. Εὐρώδη] σκοτεινὴν ἢ ἀτερώδη τοῖς Ἕλλησιν. ἢ στερητίαν, ἔνθα ἐχρονίσαμεν.

ΣΧΟΛ.

Tene hunc, O fili, & ſerva, neque te
Amoveat quis, ſed firmiter adhærens tene.
Voſque ne mulieres *facti* pro viris prope
Aſſiſtite, ſed opitulamini, donec ego rediero,
Sepulchrum huic cum curavero, quamvis nemo
ſinat.

ANTISTROPHICA. STROPHE. 1.

Cho. Quando ergo tandem ultimus
Annorum deſinet numerus, quibus hic diu jacta-
ti fuimus,
Infinitas ſemper ſaltem mihi
Bellicorum laborum
Miſerias inducens
Latas vias habentem circa Trojam,
Infelix Græcorum dedecus?

ANTI-

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1205. Πολυπλάγκλων ἐτέων] ἤτοι τῶν πολλῶν χρόνων, ὃς ἐν Τροίᾳ πλανώμεθα, μηδὲν πράττοντες ἐν χάριν ἀφίγμεθα. 1210. Ὄνειδος Ἑλλάνων] εἰς ὄνειδος γὰρ τοῦτο πίπτει τοῖς Ἕλλησι τοσοῦτον χρόνον μηδὲν κατορθοῦσι. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ ὄνειδος ἔξωθεν εἰς· ἀλλ' εἰπὼν, ὅτι ἐν τῇ Τροίᾳ πολὺν χρόνον πλανώμεθα, ἐπιφέρει, δύσανον ὄνειδος Ἑλλάνων, λέγων τοσοῦτον χρόνον καθῆσθαι μάτην συταῦθα, δύσανον ὄνειδος Ἑλλάνων. ἐρεῖ δὲ καὶ προϊὼν τὸ τοιοῦτον σχῆμα. λέγων γὰρ μετὰ τὴν σίρησιν ἃ πάσχει, εἶτ' ἐπάγει μνήματα Τροίας.

SCHOL. INED. 1204. Τίς ἄρα] ἡ σύνταξις ἐστί· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ νέατος καὶ ἔσχατος ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν τῶν πολυπλανήτων; ἕως πότε λήξει καὶ παύσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν, ὁ ἐπάγων τὴν ἄπαυστον ἄτην, καὶ βλάβην ἐμοὶ ἀεὶ τῶν πολεμικῶν μόχθων, ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν, ἀφ' τὸ ἄθλιον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων; ἤγαγε, ἀφ' τὴν Ἑλένην. ἤγαγε ἄριστον. ἆρα τίς ἐστιν ὁ νέατος, ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκλων ἐτῶν, ὁ ἐπάγων ἐμοὶ αἰεὶ τὴν ἄπαυστον ἄτην τῶν δορυσσόντων μόχθων, ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν. ἀφ' τὸ δύσγνωστον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων. ἕως πότε λήξει; *Bar.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.

Ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
Μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ᾅδαν
Κεἰσ' ἀνὴρ, ὃς συγερῶν
Ἔδειξ' ὅπλων Ἕλλα-
σι κοινὸν ἄρλιον.
Ὦ πονοι προόρνοι πόνων·
Κεἰσ' ηδ' ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

Κεἰσ' ἔτε σεφάνων,
Οὔτε βαθειᾶν κωλίκων
Νεῖμθ' ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
Οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,

Δύσμο-

1211. Ὄφελε πρότερον] ὄφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἥκοιταν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. τὸ δὲ ὄφελεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὄφειλον, ὑπερβολή τίς ἐστι, ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται μετὰ τοῦ ω μεγάλου. τάσσεται δὲ ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, οἷον, οὐκ ὄφελον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς, καὶ τοῦ μὴ· ἢ τοῦ οὐκ προτασσομένου τοῦ ὡς. οἷον, ὡς μὴ ὄφελον. ἢ, οὐκ ὄφελον· οἷον, ἐπεὶ ἐγένετο τόδε, ὡς οὐκ ὄφελεν. γενέσθαι δηλονότι. συνυπακούεται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον. καὶ, ἐπεὶ παρεγενόμην, ὡς μὴ ὄφελον. παραγενέσθαι δηλονότι. ἀφ' οὗ ὤφελες ἐπὶ δευτέρου, καὶ ὤφελε ἐπὶ τρίτου, λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν. ὤφελον δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἴθε, ἀφ' οὗ καὶ μικρὸν, καὶ τάσσεται ἀεὶ μετὰ εὐκτικοῦ, ἢ μετὰ παρελημυθότος χρόνου. λέγεται τοῦτο ἐνίοτε μετὰ τοῦ ὡς, οἷον, ὡς ὄφελον γε καὶ σὲ δὴ κακοδοξίας

νεκρῶν

ANTISTROPHE. 1.

O utinam prius æthera ſubiiſſet
Vaſtum, communemve omnibus orcum
Ille vir, qui triſtium
Monſtravit armorum Græcis
Communem uſum,
Unde heu! alii alios genuere labores.
Ille enim exitio dedit homines.

STROPHE. 2.

Ille neque coronarum
Neque profundorum cyathorum
Diſpenſavit mihi voluptatem fruendam,
Neque dulcem tibiarum cantum,

Infelix,

νεκρωθμόν. 1216. Πρόγονοι πόνων] ἢ παλαιοὶ, ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων, οἷον, ὅποτε εἰσαγωγὴ τῶν ὅπλων ἐγένετο. ἢ δεῖ δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο ὅπλοις. 1218. Ἐκεῖνος ὅστε σφάναν] ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, ἢ σφάναν, ἢ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν, ἀλλὰ πᾶν (φησὶ) τερπνὸν ἐξέκοψεν. ἡδίσας δὲ ὧν ὁ Σοφοκλῆς, πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν. ὅθεν καὶ μέλιτλα ἐκλήθη. 1221. Ὅτοβον] ὄμαδον· ἦχον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1211. Ὤφελε πρότερον] τὸ ὄφελε διὰ τοῦ ο μικρῦ ὀφείλῃ γράφεσθαι, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ κώλῳ τῆ στροφῆς. οἱ γὰρ ποιηταὶ πολλὰ τοιαῦτα σωνεσαλμῴως γράφουσι, διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα. ἔστι δὲ τοῦτο Ἰωνικῆς διαλέκλου. ὅτοι γὰρ χωρὶς αὐξήσεως τοὺς παρωχημένους χρόνους σκφέρουσι. Αἰθέρα δῦναι] εἰς ἀφανισμὸν καὶ ἀδὲν ἐλθεῖν. αἰθέρα δὲ, ἢ τὸ πῦρ νόει, διὰ τὸ ἀφανιστικὸν εἶναι· ἢ τὸν ἀέρα, διὰ τὸ μὴ σύστασιν ἔχειν. 1221. Αὐλῶν ὅτοβον] τὸ ὅτοβος συνταῦθα δι' ἑνὸς τ ὀφείλῃ γράφεται, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆ ἀντιστροφῆς. φύσει γὰρ ὅττοβος διὰ δύο τ γράφεται, ὥσπερ πάταγος, τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, δι' ἑνός.

SCHOL. INED. 1211. Ὤφελε] ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε, ἤγγυν, ἐχρεώστει ἐχρεώ-

Δύσμορος, ὅτ' ἐννυχίαν
Τέρψιν ἰαύειν ἐρώτων·
Ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ᾧ μοι.
Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος ὅτως,
Ἀεὶ πυκναῖς δρόσοις
Τεγγόμενος κόμας λυγρὰς,
Μνήμασι Τροίας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. β'.

Πρὶν μὲν ἐν ἐννυχίοις
Δείμασιν ἦν μοι ποθολὰ
Καὶ βελέων θέρος Αἴας
Νῦν δ' ἔτος ἀνέτας συγερᾷ
Δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
Τέρψις ἐπέσται; γενοίμαν

Ἴν'

ἐχρεώσει ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ, ὃς ἔδειξε τοῖς Ἕλλησι τὸ κοινὸν ἄρσην καὶ πόλεμον διὰ μισητῶν ὅπλων, δῦναι καὶ ὑπελθεῖν πρότερον εἰς τὸν αἰθέρα τὸν μέγαν, ἢ εἰς τὸ πάγκοινον ᾅδου. *Bar.*

1222. Ἐννυχίαν] τὴν ἐν παννυχίσιν· ἢ τὴν ἐν κοίτῃ. 1223. Ἐρώτων] τῶν ἐρωτικῶν. καὶ ἄκαιρον μὲν ἐδεῖ ἐρώτων μεμνῆσθαι ἐν τοῖς παροῦσιν, ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ προκείμενα. Ἰαύειν δὲ, ἀναπαύειν, ἀνύειν. 1225. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος] ἤτοι πολυμέριμνος. οἷον, μὴ σκοπῶν ἐδεῖ θυμηδίας μηδὲ, ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγόμενος, ἅπερ ἔστι μοι μνημόσυνα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἡ ἐναῦθα κακοπάθεια. ἢ, ἐν ἀθυμίᾳ μεριμνῶ ἂν ἢ μόνον ἐδεῖ πολέμων. 1229. Ἐννυχία] τὴ νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων. καὶ τὸ βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας. 1234. Γενοίμαν ἵν' ὑλᾶσιν] ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάττης. εὔχονται δὲ ἀπαλλαγῆναι ἐπὶ τὰς οἰκίας. γενοίμην δὴ (φασὶν) ἐπὶ τὴν ἄκραν πλάκα τῆς Σκύρου. Ἀφ' ἧς Σκύρος ὁ πλοῦς τοῖς ἀπὸ Τροίας ἐπὶ Σαλαμῖνα. τὸ δὲ ὅλον, εἴθε γενοίμην ὅπου ἐστὶ τὸ πόντου

τὸ

Infelix, nec inter nocturnas
Delicias amorum quieſcere:
Amores autem ſuſtulit, hei mihi.
Jaceo autem ita neglectus
Rore frequenti ſemper
Madens comas, infauſtæ
Monimenta Trojæ.

ANTISTROPHE. 2.

Prius quidem nocturni
Timoris erat mihi propugnaculum
Et telorum ſtrenuus Ajax;
Nunc vero ipſe traditur inviſo
Dæmoni. Quæ mihi, quænam poſthac
Voluptas aderit? utinam eſſem,

Ubi

τὸ σύνδενδρον ἀκρωτήριον, τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τ̃ ἁλὸς, λέγω, ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα, ἤγουν γῆν τ̃ Σιγίε. ἀντὶ τ̃, ὑπὸ τὸ ἄκρον τ̃ς γ̃ς τ̃ Σιγίε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1225. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος] τοῦτο ἢ ἀντὶ τ̃ ἀπόγνωσιν ἔχων, καὶ μεριμνῶν καὶ ἐλπίζων ποθὲν τ̃ς συνταῦθα ἀπαλλαγ̃ς, ἀσήλε τ̃ μέλλοντος ὄντος ὅπη τὰ τ̃ς νίκης χωρήσῃ· ἄλλως τε καὶ τ̃ τοσούτου χρόνου εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλοντος· ἢ ἀμερίμνου καὶ μὴ ἔχων μέριμναν, καὶ μὴ ἔχων φροντίδα ὧν ἔφλω, στεφάνων φημὶ, καὶ κυλίκων, καὶ ἐρώτων. 1226. Ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις] ἀντὶ τοῦ ὑετοῖς συνεχέσι βρεχόμενος. ὁ γὰρ ὁ πολὺς τ̃ στρατοπέδου λαὸς ἔχει σκιὰς, φυλακὴν ὄμβρων καὶ τῶν ἄλλων ἐξ ἀέρος δυσχερῶν, ἀλλ' οἱ ἄρχοντες μόνοι. ἔστι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν στεγόμενος, ὅλον· τὸ δὲ κόμης, μέρος. δέον δὲ λυγρᾶς εἰπεῖν, πρὸς τὸ κόμας ἐπήνεγκεν. 1229. Πρὶν μὲν ἦν] ἔστω χρὴ γράφειν, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τ̃ στροφῆς. τὸ γὰρ καὶ πρὶν μὲ σὺν ὀρθῶς ἔχει τὸν χρόνον.

SCHOL. INED. 1222. Οὔτε σωτηρίαν] ἤγουν, ὅτι νυκτερινὴν τέρψιν ἔδωκεν ἐμοὶ ἔχειν ἐν τῷ ἰαύειν. τετέχνιν, ἐν τῷ κοιμᾶσθαι. ἀλλὰ ἀπὸ τ̃ ἐρώτων ἔπαυσεν ἐμὲ θηλυτότι. *Bar.* 1229. Πρὶν μὲν ἦν]

Ἵν' ὑλᾶεν ἔπεσι πόντῳ
Πρόβλημ' ἁλίκλυστον, ἄκραν
Ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
Τὰς ἱερὰς ὅπως πρεσβεί-
ποιμ' Ἀθήνας.

ϰ) πρότερον μὲν ἦν ἐμοὶ ὁ θήρι@ Αἴας πρόβολὴ τῆ νυκτερινῆ δείματ@.
ϰ) τ βελέων, ἤγων δ πολέμων. L. B.

ΤΕΥΚΡΟΣ,

Ubi ſylvoſum imminet ponto
Promontorium undiſonum, ſummo
Sub vertice Sunii,
Sacras ut alloquerer
Athenas.

1238. Τὰς ἱερὰς] φιλοτέχνως εὐφραίνει τὺς ἀκροωμένους ἀφ' τῶν ἐπαίνων τῆ Ἀτθικῆς.

ΤΕΥΚΡΟΣ, ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ,

Ἰαμβοί.

Τε. ΚΑΙ μὴν ἰδὼν ἔπτυσα τὸν στρατηλάτην 1240
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον.
Δῆλος δέ μοι σὺ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.
Αγα. Σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
Τλῆναι κἀπ' ἠμβλ ὧδ' ἀνοιμώκτει χανεῖν;
Σέ τοι τὸν ὀκ τ' αἰχμαλώτιδος λέγω. 1245
Ἦ πᾶ τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενὴς ἄπο,
Ὑψηλ' ἐκόμπεις, κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις,
Ὅτ' ὀδὲν ὢν, τῷ μηδὲν ἀντίσης ὑπέρ,
Κἄπι στρατηγὸς, ἤτε ναυάρχης μολεῖν
Ἡμᾶς Ἀχαιῶν, ἤτε σῷ, διωμόσω, 1250
Ἀλλ'

1240. Καὶ μὴν ἰδὼν] Τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μὴ σπεύδων. 1242. Σκαιὸν στόμα] σκαιὸς λόγος, ἤγουν κακός. σκαιὸν γὰρ τὸ κακὸν, καὶ τὸ ἀπαίδευτον, καὶ τὸ ἀριστερόν. 1244. Τλῆναι] τολμῆσαι. Ἀνοιμωκτεῖ] χωρὶς οἰμωγῆς, ἀτιμωρητεί. Χανεῖν] εἰπεῖν. 1245. Αἰχμαλώτιδος] τ' Ἠσιόνης. 1247. Κἀπ' ἄκρων] ἐπ' ἄκρων θαλύλων ἔβαινες γαυριῶν. 1248. Ὅτ' ὀδὲν ὢν] ὀδὲν μὲ ὤν, ἀλλὰ τὴν δυσγένειαν· ἢ μηδὲν δὲ, ἢ Αἴαντος τελευτήσαντος. 1250. Διωμόσω] γράφεται καὶ διωρίσω.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1240. Ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην] ἐσπέδασα ἐλθεῖν ἐνταῦθα παρὰ τὸν Αἴαντα, καὶ ἀφῆκα τὴν τοῦ τάφου διορυγὴν, πρὸς τοῦτο γὰρ ἐσι τὸ, καὶ μὴν, ἔμφασιν ἔχον, ὥσπερ ἂν εἴτις αὐτὸν

TEUCER, AGAMEMNON, ULYSSES, CHORUS.

Iambi.

Teu. ATQUI properabam, conſpicatus ducem
Agamemnonem ad nos huc ruentem:
Nec enim dubium eſt quin improbum ſit ſoluturus os.
Aga. Tene acerba dicta renunciant mihi
Audere contra nos impune adeo profundere?
Te quidem dico ex captiva *natum*.
Certe ſi matre ſatus eſſes generoſa,
Quam magnifica jactares? ſummiſque digitulis incederes?
Quando cum ſis ipſe homo nihili, pro eo qui nihil eſt, obnixe nos oppugnaſti,
Et neque exercitus, neque navium duces veniſſe
Nos Achivorum, neque tuos, dejeraſti:
Sed

ἤρετο, τί ἔτω πάρει ταχίως; ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1240. Καὶ μὴν] τίνα Τεῦκρ☉ πρὸς τ ὑὸν Αἴαντα ἔφη. 1243. Σὲ δὴ τα] πρότασις. ἔστι δὲ ἡ συναῦθα Ἀγαμέμνονος ἄφιξις δηλοπαθοῦντος κατὰ Τεύκρου. 1246. Ἡπ τραφ.] κατασκδυή.

SCHOL. INED. 1240. Καὶ μὴν] Ὥσπερ ἂν εἴτις ἤρετο τ Τεῦκρον, τί ἔτω πάρει ταχίως. ἀποκρίνεται, λέγων· Καὶ μὴν ἰδὼν τ στρατηλάτην Ἀγαμέμνονα ὁρμώμενον δεῦρο σὺν ἡμῖν, ἔσπευσα, ἡ ἦλθον, καταλιπὼν δηλονότι τὴν διαφυγὴν ἣ τάφρ· σκλύσων ἢ αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σκαῖον αὐτῆ σῶμα κατ' ἐμοῦ δῆλος ἐστὶν ἐμοὶ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ, ἡ ὐκ ἄλλ☉ δηλονότι. *Bar.* Καὶ μὴν ἰδὼν τ στρατηλάτ'ν Ἀγαμέμνονα τόνδε καθ' ἡμῶν δεῦρο ὁρμώμενον, ἐτάχυνα. L. B. 1243. Σὲ δὴ] σὲ δὴ ἀσγέλαστον ἐμοὶ, τολμῶντα εἰπεῖν κακῶς ἡμῶν ἔτως ἀνοιμωκτεὶ τὰ χαλεπὰ ῥήματα. L. B. 1248. Ὅτ' ἀδὴν ὢν] ἤγετ, ὅτε ἀδαμαντὸς ὢν, ὡς συγγενὴς τῆ τεθνηκότ☉ ἀντιτάξω. *Bar.*

Ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῂς, Αἴας ἔπλει.
Ταῦτ' οὖν ἀκύειν μεγάλα πρὸς δέλων κακά;
Ποίᾳ κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
Πᾷ βάντα, ἢ πῶ στάντα, ὅπερ ἐκ ἐγώ;
Οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
Πικρὰς ἔοιγμεν τῆσ' Ἀχιλλείων ὅπλων
Ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τόπι,
Εἰ πανταχῇ φανούμεθ' οὐκ Τεύκρου κακοί.
Κοὐκ ἀρκέσει πόθ' ὑμῖν ἓν' ἡσυχίοις
Εἶκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κρίναντες.
Ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
Ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.
"Ἐκ τῆσδε μήτοι τῆσ' τρόπων ἐκ ἄν ποτε
"Κατάσασις γένοιτ' ἂν ἐσθενὸς νόμου,
"Εἰ τὴν δίκην νικῶντας ἐξωθήσομεν,

"Καὶ

1256. Πικρὰς ἔοιγμεν] πικρὰς ἀγῶνας ἐοίκαμεν κηρύξαι τοῖς Ἀργείοις τότε ἕνεκα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ πανταχῇ φανούμεθα κακοὶ οὐκ Τεύκρου. οὐ μὴν τῷ ἔοιγμεν τρέπεται τὸ κ εἰς γ, ἀπὸ τοῦ ἐοίκαμεν. οὐ μὴν τῷ σύξω, τὸ γ εἰς ξ, ἀπὸ δὲ συγήσω, ὅθεν τὸ σύξαι. 1260. Εἶκειν] οὐκ εἰξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμένοις. Πολλοῖσι] πιθανῶς. 1261. Κακοῖς] δηλονότι λόγοις. Βαλεῖτε] ἀντὶ δὲ βλασφημήσετε. 1262. Οἱ λελειμμένοι] οἱ ἡττηθέντες οὐ τῇ κρίσει. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Αἴαντος. 1264. Κατάσασις γένοιτ' ἂν] γενναίως ὁ λόγος, εἰ ὁ ἡττώμενος ἰδίᾳ δικαίῳ παρισανόμενος, πάλιν μάχοιτο, καὶ οὐκ εἴξῃ τοῖς κεκριμένοις, οὐδέποτε κατάσασις ἔσται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1256. Πικρὰς ἔοιγμεν] εἴκω τὸ πρέπω, εἶξα, εἶχα, ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ προσθήκῃ τοῦ ε, ἔοικα, ἐοίκαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔοικμεν, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς τὸ μέσον γ, ἔοιγμεν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1252. Ταῦτ' οὐκ] βάσις. 1253. Ποίᾳ κέκραγ.] ὕψασις. 1256. Πικρὰς ἔοιγμ.] ὠθύμημα, καὶ ἐργασία ἀπὸ τοῦ πράγματος. 1263. Ἐκ τῶνδε] γνωμικόν.

SCHOL.

Sed ipſe dux ſuus, ut ais, Ajax enavigavit.
Nonne hæc à ſervis audire ingens eſt dedecus?
Propter qualem autem virum adeo ſuperba vociferatus es?
Ubi progreſſum? vel ubi ſtantem, quo non & ego?
Nulline ergò Achivis ſunt viri, præter hunc?
Acerba ſane videmur de armis Achilleis
Propoſuiſſe Achivis certamina tunc temporis,
Si nullibi non declarabimur à Teucro mali.
Nec unquam libuerit vobis, ne victis quidem,
Cedere in iis, quæ pluribus placuere judicibus:
Sed ſemper nos vel maledictis petetis,
Vel doloſe nos pungetis, utcunque cauſa inferiores.
" His profecto moribus nullus unquam
" Ullius legis firmus erit ſtatus,
" Si, qui jure vicerint, repellemus,
" Et

SCHOL. INED. 1252. Ταῦτ' ἐκ] ἄλλως. ταῦτα ἐχὶ μεγάλα κακὰ εἰσὶν, ὥστε παρὰ τῶ θᾶλων ἀκούειν; *Bar.* 1255. Οὐκ ἄρ'] ἆρα ἐδόξαμεν τοῖς Ἀργείοις κηρύξαι τότε πικρὰς ἀγῶνας, ἕνεκα τῶ Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ παντα χῆ φανούμεθα κακοὶ ἐκ τῶ λόγων ᾧ Τεύκρε. Τετέχνε, ἆρα ἐδόξαμεν τότε τοῖς Ἕλλησι λοιφῆναι πικρὰς, ἤγουν ἀδίκους λοιδορίας ἕνεκα τῶ Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ φανούμεθα ἤγουν ἐλεγξόμεθα παντα χῆ κακοὶ, τετέχνωνται ἄδικοι, ὁκ τῶ λόγων ᾧ Τεύκρε. *Bar.* 1256. Πικρὰς] ἀντὶ ᾧ, πικροποιὰς, εἰς πικρίαν ἡμῶν. πικρὰς ἀγῶνας ἐοίκαμεν κηρύξαι τοῖς Ἀργείοις τότε, ἕνεκα τῶ Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ παντα χῆ φανούμεθα κακοὶ ὁκ Τεύκρε. L. B. 1259. Κοὐκ ἀρκέσει] ὁκοῦν ἀρκέσει ποτὲ ὑμῖν ἐδ' ἡτημένοις, εἰκὼ κὴ σέρξην ὁκείνα ἅττινα ἤρεσκον τοῖς πολλοῖς κριταῖς, ἀλλ' ἀεὶ ὑμεῖς οἱ λελῳμένοι, ἢ κακοῖς λόγοις βαλεῖτε ἡμᾶς, ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετε; ἀπερῶσί τινες λέγοντες, τίς ἡ αἰτία ὅτι ἐκ εἶπεν, βάλλετε κὴ κεντεῖτε, ἀλλὰ βαλεῖτε κὴ κεντήσετε. κὴ λέγομεν, ὅτι τὸ ἀεὶ μὲ εἶπε, διὰ τὴν ἄπαυστον ἐπιβολὴν, διὰ δὲ τὸ μηδέπω δεδωκῆναι ἀνβαλεῖν τὴν ἐπιβολὴν εἰς ἔργον, τὸ βαλεῖτε κὴ τὸ κεντήσετε εἶρηκεν. *Bar.* 1256. Ἐοικαμὲν] ἤγουν, ὑποτάσσεται, ὁν μὲν τῶ ἐοικαμὲν τρέπε τὸ κ εἰς γ ἀπὸ ᾧ ἐοίκαμεν. ὁν δὲ τῶ σύζω, τὸ γ εἰς κ. ἀπὸ ᾧ συγήσω. ὅθεν τὸ σύζει. L. B. 1264. Κατάστασις] ἤγουν, εὐταξία. εὐταξία δὲ νόμων, ἣν κὴ νόμων ποιεῖ. L. B. 1266. Τὰς

" Καὶ τὰς ὄπιθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
" Ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἔστιν. ὁ γὰρ οἱ πλατεῖς
" Οὐδ' εὐρυώπωτι φῶτες ἀσφαλέσατοι.
" Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι πανταχοῦ.
" Μέγας ἢν πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
" Μάσιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
Καί σοι προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
Ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νῶν καταικίσῃ τινά.
Ὡς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
Θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελευθερωτομεῖς.
Οὐ σωφρονήσεις; ὦ μαθὼν ὅς εἶ φύσιν,
Ἄλλόν τιν' ἄξεις ἀνδρὰ δεῦρ' ἐλεύθερον,
Ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
Σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ.
Τὸ βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Χο. Εἰθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
Τοῦτο γὰρ ἥδιστον σοφῶν ἔχω λόγον φράσαι.

Τέ-

1266. Τὰς ὄπισθεν] τὰς ἠτιμωμένας. ἔστι δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δραπετῶν. 1267. Ἀλλ' εἰρκτέον] δεῖ (φησὶν) ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμένοις. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ αὐτὸς τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν ἀμβάλλειν οὐ δύναται, εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ. 1269. Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ] ἤγουν οἱ φρόνιμοι κρατοῦσιν. καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγεται τὸ, μέγας δὲ βοῦς ἂν τὴν πλευρὰν, καὶ τὸ ἑξῆς. 1271. Ὀρθὸς] ἤγουν, κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ὁδὸν πορεύεται, οὐ παρακλίνων. 1272. Τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον] τὸ τοῦ μάσιγος. 1274. Ἀλλ' ἤδη σκιᾶς] ὑπὲρ ἀνδρὸς οὐκ ἔτι ζῶντος, ἀλλὰ ὄντος σκιᾶς, τουτέστιν ἀνυπερόπτου. 1280. Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν] σκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα. 1281. Εἰθ' ὑμῖν] ἐπεὶ οὐ συμβουλεύει τῷ Ἀγαμέμνονι ἀξιώματι ὁ χορὸς, οὐ τῇ εὐχῇ τὴν γνώμην κατέσχεν.

ΣΧΟΛ

" Et posteriores in priorem locum ducemus:
" Sed prohibenda hæc sunt. non enim vasti
" Latisque humeris viri sunt tutissimi,
" Sed qui recta sapiunt ubique vincunt.
" Et magnus-latera bos ab exiguo tamen
" Flagello rectus in via incedit;
Tibique adventare hoc remedium
Video protinus, nisi ad sanam redieris mentem.
Qui virum propter mortuum, & jam umbram
Fidenter convitiaris, & libero blateras ore.
Non modeste te geres? non, cum noris qualis es genere,
Alium quempiam huc adduces virum liberum,
Qui nobis pro te, quæ habes dicenda, dicat?
Te enim dicente discere non ego valeam;
Barbaram enim linguam non intelligo.
Cho. Utinam utrique vestrum foret mens sanior.
Hac enim nihil, vobis quod optem, habeo melius.

Teu,

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1267. Ἀλλ' εἰρκτέον] σημειώσαι ὅτι τὸ εἴργω ἀμφιβολίαν ἔχει ᾧ πνεύματι. δύναται γὰρ καὶ ψιλᾶς καὶ δασύνεσθαι.

SCHOL. INED. 1272. Τῶ τ' ἐγὼ τὸ φάρμακον] ἀντὶ τῦ, ταύτην τὴν θεραπείαν. τετέχι, τὴν τῦ κέντρου. L. B. Φάρμακον, τὸ θεραπευτικὸν, ἀπὸ τῦ φέρω ἄκος. ἤγων, θεραπείαν. φάρμακον θανάσιμον, ἀπὸ τῦ φέρω ἄκος. ἤγων, λύπην, κατὰ τροπὴν τῦ γ, εἰς κ. *Bar.* 1277. Ἄλλον ἐλεύθερον] νόμος ἦν, τὰς ἐξ ἑταίρας καὶ δεδεδαιωμένης τεχθέντας μὴ δημηγορεῖν. L. B. 1282. Τάτᾳ γὰρ] Γατέχι, τάτᾳ γὰρ τῦ λόγε, σὺ ἔχω ἄλλο λώϊον φράσαι ὑμῖν. *Bar.* Ἤγων, οὐδὲν ἄλλο βέλτιον ἔχω φράσαι σφῶϊν, ἤγων ὑμῖν. L. B.

1283. Φεῦ,

Τέ. " Φεῦ, τῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
" Χάρις ἀμφρεῖ, κ᾽ πρόσθ᾽ ἀλίσκεσθ᾽.
Εἰ ζοῦ γ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ὐδ᾽ ἔτι σμικρῶν πόνων
Αἴας ἔτ᾽ ἴσχει μνῆσιν, ὃ σὺ πολλάκις
Τλῶ σλῶ προτείνων πρὲκαμες ψυχλὼ δορί.
Αλλ᾽ οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ᾽ ἐρριμμένα.
Ω πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ᾽ ἔπη·
Οὐ μνημονεύεις ὐκέτ᾽ ὐδὲν, ἡνίκα
Ἑρκέων πρὸ ὑμᾶς ἕστ᾽ ἐγκεκλεισμένος,
Ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς
Ἐρρύσατ᾽ ἐλθὼν μόνος· ἀμφὶ μὲ νεῶν
Ἀκροισιν ἤδη ναυπικοῖς ἑδωλίοις
Πυρὸς φλέγοντος, εἰς ὃ ναυπικὰ σκάφη
Πηδῶντ᾽ ἄρδιν Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;

Τίς

1283. Φεῦ, τῦ θανόντος] πρεπαθὴς ὁ λόγ᾽, εἰς ἀχαρισίαν συνεύων, ὅτι ταχεῖα ἀμφρεῖ ἡ χάρις τῦ ἀποθανόντ᾽. Ταχεῖά τις] τὸ μὲν τί ζητεῖ ὐσίαν πράγματος, οἷον, τί τό δ᾽ ἐστίν; ἄνθρωπος τυχὸν, ἢ ἵππος. τὸ δὲ τίς, ὑπόστασιν, κ᾽ πρόσωπον, οἷον, τίς ὅδε ἐστί; Σωκράτης τυχὸν ἢ Πλάτων. κ᾽, τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰ ὁ ἐρωτᾶν, εἰδὲ μὲν ὅτι ἀνὴρ, πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τὄνομα, ᾧ ἂν ἕτ᾽ ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοιτο. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς ὐκ ὄνομα μόνον ἀπαντᾷ κύριον, ἀλλὰ κ᾽ σὺν ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον (οἷον τίς ὅδ᾽ ἐστίν; ὁ ἡδὺς Λυκιανός) ἀμφὶ τοῦτο σὺν ὀνόματι μόνον κυρίῳ ἱστάσεται τὸ τίς, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε κ᾽ ἐπιθέτῳ. οἷον, Λυκιανός τις ἐποίησε τόδε. ἔ, ὁ Λυκιανὸς, ἡδύς τις ἐστίν. ἐντεῦθεν ἐν ἡ χάρις ὡς ἐπίθετον ἔχῃ τὸ ταχεῖα ὄνομα, εἰ κ᾽ ἄλλως τοῦτο ἐπιρρηματικὴν ἔχῃ σημασίαν, διὸ μᾶ τῦ τίς αὐτὸ ἐπάγεται, κ᾽ ταχεῖά τις αὖτη λέγεται ἀμφρεῖν. κατὰ ταυτὰ λέγε᾽ κ᾽ τὸ ὅστις, κ᾽ τὸ ὁποῖός τις, ἐπὶ ἐπιθέτου, ὡς παρὰ Λυκιανῷ. τὸ δὲ ὅλον, οἱ ὅμοι σὺν ἐξετάζοντες τίς ἐστιν ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεσηκὼς, εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον. ἅπερ ἐπιθετικῶς λέγε᾽. 1284. Προδοῦναι] ἀντὶ τῦ προδεδομβίη καταλαμβάνεται. 1285. Εἰ σὲ γ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ] εἰ σέ γε, ὦ Αἴας, ὅδε ὁ ἀνὴρ ὐκ ἔτι ἔχῃ

Teu. " Heu mortui quam velociter apud mortales
" Gratia effluit, & prodita deprehenditur!
Si tui ſaltem, O Ajax, hic vir ne parvos quidem
ob labores
Adhuc retinet memoriam, pro quo tu ſæpe
Tuam objiciens animam laboraſti bello;
Sed perierunt jam cuncta hæc, abjecta & vilia.
O multa qui locutus es modo & inutilia dicta,
Nihilne amplius omnino meminiſti, quando
Intra vallum vos hic vir olim incluſos,
Jam penitus perditos, fuſoſque prælio,
Liberavit adventu ſolus ſuo, cum per navium
Summos jam nauticos foros
Ignis graſſaretur, jam nauticas ſcaphas
Hector inſiliret ferox, ſuperatis foſſis?

Quis

ἔχῃ μνήμλω. 1286. Οὔ σὺ πολλάκις] οὐκ ἀξιῶται τ παρὰ σῦ μνήμης, ὃ πολλάκις, ὦ Αἶας, προικινδωνεύσας ἐν πολέμοις. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Αἰεὶ ἐμεῖο ψυχῆ παραδαμόμῳ πολεμίζων. 1290. Οὐ μνημονεύεις] καλῶς, πρὸς τὸ, πῦ βάντ, ἢ πῦ σάντ ὅπερ οὐκ ἐγώ; 1291. Ἐρκείων] λείπῃ ἐντός. Ἐγκεκλῃσμένους] ἢ ἐν ἀντὶ ῦ ἐντὸς, ἵν' ᾖ ἐντὸς κεκλῃσμένους. 1292. Ἐν τροπῇ δορὸς] ἐν ἥττῃ ῦ πολέμου. τρόπαιον, ἡ νίκη· τροπὴ δὲ, ἡ ἧττα. τρόπαιον ἐπὶ τ διωκόντων· τροπὴ, ἐπὶ τ διωκομένων. 1294. Ἄκροισιν ἤδη] ἐπὶ μὲ τοῖς ἄκροις ναυτικοῖς ἑδωλίοις τ νεῶν, ἤγουν ὑποστρώμασι, σανιδώμασι, ῦ πυρὸς ἤδη ἀναπλομένου κ ἀναφλεγομένου. 1296. Ἄρδην] αἴρω, τὸ ἀφανίζω κ τὸ ὑψῶ. ἀφ' ὗ ἄρδην, ἀντὶ ῦ μετεώρως κ κύφως, ὡς εἴωθεν, κ ἀντὶ ῦ ἀφανισικῶς κ ὁμῦ. ¶ Σχήμ. Τριπλ. 1283. Φεῦ ῦ θαν.] γνωμικόν. ἐστὶ δ εἰωθὸς κ προκατάσασις μ χιτλιασμῦ. 1289. Ὦ πολλὰ λε.] ἀντιπαράσασις κ ἀναφορὰ ὧν αὐτοῖς πεποίηκεν Αἴας.

SCHOL. INED. 1283. Θανόντος] ἡ χάρις ῦ θανόντος, ἤγουν ἡ ὀφελομένη τῷ τεθνηκότι, λίαν ταχείᾳ τις ἁ[illegible]ῥεῖ κ ἁ[illegible]φθείρεται ὑπὸ τ βροτῶν, κ γεγονυῖα προδιδομένη, ἀφανίζεται. *Bar.* 1289. Ὦ πολλὰ λέξας] ἀποσροφὴ τὸ χῆμα πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα· Ὦ σὺ Ἀγάμεμνον, ὁ λέξας ἄρτι πολλὰ ἔτη κ ἀνόητα. ἃ μνημονεύεις νῦν ἔτι ὄδεν, νίκα ποτὲ μόνῳ αὐτὸς ὁ Αἴας ἐλθὼν ἐῤῥύσατο ὑμᾶς ἐγκεκλῃσμένους ἐντὸς τ ἐρκέων ὄντας ἤδη τὸ μηδὲν ἐν τῇ διωάμῃ ῦ δορός. κ πάλιν νίκα ῦ πυρὸς καίοντος

Τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; ἐχ' ὅδ' ἰὼ ὁ δρῶν πάλε,
Ὃν ἐδαμῶ φῆς ἐδὲ συμβῆναι ποδί;
Ἆρ' ὑμῖν ἔτ' ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
Χῶτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνῳ μόνῳ
Λαχὼν τε κἀκέλευστ' ἦλθεν ἀντίος,
Οὐ δραπέτιν τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
Ὑγρᾶς ἀρέσας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφᾳ
Κωπῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κυφιεῖν;

Ὅδ'

ἐπὶ τοῖς ἄκροις καθίσμασι τοῖς ναυτικοῖς τ' νηῶν, κ' τ' Ἕκτορος πηδῶντος ἄρδην ὑπὲρ τ' τάφρων εἰς τὰ ναυτικὰ σκάφη, τίς ταῦτα ἀπεῖρξεν; ἐκ ἦν ἔτ' ὁ δράσας ταῦτα, ὃν λέγεις σὺ ἐδενὶ τόπῳ σωιελθεῖν σὺν ὁδῷ μ' σὲ μηδέποτε; *Bar.*

1298. Οὐδὲ συμβῆναι ποδί] πρὸς τὸ πᾶ βάντ', ἢ πᾶ σάντ'. συμβῆναι ἢ ἀντὶ τ' σωιελθεῖν, σύνταῦθα. βαίνω γὰρ τὸ πορεύομαι, κ' τὸ ἵσαμαι, ἀφ' ἧ βάσις ἀνδριάντ'. 1301. Λαχών τε] ἦγουν κληρωθείς, ἀφ' ἧ λαχμὸς ὁ κλῆρ', ποιητικῶς. Κἀκέλευστος ἦλθεν ἀνταντίος] αὐτοκέλευστον φησὶν αὐτὸν ἀναιρῆναι εἰς τὸ μονομάχιον, ἐπαινῶν αὐτὸν ἐκ' Ὁμηρικῶς. 1302. Οὐ δραπέτιν τὸν κλῆρον] ἐδὲν πανουργήσας φεῖ τ' κλῆρον, ἀλλ' εὐξάμεν' λαχεῖν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται φεῖ Κρεσφόντ κ' τ' Ἀρισοδήμ παίδων. ὅτι πανοῦργ' ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν σύνεβαλε, κληρωμένων φεῖ Μεσσήνης. σὸκ ἄτοπον δὲ τ' Τεῦκρον λοιδορεῖν Ἀγαμέμνονι ὑπὸ τ' πάθης προσαγόμενον. κ' γὰρ Ἀχιλλεὺς σὸκ ἀπέχετο λοιδορίας, κ' ἐκ ὢν σὺ τοιούτῳ πάθῃ. Κλῆρον] κλῆρ' σὺ δ' ᾧ ἐκληρῶντο, καὶ κλῆρ' αὐτὸ τὸ κληροῦσθαι. 1303. Ἀρέρας] ἦγουν ἠροτριασμένης γῆς. χέρσος γὰρ, ἡ ξηρὰ γῆ. ἄρουρα, ἡ ἠροτριασμένη· λήϊον, τὸ ἔχον ἀσάχνας χωράφιον. Ἀλλ' ὃς εὐλόφᾳ] ὅσις κλῆρος σὺν τ' εὐλόφᾳ κωπῆς ἔμελλε πρῶτος κυφιεῖν τὸ ἅλμα τ' Αἴαντ'. 1304. Ἅλμα] πήδημα. ἅλμα, πάλμα, κ' πήδημα, ταὐτόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1298. Ὃν ἐδαμῶ φῆς] φασὶν σύνταῦθα ὡς συκοφαντεῖ Τεῦκρ' Ἀγαμέμνονα. ἐ γὰρ σὺν τοῖς πρόσθεν αὐτῷ λόγοις πρὸς τοῦτον τοιοῦτόν τι εὑρη). ἀλλ' ἔφη, πᾶ βάντ', ἢ πᾶ σάντ', ἅ περ ἐκ ἐγώ; Φαιμὲν ἂν ὅτι ὥσπερ κατὰ τὰς ἔριδας συμβαίνῃ προφέρειν ἔνθ' ὅτε τ' ἀντίδικον ἀπολογούμενον τῷ προηγμένῳ τ' δίκης τοιαῦτα, ἃ ἐδέποτ' αὐτὸς ἐφθέγξατο, ὅτω κἀνταῦθα. 1302. Οὐ δραπέτιν τὸν κλῆρον] ἦγουν ἐκ σύτος ἔ κράνος ἔνδεν κἀκεῖσε στρεφόμενον, κ' μὴ 'ιόντα πρὸς ἔξοδον· ἢ δραπέτην, ἀντὶ ἔ σύτος μένοντα, κ' τὴν ἔξοδον φεύγοντα. τὸ δὲ καθεὶς, ἀντὶ ἔ καταβαλών.

Quis hæc propulſavit? non hic fuit, qui fecit hæc,
Quem nuſquam dicis congreſſum eſſe pede?
Hic ergo vobis hæc contulit beneficia?
Et cum rurſus ipſe ſolus Hectori ſoli 1300
Sortituſque & injuſſus ibat obviam adverſarius,
Non fugitiva ſorte in medium immiſſa,
Udæ nimirum telluris gleba, ſed quæ criſtata
E galea prima ſaltum erat levem factura?

Hic

SCHOL. INED. 1299. Ἆρ' ἔνδικα] Ἦγεν, δικαίως ταῦτα ἔδρασεν, ἦγεν ἔπαθεν, ὑμῖν τοῖς ἀχαρίστοις, ἦγεν, ὑφ' ὑμῶν τ ἀχαρίστων. *Bar.* 1300. Χώ τ' ἦγεν, ὁ μνημονεύει, ϗ ὅτι αὖθις αὐτὸς λαχών τε, ἦγεν κληρωθείς, ϗ ἀκέλευστος, τυτίσιν αὐθόρμητος, ὁ πρὸς μάχην τ προσάξαντα, ἦλθε μόνῳ ἀντίος, ἤτοι ἐναντίος μόνος τῷ Ἕκτορι, ἀντὶ δ ἐμονομάχησε μ τῷ Ἕκτορι. L. B. Ἦγεν, ϗ ὅτι αὖθις αὐτὸς ὁ Αἴας κληρωθεὶς μόνῳ ἀντίος ἐλθεῖν δηλονότι κατὰ μόνα δ Ἕκτορι. ἀκέλευστος δ αὐτοθέλητος ἦλθεν. *Bar.* 1302. Οὐ δραπέτ' ὢν τ κληρὸν] τυτίσιν, ὁδὲν παυσηγήσας περὶ τὸν κλῆρον. ὁδὲ καταβαλὼν αὐτὸν τὸν κλῆρον, λέγω τὸν βῶλον τῆς ὑγρᾶς ἀρούρας ἐπιτηδειον εἰς τὸ ἀμφυγεῖν μὴ πολεμῆσαι. ὁ καταβαλὼν τὸν κλῆρον λέγω δὴ τὸν βῶλον τῆς ὑγρᾶς ἀρούρας δραπέτην εἰς τὸ μέσον τ κυνῆς τ εὐλόφου, ἵνα δηλονότι φύγῃ μονομαχῆσαι τῷ Ἕκτορι. ἀλλ' αὐτὸς ὁ κλῆρος ἔμελλε πρῶτος κεφιεῖν ϗ πηδῆσαι ἅλμα ϗ πήδημα ἀπὸ τ εὐλόφου κυνῆς. ἦγεν, κατέβαλεν αὐτὸν τ κλῆρον εἰς τὸ μέσον τ κυνῆς ὕτως ἐπιτηδείως, ὡς κεφιεῖν ἅλμα ἀπὸ τ κυνῆς, πρῶτα τ ἄλλων κλήρων. τοσαύτην ἐπιθυμίαν ἔχων μονομαχῆσαι τῷ Ἕκτορι. Ἰσέον ὅτι διὰ πηλοῦ ἔπλατλον τροχοσυλοφδή τινα, ϗ ἐξήρανον αὐτὰ ἡλιακῷ καύματι, ϗ ἐποίων τοὺς κλήρους δι' αὐτῶν· Ἐλένῳ δ μάντεως υἱῷ δ Πριάμου συμβουλεύσαντος, ὁ Ἕκτωρ προκαλεῖται εἰς μονομαχίαν. τ ἄριστον τ Ἑλλήνων. πολλῶν ὄ προαιρεμένων, Αἴας ὁ Τελαμωνίως ἐκληρώθη. ἕκαστος γὰρ τ προαιρεμένων ἐσημειώσατο κλῆρον, ϗ ἔβαλον εἰ τὴν περικεφαλαίαν δ Ἀγαμέμνονος. εἶτα εἶπον τῷ Νέστορι σεῖσαι τὴν περικεφαλαίαν. ϗ ὅτινος ὁ κλῆρος πεσεῖται πρῶτον, αὐτὸς ἐλθέτω μονομαχῆσαι τῷ Ἕκτορι. σείσαντος ὄ δ Νέστορος, ἔπεσεν ὁ κλῆρος δ Αἴαντος πρῶτος. Διότι ὁ κατέβαλεν αὐτὸν ὁ Αἴας εἰς μέσον τ περικεφαλαίας, ἵνα φύγῃ μὴ μονομαχῆσαι τῷ Ἕκτορι, ἀλλὰ μᾶλλον τεθῆναι ὕτως ἐπιτηδειον, ὅπως πρῶτος ἐκπηδήσῃ τ περικεφαλαίας. *Bar.* 1303. Ὑγρᾶς ἀρούρας] ἡ ξηρὰ γῆ, ἄρουρα ἡ προτριασμένη. λήϊον τὸ ϗ ἔχον ἀσάχυας χωράφιον. Εὐλόφου] ἀπ τ κυνῆς τ λόφον ἐχούσης. ὥσπερ εὔκαρπον ὄρος, ἀντὶ δ καρποφόρον. L. B.

Ὦθ' ἦν ὁ πρέσβων ταῦτα· σὺν δ' ἐγὼ παρὼν
Ὁ δεῦλος οὐκ τ βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
Δύσλυσε, πῦ βλέπων ποτ' αὐτὰ κῆ φροεῖς;
Οὐκ οἶδα, σῦ πατρὸς μὴν ὃς πρέσφυ πατήρ,
Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ' ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον,
Προδέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
Αὐτὸς ὃ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ
Λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτεύσας πατὴρ,
Ἔφηκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν ἁλφοεάν.
Τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
Ὃς οὐ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
Ὅστις στρατῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας, ἐμὸν

Ἵκει

1307. Πῦ βλέπων] ἤγουν, ἀφορῶν. ἤγουν, εἰς ποίαν εὐγένειαν σὴν ἀφορῶν ταῦτα λέγεις; 1308. Οὐκ οἶδα, σῦ πατρὸς] εἰκότως κῆ αὐτὸς τὰ ὁμοια ἐξεῦρεν. ἓν ᾧ εἶπεν Ἀγαμέμνων, μυρία ἤκουσεν. 1312. Αὐτὸς ὃ μητρὸς] ἐχ' ὡς βαρβάρων τ Κρητῶν ὄντων, οὐδὲν ζῆ αὐτῷ τὰ περὶ τ μητρὸς, ἀλλ' οἷον, ἐξ ἀλλοφύλων γέγονέ σοι τὸ γένος. 1313. Ἐπακτὸν] ἐπείσακτον, ἤγουν μοιχόν. ἐφῆκεν δὲ, ἀντὶ τ ἐπέταξε δοθῆναι. Φυτεύσας] γεννήσας. φυτεύω, τὸ τῇ γῇ φυτὸν σπεῖραι, ψιλὸν τὸ φυ κῆ βραχύ· φιτόω τὸ σπείρω, ποιητικῶς, ὁ παράγε) ἀπὸ δ φῖτυς ὁ πατὴρ, ι, κῆ μακρόν. ὃ κῆ συναῦθα τῷ ποιητῇ τέτακε), τοῖς δ' ὕστερον ἡμαρτήθη. 1314. Ἔφηκεν ἑλλοῖς] ἤτοι ἀφώνοις. ἡ ἱστορία δ' ἐν ταῖς Κρησσαις Εὐριπίδη, ὅτι Ἁλφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ Θεράποντος, ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδωκεν, σὺν ᾧ λάμνῳ ἀπόντων αὐτῶν. ὁ δὲ ἐκ ἐποίησεν, ἀλλ' συνέγνωσε Πλαθένη. 1317. Ὅστις στρατῦ] ἤγουν τὰς τ πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1309. Πέλοπα βάρβαρον] Τάνταλος ὁ δ Πέλοπος πατὴρ ἦν Φρυγίας ἦν. πολέμου δ' ἐπιπεσόντος αὐτῷ, μὴ χρημάτων πέμψαι Πέλοπα πρὸς Ἕλλάδα κινδυνεύων τ ἀρχῆς σωθεῖν. 1311. Οἰκείων τέκν.] μὴ λάθῃς εἰς τὸ τέκνων ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ὡς τινες τ ἁμαθῶν, ἀλλ' ὕτω λέγε, προθεντα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τ οἰκείων τέκνων. τὸ γὰρ δεῖπνον, οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν δεῖπνον (ἰχθύος λέγω, ἢ ὄρνιθος) ἀλλὰ τ οἰκείων τέκνων.

Hic erat qui ea fecit, simulque ego præsens
Ille servus, ille è barbara matre natus.
Miser, quo tandem respiciens & hæc audes fari?
Num ignoras, qui tui patris olim extitit pater,
Antiquum illum Pelopa, barbarum Phrygem?
Num & Atrea, qui te porro genuit, impiissimum?
Qui fratri apposuit suos in cœnam filios?
Tu autem ipse matre natus eras Cressa, quam
Ubi cum adultero deprehendisset pater tuus,
In mare immisit mutis piscibus laniandum.
Talis cum sis, mihi tali exprobras genus?
Qui patre quidem sum Telamone natus,
Qui ob egregiam præ cæteris virtutem in bello, meam

Tenet

τέκνων. ὥσπερ γάρ φαμεν, βρῶσιν ἰχθύος, καὶ πόσιν οἶνος, ὅτῳ καὶ δεῖπνον τέκνων, ἢ ἄλλων, ὧν ἂν εἴποις. 1313. Ὁ φυτεύσας πατὴρ] φυτεύω, τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐντιθέναι, υ ψιλὸν τὸ φυ, καὶ βραχύ· φιτύω τὸ σπείρω, ποιητικῶς· ὁ παράγεται ὁ φῖτυς, ὁ πατὴρ, ι καὶ μακρόν. ὃ καὶ συνταῦθα τῷ ποιητῇ τέτακται, τοῖς σὺ ὕστερον ἡμαρτήθη. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1308. Οὐκ οἶδα] ἐργασία μετ' ἐπιπλήξεως καὶ εὐτελείας. 1316. Ὃς σὸν πατρ.] αὔξησις, καὶ σεμνολογία τοῦ καθ' αὑτόν.

SCHOL. INED. 1306. Ὁ δῆλος] ὅρα συνταῦθα μωρολογίαν τοῦ ἀτίμου λοιδορίας, ἵνα καὶ μᾶλλον ἐπισκώψῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ δικαίως ἐλέγχῃ. *Bar.* 1308. Οὐκ οἶδα] ἤγνοι ὁ γνώσκεις Πέλοπα ὄντα ἀρχαῖον βάρβαρον Φρύγα, ὃς δὲ σὸς πατρὸς πρόπαππος πατὴρ, Ἀτρέα δὲ ὄντα δηλονότι δυστεβέστατον, προθέντα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν ἰδίων τέκνων, ὃς ἔσπερε σέ. L. B. 1312. Αὐτὸς δὲ μητρὸς] σὺ δὲ αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων, ἐξ ἐφυς σὸν τὴν Κρήσσης μητρὸς τὴν Αἰροπης. ἐφ' ᾗ ὁ φυτεύσας σε πατὴρ λαοῖν μοιχὸν ἄνδρα, ἐφῆκεν αὐτὴν τοῖς ἀφώνοις ἰχθύσι διαφθοράν. *Bar.* 1315. Τοιοῦτος ὢν] σὺ ὢν τοιοῦτος, οἰηδιζῃς ἐμοὶ τῷ ὄντι τοιῷδε τὴν σποράν, ὅστις ἐγὼ εἰμὶ γεγώς, ἀντὶ δὲ ἐγεννήθην, σὸν πατρὸς δὲ Τελαμῶνος. ὅστις Τελαμὼν ἀριστεύσας ἔλαβε τὰ πρῶτα τοῦ στρατοῦ. λέγω δὲ ἔλαβε σύνδυνον τὴν ἐμὴν μητέρα τὴν Ἡσιόνην. ἣ τις ἦν μὲν βασίλεια τῇ Φύσῃ, θυγάτηρ δηλονότι δὲ Λαομέδοντος. ὁ γόνος δὲ τοῦ Ἀλκμήνης ὁ Ἡρακλῆς, ἔδωκεν ἐκείνῳ μοι τῷ πατρὶ ἐκείνην τὴν μητέρα μου ἔκκριτον δόρημα. ἆρα γενηθεὶς ἐγὼ ἄτας ἄρις σὸν δύο ἀρίστων, ἤγον σὸν Τελαμῶνος καὶ

Ἴσχει ξιφήρυνον μητέρ· ἡ φύσει μὲν ἰὼ
Βασίλεια, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
Δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης τόκος. 1320
Ἆρ' ὧδ' ἄριστος ὢν ἀριστέων δυοῖν
Βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τὴν πρὸς αἵματος,
Οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
Ὠθεῖς ἀθάπτους, ὧδ' ἐπαισχύνῃ λέγων;
Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, τῶνδον εἰ βαλεῖτέ πω, 1325
Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
Ἐπεὶ καλόν μοι τῶνδ' ὑπέρπονον μόρῳ
Θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τ' σῆς ὕπερ
Γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.

Πρὸς

καὶ Ἡσιόνης, ταχ' ἂν αἰσχύνοιμι τὰς ἰδίας δ' γένους, τυτίσιν τ' Αἴαντα, ὅτινα Αἴαντα κείμενον ἐν πόνοις τοιοῖσδε ἀποδιώκεις ἄθαπτον, οὐδὲ ἐπαισχύνῃ λέγων τοιοῦτον λόγον δηλονότι. *Bar.*

1318. Ἡ φύσει μὲν ἦν βασίλεια] ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγενείας αὐτοῦ, φύσει δὲ ἐκ γένους λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ τῶν υἱοθετημένων τὸ θέσει καὶ ἀπὸ τούτων μετάγεται ταῦτα καὶ ἐφ' ἕτερα. 1322. Τοὺς πρὸς αἵματος] τοὺς συγγενεῖς. ἴσως δεικτικῶς εἰς τὸν Αἴαντα, ἵν' ᾖ σαφεστάτη ἡ λέξις. 1324. Ὠθεῖς ἀθάπτους] πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ δράματος. 1326. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς] ἑαυτὸν λέγει, καὶ τὴν Τεκμησσαν, καὶ τὸν Εὐρυσάκην. Τρεῖς ὁμοῦ συγκείμενους] ἐμὲ, καὶ σαυτὸν, καὶ Μενέλαον. ὁ γὰρ λέγει περὶ τῆς Τεκμήσσης καὶ τοῦ παιδὸς. ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος, καὶ ἀπηλπικός. 1227. Ἐπεὶ καλόν μοι] καλόν μοι ἐστὶν προδήλως ὑπὲρ τοῦδε πονεμένῳ μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς, λέγω δὲ σοῦ ἀδελφοῦ. 1328. Θανεῖν προδήλως] ἀντὶ δὲ λαμπρῶς, ἀνδρείως. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα ἃ βούλεσθε περὶ τοῦ Αἴαντα δρᾶσαι, πρότερον ἐμὲ δράσετε πρὶν ἢ κἀμοὶ ἀποκλεῖναι. ἀποθνήσκων μέντοι, σὺν ὑμῖν ἀπολοῦμαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1326. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς] τινὲς ὑποσίζοντες εἰς τὸ τρεῖς, τὸ ἡμᾶς ἀντὶ δὲ ἐμὲ τὸν Τεῦκρον, καὶ τὴν Τέκμησσαν, καὶ τὸν Εὐρυσάκην, φασίν. ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον. τίς γὰρ χρεία ἐνταῦθα Τεκμήσσης

Tenet tori ſociam matrem, quæ ſtirpe quidem erat
Regina, Laomedontis *filia:* eximium vero ipſam
Ut munus, illi dedit Alcmenæ proles.
An hoc modo optimus, ex duobus optimis
Genitus, dedecorarem mihi ſanguine junctos,
Quos tu nunc in his ærumnis jacentes
Inſepultos projicis, nec erubeſcis iſtud dicere?
At hoc jam certo ſcias velim, ſi quo hunc abjicietis,
Abjicietis & nos tres ſimul ſitos.
Quoniam honeſtius eſt mihi pro illo viriliter pugnanti
Mori præclare, quam tua pro conjuge,
Imo vel fratris iſtius tui.

Pro-

σης καὶ Εὐρυσάκης; ὃς αὐτὸς ἐάσας, πρὸς τὸ ἡμᾶς ὑποζίζων, ὕτω λέγε, βαλεῖτε καὶ ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ καὶ σαυτοῦ, συγκάμψας ὁμοῦ τῷ Αἴαντι τρεῖς· ἐκὼν γὰρ οὐχ ὑφήσω· ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὸς θανεῖσθαι, σὲ πρῶτον ἀναιρεῖν βελήσομαι. ὅτι δέ ἐστι τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς λέγων, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονεῖσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κακῶς εἶπε τὸ τ' σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν πρὸς τὰς ἐριδας τινὸς, ἄλλα πρός τινα τοὺς λόγους ποιούμενοι, προσαπίοντες καὶ αὐτῷ τὰ ἐκείνου, ἐκ καὶ τοῦτο. ἄλλως τε οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ μόνον εἰπεῖν τ' σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ἀλλὰ καὶ ἢ ὃς σὺ θ' ὁμαίμων λέγω. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1325. Εὖ νῦν τόδ'] εὐθύμημα μὴ ἀπφλῆς.

SCHOL. INED. 1326. Τρεῖς] ἑαυτὸν λέγει, καὶ τὴν Τέκμησσαν, καὶ τ' Εὐρυσάκην. L. B. Ἰστέον ὅτι τινες ὑποζίζοντες εἰς τὸ τρεῖς, τὸ ἡμᾶς λαμβάνουσιν ἀντὶ δ', τ' Τεῦκρον, καὶ τ' Εὐρυσάκην, καὶ τὴν Τέκμησσαν. ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡμᾶς ὑποζίζων, ὕτω λέγε, βαλεῖτε καὶ ἡμᾶς, ἤγουν ἐμὲ, καὶ σὲ τ' Ἀγαμέμνονα, καὶ σὲ τ' Μενέλαον. τρεῖς ὁμοῦ συγκάμψας τῷ Αἴαντι. ἐκὼν γὰρ οὐχ ὑφήσω, ἀλλ' εἰ καὶ ἐγὼ θανεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς βελήσομαι πρῶτον ἀναιρεῖσθαι. ὅτι δέ ἐστι τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς λέγων, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονεῖσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς. *Bar.* 1325. Εὖ νῦν τόδ'] καλῶς, νῦν τοῦτο γίνωσκε, ὅτι εἰ τοῦτον τ' Αἴαντα βαλεῖτε πᾶν, βαλεῖτε καὶ ἡμᾶς. ἤγουν ἐμὲ, καὶ σαυτὸν, καὶ τ' Μενέλαον, τρεῖς ὁμοῦ συγκάμψας. ἐπεὶ καλόν μοι ἐστὶ θανεῖν μᾶλλον προδήλως πονούμενῳ ὑπὲρ δ' Αἴαντος, ἢ θανεῖν ὑπὲρ τ' σῆς γυναικὸς, ὦ Μενέλαε, ἢ ὑπὲρ δ' σὲ ἀδελφόν. *Bar.* L. B.

1331. Βα-

Πρὸς ταῦθ', ὅρα μὴ τέμνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν
Ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσῃ ποτὲ
Καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
Χο. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἵεσ' ἐλπιλυθὼς,
Εἰ μὴ ξιφώψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
Οδ. Τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἠθόμην
Βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
Αγα. Οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὸν αἰσχίστους λόγους
Ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τῶδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
Οδ. Ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
Κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακά.
Αγα. Ἤκουσεν αἰσχρά. δρῶν γὰρ ὧν τοιαῦτά με.
Οδ. Τί γάρ σ' ἔδρασεν ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;

Αθα.

1331. Βουλήσῃ ποτὲ] μεταμεληθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθείς, καὶ μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ ἄρχειν. ἀμυνῶμαι γάρ σε. ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι, καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι. δειλὸς δὲ καὶ θρασὺς, ἐναντία κακὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἔλλειψιν· μέσον δὲ τούτων ἡ ἀνδρεία. 1332. Ἢ 'ν ἐμοὶ] ἤγουν ἢ σὺ ἐμοί. 1333. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ] ἵνα μὴ εἰς αὐτῶν εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία, μάλλον εἰσήνεγκε τὸν Ὀδυσσέα, τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσήκεσαι δὲ Ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμυνήσεσθαι. καιρὸν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς καιρὸν, ἤγουν ἐγκαίρως. 1334. Ξιφώψων] αὐτὸς δηλονότι εἰς τὴν ὠμότητα, ἀλλὰ μάλιστα καὶ χωρίσων. Πάρει] ἀντὶ τοῦ παρεγένου. 1336. Βοὴν Ἀτρειδῶν] σὺν ἑτοίμοις φησὶν ὅτι ἦκοι ἀναστελῶν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἐπιμελόμενός τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς. τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσε μᾶλλον τοῦ ἀλκίμου νεκροῦ, ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν. διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι οὐ δεῖ κατὰ τεθνεώτων λέγειν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν. 1337. Οὐ γὰρ κλύοντες] ἆρα γὰρ οὐ κλύοντες ἐσμὸν αἰσχίστους λόγους, ὦ ἄναξ Ὀδυσσεῦ, ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός; 1339. Ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ] σωστικὸς ὁ Ὀδυσσεὺς, σὺν εὐθὺς προσιεμένῳ τὴν ὀργήν. ἔστι γὰρ συγγνώμων καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι, εἰ κακῶς πάσχων ἀμύνηται λόγων. 1341. Ἤκουσεν αἰσχρὰ] ὅτε θεραπεύει Ὀδυσσέα ὁ Τεῦκρος, ἀλλὰ τὸ ἀδελφόν. ὅτε ἀντιλέγει, διὰ τὸ καιρόν. 1342. Τί γάρ σ' ἔδρασεν] τί δέ σ' ἐποίησεν τοιοῦτο δηλονότι ὥστε καὶ ὑπέχειν σοι βλάβην;

ΣΧΟΛ.

Proinde, vide non meum quod ſit modo, ſed & tuum *commodum*.
Nam ſiquid me læſeris, optabis aliquando
Te vel timidum fuiſſe potius, quam in me ferocem.
Cho. O Rex Ulyſſe, te tempori veniſſe ſcito,
Si non commiſſurus hos, ſed litem dirempturus ades.
Ul. Quid rei eſt, viri? eminus enim audivi
Clamorem Atridarum ſuper hoc forti cadavere.
Ag. Non enim audimus turpiſſima verba,
O Rex Ulyſſe, iſtoc à viro jamdudum?
Ul. Qualia? ego enim viro ignoſco
Audienti turpia, ſi maledicta commiſerit maledictis.
Ag. Audiit turpia *quidem*: facturus enim erat ſimilia mihi.
Ul. Quid fecit autem, quod pro injuria habeas?

Ag.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1339. Ἐγὼ γὼ συγγνώμλω ἔχω] ὁ καλῶς λέγῃς, Ὀδυσσεῦ, σὺ ταῦθα. ὁ γὼ ὁ λέγων τὰς ὕβρεις, ὦ ἀκόων, σὺ ὁμοτίμοις. ἀλλ' ὁ μὲ βασιλεὺς, ὁ δ' ἰδιώτης· εὑρεῖς δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἴδια τ' Ὀδυσσέως μόσης πλὴν εἰ μήπως εἴπῃς ὡς ἐκ λόγ τῦ λελογισμένα, ἀδὲ παντὶ τῷ θυμῷ, ἀλλὰ μηχανῇ τινι τῦτ' ἔλεξε τ διαλλαγῶν ἕνεκα, κ ἅμα τῷ βασιλεῖ τὰ μέγιστα πεποιθώς. 1341. Ἦκουσεν αἰχρὰ] ἤκουν, ὅτε πρὸς Μενέλαον ἐποίῃ τὺς λόγυς· ὥστε αὐτὸς ἐστιν ἀρχων τ ὕβρεως, ἐγὼ δὲ ἀνωνύμως. ὅτω τῦτο νόῃ, κ μὴ πρὸς τὰς ὑστέρου ὕβρεις. ἄλλως γὼ ἐκ ἂν τῦτο προβάλλοιτο εἰς δικαίωμα Ἀγαμέμνων. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 1335. Τί δ' ἔστιν, ἄνδρες;] ἄφιξις Ὀδυσσέως ἐπὶ διαλλαγῇ τ μαχομένων.

SCHOL. INED. 1330. Τὸ σὸν] ὃ, κ σὺ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος φθαρτὸς μέλλῃς παθεῖν δηλονότι ὁτεδηποτε. ἤκουν, πρὸς ταῦτα ὅρα, ὦ Μενέλαε, μὴ μόνον τὸ ἐμὸν βλάβῃς, ἀλλὰ κ τὸ σόν. ὅτι εἰ πτοιανεῖς μετὰ τὶ, βουλήσῃ ποτὲ, ἤκουν μετέπιτα, εἶναι μᾶλλον δῆλος σὺ ἐμοὶ. ἢ Θρασύς. *Bar.* 1333. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ] ἤκουν, ἄναξ Ὀδυσσεῦ, οἶδα ὅτι ἦλθες εἰς καιρὸν, εἰ μὴ πάρῃ κ παρεγένου. κ σὺ αὐτὸς συνάψων τύτυς εἰς ἔριν, ἀλλὰ συλλύσων, ἤκουν λῦσων. *Bar.* 1336. Τῷδ' ἐπ'] ἐπὶ τῷδε τῷ ἀλκίμῳ, ἤκουν, τῷ ποτὲ ἀλκίμῳ, τυτέστι γενναίῳ. L. B. 1337. Αἰχίσυς

 λόγυς

Αγα. Οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τ' νεκρὸν ταφῆς
Ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
Οδ. Ἔξεστιν ἔν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
Σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυμπρετμεῖν;
Αγα. Εἶπ'· ἢ γὰρ εἶμι οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
Φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
Οδ. Ἄκουέ νυν· τὰ ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
Μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
Μήδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
Τοσόνδε μισεῖν, ὥστε πῶ δίκην πατεῖν.
Κἀμοὶ γὰρ ἰὼ ποθ' ὅστις ἐχθιστος στρατῷ,
Ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων·
Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοί,
Οὐκ ἄν γ' ἀπωσαίμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
Ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν

λόγους] μὴ γὰρ ἐκ αἰσχίστης, ἤγουν, πάνυ αἰσχρὰς λόγους ἀκούσῃ, ὦ ἄναξ Οδυσεῦ, ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς (τοῦ Τεύκρου. *Bar.*) ἀρτίως. L. B. *Bar.*

1343. Οὔ φησ' ἐάσειν] διατείνεται οὐκ ἐάσειν. 1344. Ἄμοιρον] ἀμοίτοχον. Ἀλλὰ πρὸς βίαν] ἀλλὰ διατείνεται θάψειν αὐτὸν πρὸς βίαν ἐμοῦ. βίαν λέγει, ἣν βιάζεται αὐτόν. 1345. Ἔξεστιν ἔν] δαιμονίως ἡ ἐπιτήρησις. ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι καὶ ἀντιλέγουσι. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σε εἰπόντ' ἀληθῆ. καὶ τὰ ἑξῆς. 1346. Ξυμπρετμεῖν] συμφωνεῖν, συμπρέσβευ, ὡς πρότερον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεσσόντων. 1351. Μηδ' ἡ βία σε] μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον. τουτέστι, μὴ ὑπερβῇ σὺν δίκῃ αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, παραβῆναι τὸ δίκαιον. 1353. Κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ'] ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθώ, ὅτι κἀγώ ποτε ἐχθρὸς ὢν, συνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1344. Θάψειν ἐμοῦ] ἀπορίαν τινὰ ἔχει ἡ τοιαύτη γενικὴ τὸ ἐμοῦ. ἔχει δὲ ὅτω, πρὸς βίαν ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ εἰς δυνασείαν ἐμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἡ δυνασεία οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν, ἀλλ' Ἀγαμέμνονος (πρὸς γὰρ αὐτὸν ὁ Τεύκρος γενήσεσθαι ἔμελλε) διὰ τοῦτο πρὸς βίαν ἐμοῦ λέγει.

Ag. Ait se non passurum hoc cadaver sepulturæ
Expers *esse*; sed me invito sepulturum.
Ul. Licetne igitur vera dicenti amico
Tua, non minus quam ante, manere in concordia?
Ag. Dic: aliter enim forem mentis non sanæ, quoniam
Te amicum ego maximum ex Argivis duco.
Ul. Audi igitur: virum huncce per Deos
Ne sustineas insepultum adeo inhumaniter abjici:
Neque violentia te ullo modo vincat
Usque adeo odisse, ut ipsum jus calces.
Etenim mihi erat olim ille inimicissimus omnium,
Ex quo *judicum sententia* obtinui Achillis arma:
Hunc tamen ego, talis in me licet fuerit,
Non irem læsum aliqua ignominia, ne quidem tacendo
Unum hunc virum vidisse me fortissimum Argivorum, quotquot

Ad

1346. Ἡ πάρος ξυνηρεμεῖν] εὕρηται καὶ ξυνηρετμεῖν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖν εἴρηται ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν κωπηλατούντων. 1352. Ὥστε τὴν δίκην πατεῖν] πατεῖται γὰρ ἡ δίκη ἀλλὰ τὸ μὴ τῆς ὀργῆς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν προτιθέναι, ἀλλ' ἄκαμπτον εἶναι, ἵνα τὸ τῆς ἐξουσίας μέγεθος βεβαιώσῃ. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1349. Ἄκουε νῦν] συμβουλή. 1353. Καὶ μοὶ γὰρ] παράδειγμα ἐξ ἑαυτοῦ.

SCHOL. INED. 1345. Ἔξεστιν ἦν] ἦγον, ἔξεστιν ὂν φίλον εἰπόντι τἀληθῆ, οὐδὲν ἔλαττον ἢ πρότερον, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ πρότερον, συνηρετμεῖν σοί, ἦγον συμφωνεῖν φίλῳ εἶναι. L. B. ἦγον, ἔστιν ἄδικα ἐμοὶ τῷ σῷ φίλῳ εἰπόντι τὰ ἀληθῆ σοί, μηδὲν ὀλιγότερον συμφωνεῖν, ἢ παρὸ πρότερον. *Bar.* 1346. Ξυνηρεμεῖν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων τὴν αὐτὴν ἐρεσσίαν, ἦγον κωπηλασίαν, καὶ μὴ ἀντιπαλούντων. *Bar.* L. B. 1347. Εἶπ' ἢ γὰρ εἶην] εἰπέ. ὅντως γὰρ ἂν ἂν εἶην εὖ φρονῶν, εἰ μὴ φιλίως ἀκούσομαι σοῦ δηλονότι. L. 1353. Ἐχθίστος] ἐχθροτατος, ἦγον πάνυ ἐχθρὸς, μᾶλλον μεμισημένος. L. B. *Bar.* 1355. Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας] ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὄντα αὐτὸν ἐμοὶ τοιόνδε ἦγον ἔχθιστον, ἐκ ἂν ἀπαξιώσαιμι ὥστε μὴ λέγειν, καὶ τὸ ἑξῆς. L. B.

Τρίαν ἀφικόμεθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
Ὡς' ὃκ ἂν ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι.
Οὐ γάρ τι τῦτον, ἀλλὰ τὰς θεῶν νόμας
Φθείροις ἄν. "Ἄνδρα δ' ὃ δίκαιον, εἰ θάνοι,
"Βλάπτειν τ' ἐχθλὸν, ὃς' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
Αγα. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῷδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
Οδ. Ἐγω'· ἐμίσυν δ' ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
Αγα. Οὐ γὰρ θανόντι γ' ὡρσεμβλῶσαί σε χρή;
Οδ. Μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ κλοιῖς.
Αγα. "Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν ὃ ῥᾴδιον.
Οδ. "Ἀλλ' εὖ λέγυσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμῃν.
Αγα. "Κλύειν τ' ἐχθλὸν ἄνδρα χρὴ τ' ἐν τέλῃ.

Οδ.

1362. Βλάπτειν τ' ἐχθλὸν] δύναται γ' ἐπὶ δ' μισῦντος εἶναι, τ' ἐχθλὸν ὃ δεῖ μνησικακεῖν. δύναται γ' ἐπὶ δ' μισυμένῳ γ', τετιλσυτηκότος, τ' ἐχθλὸν ὃ δεῖ βλάπτειν, ὃς' ἐὰν μισύμενο γ'. εὐκαταλλάκτως γὰρ δεῖ πρὸς τὰς ἀγαθὰς ἔχειν. 1365. Οὐ γὰρ θανόντι] ὃ γὰρ χρὴ θανόντι γ' προσεπεμπεῖναί σε; τετέχι πρὸς τῷ μισεῖν ἐπεμπηδῆσαι; ἐπὶ τ' λαξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμπεῖναι. 1366. Μὴ χαῖρ'] ἤγυν μὴ πρόσκεισο. 1367. Τόν τοι τύραννον] ὁ λόγο ὅτι ὃ πάντη τῷ δικαίῳ ἀκολυθητέον. ἀλλά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον. ἁπρεπὲς γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονο ὁμολογεῖσθαι, πᾶς τύραννο ἀδικεῖ ὑπὸ τ' ἐξυσίας, περὶ τὰ τοιαῦτα τ' ἔργων ταύτῃ προσαλλόμενο. 1368. Ἀλλ' εὖ λέγυσι] κατὰ κοινῦ τὸ ῥᾴδιον. ἔστιν ἓν ὁ νῦς τοιῦτο, ἀλλὰ ῥᾴδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβυλεύυσι φίλοις τιμὰς νέμειν. ἀντὶ γ', ἐμοὶ καλῶς σοι συμβυλεύοντι τιμὴν ἀπόδο. τετέχιν ἄκυρόν μυ. 1369. Κλύειν τ' ἐχθλὸν] ἄκρως αἱ ἀντιθέσεις. ὁ μὲ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τιμῇ τ' φίλων ὑφεῖναι τὸν βασιλέα τ' ἐξυσίας παρακαλεῖ· ὁ δὲ ἀντιτρέψας φησὶν ὅτι τ' ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθεσθαι τοῖς βασιλεῦσι. κλύειν δὲ ἀντὶ γ' ὑπακύειν. Ἐχθλὸν] ἤγυν τ' ἀγαθὸν. ἐχθλὸς ὁ ἐθελυντὴς μαχόμενος, ἤγυν ἀνδρεῖος, καὶ ἀπὸ τύτυ ἀγαθός. Τῶν ἐν τέλῃ] τ' ἐν ἀρχῇ, τ' βασιλέων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1361. Ἄνδρα δ' ὃ δίκαιον] τῦτο πρῶτον ὡς

Ad Trojam pervenimus, excepto Achille.
Proinde neutiquam jure eum debito privaveris honore.
Nullo enim hunc modo, ſed Deorum leges 1360
Violaveris. " virum autem ſtrenuum nefas eſt poſt mortem
" Lædere, ne quidem ſi prius oderis admodum.
Ag. Tune in his, Ulyſſes, pro iſto mecum pugnas?
Ul. Ego ſane: oderam vero quamdiu fuit odiſſe honeſtum.
Ag. Non itaq; & mortuum inſultare te convenit? 1365
Ul. Ne gaudeas, Atrida, lucris non bonis.
Ag. " Haud eſt facile ut tyrannus ſit pius.
Ul. " At facile ut amicis bene monentibus honorem tribuat.
Ag. " Obedire tamen virum bonum decet magiſtratibus.

Ul.

ὡς καθόλε γνώμλω ἐξήνεγκεν· εἶτα μερικῶς πρὸς τ̀ Ἀγαμέμνονα. θέον γ̀ εἰπεῖν, ὐδὲ ἐαν μισῶν κυρῇ, ὁ δὲ κυρῶς εἶπεν, εἰκότως τῦτο ποιήσας, ἵνα μισῶντα τῦτον ἴλεων κ̀ εὐμβλὴ σὺτεῦθεν ποιήσῃ τῷ Αἴαντι. 1363. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ] μὴ λάθῃς εἰς τὸ ταῦτα ἔξωθεν τὸ κατὰ, ἀλλ' ὥσπερ μάχομαί σοι ταῦτα, φαμλὶ, ὕτω κ̀ τῦτο. 1367. Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν] ἤγεν διόλε εὐσεβεῖν, κ̀ ὅσια πράτ|ειν. κωλυεῖ γ̀ ἀπὸ τ̀ ἀρχῆς ἀφ' τὸ ταύτης συμφέρον. εἰ γ̀ μὴ κ̀ Αἴας ὐδὲν ἤμελλε δράσειν εἰς αὐτόν (τέθνηκε γ̀) ἀφ' τῦτό γε μὴν δεῖ τῦτον τετιμωρῆλ|, ἵνα μή τις ἰδὼν αὐτὸν ἀτιμώρητον μείναντα, ἐγχειρήσῃ τοῖς ἴσοις. ¶ Σχημ. Τρικλ. 1361. Ἄνδρα δ' ἐ δίκ.] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1359. Ἀτιμάζοιτό σοι] ἀντὶ τ̀, ὑβρίζοιτο ὑτό σε. L. B. 1363. Ὑπερμαχεῖς ἐμοί] ἤγνυ ὑπὲρ τύτε μάχῃ ἐμοί. L. B. Ἔγωγε] ναί. μαχομαι σοὶ ὑπὲρ τύτε τ̀ Αἴαντος, νίκα ἦν καλὸν τὸ μισεῖν, ἐωίσειν αὐτὸν τ̀ Αἴαντα κ̀ ἐγώ. *Bar.* 1364. Καλὸν] ἔ καιρον, ἀριώδιον, ἀνέγκλητον. *Bar.* 1365. Οὐ γ̀] ἐ γ̀ πρεπτ σε προσειπεῖτθαι ἐχθρωδῶς τύτῳ τῷ Αἴαντι θανόντι. 1367. Τόν τοι τύραννον] ἤγεν, τ̀ μέντοι βασιλέα, ἐνομα πράτ|ειν ὐκ εὔκολον ἐτίν. τῦτο λέγτ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι ὐκ ἐᾷ αὐτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς πράτ|ειν τὰ δ' νόμε. *Bar.*

1371. Μέμ-

Οδ. Παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος. 1370
Αγα. Μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ πῶς χάριν δίδως.
Οδ. Οὐδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ὢν.
Αγα. Τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν;
Οδ. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετή με τ' ἔχθρας πολύ.
Αγα. Τοιοῖδε μὴν τοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν. 1375
Οδ. Ἡ κάρτα πολλοὶ νῷν φίλοι, καὐθις πικροί.
Αγα. Τοιόσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κλᾷν φίλους;
Οδ. Σκληρὸν ἐπαινεῖν ἐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
Αγα. Ἡμᾶς σὺ δῆλος τῇδέ θ' ἡμέρᾳ φανεῖς.
Οδ. Ἀνδρας μὴ ἓν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους. 1380
Αγα. Ἀνωγας ἓν με τ' νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
Οδ. Ἐγωγε. κἀγὼ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
Αγα. Ἡ πάντ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.

Οδ.

1371. Μέμνησ'] ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζῃ. 1373. Τί ποτε ποιήσῃς;] ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ποδαπός τις ἔσῃ πρὸς ἐχθρὸς, καὶ τί αὐτὸς διαθήσῃς φίλον, ὁπότε ὕστερον ὑπὸ νεκρὸς ἡττήθησαι; 1374. Ἡ ἀρετὴ] ἡ ἀρετὴ, ἤγουν ἡ ἀνδρεία. Πολὺ] ἀντὶ τοῦ πλέον. 1375. Τοιοῖδε φῶτες] οἱ τοιοῖδε φῶτες οἷος ἦν ὁ Αἴας, δηλονότι εἰς μάχην ῥᾳδίως μεταβαλλόμενος, ἔμπληκτοί εἰσι παρὰ τοῖς βροτοῖς πρὸς ὃ ἅπαντας ὁ Ὀδυσσεὺς, ὄντως πλεῖστοι, ἄλλοι δηλονότι, νῦν εἰσὶ φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἄλγος πρόξενοι. ἔμπληκτος, καὶ ἀπόπληκτος, καὶ παραπληξ ταυτόν. λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν σπαστικῶν, καὶ παραπλήξ ταυτόν. λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν σπαστικῶν καὶ παραπεπληγμένων τὴν ψυχήν. Ἔμπληκτοι βροτῶν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ, ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, Ἄλλως. ἔμπληκτοι, κῦφοι, εὐμετάβολοι. ὀνειδίζει δὲ Ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβόλητος· οἱ τοιοῦτοι δὲ ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται. ὡς καὶ Ὁμηρος, Ἐμπλήγδην ἕτερον μὲν τίθει βροτόν. 1376. Ἡ κάρτα] πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει, ὅτι ὧν ἐν τῇ ταυτότητι μόνῃ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος· ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσὶ, ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολὺ (φησὶ) τοῦτο ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλειν εἰς φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν. 1380. Ἐνδίκους] ὁ μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας· ὁ δὲ τὸ τῆς δικαιοσύνης προσάπτεται. λέγει δὲ μᾶλλον μὲν ἓν δίκῃ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἄνδρας ἐνδίκους εἶναι ἡμᾶς, ἤγουν δικαίους. 1381. Ἄνωγας] σωμβουλεύεις. 1382. Καὶ γὰρ αὐτὸς]

Ul. Desine: victus enim hac in re ab amicis, victor es.

Ag. Memento in quem virum hanc confers gratiam.

Ul. Inimicus hic quidem, at erat olim strenuus.

Ag. Quidnam facturus es? inimicum adeo revereris mortuum?

Ul. Virtus nempe apud me plus quam odium valet.

Ag. Hujusmodi homines sunt fere stupidi.

Ul. Certe admodum multi nunc amici, qui postea fiunt acerbi.

Ag. Tales tu probas igitur parare amicos?

Ul. Præduros laudare animos ego non amo.

Ag. Nos tu ignavos hac ipsa die ostendes.

Ul. Imo viros Græcis omnibus justos *ostendam potius.*

Ag. Suades ergo ut mortuum hunc sepeliri sinam?

Ul. Equidem. nam & ipse huc venturus sum.

Ag. Profecto omnia *sunt* similia, quisq; sibi studet.

Ul.

αὐτὰς] ϗ γὰρ αὐτὸς ὑποκύμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ, ἢ ϗ αὐτὸς ἴξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν. 1383. Ἡ πάνθ' ὁμοῖα] ὄντως πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δέ τινα δυσκολίαν. ϗ ἔστι ὅτως κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον. τοῦτο ἂν ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοὶ ἐργάζεται τὸ ὑποείκειν ταφῆναι τὸν Αἴαντα. ᾐδαμῆ τὸ κεχαρισμένον ἑτέρῳ ἀλαπρᾶτος. ϗ ὁμολογεῖ Ὀδυσεὺς τὸ φίλαυτον, ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν. Αἶας. Ἡ πάνθ' ὁμοῖα] ὄντως πᾶς ἀνὴρ συμφέροντα ἑαυτῷ πάντα ποιεῖ. τὸ γὰρ ὁμοῖα ἀντὶ τοῦ ἁρμοδίως συμφέροντα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1374. Τῆς ἔχθρας πολὺ] δέον πλέον εἰπεῖν, πολὺ εἶπεν. εὑρὴς γὰρ πολλαχοῦ τὰ ἁπλᾶ ἀντὶ συγκριτικῶν τιθέμενα· ὥσπερ αὖ τἀναντίον, τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν. 1379. Ἡμᾶς δὲ λείπεις] ἐὰν γὰρ τιθάφθαι συγχωρήσωμεν Αἴαντα, πᾶς τις ὃς οὐκ οἶδεν ὅτι σὴν χάριν τοῦτο ποιοῦμεν, οἰηθείη ἂν ἀφ' ἡμῶν τὴν Τεύκρου θρασύτητα ἡμᾶς βιασθέντας ἀνδέναι.

SCHOL. INED. 1373. Ἐχθρὸν ὧδε] καθιστορεῖ ὁ Ἀγαμέμνων ἐνταῦθα ἀλίαν τοῦ Ὀδυσσέως. *Bar.* 1382. Ἐγωγε. ϗ] ἤγεν, ἐπεὶ δὴ

Οδ. Τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
Αγα. Σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
Οδ. Ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρῃζόσ γ' ἔσῃ.
Αγα. Ἀλλ' εὖ γε μὴν τοῦτ' ὄψεσθ', ὡς ἐγὼ
Σοὶ μὴ νέμοιμ' ἂν τῆσδε κεἰζω χάριν·
Οὗτος γὰρ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν, ἔμοιγ' ὅμως
Ἐχθίστος ἔσται. σοὶ δ' ὁρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή.
Χο. Ὅστις σ', Ὀδυσεῦ, μὴ λέγῃ γνώμῃ σοφὸν
Φῶτα τοιοῦτον ὄντα, μῶρος ἔς' ἀνήρ.
Οδ. Καὶ νῦν γε Τεύκρῳ ταὐτὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
Ὅσον τότ' ἐχθρὸς ὤν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
Καὶ τὸν θανόντα τόνδε σωθάπλῳ θέλω,
Καὶ ξυμπονεῖν, κἀμηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
Χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
Τε. Ἄριστ' Ὀδυσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

Λόγοι-

θῆ μέλλω κἀγὼ ἀποθανεῖν, θέλω κἀβούλομαι θάπτειν πάντας, διότι πᾶς ἄνθρωπος ποιεῖ τὰ ὅμοια ἑαυτῷ. *Bar.*

1384. Τῷ γάρ με μᾶλλον] τίνι γὰρ ἄλλῳ δηλονότι (ἀντὶ τίνος ἄλλης χάριν) εἰκὸς ἐστι ποιεῖν ἐμὲ ἢ χάριν ἐμαυτοῦ; 1385. Σὸν ἆρα] ἀντὶ δή. 1386. Ὡς ἂν ποιήσῃς] καθὰ, ἤγουν καθ' ὁποῖον δή τινα τρόπον ἂν ποιήσῃς. πανταχῇ, σὺν πᾶσι. 1387. Ἀλλ' εὖ γε μὴν τοῦτο] τοῦτο μὴν ποιήσω δηλονότι. ἀλλ' εὖγε τοῦτο ἐπίασας, καὶ τὸ ἐξῆς. συγκατάθεσις δὲ συνυπακούεται, πρὸς ἣν ἐπάγεται, ἀλλ' εὖ γ' ἐπίασας. 1393. Ἀπὸ τοῦδε] ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν. Ἀγγέλλομαι] ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. 1395. Σωθάπλῳ θέλω] καλῶς τὸ θέλω. εἰ ἐπιτρέποιτε, σὺν σοὶ θάπτω τονδε. διτλῶς δύναται νοεῖσθαι ὅτι ὁ λόγος, ἢ ὅτι καὶ σε θάπτω μὴ τοῦδε, ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν. 1398. Ἄριστ' Ὀδυσεῦ] εὐγνωμόνως πρὸς τὸ παρὸν ὁ Τεῦκρος θεραπεύει τὴν Ὀδυσσέα. κατατιθέμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν.

¶ Σχήμ.

Ul. Cui enim me magis convenit, quam mihi ſtudere?
Ag. Tuum igitur opus hoc, non meum vocabitur.
Ul. Ut feceris, *ita* bonus habeberis ubique.
Ag. At tamen hoc certo ſcias, me
Tibi quidem majorem vel hac gratiam facturum:
Hic vero, ſeu ubi tu vis *ſepultus* ſeu hic *inſepultus*, mihi tamen
Inviſiſſimus erit; tibi autem facere licet quæ viſum eſt.
Cho. Quicunque te, Ulyſſe, non ſapientem prædicat
Mente hac præditum, *næ ille* ſtultus eſt homo.
Ul. Et nunc ſane Teucro id in poſterum denuntio,
Me, quam tunc inimicus fuerim, tam nunc amicum eſſe.
Et mortuum hunc ſimul ſepelire volo,
Una & laborem capere, nihil & omittere,
Quod homines decet impendere viris optimis.
Teu. Optime Ulyſſe *nunc* te in omnibus laudare poſſum,

Facto-

¶ Σχήμ. Τρικλ. 1393. Καὶ νῦν γε] καταλλαγὴ Ὀδυσέως καὶ Τεύκρου. 1398. Ἄριστ' Ὀδυσεῦ] ἔπαινος Τεύκρου πρὸς Ὀδυσέα.

SCHOL. INED. 1386. Παντα χῇ χρηστός γ' ἔσῃ] τυτέσιν, ἢ ἕνεκα τῆς σῆς ἐξυσίας, ἢ ἕνεκα τῆς ἐμῆς παρακλήσεως, παντα χῇ ἔσῃ χρηστός. *Bar.* 1389. Οὕτως δὲ κἀκεῖ] Ἐντῷ ᾄδῃ, ἤγυν, καὶ σὺ τῇ παρούσῃ ζωῇ, τυτέσι, καὶ ζῶν καὶ ἀποθανὼν ὁμοίως. L. B. 1393. Καὶ νῦν γε] ἢ καὶ ἔτως. καὶ νῦνγε ἀπὸ τοῦ νῦν ὑπέχομαι εἶναι σοὶ τῷ Τεύκρῳ φίλος, ὅσον πρότερον ἦν ἐχθρός. *Bar.* 1395. Συνθάπτειν] σὺν ἡμῖν δηλονότι θέλω θάπτειν. σὺν σοὶ θάπτω τόνδε. διτταὶ δύναι νοεῖται ἔτως ὁ λόγος. ἢ ὅτι καὶ σὲ θάπτω μετὰ τοῦδε, ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν. L. B. 1396. Ξυμπονεῖν] ἤγυν, συνεργεῖν ὑμῖν δηλονότι. L. B. ἤγυν συγκοπιᾶν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν πονεῖν τόσον, ὅσον χρὴ τοὺς βροτοὺς πονεῖν ἐν τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν. *Bar.*

Λόγοισι· καί μ' ἔψδυσας ἐλπίδ' πολύ.
Τέτῳ γδ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
Μόνος παρέστης χερσὶν, ὃδ' ἔτλης πατρὸς
Θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.
Ὡς ὁ κρατηγὸς οὐπιβρόντητ' μολὼν,
Αὐτός τε χῷ ξυμμαχ' ἡθελησάτην
Λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆς ἄτερ.
Τοι γάρ σφ' ὀλύμπου τῆδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ,
Μνήμων τ' Ἐρινὺς, κὴ τελεσφόρ' Δίκη,
Κακὲς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
Τὸν ἄνδρα λώβας ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
Σὲ δ', ὦ γεραιᾶ σπέρμα Λαρτίου πατρὸς,
Τάφου μὲ ὀκνῶ τῆδ' ὑπεξαύειν ἐᾶν,
Μὴ πῶς θανόντι τῆτο δυσχερὲς ποιῶ·
Τὰ δ' ἄλλα κὴ ξύμπρασσε· κεἴ τινα κρατῆ
Θέλεις κομίζειν, ὐδὲν ἄλγ' ἔξομεν.
Ἐγὼ γὴ πάλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ γὴ
Ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ὑπίσασο.

Οδ.

1399. Καί μ' ἔψδυσας] ψδυσθῆναι ἐποίησας τ ἐλπίδ', ἣν κακὴν εἶχον περὶ σέ. 1401. Παρέστης χερσὶν] συμμάχησας ἔργῳ, ὐ λόγῳ. τῆτο δὲ λέγει ἐπὶ τ μὴ σπεδῆς ἐργαζομένων τι. 1403. Ὑπερόντητ'] ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον. ἐμβρόντητος γ ἐστὶν ὁ σκληρὸς τ φρενῶν ὑπὸ ἧχυ βροντῆς. 1405. Λωβητὸν] ἐφύβρισον. 1406. Τοι γάρ σφ' ὀλύμπου] διὸ αὐτὸς τ ἐν ὀλύμπῳ θεὸν τὰ πρεσβεῖα ἔχων Ζεὺς, μνήμων τ' Ἐρινὺς, τ ἀδικημάτων δηλονότι, ἦγεν ἡ ταμιευέσα τὰς τιμωρίας. Ἐρινὺς γ εἰσὶν αἱ κατάραι κὴ ἔφοροι τ καταρῶν θεαί. 1411. Τάφου μὲ ὀκνῶ τῆδ'] πιθανῶς κὴ εὐχημόνως τῆτο λέγει ὁ Τεῦκρ'. 1413. Κεἴ τινα

Factoque hoc longe meam fefelliſti ſpem.
Huic enim cum ante fueris Argivorum inimiciſſimus,
Solus tamen aſtitiſti manu, nec paſſus es præſens
Ut à vivente fiat mortuo gravis injuria.
Ut attonitus ille imperator *huc* profectus,
Ipſeque & *ſuus* frater voluerunt
Cum contumelia hunc abjicere inſepultum.
Quare hos, hunc qui Olympum regit Jupiter,
Furiæque memores, cunctiſque ſua tribuens Juſtitia,
Malos male perdant, ſicut voluerunt
Hunc virum contumeliis objicere indigne.
Te vero, O longævi proles Laertæ patris,
Hoc funus ut attingas, vereor pati,
Ne faciam quod mortuo ingratum ſit:
Cætera vero nos adjuva; & ſi quem de exercitu
Vis huc mittere, non graviter feram.
Ego vero reliqua omnia adminiſtrabo; tu autem te
Viri in nos boni officio functum eſſe ſcito.

Ul.

τινα στρατῦ] κεῖτινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τῦ στρατῦ. 1415. Πορσυνῶ] παρέξω.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1407. Μνήμων τ' Ἐρινὺς] ἤγουν μνημονεύουσα τῶν ἑκάστοις πεπραγμένων κακῶν, κ᾽ μηδέποτ᾽ εἰς λήθην ἰοῦσα, ἀλλὰ τιμωρμένη. διὰ τοῦτο δὲ τὴν δίκην τελεσφόρον καλεῖ, ἀφ᾽ τὸ μὴ αὐτίκα τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀπαντᾶν, ὅπως ἂν μετανοῶσιν· ἀλλ᾽ ὕστερον κατ᾽ αὐτῶν φέρειν μᾶ μείζονος τ κολάζειν παρασκευῆς.

SCHOL. INED. 1399. Ἔψυσας] ἤγουν, ἐξέβαλες. εἶχε γὰρ ἐλπίδα ὁ Τεῦκρος, ἰδὼν τ' Ὀδυσσέα, μὴ εἶναι τοῦτον εἰς βοηθείαν· ἀλλ᾽ ὅτι εἶδε τοῦτον βοηθοῦντα, τότε φησίν· ἔψυσάς μὲ κατὰ πολὺ τ' ἐλπίδος, κ᾽ νομίσας εἶναί σε ἐχθρὸν, εὗρον σε φίλον. Bar. 1410. Σὲ δ', ὦ γεν.] σὲ δ', ὦ σπέρμα πατρὸς τ γεραιοῦ Λαέρτου, ἕνεκα μὲ τάφου, ἤγουν ἐνταφιασμοῦ, δέδοικα ἐᾶν ἐπιψαύειν τοῦδε. L. B. 1416. Καθ' ἡμᾶς] ἤγουν, κατὰ τὴν ἡμετέραν γενεάν. L. B. *Bar.*

Οδ. Ἀλλ' ἤθελον μὴν· εἰ δὲ μή 'σί σοι φίλον
Πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, ἐμὲ ἐπαγνέσας τὸ σόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τέ. Ἄλις. ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέτα-
Χρόνος· ἀλλ' οἱ μὲν κοίλῳ κάπετον
Χερσὶ ταχύατε, τοὶ δ' ὑψίβατον
Τρίποδ' ἀμφίπυρον λυτρῶν ὁσίων
Θέσθ' ἐπίκαιρον· μία δ' ἐκ κλισίας
Ἀνδρῶν ἴλη τ' ἐπασπίδιον
Κόσμον φερέτω.
Σὺ δ', παῖ, τοῦ πατρὸς, ὅσον ἰσχύεις,
Φιλότητι δίχα, πολύρραις σὺν ἐμοὶ
Τάσδ' ὀπὰς βάλλε. ἔτι γὰρ θερμαὶ
Σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

Μέγος·

1417. Ἀλλ' ἤθελον] συνεργῆσαι δηλονότι εἰς τὴν ταφήν. μάλιστα καινόφημον τοῦτό γε. 1418. Εἰμ' ἐπαινέσας τὸ σὸν] πιθανὴ ἡ ἔξοδος ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τ᾽ ταφῆς. πολὺς ἓν ἤδη χρόνος, ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας, καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι. 1419. Ἄλις. ἤδη] ἀντὶ τοῦ, ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα. 1420. Κοίλῳ κάπετον] ἤγουν τάφον. 1421. Χερσὶ ταχύνετε] μὴ σπουδῆς ὀρυξατε. Τοὶ δ' ὑψίβατον] οἱ δὲ θέσθε, ἐπὶ τοῦ πυρὸς δηλονότι, ἐπίκαιρον ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως, ἤγουν εἰ καίρως, χυτρόποδα ἀμφίπυρον, ἀμφοτέρωθεν τὸ πῦρ δεχόμενον, ὑψίβατον, ὑψηλὴν βάσιν ἔχοντα. 1422. Λυτρῶν ὁσίων] τυτίζει ἐπιταφίων. χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὃ καὶ λάσανον λέγει. ἀπὸ δὲ τ᾽ θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης, καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ. 1423. Ἐπίκαιρον.] εὔκαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη καὶ τέτταρας ὥρας ἀπολῦσαι τὸ σῶμα, καὶ καθᾶραι. Ἐκ κλισίας] τ᾽ σκηνῆς. 1424 Ἴλη] σύστημα· κυρίως δὲ φατρία. Ὑπασπίδιον] σὺν ὅπλοις. 1426. Σὺ δὲ, παῖ] τραγικὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα. 1429. Σύριγγες] ἀναδόσεις. αἱ ὀπαὶ τ᾽ πληγῆς. Μέλαν μὲν] ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν τοῦ Αἴαντος. καὶ ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα μὴ ἰχῶρα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1422. Τρίποδ' ἀμφίπυρον] ἤγουν χυτρόπου

Ul. Curare ſane *una* volebam: ſi vero non eſt tibi gratum,
Nos hæc facere, abeo tuam laudans ſententiam.

ANAPÆSTI.

Teu Satis *eſt:* jam enim multum elapſum eſt
Temporis: at *vos*, hi quidem cavam foſſam
Manibus ocyus apparate, illi vero ſublimen
Tripodem in ignem ponite, lavacris ſacris
Idoneum: at una ex tentorio
Virorum turma armorum
Ornatum afferat.
Tu vero, fili, patris, quantum vales,
Amore, prehenſans latera ſimul mecum
Hæc alleva. adhuc enim calidæ
Fiſtulæ ſurſum efflant nigrum
Cruorem:

τρόπων, τ' κοινῶς πυροςάτλω, ὁ κ) λόβανον λέγεται. ἀπὸ δὲ τ θεσίως Ꝺ χυτρόποδ@ νοεῖται ὁ λέσης, κ) τὸ θερμαινόμμον ὕδωρ. Λυτρῶν ὁσίων] μὴ λάβ)ς εἰς τὸ λυτρῶν ἔξωθεν τὸ ἕνεκα· ἀλλ' ἐπφδὴ ὁ τρίπες διὰ λυτρὰ ἦν, κ) ὁ δι' ἄλλο τι, ἀλλ' τῦτο τρίποδα λυτρῶν λέγ. 1424. Τὸν ὑπασπίδιον] ἤγων τ ὑποκάτω τ ἀσπίδ@. πάντων γὰρ ὅπλων ἡ ἀσπὶς ἐπίκει). τῦτο δὲ λέγει, ἵνα αὐτὸν σωάψ τῷ Αἴαντι, ὥσπερ πρόσθεν ἐντείλατο. 1427. Πλάγιος, σὺν] εἰ μὲ τὸ πλάγιος ᾠδισπάσ)ς, καθ' ὅλον κ) μέρος ἐρεῖς (τὸ γὰρ Αἴαντος, ὅλον· τὸ δὲ πλάγιος, μέρ@) εἰ δὲ ὀξυνεῖς, πρὸς τὸ ἐπικάφιζε συντάξ)ς. σκόπ) δὲ ὅταν ᾠδισπάσ)ς μὴ ἦτω συντάσσφ, θιγὼν τῆσδε τ πλευρᾶς. ἀλλὰ θίγων Ꝺ πατρὸς τῆσδε τ πλευρᾶς. ἦτω γὰρ κ) τὸ καθ' ὅλον κ) μέρ@ σώζε). 1429. Μέλαν μέρ@] μέλαν αἷμα λέγ τὴν Ꝺ αἵματ@ ἀνάδοσιν κ) πρὸς τὸ ἄνω ὁρμὴν, ἐπφδὴ κ) τὸ μέλαν αἷμα. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1419. Ἄλις. ἤδη] ἐπίλογ@.

SCHOL. INED. 1423. Ἐπίκαιρον] ἀντὶ Ꝺ ἐπικαίρως, ἤγων εὐκαίρως. L. B. 1426. Σὺ δὲ, παῖ] ἤγων, ὦ Εὐρύσακες, σὺ δὲ φιλοφρεσύνη θιγὼν, ἤγων ψαύσας σὺν ἐμοὶ τ πλευρᾶς τ δὲ Ꝺ πατρὸς, ὅσον ἰσχύς ἐπικάφιζε. ἀντὶ Ꝺ ἀνακάφιζε, ἀναβάσαζε. L. B. 1429. Ἄνω φυσῶσι] ἀντὶ Ꝺ ἀναφυσῶσιν, ἀναπέμπουσι μέλαν μίν@, ἀντὶ Ꝺ μέλαν αἷμα μ ἰχύ@. L. B.

1430. Πᾶς

Μέν. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ 1430
Φησὶ παρεῖναι, σεύωμεν, βάτω,
Τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ·
Καὶ ἠδενί που λώονι θνητῶν
Αἴαντος· ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.
Χο. "Ἡ πολλὰ βροτοῖς ὀξὺν ἰδοῦσα 1435
"Γνώμαν· πολὺν εἶδεν, ἠδεῖς μάντις
"Τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

Σοφοκλέους Αἴαντος Μαστιγοφόρος Τέλος.

1430. Πᾶς φίλος] ὅστις τε παρόντων φίλος ἐστὶ, σπευδέτω εἰς τὴν ταφήν. 1431. Σεύωμεν] παρακινείσθω. Βάτω] πορευέσθω. 1432. Τῷ πάντ' ἀγαθῷ] οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι ἐπὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι ἐπαινετικοί εἰσιν. 1435. Ἡ πολλὰ βροτοῖς] οἰκείως ἔχει τοῖς ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσι τελευταία γνώμη, ὅτι πλείστας ἔχει τοῖς ἀνθρώποις γνῶναι ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων γιγνομένων. προμηθείας δὲ ἀδύνατον χρήσασθαι, καὶ μαντεύσασθαι ὅ, τί ποτε ἀποβήσεται μέλλει. ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προπέμπουσι τὸν νεκρὸν· καὶ γίγνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λήμματι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1430. Ἀλλ' ἄγε] ἡ σύνταξις, Ἀλλ' ἄγε, πᾶς ἀνὴρ ὅστις φησὶ παρεῖναι καὶ ὑπάρχειν φίλος τῷ Αἴαντι. ὅτε ἦν ὁ Αἴας τότε φίλον καὶ αὐτὸν τούτου παρεῖναι λέγω. σεύωμεν καὶ ὁρμώμεθα, βάτω καὶ πορευέσθω, πονῶν καὶ συναγωνιζόμενος τῷδε τῷ ἀνδρὶ τῷ Αἴαντι τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, φρόνησιν λέγω, καὶ ἀνδρίαν, καὶ τἄλλα, καὶ ἐν ἠδενὶ πράγματι λώονι καὶ κρείττονι τῶν θνητῶν, τουτέστι πᾶσι μὲν τοῖς καλοῖς ὅσων ἄνθρωπον ἡ φύσις ἐξέωσεν, ἐνευθυμούμενος, θνητῷ δὲ ὄντι. οὕτω τὸ ἠδενὶ ἡδέστερον λέγει· τὸ δὲ λώονι, ἀρσενικὸν πρὸς τὸ Αἴαντι· ἔχει δὲ ὧδε ἔνιοι φασι, τὸ ἠδενὶ ἀντὶ

Cruorem: verum age, omnis, quicunque se amicum 1430
Ait adesse, moveat, eat
Huic viro operam dans in omnibus bono;
Nullique unquam mortalium meliori
Ajace: quamdiu superfuit, hoc dico.
Cho. "Profecto hominibus plurima, ubi viderint, 1435
" Nosse datur; prius vero quam videant, nullus *adeo* vates
" Futurorum *est*, *ut sciat* quid faciet.

Sophocl. Ajac. Flagel. Finis.

Ϝ νεκρῶ καὶ ἕτερ' ἄττα, σκαιότητ⟨ον⟩ γέμοντα καὶ ἄλλως. ἀλλ' εἶα, πᾶς ὅστις φησὶν εἶναι φίλος τῷ ἀνδρὶ τῷδε τῷ κατὰ πάντα ἀγαθᾷ, ἀρμάδω πρὸ τοῦδε, καὶ ὑπὲρ ἡδέως ἄλλου λπὸ τ' ὄντων, κρείττ[ον]⟨ονα⟩ τοῦδε Ϝ Αἴαντος· ὅτε ἦν καὶ ὑπῆρχεν, τότε φανῶ, τοῦτ' ἔστι λέγω. 1435. Ἦ πολλὰ] ὄντως πολλά ἐστι τοῖς βροτοῖς γνῶναι ἰδόσι καὶ θιασαμένοις· ἀδεὶς δὲ πρὶν ἰδεῖν, ἐστὶ μάντις τ' μελλόντων τί ποιήσῃ. ἦγεν, ὅπερ τὶς εἶδεν, ἐπίσα⟩. ὁ δὲ μὴ ἰδὼν, οὐκ ἂν ἔχοι περὶ Ϝ μέλλοντ⟨ος⟩ ἐκμαρτύρασθαί τί ποιήσῃ. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς ⟨ὡς⟩ ἑαυτῷ, ὡς πρῶτον οὐκ ἐλπίζοντ⟨ος⟩ ἂν τεθάφθαι τ' Αἴαντα, ὕστερον δὲ ἰδόντ⟨ος⟩ τοῦτο γενόμενον.

SCHOL. INED. 1431. Σεύθω] ἀπὸ Ϝ σεύομαι τὸ ὁρμῶ, ὁ παρατατικὸς ἐσευόμην, ἐσεύω, καὶ τὸ προσακλικὸν σεῦ. τὸ τρίτον σεύεσθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν σεύσθω. καὶ τροπῇ Ϝ ε εἰς ο, σέσθω. *Bar.* 1435. Ἦ πολλὰ βροτοῖς] ἔστιν ὄντως τοῖς βροτοῖς τοῖς ἰδοῦσι, γνῶναι πολλά. ἀλλὰ πρὸ Ϝ ἰδεῖν, ἀδεὶς ἐστι προγνώσης τ' μελλόντων ὡστε εἰδέναι τί συμβήσεται. 1437. Πεάξῃ] ἦγεν ἐυπραγήσῃ, ἢ δυσπραγήσῃ. καὶ ἀμφότερα γὰ ἡ λέξις δηλοῖ. L. B.

NOTÆ

NOTÆ
IN
AJACEM.

Verſ. 2. Πεῖρά τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμεθα] Hunc locum varie interpretes explicant. Naogeorgus: *Latenter & dolis curaſſe damnum quodpiam inferre hoſtibus.* Rotallerus autem: *ut hoſtium vites dolos.* Camerarius: *periculum aliquod hoſtibus præripere.* Alii: *inſidias quaſdam, &c.* Videamus ergo, ut tutius agatur, quid ſit πεῖρα apud Sophoclem, quid ἁρπάσαι. Sic enim loci mentem extra controverſiam poſitam iri ſpero. Πεῖρα autem eſt *conſilium, molimen, inceptum,* ut v. 290. utque hoc ipſo in loco; quod qui dubitaverit, adeat v. 1076. neque porro dubitabit. Ipſe enim Sophocles ſui optimus interpres: καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσθοιτ', &c. *niſi hoc molimen* (Ajacis) *Deus irritum feciſſet, &c.* rem præſentem eodem verbo expreſſe deſignat. Eſt igitur hic loci πεῖρα *conſilium, molimen.* Quid autem valet ἁρπάσαι? idem quod μαθεῖν. ut enim θηρᾶν per metaphoram valet ζητεῖν, cur non per eandem ἁρπάσαι valeat μαθεῖν? *deprehendere* Latine. Anglice **to catch, or apprehend.** Vide modo ſententiæ ſeriem, & mecum, ſpero, ſenties: δίδορκά σε καὶ θηρώμενον ἁρπάσαι, κοὐ νῦν ὁρῶ σε κωφῆγ. ὅπως ἴδῃς, &c. utroque ſententiæ membro idem vult Sophocles, at in priori figuratæ dictionis tenorem ſervat, in altero à tropo ſe ad naturam convertit. Quin & *rapax ingenium* ab Ovidio dicitur. Et *arripere* pro *celeriter intelligere* apud Corn. Nepotem comparet. Vid. Antigon. P. 227. Ed. Steph. τὸ λοιπὸν ἁρπάξητε κἀμάθητ. &c.

V. 8. Εὔξινος] Plerique genitivi caſus eſſe credunt; ego tamen Camerario aſſentior: cur enim hic in recto capiatur, ipſa ſuadet verborum ſeries; nec genitivus ita poſitus pari concinnitate ſtare poteſt.

V. 10. Ξιφοκλόνους] *Enſe-ferientes,* ceu *mactantes.* Pendet autem hic accuſativus, ut & κάρα, à præpoſitione κατὰ ſuppreſſa.

V. 12. σύνιπτ' ἐν] Poteſt pendere ex ἔργον ἐστὶν, quod præcedit. Malo tamen infinitivum poni loco imperativi, ut ſæpe fit. tamen vel ſic deeſt χρὴ, aut aliquid ſimile: Electra v. 9. φάσκειν, &c. Ajax v. 112. Philoctet. v. 58. & paſſim.

V. 13.

V. 13. Σπυδὴν ἴσθι] Sic Oedip. v. 134. τήνδ' ἴσθ' ἐπίσκοπον.

V. 14. Ὦ φθέγμα.] Dii enim mortalibus non, ut olim, ſe patiuntur *contingi lumine claro*, ſed vel voce, vel odore ſuam indicant præſentiam. Pallas autem prudentiæ Dea, ideoque Ulyſſi cultori ſuo egregio non potuit non adeſſe; ut ipſe, nec minus ipſa poſt fatetur, v. 34. 35. 36. 37.

V. 16. Ξυναρπάζω] Hoc quoque confirmat priorem de ἁρπάσαι conjecturam.

V. 21. Ἄσκοπον] **Unaccountable.** Rem nullius ſcopi intuitu factam, qui quidem nobis ſe prodit. Ante ἡμῶς deeſt κατά.

V. 22. Εἰργάσαι] Paſſive ſumitur à nonnullis, & παρ' ἐμοῦ ſubauditum volunt. Atticorum tamen proprium eſt paſſivis ſenſu activo uti, ne dubites vide Antigon. p. 226. Ed. Steph. v. 13.

Τέτυς ἐξεπίσαμαι καλῶς
Παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθ τάδε.

Non fieri poteſt quin accuſativ. τάδε regatur à verbo præcedente, ſed exemplorum plena ſunt omnia. Quin & verſu abhinc ſecundo malo ὑπεζύγλω activum, & ἐμαυτόν ſubticeri. Vix enim nobis volentibus jugum imponitur ab aliis. ἁλώμεθα, γνώμῃ, ſcilicet.

V. 27. Αὐτοῖς &c.] σὺν αὐτοῖς. nec tamen liberum eſt ut præpoſitionem hic loci omnino inſeras: ἰδίωμα enim Græcæ linguæ ſemper abeſſe poſtulat. Æſchyl. p. 59. Ed. Plaut. αὐταῖς ῥίζαις &c.

V. 28. Τρέπῃ] Νέμῃ vett. optimæque Editt. Quam quidem vocem Sophocli in deliciis fuiſſe probat Steph. & Caſaubonus. Vide v. 513.

V. 30. Πηδῶντα πεδία] Sub. ἅλμα. frequens autem ille luſus apud optimos ſcriptores. Sic Oedip. σὺ δ' ὣν πεύθῃ.

V. 37. Τῇ σῇ &c.] Vid. Stephani animadv. Legitur τῆ σῆς κυνηγίας, i. e. προθυμῶ τῆ σῆς &c. poteſt autem non minus concinne ſequi εἰς ὁδόν. tum vero interpretor: **into the track or road of your hunt.** Conjeci olim εἰσόδῳ, *ipſis tuæ venationis initiis favens.*

V. 41. Ὅπλων] Subaud. ἕνεκα, quæ quidem præpoſitio ſexcentis in locis deeſt, nec tamen pigebit admonere meum lectorem: pueris enim ſcribo.

V. 42. Ἐπεμπίπλει] Scio quid ad hunc locum Schol. mihi tamen videtur probabilius ἐπεμπίπλειν eſſe tranſitivum: frequens hæc enim apud Poetas verborum mutatio. Valet itaque, *incidere facit, immittit.*

V. 51. Δυσφόρους] Παραφόρους, Scholiaſtes, i. e. *perverſas, inſanas.* ἀπὸ τῆς ὁδοῦ φερομένας, *à ſcopo aberrantes.* Anglice **miſcarrying, miſleading.** Utinam exemplis confirmatam dediſſet hanc verbi vim. Nunc libentius interpretor *ægras imagines*, quales iis,

quibus ægre eſt, oboriuntur. γνώμας τὰς τῶ δυσφόρων, *ægrorum ſomnia & ſpecies:* quas ideo γνώμας vocat, quia error iſte à mente potius, quam oculis ortum habuit. Simplicius l. 448. rem expreſſit. Quem locum vide.

V. 52. Ἀνηκέστε] *Atroci, exitiali.* Metaphora à morbis inſanabilibus ducta: regitur autem ab λύσσῃ in ἀπείργω. Sic interpretes. At ſi δυσφόρως genitivum poſt ſe admitteret (quod ſane vero, apud poetas ſaltem, non abſimile eſt) tum genitivus iſte χαρᾶς ſedem haberet mihi gratiorem, mens autem loci hæc foret: Ego illum prohibui *cæde ducum,* imagines nimirum ob oculos objiciendo quæ ab exitiali illo gaudio deflecterent. Vel apertius ſic:

Illum ego detinui concepto vulnere [funere] *falſas*
Objiciens oculis ſpecies, atque irrita feci
Gaudia ———

V. 51. Ὅτ'] Repete ἴσθ' cum ὅτ' ut prius.

V. 60. Ἔρκη] Appoſite ad rem præſentem, cum de gregibus ſermo eſſet.

V. 61. Ἐλάφησιν] Vox rarior. Æſchyl. pag. 22. v. 11. λωφήσων, Ed. Plant.

V. 62. Αὖ] Altera parte. Quid ſi εὖ legatur? *rite & ex animi ſententia colligatos &c.*

V. 70. Ἀπείργω — εἰσιδ'] Ἀπὸ δ' εἰσιδεῖν εἴργω.

V. 78. Τῷδε τἀνδρὶ] i. e. mihi. ἀγελικῶς. pag. 161. v. 2. Ed. Plant. exempla nullibi non occurrunt. Vide v. 446.

V. 82. Ἰδεῖν] Ald. Ed. vetuſtiſſ. ὄκνῳ legit.

V. 88. Ἤθελον] Subaud. μᾶλλον. ut ſæpe fit. Anacreon, ὅσα πέλας τὰ μοίρας. ſubaud. μᾶλλον. Hujus quoque vocis frequens & elegans ἔλλειψις.

V. 96. Κἀκ ἀπαρνῇ.] Creditur hic illud μὴ abundare; ſed revera negatio illa neutiquam abundat, ſed vere negat. Significat enim τὸ ἀπαρνῆσθαι in hiſce. *nec enim ipſe negans dico me non tinxiſſe.*

V. 98. Αἰαῖ] Me: ἀγελικῶς.

V. 103. *Perditam iſtam vulpem interrogas me quo in ſtatu ſit?* Conſtructio apud Comicos familiaris. Vide Schol. vide v. 118.

V. 109. Nota verbum ἐργάσῃ cum duplici accuſativo.

V. 112. Χαίρειν] Camer hæc verba ſic vertit. *Avere, Minerva, in aliis te jubeo.* Alii: *Cæteris in rebus tibi quod gratum eſt fieri velim.* Qui enim optat aliquem gaudere, ea optat unde gaudeat. At vide ſi non melius ſic interpretatus fueris: *Vale, Minerva: cætera tibi permitto.* χαίρειν vice imperativi ponitur, ut verſ. 12. Horat. *Permitte Divis cætera.* σ' pro σοὶ, ut μ' pro μοὶ, verſ. 191.

V. 118. Ἰχνὺν ὅστ] Vide conſimilem σύνταξιν verſu 103.

V. 124. Τὸ τότε] Μέρος.

V. 127. Ὑπέρκοπον] Schol. ὑπέρκομπον debere ſcribi dicit. μ autem

autem ejectum erat metri gratia. Siquidem addicerent libri, de metro facile foret negotium. Nam τέκνον, τέχνη, σαθμὸς, σίψα, ὕπνος leguntur prima brevi, ut doctis, si opus esset, probarem.

V. 130. Βάρη] Leg. & βαθῆ. Hinc βαθυκλείανος.

V. 154. Ἰὼ] βέλος.

V. 157. Ἔχοιθ'] *Bene se habentem, laute agentem:* πρὸς γὰρ τὰ λαμπρὰ ὁ φθόνος βιάζεται. Sic Ἀδηλος, in Epigr. delectu. Ἕρπε] Non *serpere* tantum significat, sed *ire, tendere, accedere.* Æschyl. pag. 26. v. 3. Ed Plant. πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

V. 161. Μικρῶν] Ald. Ed. μικροτέρων.

V. 163. Τούτων γνώμας] Sana de his rebus judicia, utque mutuis operis potentes paupereſque erigunt se invicem & eriguntur.

V. 164. Θορυβῇ] Anglice: **You are clamoured againſt.** Cave nomen esse credas: est enim vocis passivæ.

V. 169. Ὑποδείσ.] Hic aoristus indicat timoris cessationem; adeoque recte Scaliger explicat: *defuncti metu.*

V. 176. Ἀκάματον χάριν] Quid Scholiastes uterque censet lege: Ego cum priore λ/α ante χάριν intelligendum puto, ut supra, v. 93. ἄγρας χάριν. loco autem ἀκάματον malo ἀκαμπτα, quod cum νίκας cohæreat. Mutatio pene nulla, sententia expedita: *Ob victoriam quandam, unde sibi nihil fructus rediit.*

V. 179. Ἦ τιν' Ἐνυαλ.] Hic Scholiastes Enyalium quendam à Marte diversum confingit, qui tamen nullus fuit. Lege modo ἤντινα, nec ulterius dabitur dubitandi ansa. Χαλκοθώραξ perpetuum Martis Epitheton. ἤντινα tamen pro simplici τινά. *vel nescio quam nactus querelæ causam.* Vice versa ὅντινα pro ὅν legitur pag. 158. v. 9. Ed Plant.

V. 181. Δορὸς] Subaud. ἕνεκα.

V. 185. Πιτνᾶν] Prima brevi.

V. 190. Τᾶς — γενεᾶς] Pendet iste genitivus ex ὁ & ὦκ subauditis. Nisi quis malit βασιλεὺς per indignationem subticeri. Neutrum omni ex parte placuit; adeoque conjeci παῖς ἀντὶ τᾶς legendum. Quod contumeliam continet gravissimam.

V. 191. Μ'] Pro μοί. Eleganter autem abundare videtur, vel idem valet ac Latinum illud, *si me ames.*

V. 198. Βάσεσις] Metaphoram hic volunt Interpretes, & similitudinem. Forsan nihil aliud designatur nisi locus ubi Ajacis tentorium.

V. 202. *E genere indigenarum Athenienſium.* ἀπὸ γενεᾶς — ὄντες.

V. 204 Τᾶ Τελαμ.] *Filium Telamonis à patria longe peregrinantem.*

V. 206. Insaniam ex melancholia ortam describit.

V. 208. Τί δ' αὐήλ.] Varie interpretes ad hunc locum. Camer. *Quid post diuturnum malum attulit novum hæc nox onus?* Naogeorgus: *Qui tandem gravis illum morbus nocte hac invertit?*

quod pro tranquillitate priore nox hæc attulit calamitatum onus? Sic ἀκυμείας pro ἠμυρείας ab ἤμυρ- *tranquillus* ſumendum eſt. Legitur & ἀηκυμείας quod cum βάρ- jungas oportet: *quod moleſtiæ onus?* Neque obſtat lex metrica, fit enim σωΐζησις in αη. Hic quoque vides verba paſſivæ vocis vim habere tranſitivam.

V. 219. Χειρο.] *Manu diſcerptas.* Αἱμοσ.] *Sanguine tinctas.*

V. 220. Χρησμια] pro Ἀλαχρησήρια quaſi mactamenta, hoſtiæ, à Ἀλαχρῶμαι interficio. Henr. Stephanus.

V. 222. Αἴσωνος] Leg αἴθοπος, quod metri ratio poſtulat. Vide modo ἀντιστροφὴν ſequentem, poſtulat & ſenſus. μελαγχολᾷ ἡ ἡ θολερᾷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας. Jure igitur αἴθοψ, v. 968. κελαινώπαν.

V. 227. Πρεσήρπον] Vide ſupra v. 157.

V. 235. Ὦν τὰ μ̓] Ed. Ald. & vetuſtiores, ὧν τλω᾽ μ̓, verſu ſequenti τας δὲ, utrumque male, neque agnoſcit Scholiaſtes.

V. 245. 6. Ὥρα τιν᾽ ἤδη κάρα καλύψασι κρυψάμενοι] Ald. Ed. & vetuſtiores,

——————κράτα

Καλύψασι κρυψάμενον. & hoc male, neque enim ſic reſpondent priori ſtrophæ.

V. 250. Μεθεῖναι] Aut *celeriter conſcendens tranſtrum pontivagæ navi remigia permittat.* Ita Stephanus hæc verba intelligi velle videtur: nos εἰρεσίας vertimus ut genitivi caſus nomen, poſt autem μεθεῖναι *vela* ſubaudiri volumus, aut *funem.*

V. 259. Φρόνιμος] Ed. vetuſtæ Φρονιμον. Sic igitur interpreteris velim: *Et nunc ſanum novus dolor tenet.* Et hæc lectio ποιητικωτέρα eſt, & Græcam magis ſapit linguam.

V. 265. Νάιμοι] Vide v. 28.

V. 267. Ξυνὼν] De ξυνὼν, παρὼν, ἰὼν, ἔχων, & iſtiuſmodi participiis fuſius forte agetur.

V. 279. Πληγὴ &c.] Vide v. 186.

V. 282. Τις γὰρ] Malo τίς ἄρ. Sed nihil muto: προσέπλατο, *advenit.* Hoc ſcias velim, Lector, multas apud Græcos tragœdiæ Scriptores crebro voces occurrere, quæ nativam non retinent vim, ſed laxiori uſurpantur ſenſu. Paucas accipe: ὁρμάω pro ſimplici βαίνω nullo adjecto motus impetu. ἕρπω, *ſerpendi* ſenſu prorſus omiſſo. προσιζάνει *adeſt*, nullo ad poſituram reſpectu habito. De quibus ut jam moneo, ita porro pro re nata moniturus ſum. Hujuſmodi enim ἰδιώματα Auctorem ab Auctore diſtinguunt. vide jam, v. 287. ἐξόδες ἕρπω· & 290. ἐφορμᾶς πεῖραν. Eaſdem conjungit voces pag. 329. v. 9. 13. Ed. Plant. de eadem re loquens.

V. 295. Τύχαις] Editt. vetuſtæ, πάθας. Inuſitata vox, ideoque digna contextu: Illa autem altera videtur eſſe gloſſema. Vide v. 313. συντυχὸν πάθος.

V. 314. Ἐν τῷ] Subaud. μέρει. V. 321.

V. 321. Ἀψόφητος] Ἀνδρὸς ψόφος κωκυμάτων ἄπο.

V. 356. Γένος — ὅς] Nota σύνταξιν. Perſonæ habetur ratio, non dictionis.

V. 366. Ἀφόβοις] **Fearleſs.** Ironice. *Egregiam vero laudem & ſpolia ampla refertis &c.* Virg. ſic poſtea v. 375. κλυτοῖς αἰπολίοις, & ἐρεωνὸν αἶμ' (*ignobilem* enim interpretor) eadem Ironia utitur. Quæ ad hæc Scholiaſtes attulit, nullo modo ſatisfaciunt.

V. 387. Ἰὼ] Editt. vett. ὦ ζεῦ προγόνων πρόπατορ.

V. 390. Διοτάρχ.] Supra δικρατεῖς.

V. 394. Ἐξεμοῦσ — ὃν φανὸν] Editt. vett. ἐξεοῦσ ὃν φασιν — νότατον. male.

V. 397. Θεῶν γένος] Hic eſt verborum ordo: ὅτε γὰρ ἔτ' ἄξιος εἰμὶ βλέπειν θεῶν γένος, ἔτ' ἀνθρώπων ἐφημερίων εἰς ὄνησίν τιν' ἐμήν.

V. 405. 406. Τὰ μέ] *Siquidem nihil ſupereſt mihi* nec à Diis, nec ab hominibus *ſolatii, O amici.* Τοῖσδε] Lego ταῖσδε, & tollo δὲ verſu proximo: *Hiſque, quæ adſunt prope, ſtultis prædis adſternimur.*

V. 425. Δέρχθη] Nota vocem hanc paſſivam cum accuſativo τινά.

V. 435. Στρατοῦ] *Ab exercitu: Cujus pater & c. cum ſingulari emeritus eſſet fortitudine pulcherrima ab exercitu præmia &c.*

V. 445. Impoſt.] *Callido conſilia.*

V. 447. Mei] Lege *hi.*

V. 448. Ἀπῆξαν] Ab ἀπαΐσσω reſilio, deducit Camerarius; at ego cum veteribus Editis malo illud punctum tolli, & a verbo ἀπάγω deducere. Subaud. autem ἐμέ.

V. 451. Tendentem] *Intentantem, inſtruentem meam errare fecit.*

V. 457. Καὶ νῦν] Sic Virgil. l. 2. Sinonem inducit:

——*Quid jam miſero mihi denique reſtat?*
Cui neque apud Danaos uſquam locus, inſuper ipſi
Dardanidæ infenſi &c.

V. 469. Ἀλλ' ὧδέ γ.] —*magno mercentur Atridæ.* Virgil.

V. 471. Δηλώσω — γεγὼς] Nota σύνταξιν· ἀντὶ τοῦ, δηλώσω μὲ μὴ γεγονέναι. Sic Elect. v. 24. φαίνῃς γεγώς.

V. 475. Τί γὰρ] Diu verſanti mihi hunc locum tandem occurrit ſic exponere: *Quid enim præ die dies, quod juvet, habet, addita* vitæ, *& ſemota à morte,* nempè viro ſemper cum malis conflictanti? Vel ſic: *Quid voluptatis addit differtve* ſemper miſero *una dies præ alia, præter mortem?* In hac autem interpretatione προσθεῖσα ἔχει &c. ponitur pro προσίθησι καὶ ἀνατίθησι. πλὴν autem ante ἢ κατθανεῖν ſubintelligitur, vel μᾶλλον, quod ſæpe ſubauditur; nondum acquieſcit animus, adeoque iterum libet tentare: *Quid voluptatis præ die dies habet. addens* ſe (ἑαυτὴν) *& differens* diem *mortis?*

V. 491. Τὸ σὸν] Πρὸς ſubaud.

V. 503

V. 503. Τρέφῃ] *Suſtinet, alit.*

V. 511. Διοίσει] *Vitam agitabit:* leg. enim ἀμφίφῃ ἀιῶνα eo ſenſu. Verbatim, *perferet vitam*, i. e. *peraget.* Vulgaris tamen ſenſus non eſt cur diſpliceat, *diſtrahetur, huc illuc feretur.*

V. 547. Τὰ πατ.] Κατὰ τὰ πατρόθεν ἤθη.

V. 549. Δεῖ &c.] Sic converte: *Oportet tenerum fingere, & ſimilem reddere natura.*

V. 560. Tuæ] Leg. *huic.* Præſentem enim matrem digito monſtrat.

V. 598. Θεῶν] Monoſyllabon eſt per συνίζησιν.

V. 608. Εὐνάμοα] Ut vas fictile rota figulina tritum, ita ego motu temporis volubili attritus.

V. 611. Ἀνύσῃ] Supple ὁδὸν εἰς. Vide p. 230 v. 17. Ed. Plant.

V. 616. Ξύναυλος] *Commorans* Naogeorg. *conſors* Camer. in Stephani Theſauro non invenitur. *Qui in eodem ſtabulo eſt, qui cohabitat, & alteri contubernalis eſt.* γείτονες καρδίας μέριμναι.

V. 620. Paſcens] Vide Schol. Omnium tamen interpretationum hæc videtur ſimpliciſſima; neque poſſum non putare Sophoclem velle alludere ad greges ovium ab Ajace perditarum. Minerva dicit v. 60. εἰσίδοιμι εἰς ἔρκη κακά. v. 616. ξύναυλος ipſe vocatur. Nunc οἰωδότης.

V. 622. Priora] *Priora autem manuum opera.*
Maximæ virtutis indicia &c.

V. 653. Ætas] *Ætas Æacidarum*
Præter unam hanc, i. e. *ætatem.*

V. 668. Γαίας] *Defoſſum ibi terræ, ubi nemo &c.* γαίας enim pendet ex adverbio loci ſc. ἔνθα.

V. 674. Ἄδωρα] Frequens illa dictio Poetis, vide pag. 393. v. 5. Ed. Plant. ἄοικος εἰσοίκησις. 404. 18. ὕπνος ἄϋπνος. Æſchyl. p. 40. v. 26. Ed. Plant. χάρις ἄχαρις. 54. 1. ἀπόλιμος πόλιμος, ἄπορα πόριμος. Sic Latini: *innuptæ nuptiæ.* μήτηρ ἀμήτωρ apud Elect.

V. 682. *Equis-veſtæ-candidis diei ut &c.*

V. 684. 685. Ἐν — πεδήσας] Ἐμπεδήσας.

V. 687. Lege: *Ego enim jam novi.*

V. 690. Inſere *abhinc* ante *deſtino.*

V. 695. *Meus quæ cupit animus.*

V. 727. *Reſpuit ab animis in Atridas*
Magniſque jurgiis.

V. 742. Τὸ προσ.] Sub. εἰς τέλος ἔ πρ. δρόμου.

V. 745. Δηλῶν λόγον] Malo δῆλον λέγειν. Sic enim clarius cernitur ἀντίθεσις.

V. 769. Ἀνόητα σώματα] *Vis conſilii expers mole ruit ſua.* σώματα, optime, cum agitur de hominibus animo & intelligentia vacuis; poteſt etiam ſimpliciter dici pro ἄνδρας. Sic Ovid. *Et premitis pictos corpora Graja toros.*

V. 773.

V. 773. *Statim erumpens.*

V. 775. *Ille enim ipſum alloquitur.*

V. 789. Τῆδέ θ'] Pro τῆδ' ἐθ', hoc autem pro τῆδε ἴτι, ἴτι ἐτί, i. e. περίεστι.

V. 790. Σὺν θεῷ] Elegantiſſime: poſt enim caſtigatam Ajacis arrogantiam, ſecundum officium, ut dicitur, Calchas pendere totus ex Diis deberet.

V. 800. *Venit nuncians nobis.*

V. 810. Ὀλεθ.] Subaud. ἔξοδον alii.

V. 811. *Edoctus.*

V. 814. Τύχης] Subaud. ἕνεκα.

V. 820. *Agam.*

V. 827. Εἴτ᾽] Leg. εἰ τό.

V. 833. Τᾦδ᾽ ἀνδρὶ] Sc. mihi. Sic ſupra ſæpius annotavi.

V. 844. Πηδήματι] Lege πισήματι. Sic v. 1052.

V. 848. Μαθεῖν ἐμοὶ] Vide v. 103. pro μαθεῖν ὡς ἐγώ.

V. 861. *Sane vero illa &c.*

V. 869. Πανύς.] Mira ſimplicitas, & familiaris Sophocli & Homero, v. 289. Sic in Oedip. v. 59. γνωτὰ κἀκ ἀγνωτά μοι.

V. 883. Ἐσίδῃ] Hæc quoque vox paſſiva accuſativum habet.

V. 886. 887. Omnino vide Scholia, quæ hæc verba aliter interpretantur, idque forſan non male.

V. 910. Νόσῳ] Sub. ἕνεκα. Sic 919.

V. 968. Κελαιν.] Scholiaſt. ſic interpretatur: *certe κατὰ θυμὸν, ἴσον βαθυγνώμονα, ſecum in animo profunda cogitante nos irridet.*

V. 979. Τἀγαθὸν] Huc alludit Horatius:

Virtutem incolumem odimus
Sublatam ex oculis quærimus invidi.

V. 981. Legitur à quodam ὁ κείνοις. Sed μᾶλλον ſæpe ſubauditur, itaque non accedo.

V. 1002. Πᾷ γῆς] Regitur iſte genitivus ab adverbio loci.

V. 1005. Κενῆς] Κενὸν malo, *catulum leæna* matre *orbum.*

V. 1041. Ὠφελήσιμοι] Rectius mihi videtur ὠφελήσιμα.

V. 1068. *In quem finem tot impendiſti verba?*

V. 1069. *Viſa* ſunt hæc *mihi, viſa quoque* illi *qui præſt exercitui.*

V. 1070. *Nullam ergo cauſam prius dixeris?* ἤντινα iterum pro ſimplici τινὰ, ut ſupra 179.

V. 1072. Inſere vocem *Achivis*, quæ præ incuria noſtra intercíderat.

V. 1077. Διὰ ante τήνδε ſubauditur.

V. 1081. 82. Obſerva pleonaſmum in σῶμα, præceſſerat enim αὐτὸν, quod ad ſententiam ſatis fuiſſet abſolvendam. Vel ſic: *quod ad illum &c.*

V. 1105. Et hic & verſu ſuperiore ἃ ', legendum, ponitur enim pro ἃ ἄν. Alioqui verſus contra metrum peccaret.

V. 1138.

V. 1138. Κἂν ὑπέρδ.] Nihil miri eſt, ſi convitia, quæ quidem ſunt veriſſima, mordeant eum cui ingerantur. mutanda igitur eſt verſio. *Dura enim, ſi ſimul quoque juſta admodum fuerint, mordent.* Nota δάκνῃ prima brevi.

V. 1145. Δίκαια] Atticæ eſt elegantiæ adjectivis uti pluralibus, ubi vulgo ſingularia invenies: δίκαια pro δίκαιόν ἐϛι. Supra χέτλια ἀντὶ χέτλιον. & mille locis.

V. 1158. Locum hunc ita verte: *Non major* nobis à te *dolor orietur, ut videtur, quam tibi à nobis.*

V. 1165. Πατεῖν] ὥϛε τινὰ πατεῖν. vel paſſive ſumitur.

V. 1209. Εὐρώδη] Ita interpretor quaſi eſſet εὐρυοδῆ, quod ipſum impenſe placeret, & metro reſponderet. Homerus Trojam vocat εὐρυάγυιαν, cur igitur non & εὐρυοδῆϛ vocetur? neque moror, quod vox illa abſit à Lexicis; non tanti eſt id, ut deterreat me, qui ſciam plurimas abeſſe, eaſque optimæ notæ.

V. 1216. Ὦ] Vett. Editt. ἰὼ, quod præſtat.

N. 1238. Προσείποιμ'] Lege προσείποιμ' ἂν.

V. 1253. Ποίᾳ] Subaud. ἔιεκα. mox ante ὅπλων ſubaud. ὧδέ.

V. 1291. Ἐχεῖων] Subaud. ϲὺτός.

V. 1349. Πρὸς θεῶν] Subaud. ἱκετεύω.

V. 1357. Ἄριϛοι] Cur itaque arma ſibi adjudicata non reſpuit Ulyſſes, ut Ajaci inferior? atqui modeſte de ſe Ulyſſes, & ad gratiam cum Teucro ineundam.

V. 1374. Ἀρετὴ] Vel *miſericordia*, vel *generoſi animi elevatio.* Pity or Honour. utramque enim vim habet. πολὺ loco πλεῖον ponitur.

V. 1431. Subaud. πονῶν.

Finis Notarum in Ajacem.

VA-

Variæ Lectiones in Ajacem *è quatuor Codd. MSS. in* Bibliotheca Bodleiana, *viz. duobus* Baroccianis N° 61, *&* 66. *uno* Bodleiano, N° 731. *uno itidem* Laudiano N° 2929. *è quibus etiam deſumpta ſunt Scholia inedita.*

Verſ. 10. Χῆρας Bar. 2. 23. τρανὺς ἀλλ' ἀλώμεθα Bar. 1. 2. 24. Κἀγὼ θέλον τ' Bar. 2. 28. νέμῳ B. Bar. 1. 2. L. 32. κατίχνῳ Bar. 2. 39. τἄργα L B. 44. βάλδμ' L. B. 61. ποτε L. B. Bar. 1. 2. 63. ποίμναι τε Bar. 2. 78. τῷδ' ἀνδρὶ Bar. 1. 80. ἐν δόμοις L. B. Bar. 1. 2. 81. ἀφανεῖς B. 2. 82. ἐξέρχω ὄκνῳ L. B. Bar. 1. 2. 85. τὰ βλίφαρα Bar. 2. 91. Διογενὺς Bar. 2. 101. Λαερτίᾳ Bar. 2. 107. κερδανεῖς Bar. 1. 2. 112. ταῦλλ' B. L. 114. ἤδη B. Bar. 2. 117. παρεῖναι Bar. 2. 129. ἄρῃ B. L. Bar. 1. 2. 130. βάθῃ B. L. 134. ἀμφιρρύτῳ Bar. 1. 2. 148. πλάσσων Bar. 1. L. πλάστων Ἀεὶ Bar. 2. 154. Ἰδὺς λόγος Bar. 1. 2. 161. μικροτέρων B. L. σμικροτέρων Bar. 1. 2. 165. πρὸ ταῦ- B. ταῦ- L. ταῦτ' Bar. 1. 166. Addunt ἄναξ poſt χωρὶς B. L. Bar. 1. 2. 172. ἢ B. L. ταυροπώλα B. Bar. 1. 178. εἶτ' B. Bar. 1. L. 180. μορμῆν Bar. 2. 185. ποίμναισι B. Bar. 1. τόσσον Bar. 1. L. 189. βασιλεῦς B. L. Bar. 1. 2. 190. Σισυφιδῶν Bar. 1. 2. 193. ἄρῃ B. L. Bar. 1. 2. 198. ὁρμᾶτ' ἐν B. L. Bar. 1. 2. 206. Αἴας - - - νοσησας in uno verſu, B. 210. Τελευταίντος L. 211. λέγει Bar. 2. 215. πάθος B. L. 222. αἴθοπος B. L. 223. φόνιλλαν B. Bar. 1. L. 227. οἶμοι B. Bar. 1. 230. χθεῖ Bar. 2. 231. βοτὰ κὴ, ita legit B. omiſſo tamen κὴ initiali in verſu ſequente. 233. κεῖθεν κεῖνον B. L. Bar. 1. 2. 235. τ' ἐμὲ ἔσφαξ' ἐπὶ B. ἔσω σφάζ Bar. 1. ὧν τὴν μὲ ἔσω σφάζ' Bar. 2. ὧν τὴν μὲ ἔσφαξ' L. 236. τὰς δὲ B. L. 243. δαίμων τις Bar. 1. 2. 244. ἀνθρώπων Bar. 1. 245. ἤδη τοι κρᾶτα κα- B. Bar. 1. L. κρᾶλα κρυψάμενον, omiſſo καλύμμασι, Bar. 2. 254. ἄρῃ B. Bar. 1. L. 255. vox τυπεὶς non dividitur, ſed integra huic verſui tribuitur in B. 256. ἄπλατος ἰχθὺς B. L. ἄπλητος ἰχθὺς Bar. 1. 2. 258. Αἴας αἰξας Bar. 1. 2. 259. Φρόνιμον B. Bar. 2. L. totus hic verſus deeſt in Bar. 2. 260. λεύσσῃ Bar. 1. 265. νέμῳ Bar. 1, 2. 277. κακῶν B. 283. ξυναλγῆσι B. 286. ἄμφικις Bar. 2. 290. ἀφορμᾶς L. 294. ἔλαξα L. 295. πάθας B. L. Bar. 1. 2. 297. deeſt τ' in Bar. 1. 300. φοιτᾶν Bar. 2. 301. ὑπαίξας B. Bar. 2. L. 305. ἀπαίξας B. L. 306. σὺν Bar. 2. 307. διοπτεύει Bar. 2. L. 322. βρυχάμῳ Bar. 2. L. 331. Τέκμησα Bar. 2. 339. οἶμοι L. 348. Ἰώ μοι φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμοῖν φίλων, Μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. Ita è tribus verſibus duos tantum facit B. deeſt μοι in Bar. 1. 2. L. 356. Ἰὼ γένος ναίας ἀρωγὸν τέχνας Ἀλίαν ὃς ἑπτὰς ἑλίσσων πλάταν, Ἀλλ' οἵ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα Ποιμνίων ἐπαρκέσοντ', ἀλλά μοι συνδαίξον.

ita verſus hos diſtinguit B. deeſt μοι in Bar. 2. L. 365. δαίοις B. L. 368. οἶμοι Bar. 2. 370. αἲ ter ſolum ponitur in B. L. 372. ὦ δύσμορος L. B. Bar. 1. 2. ὃς χερσὶ μὲ Bar. 2. B. 374. ἐλίκεσι L. 379 ἀπάιτων τ' ἀΐων Bar. 1. 2. 380. Λαερτίᾳ L. B. Bar. 1. 2. κακον Bar. 1. 2. 384. δὴ deeſt. L. B. Bar. 1. 2. 387. ὦ Ζεῦ Bar. 2. L. προπάτωρ L. B. Bar. 1. 2. 390. ὀλέσας Bar. 1. L. βασιλεῖς L. B. Bar. 1. 2. 392. ταῦθ' B. L. κἀμὲ Bar. 2. 394. ἔρεεσθ Bar. 1. 2. L. Ἰὼ σκοτος ἐμὸν φάος ὦ φαεινότατον ὡς ἐμοί, Ἔλεσθε μ', ἔλεσθε μ' οἰκήτορα. B. 395. φαινότατον Bar. 1. φαινότατον Bar. 2. L. 396. Ἔλεσθε μ', ἔλεσθε μ' οἰκήτορα Bar. 1. 2. L. 399. Ἔτ' ἄξιος βλέψαι τιν' εἰς Ὄψιν, &c. B. 401. γ' deeſt Bar. 1. 403. φύγοι Bar. 1. 2. 408. Πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν μὲ χέρσ' φοινεύσι. B. 412. ἀλίρροθοι Bar. 1. L. ἀλίρροτοι Bar. 2. — ἄντρα κὴ Νέμος, &c. B. 414. πολὺν πολύν μοι δαρόν τε δὴ Bar. 1. 2. L. πολύν μοι δαρόν τε δὴ L. 416. — μ' ἐκέτι' Αμπνοὰς ἔχοντα τὸ τις, &c. 419. Ἰὼ B. Bar. 2. 422. ἰδητε Bar. 2. 423. Ἐξιρέω μέγ', οἷον Οὔ τινα Τροία στρατῷ Δέρχθη μολόντ' ἀπὸ Ἑλλανίδος· ταιῦν δ' ἄτιμος Ὧδε πρόκλμαι. B. 425. ἀπὸ L. 427. πρόκλμαι Bar. 1. 2. L. 430. αἲ αἲ cum Circumflex. L. 443. Κράτος B. Bar. 2. L. 444. ἔμαεψ' ἄλλος Bar. 1. 2. 448. ἀπεῖξαν Bar. 1. 452. Huic verſui ſubſternuntur alii duo ſc. Εἰμὶ δηλη θεοῖς γὼ ὡσ' ἔδοξέ πε Καὶ σῇ μάλιστα χέρι, τοιγαρῶν ἐπεὶ Ὡς' σὺ, &c. Bar. 1. 476. κἀνεθεῖσα B. 493. Ξιωνηλάχθης L. 499. δηλίαν Bar. 1. 515. γάρ μοι L. 533. θάνῃ B. 537. τί δῆτα ὡς Bar. 1. 540. μέλῃ Bar. 1. 2. 556. μάθοις Bar. 1. 558. δείξῃς L. 570. δείξῃ B. 572. μέχρις ἃ μυχὰς Bar. 1. 583. τραύματι Bar. 1. 600. εἶτ' ἐμὸν Bar. 1. 603. πᾶσι π. ἀεὶ B. ἀεὶ Bar. 1. 2. 607. λιμώνιδι ποίᾳ μήλων Bar. 1. 2. ποίᾳ μήλων L. B. 608. εὐνόμᾳ L. B. Bar. 1. 2. 609. .... τευχόμβος κακὰν Ἐλπίδ' ἔχων ἔτι μέ ποτ' ἀνύσῃ B. 613. αἴδων Omn. 615. Ἰὼ μοι μοι L. Bar. 1. 2. Ἰὼ μοι μοι μοι B. 618. πρὶν δῆποτε Bar. 1. 2. L. 619. κρατεῖντ' ἐν ἄρῃ Omn. 620. φρενὸς εἰσόταις omiſſo γ', Omn. 622. χερσὶ Bar. 1. 2. χερσὶν L. 623. μέγις' Bar. 1. 2. L. 631. φρενομώρως B. Bar. 1. L. 638. σίρνοις Bar. 1. L. 641. κρίσων L. ἀίδᾳ Omn. 645. μάτην Bar. 1. 2. 644. Ἄριστος deeſt. B. Bar. 1. 2. 649. τλάμον Bar. 1. 653. αἰακιδῶν Omn. 654. deeſt γε Bar. 1. 656. φύει τἄδηλα Bar. 1. 666. μολών τε B. L. 676. μαθησόμεθα Bar. 1. 2. 677. τιμῇ Bar. 1. 2. 683. σκοίμησο Bar. 2. 686. γνασόμεθα Bar. 2. 694. ἴσω Bar. 2. 697. σημάνατε Bar. 2. 703. .... Πάν. Ὦ Πὰν, &c. B. Ἰὼ ſemel tantum legitur, ut & Παι in verſu ſequenti. Bar. 2. 705. χιονοτύπᾳ B. Bar. 1. Ἧς 707. χορεύτοις Omn. 708. νύσια B. Bar. 1. 709. ὀρχήματ' B. Bar. 1. L. 722. θίσμι' B. Bar. 1. 2. 725. μακρὸς Bar. 1. 2. Πάντ' ὁ μέγας χρόνος παραίνῃ τε κὴ φλέγῃ· Κυδεῖν ἀναυδήτον φατίξαι Μ' ἂν, εἴτέ γ' ἐξ ἀέλπτων. ita B. 726. κὐδεῖν Bar. 1. L. Κὐδεῖν ἀναυδήτων φατίξαιμ' ἂν Εἴτέ γ' ἐξ. Bar. 2. 728. μετεγνώσθη B. L. 729. θυ-

729. θνμὸν Omn. 735. ὀνείδησιν Bar. 2. 736. καὶ ὅτις B. 738. σύναιμον . . . . ἀρκέσῃ Bar. 1. 2. 741. κολεῶν L. 742. προσώτατα Bar. 2. 744. ἡ μὴν B. 748. ἰὼ ter legitur. in Omn. 754. τι B. 761. εἷος Bar. 2. 809. πάρεις σὰεῖνος Bar. 2. 816. ἀνθυλίες Bar. 1. ἐσπερίης B. 836. λαχεῖν Bar. 1. 2. 837. φάσθαι Bar. 2. 866. μόλων Bar. 1. 878. πᾶ ter. B. L. 880. αὖ pro γὰρ B. 886. βελῶν Omn. 889. ἀλιαδῶν Bar. 1. 2. 894. deeſt γε in Omn. 895. . . . Πλαζόμενον Λεύσσων ἀπύοι B . . . . πλαζόμενον Λεύσων ἀπύοι Bar. 1. 2. L. 897. Σχέτλια γὰρ ἐμέ γε τ̓ μακρῶν ἀλάταν Πόνων, ἐρίῳ μὴ πελάσσαι δρόμῳ Bar. 1. 2. L. 900. λεύσειν Bar. 1. 2. 901. Ἰὼ bis in Omn. 905. Τέκμησαν Bar. 2. 910. Ἰὼ Bar. 1. 2. L. 911. Ἰώ μοι κατέπιφνες ἄναξ Τόνδε σωναύταν. Ἰὼ τάλας, ἰὼ ταλαίφρων γύναι. L. ἰώ μοι. Bar. 1. 2. 913. ἰὼ τάλας B. Bar. 1. 914. ἰὼ ταλαίφρων B. Bar. 1. 915. τᾶδ' B. 916. ἆρ' L. 919. ἰώ μοι Bar. 2. 920. οἷος Bar. 1. 2. αἱμαάχθης B. L. 921. τ̓ deeſt Bar. 1. 2. B. L. 925. poſterius ὁ deeſt Bar. 2. 932. βασάσῃ Bar. 1. B. L. 937. 938. Ἔμοιλες τάλας, Ἔμοιλες χρόνῳ Bar. 1. 2. B. Ἔμοιλες χρόνῳ L. 943. ὦ μόφρων Bar. 2. 946. ἄρ' ἦν σὰεῖνος Bar. 1. 2. ἄραγ'— ἆρ ἦν B. 949. Ἀχιλλέως deeſt Bar. 1. 2. B. L. ἔκτ' B. L. 951. ἦπαρ ἦδη γενναῖα Bar. 1. 2. 959. νᾶϊν Bar. 1. 2. B. L. 961. Ναυδόον ἔργον Ἀτρεΐδᾶν τῶδ' ἄχη Bar. 1. B. L. Ἀτρεΐδᾶν Bar. 2. 965. κἀμοὶ deſunt B. L. 970. πολύτλας Bar. 2. 971. ταῖς Bar. 1. 2. B. 974. πού τι διπλαῖ βασιλῆες Bar. 1. 2. B. βασιλῆες L. 980. ἴσησι Bar. 2. 984. πᾶς δῆτα B. L. 989. Ἰὼ ἰώ μοι μοι B. L. 1007. ἐγγόνοι Bar. 1. 1010. σὰεῖνος B. L. 1013. Ὁδὸς δ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ Bar. 1. B. 1019. κλύων δείλαιος Bar. 1. 1038. ἀπορριφήσεμαι Bar. 1. L. 1047. τὴν τύχην B. 1050. Ἐγκάμπτει' Bar. 2. 1054. ἀδὴς Bar. 1. 1055. ἂν pro ἢν L. 1072. Ἄγε Ἀχαιοῖς . . . φίλων Bar. 2. Ἄγε L. 1078. αἰχίσῳ μόρῳ Bar. 1. 1087. θανόντος γ' ἄρξομαι B. L. 1095. αἰδὼς Bar. 2. 1105. ἂν τυτώμεθα Bar. 1. 1119. στρατηγὸς Bar. 2. 1132. σύαιμος L. 1135. δὲ deeſt Bar. 2. 1143. ὡς δεινὸν τρέφει B. L. 1150. παρόν. Bar. 1. 2. 1151. αὐτᾷ ſpiritu leni Bar. 2. 1153. Μισῶν' ἐμίσει Bar. 1. 2. 1155. δικαιᾶς ἀεὶ Bar. 1. 1162. Ναύτας L. 1164. κρυφεὶς B. L. 1165. ναυτίλῳ Bar. 1. B. L. 1187. πλησίοι Omn. 1189. ἐξελεῦντες Bar. 1. 2. 1202. ἀρύγετ' L. 1206. γ' deeſt B. 1214. ἔδειξεν Bar. 2. 1215. ἄρη L. 1216. ἰὼ πόνοι Omn. 1218. σὰεῖνος B. L. 1219. βαθεῖαν Bar. 1. 1221. ὄπλοσιν L. 1229. Καὶ πρὶν μὲ ἐννυχίοι Omn. 1230. προβαλὼ Bar. 2. 1234. γενοίμαν Bar. 1. 2. 1242. μοι ἰὼ Bar. 1. 1247. ὑψηλ' ἐφώνης Bar. 2. B. L. 1258. φανέμεθ' Bar. 1. 1270. πλοῦραν B. L. 1285. σωκηρῶν λόγων Omn. 1289. κἀνόητ' B. 1291. ὑμᾶς ἐντὸς ἐσκεκλεμμένους Bar. 1. 1307. ποῖ βλέπων Bar 1. 2. B. 1308. πρᾷον Bar. 2. 1314. ἐλθοῖς B. L. 1320. κείνῳ Bar. 1. Ἀλκμωνίης γαίᾳ Bar. 2. L. 1332. ἡ ἐμοὶ Bar. 1. 1346. ξυμπρεπτμοῖν Bar. 1. L. 1348. φίλων Bar. 2. 1358. ἀφικόμεθα Bar. 1. 1359.

ὦδίκως γ' ἀτ. Bar. 1. 1374. ἡ 'ρετή μι Bar. 1. 2. 1375. βροτοῖς Omn. 1386. γ' deeſt in Bar. 1. 2. 1396. ἐλεῖπεν Bar. 1. 1403. ἀτιμοῤῥόντητος Bar. 2. 1410. Λαίρτα B. 1421. ταχύστι Bar. 2. B. L. 1426. Παῖ, σὺ δὲ πατρὸς γ' ὅσον ἰχ... Omn. 1427. θιγὼν πλοῦρᾶς B. L. 1428. τᾶσδ' L. 1433. κἀδάνι Bar. 2. B. L.

Variæ Lectiones in Ajacem *ex Edit. Ald.* Venetiis 1502. *& Edit.* Turneb. Par. 1553.

Verſ. 6. Ταχίνα Ald. 28. νέμει Ald. 32. legitur & αἴσω 37. legitur quoque τ' σῆς κυνηγίας. 52. leg. ἀνέκάσω. 64. κἀχ Ald. 71. αἰχμαλωτίδας Ald. 75. ἄρης Ald. 80. ἐν δόμοις Ald. 82. pro ἰδεῖν, ὄκνῳ Ald. 86. comma poſt ἄν in Ald. tum vero πᾶν pendet ex τεχνωμένω. 107. κερδανεῖς Turneb. 112. χαίρειν 'Αθάνα, Ald. 114. ἡ δὲ Ald. ᾧ δὲ Turneb. 122. comma poſt δύσλωον in Ald. 127. legitur ὑπερκομπον, à Scholiaſte. 130. βάθει Turn. 148. πλαοῶν Ald. 160. μικροτέρων Ald. 166. inſerit ἄναξ poſt χωρὶς Ald. 180. μορφὰν Ald. 185. τόσον ἔν ποίμναισι πιτνῶν Ald. 189. βασιλεῖς Ald. 193. ἄρη Ald. 208. leg. ἀημοερίας. 222. αἰθοπᾷ Turn. 233. ᾤμοι κεῖθεν, κεῖθεν Ald. Turn. 235. τὴν μὴ, ἴσω Ald. 236. τὰς δὲ Ald. 245. κράτα — proximo verſu καλύμ. κρυψάμ. Ald. 256. ἄπλατος ἴχῃ Ald. 258. αἴξας Turn. 259. φρόνιμον Ald. 295. πάθας Ald. 301. ἐπαίξας. 305. ἀπαίξας Ald. ſed Turn. ἐπαίξας in margine. 322. βρυχώμενος Ald. 335. βοᾶν Ald. 348. μοὶ deeſt, Ald. 356. μοὶ deeſt, Ald. 367. οἶμοι Ald. 372. ὦ Ald. χερσὶ μὴ Ald. 374. ἐλίκεσι — καὶ Ald. 380. Λαερτίκ Ald. 384. δὴ deeſt, Ald. 387. ὦ — προπάτωρ Ald. 390. ὀλέσας βασιλεῖς Ald. 392. ταῦς Ald. 394. 395. ἔρις ὦ φατεινότατον Ald. 396. ἔλισθέ μ' ἔλισθέ μ' Ald. 399. τίν' Ald. 401. γ' deeſt Ald. 412. ἀλίῤῥοθοι Ald. 414. μὲ δαῄοντε δὴ Ald. 415. τροίαν Ald. Turneb. 416. μ' ἐκέτι Ald. 419. Σκαμάνδροιο Ald. 420. εὔφρονες. 421. μὲ Ald. 427. πρόκειμαι Ald. 438. τροίας Ald. Turn. 443. κράτος Ald. 448. ἀπῆξαν Turn. in marg. 499. θάλιον Ald. 515. ιοι Ald. 530 ἴδω Ald. 567. κοινὴν Ald. 572. pro ἄν leg. ἔ Ald. 583. θρηνεῖν Ald. 603. πᾶσι Ald. 607. ποᾳ μηλων Ald. 613. ἀίδαν Ald. 615. pro ὦ, ἰὼ Ald. 618. δ'ποτε Ald. 619. pro νικῶντ', κρατῶντ' Ald. 620. φρενὸς οἰοβότας Ald. 622 χερσὶ μέγις' Ald. 631. Φρενομώρως Ald. 638. ςέρνοις Ald. 644. deeſt Ἀρεος Ald. 654. deeſt γε Ald. 677. τιμῇ *honori, optime,* ſequitur enim τιμαῖς ὑπείκει Ald. 702. deeſt ἐν Ald. 704. ἀλί-

704. ἀλίπλακτι Turn. in marg. 712. πελαγαίων Turn. 726. κἀδὲν Ald. 727. ἀναύδητον φατίξαι μ' ἂν, εὖτε leg. Ald. 736. ὅτις Ald. 738. ἀρχέστᾳ Turn. 790. θεοῖς Turn. in marg. 791. τοιαῦθ' Ald. 812. ὦ ὑθρωπε Ald. 862. μάντεως Ald. 816. ἀνθηλίους Ald. & Turn. in marg. 836. λαχεῖν Ald. 842. προσρίπτω Turn. in marg. 880. pro γὰρ, αὖ Ald. 890. ἕδρας Ald. 894. deest γε Ald. 895. 896. πλαζόμενον λεύσσων Ald. 897. 898. ἐμὲ γε τ' ωακρῶν ἀλάταί πονῶν Ald. 910. 911. ἰὼ Ald. 912. deest τ' Ald. 913. 914. ἰὼ, ταλαίφρων Ald. 921. deest τ' Ald. 937. deest δὴ Ald. 938. ἔμοιμας χρόνῳ σεσόφρον Ald. 946. μίγας ἀφ' ἧν Ald. 949. deest Ἀχιλλέως Ald. 961. 962. ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν Ald. 965. deest κὴ μὴν Ald. Ibid. ἄγανγ'. 970. πολυ- Ald. 988. deest τε Ald. 1013. ὁδὸς δ' ὁδῶν ἁπασῶν ἀνιάσασα δὴ Ald. 1041. παῦροι, recte, Ald. 1072. ἄγγ Ald. 1078. αἰχίσω Ald. 1083. ἐκβεβλημμένον Turn. 1143. pro μέγαν — δεινὸν Ald. 1165. ναυτίλῳ Ald. 1202. ἀρήγετ', ἴς' Ald. 1214. ἔδηξεν Ald. 1219. βαθεῖαν Ald. 1229. κὴ πρὶν μὴ σὺν χίτι Ald. 1247. ἐφώνῃς Ald. & Turn. in marg. 1285. pro πόναν, λόγων Ald. & Turn. in marg. 1320 γόνῳ Ald. & Turn in marg. 1375. ἔκπληκτοι Ald. 1426. Παῖ σύ δε.

FINIS AJACIS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς παρεσβύτης, ἤτοι παιδαγωγὸς, δεχηὺς τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸν φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί. ὁ δὲ τροφεὺς ὑπεξέθετο τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα παρὰ τὸν Στρόφιον, καὶ δι' εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ, δείκνυσιν αὐτῷ (ὡς εἴρεται) τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπηκοίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΡΑΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἀπειρόκαλον τὸ λέγειν ὅπη δὴ τρόπον τὰ κατὰ μέρος τὴν Ἰθάκης ἡ Ἀθηνᾶ ἔδειξε τῷ Ὀδυσσεῖ, ὅπως ἔδῃ καὶ τὸν παιδαγωγὸν τῷ Ὀρέστῃ δεῖξαι. τῷ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι δείκνυσιν ὁ παιδαγωγὸς, τῷ δὲ εἰδότι ἦν ἡ Ἀθηνᾶ. ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ δεδήλωκεν ὁ ποιητὴς, τὸν τόπον τῆς σκηνῆς, τὸν τρόπον ὡς παρέλαβεν αὐτὸν παρὰ τοῦ ἀδελφῆς, καὶ πρὸς τὸν Στρόφιον ἐξέθετο· τὸν καιρὸν ἐν ᾧ πάρεσιν εἰς τὰς Μυκήνας. τὸν συνόντα, ὅτι Πυλάδης. φησὶ γὰρ ὑποκρινόμενος, Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν, ἐν τάχει βεβουλεύσθον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ τροφός.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

SOPHO-

SOPHOCLIS ELECTRA.

PERSONÆ Fabulæ.

PÆDAGOGUS.
ORESTES.
ELECTRA.
CHORUS *ex Virginibus Indigenis.*
CHRYSOTHEMIS.
CLYTEMNESTRA.
ÆGYSTHUS.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ,
ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ,
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ, ΧΟΡΟΣ,

Ἰαμβοί.

Παι. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ὀκεῖν ἐξεστί σοι
Παρόντι λεύσσειν, ὧν προθυμοῦ ἦδ' ἀεί.
Τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, ὥς πόθῃς, τόδε,
Τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης. 5

Αὖτη

1. Ὦ τοῦ στρατηγήσ.] Πολλάκις παρατηρῆμεν ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσι· καὶ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος· ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον. 2. Νῦν ὀκεῖν' ἐξεστί σοι] προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται, σκοπέϊνταν ἡμῶν τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν. 3. Ὧν προθυμοῦ ἦδ'] ἤγουν ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. ἦθα δὲ, ὑπῆρχες. ἔστι δὲ Ἀτticισμὸς, ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμεις. 4. Τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος] Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνας· οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνας καὶ Ἄργος φασίν. Ἄλλως. Ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ· ὡς Ὅμηρος, Ἄργος τε Σπάρτη τε. παλαιὸν δὲ, ἢ ὅτι Ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν, ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. ἔστι δὲ ἔτι καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δηκνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ' ἐρανοῦ πρῶτον σπεῖσε κατηνέχθη. Ἄλλως. τὸ παλαιὸν σύνοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ Ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν. σύνοτε δὲ καὶ πρός τι ἐστὶν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονὸς, οἷον παλαιὰ πρᾶξις, ἢ πάλαι γεγονυῖα. καὶ ἁπλῶς τὸ παρωχηκός· ἢ τὸ πάλαι μὲ τὴν ἀρχὴν εἰληφὸς, ὃ μὴν δὲ παυσάμενον· καθ' ὃ λέγεται παλαιὸν Ἄργος. Ἄργος δὲ τὰς περὶ τὰς Μυκήνας χωρία λέγει· καὶ αὐταὶ αἱ Μυκῆναι λέγονται Ἄργος. Μυκῆναι δὲ ἡ προκαθεζομένη τοῦ Ἄργους πόλις· ὥσπερ Σπάρτη, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας· Λακεδαιμονία δὲ, τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ Ἄργος καὶ ἡ Λακεδαιμονία σύντοις τοῦ Πελοποννήσου. 5. Τῆς οἰστροπλῆγος] τοῦ οἴστρου, ἤγουν μανίας, πληγείσης. τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω εἰ μὲ εἰς ος λήγει, παθητικά εἰσιν ἀεὶ (οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἃ λέγε) ἐπὶ τοῦ πεπληγέναι τὴν γνώμην καὶ σκιρπέντων) εἰ δὲ εἰς κῆ, ἐνίοτε μὲ ἐνεργητικὰ (οἷον βυβλῆξ τὸ κέντρον

τὸ

PÆDAGOGUS,
ORESTES, ELECTRA,
CHRYSOTHEMIS, CHORUS.

Iambi.

Pæd. O Agminum ductoris ad Trojam olim
Agamemnonis fili, nunc ea licet tibi
Præsenti cernere, quorum fuisti semper cupidus.
Vetus enim illud Argos, quod desiderabas, hocce,
Æstro percitæ nemus Inachi filiæ: 5
Hoc

τὸ τ' βᾶν πλῆτ]ον) ἐνίοτε καὶ παθητικὰ, οἷον παραπλὴξ, ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας· καταπλὴξ, ὁ σιωεχῶς πεπληγμένος, καὶ καταπλὴξ Εἰλείθυια, ἡ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα (εἰσὶ δὲ Εἰλείθυιαι οἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τ' τόκων θεαὶ) καὶ οἰστροπλὴξ σύταῦθα, ἡ οἴστρῳ (ἤγουν μανίᾳ) πληγεῖσα ὑπὸ τ' Ἥρας. ταύτης γὰρ ὁ Ζεὺς ἐραθεὶς μεταβέβληκεν αὐτὴν εἰς βᾶν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν Ἥραν· ἡ δὲ γνᾶσα, τ' κύνα τ' Ἄργον τ' πανόπλῳ ἐπέστησε φυλάτ]ῃν αὐτὴν, ὃν Ἑρμῆς ὑπὸ τᾶ Διὸς πεμφθεὶς ἀπέκ]ενε. ἡ Ἥρα δὲ μὴ κατέχ]ν δυναμένη τὴν ζηλοτυπίαν, εἰς μανίαν αὐτὴν ἔτρεψεν. ἡ δὲ ὑπὸ τ' μανίας ἐλαυνομένη τὸ Ἰόνιον διεπέρασε πέλαγος, ἀφ' ἧς καὶ Ἰόνιον ὠνομάσθη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 3. Ὧν πρόθυμος] αὕτη ἡ γυνὴ ἐ, καθὰ οἴονταί τινες, ἐτί, λέγοντες, ὧν εἰς θέαν ἐλθεῖν (τᾶτο γὰρ λαμβάνουσιν ἔχωθεν) ἥδε πρόθυμος· ἀλλὰ πρὸς τὸ πρόθυμος, καθάπερ φαμὲν, οἰκεῖός εἰμι τᾶ δεῖνος, ἕτω καὶ πρόθυμος. ἰτέον δὲ ὅτι λέγ τᾶτο παλαιὸν τὸ Ἄργος λέγ· λέγ τὸ τ' πρῶτον αὐτᾶ οἰκισὴν Ἄργον γηγενῆ εἶναι. ἢ παλαιὸν λέγ, ὡς πρὸς τ' Ὀρέτ]ν, ἀντὶ γὰρ ὁ πάλαι οἶθα· ὅπερ ἔ τοσᾶτον ἔχεται λόγε. 5. Τῆς οἰστροπλήγος] ἢ τ' τᾷ οἴστρῳ καὶ ἔρωτι γὰρ Διὸς πληγείσης· ἢ οἶστρον λέγ ὃν αὐτὴ ἡ Ἥρα ἐπέβαλεν, ὅτε ταύτην εἰς βᾶν Ζεὺς μετέβαλε, βελόμενος ἐκείνῳ λαθεῖν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1. Ὦ τᾶ στρατηγήσαντος] προσφωνητικὸν προοίμιον. σύταῦθα δὲ καὶ πρότασις. 4. Τὸ γὰρ παλ.] κατασκευή.

SCHOL. INED. 5. Τῆς οἰστροπλήγος] Τῆς πληγείσης οἴστρῳ καὶ μανίᾳ, καὶ εἰς βᾶν μεταβληθείσης θυγατρὸς τᾶ Ἰνάχε τὸ ἄλσος, ἐτὶ τόδε δηλονότι. *Bar.* Ἄλσος] Ἤγουν, δρυμὼν, καὶ λόχμη, ὁ σύνδενδρος

Αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
Ἀγορὰ Λύκειος· ὁ δ' ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
Φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
Πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε·
Ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
Πρὸς σῆς ὁμαίμου κ' ἀσπιγνήτης λαβὼν,
Ἤνεγκα, κἀξέσωσα, κἀξεθρεψάμην
Τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
Νῦν οὖν, Ὀρέστα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
Ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας,

Ἑῷα

τόπος. ἐρίπνη δὲ, ὁ ἀνεσηκὼς τόπος καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενος. νάπος δὲ ποιητικῶς. ἡ νάπη λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἡ κοιλότης τοῦ ὄρους. L. B. Παραγενόμενος ἦν εἰς τὸ Ἄργος ὁ τροφεὺς, δείκνυσιν Ὀρέστῃ τὴν πόλιν λέγων· τόδε ἐστὶ τὸ παλαιὸν Ἄργος, ὅτινος ἐπόθης. λέγω δὲ, τὸ ἄλσος τοῦ Ἰνοῦς, τοῦ θυγατρὸς τοῦ Ἰνάχου, τοῦ εἰσποιήσαντος, αὕτη ἐστὶν ἡ Λύκαιος ἀγορὰ τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ. ὅτος δὲ ὁ ἐξ ἀριστερᾶς ναὸς ὁ κλεινὸς, ἔστι τοῦ Ἥρας. ὅπου φθάνομεν λέγειν, ὁρᾶν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους. *Bar.*

6. Αὕτη δ' Ὀρ.] σὺν ἀπ' ἄλλου τινὸς ποιεῖται τὸν δεῖξιν ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἀρχαιότατον κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἄργει ἀγοράν, ἐν ᾧ καὶ πῦρ ἀπόκειται, ὡς ὑπ' ὀλίγον εἰρήκαμεν. ἔστι δὲ καταντικρὺ τοῦ νεμέου Διός. παραγενόμενος ἦν εἰς Ἄργος ὁ τροφεὺς δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει (λέγων, ἔστιν οὖν ἄπωθεν τῶν Μυκηνῶν, ἀλλ' ἐξ ἀπόπτου φαίνεται) καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἥρας ἐξ ἀριστερᾶς ὄντα Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ Κορίνθου εἰσιοῦσι· λυκοκτόνον δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, οἱ μὲν ἀφ' τὸ νόμιον εἶναι τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν (διὸ καὶ λύκους αὐτῷ φησὶ θύεσθαι ἐν Ἄργει) οἱ δὲ ἀφ' τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον, ὡς καὶ τὸν Ἀρτέμιδος τοὺς ἐλάφους. ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τοῦ Ἀργείων ἐγχαράττεσθαι φασι λύκους, ὡς καὶ τοὺς γλαῦκας Ἀθηναῖοι. 7. Ἀγορὰ Λύκειος] τόπος ἔνθα συνηθροίζοντο, ὅτινες ὀνομαζόμενοι· ἦν δὲ ἀφιερωμένος τῷ Ἀπόλλωνι. λέγει δὲ ὁ Ἀπόλλων Λύκιος· Λύκιον δὲ ἐθνικὸν, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. Ὁ ὑξ ἀριστερᾶς] ἔστι γὰρ ἐξ ἀριστερᾶς τοῦ Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ Κορίνθου εἰσιοῦσιν, Ἥρας ναός, ἐκ Φωκίδος δὲ παραγενόμενοι,

Hoc autem, mi Oreſtes, Lupicidæ Dei
Forum Lycæum: at illud à læva
Junonis celebre templum; quò vero pervenimus,
Dic *te* Mycenas opulentas cernere,
Plenamque cædium Pelopidarum domum:
Unde te, cæſo jam patre, ego olim
A conſanguinea tua, & ſorore, acceptum
Abſtuli, & ſervavi, & enutrii
Huc uſque ætatis, paternæ vindicem cædis.
Nunc igitur, Oreſtes, & tu chariſſime hoſpitum
Pylades, quid facto opus eſt ocyus deliberandum:
Namque jam nobis lucidum ſolis jubar

Matutinos

ραγενόμμοι, Ἀφ' Κορίνθυ πεποίλωται τὴν ὁδόν. 8. Οἳ δ' ἱκάνομδν] ὅποι κατελάδομεν. 9. Φάσκειν] θέλε φάσκειν, ἤγυν φάσκε, λέγε. Συταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ βεδαίως ἐπίσασο. Τὰς Πολυχρύσυς] Ὅμηρ☉, πολυχρύσοιο Μυκήνης. 10. Πολύφθορόν τε] ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ κὴ φόνοι ἐγένοντο. 11. Ἐκ φόνων] ἀφ' ἧ χρόνυ ἐγένοντο οἱ φόνοι τῦ πατρός συ. 12. Ὁμαίμυ κὴ κασιγνήτης] ὁπ παραλήλυ. 14. Τοσόνδ' ἐς ἥδης] τὸ βραχὺ τ ἡλικίας δηλοῖ, ὡς ☉ παιδαρίυ ὅπω βαδίσαι δυναμένυ. ἤγυν εἰς τοσῦτον μίτρον ἥδης, ἤγυν μέχρι τοσαύτης ἀκμῆς ἡλικίας. 15. Φίλτατε ξένων] κυρίως ξέν☉, ὁ φίλ☉ ὃν ἂν ποιήσῃ τὶς ἐν τῇ πατρίδι ἀπὸ ξένης ἐλθόντα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 6. Λυκοκλόνυ θεῦ] λυκοκλόνος ὁ Ἀπόλλων καλεῖται, ὡς ποτε λύκον κλείνας. τὸ δὲ ἀληθὲς ὅτως ἔχει, Ἀπόλλων ἀλληγορεῖται εἰς ἥλιον, ὃ τῇ παρυσίᾳ τὸ λυκόφως ἀφανίζιται, λύκυ χροιὰν ἔχον, διὸ κὴ τέκμωρα ἔχει. τόπος ἦν ἐν Ἄργει ἦν λυκοκλόνυ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἔχων, κὴ προσαγορδύομενος ἐντεῦθεν Λύκιος ἀγορά. 17. Ἡλίυ στέλας] ἢ τὸ στέλας αἰτιατικὴν νοητέον, τὸ δὲ φθέγματα εὐθεῖαν, ὅτως, ὡς ἤδη τὰ πρωῖνὰ φθέγματα τ ὀρνίθων σαφῆ, κινεῖ κὴ φέρ ἡμῖν τὸ λαμπρὸν φέγ☉ ☿ ἡλίυ· τῦτ' ἔστιν αἱ ὀρθριναὶ τ ἀλεκτόρων ᾠδαὶ ἢ μῦσαι ἡμῖν ἤδη μαντεύονται. ἢ τὸ μὲ στέλας ἕσω εὐθεῖα, τὸ ☽ φθέγματα αἰτιατικὴ, ὅτως, ὡς ἤδη τὸ λαμπρὸν στέλας ☿ ἡλίυ κινεῖ κὴ φέρ ἡμῖν σαφῆ τὰ ἑῷα κὴ πρωῖνὰ φθέγματα τ ὀρνίθων. τῦτ' ἔστιν, ἤδη προϊῦσα ἡ ἡμέρα τὰς ὀρθρινὰς ἡμῖν φωνὰς τ ὀρνίθων ἀνίσησι. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 15. Νῦν δ'] βάσις.

SCHOL. INED. 9. Φάσκε] Θέλε λέγε. ἤγυν, νόμιζε ὁρᾶν Μυκήνας τὰς πολυπλύτυς. ὁκ ἄποδεν τῶν Μυκηνῶν ἐστὶ τὸ Ἄργ☉, ἀλλ'

Ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ·
Μέλαιναί τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
Πρὶν ἔν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
Ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ὄνταῦθ' ἐμοὶ
Ἰν' ἐκπέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
Ορ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν πρεσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
Σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων
Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπώλεσεν,
Ἀλλ' ὀρθὸν ὦς ἵησιν· ὡσαύτως δὲ σὺ
Ἡμᾶς τ' ὀτρύεις, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπῃ.
Τοιγάρ, τὰ μοὶ δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδου,

Εἰ

ἀλλ' ἐξ ἀπόπλου φαίνεται. *Bar.* 10. Πολύφθορον τόδε] Ἤγνω, καὶ τὸ πολυπαθὲς καὶ δυσυχὲς οἴκημα τῶν Πελοπιδῶν τοῦτο ἐστί. *Bar.* Πολύφθορον] ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ ἐγένοντο. L. B. 11. Ὅθεν] Ἤγνω, ἀφ' ἵππων οἰκήματος. *Bar.* 15. Σὺ φίλτατε ξένων] Ἤγνω, σὺ ὦ Πυλάδη φίλτατε ἀπὸ τοῦ φίλων. ὁ Πυλάδης γὰρ ἦν ἐξάδελφος πρῶτος τοῦ Ὀρέστου. *Bar.* 19. Μέλαιναί τ' ἄστρων] ἐχρῆν ἔτως εἰπεῖν, μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν· ὡς τὸ, Ὁ δὲ χαστάμενος πελεμίχθη. ἢ ἔτως, ἐκλέλοιπε τὰ ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφρόνη. ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν. 21. Ξυνάπτετον λόγοισιν] ἤγνω συνέχεσθ' ἀλλὰ λόγων. Ἐμοὶ] ἀντὶ τοῦ ἐσμόν. ἀναλογώτερον δὲ τὸ ἐμοὶ τοῦ ἐσμέν· ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ ἐσμόν. πλεονασμῷ τοῦ σ. 22. Ἀκμὴ] σπουδή. πιθανῶς δὲ ἐγείρει τὴν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις ἃ ταχέως συμβουλεύει τελεσθῆναι. 23. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν] διδάσκει ἡμᾶς μεθ' οἵων ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ποιεῖν καὶ λέγειν. 24. Ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς] τὸ εἶναι πιστὸς εἰς ἡμᾶς. 25. Εὐγενὴς] ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς φιλόφαινος καὶ τὸ γένος. γένος γὰρ, καὶ ἡ πατρὶς καὶ ἡ γενεά. εὐπατρίδαι δὲ παρὰ Ἀθηναίοις οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τοῦτο φιλόφανεῖς. οἷον οἱ διὰ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπὶ πλέον τῆς εὐπατρίδων. ὥστε εἴτις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής. ὁ μὴν εἴτις εὐγενὴς, καὶ εὐπατρίδης. εἴη γὰρ ἂν κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εὐγενὴς, ὁ

κατὰ

Matutinos movet avium cantus claros,
Atraque ſtellis defecit nox.
Priuſquam igitur quiſquam hominum exeat tecto,
Conferte conſilia: ibi enim ſumus
Ubi non amplius ſegnitiæ *datur* locus, ſed *inſtat ipſe* agendi articulus.
Or. O chariſſime famulorum, quam certa mihi
Indicia exhibes *viri* in nos benevoli natura.
Sicut enim equus generoſus, licet ſit ſenex,
Rebus in trepidis non animos amittit,
Sed aures arrigit; ſimiliter & tu
Noſque incitas, & inter primos ipſe ſequeris.
Proinde conſilia *tibi* exponam *mea*, tu vero
Acutas aures meis dictis præbens,

Si

κατὰ τὴν πατρίδα. ὡς σὺ ταῦθα εὐγενὴς ἵππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθῆς γένους, ἐμὴν ὁ εὖ ἔχων ἕνεκα πατρίδος. ἐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἵπποι πατρίδας. ἀπὸ τούτων εὐγενὴς ψυχὴ, εὐγενὴς λόγος, καὶ εὐγενὲς ἦθος. 26. Ἐν τοῖσι δεινοῖς] σὺν τοῖς πολέμοις. 28. Ἐν πρώτοις ἕπῃ] ἀκολουθεῖς. διὰ τὴν ἀπὸ δὲ γήρως εὐβουλίαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 19. Μέλαινά τ' ἄστρων] Ἀφ' ὃ σὺν νυκτὶ τὰ ἄστρα φαίνεται, ἀφ' τούτου ταύτην συλλελοιπέναι τούτων φησὶν ἧς ἀπιούσης ἐδὲ ἄστρα δείκνυται. 24. Εἰς ἡμᾶς γεγὼς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, γεγονέναι εἰς ἡμᾶς ἱσθλὸς, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὁ ἐ κρεῖττον. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 23. Ὠφίλατ'] δεύτερον προοίμιον, προσφωνητικὸν καὶ αὐτό. 25. Ὥσπερ γὰρ] κατασκευὴ τ προτάσεως σὺν παραδείγματος. 29. Τοιγὰρ, τὰ] βάσις καὶ πρεκατάσασις.

SCHOL. INED. 19. Μέλαινά τ' ἄστρων] Νυκτὸς γενομένης φαίνεται τὰ ἄστρα. ἀ μὲν ἀφ' τὸ ἄστρα εἶναι γίνεται νύξ. διὸ τὰ ἄστρα λέγεται τ νυκτὸς, ἀ μὲν ἡ νὺξ τ ἄστρων· εἰ δὲ ἐποίει τὰ ἄστρα τὴν νύκτα, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἐγίνετο τῇ ἀπουσίᾳ δ ἡλίου, ἐλέγετο ἂν καὶ νὺξ τῶν ἄστρων, ὡς ἡμέρα ἡλίου. νυνὶ δὲ, ἡλίου μὲ ἡμέρας λέγεται, διότι αἴτιος ἐστὶ τ ἡμέρας. καὶ ἡμέρα ἡλίου λέγεται, διότι ὑπὸ τοῦ ἡλίου γίνεται. ἄστρα δὲ νυκτὸς μὴ λέγεται, διότι νυκτὸς ὅσης φαίνεται. νὺξ ἄστρων ἀ λέγεται· διότι ἐκ ὑπὸ τ ἄστρων ἡ νὺξ γίνεται. L. B. 26. Θυμὸν] Ἀντὶ δ θυμοειδῆς καὶ διεγηγερμένος, ἤγαγεν τὴν προθυμίαν. L. B.

Εἰ μή τι καιρῷ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
Μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
Δίκας ἀροίμην τῷδ' φονευσάντων πάρα,
Χρῄ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα· 35
Ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε κἀ ςρατοῦ,
Δόλοισι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
Ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμην,
Σὺ μὴ μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
Δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον. 40
Ὅπως ἂν εἰδὼς, ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε κἀ χρόνῳ μακρῷ
Γνῶσ', ὡς ὑποπτεύσωσιν ὧδ' ἠνθισμένον.

Λόγῳ

31. Εἰ μή τι καιρῷ] εἴ τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι, μεθάρμοσον, ὅ ἐστιν, ἐπανόρθωσον. ἔστι δὲ ἀγάσασθαι τὸν νεανίσκον ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκας ὁ Φαίνεται. ἐπὶ μουσικῆς ἢ κυρίως λέγεται τὸ μεθαρμόζειν, ἤγουν τὸ μετατιθέναι τὴν ἁρμονίαν. 32. Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην] ἀφ' τῆς διηγήσεως ταύτης τὸ λεῖπον τῆς ἱςορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν. 34. Ἀροίμην] ἀντὶ τοῦ λάβοιμι. ἀραίμην, μακρὸν τὸ α, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀορίςου ἀρείμην δὲ, βραχὺ, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. 35. Χρῄ] ἔχρησεν, ἀνεῖλεν. 36. Ἄσκευον αὐτὸν] ἢ αὐτὸν τὸν Αἴγισθον ἀπαρασκεύαςον ὄντα, ἢ τὸν Ὀρέςην, οἷον μὴ μὴ πολέμου ἐπεμβῆναι. 40. Ἴσθι πᾶν] διεξέργασαι τὰ πραττόμενα. 42. Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε] οὐ πιθανὸν χάριν ἔστως εἶπε. ἐ μὴ γὰρ ἀναγνωρίσωσιν, ὡδ' ὑποπτεύσουσιν, ἤγουν ὑπονοήσουσιν ὅτως ἠνθισμένον, τετέςι κεχρωματισμένον ὑπὸ γήρους καὶ χρόνου μακροῦ. 43. Ἠνθισμένον] τινὲς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν, οἷον ταῖς πολιαῖς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη γὰρ ἂν εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ δέ μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. ἐ μὴ ἔν σε ἐπιγνῶσι τοιαῦτα πλατύνομεν. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας ἐξαίμεθα, ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 43. Ἠνθισμένον] ἐ γὰρ ἀναγνωρίσωσιν, ὡδὲ

Si quid à re aberro, corrige.
Ego enim poſtquam Delphicum adii
Oraculum, ut diſcerem quonam modo
Pœnas ſumerem patris ab occiſoribus,
Reſpondit mihi Phœbus hæc, quæ audies mox:
Ipſum *me nempe juſſit* imparatum ab armiſque, & exercitu,
Clam dolis meritas inferre manu cædes.
Quoniam igitur tale oraculum audivimus,
Tu quidem ſubiens (cum opportunitas te duxerit)
Ædes in haſce, ſcias fac omnia quæ fiunt intus,
Ut edoctus nobis queas annunciare certa.
Neutiquam enim te præ ſenio longoque *quod abfuiſti* tempore
Noſcere valebunt, neque ſuſpectum habebunt *te* ita concinne inſtructum.

Sermone

ἐδὲ ὑπονοήσουσί σε ἔτω κεχρωματισμένον, ἤτοι πεπωλιωμένον ὑπὸ τῦ γήρως, ἢ ὑπὸ τῦ χρόνυ τῦ μακρῦ σὺν πολλῷ μένον κατὰ τὴν τῦ σώματος διάθεσιν. πρότερον μὲν γὰρ νέον ἐξῆλθες, νῦν δὲ γηραιὸς ἐπανέρχῃ· ὥστε καὶ ἀπ' αὐτῦ τῦ εἴδυς ἐκ ὑποπτεύσουσί σε ἀπατεῶνα εἶναι. σημειωτέον δὲ τὸν μεταχειρισιν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ορέστης παρὰ τῷ Στροφίῳ ἐτρέφετο, ὁ μὲν Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης μέλλυσιν εἰπεῖν ὅτι τὸ ἄγγ[illegible] πρὸς Κλυταιμνήστραν ἄξυσιν, ὡς παρὰ Στροφίῳ πεμφθέντες· τῷ δὲ παιδαγωγῷ ὑποτίθενται εἰπεῖν ὡς παρὰ Φανοτέως ἦκε, προμεμωμένον ὡς φίλυ τάτυ Ὀρέστυ θάνατον. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 32. Ἐγὼ γὰρ] διήγησις. 38. Ὅτ' ἂν τοι.] συμπλοκὴ ὡς δὴ τῦ προκειμένυ σκοπῦ ἅψασθαι.

SCHOL. INED. 36. Ἄσκυλον] Ἤγυν, χωρὶς παρασκευῆς. L. B. 37. Δόλοισι χειρὸς] Ἀντὶ τῦ, δολιότητι πράξεως κλέψαι. ἤγυν λάθρα ἐργάσασθαι. L. B. ἤγυν, μὴ δολιότητι ἐργάσασθαι λάθρα τὰς ἐνδίκυς σφαγάς. *Bar.* 38. Ὅτ' ἂν] Ἀντὶ τῦ ἐπεί. ἐπίῤῥημα ἀντὶ συνδέσμυ. L. B. 40. Ἴσθι] Ἀντὶ τῦ μάνθανε· τὸ ὁρώμενον, ἤγυν τὸ πρακτόμενον. L. B. 42. Μακρᾷ] Ἐναντίον τὸ βραχύ. B. L. 43. Ἠθισμένον] Ἀντὶ τῦ, πεπωλιωμένον, ἤγυν, γηραιὸν καὶ λευκὸν κατὰ τας τρίχας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἠθμῶν ὅταν ὦσι λόγκα ἐν τῷ καιρῷ τῦ ἄιθμυς. *Bar.*

Λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅπι ξένῳ. μὲ εἰ
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
Μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
Ἄγγελλε δ' ὅρκῳ πρεσβευθεὶς, ὅθ' ἕνεκα
Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
Ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
Δίφρων κυλισθείς. ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
Ἡμεῖς δ' πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
Λοιβαῖσι πρώτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
Στέψαντες, εἶτ' ἄφορρον ἥξομεν πάλιν
Τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένοι χερῖν,
Ὃ κὴ σὺ θάμνοις οἶδά πω κεκρυμμένον.
Ὅπως

45. Φωκεὺς] τ Φωκία προσθεὶς, ἐπήνεγκε Φανοτέα, ἀπὸ τ ὅλε εἰς τὸ μερικὸν καταβαίνων. ὁμοίως τῷ, Ἡ δ' ἐς Κύπρον ἵκανε φιλομμήδης Ἀφροδίτη, Ἐς Πάφον. ἐλέγοντο γὰρ ὀλοχερέστερον μὲ Φωκεῖς, ἐπὶ μέρες δὲ Κρισαίοι, Φανοτεῖς. πόλεως δὲ ὄνομα φασὶ τὸ Φανοτέως. 46. Δορυξένων] ἀντὶ τ φίλων. κυρίως δὲ οἱ σὺν πολέμῳ γιγνόμμοι φίλοι, ὡς Γλαῦκος κὴ Διομήδης. 47. Ἄγγελλε δ' ὅρκῳ] μὴ μικρολόγως τὶς ἐπιλάβηται ὡς κελεύοντ ἐπιορκεῖν τ ποιητ. δεῖ γὰρ αὐτὸν πείθεσθ τῷ θεῷ τὸ πᾶν ὅλῳ πράσσειν παρακελδομμένῳ. ὥστε σὺν οἷς δοκεῖ ἐπιορκᾶν δυσσεβεῖν, διὰ τέτων εὐσεβεῖ πιθόμμ τῷ θεῷ. ἔχει γ ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος, ὡς σὺν Φωκίδι τρεφόμμον καταβῆναι εἰς τὰ Πύθια. ἀνῆκται δὲ τοῖς χρόνοις· ἐπὶ Τριπτολέμου γάρ φασι γενέσθ Πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον. τέτο δὲ ἀντιστρόφως λέγεται, ἀντὶ τ προσθεὶς τ ὅρκον τῇ ἀγγελίᾳ. Ὃ δ' ἕνεκα] ἐκ παραλλήλε. 48. Ἐξ ἀναγκαίας τύχης] βιαίως. οἷον ἀναγκασθῶ μόρῳ· καὶ ἐκ τ ἐκ ταυτομάτε, ἐκ βίας, ἐκ συντυχίας, ἐκ ἰδίᾳ θανάτῳ. 49. Ἄθλοισι Πυθικοῖσιν] τοῖς χρόνοις ἀνῆκ. νεώτερ γὰρ Ὀρέστε ἐστὶν ὁ Πυθικὸς ἀγών. 50. Ὧδ' ὁ μῦθ ἑστάτω] ἡ ἔκβασις τ λόγε, ἢ τὸ κεφάλαιον. πιθανὸν δὲ τὸ, σὺν Φωκίδι ἀνατρεφόμμον τὰ Πύθια ἀγωνίζεσθ. Ἑστάτω] διδόχθω. 51. Ὡς ἐφίετο] ὁ Ἀπόλλων δηλονότι ὡς ἐκέλδυεν. 52. Λοιβαῖσι πρῶτον κὴ καρατόμοις] τοῖς ἀπὸ κρατὸς τετμημμένοις βοτρύχοις. λέγει δ' ἂν χλιδας,

Sermone autem tali utere; quod hoſpes quidem ſis
Phocenſis, à viro Phanoteo miſſus: is enim
Maximus eſt illis belli ſocius, & amicus.
Nuncia autem, jurejurando addito,
Mortuum eſſe Oreſtem violento fato,
Ludis in Pythicis, ex pernicibus
Curribus devolutum. Totius ſermonis hæc conſtet ſumma.
Nos vero patris tumulum (ut *Apollo* præcepit)
Libationibus prius, capiteque ſectis mollibus comis
Cum coronaverimus, deinde redibimus huc retro
Urnam æream ferentes manibus,
Quam noſti in virgultis alicubi & ipſe conditam.

Ut

ἤτοι καθόλου τὰς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς· ἢ παρ' ὅσον τρυφῇ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Ἄλλως· καρατόμους θριξὶν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐπεὶ δὲ αἱ τρίχες ἀῤῥότητα, καὶ καλλωπισμὸν ἐμπαρέχεται τοῖς ἀνθρώποις, φησὶ καρατόμοις χλιδαῖς. 54. Τύπωμα] τὸ ἄγγος. τλὼ ὑδρίαν, ἐν ᾗ δήθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστᾶ Ὀρέστου ἀπέκειτο. Ἠρμένοι] ἀντὶ τοῦ ἠρμένον ἔχοντες. ὁμοίων τῷ, πώγωνα καθειμένῳ, ἀντὶ τοῦ κεχαλασμένον ἔχων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 49. Πυθικοῖσι] τέσσαρες ἀγῶνες μεγάλοι ἐν Ἑλλάδι ἐγίνοντο· ὁ τοῦ Ὀλυμπίων, ὁ τοῦ Νεμείων, ἀμφότεροι εἰς Δία· ὁ τοῦ Ἰσθμίων, εἰς Ποσειδῶνα· ὁ τοῦ Πυθίων, εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. 52. Καρατόμοις] ἤτοι ἐν κυρτσίμοις τρυφαῖς. ἔθος ἦν αὐτοῖς τέμνειν τὰς κόμας, καὶ ἐπιτιθέναι τῷ τάφῳ, ἵνα ᾖ τότε πένθος ἅλεως αὐτοῖς ὁ νεκρός ᾖ. εἰκότως οὖν εἶπε τὸ χλιδαῖς· τρυφὴ γὰρ κεφαλῆς ἡ κόμη. 55. Ὃν καὶ τὸ θάμνοις] θαμνώδη φυτά εἰσι τὰ πρόσγεια, καὶ μὴ εἰς ὕψος αἰρόμενα.

SCHOL. INED. 50. Ἑσάτω] Εἰ μὲν σημαίνῃ τὸ σαθήτω, δασύνεται ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ παρατατικὸς ἵην. ὁ παρακ. ἕσακα, ἕσακας, ἕσακε. τὸ προσακλικὸν, ἕσακε, ἑσακέτω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἑσάτω. Εἰ δὲ σημαίνῃ τὸ ὑπαρχέτω, ψιλοῦται ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, τὸ πληθ. ἐμμί. καὶ τὸ προσακλικὸν, ἔστι. καὶ ἐπιθέσει τοῦ σ', καὶ τροπῇ τοῦ ε' εἰς ι', ἴσθι. τὸ τρίτον ἔστω. ἐφύλαξε δὲ τὸ ὀφλόμμον ε'. καὶ ποιητικῶς ἑσάτω. Bar. 52. Λοιβαῖσι] Ἦκεν χοαῖς. θυσίαις δι' ὑδρῶν. L. B.

Ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν
Φέρουσιν αὐτοῖς, τὲμὴν ὡς ἔρρει δέμας
Φλογισὸν ἤδη, κἠατίμωθεν κωμύον.
Τί γάρ με λυπεῖ τῶδ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος; 60
Δοκῶ μὲ ὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
Ἤδη γὸ εἶδον πολλάκις κἠτὺς σοφὲς
Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, εἶτ' ὅταν δόμους
Ἔλθωσιν, ὠὐθις ἐκτετίμωνται πλέον·
Ὡς κἀμὲ ἐπαυχῶ τῆσδε τ' φήμης ἄπο 65
Δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄγγελον ὡς, λάμψην ἔτι.
Ἀλλ', ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὸ ἔρχομαι
Δίκῃ καθαρτὴς τοὺς θεῶν ὡρμημένους. 70
Καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποσείλητε γῆς,
Ἀλλ' ἀρχέπλουτον, κἠαταστάτων δόμων.

Εἴρηκα

56. Κλέπτοντες] ἀπατῶντες. παραλογιζόμενοι. Ὅμηρος, Κλέπτε νόῳ. 62. Ἤδη γὸ εἶδον] Πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ, λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς τεθνηκὼς εἴη· κἠ μετὰ ταῦτα ἐπιφανείς, ὡὸὲ παλιγγενεσίας κἠ τῶν καθ' ἅδου τινὰ ἐτερατεύετο. διηγέμενος πρὸς τοὺς ζῶντας ὡὸὲ τὰ εἰκείων, οἷς ἐν ἅδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν. ἐξ ὧν τοιαύτῃ ἑαυτῷ δόξαν ὡὸειώδηκεν, ὡς πρὸ μὲ τὸ Τρωϊκῶν Αἰθαλίδης ἦν ὁ Ἑρμοῦ, εἶτα Εὔφορβος, εἶτα Ἑρμότιμος, εἶτα Πύθιος ὁ Δήλιος, εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυθαγόρας· εἰς τοῦτο δ' ἔοικεν ἀπτεῖνεσθαι ὁ Σοφοκλῆς. ἔνιοι δὲ οἶον), ἀπιθάνως εἰς Ὀδυσέα ἀπτεῖνεσθαι. ὃ γὸ πέπρακταί τι τοιοῦτον Ὀδυσεῖ. ἐφυλάξατο δὲ ὀνομάσαι τὸ ἄνδρα, κἠ μὴ τὸ θαυμασῶν εἶναι δόξῃ ἐν τραγῳδίᾳ. κἠ μύθῳ παλαιῷ τετόλμηκέ τι κακόηθες εἰπεῖν, κἠ προσκρουσικὸν εἰς τοὺς καθ' ἑαυτὸν, ὃ μᾶλλον ἤρμοζε κωμῳδίᾳ. 65. Ὡς κἀμὲ]

Ut verbis dolum ſtruentes, jucundum eis
Nuncium adferamus, meum ut periit corpus
Crematum jam, & in cineres redactum.
Quid enim hoc me angat, quod ſermone mortuus
Reipſa vixero, & famam reportavero?
Cenſeo enim nullum dictum, cum lucro *junctum*, malum *eſſe:*
Jam enim ſæpius vidi & ſapientes
Rumore falſo mortuos: qui cum domum
Redierunt *vivi*, majorem inde gloriam nacti ſunt.
Ita & me confido fama ab hac
Conſpectum hoſtibus, ſidus quaſi fulſurum brevi.
At, O patria terra, diique indigenæ,
Excipite me fauſto omine hoc iter ingreſſum,
Tuque, O paterna domus: tui enim venio
Merito purgator à Diis impulſus:
Neque me cum infamia dimittite hac ex terra,
Sed date ut opibus potiar paternis, & conſtituam domum.

Et

καμ'] Δέξαι τὸ μέτρον ἴσως ἅτω γίνεται. ἥρμοζε γὰρ μᾶλλον, ὡς καὶγὼ ἐπαυχῶ, καθὰ πέποιθα κἀμὲ ζῶντα λάμψῃν τοῖς ἐχθροῖς εἰς τὸ ἑξῆς ὥσπερ ἄστρον, ἀπὸ τ' φήμης ταύτης. 68. Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα] ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξασθε, ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι. ἢ ἅτως, δέξασθέ με εὐτυχοῦντα, καὶ εὐτυχῶς ἐπιχειρῆσαι ταύταις ταῖς μηχαναῖς. 72. Ἀρχέπλουτον] ἄρχοντα πλούτου, καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον. Καταςάτλω] εὐτρεπίσῃν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 62. Ἤδη γὰρ εἶδον] Πυθαγόρας καθ. καὶ τὰ ἑξῆς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 62. Ἤδη γὰρ] παράδειγμα. 67. Ἀλλ' ὦ πατ.] εὐχή.

SCHOL. INED. 66. Ἐχθροῖς] Γλυκύτης λόγος, ὅταν πρὸς ἄψυχα ποιώμεθα τὸν λόγον. *Bar.* 68. Ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς] Ἀντὶ τοῦ, ταύτῃ τῇ ὁδῷ, ἤγαγε, κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν. L. B. 69. Σύ τ' ὦ πατρ.] Καὶ σὺ, ὦ οἴκημα πατρῷον, δέξαι με δηλονότι εὐτυχοῦντα. L. B.

70. Καθαρτὴς]

Εἴρηκα μὲν νυῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη γέρων
Τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρυρῆσαι χρεών.
Νῷν δ' ἔξιμεν. καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδρὶ σὰ
Μέγιστος ἔργων παντὸς ἐξ' ὅπῃ θέλεις.
Ηλ. Ἰὼ μοι μοι δύσιν.
Παι. Καὶ μὲν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
Ὑποστενάσης ἔνδον αἰθέσθαι, τέκνον.
Ορ. Ἆρ' ἔστιν ἡ δύσιν. Ἠλέκτρα; πῶς λέγῃς
Μείνωμεν αὐτοῦ, καὶ ἀνακόσωμεν γόων;
Παι. Ἥκιστα. μηδὲν, πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
Πειρώμεθ' ἕρδειν, καὶ πόθ' ἥνδ' ἀρχηγετεῖν,
Πατρὸς χέοντες λυτρά. ταῦτα γὰρ φέρει

Νίκην

70. Καθαρτὴς] Καθαρτὴς γὰρ σοῦ ἔρχομαι σὺν δίκῃ. L. B. 71. Καὶ μὴ ἀποσείλητε] Ἀντὶ τοῦ ἀπαπίμψητε ἐμὲ ἄτιμον, ἤγουν ἄδοξον τῆσδε τῆς γῆς. L. B. 72. Ἀρχίπλουτον] Τὸν ἐξαρχὸν πλούσιον. ἤγουν τὰ ἄρχοντα τοῦ πλούτου. B. L.

73. Εἴρηκα μὲν] κατὰ τὸ παρὸν ταῦτα ἱκανὰ δηλονότι. κατὰ ἀπόθεσιν λέγεται, ὡς τὸ, εἶεν· καὶ, ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. καὶ ταῦτα μὲν ὕστερος· καὶ, εἰρῆται λόγος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Σοὶ δ' ἤδη γέρων] σοὶ δὲ λοιπὸν τοῦτο, ὦ γέρον, μελέτω τὸ σὸν, ἤγουν ὅπερ ἐτάχθης καὶ χρεωστεῖς πληρῶσαι, λέγω τὸ προσδιατηρῆσαι καταστοπῆσαι. καιρὸς γὰρ νῦν ἔστι δηλονότι, ὃς ἐστι τοῖς ἀνδράσι μέγιστος ἐπιστάτης, ἤγουν ἡγεμὼν ἔργων παντός. 75. Νῷν δ' ἔξιμεν] ἐξιέναι βούλονται ἀφ' τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ. Καιρὸς γὰρ, ὅσπερ] ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον, ὁ καιρός ἐστιν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γιγνόμενα οὐκ ἀποδέχονται, ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι οὐδὲ τῇ φύσεως ἢ νοσήματος ἀφ' ὃ λεγόμενον, ὡς εἴτις τοῖς μεθύουσι σωφροσύνης ἀφ' ὃ λέγοιτο. 78. Καὶ μὲν θυρῶν] τὸ ἔξωθεν, ἔνδον θυρῶν. Θαυμαστῶς ὁ γέρων οὐκ ἐπιβοᾷ τῷ ἀληθεῖ, ἀλλ' ἀποστῆσαι βούλομαι τὴν Ὀρέστου, προσπόλων τινὸς φησίν. Προσπόλων] θεραπαινίδων. ἢ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς προσπόλος, ὥσπερ συνταῦθα, καὶ ἑτέρωθι. 80 Ἆρ' ἔστιν ἡ δύσις] ἀντὶ ποίητικῶς Ὀρέστης παράγεται φιλοπόνως· ὁ δὲ πρεσβύτης τὸ χρήσιμον σκοπεῖν ἀναλαμβάνει. 81. Καὶ ἀνακόσωμεν] ἐπακέσωμεν. 82. Μηδὲν πρόσθεν] ἄμεινον μοὶ εἰς τὸ χρήσιμον

Et hæc quidem hactenus. Tibi vero jam, ſenex,
Curæ ſit eunti, tuum ut exequaris munus.
Nos autem eximus. Occaſio enim *jubet*, quæ homi-
nibus
Maxima omni in opere eſt magiſtra.
El. Hei mihi miſeræ!
P. At at viſus ſum famularum aliquam
Suſpirantem intra ædes audire, O fili.
Or. Num miſera eſt Electra? vis
Hic maneamus, & iterum audiamus lamenta *clari-*
P. Minime. nihil, priuſquam Apollinis *juſſa*, *(us?*
Conemur exequi, & ab hiſce auſpicari *decet*,
Patri fundentes lavacra: hæc enim adferent
Victo-

χρήσιμον συμβουλεύῃ πείθεσθαι τῷ θεῷ, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. διελύθη γὰρ ἂν τὸ πᾶν ἐξ ἀρχῆς μηνυθέντος Ὀρέστου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 84. Πατρὸς χέοντες λυτρὰ] διότι αἱ θυσίαι αἱ πρὸς ἑαυτῶν ἐπὶ καλῷ ἑαυτῶν γενήσεσθαι ἔμελλον, ἀφ' οὗ τοῦτο λυτρὰ ταύτας καλεῖ, ὡς καθάρσια καὶ μιάσματος ὄντα μελλόντων κτείνεσθαι τὴν Κλυταιμνήστραν καὶ Αἴγισθον ἀνέλοιεν. μὴ γὰρ ὅτι οἱ δίκαιοι ἦσαν οὗτοι τεθνάναι, ἀλλ' ὅτι πᾶς φόνος μίασμά ἐστιν.

SCHOL. INED. 78. Καὶ μολὼν] Ἦγον, καὶ μολὼν, ὦ τέκνον, ἔδοξα αἰσθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀκοῦσαι, τινὸς ἀπὸ τῶν προσπόλων ἔνδον τὴν θυρῶν ὠθισμὸν ποιούσης. L. B. 79. Αἰσθέσθαι] Ἀπὸ τοῦ αἰσθάνομαι συνίεσθαι. τὸ δεύτερον, αἴσθῃ· τὸ τρίτον αἴσθει. καὶ τὸ ἀπαρέ. αἰσθέσθαι. τὸ δὲ αἰσθέσθαι, ἀπὸ τοῦ αἰσθῶ ἐπεισπεμφθὲν γίνεται. ὁ μέλλων αἰσθήσω. ὁ παρακείμ. ᾔσθημαι. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ᾔσθησα. ὁ δεύτερος, ἤσθον. ὁ μέσος, ᾐσθόμην. τὸ δεύτερον, ᾔσθω. τὸ τρίτον, ᾔσθητο. καὶ τὸ ἀπαρέ. αἰσθέσθαι. Τὸ δὲ αἰσθέσθαι, ἀντὶ τοῦ αἰσθησιν λαβεῖν, ἵνα ἀποδοθῇ πρὸς τὴν γενικὴν τὴν τινὸς δηλονότι. Bar. 81. Κἀνακύσωμεν] Καὶ δὴς ἀκούσαντες ἀναγωρίσωμεν τὴν φωνὴν τῶν θρήνων. Bar. 82. Μηδὲν προσθὲν] Ἦγον, μηδὲν ἄλλο πρόσωμεν ἔρδειν πρόσθεν παρὰ τὰ χρησμοδοτήματα τοῦ Λοξίου. Bar. 83. Πρόσωμεν ἔρδειν] Ἐρωτήσαντος δὲ Ὀρέστου, θέλεις ἵνα καρτερήσωμεν συταῦθα καὶ ἀνακύσωμεν τὸν γόον; ἔφη ὁ παιδαγωγὸς, μὴ εἶσα· ἀλλὰ χέοντες λυτρὰ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ δηλονότι, πρόσωμεν, ἦγον σπεύσωμεν, μηδὲν ἄλλο πράττειν, ἢ τοῦτο δηλονότι. καὶ μὴ ταῦτα χρὴ ἀρχηγετεῖν. ἦγον ἀρχὲ· ποιητὰς εἰς τὰ λοιπά. Bar. 84. Πατρὸς χέοντες] Σπένδοντες τῷ πατρί. τοὺς δὲ πατρὸς χοὰς τελοῦντες. L. B.

86. Ὦ

Νίκλω τ' ἐφ' ἡμῖν κ) κεάτ@ τῷ δρωμένῳ. 85

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἡλ. Ὦ φάο@ ἀγνὸν, κ) γῆς
Ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὡς μοι
Πολλὰς μ' ὑπὲρ θρίων ᾠδὰς,
Πολλὰς δ' ἀντήρης ἦθυ
Στέρνων πλαγὰς αἱμασομένῳ, 90
Ὁπόταν δνοφερᾷ νύξ ὑπολειφθῇ·
Τὰ δ' παννυχίδων ἤδη συγκραὶ
Ξυνίσασ' δύναμ μογερῶν οἴκων,
Ὅσα τὸν δύσπνοον ἐμὸν θρίνῳ

Πατέρ',

86. Ὦ φάο@ ἀγνὸν] ὀλόφυρσίς ἐστι τ' Ἠλέκτρας ἐν ταῖς μονῳδίαις. ἅπερ σύνηθες τοῖς τραγικοῖς, κινητικὸν μ' πάνυ. τοῦτο δ' τὸ πρόσωπον ἐῦτυχὲς ἐστι τῷ ὑποθεμένῳ. ἐπεὶ δ' ἀηδὴς ἐστι πρὸς τὰς θεατὰς ἡ πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα διαλέγεσθαι, ὡς ὑπομεμφομένη τοῖς θεοῖς, ἡ μάρτυρας τ' θρῆνον καλέσασα, πρὸς τὰ στοιχεῖα ποιεῖ τ' λόγον· κ) ὅτως ἡμῖν δηλωθήσε) ὅπως διέκειτο ἐπὶ τῷ συμβάντι κατὰ τ' πατέρα. Ἰσόμοιρον δέ φησιν εἶναι τὴν γῆν τῷ ἀέρι, παρ' ὅσον παρατείνῃ ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα πρὸς πλ. κ) τοῖς φιλοσόφοις ἴσ@ δοκεῖ εἶναι κατὰ ἀνάλυσιν ὁ ἀὴρ τῇ γῇ· σωέσραπται γ) ἡ γῆ· εἰ δὲ διαλυθῇ, ἰσωθήσε) αὐτῷ. ὅτως ἔχει κ) τὸ Ἡσιόδου, Γαῖα δέ τοι πρῶτον μ' ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ Οὐρανόν. ἰσόμοιρον δὲ γῆς ἀέρα τ' σκότον φησὶν, ἵνα τὸ φάο@ ἀγνὸν ἀντιδιασταλῇ. κ) γῆς φησὶν ἰσόμοιρο@ ἀὴρ, ἴσ@ μοῖραν ἔχων τῇ γῇ. πανταχῦ γάρ ἐστιν ἀήρ. ἡ ὅτι γῆ κ) ἀὴρ στοιχεῖα. ἰσότιμα γ) τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀλλήλοις. τινὲς δέ, ὅτι μέση ἀέρ@ ἐστιν ἡ γῆ, διὰ τὰ ἀπὸ κέντρε διαστήματα. ἰσόμοιρ@ ἂν διὰ τὸ ἴσον ἀπέχειν πανταχόθεν τ' γῆς. κ) ταῦτα δὲ Φερεκράτης παρώδησεν. τὸ δὲ ἀὴρ τὸ ἀ στωίσθλε διὰ ῥυθμὸν ἢ μέτρον. Ἄλλως, κατὰ τὸν ἴσ@ ἀναντιότητα ἐστὶν ὁ μὲ ἀὴρ ἰσόμοιρ@ τ' γῆς· τὸ δὲ ὕδωρ, ᾧ αἰθέρ@. ἔστι γ) ὁ μὲ ἀὴρ θερμὸς κ) ὑγρὸς, ἐξαίρετον ἔχων τὸ ὑγρόν· ἡ δὲ γῆ, ψυχρὰ κ) ξηρὰ, ἐξαίρετον ἔχουσα τὸ ξηρόν. κ) ὁ αἰθὴρ, θερμὸς κ) ξηρὸς, ἐξαίρετον ἔχων τὸ θερμόν. τὸ δὲ ὕδωρ, ψυχρὸν κ) ὑγρὸν, ἐξαίρετον ἔχον τὸ ψυχρόν. 87. Ὡς μοι πολλὰς μ' θρ.] ὅσα μοι σύνοιδας θρώσκῃ

Victoriamque nobis & *in rebus his* gerendis
robur.

ANAPÆSTI.

El. O Lux alma, & cum terra
Parem ſortite extenſionem Aer, quam multos
Senſiſti meos lamentorum leſſus,
Multoſque adverſos pectorum
Planctus cruentatorum,
Simulac tenebroſa nox receſſerit.
Quod ad mea autem pervigilia jam inviſus
Novit torus luctuoſæ domus,
Quantopere miſerum meum lugeo
Patrem,

θρηνέσῃ καὶ κοπτομένη. τὸ ὃ κατάλληλον ἔτως, ὡς πολλὰς μὲ ᾠδὰς ᾄθε, πολλὰς δὲ πληγὰς, αἱμαξομένων τῶν ςέρνων. τὸ δὲ, πλαγας ἀντήρης, τραγικώτερόν πως ἀπηγγελται, ὥςε τὶν' ἀλγήλυσιν αὐτῶν μὴ πάνυ πολιτικὴν εἶναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερεσόντων, οἷον πληγὰς κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν ςέρνων ἐλαυνομένας. ἢ ἀντήρης, ἀντιθέτως. ἀντὶ δὲ ἴσας τοῖς θρήνοις. μετῆκται ἀπὸ τῶν ἱερεσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἱέρεσσι, καὶ μὴ εἰς θάτερον ῥοπὴν ἔωθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρης ἦν, ἀντικλυπτόσας τοῖς θρήνοις· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ σῆθος πρὸς ἕκασον. 89. Ἥσθε] ἀντὶ δὲ ἔμαθες. 90. Αἱμαξομένων] ἀλλὰ τήκων ἡ ἐπίτασις· αἱμαξομένων δὲ, αἱματηρῶν γενομένων ἀπὸ δὲ πληγείσας. 91. Ὁπόταν δνοφερὰ] ὅσα μὲ (φησι) ἀλλὰ νυκτὸς κλαίω, αἱ εὐναὶ ἴσασιν· ὅσα ὃ δι' ἡμέρας, ὁ ἀὴρ καὶ τὸ φῶς. λέγει δὲ, ὅτι ἀ ἀλλείπω ἔτε νυκτὸς ἔτε ἡμέρας κλαίουσα. Ὑπολφθῇ] παρέλθῃ. 94. Ὅσα τ δύςλωον] κατὰ βραχὺ ἐνδείκνυσι τὰ τ ὑποθέσεως. ἰδὼ γὰρ ἔγνωμεν ὅτι ἀδελφὴ ἐς Ὀρέςε, καὶ ἀλλὰ τί θρηνεῖ.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 86. Ὦ φάος] θρῆνος Ἠλέκτρας.

SCHOL. INED. 88. Πολλὰς μὲ θρήνων ᾠδὰς] Ἤγουν, πλείσας μὲ ᾠδὰς θρήνων σύνοιδας ἐμοί. πλείσας δὲ πληγὰς ἀντιτύπους ςέρνων αἱμαξομένων. πληξομένων ὤφελεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ αἱ σφοδραὶ πληγαὶ αἱμάσσουσι, ςέρνων λέγει αἱμαξομένων. ἤγουν αἱματηρῶν γινομένων ἀπὸ δὲ πληγείσας. L. B. 89. Ἀντήρης] Ἔνιοι δὲ τὸ ἀντήρης, ἀντὶ δὲ ἰσοκλύπτους λαμβάνουσι. *Bar.* 92. Τὰ δὲ πανυχίδων] Ἤγουν, τὰ δὲ θρηνωδήματα τῶν πανυχίδων, ἢ τὰ κατὰ πᾶσαν νύκτα γινόμενα, αἱ συγγραὶ ὦσαι τῶν μογερῶν ὕπνων ξυνίσασι. L. B. *Bar.*

Πατέρ', ὃν κεἰ μὴ βάρβαρον αἶαν
Φοίνισσ' Ἄρης ὤκτισε,
Μήτηρ δ' ἥ 'μὴ, χοὐ κοινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρυῒ ὑλοτόμοι,
Σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
Κἀδεὶς τόδων οἰκτῖσ' ἀπ' ἄλλης
Ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, ὕστως
Ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος.
Ἀλλ' ἐ μὴ δὴ λήξω θρήνων
Στυγερῶν τε γόων, ἕως ἂν
Λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστέρων
Ῥιπάς, λεύσσω ἣ τόδ' ἦμαρ, μὴ
Οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀνδρῶν

Ἐπὶ

95. Οὐ κατὰ μὲ βάρβαροι] παρὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ νεκυίᾳ, Οὔτέ με ἀνάρσιοι ἄνδρες, κ τὰ ἑξῆς· πάνυ ὁ πεπαιδὴς ὁ λόγος, εἰ κ πολεμίων πικροτέρα ἐφάνη Κλυταιμνήστρα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί· πάνυ γὰρ πεπαιδεῦσθαι τὸ ἐπὶ τηλικούτῳ κ τοσαῦτα ἀφ' ἁπλῆς αἰτίας εἰπεῖν, ὅπως δρυῒ ὑλοτόμοι. τὸ δὲ ὅλον, μήτηρ δὲ ἐμὴ κ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἴγισθος ἔχισαν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρα ἀφ' ἑνὸς πελέκεως, καθὰ δρῦν δενδροτόμοι, χίζουσι δηλονότι. τὸ μὲ κάρα ἔχει τὸ πρότερον βραχύ, κ τὸ δεύτερον μακρόν, παίσας κάρα θαῦξε· τὸ δὲ κρᾶτα, τὸ πρότερον μακρόν, κ τὸ δεύτερον βραχύ. 96. Οὐκ ἐξέϊνισε] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέκλινε. ξένια γὰρ Ἄρεος, τραύματα, φόνοι. κ Ἀρχίλοχος, Ξείνια δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενοι. 101. Ἢ 'μοῦ φέρεται] εἰ δὲ κ τὰ τῆς Χρυσοθέμιδος παράκειται, αὐτη γε, ἀφ' τὸ πάνυ ἀλγεῖν, ἀδύνατα κατ' ἀξίαν φρεντίζειν τὰ γεγονότων οἴεται ἢ μόνῳ αὐτήν. 102. Ἀδίκως οἰκτρῶς τε] ἔνιοι ὑποκεῖται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, ἀεικῶς. κ οἰκτρῶς μέν, ἀφ' τὸ βίᾳ, κ ἐπιθυμλυθέντα· ἀφκῶς δὲ, ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὑδρεως ἐτίσατο. 103. Ἀλλ' ἐ μὲ δὴ λήξω] ὁ νῦν, ἀλλ' ἐ λήξω θρήνων, ἅτε ἡμέρας ἅτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα κ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπᾳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 96. Οὐκ ἐξέϊνισε] ἐφιλοφρονήσατο. φιλοφρόνησις

Patrem, quem in barbara terra
Non Mars cruento excepit hoſpitio,
Sed mater illa mea, & particeps tori
Ægiſthus, ut quercum *ſolent* qui ligna cædunt,
Diffindunt caput cruenta bipenni.
Neque propter hæc aliam quampiam, me præter,
Tangit miſericordia; cum tu, pater,
Inique adeo & miſere peremptus jaces.
Quin deſinam nunquam plorare,
Acerboſque fletus edere, donec video
Præfulgidos ſiderum
Ictus, videoque hanc diem;
Non, *inquam*, *deſinam*, ſed ut luſcinia, quæ *ſuos* amiſit pullos

Ante

λεφρόνησις δὲ ᾧ φονὶξ Ἄρεως ἀδὲν ἔσθ' ἕτερον ἢ φόβος. 99. Κάρα] κάρα, τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν· κρᾶτα δὲ, τὸ πρότερον μακρόν. πρῶτον δὲ εἶπων, ὃν εἶτα κάρα ἐπήνεγκε, καθ' ὅλον καὶ μέρος. 107. Ὡς τις ἀηδὼν] ἢ τὸ ἴδιον τέκνον τὴν Ἴτυν, δι' ἄμουσαν τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα τηρίαν, μὴ Φιλομήλας τὸ ἀδελφῆς ἐπ' ἐκείνῃ φθαρείσης, ἀπολειπάσας. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς ὅτε μὲν ἡμέρας, ὅτε δὲ νυκτὶ παυσαίμην τῶν θρήνων.

SCHOL. INED. 96. Οὐκ ἐξείνισε] Ἤγγειλεν, ἐξενοδόχησεν φόνῳ δηλονότι. L. B. οὐκ ἐφιλοξένησεν, ὅτε ἐφείλαβε, φόνῳ δηλονότι. *Bar.* 97. Μήτηρ] Μήτηρ δὲ ἐμὴ, καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἴγισθος, ἔκτεινάν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρα διὰ φονικοῦ πελέκεως. Τὸ μὲν κάρα ἔχει τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν. παίσας, κάρα θῶυξε. τὸ δὲ κρᾶτα, τὸ πρότερον μακρὸν, καὶ τὸ δεύτερον βραχύ. L. B. *Bar.* 100. Κἀδεὶς τέγει] Καὶ ἀδεὶς ἔλεγε τέγγων, ἤγγειλε δὲ φόνον, φέρει) ἀπ' ἄλλης παρὸ ἀπ' ἐμοῦ. L. B. 104. Ἐς' ἂν λεύσσω] Ἐωσότου, ἤγγειλε, ἕως ἂν βλέπω τὴν νύκτα. τοῦτο δηλοῖ τὸ λεύσσω παμφαεῖς ῥιπὰς ἄστρων, τὸ δὲ σχῆμα σαφήνεια. καὶ ἕως ἂν βλέπω ταύτην τὴν ἡμέραν, ἃ λέγω τὰ συγγερῶν θρήνων καὶ γόων. 107. Οὐ τεκνολέτειρ'] Ζῆθος καὶ Κάλαϊς ἦσαν ἀδελφοὶ, καὶ ἔχον γυναῖκας. ὁ μὲν Ζῆθος, τὴν Ἀηδόνα. ὁ δὲ Κάλαϊς τὴν Χελιδόνα. καὶ ἀμφότεροι ἔσχον ἓν καὶ μόνον τέκνον. καὶ τὸ μὲν Ζήθου καὶ Ἀηδόνος τέκνον ὠνομάζετο Ἴτυς· τὸ δὲ τοῦ Καλαΐδος καὶ τῆς Χελιδόνος, ὠνομάζετο

Ἐπὶ κωκυτῷ τῷδε πατρῴων
Πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
Ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
Ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' Ἀρά,
Σεμναί τε θεῶν τῶνδε Ἐρινύες,
Τὸν ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
Τὸν τὰς δύνας ὑποκλεπτομένους.
Ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
Φόνον ἡμετέρου·
Καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
Μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
Λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'

Χο. Ὦ παῖ, παῖ δυσανοτάτας

Ἠλέκτρα

...ζηλοτυπήσασα ὃν ἡ Ἀιδὼν, ἠθέλησεν ἀπελεῖν τὸ Καλαΐδου τέκνον, καὶ ἐλθοῦσα νυκτὸς ἤθελησε ἀπελεῖν τὸ Καλαΐδου, καὶ ἀπατηθεῖσα, ἀπεῖλε τὸ Ἴτυλου τὸ ἴδιον τέκνον. καὶ λέγεται τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν θρῆνοι ἀκαμάτους. Οὕτω τινὲς ἐξηγοῦσιν· μὴ δὲ, ἀντὶ δὲ ναί. αἱ γὰρ δύο στρῆνες κατάθεσιν ποιοῦσι. ναί· ὥσπερ τὶς ἀηδὼν τεκνολέτειρα θέλησω προφωνεῖν ἠχὼ ἐπὶ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς καὶ νέοις κακοῖς, ἐπὶ κωκυτῷ καὶ θρήνῳ τοῦ δὲ τῶν πατρῴων προθύρων. ἡ γὰρ μία στέρησις ἐστὶν ἀναιρετικὴ τῆς ἄλλης. *Bar.*

109. Ἠχὼ] ἀντὶ δὲ ἦχον, ὃν οἱ ποιηταὶ ἠχὼν λέγουσιν. ἠχὼ γὰρ, τῆς φωνῆς ἀντίφθεγμα. 112. Σεμναί τε θεῶν] εὐφήμως, ὡς καὶ τὸ Εὐμενίδες. 118. Σωκῶ] ἀντὶ δὲ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀντὶ δὲ σώζω. 119. Ἀντίῤῥοπον] ἢ τὸ καταβαρῆν καὶ καταφερόμενον, ὃ φέρειν οὐ δύναμαι. ἢ ἐπὶ δὲ Ὀρέστου ἀκμὴν δεῖ ἔτους τὸ ἀντίῤῥοπον, ὅπερ ἂν εἶχεν ὀκτὼ φέρειν παρὼν, φέρει κοινῇ ἡμῖν αὐτὸ φέρειν. 120. Ὦ παῖ, παῖ] πάροδος ἐστὶ χορῶ γυναικῶν

Ante hæc patris limina cum ejulatu
Omnibus Echo profundam.
O domus Plutonis & Proſerpinæ,
O terreſtris Mercuri, & verenda Maledictio,
Voſque ſeveræ Deorum filiæ Erinnyes,
Quæ injuſte morientes reſpicitis,
Furtoque thalamos qui *alienos* invadunt,
Adeſte, opem ferte, vindicate patris
Cædem noſtri:
Et mihi meum mittite fratrem:
Sola enim non amplius ferre valeo
Mœroris onus, lance altera impellens.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Chor. Heu filia, filia perditiſſimæ
Electra

γυναικῶν τῇ Ἠλέκτρᾳ συναχθομένων. Δυσαιστάτας] τ' ἐξωλεστάτης· ὁ γὰρ ἐπὶ οἰκίᾳ ἐστὶν ὁ λόγος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 110. Ὦ δῶμ' Ἀΐδου] Ἀφ' τοῦτο τ' Πλάτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην καλεῖ καὶ τ' ὑποχθόνιον Ἑρμῆν εἰς ἀποδήκησιν τ' πατρὸς, Ἀφ' τὸ σὺν ᾅδου κεῖσθαι αὐτόν. Ἀρὰν δὲ λέγει ἣν καθ' ἑκάστου κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου πρὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ἣν ὡς δικαίως πεμπομένην πότνιαν ὀνομάζει. τὰς γὰρ μὴν Ἐρινύας ἆρ' οὐκ ἀνεῖπος ὡς Ἀφ' τοῦτο ἐπιβοᾷ) ὡς τοὺς φονεῖς καὶ κακούργους τιμωρουμένας. 113. Τοὺς ἀδίκως] οἱ γράφοντες αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας, ἀμαθεῖς τ' μέτρων. διὰ τοῦτο τὸ αἱ ἐξωλήθη παρ' ἐμοῦ. 118. Μόνη γὰρ ἄγαμαι] οὕτω τοῦτο λέγει, οὐκ ἔτι μόνη δύναμαι φέρειν τὸ ἄχθος τ' λύπης. ποταπόν; ἀντίρροπον καὶ ἴσον. τοῦτ' ἔστιν, οὐκ ἐξισοῦται τῇ ἐμῇ δυνάμει ἡ λύπη, ἵνα καὶ φέρω αὐτήν. ἀλλὰ μείζων ἐστὶ, καὶ ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν.

SCHOL. INED. 111. Ὦ χθόνι'] Ἢ πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα Ἀφ' λέγει) ὡς μεμφομένη τοῖς θεοῖς, ἢ μάρτυρας καλεῖ τούτους τ' θρήνων. *Bar.* 115. Τίσασθε] Ἀντὶ ἀπαιτήσατε. λαβεῖν ζητήσατε. L. B. 119. Ἀντίῤῥοπον] Τὸ ἰσορρόπως, τὸ βαρύ. L. B. τοῦτ' ὁ σταθμὸν. ἰσόσταθμον λέγει τὸ ἄχθος, διότι οὐκ ἦν ποτὲ καιρὸς ἐξότε συνίδη τὸ ἄχθος εἶναι ἔλαττον, ἀλλ' ἀεὶ ἦν ἐπίσης. *Bar.* 120. Ὦ παῖ, παῖ] Ἤγουν, ὦ Ἠλέκτρα παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἤγουν ὅτι ἦν μοιχαλίς. L. B. *Bar.*

121. Τὶν'

Ἠλέκτρα ματεῖς, τίν' ἀεὶ
Τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν,
Τὸν πάλαι ὀκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
Μητρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
Κακᾷ τε χερὶ πεύδατον;
Ὡς ὁ ταδὶ πορών
Ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

Ηλ. Ὦ γένεθλα γενναίων πατέρων,
Ἥκετ' ἐμᾶς καμάτων ἀλαμύθιον.
Οἶδά τε κἀ ξυνίημι τάδ', ἔπι με
Φυγάνς,

121. Τίν' ἀεὶ τάκῃς] ἀντὶ τοῦ Διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ; ἤγουν, τίς ἐστιν ἡ οἰμωγὴ, ἣν ὕτως ἀκορέστως ἀεὶ τήκουσα σαυτὴν οἰμώζῃς, τὸν πάλαι ἁλόντα ἀπάταις Ἀγαμέμνονα ἐξ ὑπουργείας τῆς δολερᾶς τῆς ἀσεβεστάτης μητρὸς, ἔκδοτον γενόμενον, δηλονότι χερὶ κακῇ, ἤγουν κακοποιῷ καὶ φονικῇ. 122. Ἀκόρεστον] ἀντὶ τοῦ ἀκορέστως. 123. Ἀθεωτάτας] ἀσεβεστάτης. 124. Ματρὸς ἁλόντα] λέγει ἀιδήμων ὁ χορὸς ἐπὶ τῇ Αἰγίσθου τρέπῃ τὴν αἰτίαν, καὶ γυναικῶν ἐστιν ἴδιον, μηδὲ ἐπὶ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασι καταλέγειν ἄλλης γυναικός. Καὶ τὸ, Εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν, λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυναιξίν· ἐπεὶ κατ' ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος· ἢ, ἐπεὶ δοκεῖ δυσφημεῖν, φησιν, εἰ δίκαιόν ἐστιν, ὕτως εὔχομαι. Ἄλλως· ὕτως ὡς ὁ Ἀγαμέμνων ἀπώλετο, ὕτως εἴθε ἀπόλοιτο τάδε παρέχων. Θέμις δὲ τὸ ἔννομον, ὅσιον δὲ, τὸ δίκαιον· ὅμως καὶ ἀμφότερα ἐπὶ θεῖ, τὸ δ' δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων. 128. Ὦ γένεθλα] ὦ παῖδες τῆς εὐγενεῶν Μυκηναίων. 129. Ἥκετ' ἐμῶν καμάτων] οἶδα (φησὶν) ἃ πράττω, καὶ ἐ λανθάνῃ μοι, ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ. ἦ, οἶδα ὅτι μοι εὐνοεῖτε. ἵνα συνάπτῃ τῷ προκειμένῳ, Ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον· ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 121. Τίν' ἀεὶ τάκῃς] δέον ἦν λέγειν, τίν' ἀκόρεστον οἰμωγὴν ἔχῃς, τήκῃς εἶπεν, εἰκότως. τὸ γὰρ θρηνεῖν ἀεὶ καὶ λυπεῖσθαι, τῆκειν κατὰ μικρὸν καὶ δαπανᾶν τὸ σῶμά ἐστιν ἐργάζεται. ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς λύπης ὄνομα ἔχ ἕτερον ἐστιν ἀλλ' ἢ τὸ πίνειν καὶ τὸ λιπαρεῖν λύσις.

μὴ

Electra matris, quid te ſemper ita
Maceras inexplebili luctu,
Ob illum olim à fraudulenta impiiſſima
Matre oppreſſum dolis Agamemnonem,
Malæque manui proditum?
Utinam qui iſta patravit
Male pereat; ſi mihi fas *ſit* hæc loqui.

STROPHE 2.

El. O nobilium patrum ſoboles,
Venitis *ut* meis laboribus *ſitis* ſolatio;
Novique & intelligo iſta, nihil *horum* me
Fugit,

μὴ λάθῃς δὲ ἔξωθεν τὸ Ἀγα᾽ εἰς τ᾽ Ἀγαμέμνονα, ὥσπερ ἅπαντες, ᾠήθην εἰπεῖν, ὑπ᾽ ἀγνοίας γράφουσιν· ἀλλ᾽ ἕτω λέγε, τίνα ἀκόρεστον οἰμωγὴν τήκῃς; εἶτα ἑρμηνεύων τὴν οἰμωγὴν, ἥτις ἐστί, φησι, τ᾽ Ἀγαμέμνονα τ᾽ πάλαι κρατηθέντα ὑπ᾽ ἀπάτης, καὶ τ᾽ δολερᾶς καὶ ἀθεωτάτης σῆς μητρὸς πρόδοτον, καὶ προδεδομένον κακῇ καὶ φονικῇ χειρί. ὅμοιον ὃ καὶ Αἰσχύλος ὑπ᾽ τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις λέγῃ, Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος, τ᾽ ἀμφιτυχῆ λεών. καὶ γὰρ δὴ καὶ σύνταθα Ἀγα᾽ εἰς τὸ τ᾽ ἀμφιτυχῆ τιθέασιν. εὑρήσῃς δὲ καὶ ὑπ᾽ τοῖς ἄλλοις πᾶσι τ᾽ ποιητῶν τοιαῦτα ἐξετάζων.

SCHOL. INED. 121. Τί᾽ ἀεὶ] Ἦγον, φεῦ· ἔχουσα σὺ ὦ Ἠλέκτρα μεγάλως τινὰ οἰμωγὴν καὶ ἀκόρεστον, τήκῃς ἕτως σαυτὴν δηλονότι· ἢ τὸ ἕτως, σύναπτε μᾶλλον τῷ ἀκόρεστον, ἵνα ᾖ εἰς μεγάλως τινὰ οἰμωγὴν καὶ ἕτως ἀκόρεστον, φθείρῃς σαυτήν. *Bar.* 124. Ματρὸς ἀλόιτ᾽] Διὰ τ᾽ Ἀγαμέμνονα τ᾽ ἀλόντα ὑπ᾽ τ᾽ δολερᾶς καὶ ἀθεωτάτης μητρὸς, ἀπάταις αὐτῆς δηλονότι. ἢ ἕτω. Ἀγα᾽ τ᾽ Ἀγαμέμνονα τ᾽ ἀλόντα ταῖς ἀπάταις τ᾽ ὑπ᾽ δολερᾶς μητρός. καὶ λαμβάνε τὸ ὑπ᾽, κατὰ σύνθεσιν μᾶλλον δολερᾶς, καὶ δηλοῖ τὸ ὑπ᾽ ἔμφασιν, ἦγον τ᾽ λίαν δολερᾶς. *Bar.* 128. Ὦ γένεθλα γενναίων] Ὦ γενεὰ εὐγενῶν πατέρων. ἦγον, ὦ θυγατέρες εὐγενῶν πατέρων. ἦλθετε παραμύθιον τ᾽ ἐμῶν κακοπαθῶν, οἶδα καὶ νοῶ τάδε. ἦγον, ὅτι ἕνεκα παραμυθίας ἥκετε, ἔ τι με ὠφεύγῃ. ἀλλ᾽ ὅμως, ἃ θέλω καταλεῖψαι τόδε τὸ θρηνεῖν. ἆρα σὺν ἔξεσί μοι συναχεῖν τ᾽ ἐμὸν ἄθλιον πατέρα; ἀλλ᾽ ὦ χορεία γυναικῶν ἡ ἀμφοδομένη χάριν παντοίας φιλότητ᾽, παρακαλῶ ὑμᾶς, εἴατέ με ὧδε ἀλύειν. *Bar.*

Φυγάνδ, ὅδε θέλω πρόλιπεῖν πόγε,
Μὴ ὁ τ' ἐμὸν σοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
Ἀλλ' ὦ παντοίας
Φιλότητος ἀμβόμβυαι χάριν,
Ἔατέ μ' ὧδ' ἀλύειν· 135
Αἰαῖ αἰαῖ ἰκνοῦμαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ἀλλ' ἤτοι τόν γ' ἐξ αἴδα
Παγκοίνοις λίμναις πατὴρ ἀν-
σάσδ, ὅτε γόοισιν, ὁ λιταῖς.
Ἀλλ' ἀπὸ τᾶδ μετοίκων, ἐπ' ἀμήχανον 140
Ἄλγος ἀεὶ σεναχοῦσα διόλλυσαι,
Ἐν οἷς ἀνάλυσίς ὄδιν
Οὐδεμία κακῶν.
Τί μοι τᾶδ δυσφόρων ἐφίᾳ;

ΑΝΤΙ-

131. Φυγ[άνδ] ἤγουν ἀφ' οὗ φεύγω. ἀπὸ δ φεύγω γίνεται, φυγάνω, καὶ οὐδολῇ δ ε, καὶ πλεοναςμῷ δ ν, εἶτα ἀφ' τὸ ἐπαγόμενον γ, τροπῇ τούτε εἰς γ, φυγ[άνω. ὅταν γίνε] καὶ τὸ τυ[χάνω ἀπὸ δ τεύχω ἀχρήσε, καὶ τὸ ἡνδάνω ἀπὸ δ ἥδω, καὶ τὸ πιωθάνομαι ἀπὸ δ πεύθομαι, καὶ τὸ ἐρυγ[άνω ἀπὸ δ ἐρεύγομαι, καὶ ἕτερα. 135. Ἔατέ μ' ὧδε] τοιοῦτοι γὰρ πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πάθεσι παρηγορούμενοι, παρακαλοῦντες συ[χωρεῖσθαι θρηνεῖν. Ἀλύειν] ὡς ἄλλοις δυσφορεῖν σημαίνε· ἐνίοτε δ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τ ἀλέας καὶ ἀ[αχύσεως. Ὅμηρ, Ἡ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τ ἀλήτην. 136. Ἰκνοῦμαι] ἀντὶ δ παρακαλῶ· ἀφικνοῦμαι δὲ ἀντὶ δ παραγίνομαι, καὶ φθάνω. 137. Ἀλλ' ἤτοι τόν γ' ἐξ αἴδα] Ὅμηρ, Οὐ γάρ τις πρηξις πέλε] κρυεροῖο γόοιο. 138. Πα[κοίνοις λίμναις] εἰς ἣν ἅπαντας ἐφικν[ᾶ δεῖ. 139. Οὔτε γόοις, ὁ λιταῖς] ἤτε ὀδυρμοῖς, ἤτε παρακαλοῦσα τὺς θεούς. καὶ Αἰσχύλος, Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος ὁ δώρων ἐρᾷ, μόνος ὁ δέχε] γλυκυπρᾶς μοίρας ἐλπίδ. 144. Ἐφίᾳ] ἐπιθυμεῖς. τί μοι (φησὶ)

Fugit, neque *tamen* volo omittere hoc,
Quin meum lugeam patrem miſerum.
At, O amicitiæ omnigenam
Quæ rependitis gratiam,
Sinite me ſic luctui indulgere,
Heu, heu, *ſinite me*, obſecro.

ANTISTROPHE 1.

Ch. Attamen non hunc ex orci
Palude omnibus communi patrem
Reſuſcitaveris, neque lamentis, neque precibus:
Malis ſed ex mediocribus in inſanabilem
Delapſa luctum, perenni gemitu peris;
Quibus in *gemitibus* ſolutio *tamen*
Nulla eſt malorum.
Cur non-ferenda adeo cupis?

ANTI-

(φησὶ) τύτων γλίχῃ, ἅπερ ἐςὶν οὐκ εὐκόλως φέρϛν, θρήνυς καὶ πένθη; ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 134. Ἀμφιβόμβαι χάριν] καλῶς εἶπε τὸ ἀμφιβόμβαι· φίλη γὰρ καὶ αὕτη ἦν τύτων. τὸ φίλων δὲ πρὸς ἀλλήλυς ἐςὶ ἡ ἀωσιδή. 139. Οὐ λιταῖς] μὴ γράφε ὅτε λιτῶν, ἀλλὰ ὁ λιταῖς· ὅτω γὰρ ἔχϛ τὸ κῶλον ὀρθῶς πρὸς τὸ τ προφῆς. ὁδὲν δὲ καινὸν εἰ καὶ τὸ τὲ λείπϛ. εὕρηται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα. 140. Ἐπ' ἀμήχανον] ἤγυν ἀνίκητον, καὶ ἀθεράπευτον, πρὸς ὃ οὐκ ἔςι τι μηχανήσασθαι. 142. Ἀνάλυσις] ἤγυν ἀναπόδοσις, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνοδος· καλὰ γὰρ ἦν ἐξαρχῆς, εἶτα κακὰ γέγονεν. εἰ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύσει, πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἤτοι τὰ κακὰ, ἀναλύσει.

SCHOL. INED. 132. Μὴ ὁ τ] Ἀντὶ ϛ, ἆρα οὐκ ἔξεςί μοι, ἀπὸ τ σκλος τύτο. ἆρα οὐκ ἔξεςί μοι στοναχεῖν τ ἐμὸν πατέρα τ ἄθλιον; ἤτοι, μὴ καὶ ὁ αἱ δύο στρηνϛς κατάθεσιν ποιῆσιν. ἡ γὰρ μία στρηνσίς ἐσιν ἀναιρετικὴ τ ἄλλης. καὶ ἀλλ' τῦτο τὸ μὴ καὶ ὁ λαμβάνον) ἀντὶ ϛ ναί. καὶ ἔςιν ὁ νῦς τοιῦτο· οἶδα καὶ συνίημι τάδε. ὅτι με φυλάσσ, ὁδὲ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε· ἤγυν, τὸ θρηνεῖν ἀκορέσως. ἀλλὰ θέλω θηλυνότι στοναχεῖν τ ἐμὸν πατέρα τ ἄθλιον. *Bar.* Στοναχεῖν] Στενάχω, καὶ στοναχῶ τὸ αὐτό. εἰσὶ γὰρ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. L. B. 137. Ἀλλ' ἤτοι] Ἀλλ' οὐκ ἀναστήσϛ τ σὸν πατέρα σὺ τ λίτωνης ϛ ἀΐδα ϛ παγκοίνα, ἤτε ἀλλ' γόων, ἤτε ἀλλ' παρακλησιῶν. L. B.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ηλ. Νήπιος ὅστις πρὸς οἰκτρῶς
Οἰχομένων γονέων ὑπολάθετο.
Ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ σονόεσσ' ἄρηρε φρένας
Ἃ Ἴτυν, ἀιὲν Ἴτυν γ' ὀλοφύρετο
Ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος·
Ἰὼ ταντλάμων
Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
Ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
Αἰεί, αἰὲν δακρύεις.

MONO-

145. Νήπιος] ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀνόητος. 147. Ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ σονόεσσ' ἄρηρε] Ἀττικῶς τὸ ἄραρέ με, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μοι ταῖς φρεσίν. καὶ Ἀριστοφάνης, Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. τὸ δὲ ἄρηρεν, ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πράττομεν ἐγὼ καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. Ἄλλως. οἷον συνήρμοσταί μοι ταῖς φρεσίν. τουτέστιν, ἐπείνῳ ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὴν Ἴτυν σενάζουσαν. Ἄλλως. ἔστως ἦν ῥᾴδιον λέγειν, ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσε κατὰ τὰς φρένας ἡ ὧδε· τὸ σενάζειν ἀχολυμένη ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος ὄρνις, ἥτις ταραττομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν, Ἴτυν. νυνὶ δὲ συνυπάγει τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, καὶ λέγει, ἥτις ὄρνις Διὸς ἄγγελος ἀτυζομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν, Ἴτυν. 149. Ἀτυζομένη] συμπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι, καὶ ὀδυρομένη. Διὸς ἄγγελος] ὅτι δὲ τὸ ἔαρ σημαίνει, Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηΐς ἀηδὼν Καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἐρχομένοιο. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν σημαίνει, ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακά, καὶ τὴν παραθρυλλουμένην ἀγγελίαν, καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελον εἶπεν, οἷον τέρας καὶ τὸ παρ' αὐτῆς γινόμενον εἰς τραγῳδίαν τοῦ φύσεως. καὶ Σαπφὼ, Ἥρου ἄγγελος ἰμερόφωνος ἀηδών. 151. Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν] ἀντὶ τοῦ, ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μερίζω σέ. ἤγουν, θεόν σε ἔχω καθότι δακρύεις ἐν τάφῳ πετραίᾳ. τὸ δὲ αἰὲν, αἰὲν, καθ' ἑαυτὴν λέγει. 152. Ἐν τάφῳ πετραίῳ] τουτέστιν ἀπολιθωθεῖσα. καὶ Ὅμηρος, Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 147. Ἄραρε] τὸ ἄραρε καὶ ἡρμόσθη πρὸς δοτικὴν συντασσόμενον, σὺν ἔχει χώραν σύναιθα πρὸς τὸ ἐμέ· ἀλλὰ δεῖ λαμβάνειν ἔξωθεν εἰς πρόθεσιν. ὥσπερ γὰρ φαμὲν τὸ χρεὼν βελῆς ἐμέ τε καὶ σέ. δέον γὰρ εἰπεῖν, ἐμοὶ καὶ σοὶ, εἰς ἔξωθεν λαμβάνομεν· οὕτω καὶ τοῦτο.

ἔστι

ANTISTROPHE 2.

El. Non mentis eſt ſanæ, qui miſere
Pereuntium parentum oblivíſcitur.
At meo utique gemibunda placet animo
Quæ Ityn, ſemper Ityn luget
Mœſta avis, Jovis nuncia.
O omnibus modis miſerrima
Niobe, te tamen *ut* Deam colo,
Quæ in ſepulchro ſaxeo
Heu, heu, *adhuc* lacrymaris.

MONO-

ἔστι ἓ καθ' ὅλον καὶ μέρος· μέρος μὲν τὸ φρένας ἔμπλεως ἐμέ· φασὶ δὲ καί τινες τὸ ἄραρεν ἀντὶ τοῦ ἀρέσκει, ὅτε οἶδ' ὅπη ποθ' εὑρόντες ταύτῃ τὴν σημασίαν· ἐς ἑαυτόν. 149. Διὸς ἄγγελος] ἦγεν ἡ ἀηδών· λέγει τὸ τὴν ἐπ' αὐτῇ γενόμενον ἔλεον τοῦ Διὸς τοῖς πᾶσιν ὑποδηλοῦν ἢ μαρτυρεῖν αὐτὸν φιλάνθρωπον. ἢ ὡς δι' αὐτῆς ὁ Ζεὺς τὸ ἔαρ ἐρμηνεύει. ἢ λέγει τὸ σὺν ἔαρι καταρχομένῳ τῷ ᾠδῆς, ὅτε τὰ Διάσια ἐγένετο, ἢ τίς ἐστιν ἑορτὴ τοῦ Διός. 151. Νιόβα, σὲ δ'] Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπίγραμμα δι' ἰάμβων εἰς Νιόβην,

Ὁ τύμβος ἔστος ἔνδον σὸν ἔχει νέκυν,
Ὁ πέτρος ἔστος ἐκλὸς σὸν ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

153. Αἶ, αἶ] τοῦτο σὸν ἔστι πρὸς τὴν Νιόβην, ἀλλὰ λέγει μέσῃ τὴν Ἠλέκτρᾳ τίθησιν. εἰ δὲ γράψῃς αἰεί, λέγει τὴν Νιόβην εἶπος.

SCHOL. INED. 147. Ἄραρε] Τὸ θέμα, ἄρω τὸ ἁρμόζω, καὶ τὸ ἀρέσκω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ ἀόριστος, ἦρα. καὶ ποιητικῶς, ἄρα. καὶ Ἀττικῶς μετὰ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, ἄραρα, ἄραρας, ἄραρε. καὶ ὁ Αἰσχύλ. ἄραρεν ἡδέ γ' ὠλένη δυσκολύτως. *Bar.* 151. Νέμω θεὸν] Θεόν σε ἔχω, καθότι δακρύῃς ἐν τάφῳ πετραίῳ. τὸ δὲ αἶ, αἶ, καθ' ἑαυτὴν λέγε. L. B. Ἦγεν, ἐν τῇ τιμῇ τῶν θεῶν τίθημί σε. *Bar.* 152. Ἐν τάφῳ πετραίῳ] Ἦγεν, ἐν τῇ σήλῃ τῇ πετραίᾳ· τὴν Νιόβην γὰρ μετέβαλεν ὁ Ζεὺς εἰς λίθον δι' αἰτίαν τοιαύτην· τέξασα τέκνα δώδεκα, ἄρσενα ἓξ, καὶ θήλεα τοσαῦτα, ἐκαυχήσατο, λέγουσα ἑαυτὴν εὐδαιμονεστέραν Λητοῦς· ὅθεν ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, παίδων Λητοῦς, ἐφονεύθησαν ταύτης τὰ Νιόβης τὰ τέκνα. ἡ δὲ ἰδοῦσα τὸ τοιοῦτον φόνον, ἐθρήνει ἀπαύστως. ὁ δὲ Ζεὺς ᾠκτίρησε ταύτῃ, καὶ εἰς λίθον μετέβαλε. ἡ δὲ καὶ ὕστω μίσχει τῶν ὀρῶν) καταδακρυχέουσα. *Bar.*

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Οὔτοι σοὶ μῳώσ, τέκνον,
Ἄχ. ἐφάνη βεοτῶν,
Πρὸς ὅ, τι σὺ τῷδ' ἔνδον εἶ φρονᾷ,
Οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾶ ξυναιμ.
Οἵα Χρυσόθεμις
Ζώει, καὶ Ἰφιάνασσα,
Κρυπᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ.
Ηλ. Ὀλβ. ὃν ἃ κλῃνὰ
Γᾶ ποτὲ Μυκηναίων
Δέξεῖ' εὐπατρίδαν, Διὸς εὔφρονι
Βήματι

156. Περισσὰ] πρὸς τὸ ἄχ. φρονεῖ. ἀντὶ τοῦ ἄμετρ. ἐν τῷ θρηνεῖν. φρονεῖν ὡς (φησιν) ὀδύρεσθαι παρὰ τοῖς, οἷς ἐκ τοῦ αὐτῶν γένους τυγχάνεις. ὥστε καὶ ἕτερόν τι διδάσκει ἡμᾶς. ὅτι καὶ ἀδελφαὶ αὐτῇ εἰσι δύο μητριώτερον τὴν συμφορὰν φέρεσθαι. 158. Οἵα Χρυσόθεμις] ἢ Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τρεῖς τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ὡς ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας τέσσαρας φησι. 160. Κρυπᾷ τ' ἀχέων] ἢ μετοχή ἐστι τοῦ ἀχέων, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι· ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος. 161. Ὀλβ. ὃν] συνυπάγει κἀνταῦθα τὸ λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρα. ὀφείλων γὰρ λέγειν, ὄλβιος ὁ Ὀρέστης, ὃν ἡ κλῃνὴ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων· ὁ δὲ λέγει, ὄλβιος ὄντινα Ὀρέστην ἡ κλῃνὴ γῆ τῶν Μυκηναίων δέξεταί ποτε· εὐπατρίδᾳ ἀντὶ τοῦ φιλοφανῆ μολόντα εἰς τήνδε τὴν γῆν. βήματι εὐφρονι ἀντὶ τοῦ πομπῇ ἡδείᾳ τοῦ Διός.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 158. Οἵα Χρυσόθεμις] τὸ οἷα τινὲς ἀντὶ τοῦ καθὰ λέγουσι, λαμβάνοντες ἔξωθεν τὸ, Ἀλλὰ τί ἡ ζῶσῃ καὶ σὺ, καθὰ ζῇ ἡ Χρυσόθεμις καὶ Ἰφιάνασσα; ἢ τί γένοιτ' ἂν ἀμαθέστερον; ἔχει δὲ ὕστως. εἰπὼν γὰρ ὁ χορὸς ἄνω, πρὸς ὅπερ ἄχ. εἰ καὶ ὑπάρχεις φρονιμὴ καὶ φρονιστέρας προσκείμενη τῷ ἔνδον, τοῦτ' ἔστι πλέον τοῦ ἐντὸς τοῦ οἰκεῖα αὐτὴ ἀθυμεῖς, τοῦτο εἰπὼν, ἐπεδὴ ἀόριστον ἦν τὸ ἔνδον (πολλοὶ γὰρ ἐντὸς οἷς σὺ ἔμελε λύπης) ἑρμηνεύων τοῦτο, Ἀλλὰ τοῦ οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμ., ἤγαγεν οἷς ἀδελφὴ τυγχάνεις, ἐπάγει τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀπαρίθμησιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὧν ἀδελφή ἐστιν ἡ Χρυσόθεμις, ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ Ὀρέστης· ὁ δὲ πρὸς τὸ Χρυσόθεμις ἐπήγαγε λέγων, οἷα ζῶσῃ ἡ Χρυσόθεμις, ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ

MONOSTROPHICA.

Cho. Haud ſane tibi ſoli, filia, mortalium
Dolor accidit;
Quo tu ſupra alios in domo te maceras,
Quibus eodem ſanguinis gradu juncta es:
Ut nempe Chryſothemis
Agit, & Iphianaſſa,
Quique in juventute abdita triſtatur *Oreſtes*.
El. Beatus Oreſtes, quem celebris
Tellus olim Mycenarum
Excipiet nobilem, propitio Jovis

Ductu

καὶ Ὀρέστης· ὁ δὲ πρὸς τὸ Χρυσόθεμις ἐπήγαγε λέγων, οἷα ζώσῃ ἡ Χρυσόθεμις, ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ ὁ ἀχέων καὶ λυπρῷ σὺν κρυπτῇ κόπῳ. ἦγεν ὁ λάθρα ἀναστρεφόμενος παρὰ τῷ Στροφίῳ καὶ Ἀγ. τὸν πατέρα λυπρῷ ὁ Ὀρέστης. ἰστέον δὲ ὅτι Εὐριπίδης καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν τὴν αὐτὴν φασι, καὶ Σοφοκλῆς φησί. ἀπορῆσαι δὲ πῶς Ἰφιάνασσης τῆς Ἰφιγενείας σὺν Ὑπερβορείοις ἔσης νῦν μνημονεύει. καί φαμεν ὅτι ὥσπερ τὸν Ὀρέστην ἀπόντα λέγει, ἵνα καὶ ταύτῃ. ἀπαρίθμησιν γὰρ μόνην ποιεῖται, εἰ καὶ τὸν ἔνδον παρακεκινδυνευμένως εἴρηκεν. ὑδεὶς γὰρ ἔνδον ἀλλ' ἢ ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Ἠλέκτρα. μαρτύριον δὲ ὅτι οἷα, ἄλλα τε μυρία, καὶ τὸ παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πέρσαις. ἀπαριθμούμενος γὰρ ἐκεῖ τὰς Ξέρξου στρατηγὰς φησιν, Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάσθην Πολέμου εἶφος παρέχοντες. Οἷον Ἀμισηρὶς, ἠδ' Ἀρταφέρνης, καὶ Μεγαβάζης, ἐκ τὰ ἑξῆς.

SCHOL. INED. 154. Οὗτοι σοὶ] Οὗτοι καὶ ὑδαμῶς σοὶ μόνῃ τῇ Ἠλέκτρᾳ ἐφάνη ἄχος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. πρὸς ὃ, ἦγεν πρὸς τὸ ὁποῖον ἄχος, τί καὶ Ἀγ. τὸν σὺν ὑπαρχῆς θείασι τῶν ἔσω ἔνδον; ἦγεν τὸν Χρυσοθεμιδος, καὶ τὸν Ἰφιανάσσης, οἷς ὑπάρχει ξύναιμος τῇ γοερᾷ ὁμόστεν. Ἀγ. βίβαζε καὶ σὺ αὐτὴ ζωὴν μὴ παραμυθίας, καθὼς ζῇ ἡ Χρυσόθεμις, καὶ ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ ὁ λυπρῷ σὺν τῇ κρυπτῇ κόπῳ τῆς νεότητος. ἦγεν, ὁ Ὀρέστης. *Bar.* 157. Οἷς ὁμόθεν] Ἐσθ' εἰπεῖν, αἷς· ἀλλ' ἐπιδὴ ἔμειξε καὶ τὸν Ὀρέστην συγκαταριθμῆσαι τῇ Χρυσοθέμιδι, καὶ τῇ Ἰφιανάσσῃ, Ἀγ. τοῦτο καὶ τὸ, οἷς, εἶπε. τιμῶν τὸ ♂ ἀρσενικὸν ἀξίωμα. *Bar.* Ὁμόθεν] Ἦγεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ῥίζης ♂ γένους. ἢ καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ γέννησιν ἀδελφή. L. B. 160. Κρυπτᾷ τ' ἀχέων] Καὶ ὁ σὺν τῇ κρυπτῇ λυπρῷ ἀκμῇ καὶ νεότητι τῆς ἡλικίας. τυτέσιν, ὁ ἀδελφός σε Ὀρέστης, ὁ σὺν φυγῇ ἐξορίας κεκρυμμένῳ. *Bar.*

164. Βήματι]

Βήματι μολόντα τάνδε γᾶν
Ὀρέσαν, ὃν ἔγωγ' ἀκάμαντα
Περσμήσει, ἄτεκνον,
Τάλαιν', ἀνύμφευτον αἰὲν οἰχνῶ,
Δάκρυσι μυδαλέα, τ' ἀνήνυτον
Οἶτον ἔχουσα κακῶν. ὃ γ' λάθεται
Ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη· τί γὰρ ἐκ ἐμοὶ
Ἔρχεθ' ἀγγελίας ἀπατώμενον;
Αἰεὶ μὰν γὰρ ποθεῖ,
Ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

Χο. Θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον·
"Εστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει·
Ὦ τ' ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα,
Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις

"Υπερ

164. Βήματι] ἀντὶ τοῦ ὁδῷ, στοιχῇ. 165. Ἀκάμαντα] ἀκαμάτως καὶ ἀλλαλείπτως. λέγοι δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑποκρίσει, ἢ, ἐ κεκμηκότως. 167. Οἰχνῶ] φοιτέρχομαι. οἰχνῶ δὲ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἶχομαι, παρενθέσει τοῦ ν. μετέπεσε δὲ εἰς τὴν τῶν φοιτησπωμένων συζυγίαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι, γενόμενον ἀπὸ τοῦ ἵκομαι, παρενθέσει τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ οἰχνῶ καὶ ἴχνος, ἀφ' οὗ ι. 168. Μυδαλέα] διάβροχος τοῖς δάκρυσιν. Ἀνήνυτον] ἀτελείωτον. 170. Ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη] ὧν ἔπαθε παρ' ἐμοῦ εὐεργεσιῶν· ἐλέησατε καὶ αὐτόν. ὧν δὲ ἐδάη, ὅτι στοιχεῖν ἔπεμπεν ἀγγέλους δηλοῦσα τὰ κατ' Αἴγισθον. Τί γὰρ ἀγγελίας] ἤγουν, τί εἶδος ἀγγελίας οὐκ ἔρχεται ἐμοὶ ἀπατῶμενον; ἤγουν ἀπάτην ἔχον, τουτέστι ψεῦδος. 172. Ἀεὶ γὰρ ποθεῖ] ὁ Ὀρέστης φανῆναι, ἀπὸ κοινοῦ. 177. Ὦ τ' ὑπεραλγῆ χόλον] ὦ τινι τῷ Διὶ τὸν ὑπεραλγοῦντα, τὸν ἄγαν ὀδυνηρὸν καὶ λυπηρὸν χόλον τοῖς πεπραγμένοις νέμουσα, μὴ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς λυπηροῖς καὶ ὀδυνοῖς· μήτε ἐπιλάθου αὐτῶν, ἀλλὰ μέμνησο μὲν αὐτῶν, γενναίως δὲ φέρε. ἢ μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε, μήτε ἐπιλανθάνου τοῦ ἔχθρας.

ΣΧΟΛ.

Ductu reverſum ad hanc terram;
Quemque ego indeſinenter
Expectans, ſine liberis,
Miſera, innupta perpetim vagor,
Lacrymis madens, interminabilem
Habens ſortem malorum. Ille vero obliviſcitur
Et beneficiorum meorum, & *per literas* mandatorum: quid enim non mihi
Venit falſi *de eo* nuncii?
Semper quidem cupit,
Cupiens vero non dignatur venire in conſpectum.

Cho. Confide mihi, confide, filia,
" Eſt magnus in cœlo
" Jupiter, qui inſpicit omnia, & gubernat.
" Cui nimis gravem iram *hanc* ſubmittens,
" Neque quos oderis

" Nimium

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 171. Ἀγγελίας ἀπατ.] ἐχ ἡ ἀγγελία ἠπατᾶτο, ἀλλ' ἀπὸ ταύτης Ἠλέκτρα. Διὰ τί δ' ἂν πρὸς τὴν ἀγγελίαν τὸ ἀπατώμενον λέγῃ; ϗ φαμὲν, ὅτι ἀπὸ ⸗ πάσχοντος τὸ ποιῶν. ἡ ἀγγελία μὲ γὰρ τὴν ἀπάτην ἐποίῃ, αὐτὴ δὲ ἔπασχεν. ἄλλως τε δέον ἀπατωμένην ἐμοὶ εἰπεῖν, πρὸς τὸ τί εἴρηκεν. ἡ γὰρ ψευδὴς ϗ ματαία ἀγγελία ἀπατωμένη, ὥσπερ ἐγὼ πάσχουσα τὴν ἀπάτην ὑπ' ⸗ ταῦτα μηνύοντος, ὡ αὐτῷ τῷ ψεύδεσθαι μιμεῖται.

SCHOL. INED. 164. Μολόντα] Τετέγι, τ ἐλθυσόμενον. τὸ δὲ χῆμα τοῦτο ἀλλοίωσις κατὰ χρόνον. *Bar.* 166. Ἄτεκνος, τάλαινα, ἀνύμφευτος] Τὸ χῆμα τοῦτο καλεῖται πρωθύστερον· πρῶτον μὲν γὰρ νύμφη. ἔπειτα δ, τετεκνωμένη. *Bar.* 170. Ὧν τ' ἔπαθ'] Καὶ ὧν ἔπαθε καλῶν δηλονότι ὑπ' ἐμοῦ. ϗ ὧν ἐθέλει, ἤγουν ἐμαθεν. ὅτι ἔπαθε δηλονότι. L. B. 172. Αἰεὶ μὲ γὰρ ποθεῖ] ποθεῖ δὲ, ὡς ἀξιοῖ. τὸ χῆμα τοῦτο καλεῖ κλιμακωτόν. *Bar.* 174. Θάρσει μοι] Μεγαλοπρεπὴς ὁ λόγος ϗ ἠθικός. ϗ ἡ συμβουλὴ γνωστικὴ ϗ χρήσιμος. *Bar.* 178. Μήθ' οἷς ἐχθαίρῃς] Μή τε τῷ Αἰγίσθῳ ϗ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ὑπεράχθου, οἷς ἐχθαίρῃς, μήτε ἐπιλάθου. *Bar.*

180. Χρόνος

" Ὑπεράχθεο, μήτ' ὄπλαθε·
" Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
Οὔτε γὰρ ὃ τὰν Κρίσαν
Βυνόμαν ἔχων ἀκλὰν
Παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
Οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
Ηλ. Ἀλλ' ἐμὲ μὰ ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος,
Οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
Ἅτις ἄνδρ' ὀκέων καταπάκομαι,
Ἃς φίλος ἔπις ἀνὴρ ὑπερίσα).
Ἀλλ', ἅπερ εἴπις ἔποικος, ἀναξία

Οἰκτρομῶ

180. Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς] ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχε). εἰώθασι δὲ ὀλίγον ἀνυσιμώτερον ἢ χρόνος ἦλθ' Ὀρέστης. ἢ εὐχερὴς ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τὰς ἀδίκους. 181. Κρίσαν] Φωκικήν. Κρίσα γὰρ πόλις Φωκίδος. τὴν αὐτὴν τὴν Κρίσαν, ἀντὶ κλητικῆς, τετάρτῃ τῆς Κρίσης. 182. Βυνόμαν] βοᾶν θρεπτικήν. 183. Ἀπερίτροπος] ἀνεπίστροφος, ἀνεπέλυστος. ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπίαν σεαυτόν. ἀπὸ κοινῆς ἢ ληπτέον τὸ ἀπερίτροπος, ὅτε Ὀρέστης ἀπερίτροπος, ὃς ἐν τῇ Φωκίδι τρέφε), ὅτε ὁ κάτω θεός. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου τιμωρηθήσον). καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν ἕσεαθ τὴν τιμωρίαν ὧν ἀδίκως ἀνηρημένου προσθοκᾷ. τινὲς δὲ τὸ ἀπερίτροπος ἐπὶ μὲν Ὀρέστου, ἀνεπέλυστος. ἐπὶ δὲ τῶν Πλάτωνος, ἀνεπίστροφος ὧν τὰς ἐχθρὰς μετελθεῖν. πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ κοινῆς λαμβανόμενον, διαφόρως νοεῖ). καὶ Ὅμηρος, Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω. τὸ ἐλέτην κατὰ κοινῆς ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν ὧν δίφρος, ἀντὶ ὧν ἕλασσον· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἀντὶ ὧν ἐφόνευσαν. 184. Οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα] ὅτε ὁ ἅιδης ἀνεπίστροφος. ἀπὸ κοινῆς γὰρ τὸ ἀπερίτροφος ὧν τὰς ἐχθρὰς μετελθεῖν· ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. Ἄλλως. παρὰ ἀντὶ τοῦ κατὰ, καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τοῦ παρὰ προθέσεως. 185. Ἀλλ' ἐμὲ μὰ ὁ πολυς] οἷον, τὸ πλεῖστον ὧν βίᾳ ἐοίωσα ἐν κακοῖς,

καὶ

" Nimium ſuccenſeas, neque penitus obliviſcaris.
" Nam Tempus *eſt* facilis Deus.
Neque enim ille (qui Criſam tenet
Littore ſitam paſcuo)
Filius Agamemnonis,
Neque Deus apud Acherontem imperans
Nunquam redibunt *cædem patris tui ulturi.*
El. At mihi multum
Abiit jam
Vitæ ſine fructu ſpei actæ;
Neque amplius queo ſufficere:
Quæ parentibus orbata contabeſco,
Quamque haud protegit amicus ullus.
Sed, velut inquilinus aliquis, indignis modis
Vitam

καὶ ὁ πλείων μοι (φησὶ) βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε σὺ ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν ὀδὲν ὑπὲρ σωτηρίας Ἀγαμέμνονος πέπρακται. 190. Ἂς φίλος ἔτις ἀνὴρ] ἤτοι, ἧς φίλος ὐδεὶς προῖσται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν οἱ ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι. ἢ σκεῖνο, Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος οἱ πόδαι φίλοι. 191. Ἔποικος] ἀντὶ τοῦ μετοικος. Ἀναξία] ἀξίαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλὰ ἀτίμως.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 180. Εὐμαρὴς θεὸς] Διὰ τὸ ῥᾳδίως φέρειν τὸ χρόνον, νῦν μὲ ταῦτα, νῦν δ' ἐκεῖνα, εὐμαρῆ θεὸν ἐκάλεσε. λέγει δὲ τοῦτο, ἵν' αὐτὴν παραμυθήσηται, ὡς ἔλθῃ ποτὲ Ὀρέστης, καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεται δίκας. 184. Παρὰ τὸν Ἀχέροντα] καὶ σὺν τῷ πιζῷ λόγῳ σὺν χρήσει αὐτῇ ἡ σύνταξις τοῦ παρὰ προθέσεως. 187. Βίοτος ἀνέλπιστος] δέον ἀνέλπιστον εἰπεῖν πρὸς τὸ ἐμὸς, πρὸς τὸ βίοτος ἐπήνεγκεν.

SCHOL. INED. 180. Εὐμαρὴς] Ἀντὶ τοῦ εὐμαρείας πάροχος· ἤγουν εὐκολίας. L. B. 181. Κρίσαν] Κρίσα, πόλις τῆς Φωκίδος. καὶ ἀκρωτήριον ἔτως ὀνομαζόμενον παρ' αὐτήν. ἔστι δὲ καὶ ἄκλη ἔτως ὀνομαζομένη. ἀφ' ὧν καὶ Κρισσαῖος κόλπος καλεῖται σὺν Πελοποννήσῳ, διὰ τὴν Ἤλιδος καὶ Πατρῶν, μέχρι Κορίνθου παρατεταμένος. ἀντικρὺ τέτων πρὸς βορᾶν ἔχων Ναύπακτον, καὶ τὰ περὶ αὐτήν. *Bar.* 191. Ἀλλ' ἄπιρ] Ἀλλὰ ὡσπερεί τις ἔποικος ἀναξία, ἤγουν, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξία. *Bar.* Ἔποικος] Ἤγουν, ξένη, σὺν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ οἰκοῦσα. L. B.

Οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲ
Ἀεικεῖ σιὼ στολᾷ,
Κεναῖς δ' ἐφίσαμαι τραπέζαις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐθὰ,
Οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις,
Ὅτε σοὶ παλαίχθων ἀνταία
Γενύων ἁρμάθη πλαγά.
Δόλος ἰὼ ὁ φράσας, ἔρως ὁ κλείνας,
Δειναὶν δεινῶς προφυτεύσαντες
Μορφὰν, εἴτ' ἔν θεὸς, εἴτε βροτῶν

Ἥν

192. Οἰκονομῶ] ἀντὶ τῦ ἀμφιτῶμαι τὰς πατρῴους οἰκους. Ὧδε μὲ ἀέκεῖ] ἀθλίως τὸ ὧδε. ἐλεεινὸν δὲ τὸ τοιῦτον, καὶ λελησθότως ἐμφαῖνον τὸ χῆμα τῦ ὑποκριτῶν. ἀέκεῖ ἢ ἀντὶ τῦ αἰσχρᾷ, ἀπρεπεῖ· παρὰ τὸ μὴ ἐοικέναι, ὃ δηλοῖ καθηκόν. 195. Οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐθὰ] ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τῦ νόσου τῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο, εὐθέως ἀναιρεθέντος. λοιπὸν δὲ τὸ, αὐθά. οἰκτρά σοι ἦν γέγονεν ἡ φωνὴ ἡ ἀγγέλλουσα περὶ τῦ νόσου τῦ πατρός· οἰκτρὰ δὲ καὶ περὶ τ κοίτης αὐτῦ. οἷον, οἰκτρὰ πέπονθας καὶ ὅτε ἤκουσας παρεῖναι Ἀγαμέμνονα, προσδοκῶσα ὅτι ἐπιβουλευθήσει· οἰκτρὰ δὲ, ὅτι καὶ ἡ πρᾶξις γέγονε, καὶ ἀνηρέθη. 197. Ἀνταία γενύων] ὅτε ἀνταίαν ἐπλήγη ὑπὸ γενύων παγχάλκων, ὅ ἐστι πελέκεων. γένυς γὰρ εἶδος πελέκεως. 199. Δόλος ἦν ὁ φράσας] ἀντὶ τῦ ὁ φράσαμενος, ὁ δὲ ἀνελὼν, ἔρως. διὰ ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν ἐξίασιν ἢ ἠνηρέθη. Ἔρως ὁ κλείνας] ἔρος μικρὸν, ἀφ' τὸ μέτρον. ὅτι δὲ καὶ μικρὸν γράφεται, δῆλον ἐκ τ αἰτιατικῆς. τὸ ἔρον γὰρ λέγομεν καὶ Ὅμηρος, Ἐξ ἔρον ἔντο. 200. Προφυτεύσαντες] προσκευάσαντες, προκατασκευάσαντες. 201. Μορφὰν] μορφὴν, τύπον. τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τῦ Αἰγίσθου, ἣ τὴν ὄψιν ἦν εἰργάσατο τῦ φόνου. Εἴτ' ἔν θεὸς] πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς τὸ μὲ πρᾶγμα λέγει, τὰς δὲ πράξαντας αὖθις ἐλέγχει. Εἴτε βροτῶν] εἴτέ τις ὑπὸ βροτῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 196. Ἐν κοίταις πατρῴαις] ἦγεν εἰς ἃς κατεκλίθη μετὰ τὸ λελοῦσθαι Ἀγαμέμνονα, καὶ παρὰ Κλυταιμνήστρας ἀπόλλυ-

Vitam ago in thalamis patris, ſic quidem
Fœda amicta veſte,
Vacuis autem aſſiſto menſis.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. Luctuoſus ſane de reditu *patris* nuncius,
Luctuoſus & in lecto paterno *de matre*,
Quando tibi æreæ adverſa
Securis irruit plaga.
Dolus id ſuaſit, libido interfecit,
Horrendum horrende cum prius concepiſſent
Monſtrum; ſive Deus, ſive mortalium

Quis

λεν, ϲὐδυθεὶς χιτωνίσκον κεφαλῆς καὶ χερῶν ϲῶμα ἔχοντα ἔξοδον· εἰ καὶ μὴ Σοφοκλῆς ἕτω λέγῃ. 197. Ὅτε ϲοὶ] τὸ ϲοὶ ϲυναῦθα ϲὸκ ἔϲιν ἀργόν. ἀλλ' ἐπιδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς πληγὴ πρότερον ἑτέρων ὑπ' αὐτῆς ἐλογίϲθη, διὰ τοῦτό τοί φηϲι λέγῃ. 199. Δόλος ἦν ὁ φράϲας] ϲυλλογιϲικῶς ϲυναῦθα τὸ ἔρωτά φηϲι τὸ φόνον ἐργάϲαϲθαι· ἔρως μὲν γὰρ δόλον ἀπέτικτεν· ὁ δὲ τὸ φόνον ἐμηχανήϲατο. ἆρα ἂν ἐκ ἄλλου ἀντ' ἔρωτός ἐϲιν, ὁ τὸ φόνον ἐργαϲάμενος. προτέρα δὲ κἀμοῦ τοῦ μίϲους, ὕϲτερον τέθηπε τὸ ϲυμπέραϲμα. μικρογραφεῖν ἢ δεῖ τὸ ἔργον, διὰ τὸ εἶναι τὰ πάθη ἀνάπαιϲτον. ὅτι δὲ Ἰωνικῶς ἕτω γεγράφε, δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς. τὰ ἔρον γάρ φαϲιν. ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐξ ἔρον ἔντο. ἰϲτέον δὲ ὅτι ἔρωτά τινες ϲυντεῦθα τὰ τῆς Κλυταιμνήϲτρας πρὸς Αἴγιϲθον ἐξέλαβον· καὶ δόλον δι' ὃ αὐτὴ ἐμηχανήϲατο τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον. πρὶν γὰρ τοῦτον ἐκ Τροίας ἐλθεῖν, τὸ τῆς φόνου δρᾶμα ϲυνεϲκεύαϲθη.

SCHOL. INED. 195. Οἰκτρὰ μὲ αὐδᾷ] Ἤγγελε, φωνῇ, ἐγένετο ϲὺν ταῖς νόϲοις, ἤγγελε, ϲὺν ταῖς ἐπιϲτροφαῖς εἰς οἶκον τοῦ πατρὸς δηλονότι· ὦ Ἠλέκτρα. οἰκτρὰ ἢ αὐδῇ ἀπὸ κοινῆς ἐπεγένετο ϲὺν ταῖς κοίταις ταῖς πατρῴαις, ὅτε ἀνταία ἤγγελε καταπρόϲωπος ἡ πληγὴ τῶν παγχάλκων γυιῶν, ἤγγελε πελεκέων, ὡρμήθη ϲοι. *Bar.* Νόϲοις] Τῶν νόϲων τῶν ϲῶν δηλονότι. ἤγγελε τῆς ἐπαναϲτροφῆς τῆς ϲῆς. L. B. Αὐδᾷ] Ἀντὶ τοῦ ἀγγελία. ἐλείφθη μὲν ἡ ἀγγελία τῆς ἀναϲτροφῆς τῆς ϲῆς. ἐλείφθη δὲ ἡ ἀγγελία ἀπὸ κοινοῦ, ὅτε ϲὺν ταῖς κοίταις ταῖς πατρῴαις ὡρμήθη, ἤγγελε ϲυνήθη ϲυαντία ϲοι πληγὴ γυιῶν. τυτίϲι ϲωμάτων παγχάλκων, ἀντὶ τοῦ πελέκεως. L. B 201. Εἶτ' ἂν] Ἀπορηματικὸς ὁ λόγος. ἐκ ὡς τινές φαϲιν ϲὺν ἀρᾶς χήματι. L. B.

Ἦν ὁ ταῦτα πεφάσων.

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

Ηλ. Ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέ-
ρ' ἐλθοῦσ' ἐχθίσα δή μοι·
Ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀῤῥήτων
Ἐκπαγλ' ἄχθη·
Τὰς ἐμὸς εἶδε πατὴρ
Θανάτας ἀψκεῖς διδύμαιν χεροῖν,
Αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον
Περόδοτον, αἳ μ' ἀπώλεσαν·
Οἷς ὁ μέγας θεὸς Ὀλύμπῳ
Ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.
Μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονάίατο,

Τοιάδ'

203. Ὦ πασᾶν κείνα] ὦ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐλθοῦσα ἐμοὶ ἐχθίστη, ἡ μάλιστα μεμισημένη πασῶν ἡμερῶν. τὸ δὲ πλέον, περισσόν. 205. Ὦ δείπνων ἀῤῥήτων] τὸ ἐπὶ Αἰγίσθῳ (φησὶ) τῷ Ἀγαμέμνονι παρασκευαθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ, ἃ οὐδὲ ὀνομάσαι καλόν. 206. Ἐκπαγλ' ἄχθη] μεγάλα. 207. Τὰς ἐμὸς εἶδε] ὤφελεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἔκπαγλα ἄχθη, ἃ ὁ ἐμὸς εἶδε πατήρ· ὁ δὲ, πρὸς τὰ σημαινόμενον ἀποδοὺς, λέγει, ὃς θανάτας ἀπρεπεῖς εἶδεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἀπὸ διδύμαιν χεροῖν. 208. Διδύμαιν χεροῖν] τ Κλυταιμνήστρας καὶ τ Αἰγίσθ. 209. Αἳ τ ἐμὸν εἷλον βίον] πάνυ περιπαθῶς, αἵτινες χεῖρες αἱ ἀνελοῦσαι τ Ἀγαμέμνονα, τ ἐμὸν βίον ἀνεῖλον, καὶ προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς. 211. Οἷς θεὸς] ἀπὸ τ χερῶν μεταβαίνει ἐπὶ τὰς ἐργαζομένας ταῖς χερσί. 212. Ποίνιμα] ποινῆς ἄξια. ποινὴ δὲ λέγεται ἐπὶ μόνης καταδολῆς χρημάτων, Ὁμηρ. Ποινὴν δ' παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος. καὶ, Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μιῇ αὐτῇ πολλὰ ἀπέτισεν· τὰ δέ τ' ἐρητύες κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, Ποινὴν διξαμένῳ. 213. Ἀγλαΐας] ἡδονῆς. δόξης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 203. Κείνα πλέον] τὸ πλέον, περισσόν. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἐχθίστη πρὸς γενικὴν συντετάχθαι. ἢ τὸ μὲν ἐχθίστη πρὸς τὸ πασῶν ἐχέτω τὴν δύναμιν, τὸ δὲ πλέον πρὸς τὸ ἐχθίστη· ἢ ἀμφότερα

τὴν

Quis erat qui hæc patravit.

STROPHE 2.

El. O omnium illa dies
Longe acerbiſſima mihi certe, quæ *adhuc* venit!
O nox, O cœnæ nefandæ
Dira calamitas!
Qua cœna meus pater vidit
Indignas mortes à duorum manibus,
Quæ *manus* meam *quoque* vitam cepere
Proditam, quæ me funditus perdiderunt:
Quibus magnus ille Deus Olympius
Ultrices ſceleris pœnas pati præbeat *affatim.*
Nulla unquam lætitia fruantur,

Qui

τὴν αὐτὴν ἐχέτω δύναμιν πρὸς τὸ πασῶν. δεῖγμα γὰρ ἔχθος ὑπερβολῆς, ὥσπερ ὁτὲ δύο ἢ τρεῖς ἀρνήσεις τίθεμεν εἰς ἄρνησιν μείζονα· πολλάκις δὲ καὶ λέξις. 206. Ἐκπαῖ' ἄχθη] τὸ ἄχθη καὶ τὸ θανάτους ταὐτόν ἐστιν. εἰποῦσα γάρ, ὦ ἔκπαῖ' ἄχθη, ἐπήγαγε τὸ, Ἐμοὺς εἶδεν πατὴρ θανάτους ἀφεῖς. εἰ καὶ τὸ ἄχθη κλητικὴ ἐστιν· τὸ δὲ θανάτους, αἰτιατική· τὸ μὲ πρὸς τὸ ὦ συνταστόμβυον· τὸ δὲ θανάτους, πρὸς τὸ εἶδεν. ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ, Ἡμεῖς μὲν ἂν τήν δ' ἦν ὅ δ' εἰλήχει τύχῳ, Θανόντες ἂν πρὸκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ. μὴ λάβῃς δὲ τὸ διδύμαιν ἀντὶ δοτικῆς, ἵνα καὶ σὺ ἔχωθεν λάβῃς, ἀλλ' ἀντὶ γενικῆς, οὕτω, θανάτους διδύμων ἐχθρῶν, ἦγεν ὃς αἱ διπλαῖ χεῖρες εἰργάσαντο Κλυταιμνήστρας ἢ Αἰγίσθου. 213. Ἀπονάιατο] Ὀνάω, ὀνῶ, ὄνημι, ὄναμαι, εὐκλικὲν ὀναίμην, ὄναιο, ὄναιτο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ὄναιντο, καὶ Ἰωνικῶς ὀναίατο.

SCHOL. INED. 205. Ὦ νὺξ] Ὦ ἐκπληκτικὴ ἄχθη τῶν ἀῤῥήτων δεῖπνων, καθ' ὃς δεῖπνος ὁ ἐμὸς πατὴρ εἶδε θανάτους ἀφεῖς. Δίδ. διδύμων χερῶν. ἦγεν, τῶν Αἰγίσθου, καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. *Bar.* L. B. 208. Διδύμαιν χεροῖν] Ἡ πληγὴ γὰρ τελείως, δι' ἀμφοτέρων γίνεται τῶν χερῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον. L. B. 209. Τὸν ἐμὸν βίον] Ἦγεν, τὴν ἐμὴν ζωὴν εἶλον πρόδοτον. ἀντὶ γὰρ ἀνεῖλον. τυτέσι, φθορᾶ ἐποίησεν ἔκδοτον. L. B. 211. Οἷς ὁ μέγας θεὸς] Ἦγεν, τῷ Αἰγίσθῳ καὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. *Bar.* 213. Μηδὲ ποτ'] Οὕτω συντακτέον· μηδὲ ἀπόναιντό ποτε, ἦγεν ἀπολαύσαιεν ἀγλαΐας. τυτέσι λαμπρότητος. L. B. Ἀπονάιατο] Τὸ θέμα, ὄνω. ὁ μέλλων, ὀνῶ. ὁ ἀόρ. ὦνα. ὁ μέσος, ὠνάμην. καὶ τὸ εὐκλικὸν, ὀναίμην, ὄναιο, ὄναιτο. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντ. ὄναιντο,

Τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Φράζε, μὴ πόρσω φωνεῖν. 215
Οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
Τὰ παρόντ', οἰκείας εἰς ἄτας
Ἐμπίπτειν ὅτως ἀφκῶς;
Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκπίσω,
Σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ 220
Ψυχᾷ πολέμους. τὸ δ', τοῖς δυνατοῖς
Οὐκ ἐρίζειν πλάθειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ηλ. Ἐν δυσνοίαις ἠναγκάσθην δή.

Ἔξοιδ'.

ἔναιντο, κοινῶς. καὶ Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς, ᾠκίσατο· οἱ Ἴωνες, καὶ οἱ ποιηταὶ τροπῆς ου ν ου ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν πληθυντ. εἰς α παιοῦσι τὸ ἴδιον τρίτον. καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ προθέσεως κατὰ συγκοπὴν ἐν συνθέσῃ, ἀπῳκίσατο. *Bar.*

215. Φράζε, μὴ πόρσω φωνεῖν] ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ Ἠλέκτρᾳ μὴ ἄντικρυς ταῖς βλασφημίαις κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου χωρεῖν. 216. Οὐ γνώμαν ἴσχεις] ἢ νοεῖς, ἢ γινώσκεις (φησὶν) ἐξ οἵων ἀγαθῶν εἰς τί ἀνιαρὸν ἐληλυθας; 217. Οἰκείας] ἤτοι τὰς συγγενικάς· ἢ ἀπὸ σοῦ ἐσομένας, καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν. 220. Σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ] σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα, ἐξ ὧν πολεμεῖται σε ἡ ψυχή· ὡς ἂν ἀτιμίαις αὐτῆς οὔσης. Ἄλλως. πολὺ εἰκῆσω τὸ πλῆθος τῶν κακῶν, λέγει τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς τίκτουσα ἀεὶ ταραχὰς καὶ ἔριδας. δυσθυμος δὲ, σκληρὸς, βαρύθυμος· ᾧ ἐναντίον ὁ εὔθυμος. 221. Τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρίσαι] τοῖς κρατοῦσιν ἡ φιλ' ἔριδος δεῖ εἰς ταῦτα προσπελάζειν. ἀντὶ δὲ οὐκ οἷόν τέ σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. καὶ ἄλλως. ταῦτα δὲ ἂν πράττῃς, οὐκ ἐρισεῖς τοῖς κρατοῦσιν ἐσίτητέσι, διὰ τὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖσθαι ἀσύμφορον.

ἐρισεῖς

Qui talia perpetrarunt facinora.

ANTISTROPHE 1.

Cho. Conſidera, parce ultra loqui :
Non memoria retines quali ex ſtatu
In præſentia proprias ærumnas
In te accerſis adeo indigne?
Magnam enim malorum copiam abunde paraſti,
Tuo mœſto dum paris ſemper
Prælia corde. Hiſce vero *in rebus*, cum potentibus
Congredi vana eſt contentio.

ANTISTROPHE 2.

El. Malorum acerbitate coacta fui ſane.

Bene

ἐριστὴς δὲ, ὁ φιλόνικος· ἐριστικὸς δὲ, ὁ ἐπιτηδότατα ἔχων εἰς τὸ ἐρίζειν. ὥστερ φιλικὸς, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν. ἐρισὸν δὲ, τὸ ἀξίαν ἔχον τὴν ἔριν. ὥσπερ παικτὸν παίγνιον, τὸ ἄξιον παίζεσθαι, καὶ παικτὴ παιδιὰ, ἡ ἀξία παίζεσθαι. 222. Πλάθειν] πελάζειν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 215. Μὴ πόρσω φωνεῖν] ἤγνω ὁπλος δ' δέοντος. δεῖ γὰρ σιγᾶν, καὶ μὴ κατὰ τὸ δυνατώτερον θρασυνομεῖν. 217. Οἰκείας εἰς ἄτας] ἤγνω, αὐτὴ ἑαυτὴν εἰς κινδύνους ἐμβάλλεις ὁ σωφρονοῦσα. 221. Τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς] ἤγνω ταῦτα, ἃ καθ' ἑκάστην πράττεις θρηνοῦσα καὶ καταρωμένη, ὃν ἄρισα καὶ ἄξια εἰς μάχλιν καὶ ἄμιλλαν τοῖς δυνατοῖς, ὥστε πλάθειν καὶ ἔσγυς εἶναι, καὶ τὸ παράπαν, βλάπτειν αὐτὸς δύναθαι. ἀλλ' οἱ μὲ τούτων ἄνευ καθεσήκασι· σοὶ δὲ μᾶλλον ταῦτα πρέπει ἄγειν τὴν βλάβην, μοιρίαν λέγω παρ' ἐκείνων, καὶ σὺ καιρὸς μοίρας δεκτεῖν. 223. Ἐν δόμοις] ὁ χρὴ γράφειν, ἐν δόμοις ἡσυχάθειν ἐν δόμοις. περιττὸν γάρ ἐσι πρὸς τὸ δ' πρώτε συνήματος κῶλον, ἀλλ' ἐν δόμοις ἡσυχάθειν δέ. δύστερον δ' ὀφείλει εἶναι καὶ τοῦτο ὥσπερ ἐκεῖνο.

SCHOL. INED. 221. Δυνατοῖς] Τοῖς βασιλεῦσιν, ἤγνω Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ. *Bar.*

Ἔξοιδ'· ὲ λάθει μ' ὀργά.
Ἀλλ' ὲν γὲ δίνοις ὲ φήσω
Ταύτας ἄτας,
Ὄφελ' μ' ἔχῃ βίοτος.
Τίνι γάρ ποτ' ἂν, ὦ φίλα γενέθλα,
Πρόσφορον ἀκοῦσαί μ' ἔπος; 230
Τίνι φρονοῦντι καίρια;
Ἄνετέ μ', ἄνετε παράγορoι·
Ταῦτα γὲ ἄλυτα κεκλήσεται.
Οὐδέποτ' ὲκ καμάτων ἀποπαύσομαι,
Ἀνάριθμος ὧδε θρηνῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἀλλ' ἔν γ' ὀνοίᾳ γ' αὐδῶ, 235
Μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
Μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.

Ηλ.

224. Ἔξοιδ'· ὲ λάθῃ μ' ὀργά] τοῦτο ἔπος (φησὶν) ὲ λανθάνῃ με, ἀλλ' οἶδα τὸ ἀσφαλὲς κὴ συμφέρον, ἀφ' ὲ τὴν ὑπερβασιν τῶν ὀργῶν, ἀναγκάζομαι κὴ ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι. 228. Τίνι γάρ ποτ'] παρὰ τίνος γὲ ἂν ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα, ἢ παρ' ὑμῶν τῶν συνοίκων; ὥστε μὴ συγχωρῆσαι ὲν ὀργοῖς ἴσην παρηγορίαν τινὰ ἔχειν ὲκ τῶν ὀδυρμῶν κὴ θρήνων. ὲ γὲ πρὸς ξένους ἔχω, ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς εὐνοήσας. Ὦ φίλα γενέθλα] ὦ προσφιλὴς ἐμοὶ γενεά. 230. Τίνι φρονοῦντι] παρὰ τίνος φρονοῦντος καίρια, ἤγουν συμφέροντα. 231. Ἄνετέ μ', ἄνετε] ἐάσατε. οἷον, παύσασθε με παραμυθούμενοι. Ἢ ἔτως, ὑμεῖς με παραμυθούμενοι ἄνετε. ὃ ἐστιν, ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι, κὴ μὴ αὐξετέ μου ἀφ' τὴ παραμυθίας τὴ ὀδυρμοῦ. 232. Ταῦτα γὲ ἄλυτα] τὸ θρηνεῖν τὴ πατέρα, ἄλυτόν μοι ἐστίν. ὃ ἐστιν, ὐδέποτε παύσομαι, ἀλλ' ἀεὶ ὲν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. 234. Ἀνάριθμος ὧδε θρήνων] ἔν τισι πεῖ) ἀνάνεμος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ὲν αὐτοῖς, κὴ ὅποτε χωρὶς ὧν τὴ τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ κὴ ἀνήριθμος,

Bene novi, non *mea* latet ira:
Attamen in *rebus his* atrocibus non tempera-
bo
Ab his imprecationibus,
Dum vita nobis ſuppetat.
A quo enim unquam (O charum genus)
Audire *poſſem* commodam orationem?
A quo qui recta ſapiat?
Dimittite me, dimittite conſolatrices.
Hæc enim nullo diſſolventur die:
Nunquam à doloribus ceſſabo,
Innumeros ſic edens fletus.

ANAPÆSTI.

Cho. At *quæ dico*, præ benevolentia tantum dico,
Mater veluti fida,
Ne parias malum malis.

El.

ἀνήριθμος, καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρήνων, ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. Ἡ ἔτως, ἀνάριθμος, οἷον οὐκ ἀριθμῆσα τὰς θρήνους, ἀλλὰ ἀψιλέσι χρωμένη αὐτοῖς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 225. Ἀλλ' ἐν γὰρ] ἰστέον ὅτι τὸ ἀλλὰ μὲν καὶ γὰρ σωτιθέμενον, ποτὲ μὲν ἀργὸν ἔχει τὸ γὰρ, ποτὲ δὲ ἀμφότερά εἰσιν ἐνεργά. ὡς καὶ ἐνταῦθα, τὸ μὲν ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀ φησω συνταττόμενον· τὸ δὲ γὰρ ἀφ' μέσης τιθέμενον, λαμβανομένης ἔξωθεν δὲ εἰμί. γίνεται δὲ τῦτο, ὅταν μεταξὺ δὲ ἀλλὰ καὶ δὲ γὰρ συλλαβὴ ἢ λέξις εὑρεθῇ. εἰ δὲ ἔτω τὰ ἀλλὰ τὸ γὰρ πλησιάζῃ ὡς μὴ μεσολαβεῖν μηδοτιῦν, ἀργόν ἐστι παντελῶς τὸ γὰρ. 231. Ἀνετέ μ'] τὸ ἄνετε ἀ φυσικῶς ἔχει τὸ α μακρὸν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ ποιητικῆς ἀδείας γίνεται. ἔτοι γὰρ, τριῶν ἐφεξῆς καμμάτων βραχέων, μακρὸν ἐξ ἀνάγκης τὸ α ποιῦσι διὰ τὰ μέτρα. ὡς ἂν τὸ ἀθάνατος εὑρεθῇ ἀεὶ τὸ α ἔχον μακρὸν, καὶ τὸ ἀκάματος καὶ ἀπάλαμος, ἔτω καὶ τὸ ἄνετε ἐνταῦθα. ἔτω γὰρ καὶ σύμφωνα πλειονάζοντα, ἵνα μακρὸν τὸ προηγέμενον φωνῆεν ποιήσωσιν, ὡς καὶ εἰς τὸ γενέθλα γέγονε. καὶ εἰπὼν δύο σύμφωνα εἶτα, τὸ ἓν ἀφαιρῦσιν, ἵνα βραχὺ γένηται τὸ φωνῆεν· καὶ εὑρήσεις τῦτο πολλαχῦ.

SCHOL. INED. 234. Ἀνάριθμος] Ἀντὶ τῦ, ἀμέτοχος. ἀντὶ τῦ μὴ συναριθμούμενος. L. B.

Ηλ. Καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε,
Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
Ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαψ' ἀνθρώπων;
Μήτ' εἴλω ἔντιμος τούτοις·
Μήτ', εἴτω προσκύμαι χρηστῷ,
Ξυναίριμ' ὄκλος, γονέων
Ἐκλίμους ἴχνια πέρυγας
Ὀξυτόνων γόων.
Εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν
Γᾶ τε καὶ ἀδὴν ὤν,
Κεἰσεῖ τάλας·
Οἱ δὲ μὴ πάλιν
Δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

Ἔρρει

238. Καὶ τί μέτρον] ἔχει τόδε τὸ κακὸν, ὥστε μετρίως θρηνεῖν· πρὸς γὰρ ἄμετρον κακὸν καὶ ἀμέτρων δίκαι θρήνων. Κακότητος] τὸ συμφορᾶς μοι. 241. Μήτ' εἴλω ἔντιμος τούτοις] τοῖς ἀμελοῦσι τῶν γονέων. μὴ εἴη μοι ταύτης τῆς τιμῆς, τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι τοῦ παντὸς ὀδύρεσθαι· τοιοῦτοι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τούτων. 242. Μήτ', εἴτω προσκύμαι χρηστῷ] μήτε εἴ τινι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ προσκύμαι φίλῳ συνοικείλω εὐκλεῶς. οἷον, μηδὲ, εἰ ἀγαθός τις ἐστὶν, ᾧ ἐγὼ προσκύμαι, μηδὲ τούτῳ συνοικοίλω εὖ, ζηλοῦσα αὐτὸν καὶ ἀποδεχομένη, εἰ τοιοῦτος ὢν τοὺς γονέας φαίνοιτο, μήτε ἐν αὐτῇ γενοίμιλω, μήτε εἰ ὁ ξυνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη, ζηλοίμιλω τὰ ἐκείνου, ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων. Ἢ ὅτως, μηδὲ εἰ συνοικοίμιλω χρηστῷ τινι ἀνδρὶ, ζηλώσαιμ' ἂν τὰ ἐκείνου ἡσυχάζουσα, καὶ κατέχουσα τὰς ἐπὶ τῷ πατρὶ γόους. 243. Γονέων ἐκ.] τῶν ἐπὶ τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γόων τὰς πλέυγας ἴχνια ἐκλίμους. ἀντὶ δὲ ἐκλὸς τιμῆς. ἀλλ' ἐν τῷ τιμᾶν τοὺς πατέρας εἶναι ἰδίαν τῶν γονέων. πλέυγας δὲ ὀξυτόνων γόων εἶρηκε, ἀφ' τοῦ ταχύ· ἅμα γὰρ τῇ μνήμῃ καὶ ὀδυρμὸς, ἡδέος δὲ μεταξὺ ὄντος. ὀξυγόους δὲ, ἀφ' τοῦ σφοδρόν. καὶ τοῦ εἰς ὀξὺ τείνειν, τυτέσιν εἰς ἄκρον ἐλθεῖν. 249. Πάλιν δώσουσιν] ἀντὶ δὲ ἀνταποδώσουσιν, ἀντισταθμήσουσι δὲ φόνῳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 244. Ἴχνια] εἰκότως τὰς πλέυγας εἶπεν ἐπὶ δὲ γόων· δίκαι γὰρ πλειῶν ἄνω πρὸς ὕψος φέρουσι. ἡ δὲ σύνταξις,

El. At quis, quæso, modus meæ afflictionis?
Quî possum mortuos negligere cum laude?
Cui hoc hominum ingenitum est?
Neque sim apud illos honorata:
Nec, sicui adjuncta forem *viro* benigno,
Silentium agerem cohabitans, parentibus
Impias sistens alas
Acute-sonantium luctuum.
Nam ille si sic mortuus
Jacebit miser in terram
Et in nihilum redactus:
Illique non vicissim
Dabunt meritas pro cæde pœnas,
Valeat

ἰάχησα εὐκηλῶ καὶ ἡσυχῶ πλέρυγας γόων ὀξυτόνων, ἀκλίμως καὶ ἀτίμως τῶ γονέων. δέον ἢ εὐκήλως εἶπεῖν, εὐκηλος εἶπε πρὸς τὸ ἴαχησα. 246. Εἰ γὰρ] αὕτη ἡ κατασκευή ἐστι πρὸς τὸ γονέων ἀκλίμως ἴαχησα θρηνων πλέρυγας, εἰ καὶ ἀσάφειάν πως ἔχει. ὁ γὰρ παρ' αὐτοῖς πρὸς τὰς γονέας γινόμενῶ θρηνῶ, τιμὴν μὲν ἐκείνοις παρέχει, κατάρα δὲ ἐστι τῶ αὐτὰς φονεύσαντων.

SCHOL. INED. 238. Καὶ τί μέτρον] Ἤγαν, ποία συμμετρία κακώσεως, ἤγαν, κακοπραγίας ἔφυ, ἤγαν, ὑπερῆρξεν; L.B. 241. Μήτ' ἐμοὶ] Ἀντιστρόφως τοῦτο λέγει. ἤγαν, μοὶ εἴη μοι ταῦτα ἀφ' τιμῆς. τὸ δὲ πᾶν. μήτε εἴη μοι ταῦτα ἀφ' τιμῆς· ἤγαν τὸ ἀμελῶς ἀφαιρεῖσθαι δηλονότι ἐπὶ τοῖς ἐπιθανοῦσι. μήτε, εἴ τινι χρησῶ προσκεῖμαι, ξυναίσιμι, ἤγαν συνοικοίη δηλονότι εὐκηλῶ, τυτέσιν ἡσυχῶ, ἔχουσα πλέρυγας γόων ὀξυτόνων, ἀντὶ τοῦ, γόους ὑψηλοφώνους, ἀκλίμως τῶ γονέων, ἤτοι ἀφισαμβύους τῶ τιμῆς τῶ γονέων. L. B. Τούτοις] Τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς ἀμελοῦσι δηλονότι τῶ οἰκείων ἀποθανόντων, καὶ ταῦτα τοιούτῳ τρόπῳ, καὶ πικρῶ τέλει παραλόγως καὶ ἀδίκως φθαρέντων. μήτε εὐκηλῶ καὶ ἀμνήμων τῶν ἐμῶν γονέων εἶλον εἶθε, εἰ προσκεῖμαι καί τινι χρησῶ φίλῳ δηλονότι. ὅπερ οὐδὲ φίλῳ χρησῶ προσκεῖμαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐχθροῖς, Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ. μήτε ἔχουσα ἀτίμους πλέρυγας, ἤγαν κινήσεις θρήνων μεγαλοφώνων, εἶθε συνκατοικοίη τοιούτοις ἀνθρώποις, ἐν οἷς μνήμη γονέων οὐκ ἔστι δηλονότι, ἔχουσα καὶ ἐγὼ αὐτὴ ἀτίμους πλέρυγας ὀξυτόνων γόων. *Bar.* 244 Ἀκλίμως ἰάχησα] Ἀτίμως ἔχουσα πλέρυγας ὀξυτόνων γόων. τοῦτο λέγει ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ τεττίγων, ὅτις ἐκ τῶ κινήσεως τῶ πλερύγων ἀδὴ φωνὰς ὀξυτόνους. *Bar.*

251. Αἰδὼς]

Ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς, ἁπάντων
τ' εὐσέβεια θνητῶν.

IAMBOI.

Χο. Ἐγὼ μὴν, ὦ πᾶ, κ᾽ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα,
Καὶ τὸμὸν αὐτῆς, ἦλθον· εἰ δ᾽ μὴ καλῶς
Λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεθ' ἅμα.
Ηλ. Αἰχύνομαί μὴν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
Πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
Ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν.
Σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνὴ,
Πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', ἢ δρῴη τάδ' ἄν,
Ἃ 'γὼ κατ' ἦμαρ κ᾽ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
Θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντ' ὁρῶ.

Ἢ

251. Αἰδὼς] ἥ τε αἰδὼς ἔρροι, κ᾽ ἡ πρὸς πάντας εὐσέβεια, εἰ τὸν ἀδίκως ἀνηρημένων μὴ τιμωρία ἔσαι. 255. Σὺ νίκα] τὸ σὺ νίκα, πάνυ ἀναισκαίως, ἵν' ἀφορμὴ γένῃ) μακρὰν σκῆναι ῥῆσιν τῇ Ἠλέκτρᾳ, ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὴν παραληψεται. 256. Αἰχύνομαι μὲν] αἰδοῦμαι εἰ δοκῶ ὑμῖν βαρέως πενθεῖν, κ᾽ ἀπαραμυθήτως ἔχειν. 257. Δυσφορεῖν] ἀγαναχτεῖν. τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσε λέγεται, ὡς ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' Ἱπποκράτει, Εὐφόρως φορέεσι. 258. Ἀλλ' ἡ βία γὰρ] ἐπειπερ ἐν τοῖς φθάσασιν ἐπετίμησαν αὐτῇ διὰ τὸ ἀνενδότως θρηνεῖν, ὧδε τοῦτο πρῶτον ἀπολογεῖται βάλλει. λέγει δὲ, Ἀλλὰ σύγγνωτε· ἡ βία γὰρ ἀναγκάζει με δρᾶν ταῦτα. 261. Ἃ 'γὼ κατ' ἦμαρ] ἀναγκαίως κέχρηται τῷ νοήματι. ἐπὶ μὲν γὰρ γενομένῳ πράγματι κ᾽ παρελθόντι εἰκὸς κ᾽ παύσασθαι τὸν ἀθυμοῦντα· ὁπότε γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τὰ τοῦ πατρὸς λυπεῖ, ἀλλὰ κ᾽ τὰ τῆς μητρὸς, κ᾽ τὰ Αἰγίσθου ὁσημέραι γιγνόμενα, εἰκότως παρατείνει κ᾽ τὸ πενθεῖν. 262. Καταφθίνοντ'] μαραινόμενα, κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ μιαίνεται. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, κ᾽ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι, ἢ τὸ φθίνειν. φθίνειν γὰρ κ᾽ μαραίνεσθαι ταὐτόν, κ᾽ ἀπὸ τούτων, κ᾽ ἐπ' ἄλλων, ὡς ἐνταῦθα, θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντα, ἀντὶ τοῦ αὐξάνοντα μᾶλλον κ᾽ τρεφόμενα, ἢ μιαίνεται.

ΣΧΟΛ.

Valeat pudor, & omnium
Pietas ſimul mortalium.

IAMBI.

Cho. Ego quidém, O filia, & tuam rem ſedulo agens ſimul,
Et meam ipſius huc veni: ſi vero minus recte
Loquor, tu viceris: te enim ſequemur ſimul.
El. Pudet me quidem, O mulieres, ſi videor vobis
Nimis impotenter ferre hæc immoderato luctu.
At enim vis me cogit hæc facere.
Ignoſcite: quomodo enim generoſa quæ ſit mulier
Paterna cernens infortunia non lugeat hæc,
Quæ ego diebus & noctibus ſemper
Virere plus quam decreſcere cerno:

Cui

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 251. Ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς] φθαρείη ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεὺς εὐσέβεια καὶ αἰδώς. νομίζουσι γὰρ οὐκ εἶναι θεὺς, μὴ τὰ κακίας κολαζομένης. 253. Καὶ τὸν σὸν σπεύδεσ'] ἦγον ἵνα μὴ κατὰ σὲ τὰς ἐχθρὰς κινήσῃς τῷ σωνεχεῖ θρήνῳ, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς λοιδορίαις· καὶ τάμὸν, ἵνα μὴ ἄφιλον δόξω σὺ τοιούτῳ καιρῷ, μὴ πρὸς παραμυθίαν σὲ χωρήσασα. 258. Ἀλλ' ἡ βία] τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ συγγιώτε σύναπλε· τὸ δὲ ἡ βία γὰρ, ἀφ' μέσου ἐστί. κατασκευὴ γάρ ἐστι, τίνος χάριν αὐτῇ συγγνώσονται. 259. Ἥτις εὐγενὴς γυνὴ] ὁ χρὴ γράφειν τὸ ἥτις. τοιοῦτον γάρ ἐστιν οἷον τὸ ὅ, τι εὑρίσκομεν, ποτὲ μὲ δ' ὁ τὴν δύναμιν ἔχοντα, ποτὲ δὲ δ' τις· καὶ οἷον τὸ ὅν τινα, καὶ ἥν τινα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν καὶ προείρηται, εἰς τὸ, Οὐκᾶν ἂν εἶποις ἥν τιν' αἰτίαν προσθείς, κἀνταῦθα ἓν τό τις μόνον ἔχει τὴν δύναμιν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 256. Αἰχύνομαι] αἰτιολογία τίνος ἕνεκα ἔτω θρηνεῖ ἀπαράκλητα.

SCHOL. INED. 254. Εἰ δὲ μὴ] Εἰ δὲ μὴ καλῶς δοκῶ λέγειν, νικάτω τὸ σὸν θέλημα· σοὶ γὰρ ἀκολουθήσομεν ὁμοῦ· ἦγον συνδραμούμεθα γὰρ τῷ σῷ θελήματι. L. B. 260. Οὐ δρᾷς] Ἦγον, ἀ ποιοίη ἂν τάδε· ἅπερ ἐγὼ δηλονότι ποιῶ. L. B.

265. Ἐμ

Ἦ ϖρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἣ μ' ἐγείνατο,
Ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
Ξυοίκημι, κἀκ τῶν δ' ἄρχομαι, κἀκ τῶνδέ μοι
Λαβεῖν δ' ὁμοίως κἠ τὸ ϖαπᾶζ πέλει.
Ἔπειτα ϖοίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
Ὅταν θεόνοις Αἴγισθον ἐνδακὼν ἴδω
Τοῖσιν ϖατρῴοις; εἰσίδω δ' ἐσθήματα
Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά, κἠ ϖαρεζίας
Σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν·
Ἴδω ϑ' τούτων τὸν τελευταίαν ὕβριν
Τὸν αὐτοφόντιν ἡμῖν ἐν κοίτῃ ϖατρὸς
Ξυὼ τῇ παλαίᾳ μητρί· μητρὸς εἰ χρεὼν
Ταύτην ϖροσαυδᾶν τῶνδε συγκοιμωμένην.
Ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μάντει

Ξυοὺς,

265. Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς] ἀνιαρὸν λίαν τὸ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, ὅτι ἀδικοῦμαι ἔσα ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. 266. Κἀκ τῶν δ' ἄρχομαι] κἠ βασιλεύομαι ὑπ' αὐτῶν. ἔτι δὲ τοῦτο χαλεπώτερον, τὸ κἠ τούτοις ὑποτετάχθαι. 269. Ὅταν θρόνοις Αἴγισθον] κἠ ἡδὺ μὲν τὸ φονεῦσαι Ἀγαμέμνονα Αἴγισθος ἐβασίλευσεν. Ὅμηρος, Αἴγισθος ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης, Κλείνας Ἀτρείδαο· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 271. Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτὰ] ἐχ ὁμοια βασιλικὰ, ἀλλὰ τὰ ἐκείνου. πάνυ γὰρ τοῦτο ϖεριπαθὲς, κἠ εἰς ὑπόμνησιν ἄγον τὴν μείρακα τοῦ πατρός. ἐσθήματα μὲν κἠ ἐσθῆτες, ἐν πέζῃ λόγῳ ἄχρηστα, ἐσθὴς δ' ἐν χρήσει. Καὶ παρεζίας] ἤγουν ἐφεζίους· ἐφέζιοι δὲ λοιβαὶ, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. 272. Σπένδοντα λοιβὰς] τὸ τῆς ἀσεβείας Αἰγίσθου κατηγόρημα, εἰ σπένδοι θεοῖς ὅτου ἄδικου φόνου εἴργασαι. σπένδω λοιβὰς, ὡς λέγω λόγον· κἠ σπένδην ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται. 273. Ἴδω δὲ τούτων] ζηλοτυπίας μέσον τὸ πρᾶγμα. κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐτοόντιν πρὸς κοίτην πατρός. 274. Αὐτοφόντιν] γράφεται κἠ αὐτοέντιν. τὸ δὲ ἡμῖν παρέλκει Ἀττικῶς. 275. Μητρὸς εἰ χρεὼν] χρεὼν ἀντὶ τοῦ χρέον, κἠ ἀπὸ τούτου πρέπον. ὡς τὸ ὄφελεν ἀντὶ τοῦ ἐχρῆν, κἠ

Cui primo quidem à parte matris, quæ me genuit,
Omnia inimiciſſima contigerunt: deinde ædibus
In meis ipſius, cum occiſoribus patris
Verſor, & ab his imperor, & ab hiſce mihi
Accipere ſimul *quorum egeo*, vel carere cogor.
Quales igitur dies putas me agere
Cum thronis Ægyſthum inſidentem video
Paternis? aſpicioque veſtes
Gerentem eaſdem, quas ille *olim*, & domeſtica
Fundentem libamina eo *in loco* ubi eum trucidavit.
Video denique horum extremam contumeliam,
Parricidam nobis in lecto patris
Cum perdita matre: matrem ſi fas *eſt*
Eam dicere, quæ cum iſto cubet.
Illa vero adeo perpeti eſt audax, ut cum piaculari viro
Cohabitet,

κ) ἀπὸ τύτε ἀντὶ τ ἔπρεπεν. 277. Τλήμων] τολμηρὰ, ἀναιδής. Μιάστορι] λυμεῶνι, φονεῖ. μιάστωρ, ὁ ἀφ' ὧ τ παρ' ἑαυτῷ μιασμὸν κ τὰς ἄλλης μιαίνων. Ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι] συνυπακτέ) ὁ κ σύνδεσμος. τὸ δ ὥστε, μόνον μ ἀπαρεμφάτε ζητεῖ τάτ ἰωλ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 268. Ποίας ἡμέρας] τῦτο ἢ ἀντὶ γενικῆς λάμβανε, ἢ ἀντὶ αἰτιατικῆς· κ εἰ μ αἰτιατικὴ ἐστιν, ὑδεμίαν ἀσάφειαν ἔχ· εἰ δ γενικὴ, ὅτω λέγωμεν, ποίας ἡμέρας νομίζῃς με ἄγειν, ἀντὶ τ ποίᾳ χρόνῳ τῦτο λογίζομαι; 270. Εἰσίδω δ' ἐσθήματα φορεῦντ'] ὃ μόνον ἐᾶς ἐσθῆτ ἐύρῃ) τὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ κ ἔσθημα ἐσθήματος. ὡς κἀνταῦθα, κ ἔσθησις ἐσθήσεως. τὰ ὕστερα ποιητῶν· τὸ ἕ ἐσθῆς, κ λογογράφων.

SCHOL. INED. 266. Ἄρχομαι] Τὸ ἀρχὴν ποιῦμαι, κ τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. ὡς ἐν τῷ, ἄρχε) δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε, ἥδε τ ἐπισκόπων. κ ἄρχομαι, τὸ ἐξεπιάζομαι. L. B. 269. Οἷαν θρόνοις] Οἷαν ἐν τοῖς θρόνοις τοῖς πατρῴοις θακοῦντα, ἤγεν καθήμενον. L. B. 274. Τὸν αὐτοφόντα] Τὸν αὐτοχεῖρα, τ αὐτεργὸν τ φόνε ἡμῶν, κ ἑαυτῆς ἠγεῖται θάνατον, τ τ πατρὸς θάνατον. L. B. Οὐ ἀφ' τινος ἄλλε ἐποίησεν ὁ Αἴγισθ τ φόνον τ Ἀγαμέμνον, ἀλλὰ διὰ τ ἰδίας χεῖρός. ὅθεν κ αὐτοφονεύς. Bar.

280. Εὐσε·

Ξυνες', Ἐρινυὼ ἔτιν' ἐκφοβυμβύη·
Ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιυμβύοις,
Εὑρῦσ' ἐκείνω ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
Πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλυ κατέκτανε,
Ταύτῃ χορεὺς ἵησι, κ᾽ μηλοσφαγεῖ
Θεοῖσιν ἐμμελῶ' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
Ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἢ δύσμορος κ᾽ τέγας
Κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
Τλὼ δυσάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμβύλω,
Αὐτὴ πρὸς αὐτλώ· ἐδὲ γὸ κλαῦσαι πάρα
Τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονλὼ φέρει.
Αὕτη γὸ ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ
Φωνῦσα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
Ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
Τέθνηκεν, ἄλλ@ δ' ἔτις ἐν πένθει βροτῶν;
Κακῶς ὄλοιο· μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
Τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.

Τάδ'

280. Εὑρῦσ' ἐκείνω ἡμέραν] τὸ εὑρῦσα, τ πόθον κ᾽ τὴν ἐπιθυμίαν τ γυναικὸς σημαίνῃ· οἷον ἡδέως αὐτὴν θεωμβίη. 281. Ἀμὸν] τ ἡμέτερον, ἤγκν τ ἐμόν. ἡμέτερον μέν, ὃ πολλοὶ ἔχομβν· ἐμὸν δέ, ὃ μόν@ ἐγὼ ἔχω. 283. Θεοῖσιν ἐμμελῶ' ἱερὰ] οἱ Ἀργολικοὶ συγγραφεῖς τρισκαιδεκάτλω εἶναί φασι μλὼς γαμηλιῶν@, ὡς Δφίας ἐν ἐδόμῳ Ἀργολικῶν. 285. Κωκύω] θακρύω. λέγομβν δὲ θακρύω τ τεθνηκότα, ἐπιθακρύω δὲ τῷ τεθνηκότι. 286. Ἐπωνομασμβύλω] ἐφ' ᾧ ὠνομάσθλω. 288. Ὅσον μοι θυμὸς] ἐπικυφίζεται γὸ τοῖς θακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλ@, Οἵτε σεναγμοὶ τ πόνων ἐρείσματα. 289. Γενναία] εὐγενὴς λόγοις, κ᾽ ἔ πράξεσιν. 291. Ὦ δύσθεον] κ᾽ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ· δύσθεον δὲ, ἀσεβές. Σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν] σὺκ ἀνηρέθη

Cohabitet, Furiam nullam reformidans:
Quin, ut patratis facinoribus arridens,
Nacta quæsitum illum diem, quo olim
Patrem meum dolo interfecit,
Hoc ipso choreas instituit, & oves mactat
Diis scilicet servatoribus menstrua sacra.
Ast *hæc* ego misera conspicans in tectis
Ploro, tabesco *tota*, & lamentor patris
Epulas infelices Agamemnonias dictas,
Mecum sola: neque enim lugere licet
Tantum, quantum voluptati foret animo meo.
Ipsa enim, dictis tenus generosa, mater
Clamans malis convitiatur talibus:
O infensi numinis odium, tibi soli pater
Mortuus est? mortaliumque nullus in luctu alius?
Pereas male: neque te ex ploratibus unquam
Præsentibus liberent *vel* Dii inferni.

Hæc

ἀνηρέθη φησὶν, ἀλλὰ τέθνηκε, τῷ προχήματι τ̃ λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν.

SCHOL. INED. 281. Ἐκ δόλου] Ἤγαγον, ἐκ συνεργίας δόλου. L. B. 284. Ἐγὼ δ'] Ἤγαγον, ἐγὼ ὁ ὁρῶσα ἡ δύσμορος κλαίω κατὰ τὰς στέγας, τέτηκα, καὶ ἐπικωκύω, Δι' τὴν δυσάλαιναν δαῖτα τὴν ὀνομασμένην ἐπὶ τῷ ὀνόματι τ̃ πατρός μου, Ἀγαμέμνονος δηλονότι, ἐγὼ αὐτὴ κατ' ἐμαυτήν. ἤγαγον, Δι' τὴν δυσάλαιναν δαῖτα, τὴν ἐπωνυμασμένην Ἀγαμεμνόνιον, ἐλλιπῶς· ἢ δύναται ἡδὲ εἰπεῖν τὸ ὄνομα τ̃ πατρὸς ἐπὶ τοιούτοις. *Bar.* 286. Ἐπωνομασμένην] Ἀντὶ τ̃ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσαν τ̃ πατρός. L. B. 290. Τοιάδ'] Ἀντὶ τ̃, τοιαύτας ἀτιμίας ἀτιμάζει. L. B. 291. Δύσθεον] Ἀντὶ τ̃ δυσθέατον. ἤγαγον, βαρὺ καὶ πικρὸν, καὶ δυσκόλως θεαθῆναι δυνάμενον. ἢ δύσθεον ἀντὶ τ̃ ἀσεβῆ, καὶ κακόθεον, καὶ κακόδαιμον μίσημα. Σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν] Αἰδεῖται εἰπεῖν ἀνηρέθη, τῷ προχήματι τ̃ λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν. *Bar.* 294. Θεοὶ] Ἤγαγον, ὁ Πλούτων, καὶ ἡ Περσεφόνη, καὶ ὁ Ἅιδης. *Bar.*

Τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
Ἥξοντ' Ὀρέστου, τἀνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
Βοᾷ παρασσών, Οὐ σύ μοι τήνδ' αἰτία;
Οὐ σὸν τόδ' ἔργον; ἦτις ὢν χερῶν
Κλέψασ' Ὀρέστου τ' ἐμοῦ τ' ὑπεξέθου;
Ἀλλ' ἴσθι τοι πάσσυά γ' ἀξίαν δίκην.
Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σοὶ δ' ἐποτρύνω πέλας
Ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών,
Ὁ πάντ' ἄναλκις ἔτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
Ὁ σοὶ γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
Ἐγὼ δ' Ὀρέστου τῶνδε προσμολὼν ἀεὶ
Παυστῆρ' ἐφήξειν ἢ πάλαι' ἀπόλυμαι.
Μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς ἔσας τέ μου
Καὶ τὰς ἀπόσας ἐλπίδας διέφθορεν.
Ἐν ἓν τοιούτοις, ἔστε σωφρονεῖν, φίλαι,
Οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεσιν· ἀλλ' ὧν τοῖς κακοῖς

Πολλὴ

301. Ὑλακτεῖ] ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων. Σὺν σοὶ δ' ἐποτρύνῃ] συμπαροτρύνῃ δὲ ἐπὶ ταῦτα ὁ νυμφίος αὐτῆς ὁ ἔνδοξος παρὼν πέλας· ἤγουν συναθεῖ λέγει δὲ τὸ συνωθεῖν ἐπὶ τῶν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὠθούντων, ὅμοιον τῷ, Ναύτας ἐφορμήσαντα χθμῶνος τὸ πλεῖν, ἀντὶ δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖν παρορμήσαντα. 302. Ὁ κλεινὸς] κατὰ εἰρωνείαν. 304. Ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας] συνεργήσης γὰρ Κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα, Αἰγίσθου ὑποβολαῖς καὶ χερσὶ καὶ ἁλομένης ἀλόχοιο. 305. Ἐγὼ δ' Ὀρέστου τῶνδε] γράφει, ἐγὼ δ' Ὀρέστην προσμολὼν ἀεί ποτε. 307. Τὰς ἔσας] τὰς παρούσας. 308. Καὶ τὰς ἀπόσας] ἤγουν καὶ ἃς εἶχον, καὶ ἃς ἔμελλον ἀνακύψειν (ἀνακαλύψειν. L. B.) λέγεται δὲ ὑποστολικῶς. 309. Ἐν ἓν τοιούτοις] θαυμαστῶς καὶ ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται· ἐπεὶ οἱ ἐν ὀργαῖς καὶ ἔξω λογισμοῦ τινα πράττουσι, καὶ εἰς θεὸς ἀσεβῆ φθέγγονται.

Hæc convitiatur improba: at cum audit ab aliquo,
Venturum Oreſtem, tum ſane furibunda
Inclamat aſtans: Non tu mihi horum cauſa *es?*
Nonne tuum hoc eſt factum? Quæ manibus ex meis
Subductum Oreſtem clam expoſuiſti alendum?
At ſcito quidem te daturam ſaltem dignas pœnas.
Talia latrat: ſimulque inſtigat prope adſtans ei
Ad hæc inclytus ille ſponſus,
Ille, *inquam*, prorſus imbellis, mera illa noxa,
Qui ope mulierum pugnas inire *audet*.
Ego vero Oreſtem expectans ſemper, ut hæc *mala*
Adventu ſuo reſtinguat, miſera *interim* pereo.
Dum enim aliquid aggredi uſque differt, præſenteſque mihi
Et futuras ſpes corrupit.
In talibus igitur *ærumnis* neque modeſte agere, amicæ,
Neque pietatem colere penes nos eſt: ſed in malis *hujuſmodi*

Magna

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 310. Οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν] ἤγουν, τοῖς θεοῖς εὐχαριστεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς αὐτὰς δυσχεραίνει, ὅτι μὴ δίκας εἰς τάχος τὰς τῶν παρόντων αἰτίας ἀπήτησεν.

SCHOL. INED. 296. Ἤξουτ' Ὀρέστῃ] Ἤγουν, ἀφίξεσθαι τὸν Ὀρέστην. L. B. Ἐμμανὴς] Ἀντὶ τοῦ, ἐμμανῶς, μανικῶς. L. B. 301. Ὑλακεῖ] Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν κυνῶν. ἀντὶ τοῦ ἀπειλοῦσα βοᾷ. L. B. 303. Ἡ πᾶσα βλάβη] Ἤγουν, ὁ πανταχόθεν βλαβερός. ὁ λυμεών, ἢ αὐτοβλάβη. *Bar.* 309. Ἐν ὧν τοιούτοις] Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ λόγου. Ἐν τοῖς τοιούτοις ὤν, ὦ φίλαι, ὅτε σωφρονεῖν πάρεστιν,

Πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.

Χο. Φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντΘ. Αἰγίσθου πέλας

Λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

Ηλ. Ἥ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἂν, εἴπερ ἰῶ πέλας,

Θυρεᾶιον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγορᾶισι τυγχάνει. 315

Χο. Ἦ κἀν ἐγὼ παρσᾶσα μᾶλλον ἐς λόγους

Τοὺς σοὺς ἱκοίμιν, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.

Ηλ. Ὡς νῦν ἀπόντΘ, ἰσόρει τί σοι φίλον.

Χο. Καὶ δή σ' ἐρωτῶ· τῦ κασιγνήτυ (τί φῄς;)

ἭξοντΘ, ἢ μέλλοντος, εἰδέναι θέλω. 320

Ηλ. Φησίν γε· φάσκων δ', ἐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.

Χο. Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πρᾴοσων μέγα.

Ηλ. Καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον ὧδε ὄκνῳ.

Χο. Θάρσει· πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥς' ἀρκεῖν φίλοις.

Ηλ.

ᾗτε εὐσεβεῖν. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς πάρεστιν ἐπιτηδεύειν κακὰ, ὅτι πολλὴ ἐστιν ἡ ἀνάγκη. Bar.

312. Φέρ' εἰπὲ] ἐπεὶ θρασυτέρῳ λόγῳ ἡ Ἠλέκτρα κέχρηται, ὁ χορὸς βουλόμενος πεῖσαι Ὀρέστην πυθέσθαι, ἐρωτᾷ εἰ πάρεστιν Αἴγισθος. 314. Ἥ κάρτα] ἐν ἥδει, οἷον πολλῦ γε δεῖ. Μὴ δόκει] ἀντὶ τῦ ἐγῶ. δαιμονίως οἰκονόμηται τῦτο πρὸς τὴν χάρωσιν Κλυταιμνήστρας. τὸ γὰρ εἴργειαι ἐξόφθης, πεπαιδεύσθαι μὲ πρὸς τὴν μείρακα, χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. 315. Θυραῖον οἰχνεῖν] ἀντὶ τῦ θυραίαν Ἀγαμέμνονος. θυραῖος ἀντὶ τῦ θυραία, καὶ ῥαγδαῖος ἀντὶ τῦ ῥαγδαία, καὶ βίαιος ἀντὶ τῦ βιαία, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς α ληγόντων, Ἀττικά ἐστι. χρύσεος δὲ ἀντὶ τῦ χρυσῆ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τῦ κλυτὴ, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς η ληγόντων, ποιητικά. 316. Ἦ κἀν ἐγὼ] ὄντως, εἰ ταῦτα ὕτως ἔχει, καὶ ἐγὼ ἂν θαῤῥῆσα μᾶλλον ἀφικοίμιν εἰς τοὺς σοὺς λόγους. 318. Ἰσόρει] ἐρώτα. ἰσορεῖν, τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, τὸ ἐρωτᾶν. 319. Τῦ κασιγνήτυ τί φῄς] λείπει ἡ πρός. 320. Μέλλοντος] βραδύνοντος. 322. Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν] δύναται τὸ ὀκνεῖν Ὁμηρικῶς εἰρῆσθαι ἀντὶ τῦ φοβεῖσθαι, Ὀκνεῖν δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν ὠκυάων. Πράοσων]

Magna ſane *urget* neceſſitas ſtudiis noſmet tradendi malis.

Cho. Age dic, utrum Ægyſtho alicubi hic ſtante Hæc nobis loqueris, an abſente à domo?

El. Omnino *abeſt*: ne puta me, ſi domi eſſet prope, Foras prodire poſſe; jam vero ruri abeſt.

Cho. Equidem & ego audacius tecum loquerer, Siquidem hæc ſe ita habent.

El. Abeſſe crede, proinde quære quid tibi lubet.

Cho. Hoc ergo abs te quæro; de fratris adventu Aut mora (quid dicis?) ſcire cupio.

El. Pollicetur quidem; ſed nihil eorum quæ dicit præſtat.

Cho. "Solet enim vir quiſque cunctari magnum moliens facinus.

El. Atqui ego ſervavi illum abſque mora.

Cho. "Confide: natus eſt bonus, adeoque amicis opem feret.

El.

Πράσσων] ἐπιχφῶν πράττων. 324. Πίφυκεν ἐσθλὸς] ἥκει, ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν, τυτέσι, βοηθεῖν τοῖς φίλοις.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 312. Φίρ' εἰπὲ] ἐδεδίει ὁ χορὸς Ἠλέκτρα σωὼν, μὴ παρ' Αἰγίσθε γνωσθεὶς κακόν τι πάθῃ. 315. Θυραῖον οἰχνεῖν] νοεῖ δὲ τοῦτο, εἰ μὴ βέλτ ὄνομα Ἀττικόν. ἐ γὰ μόνον ἡ θυραία, ἀλλὰ κὴ ἡ θυραῖος, ὥσπερ ἡ θεὰ κὴ ὁ θεός. εἰ ὃ βέλτ, κὴ ἐπίῤῥημα. 319. Καὶ δή σ' ἐρωτῶ] μὴ λάθῃς εἰς τὸ κασιγνήτε ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο σύνταοσε· εἰ καί τινα ἀσάφειαν ἔχει· ἔτω γὰ ὀφείλων εἰπεῖν, εἰδέναι θέλω, ὁ κασίγνητος ἀφίξεται ἢ μέλλει, ἢ τί φῄς λέγ μέσε λαμβανομένε· ὁ ὃ ἐπλαγίασε πρὸς γενικήν· ἢ πρὸς τὸ μέλλοντος σιωπῶν· πρὸς ὃ τὸ ἐρωτᾶν τὴν σύνταξιν ποιητέον, ὥσπερ πρῶτον ἐποίησε πρὸς τὸ εἰδέναι θέλω.

SCHOL. INED. 322. Φιλεῖ γὰ] Πᾶς ἀνὴρ εἰώθεν ἀιαβάλλειν ὁ ἐπιχφῶν μέγα ἔργον. *Bar.* 324. Πέφυκεν ἐσθλὸς] Ἔσθλὸς ἐ μόνον ὁ ἀγαθὸς λέγε, ἀλλὰ κὴ ὁ ἱκανὸς κὴ ἀνδρεῖος, ὡς ἐνταῦθα. ἥκει, ἀρκετὸς κὴ χρήσιμος, ὥστε συμμαχεῖν τοῖς φίλοις. *Bar.*

325. Ἐπεί

Ηλ. Πέποιθ'· ἐπεί τ' ἂν ὢ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
Χο. Μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς ὁδμῶν ὁρῶ
Τιὼ σιὼ ὅμαμμον, ἐκ πατρὸς ταὐτῷ φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐν τάφια χερῶν
Φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
Χρ. Τίν' αὖ σὺ τιὼδε πρὸς πυρῶν ἐξόδοις
Ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν;
Κἀδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλῃς,
" Θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά.
Καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτιὼ, ὅτι
Ἁλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥς' ἂν, εἰ θέν
Λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φέρω.
" Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένην δοκεῖ·
Καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρῶντι, πημαίνειν δὲ μή.
Τοιαῦτα δ' ἀλλὰ κἀγὼ σὲ βέλομαι ποιεῖν·
Καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἥ' γὼ λέγω,
Ἀλλ'

325. Ἐπεί τ' ἂν] ἐπεί τοι ἄν. 326. Ὡς ὁδμῶν ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον] οὐχ ὡς τὴ Χρυσοθέμιδος ταναντία φρονήσης τῇ Ἠλέκτρᾳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁρῶσιν ἀναγίσματα βαστάζουσαν, τοῦτο πρῶτον πυθέσθαι βούλομαι, κωλύσει αὐτὴν τὸ ἑξῆς λόγων. 327. Φύσιν] κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει, καὶ ὄντως. Ἔστι γνησίαν ἀναντίον ὁ μὴ φυσικὸς (ὁ φυσικὸς, L. B.) ὁ λεγόμενος κόπελος· ἔστι γὰρ φύσει υἱὸς, ὁ θέσει, ἤγουν ὁ υἱοθετούμενος. 330. Τίν' αὖ σὺ τήνδε] τὸ ἑξῆς, τίνα φάτιν φωνεῖς; ἐπίτηδες ἢ τοῖς ἀγρίοις ἤθεσιν ἀντιπαρατάττουσι πρᾶα, καθάπερ νῦν τῇ Ἠλέκτρᾳ Χρυσόθεμιν συνίζουξε, καὶ τῇ Ἀντιγόνῃ τὴν Ἰσμήνην, ἕνεκα δὲ ποικιλίας ταῖς ἀντιῤῥήσεσι τὰ δράματα. 334. Καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα] ὡς τί ἔλεγεν, οἶδα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. 335. Ὥς' ἂν, εἰ σθένω] τρία δὲ παρακολουθοῦσι εἰς τὸ γενέσθαι τι, βούλησις, δύναμις, καὶ ἐπιστήμη. 337. Ὑφειμένην δοκεῖ] μὴ ὅλον τὸ ἰσχίον ἀναπεπτασάσθαι. ἀντὶ δὲ, δοκεῖ μοι ταπεινῶς διαλέγειν καὶ ὑποκόως.

El. Confisa sum: alioqui ego non huc usque tam diu vixissem.

Cho. Nihil nunc amplius dicas: ex ædibus enim video
Tuam sororem, patre eodem natam,
Chrysothemin, matreque *eadem*, inferias manibus
Ferentem, quæ solent dari inferis.

Chr. Quem tu rursus ante vestibuli fores
Progressa, O soror, excitas clamorem?
Et ne longo quidem tempore perdoceri vis
" Animo impotenti non gratificari in vanis.
Sane in tantum novi & meipsam, quod
Doleo rebus præsentibus; adeo ut, si vires
Alicunde acciperem, ostenderem quo essem in eos animo.
" Nunc vero in malis *positam* me oportet demissiori *velo* navigare,
Nec putare me magnum quid facere, cum næ lædam quidem.
Sic autem & te volo facere.
Quanquam sane jus non est in eo, quod ego suadeo,

Sed

ὑπηκόως. μεταφορικῶς δὲ λέγει ἀπὸ τῶν πλεόντων, οἳ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντίσχοντες ὑφιᾶσι τῶν ἱστίων. εἰς τὸ αὐτό, ὑφήσω τὸ ἱστίον, οἷον συσκάψω τὸ φρόνημα, καὶ μὴ ἄντικρυς μάχεσθαι· οἱονεὶ τῇ προαιρέσει χρῶμαι. 340. Τὸ μὲν δίκαιον] ὁ νῦν, τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης, εἰ τις ἀφῇ ταῦτα τοῖς θηνοῦσι θεὶς πείσῃ;

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 338. Πημαίνειν δὲ μή] ἤγουν βλάπτειν αὐτάς. καὶ γὰρ αὐτὴ δοκεῖς πᾶσιν ἀλόγως ἀγανακτοῦσα, μὴ δυναμένη βλάψαι αὐτάς, πρὸς ἃς ἀγανακτεῖς. 339. Τοιαῦτα σέ] ἤγουν ὁ μόνον ἐγὼ βούλομαι, ἀλλὰ καί σε βούλομαι ποιεῖν τοιαῦτα. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 330. Τίν' αὖ σὺ τήνδε] ἄφιξις Χρυσοθέμιδος, καὶ συμβουλὴ πρὸς τὴν ἀδελφήν.

SCHOL. INED. 330. Τίν' αὖ σὺ] Ἤγουν, τίς ἐστιν ἡ φωνὴ αὕτη,

Ἀλλ' ἦ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλόυθέραν με δεῖ
Ζῆν, τῷ κρατύντων ὄξι πάντ' ἀκυρέα.
Ηλ. Δεινόν γε σ' ὄσαν πατρὸς, ὃ σὺ παῖς ἔφυς,
Κείνυ λελῆῳς, τ' ὦ πικλόσης μέλειν.
Ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νυθετήματα, 345
Κείνης διδαχλὰ, κὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
Ἐπεί δ' ἐλῦ γε θάτερον, ἢ φρονεῖν κακῶς,
Ἢ τῷ φίλων φρονῦσα μὴ μνήμλω ἔχειν.
Ἥτις λέγεις μ' ἀρτίως, ὡς εἰ λάβοις
Σθένω, τὸ τύτων μῖσω ἐπδείξειας ἄν· 350
Ἐμῦ ὦ πατρὶ πάντα τιμωρυμλύης,
Οὔτε ξυνέρδεις, τλὼ τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.

Οὔ

αὕτη, ἣν φωνεῖ, ὦ κασιγνήτη, πρὸς ταῖς ἐξόδοις ὃ θυρῶν ἐλθῦσα. L. B. 337. Ὑφλμλύῃ] Ἤγυν, ὑφλμλύον, τυτέστιν, ὑποκεχαλασμλύον ἐχύσῃ τὸ ἰσίον. L. B.

342. Ἀκυρέα] Ἀτλικῶς, ἀντὶ ὃ ἀκυρέον. τυτέστιν, ἄξιόν ἐστιν ὑπακύσῃ κατὰ πάντα τ' ἀρχόντων. 344. Μέλφι] φροντίζῃ. 345. Ἅπαντα γάρ σοι] ταῦτα ὁποῖά ἐστι τὰ ἐπὶ τῇ Ἀντιγόνῃ, ὅπυ τῇ Ἰσμήνῃ λοιδορεῖ, καί φησιν αὐτῇ τὰ Κρέοντ φρονεῖν. Τἀμὰ νυθετήματα] οἷον, ἃ εἶπες ἐμὲ νυθετῦσα. 347. Ἐπεί δ' ἐλῦ γε] ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φρονεῖν κακῶς, προστιθεμλύου τοῖς ἐχθροῖς, ἢ φρονῦσαι, τ' φιλτάτων ἀμνημονεῖν, οἷον, θάτερά σε δεῖ ὁμολογῆσαι, ἢ ὅτι κακῶς φρονεῖς, ἢ ὅτι ἐκῦσα ἁμαρτάνῃς κ παροράς. τὸ δὲ θάτερα ἀντὶ ὃ θάτερον, Ἀτλικῶς λέγει). τὸ δὲ, ἔπφδ' ἐλῦ γε, ἀντὶ ὃ, εἰ δὲ μή τοι, ἔκλεξαι θάτερον. 350. Τὸ τύτων μῖσω] λείπφ ἡ κατά. 352. Τήν τε δρῶσαν] ἀντὶ ὃ ἐμέ. Ἐκβρέπφς] ἡ ἐκ ἀντὶ τ ἀπό. ἀπτρέπφς. ἐκβρέπφν, τὸ παρακλίνφν τ ὁδῦ κ ἐκπροπὴ, ὅταν τις ἢν βαδίζῃ ὁδὸν ἀφεὶς, ἑτέραν βαδίσῃ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 346. Κείνης διδαχλὰ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἐκείνης ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλ' ὥσπέρ φαμλυ, ἐρώμλυος ἐστιν ὁ δεῖνα ὃ δεῖνος, οἷον Ἀλκιβιάδης Σωκράτυς· ὕτω κ τῦτο, διδαχλὰ κείνης, ἀντὶ ὃ ἐκείνης διδάγματα κ μαθήσης. 347. Ἐπεί δ' ἐλῦ γε] ἤγυν, πρόκρινε θάτερον τ δύο, ἢ φρονεῖν κακῶς, λέγω δὴ Αἰγίσθῳ κ Κλυταιμνήστρᾳ συμ-

εῖναι,

Sed quod tu judicas: tamen si liberam me oportet
Vivere, dominantibus omnia parendum est.
El. Indignum sane est te natam patre, quali es nata,
Illius esse oblitam, hujus autem matris curam habere.
Omnes enim tuæ quas mihi das monitiones
Illius sunt dictata, & nihil ex te ipsa dicis.
Quare elige saltem alterutrum, vel *ut credaris* desipere,
Aut mente sanam, amicorum memoriam nullam habere.
Quæ modo dixeris, si valeres viribus
Odium utique tuum contra eos ostenderes;
Me vero patrem in omnibus vindicantem
Neque adjuvas, quinimo agentem dehortaris.

Annon

εἶναι, καὶ ἀμνημονεύειν τοῦ πατρός· ἢ φρονοῦσαν καὶ φρόιμον οὖσαν, καὶ τὰ πατρὸς θεραπεύουσαν, μὴ ἔχειν μνήμην τῶν φίλων, ἡγεῖ μὴ σώφρονα εἶναι Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ, οἷς ὠφελὴ πλείστα ποιεῖς. τοῦτο ἦν εἶπεν Ἠλέκτρα πρὸς αὐτὴν, εἰποῦσαν ὡς ἀλγεῖ τε τοῖς παροῦσι, καὶ τὰ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θεραπεύῃ ἀνάγκης. τὸ δὲ ἔπειτα, ὃ πρὸς τὸ κακὸν σὺ σαυτῆς λέγεις, ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἄνω ῥηθέντα, τὸ, δεινόν γε σ' ὄντα, καὶ τὰ ἑξῆς· εἰ γὰρ ἦν πρὸς τὸ κακὸν σὺ σαυτῆς, οὐκ ἂν ἦν ἔπειτα, ἀλλ' ἔπειτοι. ὅθεν καὶ ἀπὸ τούτου ἀπατώμενοί τινες μετατιθέασι τὸν τόνον, ἐπεὶ δ' ἐλῶ ποιοῦντες, ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον ἐπὶ καὶ σὺ τοῖς παλαιοῖς τῶν βιβλίων ἔπειτ' ἐλῶ εὕρηται. 351. Πάντα τιμωρεμένης] εὕρηται δὲ μόνον συνεργητικῶς τιμωρῶ τὸ κολάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ βοηθῶ· καὶ δὲ μόνον τιμωρέομαι παθητικῶς τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζομαι, ὡς καὶ πᾶς τις ἐξετάζων εὑρήσει. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 343. Δεινόν γέ σ'] κατηγορία Ἠλέκτρας πρὸς αὐτήν.

SCHOL. INED. 343. Δεινόν γ'] Τετέσι, χαλεπὸν καὶ ἄδικόν ἐστι, σὲ ὄσαν θυγατέρα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀφ' ἧς σὺ θυγάτηρ ἐγεννήθης τοῦ θαυμαστοῦ ἐπιλανθάνεσθαι, τῆς δὲ μητρὸς τῆς φονοτρίας δηλονότι φροντίζειν. *Bar.* 345. Νουθετήματα] Τετέσι, διδάγματα, ἅπερ ἅπασ ἐμοὶ καὶ ἐδιδαξας, ἐκείνης τῆς μητρὸς εἰσὶ διδασκαλίαι δηλονότι, καὶ οὐδὲν ἀπὸ γνώσεως ἰδίας λέγεις. *Bar.*

Οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
Ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
Κέρδος γένοιτ' ἂν τῷδε λῃξάσῃ γόων.
Οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκέντως δέ μοι.
Λυπῶ ὅ τέτυς, ὥστε τῷ τεθνηκότι
Τιμὰς προσάπτειν, εἴτις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
Σὺ δ' ἡμῖν ἡ μισοῦσα, μισεῖς μὲ λόγῳ,
Ἔργῳ δ' τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξυνής.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὸ κατ'
Μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
Τούτοις ὑπαχθοίμην. σοὶ δὲ πλουσία
Τράπεζα κείσθω, καὶ πολυρρείτω βίος.
Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
Βόσκημα· τῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
Οὐδ' ἂν σύ, σώφρων δ' ἔσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
Πάντων ἀρίστου πατρὸς κεκλῆσθαι, καλοῦ

Τῆς

356. Κακῶς μέν, οἶδ'] κακῶς μὲν ζῶ, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ λυπεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦτο πράττω· ἐγὼ γὰρ ἐφίεμαι τρυφερώτερον ζῆν. 357. Λυπῶ δὲ τέτυς] ἀφ' τὸ τιμᾶν τὸ πατέρα. 365. Ἐμοὶ γὰρ ἔστω] ἐμοὶ (φησὶν) ἔστω τροφὴ ἡ τῆς ἀνάγκης μόνον ἁρμόζουσα, καὶ τὴν πεῖναν ἀπελαύνουσα. ἃ δέομαι γὰρ τοιαύτης τροφῆς, ἀφ' ἧς ἡδονὴν οὐ θηράσω. Ἢ ὅτως, τοῦτο μόνον ἐμοὶ βασκέτω, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτὴν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι. 367. Οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων] οὐδὲ σὺ, εἰ ἐσωφρόνεις, ἀδόρως ἔζης, ἠμελημένως τοῦ πατρός. Νῦν δ' ἐξὸν] ἀδείας ὔσης. τὸ ἐξὸν, τὸ παρὸν, τὸ εὐὸν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐθέτερα μετοχικὰ, ἠθέποτε οἱ Ἀτθικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. 368. Καλοῦ] ἀντὶ τοῦ κλήθητι, λέγου, ὀνομάζου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 361. Οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ] τὰ σὰ πρὸς τὸ ἐφ' οἷς σιωπηλέοι· τὸ δ' ὧδε, πρὸς τὸ οἰσθ, ὅταν· ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτε

Annon hæc præter mala timiditatem *tuam* arguunt?
Quamobrem doce *me*, vel diſce *ipſa* ex me, quidnam
Sum lucri factura, deſinens hiſce ab luctibus.
Nonne vivo? male quidem, ſcio; ita tamen, ut contentus ſim.
Moleſta autem ſum iſtis, quod mortuum
Honore afficiam, ſi qua gratia *horum* apud inferos eſt.
Tu vero, quæ te odiſſe ais, verbis quidem odiſti,
Re ipſa autem occiſoribus patris faves.
At ego ne unquam quidem (ne ſi tua mihi
Quis adferat dona, quibus nunc delicate vivis)
His me ſubderem. Tibi lauta
Apponatur menſa, victuſque abunde affluat;
Mihi ſit tenue, modo non moleſtum, pabulum.
Tuos vero non ambio honores conſequi,
Neque tu *cuperes*, ſi ſobrie velles agere; nunc autem cum licet patris
Omnium optimi filiam dici, *age* dicitor
Matris;

ὑποφαίθοιμι κἀγὼ ὑποταγείλῳ τούτοις, τῷ Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ· ἀδ' εἰ τὰ σὰ, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, μέλλοι τις οἴσειν καὶ κομίσειν ἐμοὶ δῶρα. ἢ τὰ σὰ πρὸς τὸ δῶρα σύναπλε, ἵν' ᾖς, τὰ σὰ δῶρα, ἥγεν ἅπερ σοι δωρεῖν.

SCHOL. INED. 353. Οὐ ταῦτα πρὸς] Ἥγεν, πρὸς τῷ εἶναι σὲ κακὴν, ὑπάρχεις καὶ δειλή. κακὴ μέν, ὅτι ἀτιμᾷς τὸν πατέρα. δειλὴ δέ, ὅτι φοβῇ τοὺς κτείνοντας τὸν πατέρα. *Bar.* 362. Χλιδᾷς] Χλιδὴ ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ καλῶς τὴν ἰδέαν. ἡ γὰρ τρυφὴ καλῶς τὴν ἰδέαν, καὶ καινοῖ, καὶ ἀκριβοῖ. *Bar.* 364. Περιῤῥείτω] Ἥγεν, παντα-χόθεν εὐπορία ἐχέτω. L. B. 367. Ἐξὸν] Δυνατὸν ὂν δηλοῖ· ἀλλ' ὅμως, λαμβάνει δὲ ἀντὶ τοῦ δυνατοῦ ὄντος. *Bar.* 368. Καλῶ] Τὸ καλῶ, οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλὰ ῥῆμα προσακτικὸν, ἀπὸ τοῦ καλέομαι, καλοῦμαι. καὶ ὁ παρα-

Τῆς μητρός. ὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακὴ,
Θανόντα πατέρα κὴ φίλας πορδοῦσα σάς.
Χο. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, πεῖσ' ἀνδρῶν· ὡς τοῖς λόγοις
Ἔνεσιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὴ μάθοις
Τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὖτη πάλιν.
Χρ. Ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
Τῶν τῆσδε μύθων· ἐσθ' ἂν ἐμπήθῃ ποτὲ,
Εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
Ἥκουσ', ὃ ταύτην τὴν μακρῶν κρήσει γόων.
Ηλ. Φέρ', εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τὴν δέ μοι
Μεῖζόν τι λέξεις, ἐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
Χρ. Ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν, ὅσον κἀπιστάμαι· ἐγώ.
Μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
Ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου
Φέγγος προσόψει· ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
Στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά·

Πρὸς

πατικὸς, σκαλεόμιλω, σκαλῶμιλω, σκαλέω, σκαλῶ. κὴ τὸ προσακτικὸν, καλῶ. *Bar.*

371. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] ἀντὶ τοῦ ὀργίλως. κὴ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως· κὴ πρὸς εὐσέβειαν, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς· κὲ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, κὴ πολλὰ ἕτερα λέγε) ὕτως ἀντὶ ἐπιῤῥήματος. 372. Εἰ σὺ μὴ μάθοις] εἰ συγκιράσετε τὰς τρόπας, εὖ ἂν ἔχοι. ἡ μὲ γὰρ, αὐστηρά· ἡ δὲ, ἀνειμένη. 374. Ἠθάς εἰμι] ἀντὶ τοῦ σὺν συνηθείᾳ εἰμί. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. σύνταυθα ἦν ἐδύνατο ἀφέλειν εἶναι, ἀφ' ὧν τὸ μέτρον ἐτέθη τὸ ἠθάς ἀπὸ τοῦ ἦθος, ἐπεὶ πλησιάζει τὸ ἔθος κὴ τὸ ἦθος. 375. Τῶν τῆσδε μύθων] τῶν παρὰ ταύτης λεγομένων μύθων. 377. Μακρῶν] μεγάλων, ἢ πολυχρονίων. Σχήσῃ] ἐφέξῃ, κωλύσῃ. Γόων] γραφὲ) κὴ λογων. 382. Ἐνταῦθα πέμψειν] σκεῖσε. τὸ σύνταυθα νοεῖ) σὺν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν σύνταυθα ἔνθα εἰμὶ ἐγώ· τὸ αὐτὸ, σὺν δευτέρᾳ, οἷον αὐτὸ ἔνθα εἶ σύ· τὸ σκεῖ, σὺν τρίτῳ, οἷον σκεῖ ἔνθα ἐστὶν σκεῖνος. σύνταυθα ἢ ἀντὶ τοῦ σκεῖσε

Matris; ita plurimis videberis mala,
Quæ mortuum patrem, & amicos prodis tuos.
Cho. Ne quid iracundius, per Deos *oro*: nam ſermonibus
Ineſt utriuſque fructus, ſi tu quidem diſceres
Iſtius uti recte, & hæc contra tuis.
Chr. Equidem, O fœminæ, familiaris ſum quodammodo
Hujus dictis; & ne meminiſſem quidem *de his* unquam,
Si non maximum malum ei imminere
Audiſſem, quod eam perpetuis his reprimet ab luctibus.
El. Age igitur, dic illud grave *malum*: nam ſi mihi
Majus quid hiſce dixeris, non amplius repugnabo.
Chr. At enarrabo tibi rem omnem, quantum ego novi.
Te enim, niſi hiſce deſtiteris luctibus,
Illuc ablegare ſtatuunt, ubi non amplius Solis
Jubar aſpicies; viva enim in undique tecto
Carcere terra procul hac tua occines mala.

Propterea

ἐκεῖσε λέγει), τὸ ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος. 383. Κατηρεφεῖ] κατισκεπασμένῃ, σκοτεινῇ. 384. Ὑμνήσῃς] θρηνήσῃς. ὕμνος κυρίως ἡ εἰς θεὸν ᾠδή· παρὰ δὲ ποιηταῖς ἁπλῶς ἡ ᾠδή, εἴτε ἐπὶ ποιητικῆς εὐωιχλείας (ἀφ' ἧς λέγει) ὑμνοπόλος παρ' αὐτοῖς, ταὐτὸν τῷ ἀοιδοτόλος) εἴτε μέλος θρηνῶδες, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ὑμνήσῃς.

SCHOL. INED. 378. Τῶν δέ μοι] Ἤγουν, τῶν παρόντων μοι νῦν κακῶν. L. B. 383. Κατηρεφεῖ] Ἤγουν, ἐν σκοτεινῇ φυλακῇ. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅτε ἤθελον ἀπολέσαι τινα, καὶ μὴ μιανθῆναι τῷ αὐτῶν αἵματι, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἔβαλον ἐκεῖνον, καὶ ἐκεῖ ἔθνησκε, λέγοντες ὑπαρ' ἡμῶν ἐφονεύθη. — *Bar.* 384. Ὑμνήσῃς] Κατ' εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ πενθικῶς θρηνήσῃς. *Bar.*

386. Ἐγ

Πρὸς ταῦτα φεάζυ, καί με μήποθ' ὕστερον
Παθοῦσα μέμψῃ. νυῶ γὸ ἐν καλῷ φρονεῖν.
Ηλ. Ἦ ταῦτα δή μοι κ' βεβούλυν' ποιεῖν;
Χρ. Μάλιθ' ὅταν πρ οἴκαδ' Αἴγιθ' μόλῃ.
Ηλ. Ἀλλ' ἐξίκοιτο τῶδέ γ' ἕνεκ' ἐν τάχει.
Χρ. Τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπεξάσω λόγον;
Ηλ. Ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἶπ τῆδε δρᾶν νοεῖ.
Χρ. Ὅπως πάθῃς τὶ χρῆμα; ὦ τοῦ φρενῶν;
Ηλ. Ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς τερσώτατ' ἐκφύγω.
Χρ. Βίυ δὲ τῷ παρόντ' ἐ μνείαν ἔχεις;
Ηλ. Καλὸς γὸ δύμος βίοτ', ὥςε θαυμάσαι.
Χρ. Ἀλλ' ἰὼ ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίσασο.
Ηλ. Μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶ κακὼ.
Χρ. Ἀλλ' ἃ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάθειν.
Ηλ. Σὺ ταῦτα θώπου· ἐκ ἐμὲς τρόπυς λέγεις.
Χρ. Καλόν γε μὴτοι μὴ 'ξ ἀβυλίας πεσεῖν.

Ηλ.

386. Ἐν καλῷ] ἔγκαιρον. νῦν (φησὶν) εὐκαιρόν ἐςι καλῶς φρονῆσαι. 387. Ἦ ταῦτα δή μοι] ἆρα δή μοι κὴ βεβούλευνται, ἤγυν οὐκ ἠπείλων μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη κὴ βυλῇ κυρῶσιν. 389. Ἀλλ' ἐξίκοιτο] ἁρμοζῇ μάλισα τὸ πρόσωπον Ἡλίκρας τῇ Ἀντιγόνῃ. 393. Ἀφ' ὑμῶν] πάνυ θυμικῶς κὴ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς συσκαταλέγῃ ὡς τὰ αὐτῶν αἱρεμένων. 395. Καλὸς γὸ] εἰρωνεύεται ὡ ἤθῃ. Ὥςε θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ ἀγαπῆσαι βιῶν αὐτὸν δηλονότι τὸ βίοτον. θαυμάζῃ τις ἀρετὴν, ἀντὶ δὲ ἀγαπᾷ ἐργάζεαζ ἀρετὴν, κὴ θαυμάζῃ λόγυς, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ χλιάζ λόγυς. κατὰ τοῦτο λέγει) καὶνταῦθα τὸ θαυμάσαι. ἤγυν, καλὸς γὸ ὁ ἐμὸς βίος, ὥςε θαυμάσαι αὐτὸν δηλονότι. 398. Ἀλλ' ἃ διδάσκω] ἀλλ' ἃ διδάσκω κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, διδάσκω ἢ εἰκῇν τοῖς ἄρχυσιν. 400. Ἀβυλίας] ἐξ αἰτίας τ' κακοβυλίας. ἤγυν ἐξ κακοβυλίαν.

ΣΧΟΛ.

Propterea consídera; & ne me unquam post-
hac,
Malo accepto, culpaveris: nunc enim tempus
est sapere.
El. Serione decrevere, ut hæc faciant mihi?
Chr. Omnino, simulac Ægysthus domum venerit.
El. Utinam hac saltem de causa redeat ocyus.
Chr. Quas, misera, tibi imprecaris imprecationes?
El. Ut veniat ille, siquid hujusmodi *mihi* agere
cogitat.
Chr. Numquid mali ut feras? ubi est, rogo, mens
tua?
El. Ut à vobis fugiam quam longissime.
Chr. Vitæ autem præsentis nonne memoriam tenes?
El. Lauta est hercle (quidni?) mea vita, mirum
ut sit.
Chr. At lauta esset, si tu utique recte sapere nosses.
El. Ne me edoceas amicis esse perfidam.
Chr. Ego vero id non doceo; sed ut dominantibus
cedas.
El. Tu illis assentare: non meum narras ingenium.
Chr. Atqui pulchrum est tamen non præ temeritate
cadere.

El.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 386. Νῦν γὰρ σὺ καλῶς φρονεῖν] ἤγαν πρὸς τὰ πείρας κάλλιστόν ἐστι νῦν λαμβάνειν, ὅπως ταύτῃ σὺ φύγῃς. οἱ δὲ τὸ εὖ καλῶς ἀντὶ τοῦ λέγω φάσκοντες, σὺκ οἶδα εἰ τὸ παράπαν μετέχουσι νοῦ.

SCHOL. INED. 386. Μέμψῃ] Ἤγαν, κατηγορήσῃς. *Bar.* 387. Ἢ ταῦτα] Ἐρωτηματικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἆρα δῆλα, καὶ ταῦτα βεβούλευ-ται Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα ποιεῖν εἰς ἐμὲ, ἤγαν, βαλεῖν με εἰς φυλακήν; *Bar.* 390. Τίν', ὦ τάλ.] Ἤγαν, τίς ἐστιν ὁ λόγος ὅδε, ὃν ἤυξω, ὦ τάλαινα; L. B. 392. Πῶ ποτ'] Ἤγαν, σὺν ποίᾳ κατασάσῃ φρονήσει εἶ; L. B.

401. Εἰ

Ηλ. Πεσέμεθ', εἰ χρὴ πατρὶ τιμωρέμεναι.
Χρ. Πατὴρ ὃ τέτων (οἶδα) συγγνώμιν ἔχει.
Ηλ. Ταῦτ' ἐσὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
Χρ. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ κ᾽ συναγνέσῃς ἐμοί;
Ηλ. Οὐ δῆτα. μήπω νῷν τοσόνδ' εἴλω κενή.
Χρ. Χωρήσομαί τ' ἄρ' οἷ περ ἐσάλλω ὀδόν.
Ηλ. Ποῖ δ' ἐμπορεύῃ; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυα;
Χρ. Μήτηρ με πέμπ᾽ πατρὶ τυμβοῦσαι χοάς.
Ηλ. Πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεσάτῳ βροτῶν;
Χρ. Ὃν ἔκτανε αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
Ηλ. Ἐκ τῶν φίλων πειθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
Χρ. Ἐκ δείματός τε νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.
Ηλ. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγενεσθέ γ' ἀλλὰ νῶν.
Χρ. Ἔχεις τι θάρσος. τοῦδε τοῦ πάρβους πέρι;
Ηλ. Εἴ μοι λέγοις τὸ ὄψιν, εἰπoιμ' ἂν τότε.
Χρ. Ἀλλ' ὃ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

Ηλ.

401. Εἰ χρὴ] εἰ ἀπέκτται. Τιμωρέμεναι] ἀντὶ τοῦ τιμωρῆται. 402. Πατὴρ δὲ τέτων.] οἶδα ὅτι ὁ πατὴρ ἕνεκα τέτων συγγνώμιν ἔχει ἡμῶν δηλονότι. 403. Ταῦτ' ἐσὶ τἄπη] κακῶν ἐσιν ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη. 405. Νῷ κενὴ] ἀντὶ τοῦ σιωπέσεως κένφη. 406. Οἷπερ ἐσάλλω ὁδόν] κ᾽ τὸ οἷ μόνον ἱκανόν ἐσιν· οἷον πορεύσομαι οἷ ἀπεσάλην. ἐπεὶ δὲ ὁδὸς ἄγῃ ἐκεῖσε ὅποι ἀπεσάλη, λέγῃ οἷ τ᾽ ὁδόν. ἐσάλην, ἀντὶ τοῦ ἀπεσάλην. σέλλομαι ἀντὶ τοῦ πορεύομαι· ἀποσέλλομαι δὲ ὑφ' ἑτέρε, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. 408. Τυμβεῦσαι] σπεῖσαι τῷ τύμβῳ. 413. Συγγενεσθέ] συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν καὶν νῦν. ἀκέσασα δὲ ὅτι σὺν τοῖς ὀνείροις δείγματά τινα τῆ Κλυταιμνήτρᾳ γέγονε, θαρσεῖ, κ᾽ ἐπικαλεῖται τὰς θεὰς, εἰ κ᾽ μὴ πρότερον, καὶν νῦν παρεσέναι. 415. Τὴν ὄψιν] ἤγεν ὃ εἶδεν. ὄψις, τὸ θεαθέν, κ᾽ ἡ ὁρατικὴ δύναμις, κ᾽ τὸ πρόσωπον. 416. Πλὴν ἐπὶ σμικρὸν] ἀντὶ τοῦ πλὴν δι' ὀλίγων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 401. Πατρὶ τιμωρέμεθοι] ἀπορῶσιν σὺ ταῦτα

El. Cademus tamen, ſi *ſic* oportet, patrem vindicantes.

Chr. At pater *ipſe* (novi) horum tibi veniam dabit.

El. Ignavorum eſt hujuſmodi dicta probare.

Chr. Tu vero non parebis, neque conſenties mihi?

El. Minime ſane: nequaquam, *precor*, ſim adeo mentis inops.

Chr. Pergam igitur quo miſſa ſum viæ.

El. Quo vadis autem? & iſta cui perfers ſacra?

Chr. Mater me mittit, ut patri inferias feram ad tumulum.

El. Quid dicis? an mortalium inviſiſſimo?

Chr. Quem ipſa occidit: hoc enim vis dicere.

El. Quonam amicorum perſuaſa? cui hoc placuit?

Chr. Ex pavore quodam nocturno, ut mihi videtur.

El. O dii patrii, ſuccurrite ſaltem nunc, *oro*.

Chr. Quamnam habes fiduciam hoc ex pavore?

El. Si viſionem mihi dixeris, dicam tibi tunc.

Chr. At nihil novi quod eloquar, præter paucula.

El.

ταῦθα πῶς γυνὴ ἔσα, τιμωρέμβρος εἶπεν, ὅπερ ἐστὶν ἀρσενικόν. καί Φαβῶ ὅτι πρὸς τὸ ὑμῖς τᾶτο ἔφερεν. 407. Ποῖ δ' ἐμπορεύῃ] καλῶς εἶπε τὸ ἐμπορεύῃ. ὥσπερ γὰρ οἱ ἔμποροι κέρδες ἕνεκα σφῶν ταύτλω τὴν τέχνλω μετίασιν· ἕτω κὴ ἡ Χρυσόθεμις πρὸς Ἀγαμέμνονα τὴν θυσίαν ἔφερεν, κέρδ Θ τῇ μητρὶ κὴ βοήθειαν ἐντεῦθεν πραγματδιομβύη. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἐμπορεύῃ ἀντὶ Ϝ πορεύῃ, σκλαρῶδάνοντες τὸ ἐν ἀργὸν, ἀμαθεῖς. καταχρηςικῶς δὲ εἶπε τὸ ἔμπυρα. ἔμπυρα γὰρ κυρίως τὰ ΔΙΦ πυρὸς γινόμβμα.

SCHOL. INED. 403. Πρὸς κακῶν] Ἀντὶ Ϝ, κακῶν ἀνθρώπων ἐςὶν ἴδιον θηλυότι, ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη, ἤγεν, κακοὶ ταῦτα ἐπαινέσονται. L. B. 403. Οὐ δῆτα] Ἀντὶ Ϝ μηδαμῶς· ἤγεν, εἶθε μηδαμῶς εἶην κενὴ, ἤτοι λφομβύη νῦ, τετέςιν γνώσεως, κατὰ τοσῦτον. L. B. 411. Ἐκ τῶ φίλων] Ἀντὶ Ϝ, ἐκ παρακινήσεως τινὸς λόγε τῶ φίλων. L. B. 412. Δοκεῖν ἐμοὶ] Ἤγεν, κατὰ τὸ δοκῶν ἐμοί. δοκέον γὰρ δοκεῖν οἱ Ἀτθικοὶ λέγεσιν· ὁ δοκῶν· ὡς πλέον πλεῖν, δέον δεῖν. L. B. 413. Ὦ θεοῖ] Ἀκέσασα ἡ Ἠλέκτρα ὅτι ἐν τοῖς ὀνείροις γεγόνασι τῇ Κλυταιμνήςρα δείματα, θαρσεῖ, κὴ ἐπικαλεῖ) τὰς θεάς. *Bar.*

Ηλ. Λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
Ἔσφηλαν ἤδη, κἀπώρθωσαν βροτούς.
Χρ. Λόγῳ τὶς αὐτῷ ὄξιν εἰσιδεῖν πατρὸς
Τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν,
Ἐλθόντ' ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέσιον
Πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, ὃ φόρει ποτὲ
Αὐτὸς, τανῦν δ' Αἴγισθ'. ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
Βλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν, ὡς κατάσκιον
Πᾶσαν γενεὰν τὼν Μυκηναίων χθόνα.
Τοιαῦτά τ' ἀρόντ', ἡνίχ' ἡλίῳ
Δείκνυσι τἄναρ, ἔκλυον ὀξηγημένα·
Πλείω δ' τούτων ἃ κάτοιδα, πλὴν ὅτι

Πέμπει

417. Λέγ' ἀλλὰ τοῦτο] λέγε κἀν τοῦτο. Πολλά τοι] ἀντὶ δὲ καταπελὺ, ἐπιῤῥηματικῶς. ἔστι δὲ Ἀττικὸν, ὡς καὶ τὸ πότερα ἀντὶ δὲ πότερον. 418. Ἔσφηλαν] ἔσφαλαν. σφαλῆναι ἐποίησαν. 419. Λόγος τις αὐτῷ] λόγον λέγῃ, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθεν, ἀλλὰ παρ' ἄλλε διηγεμένε. 420. Δευτέραν ὁμιλίαν] ὡς αὖθις αὐτὸ ἀναζήσαντος, καὶ προσομιλήσαντος. ὁμιλία δὲ, ἐπὶ τῆ ἐνεμμένων· κοινωνία, ἐπὶ τῆ συμμετιχόντων τινός. ἐπεὶ δὲ ἡ ἕνωσις καὶ διὰ λόγων γίνεται, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων, καὶ δι' ἑτέρων, λέγεται ἡ ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ ἐπὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γάρ τις τινὶ, ἤγουν διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίοις, ἀντὶ δὲ εἰς λόγους ἔρχεται. λόγος γὰρ τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ δὲ ἐνοῦται· καὶ ὁμιλεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ δὲ ἐνοῦται καὶ συγκρίνεται. κοινωνοῦσι δέ τινες, ἢ μεταδιδόντες ἀλλήλοις καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας, ἢ γνώσεως, ἢ τινος τοιούτου παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρου τινὸς ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, οἷον τραπέζης, ἢ χωρίων, ἢ τοιούτων τινῶν. 421. Ἐφέσιον] ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον. τετέσιν ἐπ' οἶκον. ἐφέσιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ἀλλ' ἐμὲ τὸ δύσλιον ἐφέσιον ἤγαγε δαίμων. καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Τρῶας μὲ λίξασθε ἐφέσιοι ὅσσοι ἔασιν. ἐφέσιος ἁπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα· ὁμέσιος ἢ καὶ σωέσιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρε ὤν. 424. Θαλλὸν] θαλὸς καὶ θύρσος τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ὁ ἁπαλὸς κλάδος. 426. Ἡνίχ' ἡλίῳ] τοῖς γὰρ παλαιοῖς ἔθος ἦν, ἐπιτροπιαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα.

El. Dic illa ſaltem. ſæpe ſane dicta paucula
Everterunt olim, & conſtituerunt viros.
Chr. Rumor quidem eſt ipſam vidiſſe patris,
Tuique & mei, ſecundum congreſſum,
Reverſi in hanc lucem ; deinde illum in domo
Fixiſſe prehenſum ſceptrum (quod gerebat olim
Ipſe, nunc autem Ægyſthus gerit) atque ex eo ſurſum
Succreviſſe florentem ramum, quo umbrata
Omnis fuit Mycenenſium regio.
Talia à quodam (qui præſens aderat, cum ipſa Soli
Referret ſomnium) audiebam recitari.
Plura vero his non novi, niſi quod

Eo

ρατα. Ἡλίῳ] ἀντὶ τῦ ἡμέρᾳ. ἤκουσα (φησὶ) τῦ ὀνείρου ἡνίκα ἡμέρας γενομένης διηγεῖτο αὐτό τινι, κἀκεῖνος ἐμοί. 427. Ἐξηγημένα] ἀντὶ τῦ διηγημένα. ἐρμηνεία, σωφήκη λόγου δηλῶσά τι, καὶ ἡ τῶν τυχόντων ἀγγέλων. ἐξήγησις δὲ, ἀγγέλων θείων· διήγησις δὲ, ἡ ἁπλῶς ἀφήγησις.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 426. Ἡνίχ' ἡλίῳ] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε καθ' ὕπνους ὄναρ φθὸν θεάσαιντο, ἅμα πρωὶ πρὸς τὸν ἥλιον λέγειν, ἵν' ἐκφύγῃ ἐναντίος ἐτός ἐστι τῇ νυκτὶ, ἀποτροπὴν ἐργάσηται τύτου. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 419. Λόγος τις] διήγησις ὧν κατὰ τὴν νύκτα ἡ μήτηρ αὐτῶν εἶδεν.

SCHOL. INED. 418. Ἔσφηλαν] ἤγαγον, ἔσφαλον, καὶ ἐνέπόδισαν. L. B. *Bar.* 419. Λόγος τὶς] Λόγος τις ἐστὶν εἰς αὐτὴν τὴν μητέρα ἡμῶν, λέγει ἰδεῖν δευτέραν ὁμιλίαν τῦ σῦ καὶ ἐμῦ πατρὸς, ἐλθόντος εἰς τὴν ζωήν. εἶτα εἶδε τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦτον ἐφέστιον λαβόντα τὸ σκῆπτρον, ὅπερ ἔφερέ ποτε αὐτὸς, ὅτε ἔζη, ταυῦν δὲ φέρει ὁ Αἴγισθος, πῆξαι. καὶ ἐκ τῦδε τὸ σκῆπτρον ἄνω, εἶδε ἀναβλαστῆσαι βρύοντα θαλλὸν, ὡς, ἀντὶ τῦ, δι' ὃ, εἶδε γενέσθαι κατάσκιον πᾶσαν τὴν χθόνα τῶν Μυκηναίων. ἰστέον ὅτι τὸ ἐφέστιον ἁρμόζει καὶ μόνῳ τῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα ᾖ, τὸ δὲ ὄντα ἐφέστιον· ἁρμόζει καὶ μόνῳ τῷ σκήπτρῳ. ἵνα ᾖ, εἶτα τόνδε τὸν πατέρα ἡμῶν λαβόντα τὸ ἐφέστιον σκῆπτρον. ἤγαγε τὸ πατρικὸν, ὅπερ ὁ Ζεὺς δέδωκε τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν ἐκπαλαι. *Bar.*

Πέμπει με κείνη τῆδε τῇ φόβῳ χάριν.
Ηλ. Πρὸς νυῶ θεῶν σε λίσσομαι τὴν ἐγγενῶν,
Ἐμοὶ πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
Εἰ γὰρ μ' ἀπώσῃ, σὺ κακῷ μέτει πάλιν.
Ἀλλ', ὦ φίλη, τέκνων μὲ ὧν ἔχεις χέροιν,
Τύμβῳ προσάψῃς μηδέν. ἐ γάρ σοι θέμις,
Οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
Κτερίσματ', ἀδὲ λατρεῦ' προσφέρειν πατρί·
Ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνῃ
Κρύψόν νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
Τέκνων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
Καμπλὶ αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
Ἀρχὴν γὰρ, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
Πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμυεῖς χοὰς
Οὐκ ἂν ποθ', ὃν γ' ἐκεῖνε, τῶδ' ἐπέστεφε.

Σκέψαι

432. Εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ] εἰ γὰρ νῦν (φησὶ) διορθοῖ σε ἀπώσῃ με, κακῶς σοι τινὸς γενομένῃ μοι ταῦτα, αὐτὴ μετελεύσῃ με, καὶ ἀξιώσεις μετά σε γενέσθαι. Ἄλλως. μέτει, ἀντὶ τοῦ κολακεύσεις. μετέρχομαι, τὸ ἐπέρχομαι, καὶ κολακεύω, καὶ τὸ κολάζω. 434. Οὐ γάρ σοι θέμις] ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ, εἶτι κακὸν μέλλει γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ὀνείρου. εὐνὴν ἢ νῦν, τὸ τάφον. θέμις, τὸ εὔνομον· τὸ δίκαιον. ὅμως ἀμφότερα ἐπὶ θεῶν, δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. 437. Βαθυσκαφεῖ κόνῃ] εἰς βάθος ὀρυγμένῃ. πρὸς δὲ τὸ βαθυσκαφεῖ κόνῃ ἁρμοδίως λέγει τὸ κρύψον· πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς δύνα ἁρμόσαι, δεῖ ἓν συνυπακοῦσαι ἔξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλογίαν, ἢ τὸ ῥίψον, ἢ τὸ δός, ἤτοι τοῦ τοιούτου. καὶ σὺ ἑτέροις τοῦτο γίνεσθαι πολλοῖς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἦχι ἑκάστῳ Ἵπποι ἀειρόποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. ἐ γὰρ οἱ ἵπποι ἔκειντο (ἵν' ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειντο λέγῃ), μετεσχηματισμένοι ἀπὸ τοῦ ἔκειτο) ἀλλ' εἱστήκεσαν. 441. Εἰ μὴ τλημονεστάτη] καθόλου (φησὶν) εἰ μὴ τολμηροτάτη πασῶν ἐτύγχανεν, οὐκ ἂν ποτε ταῦτα ἔπραξεν ἐπὶ τιμῇ

Eo ipsa me mittit hunc ob timorem.

El. Per nunc Deos *ergo* te obsecro patrios,
Ut mihi pareas, neque per imprudentiam cadas:
Nam si repuleris me, malo accepto post ad me recurres.
At, O chara *soror*, horum quidem quæ manibus portas,
Tumulo admoveris nihil; non enim tibi fas,
Nec pium, à muliere adeo inimica, statuere
Inferias, aut lavacra offerre patri:
At vel ventis trade, vel profundo in pulvere
Conde ea, unde nunquam ad tumulum patris
Horum accedat quicquam; at donec moriatur,
Thesaurus ei hic servetur sub terra intactus.
Omnino enim, nisi hæc audacissima mulier
Omnium nata foret, hæc inimica libamina
Nunquam ei, quem interfecit, adornasset.
Considera

τιμῇ Ϝ πατρὸς, ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν. εἰκὸς ἦν αὐτὴν τοῦτο ἐπί τινι λυσιτελοῦντι πράττειν· ᾧ μὴ ὑπεργήσῃς σύ.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 433. Ἀλλ', ὦ φίλη] συμβουλὴ Ἠλέκτρας πρὸς Χρυσόθεμιν, ἵνα ἀποῤῥίψῃ ἃ φέρει θύματα πρὸς τύμβον πατρός.

SCHOL. INED. 434. Προσάψῃς μηδὲν] Ἀντὶ Ϝ, μὴ προσάψῃς, ἤγουν ἀναθῇς. L. B. Κρεμάσῃς, προσηγγίσῃς, ἢ προσαρτίσῃς. *Bar.* 436. Κτερίσματ'] Κτερίσματα λέγουσι τὰ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς θύματα. ἔχουσι δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, ἀπὸ Ϝ χέειν αὐτὰ κάτω τ' ἔρας, ἤγουν τ' γῆς. *Bar.* 440. Κλυηλί'] Κλυηλία λέγονται, τὰ συναπόθετα χρήματα. ἔχουσι δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, ἀπὸ τ' κεῖσθ' καὶ μὴ τ' ἥλιον ὁρᾶν. *Bar.* 441. Εἰ μὴ τλημ.] Εἰ μὴ γὰρ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐγένετο τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν γυναικῶν, σὸν ἂν ποτε ἔκλαιεν τ' ἄνδρα αὐτῆς, ὃν ἔκλαιεν. ἀλλ' ὁδὲ ἕστηκεν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ αὐτῆ τάσδε τὰς δυσμόρους χοάς. ἢ ἕτας. εἰ μὴ γὰρ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐγένετο τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν τ' γυναικῶν, ἤγουν ἀπὸ σῶν τ' γυναικῶν, σὸν ἂν ποτε ἐπέστρεφε, καὶ ἐπεκόσμει τῷδε τῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ ἀνδρὶ αὐτῆς, τάσδε τὰς δυσμόρους χοὰς, ἃς τινας ἔκλαιεν. *Bar.*

444 Εἰ

Σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
Γέρα τάδ' ὧν πάφοισι δέξασθαι νέκυς,
Ὑφ' ἧς θανὼν ἄπιθι, ὥστε δυσμενὴς,
Ἐμαχαλίσθη, καὶ πὶ λυτροῖσιν κάρα
Κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
Λυτήριʼ αὐτῇ ταῦτα τῶν φόνων φέρειν;
Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὴ μάθῃς· σὺ γὰρ
Τεμοῦσα κρατὸς βοτρύχων ἄκρας φόβας,
Καμοῦ παλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδʼ, ἀλλʼ ὅμως
Ἄχω, δὸς αὐτῷ τῷδʼ ἀλιπαρῆ τρίχα,

Καὶ

444. Εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ] σκέψαι γὰρ εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὁ νέκυς δέξασθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τάδε τὰ δῶρα. 447. Ἐμαχαλίσθη] ὑπὸ τὰς μαχάλας ἔλαβε τὰ ἄκρα, ἀντὶ τοῦ ἐκρατηριάσθη. ἢ ἐπεὶ εἰώθεσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀναιρεμένων ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀπτροπιαζόμενοι τὸ μῦσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. κάρα δέ, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆ δηλονότι. τὸ δὲ ἐξέμαξεν, ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἐμαχαλίσθη ὑπὸ τῆς Κλυταιμνήστρας, καὶ τὸ κάρα αὐτῆς, τὰς κηλῖδας τούτων τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξέμαξεν. ὃ δεῖ δὲ ἀφαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν Ὅμηρον, ἐπεί φησιν ἐκεῖνος, Δφπίσασας, ὡς τίς τε κατέκλανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ἤρκει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι. τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύσασθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτῃ τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον, ἀκρωτηριάζειν τὰς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποταμνόμενοι, καὶ φειδάπλειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα σωτείροντες· ἀφὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, ἀφὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερον τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μαχάλας τὰ ἄκρα· ὃ καὶ μαχαλιοῦσθαι ἔλεγον. Ἄλλως. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶν φονευθέντων τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ φορὰ τὰς μαχάλας αὐτῶν ἐκρέμαζον αὐτὰ, ἵνα (φασὶν) ἀσθενεῖς γένοιντο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τοὺς φονέας. καὶ Ἀπολλώνιος, Ἐξάρχματα τέμνε θανόντος, ὁ Ἰάσων τοῦ Αἰσύρτου. 448. Κηλῖδας ἐξέμαξεν] ἢ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοὺς ξίφους τὰς κηλῖδας, ἢ τῇ τῶν φονευομένων, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. 450. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ μάθῃς] προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸ τάφον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον Ὀρέστου. 453. Ἀλιπαρῆ τρίχα] φειπαθῶς μὲν, τὸ τῆς πενίας· τὸ δὲ ἀλιπαρῆ, ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. οὐ δὲ τῷ ὑπομνήματι, λιπαρῆ ὅ ἐστιν, ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.

ΣΧΟΛ.

Conſidera modo ſi tibi amice videtur
Hæc dona accepturus, qui in tumulo jacet mortuus,
Ab ipſa, à qua cæſus turpiter primum, dein, ut hoſtis
Truncatus membris eſt, & aqua luſtrali *in illius* caput
Maculas deterſit. Num tu igitur putas
Hæc a reatu cædis illam ſolutura?
Non ſunt: ſed hæc omitte. Tu vero
Præcide de capite tuo cincinnorum ſummas comas,
Meique miſeræ (parva quidem hæc ſunt, quæ tamen
Habeo omnia) & patri da ſqualidum hunc capillum,

Meamque

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 444. Προσφιλῶς] τὸ αὐτῇ, ἢ πρὸς τὸ σοὶ συντακλέον, ἵν' ᾖ σὺ παραλλήλῳ αὐτῇ σοί· ἢ πρὸς τὸ γέρα, ἅτω, τὰ γέρα αὐτῇ, ἤγων αὐτῆς· ἢ πρὸς τὸ προσφιλῶς, ἵν' ᾖ, προσφιλῶς αὐτῇ, ἤγων ἀποδεκλῶς αὐτῇ, καὶ ὡς αὐτὴ βάλε). 447. Ἐμαχαλίσθη] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἡνίκα τινὰ διεχρήσαντο, ἀκρωτηριάζειν αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ μαχάλης ταῦτα τιθέναι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα ἀνίσχυρον αὐτὸν ἐργάζωνται ἀφ' ὧν τὰ ἀκρωτήρια τομῆς πρὸς τὴν αὐτῶν ἄμυναν, ἣν οἱ νεκροὶ τοὺς ζῶντας ἀμύνουσι). Ἐρινῦς αὐτοῖς ἐπιπέμποντες· ὁ μόνον ὃ ταῦτα ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος, δι' οὗ ἡ σφαγὴ ἐγίνετο, ἀπέματον πρὸς τῷ τοῦ σφαγέως κεφαλήν.

SCHOL. INED. 447. Κάρα] Τὸ κάρα. καὶ κλίνεται τοῦ κρατὸς ἑτεροκλίτως. ἡ δοτικὴ τῷ κρατί, ἡ αἰτιατικὴ, τὸ κάρα. *Bar.* 448. Ἆρα μὴ] Τὸ μὴ συντοῦθα παρέλκον ἐστίν. ἀρκεῖ γὰρ εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ λόγου μόνον τὸ ἆρα. Ἐρώτ. ἆρα δοκεῖς αὐτῇ Κλυταιμνήστρα τῇ μητρί ἡμῶν φέρειν ταῦτα τὰ κλεῖσματα λυτήρια καὶ φόνου; Ἀποκρ. οὐκ ἔστι. αἰτεῖ καὶ ἀδαμῶς. *Bar.* 453. Ἀλίπαρῆ τρίχα] Τρίχες κεφαλῆ λέγεται, οὐχὶ κεφαλῆ τριχῶν. ὁ γὰρ ὥσπερ ἡμέρα ἡλίου λέγεται, καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἡλίου ἡμέρας λέγει), ἐπεὶ ἀφ' τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος ἐγένετο, καὶ ὃ ἕνεκα ἐστὶν ἡμέρα. ποιεῖ ἂν ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γεγονὼς, ἀφ' τοῦτο καὶ λέγει) ἡλίου ἡμέρας. ἡ δὲ κεφαλὴ ποιεῖ μὲ τρίχας. ὁ μὲ δ' αὐτὸ τοῦτό ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ἤγουν ἀφ' τὸ ποιεῖν τρίχας. ὁδ' ὁ προηγούμενος σκοπὸς

τοῦ

Καὶ ζῶμα τέμων, ὃ χλιδᾷς ἠσκημένον.
Αἰτῶ γὰρ σφε σπιτνᾶσα, γῆθεν εὐμόχθῳ 455
Ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθρὰς μολεῖν·
Καὶ ταῦδ' Ὀρέστῃ δεξιὰ τέρας χεροὶν
Ἐχθροῖσιν αὐτῷ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
Ὅπως τοιοῦτον αὐτὸν ἀφνεωτέραις
Χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα. 460
Οἶμαι μὲν ἔν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον,
Πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπ' ὀνείρατα·
Ὅμως δ', ἀδελφή, σοί γ' ὑπουργήσον τάδε
Κἀμοί τ' ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
Πάντων ἐν ᾅδου κτμῶ κοινῷ πατρί. 465

Χο. Πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δ'

Εἰ

τ κεφαλῆς ἐστιν ἔτ. διὸ ὰ λέγεται ἡ κεφαλὴ τ τριχῶν· κ ἐπὶ μ τ ποιούντων ὅτως. ἐπὶ δὲ τ γινομένων δεῖ σκοπεῖν· ἔοικεν οὖν, ὰ πάντα τὰ γινόμενα οἷς γίνε) τούτων λέγεσθ. οἷον ἡ θύρα τῷ πρίονι γίνε) ἢ τῷ σκεπάρνῳ. ὰ μ ἡ θύρα σκεπάρνῳ λέγε), ἢ πρίονος. ὰ γ αὐτὸ δι' ἑαυτὸ τὸ σκέπαρνον ποιεῖ τὴν θύραν, ἵν' ἡ θύρα σκεπάρνου· ἀλλ' ὁ ἐργαζόμενος, ἄλλος ἐστίν, ἐργαλείῳ χρώμενος τῷ σκεπάρνῳ. ἤγουν, ὁ τέκτων, ὃ λέγε) ἡ θύρα. λέγε) ὃ κ οἰκία. ὅτι ἕνεκα οἰκίας γίνε). κ κυρίᾳ οἰκίᾳ, ὡς δεσπόζοντος. καθόλου δὲ τὰ λεγόμενα τινός, ἢ ὡς πρός τι λέγε), ὡς πατὴρ υἱοῦ. ἢ ὡς μέρη, ὡς ἡ χεὶρ σώματος. ἢ ὡς ὅλα. ὡς ὁ λαὸς θεοῦ. ἢ ὡς δεσπόζοντα, ὡς ὁ θεὸς τ ἀνθρώπων. κ ὁ βασιλεὺς λαοῦ. ἢ ὡς κτήματα. ὡς τὸ ἔνδυμα θείνος. ἢ ὡς γινόμενα ὑπό τινος. ὡς ἡμέρα ἡλίου. ἢ ὡς γινόμενα διά τι, κ ποιοῦντα ἐκεῖνο δι' ὃ ἐγένοντο. ὡς ἥλιος ἡμέρας. ἢ ὡς περιέχοντα. οἷον τόσδε τὸ πλῆθος, τοσούτων ἀνθρώπων ἐστίν. ἤγουν, τοσοῦτοι ἄνθρωποι περιέχ. ἢ ὡς περιεχόμενα. οἷον τοσοῦτοι ἄνθρωποι τόδε πλήθους. ἤγουν, τοσοῦτοι περιέχον) ὑπὸ τόδε πλήθους. ἢ ὡς ἐπέχοντα. οἷον ὁ δρόμος ὅτος πέντε σταδίων ἐστί. ἤγουν, τοσούτους σταδίους ἐπέχ. ἢ ὡς ἐπικρατούμενα. οἷον, τοσοῦτοι στάδιοι τόδε δρόμου. ἤγουν, τοσοῦτοι στάδιοι ἐπικρατοῦν) ὑπὸ τόδε δρόμου. καθὸ λέγε) κ ὁ δεῖνα τοσούτων ἐτῶν. ἤγουν τοσαῦτα ἔτη ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐπέχ. κ τὰ ἔτη δεῖνος. ἤγουν, ἃ ἐπίσχεται ὑπὸ τ ζωῆς αὐτοῦ. L. B.

454. Καὶ

Meamque zonam, utcunque nullis politam ornamentis.
Pete autem accedens ad genua, è terra propitius
Nobis ut auxiliator ipſe in hoſtes adſit,
Et filius Oreſtes potentiori manu *fretus*
Illius hoſtes vivus inſultet pede.
Ut in poſterum ipſius tumulum ditioribus
Ornemus manibus, quam in præſentia donamus.
Puto enim, puto hanc rem & ipſi curæ eſſe,
Adeoque miſiſſe hæc illi viſu odioſa ſomnia.
Quapropter, ſoror, tibi hac in re ſervi,
Meque adjuva, chariſſimumque mortalium
Omnium, qui apud inferos nunc eſt, communem nobis patrem.

Cho. Pie virgo loquitur : & tu

Si

454. Καὶ ζῶμα τἠμὸν] σύμφωνον τῶτο τῷ, ὧδε μὲ ἀφκεῖ σὺν ςολᾷ. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνίλω δηλοῖ, ὃ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τῶτῳ ςέφῃ τ τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι δὲ τὸ ζῶμα ἀντὶ τ ταινίας. 457. Ἐξ ὑπερτέρας] ἀντὶ τ ἰσχυροτέρας, μ διωάμεως μείζον. 465. Κοινῷ πατρὶ] τῷ σῷ κ ἐμῷ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 466. Πρὸς εὐσέβ.] ἔςιν ὅτε τὴν πρὸς μετ' ὀνόματ. κμβίλω κ αἰτιατικῇ σωταςομβίλω, ἀντὶ ἐπιῤῥήματ. λαμβάνεσιν, ὡς τὸ, μηδὲν πρὸς ὀργὴν, ἀντὶ τ ὀργίλως· κ πρὸς ἀξίαν· κ ςυναῦθα πρὸς εὐσέβειαν, ἀντὶ τ εὐσεβῶς.

SCHOL. INED. 458. Ἐπεμῶῆναι] Ἤγεν, λάξ ἐπεμπηδῆσαι, κ ἐπιτεθῆναι. L. B. 459. Τολοιπὸν] Ἤγεν κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τ χρόνε, τετέςι, τὸ ἔμπροσθεν. L. B. 461. Οἶμαι μβ] Ἤγεν, ὑπολαμβάνω ὅτι Δίκη Φροντίδος ἐςὶ κἀκείνῳ τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀγαμέμνονι, πέμψαι ταῦτα τὰ δυσθέατα ὀνείρατα τῇ μητρὶ ἡμῶν Κλυταιμνήςρᾳ. Ἤγεν, οἶμαι μβ ἔν, οἶμαι ὅτι ἦν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ ἡμῶν τι μέλον, ἤγεν, τίς ποτε Φροντὶς, πέμψαι τάδε τὰ δυσπρόσοπα ὀνείρατα αὐτῇ τῇ μητρὶ ἡμῶν, Κλυταιμνήςρᾳ δηλονότι. *Bar.*

Εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δρᾶσαι τάδε.

Χρ. Δράσω· "τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
"Δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ὁπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
Πειρωμένῃ γοῦν τῶνδε τἄρχειν ἐμοί
Σιγὴ παρ' ὑμῶν ὠρὸς θεῶν ἔσω φίλαι.
Ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
Δοκῶ με πεῖραν τῶνδε τολμήσειν ἔτι.

ΕΠΩΔΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Εἰ μὴ ἐγὼ φρὰφρων
Μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας
Λειπομένα σοφᾶς,
Εἶσιν ἁ προμάντις
Δίκα,

468. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον] οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν ὠφελοῦσαι δὲ δικαίως, ὥστε ὠφελεῖ αὐτὰς δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ γὰρ τὸ ἕτερον ταῖς ἑτέραις πείθεσθαι. ἢ τὸ, οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ ὁ παρέχει πρόφασιν. Ἄλλως. ὁ διασαφῶ (φησὶ) καὶ ἀμφιβολίας προσδεῖται τοῖς δύο, πότερον δεῖ τούτων ποιεῖν ἢ προαιρεῖσθαι. 469. Ἀλλ' ἐπισπεύδειν] ἀλλὰ παρέχει σπεύδειν ἐπὶ τὸ δρᾶν. σπεύδω ἐπὶ τόδε, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον, ἤγουν ἐπείγω. 471. Σιγὴ παρ' ὑμῶν] εὐλαβοῦς ὄσα ἡ Χρυσόθεμις κρύπτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν. 472. Ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα] ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα, ἀλγύνειν νομίζω εἰς τὸ ἐξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πεῖραν, ἤγουν εἰς ἄλγος ἐμὸν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχείρησιν, εἰ ἀκούσει ταῦτα ἡ τεκοῦσα. ὀφείλει δὲ μᾶλλον ἔτι λέγεσθαι, πικρὰν δοκῶ ἐγὼ τολμήσειν τήνδε τὴν πεῖραν. ὅμοιον δὲ, ὡς κἀμὲ ἐπανυχῶ. 474. Εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων] ἀνόητος· ὁ χορὸς οὐκ οἶδεν ὀνείρῳ προμαιτυόμενος, θαρρεῖν παραινεῖ τὴν Ἠλέκτραν. 477. Εἶσιν ἁ πρόμαντις] ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα, ἢ τοῖς σωτοῖς προγιγνωσκομένη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 474. Εἰ μὴ ἐγὼ παρ.] καταγνόντας ὁ χορὸς ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, ὡς ταχέως οἱ φονεῖς ὑπὸ τῆς δίκης τιμωρηθήσονται, προμαντευόμενος ἔλεγεν φησὶ πρὸς τὴν Ἠλέκτραν, ὦ τέκνον, ὑπεσήμηνε θράσος, ἤγουν θαρρῶ, εἰ μὴ ἔφυν καὶ ὑπάρχω ἐγὼ μάντις παράφρων καὶ λελοιπυῖα

Si ſapies, O chara *mihi*, facies hæc quæ jubet.
Chr. Faciam: " res enim juſta non habet rationem competitoris,
" Ut *de ea* inter duos diſceptetur, ſed maturare factum *opus eſt*.
Aggredienti autem hæc opera mihi
Silentium, per vos, per Deos, præſtetur, amicæ.
Nam ſi hæc mater mea reſciverit, acerbum mihi
Credo me hoc auſum auſuram in poſterum.

EPODICA. STROPHE.

Cho. Niſi ego inſipiens
Vates ſum, & mente
Deſtituta prudenti,
Venit prænuncia *ſui*
Ultio,

λφομμήν καὶ ἐξερημμήν γνώμης σοφῆς, ἥγων ἀμνοίας φρονίμως· ἥγων εἰ μὴ ἀνοήτως μαντεύομαι καὶ ἐξέρημαι γνώσεως φρονίμως, εἶσι καὶ ἐλεύσεται ἡ δίκη ἡ πρόμαντις, καὶ ἡ ἀφ' σημείων τινῶν προμαντευομένη, καὶ ὀξυνύσσα τὸ μέλλον, φερομένη ἐν ταῖν χεροῖν κράτη δίκαια· ἥγων κατὰ τὸ φονέων ᾧ σῷ πατρὸς δικαίαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν φερομένη, τῶτ' ἔσι, δικαίως αὐτὸς μὴ δυνάμεως τιμωρήσασα, μέτεισι καὶ μετελεύσεται, καὶ τιμωρήσεται τινὰ κλύουσαν, καὶ ἀκούσασαν ἀρτίως καὶ πρὸ ὀλίγου ὀνειράτων ἡδυπόων καὶ εὐφραντῶν ἡμῖν, οὐκ ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ, ἀλλὰ ταχέως. ἥγων, ταχέως τιμωρήσεται Κλυταιμνήσραν, ἥτις εἶδε τὰ ὀνείρατα. τῶτο ὅμοιόν ἐσι τῷ παρ' Ἀριστοφάνῃ, Ὁρᾷ τιν' ἐπὶ τῷ βήματ' καθεδόμενον. καὶ τῷ, Ἥκῃ τῷ κακὸν, δώσῃ τὶς δίκην.

SCHOL. INED. 470. Πφερομμήν] Ἥγων, ἀπομμήν καὶ ἀρχομμήν τ δὲ τ ἔργων ἃ εἶπεν ἡ Ἠλέκτρα ἐμοὶ, ἔσω πρὸς θεῶν σιγὴ παρ' ὑμῶν, ὦ φίλαι. ἰσέον ὅτι ἔσα εὐλαβὴς ἡ Χρυσόθεμις, ἀξιοῖ τ χορὸν κρύπτειν τὰ γινόμμα ἔργα. διὸ καί φησι, ὦ φίλαι, πρὸς θεῶν ἔσω σιγὴ παρ' ὑμῶν, ἐμοὶ τῇ πφερομμήν τῶνδε τ ἔργων. τετέχνιν, ἔσω κρύψις παρ' ὑμῶν, ἐμοὶ τῇ ἐπιχφρύσῃ τῶνδε τ ἔργων. ἥγων, ζητῶ γενέσθ σιγὴν παρ' ὑμῶν, ἕνεκα ἐμοῦ τ ἐπιχφρύσης τῶνδε τ ἔργων. ἥγων, σιωπήσατε ταῦτα τὰ ἔργα, ἃ ἐπιχφρῶ ποιεῖν, ὅτι εἰ ἡ τεκοῦσα πεύσεται καὶ μαθήσεται ταῦτα, δοκῶ

Δίκα, δίκαια φερομμία
Χερσὶν κράτη· μέτεισιν, ὦ
Τέκνον, ὐ μακρᾶ χρόνῳ.
Ὑπέρ μοι θεάσθω,
Ἀδυπνόων κλύουσαν
Ἀρπίως ὑνιεράτων·
Οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας
Ἑλλάνων ἄναξ,
Οὐδ' ἁ παλαὰ χαλκόπληκτος
Ἀμφίκτυος γένυς,
Ἃ νιν κατέπεφνεν αἰ-
χίσας ἐν αἰκίας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἥξει ὃ κὴ πολύπους
Καὶ

πως εἰς τὸ ἐξῆς μέλλω μέμψασθ' ἐμὲ, ἤγων, ἐμαυτὴν, ὅτι ἐτόλμησα ἐργάσασθ' τήνδε τὴν πεῖραν πικράν. *Bar.* 474. Παράφρων] Οὐκ ἐρθὰ σοχαζόμενος εἰς τ' σκοπὸν τέτων τ' ὀνείρων δηλονότι. **L. B.**

478. Δίκαια Φερομμία] δίκαια φερομμία κράτη χερσῖν. ἤγων ἰχὺν δικαίαν ἐπιφερομμία ἀφ' τ' χέρων. 479. Μέτεισιν] μέτεισι, φησὶ, παρέχετα τέτοις δύναμιν ὡς χερώσασθ' τὰς ἐχθρός. Ἄλλως. μέτεισι, κολάσει, ὐ ἀφ' μακρᾶ χρόνῳ. 484. Οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ] ὁ γὰρ ἀμνημονεῖ (φησὶ) τ' τολμηθέντων καθ' ἑαυτᾶ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τ' ἐχθρῶν. 486. Χαλκόπληκτος] ἀπὸ κοινᾶ τὸ ἀμνησεῖ. ὁ δ' ἀμνημονεῖ (φησὶν) ἡ χαλκόπληκτος γένος, ἡ ἐλᾶσα αὐτὸν, ἀλλὰ κὴ αὐτὴ τιμωρὸς ἦξε κατὰ τ' δρασάντων. χαλκόπληκτος ὃ λέγει ὑπὸ χαλκᾶ πληγείς· σύνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένος, ἡ ὑπὸ χαλκᾶ ἠλασμένη. παλαιὰ δὲ ἀναφέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἥτις πάλαι ἐγένετο. 489. Αἰκίαις] ὕβρεσιν. αἰκία, ὕβρις, ἀπὸ τ μὴ ἐοικέναι· ἀφ' ὃ κὴ τὸ ἀίκης. Γένυς δὲ, εἶδος πελέκεως. 490. Ἥξει δὲ κὴ πολύπους] ἡ Ἐρινὺς ἡ σκείμη

Ultio, juſtas ferens
Manibus vires: adeſt ultura,
O filia, jam brevi ſpatio.
Ea ſubeſt mihi fiducia
Blande aſpirantia audienti
Modo ſomnia:
Non enim unquam immemor eſt genitor ſaltem tuus,
Græcorum rex,
Neque vetus illa ferro cuſa
Anceps bipennis,
Quæ ipſum occidit
Fœdiſſimis affectum injuriis.

ANTISTROPHE.

Venit quoque multis cum pedibus,
Et

ἐκείνῳ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα. ἔτως ἐν τῷ ὑπομνήματι. πολύπους, ἐν ὑπερβολῇ τῦτο ἔθηκεν· ἐν ᾧ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπαις. ἐπεὶ γὰρ (φησὶν) ἐν τῷ Ὀρέσῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, τὸ πολύπαις ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν, ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 481. Ὑπεσί μοι] οἱ γράφοντες, Ὑπεσίμοι θάρσῳ, ἀμαθεῖς τὸ μέτρον. Δεῖ τῦτο θράσῳ χρὴ γράφειν, ὡς καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν εὕρηται, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ' ἄλλο μὲν σημαίνῃ θράσος, ἄλλο δὲ τὸ θάρσος, μὴ θαυμάσῃς. πολλὰ γοῦν τοιαῦτα καινοτομοῦσιν οἱ ποιηταὶ, μετατιθέντες τὰ σύμφωνα, καὶ μεταπλάττοντες τὰς λέξεις, δεῖ γὰρ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. καὶ δηλοῖ τὸ κάρτος καὶ τὸ κραδία, καὶ τὰ τοιαῦτα.

SCHOL. INED. 486. Ἀ παλαιὰ γένυς] Ἀντὶ τοῦ, ὁ παλαιὸς πέλεκυς. ἀπὸ τοῦ σώματος λέγει ὅλον τὸν πέλεκυν· παλαιὸν δὲ λέγει, ἀναφέρων πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἣ τις πάλαι ἐγένετο. L. B. 490. Ἥξει δὲ] Ἥγων, ἡ πολλὰ διερχομένη, καὶ ἡ πολύχρονος ἥγων, ἡ πολλὰ ἐργαζομένη. ἡ Ἐρινὺς λέγω ἡ χαλκόπους. ἥγων, ἡ εὐτόνως κατὰ τὴν πορείαν, ἡ κρυπτομένη ἐν σκηνοῖς λόχοις, ἀντὶ τοῦ ἐν σκηνῷ λόχῳ, τετέσιν, ἐν φοβερᾷ ἐνέδρᾳ. L. B.

493. Χαλκόπους]

Καὶ πολύχειρ, ἃ δεινοῖς
Κρυπτομυΐα λόχοις,
Χαλκώπις Ἐριννύς.
Ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
Μιαφόνων γάμων ἁμιλ-
λήματ' οἷσιν ἡ Θέμις·
Πρὸ τῆσδέ τοι μ' ἔχει,
Μήποτε, μήποθ' ἡμῖν
Ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
Τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν.
Ἤτοι μαντεῖαι βροτῶν
Οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
Οὐδ' ἐν θεσφάτοις,

Εἰ

493. Χαλκόπις] ἡ στρεβλὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων. 494. Ἄλεκτρ', ἄνυμφα] δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. ἀντὶ δὲ μὴ νενομισμένα, ἀλλὰ παράνομα, ἀφ' τὴν μοιχείαν. 495. Μιαιφόνων γάμων] ἤτοι ἐπὶ τῶν Ἐρινύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπέβη γὰρ ἐπὶ ἁμιλλήματα γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφευτα. ἐπέβη δὲ τούτοις, οἷς ἡ Θέμις· ἣς οὐκ ἐχρῆν εἰς γάμον ἄγαγεν ἡ Ἐριννύς. διόπερ καὶ νῦν αὐτὰς μετελεύσεται. ἢ ἐπὶ τὸν Κλυταιμνήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον. τὸ δὲ, Οἷσιν ἡ Θέμις, ἐπὶ τῶν γάμων. φησὶν ἐν ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ Κλυταιμνήστρα, οἷς οὐκ ἔπρεπε. 497. Πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει] τὸ τοι, σύνδεσμος παραπληρωματικός. λείπει δὲ τὸ ἐλπὶς, ἢ θάρσος με ἔχει, μὴ πρὸ τούτων τῶν προφημιῶν (Αἴγισθον φησὶ καὶ Κλυταιμνήστραν) τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτον ἡμῖν προσπελάζειν. ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψευσομένης αὐτῆς παρὰ τῶν θυασαμένων αὐτὸν, λεγόντων ὅτι κακῶν ἦν σημαντικόν. Ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν αὐτοῖς οὐκ ἔσαι ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. παθόντες γὰρ ψεύσουσι τὸ ὀφθέν. Ἄλλως. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει ἐμὲ τοῦτο μή ποτε πελᾶν. ἤγουν πλησιάζειν ἡμῖν τοῖς δρῶσι, καὶ τὰ ἑξῆς· τὸ δὲ τέρας ἀντὶ τοῦ σημείου. 499. Τέρας] τὸ δὲ ὀνείρου τέρας λέγει. 500. Τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν] ὑμῶν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἡμῶν ταῖς συνδρώσαις καὶ συναχθομέναις. 501. Ἤτοι μαντεῖαι] ἢ μαντεῖαι ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνείροις

Et multis cum manibus *illa*, quæ horrendis
Nunc latet insidiis,
Æripes Erynnis.
Nam thalamum & sponsalia incestantes
Sanguine fœdatarum nuptiarum invaserunt
Eos, quos non erat fas invadere.
Propter hæc adeo mihi sedet,
Nullo, nullo modo nobis
Innoxium advenire hoc prodigium
Auctoribus sceleriscque sociis.
Certe divinatio mortalium
Nulla est in diris per somnum visis,
Nec in Oraculis,

Nisi

ροις δήνοῖς, ἀντὶ δ' ἀληθεύσιν, ἠδὲ σὺ θεσφάτοις, ἤγαν χρησμοῖς ἀληθεύσαν, εἰ μὴ τὸ φάσμα τόδε τ' νυκτὸς εὖ καταχήσῃ, ἀντὶ δ' εὖ ἕξῃ. 502. Ἐν δεινοῖς ὀνείροις] τοῖς σκοτοῦσι τὰς ὁρώντας ὅταν ὦσι δεινοί. 503. Θεσφάτοις] τοῖς τ' ὀνείρων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 491. Ἀ δεινοῖς] ἤγαν δήνως συνεδρεύσασα τοῖς κακοῖς, καὶ μὴ φαινομένη, ἀλλ' ἐξ ἀφανῶς αὐτὰς βάλλουσα. 495. Μιαιφόνων] ὁ δ' Αἰγίσθου καὶ τ' Κλυταιμνήστρας γάμος βαρὺς κατέσχε τὸν Ἀγαμέμνονα, διὰ αὐτὸν γὰρ πεφόνευται. δίον δὲ εἶπεν, ἐπέβησαν γὰρ τῷ Ἀγαμέμνονι μιαιφόνοι, κακώλεθροι, καὶ ἄνυμφοι γάμοι, ὁ δὲ ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀμιλλήματα μιαιφόνων γάμων εἶπε. προσέθηκε δὲ τὸ ἀμιλλήματα, ἐπεὶ ἀγώνισμα ἐποιήσαντο. διὰ τ' αὐτῶν ἄθεσμον γάμον Ἀγαμέμνονα κτεῖναι, ἵνα μὴ γνωσθέντες ὑπ' αὐτῆς φονευθεῖεν. 501. Ἤτοι μαντεῖαι] ἤγαν εἰ μὴ ταχέως δάσσει δίκῃ, ὥσπερ ὁ ὄνειρος ὑποτίθεται, ἃ χρὴ τὸ λοιπὸν τάδε ὀνείρασι προσέχειν, καὶ σὺ χρησμῶν τὸ μέλλον ἴσεσθαι προορᾶν.

SCHOL. INED. 496. Οἷσιν ἡ θέμις] Τοιούτοις, οἷς καὶ ὁποίοις γάμοις, ἡ δίκαιον, ἠδὲ πρεπὸν, ἠδὲ ἔννομον ἦν ἐπελθεῖν. ὑπὲρ τούτων ἡ δή, ἤγαν τ' προφρημμένων, ἔχει ἐμὲ ἐλπὶς, μή ποτε ἐπέλθοι πλησιάσαι ἡμῖν τοῖς θρᾶσι καὶ συνδρῶσιν, ἤγαν σοὶ τῇ ἀχθομένῃ καὶ ἡμῖν τοῖς συναχθομένοις, τέρας καὶ σημεῖον ἀψευὲς, ἤγαν ἀρεσόν. λέγει δὲ τὰς ὀνείρους. αἱ μαντεῖαι ὃ τ' ἀνθρώπων, ἐκ εἰσὶν οὐ ὀνείροις δήνοῖς, ἤγαν ἀληθεύσιν, ἠδὲ οὐ θεσφάτοις ἤγαν χρησμοῖς καὶ θείοις λογίοις ἀληθεύσι δηλονότι, εἰ μὴ τὸ φάντασμα τῆσδε τ' νυκτὸς, εὖ καταχήσῃ, ἀντὶ δ' καλῶς ἕξῃ καὶ ἀποβήσεται. *Bar.*

505. Εὖ

Εἰ μὴ τόδε φάσμα νυ-
κτὸς εὖ καταχήσῃ.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ὦ Πέλοπ᾽ ἃ πρόσθεν
Πυλύπον᾽ ἱππεία,
Ὡς ἔμολες αἰανὴ
Τᾶδε γᾶ·
Εὖτε γὰρ ποντιὰς
Μυρτίλ᾽ ἐκοιμάθη
Παγχρύσων δίφρων
Δυσάνδισιν ἀκίαις
Πρόρριζ᾽ ἐκειφθείς,
Οὔπις πω
Ἔλειπεν ἐκ τᾶδ᾽ οἴκᾳ
Πυλύπον᾽ ἀκία.

ΚΛΥΤΑΙ-

505. Εὖ καταχήσῃ] ἀ τοῖς ἑωρακόσιν, ἀλλὰ τῇ Ἠλέκτρᾳ. 506. Ὦ Πέλοπ᾽] οἷον ἦν καὶ τὸ πρῶτον, πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε. φησὶ δὲ Φερεκύδης ὅτι Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν, ὑπεστρεφεν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων καὶ τὸν Μυρτίλον. καθ᾽ ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν προϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. 507. Πυλύπον᾽ ἱππεία] πολύπον᾽ γενομένη πᾶσιν Ἀργείοις· καὶ ἑρμηνευόμενα αὐτὰ, λέγων ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾶδε γᾶ. αἰανὴ δὲ, θρηνητική. ἐξ ἧς γίνεται αἰαῖ, αἰαῖ. ἱππασία παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἱππεία δὲ καὶ ἱππασύνη παρὰ τοῖς ποιηταῖς. 510. Εὖτε γὰρ ὁ ποντιὰς]

Niſi ſpectrum hoc nocturnum
Bene nobis evenerit.

EPODOS.

O Pelopis olim
Aurigatio plena laborum,
Quam veniſti luctuoſa
Huic quidem terræ?
Ex quo enim in mare peſſum datus
Myrtilus interiit,
Aureis è curribus
Miſeras per injurias
Radicitus ejectus;
Nulla unquam
Reliquit exinde domum hanc
Ærumnarum plena calamitas.

CLYTE-

ποτιωθεὶς] ὁ νῦς τοιοῦτός ἐςιν, ἀφ' ἧ ὁ Μυρτίλ@ ἀπέθανεν, ἃ διέλιπεν αἰκία τὰς πολυκλήμονας δόμους. ὁ γὰρ Ἑρμῆς πατὴρ Μυρτίλυ ἐμνήσθη τοῖς Πελοπίδαις. 513. Αἰκίαις] αἰκισμοῖς, ὕβρεσι. 514. Προῤῥίζος] ἀντὶ τῦ πανταπάσιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 507. Πελόπονος ἱππεία] πελόπονος χρὴ γράφειν ἐνταῦθα καὶ τῷ ιῶ κόλῳ, ἵν' ᾖ παρονικὰ τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ λοιπά. 516. Ἐκ τῦδ' οἴκυ] ἐπεὶ καὶ οἶκος καὶ οἶκυ εὕρηται, πρὸς μὲ τὸ οἴκος ἔτω λέγει, ἐκ τῦδε δ' καιρῦ ἔτις πω καὶ ἀδεμία αἰκία πολύποι@ ἔλειπε τὰς οἴκυς· πρὸς δὲ τὸ οἶκυ, ἔτως· ἔτις καὶ ἀδεμία αἰκία πολύποι@ ἔλειπεν ἐκ τῦδε δ' οἴκυ.

SCHOL. INED. 508. Αἰανὴ] Ἀπὸ δ' αἰανὸν τὸ ποικίλον καὶ δόλιον. λέγει δ' ἔτω καὶ τὸ σκοτεινόν· αἰανὴ γᾶν, πικρὰ καὶ ἐπώδυν@ καὶ σκοτεινὴ καὶ θλιβερὰ ἐπῆλθες ἐν τυτύχῃ τῇ ἡμετέρᾳ γῇ. Bar.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΗΛΕΚΤΡΑ,
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Κλ. ΑΝΕΙΜΕΝΗ μ̓ (ὡς ἔοικας) αὖ τρέφῃ·
Οὐ γὰρ πάρες Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
Μή τοι θυραίαν γ' ὄσαν αἰσχύνῃ φίλους.
Νῶν δ' ὡς ἄπες· ἐκεῖνος, ὑθὲν ἐντρέπῃ
Ἐμοῦ γε. καί τοι πολλὰ πρὸς τολλοῦς μὲ δὴ
Ἐξεῖπας, ὡς θρασεῖα κἀ πέρα δίκης
Ἄρχω, κατθυμίζουσα καί σε κἀ τὰ σά.
Ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐδεμίαν ἔχω· κακῶς δέ σε
Λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν πάμπαν.
Πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ τρόχημ' ἀεὶ,
Ὡς φῂς ἐμοῦ τέθνηκεν. ὄφ ἐμοῦ καλῶς·

Ἔξοιδα,

518. Ἀνέμνη] ἄνεσιν ἔχουσα. πανταχόθεν δὲ διαφόροις ἐξαλλαγαῖς ἡ ἔλεον Ηλέκτρας διαγράφει ὁ ποιητής. Στρέφῃ] ἀναστρέφῃ. γράφεται] τρέφῃ, ἀντὶ τοῦ διάγεις. 520. Αἰσχύνειν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν λέγειν. Ἄλλως. ὃς ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνῃ τοὺς φίλους. ἁρμόζει δὲ καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγεσθαι, οἷον ἐπεῖχέ σε αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἔνθα τὸ ἐπεῖχε, τὸ ἐκώλυε μόνον δηλοῖ, ἐν ᾧ τῷ ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν, ἀντὶ τοῦ κωλύειν ἐποίει, λαμβάνεται. 528. Τέθνηκεν] ἐδύνατο δὲ λέγεσθαι καὶ μὴ μετοχῆς, τεθνηκὼς πατήρ. Ἐξ ἐμοῦ] καλῶς, ἴδιον ῥητορικῆς, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μᾶλλον, πιθανὴν δὲ τὴν διδραμμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. οὐκ ὡς δίκαια δὲ πραττούσης συνηγορεῖ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 518. Ἀνέμνη] ἄφιξις Κλυταιμνήστρας ἐπιπλήττουσης Ἠλέκτρᾳ. 528. Ὡς ἐξ ἐμοῦ] ἀπολογία καὶ κατασκευὴ ὡς καλῶς τὸ φόνον εἰργάσατο.

SCHOL.

CLYTEMNESTRA, ELECTRA, PÆDAGOGUS, CHORUS.

Iambi.

Cl. SOLUTA (ut videtur tibi) nunc iterum vagaris:
Non enim adeſt Ægiſthus, qui te cohibuit ſemper,
Ne utique foras prodiens tuos dedecores amicos.
Nunc quoque quoniam ille abeſt, nihil revereris
Me *matrem*. Et multa ſane multis de me
Libera locuta es, quam ferociter & præter æquum
Imperem, contumelia afficiens & te, & tua.
Ego vero contumelioſo non ſum animo: male autem tibi
Dico, male audiens abs te ſæpius.
Pater quod ſcilicet (alius enim nullus eſt tibi prætextus)
A me occiſus eſt; *fateor* à me honeſte:

Sat

SCHOL. INED. 520. Θυραίαν] Ἀντὶ δὲ κλῆδος. ὄνομα ἀντὶ ἐπιῤῥήματος. L. B. Αἰσχύνῃ] Ἤγουν, ἐξυθενεῖν. ἀτιμάζῃ φίλους αὐτῆς δηλονότι. L. B. Αἰσχύνομαι ἐγὼ ἀμεταβάτως· ἤγουν, τὸ κοινῶς ἐντρέπομαι. αἰσχύνω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς, τὸ αἰσχύνειν ποιῶ, ὡς ἐνταῦθα. ὅθεν καὶ τὸ αἰσχύνῃ ἐνταῦθα, ἀντὶ δὲ ἐντροπιάζῃ λαμβάνε δ' Bar. 522. Πρὸς] Πρὸς τὸ, ὡς θρασεῖα ἀποδίδοται τὸ καταπολύ. L. B. 527. Πρόχημα] Ἤγουν, πρόφασις, λέγεται καὶ ὁ καλλωπισμός. πρόχημα γάρ σοι ἀεὶ ὁ πατὴρ, ὅτι ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν, οὐδὲν ἄλλο. ἀντὶ δὲ, πρόχημά σοι τὸ τεθνηκέναι τὸν πατέρα ἐξ ἐμοῦ. τοῦτο καὶ μετοχῆς δύναται λέγεσθαι. οἷον πρόχημά σοι ὁ πατὴρ ἐξ ἐμοῦ τεθνηκώς.

Ἔξοιδα, πῶς δ' ἄρνησις ἐκ ἐνεστί μοι.
Ἡ γὰρ δίκη νιν εἶλε, κ' ἐκ ἐγὼ μόνη,
Ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες.
Ἐπεὶ πατὴρ ἦν σὸς, ὃν θρηνεῖς ἀεί,
Τῶν σῶν ὅμαιμον μοῦνον Ἑλλήνων ἔτλη
Θῦσαι θεοῖσιν, ἐκ ἴσον κἀμοὶ μέλον
Λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τεκοῦσ' ἐγώ.
Εἶεν. δίδαξον δή με τοῦ χάριν τίνων
Ἔθυσεν αὐτῶν; πότερον Ἀργείων ἑρᾶς;
Ἀλλ' ἢ μετ' αὐτῶν αὐτοῖσι τῶν γ' ἐμῶν κτανεῖν,
Ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω; κτανὼν
Τἄμ', ἐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
Πότερον ἐκείνῳ παῖδες ἐκ ἦσαν διπλοῖ;
Οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
Καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
Ἢ πῶς ἐμῶν ᾤδης τίν' ἧμερον τέκνων

Ἢ

541. Πότερον ἐκείνῳ παῖδες] λαμβάνονταί τινες δὲ ποιητοῦ ἐκ τῆ Ὁμηρικῶν· ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγονέναι τῷ Μενελάῳ τὴν Ἑρμιόνην φησὶν, ἔτος δὲ διπλοῦς ὁμομητρίους φησὶν αὐτῷ γεγονέναι. ὁμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ, λέγοντι, Ἣ χέκεθ' Ἑρμιόνην ἐρικλυτὴν Μενελάῳ. Ὁπλότατον δ', ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος. ἐκ ἔοικε μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται ἀμφισβητήσεις τοῖς ποιήμασιν. ὥστε ἐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῆς ἀναγκαιοτέρας, ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὁρᾶ δὲ πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο, ὅτι συμφέρει τῷ λόγῳ τῆς Κλυταιμνήστρας. Παῖδες διπλοῖ] Ἑρμιόνη καὶ Νικόστρατος. 544. Ἢ τῶν ἐμῶν ᾤδης] τὸ ἐξῆς, ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων δαίσασα πλέον ἥμερόν τινα ᾤδης ἔχει ἢ τῶν ἐκείνης;

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 535. Ὥσπερ ἡ τεκοῦσ'] ἔκαμον δηλονότι. αἱ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν ὠδῖνες πᾶσαν ὀδύνης ὑπερβολὴν ὑπεραίρουσι.

544. Τίν'

Sat novi, nec ineſt mihi hæc negare.
Juſtitia enim ſuſtulit illum, non ego ſola,
Cui oportuit te opem ferre, ſi ſaperes.
Quoniam pater iſte tuus, quem lugere non deſinis,
Tuam germanam ſororem ſolus Græcorum ſuſtinuit
Immolare Diis, non parem mihi paſſus
Dolorem cum genuit, ac ego, quæ peperi.
Eſto *parem paſſus eſſet:* tamen doce me *hoc unum*, quorum gratia
Mactavit illam? num dices Græcorum?
At nullum illis erat jus meam occidendi.
Sed propter fratrem, credo, Menelaum? occiſis
Meis, nonne debuit ob hæc mihi pœnas dare?
Non ipſi *Menelao* liberi erant gemini?
Eos, quam hanc meam, mage par erat mori, patre
Et matre genitos, cujus hæc navigatio ſuſcepta fuit de cauſa?
An meos Plutonem quædam libido liberos

Magis

544. Τίν' ἴμερον] τοῦτ' οὐκ ἔστι τίνα ἵμερον, εἰ διαλελυμμένως εἴποις, ἀλλὰ τινὰ ἵμερον· Ἀφῃρῆσθαι δὲ τὸ κέφισμα μετετέθη ὁ τόνος. ¶ Σχήμ. Τριπλ. 536. Εἶεν] ἔνστασις. 538. Ἀλλ' ὁ μετὴν] ἀντιπαράστασις. 541. Πότερον] ἐργασία. 544. Ἢ τῶν ἐμῶν] ἐνθύμημα.

SCHOL. INED. 534. Οὐκ ἴσον λύπης ἐμοὶ] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἰσόν μοι λύπῃ καμεῖν, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνας ὅτε ἔσφαγεν, ὥσπερ ἐγὼ ἡ τίκτουσα. ἦγεν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτε ἔτικτον, ὑπέμεινα δηλονότι. L. B. 536. Τῶν χάριν τίνων ἔθυσεν] Ἦγεν, τίνος χάριν ἀπέδιδες ἐθυσίασεν. τοῦτο δηλοῖ τὸ τίνων, ἦγεν ἀπέδιδες. ἐστὶ δὲ μετοχὴ, ἡ δὲ γενικὴ πληθωτική. Bar. 543. Ὁ δ'] Τὸ δέτος, ἐπὶ τῶν ὁρωμένων λέγεται καὶ διακεκλοσδεικεμένων. ἢ ἐπὶ τῶν εἰς ὄψιν ἀγομένων ἀπὸ διηγήσεως. σύνταξαι δὲ οὐκ ἐπὶ διηγήσει δὲ πλὴν ἐπάγῃ τὸ, δέτος, ἵνα καλῶς ἀπτείνῃ ἡ δείξις πρὸς ἃ διηγήσατο. ἀλλ' ἀναφορὰν θέλε δηλοῦν ὅλως μὴ δείξεως, ἵν' δηλοῖ τὸ οἰκεῖος. ἔσω δὲ τὸ ὁδὲ, ἀντὶ τοῦ, οἰκεῖος. L. B. 544. Ἢ τῶν ἐμῶν ᾠδῆς] Ἆρα ὁ ᾠδῆς ἔχει τινὰ ἐπιθυμίαν τῶν ἐμῶν τέκνων εὐωχηθῆναι πλέον,

Ἦ τῆσδ' ἐκείνης ἦλγε δαίμοσιν πλέον;
Ἦ τῷ πανώλει πατρὶ τῆσδ' ἐμῆς ἄπο
Παίδων πόθος παρῆιτο, Μενέλεω δ' ἐνὶ;
Οὐ ταῦτ' ἀβέλτερ' ἢ κακῆς γνώμης πατρός;
Δοκῶ μέν, εἰ μὴ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
Φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
Δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
Γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τὰς πέλας ψέγε.
Ηλ. Ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γε μ' ὡς ἄρξασά τι
Λυπρόν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
Ἀλλ' ἰοὺ ἐφῆς μοι, τοῦ πατρὸς δ' ὑπερ
Λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τἀσεβοῦντος δ' ὁμοῦ.
Κλ. Καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις
Ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπρὰ κλύσ᾽ν.
Ηλ. Καὶ δὴ λέγω σοί. πατέρα φῂς κτεῖναι; τίς ἂν

Τέτυ

παρὸ λόπ τ ἐκείνης τ Ἑλένης παίδων δηλονότι; ἆρα ὁ πόθος τ ἐξ ἐμοῦ παίδων ἠμελεῖτο τῷ πανώλει πατρὶ Ἀγαμέμνονι, τῷ δὲ Μενελάῳ συνῆρχε πόθος τ αὐτοῦ παίδων; *Bar.*

547. Παρεῖτο] ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο. 552. Δύσθυμος] μετάμελος, κακόβουλος. 553. Γνώμην δικαίαν] οἷον λογισμῷ χρησαμένη δικαίᾳ, τότε δηλονότι. Τὰς πέλας ψέγε] ἡμᾶς, μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη. τινὲς τὰς πέλας, τὰς περὶ Ἀγαμέμνονα ἔγνωσαν. 554. Ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν] οὐκ ἂν εἴποις ὡς λυπήσασά με, τοιαῦτα ἀνταικήκοας; ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης ἤδη, σὺ προκατήρξω τ εἰς ἐμὲ λοιδορίας. 558. Εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις] εἰ πρὸ τ λόγων ἐπιωθάνει, εἰ τὸ λέγειν σοι ἐφίημι, οὐκ ἂν ἦς λυπρά. 560. Πατέρα φῂς κτεῖναι] ὡς ῥᾴτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τ λόγον. ϗ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἥδεν χαλεπώτερον τοῦτο, εἰργε δικαίως. δεύτερον, ὅτι ὑ δικαίως, ἀλλὰ πεισθεῖσα Αἰγίσθῳ. δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ Ἀγαμέμνων ἔθυσε τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τῇ Αὐλίδι.

ΣΧΟΛ.

Magis quam illius, cepit devorandi?
An perditiſſimo patri in liberos ex me ſuſceptos
Amor elanguit, & Menelai inerat?
Non hæc inconſulti & mala mente patris officia?
Sic cenſeo quidem, etiamſi ad meam tua non accedat ſententia:
Idem defuncta quoque diceret *filia*, ſi loqui poſſet.
Quare me ſane facinoris illius
Non pœnitet: ſi vero tibi minus recte ſapere videor,
Cum jure nitar probiſque rationibus, *age* propinquos argue *tuos*.

El. Non quidem, nunc ſaltem, dices, quod tibi prior ingerens
Acerba, deinde abs te hæc audivi dicta.
Sed ſi mihi permiſeris, & pro mortuo
Et pro ſorore ſimul recte dixero.

Cl. Age, permitto; ſique me ſic ſemper verbis
Adorta eſſes; neutiquam me cum moleſtia audiſſes.

El. Ergo tibi dico: patrem ais te occidiſſe? atqui

Hoc

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 550. Φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσα] ἤγεν ἡ Ἰφιγένεια, ἐχ ἣν ὑπ' Ἀρτέμιδος ἁρπαγεῖσαι, ἀλλὰ θανοῦσαν ἠγείτο. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 551. Ἐγὼ μὲ ἔν] συμπέρασμα. 554. Ἐρεῖς μὲ] προκατάστασις. 560. Καὶ δὴ λέγω] ἀνασκευή.

SCHOL. INED. 551. Ἐγὼ μὲ ἔν] Τυτέσιν, ἐγὼ μὲ ἐφ' οἷς ἐποίησα, οὐδὲν μεταμέλομαι, οὐδὲ φαίνομαί σοι κακῶς φρονεῖν. λαβοῦσα σὺ δικαίαν γνώμην, ἤγεν, εἰποῦσα σὺ δίκαια, ψέγε τὰς πέλας, ἤγεν ἐμέ. L. B. 559. Λυπηρὰ] Ἤγεν, λύπην ἐμποιοῦσα εἰς τὸ κλύειν, ἤγεν ἀκούειν τινὰ σῦ δηλονότι. ὅμοιον τῷ, Ἥδυς ὁ ποταμὸς πιεῖν. ἤγεν εἰς τὸ πιεῖν, ἤγεν, εἰς τὸ πιεῖν τινα ἐξ αὐτοῦ. L. B.

561. Αἰχίων

Τότε λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
Εἴτ' ὢν δικαίως, εἴτε μή; λέξω δέ σοι
Ὡς ἡ δίκη γ' ἐκείνας, ἀλλά σ' ἔπαισε
Πειθὼ κακῆ φρὸς ἀνδρός, ᾗ πανοῦ ξυνής.
Ἐρᾷ δὴ τοῦ κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
Ποινῆς, τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔχ' ἐν Αὐλίδι
Ἡ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ ἡ θέμις μαθεῖν.
Πατὴρ ποθ' ὑμᾶς (ὡς ἐγὼ κλύω) θεᾶς
Παίζων κατ' ἄλσος, ἐξεκίνησεν ποδοῖν
Στικτὸν κεραΐσιν ἔλαφον, ἢ κῆ σφαγὰς
Ἐκκομπάσαι, ἔπος τι τυγχάνῃ βαλών.
Κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη
Κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
Τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τοῦ αὐτοῦ κόρου.
Ὧδ' ἐμοὶ τὰ κείνης θύματ'· ἡ γὰρ ἐμοὶ λύσις
Ἄλλη σφατῷ ποὸς οἶκον, ἢδ' εἰς Ἴλιον.
Ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλά, κἀντιβὰς, μόλις
Ἔθυσεν αὐτοῖ, ἡνίκ' Μενέλεω χάριν.

Εἰ

561. Αἰσχίων ἔτι] ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν παρὰ τοῖς κοινοῖς. οἷον, ἔτι νέος εἰ, καὶ, ἔτι ποιῶ τόδε. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ. λέγει δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐξῆς, οἷον ἡ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε. ἔστι καὶ θέσεως, ὡς συνταῦθα. 563. Ὡς ἡ δίκη γ' ἐκλῆνας] ἐναντίον τῷ, ἡ γὰρ δίκη νιν εἶλε, τὸ ὡς ἡ δίκη γ' ἐκλῆνας. Ἀλλά σ' ἔσπασε πιθὼ] αὕτη γὰρ ἀπόδειξις, ἡ μὲν τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ μὲν τὸ μοιχὸν πεφονεῦκε τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτῷ σωιεῖναι καὶ σωοικεῖν. Ἔσπασε] παρήγαγε, παρέπεισεν. 565. Τίνος ποινῆς] λείπει ἡ μέν. 569. Ἐξεκίνησεν] ἐξεδίωξεν. 577. Κἀντιβᾶς] ἀντιπαρατατόμενος, καὶ μὴ βουλόμενος. μέν δὲ τῆς λέξεως δηλοῖ τὸ ἀκούσιον τῆς προαιρέσεως. ἀντιβαίνειν δὲ καὶ ἀντιστᾶν

Hoc ſermo poteſt eſſe turpior unquam?
Seu jure, ſive injuria? dicam autem tibi,
Quod jure quidem nullo occidiſti, ſed te attraxit
Suadela viri mali, quicum nunc habitas.
I, roga venatricem Dianam, quem
Ultura ventos tam diu detinuit in Aulide.
Aut ego potius dicam: non enim fas tibi ex illa diſcere.
Pater meus olim (ut ego accepi) divæ
Ludens per nemus excitavit pedibus
Maculis diſtinctum cornibuſque inſignem cervum; cujus inter cædem
Jactabundus neſcio quod emiſit verbum.
Et inde irata Latoa virgo
Detinuit Achivos, donec pater mulctæ loco
Pro fera ſuam ipſius mactaret filiam.
Hoc illa mactata eſt modo: non enim alia patebat ſolvendi via
Exercitui, vel domum, vel ad Ilium.
Hac cauſa coactus, multum & repugnans, vix
Illam immolavit, non Menelao gratificans.

Quod

ἀντισπᾷν καὶ ἀντιτείνῃ, ταὐτόν· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, ἀντιπατεῖν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 568. Πατήρ ποθ'] διήγησις. 575. Ὥσθ'] ὑπόθεσις.

SCHOL. INED. 568. Θεᾶς κατ' ἄλσος] Ἡγεν, σύνδενδρον τόπον ἀνατεθειμένον τῇ θεᾷ. L. B. 572. Λητῴα κόρη] Αἱ κλητικαὶ ἀντωνυμίαι δύναμιν ἔχουσι γενικῶν καὶ κλητικῶν γενικῶν, καὶ πατρικῶν γενικῶν. οἷον, ὁ ἐμὸς υἱός. καὶ ὁ ἐμὸς οἶκος. καὶ ἡ ἐμὴ πατρίς. τὰ δὲ κλητικὰ ὀνόματα γενικῶν κλητικῶν μόνον ἔχουσι δύναμιν, οἷον Πλατωνικὸν βιβλίον, ὁ μὲν καὶ Πλατωνικὸς υἱός. καὶ Ἑκάτης ζωγράφος. ὁ μὲν καὶ Ἑκάτου υἱός. ἀλλ' ἡ υἱὸς τοῦ Ἑκάτου, ἢ Ἑκατοίδης χωρὶς τοῦ υἱός. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ Ἑκάτου υἱὸς λέγουσι. καὶ Λητῴα θυγάτηρ, ὡς ἐνταῦθα. ἔστι γὰρ Λητῴα κόρη, ἡ θυγάτηρ τῆς Λητοῦς, ἤγουν Ἀρτεμις. L. B.

Εἰ δ' ἦν (ἐρῶ γὰρ κἀγὼ τὸ σὸν) κεῖνον θέλων
Ἐπωφελῆσαι, ταῦτ' ἔδρα, τέτυ θανεῖν
Χρῄζῶ αὐτὸν ἕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
Ὅρα πιθεῖσα τόνδε τ' νόμην βροτοῖς,
Μὴ πῆμα σαυτῇ κἀμεταίγνοιαν πιθῇς.
Εἰ γὰρ κλένθμῳ ἄλλον ἀντ' ἄλλυ, σύ τοι
Πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
Ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν ἐκ ἔσαν πιθῇς.
Εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτυ πανῶ
Αἰχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνῃς,
Ἥτις ξιωδύθεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' ἧς
Πατέρα τ' ἀμὸν πρόθεν ἐξαπώλεσας,
Καὶ παιδοποιεῖς· τὲς ἢ πρόθεν δύσεβεῖς
Κἀξ δύσεβῶν βλαστόντας, ἐκβαλῆσ' ἔχεις.
Πῶς ταῦτ' ἐπαγνέσαιμ' ἄν; ἢ κἀκ τῦτ' ἐρεῖς,
Ὡς τ' δυατεὸς ἀτίποινα λαμβάνεις;
Αἰσχρῶς δ', ἐάνπερ κἀγὼ λέγῃς· ὃ γὰρ καλὸν
Ἐχθροῖς γαμεῖᾷ τ' δυατρὸς ἕνεκα.

Ἀλλ'

579. Εἰ δ' ἦν (ἐρῶ γὰρ κἀγὼ τὸ σὸν)] πιθανῶς κατασκευάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀντ' ἄλλυ ἀναιρεῖᾷ, κατὰ σαυτῆς νομοθετεῖς. 583. Μεταίγνοιαν] ἀντὶ τῦ μετάνοιαν, τετέσι μεταμέλειαν. ἄνοια, ἡ παντελὴς ἀφροσύνη· ἄγνοια δὲ, ἐνὸς τινὸς πράγματος. μετάνοια δὲ κὰ μεταίγνοια ταὐτὸν, πλὴν ὅτι τὸ μὲ ἐστὶν ἐν χρήσῃ παρὰ τοῖς κοινοῖς, τὸ μετάνοια· τὸ δὲ μεταίγνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς. 585. Πρώτη θάνοις ἄν] ἀντὶ τῦ Ἀγαμέμνονος. 586. Ἀλλ' εἰσόρα] ὅρα (φησὶ) μὴ παρακάλυμμα τ' σαυτῆς ἀδικημάτων ταύτην κομίζῃ τὴν πρόφασιν. 589. Παλαμναίῳ] φονεῖ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. 592. Ἐκβαλῆσ' ἔχεις] ἐξέβαλες, ἀπέῤῥιψας, ἐδίωξας.

¶ Σχήμα

Quod ſi igitur (ut tibi verbis aſſentiar) illi volens
Prodeſſe hæc fecit; ideone mori
Eum oportuit ex te? qua lege?
Vide, ſi feras legem iſtam mortalibus,
Ne damnum tibi ipſi, & pœnitentiam *poſt* feras.
Si enim alium pro alio trucidabimus, te quidem
Primam oportebit mori, ſiquidem merita nacta fueris præmia.
At vide ne defenſionem, quæ nulla eſt, afferas.
Nam ſi vis, doce me, cujus jam gratia
Omnium turpiſſima facinora patrare perſtas;
Quæ dormias cum ſicario, cujus ope
Patrem meum olim enecaſti,
Et liberos procrees; & priores pios
Et ex piis natos, penitus extermines?
Quonam modo laudare poſſem talia? an & hoc dices,
Quod pro filia pœnas repoſcas?
Turpe ſane id, etiamſi dixeris; non enim eſt honeſtum
Inimicis nubere ob filiam.

Verum

¶ Σχήμ. Τρικλ. 579. Εἰ δ' ἔν] ἐνθύμημα. 587. Εἰ γὰρ θέλῃς] ἔνστασις καὶ κατηγορία τῶν ἔργων ὧν ἀθέσμως πράττῃ.

SCHOL. INED. 584. Ἄλλον ἀντ' ἄλλου] Ἤγουν, τὸν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ τοῦ Μενελάου. *Bar.* 585. Εἰ δίκης] Τουτέστιν, εἰ ἀξία ἐπάρχῃς δίκης καὶ τιμωρίας. *Bar.* 588. Τυγχάνῃς] Τὸ τυγχάνω εὐμοιρόμενον μὲν μετοχῆς εἰς τὸ τῆς μετοχῆς ῥῆμα ἀναλύει· ὁ λόγος. οἷον δρᾶσα τυγχάνῃς, ἀντὶ τοῦ ἔδρασας. *Bar.* 591. Εὐσεβεῖς] ἀντὶ τοῦ ἐννόμους. τουτέστιν ἐξ ἐννόμου γάμου. L. B. 592. Εὐσεβῶν] Ἀντὶ τοῦ ἐννόμων, τουτέστιν ἐννόμῳ γάμῳ ἡρμοσμένων. L. B.

Ἀλλ' ὦ γὰρ ὧδε νωθετεῖν ἔξεσί σε,
Ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
Κακοσμοῦμαι· καί σ' ἔγωγε δεσπότην
Ἡ μητὴρ οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
Ἡ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἔκ τε σῶν κακῶν
Πολλοῖς ἀεὶ ξυοῦσα, τῶν τε σωνόμων.
Ὁ δ' ἄλλα ἔξω χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν
Τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον.
Ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μάσσεα
Ἐπηπείλησας· κοὐ τύδ', εἴπερ ἔσθενον,
Ἔβλεπον ἂν, οὐ τῶτ' ἴσθι· τῶδέ γ' ὕνεκα
Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας εἴτε χρὴ κακὴν,
Εἴτε σόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
Εἰ γὰρ πέφυκα τῆσδε τῆς ἔργων ἴδεις,

Σχεδὸν

597. Ἀλλ' ὦ γὰρ ὧδε νωθετεῖν ἔξεσί σε] ἐπεὶ πάνυ αὐτὴν διήλεγξεν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ, ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη αὐτῆς, κἀκείνῳ συμφλισσομένη, φησὶν ὅτι ὧδε νωθετεῖν σε δεῖ. χαλεπαίνης γὰρ ὡς λοιδορουμένη. τὸ ἔλεγχον ἂν νωθεσίαν ὠνόμασεν. 609. Εἴτε σόμαργον] εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος, σόμαργος καὶ ἀναιδὴς (ὡς φῂς) ὁ καταισχύνω σε τὴν φύσιν, ἐλάττων σε ὤν· ἀλλ' ὁμοία σοι φανήσομαι. ζηλῶ σε (φησὶν) ὥσπερ γὰρ σὺ κατὰ Ἀγαμέμνονος Αἴγισθον ἔθρεψας, οὕτω κατὰ σοῦ τὸν Ὀρέστην ἐγώ.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 597. Ἀλλ' ὦ γὰρ] ἀντιπαράστασις. 607. Ἔβλεπον ἄν] ὑποθεσις.

SCHOL. INED. 598. Πᾶσαν ἴης γλῶσσαν] Ἀντὶ τοῦ, πάντα λόγον κινεῖς. ἀκρατῶς πάντα λέγῃς. ἐπεὶ ὄργανα τοῦ λόγου εἰσὶν ἡ γλῶττα, τὰ χείλη, καὶ τὸ στόμα. οἰκείως σύνοτε ταῦτα, ἀντὶ τοῦ λόγου λαμβάνει. ὡς συνταῦθα κακοσμοῦμαι, ἀντὶ τοῦ κακῶς λέγομαι. καὶ πᾶσαν γλῶσσαν, ἀντὶ τοῦ πάντα λόγον. 599. Δεσπότην] Ἰστέον ὅτι τὰς εἰς ης λήγοντα ὀνόματα, εἰ μὲ διγενῆ ὄντα, ὁμοφωνεῖ τὸ θηλυκὸν τῇ ἀρσενικῇ. καὶ τὸ εὐθύτερον ἔχει εἰς ες λήγον. οἷον ὁ εὐτυχὴς, ἡ εὐτυχὴς, τὸ εὐτυχές. διγενῆ γὰρ λέγονται,

Verum ne monere quidem licet te,
Quæ paſſim hoc in ore habes, quod tibi matri
Convitiamur: at te ego quidem dominam
Non minus quam matrem in nos eſſe judico,
Quæ vivo vitam ærumnoſam, & à te malis
Quæ ſemper multis affligor, & à tuo contubernali.
Ille autem alter, qui tuam manum vix effugit,
Miſer Oreſtes infelicem terit vitam.
Quem ſæpe me tibi alere vindicem ſceleris
Criminata es: & hoc ſane, ſi valuiſſem,
Feciſſem; id tu certo ſcias: atque adeo propter hoc
Prædica me apud omnes eſſe malam, ſi lubet,
Vel maledicam, vel *denique* plenam impudentiæ.
Si enim his vitiis ſum obnoxia,

Propemodum

γονται, διότι ὁμοφωνεῖ τὸ θηλυκὸν τῷ ἀρσενικῷ, καὶ ἔστι μία φωνὴ ὁμοία, τὰ δύο, καὶ τὸ ἑτέρου πάλιν λῆγον εἰς ες, ἑτέρα φωνῇ, καὶ ἀφ' τοῦτο λέγεσθαι διγενῆ· εἰ δὲ κλίνεται ἰσοσυλλάβως τὸ ἀρσενικὸν, καὶ ἑτέρου οὐκ ἔχει, οὐχ ὁμοφωνεῖ τὸ θηλυκὸν τῷ ἀρσενικῷ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρσενικὸν εἰς ης λήγεται ἀφ' ου η, οἷον ὁ δεσπότης. τὸ δὲ θηλυκὸν εἰς ις, ἀφ' ου ι, οἷον ἡ δεσπότις. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν κλίνεται ὡς ὁ Χρύσης. τὸ δὲ θηλυκὸν ὡς ὁ Πάρις. *Bar.* 603. Ἔξω φυγὼν] Ἀντὶ του ἐκφυγών. B. L. Χεῖρα σὴν] Ἀντὶ δε, τὴν σὴν κατάσχεσιν, κάκωσιν. L. B. 604. Δυσυχῆ τρίβον βίον] Ἦγον, μὴ κατατριβῆς καὶ κακώσεως ἀνύει. L. B. 605. Ὃν πολλὰ μιάσορα] Ἦγον, καὶ πολλὰ ἐπητιάσω ἐμέ. λέγουσα, ὅτι δυνατόν ἐστι τρίφθν σοι ὂν, ἦγον αὐτὸν τὸν Ὀρέστω μιάσορα, τυτέστιν φονέα, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν δηλονότι, εἴπερ ἔθανεν τοῦτο, ἔδρων ἄν. εἰ τοῦτο ἔδει, ἔπρασσον ἂν τόδε εἴπερ ἔθανεν. καὶ γάρ σον εἰμὶ τέκνον, καὶ τῶν σῶν ἠθῶν μέτεσί μοι. οἷοι γὰρ οἱ γονεῖς, τοιοῦτοι καὶ οἱ παῖδες. *Bar.* 609. Στόμαργοι] Ἀπὸ δε μὴ ἔχειν τὸ στόμα ἀργόν. *Bar.* 610. Εἰ γὰρ πίφ.] Εἰ γὰρ γέγονα ἔνοχος τοῖς κακοῖς, ἦγον στόμαργος, κακὴ, καὶ ἀναιδὴς, ὡς φῂς, ἐ καταισχύνω σε τὴν φύσιν. διότι ἐ φαίνομαι ἐλάττων σε, ἀλλ' ὁμοία. καὶ ζηλῶ σε κατὰ πάντων· καὶ ὥσπερ σὺ ἔθρεψας Αἴγισθον κατὰ Ἀγαμέμνονος, ὕτω καὶ αὐτὴ θρέψω Ὀρέστω κατὰ σε. *Bar.* Ἔργων] Ἦγον τὴν ἀναιδείας, τὴν φλυαρίας, καὶ τοιούτων. L. B.

611. Σχιδὴ

Σχεδόν τι τὼ σὼ ἐ καταιχώω φύσιν.

Χο. Ὁρῶ μέν⊖ πνέυσαν· εἰ ⸗ σὼ δίκῃ
Ξυνέσι, τῦδε φροντίδ' ὑκέτ' εἰσορῶ.

Κλ. Ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τὼδε φροντίδ⊖,
Ἥτις τοιαῦτα τὼ πεῦσαν ὕβρισε, 615
Καὶ ταῦτα τηλικῦτ⊖; ἆρ' ἔ σοι δοκεῖ
Χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;

Ηλ. Εὖ νωῖ ἔπῃσω τῆδέ μ' αἰσχύνῃ ἔχῃ,
Κεἰ μὴ δοκῶ σοι. μανθάνω δ' ὅθ' ἕνεκα.
Ἔξωρα πρᾴσσω κἀκ ἐμοὶ πρεσβυτικότα. 620
Ἀλλ' ἡ χθὲ ἐκ σῦ δυσμένεια κὴ τὰ σὰ
Ἔργ' ἐξαναλίσκει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
Αἰσχροῖς γὲ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκει⊖.

Κλ. Ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγώ, κὴ πάμ' ἔπι,
Καὶ πῶργα τα' μᾶ, πολλ' ἄγαν λέγῃ ποιεῖ; 625

Ηλ. Σύ τοι λέγεις νιν, ὐκ ἐγώ· σὺ γὲ ποιεῖς
Τἔργον. τὰ δ' ἔργα τὼς λόγως εὑρίσκει⊖.

Κλ.

611. Σχεδόν τι] ἴσως κὴ ἀντὶ ⸗ πλησίον. Καταισχύνω] ἐξωθενημβλύω ποιῶ τὴν σὴν φύσιν, ἐπεὶ κὴ αὕτη ὐκ ἀμέτοχος τέτανεσίν. 612. Ὁρῶ μβλύ⊖ πνέυσαν] ὁ χορὸς τεθαυμακὼς ἐπὶ τοῖς λόγοις, φησὶν, Ὁρῶ μβλύ⊖ πνέυσαν τὴν παῖδα· εἰ ⸗ σὺν δίκῃ αὐτῇ τῦτο τὸ μβλύ⊖ σύνεσιν, τῦτ' ⸗ μβλύως φροντίδα σὸν ἔτι ὁρῶ γιγνομβλύω ὑπό τινος. εὐσχημόνως δὲ ἐς τὴν Κλυταιμνήστραν τὸ λόγον ἐκτείνυσιν. ἀντιλαμβανομβλύη ὧν ὑπείπη ⸗ λόγως, φησί, ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος; 613. Οὐκ ἔτ' εἰσορῶ] ἀντὶ ⸗ σὸν ὠνοῶ. 614. Ποίας δέ μοι] ποίας γνώσεως χρεία ἐστὶν ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν εἰ δίκαια αὕτη λέγῃ, ἥτις τοιαῦτα ὕβρισε τὴν τηλικῦτα; 616. Καὶ ταῦτα τηλικῦτ⊖] ὑπερεπιτάσεως, ὅτι εἰ κὴ δοίη τὰς ἐξουσίας ἀντιλέγῃ τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ' ὑ παύτῃ παρθένῳ ὔσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ. 617. Αἰσχύνης ἄτερ] ἀντὶ ⸗ ἀναισχύντως. τὸ χωρὶς, τὸ ἀιδοῖ,

Propemodum tuam haud dedecoro naturam.

Cho. Video *puellam* iram ſpirantem: ſi vero cum jure
Conjuncta ſit, necne, hoc qui curet nondum video.

Cl. Qualem autem iſtius ſaltem agere me curam oportet,
Quæ talibus parentem convitiis oneravit,
Idque tantula ætate? an tibi non videtur
Ad omne facinus progreſſura dein ſine pudore?

El. Et nunc hoc certo ſcias me horum pudere,
Etſi tibi ſecus videtur; intelligoque quam
Incongrua *meæ* ætati facio, & quæ me neutiquam decent.
Sed tuus iſte malevolus animus, tuaque
Facta cogunt vi quaſi me hæc facere.
" A turpibus enim res turpes docentur.

Cl. O ſoboles impudens! an ego te, & mea dicta,
Et facta mea immodice loqui cogunt?

El. Tu dicis hoc, non ego: namque tu patras
Facta. facta autem facile verba inveniunt.

Cl.

ἄιδω, καὶ τὸ δίκαιον, ποιναί· τὸ δὲ ἄπτερ, ποινητικόν. 620. Ἔξωρα πράσσω] κοίγὼ (φησὶ) αἰδεσάνομαι ἐπορεύθησα πράσσουσα, καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν. 621. Καὶ τὰ σὰ ἔργα ἐξοναίζῃ με] ἐμφατικώτερον τὸ ἐξαναίζῃ με, ἀμὲ τ' πραθέσεως. 624. Ἦ σ' ἐγὼ, καὶ τἄμ' ἔπη] ὡς δὴ καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις μετρεάζουσα πρὸς αὐτὴν ταῦτά φησιν ἡ Κλυταιμνήστρα.

SCHOL. INED. 612. Μὴ]. Ἀντὶ δ', θράσ. ἤγων ὀφ' θρασυνομμήλω. L. B. 613. Φρενοῖδ' ὁπόσ' εἰσορᾷ] Τυτέσι, γνῶσιν ἔχ' ὁρᾷ· ὅσα σύνοιδα. L. B. 615. Ἥτις τοιαῦτα] Ἦγεν τοιαύτας ὕβρεις ὑβρίσθην· ἀντὶ δ' τοιαύτας ἀτιμίας ἠτίμασεν. L. B. 618. Εὖ νῦν] Καὶ μὴ δοκῶ καὶ φαίνομαι σοὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ἔχειν ἐμὲ αἰσχύνῃ εἶπεν τῶνδε, ἀλλὰ νῦν ἐπίσασο καλῶς ὅτι αἰσχύνομαι. *Bar.* Ἐπίσω] Ἐπίσασο. καὶ κατὰ ἀποβολὴν δ' σ, ἐπίσαο. κατὰ δὲ κρᾶσιν δ' αο εἰς ω μέγα, ἐπίσω. *Bar.* Τῶνδε] Ἀντὶ τῆς, ἕνεκα τούτων αἰσχύνῃ. L. B. 623. Ἐκδιδάσκεται] Διδάσκει τίς ὑπό τινος. καὶ διδάσκεται ὑπό τινος τοιαύτῃ διδασκαλίᾳ· καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. *Bar.*

Κλ. Ἀλλ' ὦ, μὰ τὼ δέσποιναν Ἄρτεμιν, θεάσει
Τῶδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἰγισθ. μόλῃ.
Ηλ. Ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν σκφέρῃ, μεθεῖσά μοι
Λέγειν ἃ χρῄζοιμ', ὧδ' ὀπίσασα κλύειν;
Κλ. Οὔκουν ἐάσεις ὧδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
Θύσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
Ηλ. Ἐῶ, κελεύω· θύε, μηδ' ἐπαυτιῶ
Τοὐμὸν σόμ'· ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔπ.
Κλ. Ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
Πάλλαρπ', ἀνακτὶ τῷδ' ὅπως λυτηρίως
Εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ἃ νυῶ ἔχω.
Κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προσπάτορε,
Κεκρυμμένῃσι μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
Ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει

Πρὸς

628. Θράσους τῶδ' οὐκ ἀλύξῃς, εὖτ' ἂν Αἰγισθος μόλῃ] πιθανῶς ἐπὶ τῶ ἀγρῶν ἔφη τὸ Αἰγισθον, ὑπὲρ τοῦ παῤῥησίαν δοθῆναι τῇ κόρῃ. 630. Ἐκφέρῃ] σκκλίνεις. τὸ σκφέρεσθαι, κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται, καὶ ὅταν φέρῃ τινὰ ἵππος ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ· ἀφ' οὗ καὶ κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ σὺ ταῦθα τὸ πρὸς ὀργὴν σκφέρῃ. 631. Χρήζοιμι] θέλοιμι. χρήζω, τὸ χρείαν ἔχω, καὶ τὸ θέλω· ὧν τὸ μὲν σωματόσεται γενικῆ, τὸ χρείαν ἔχω, τὸ δὲ θέλω, αἰτιατικῆ. 632. Οὔκουν ἐάσῃς] οὐκ ἐμμμνεῖς οἷς πρότερον εἶπας; ἔφη γὰρ, καὶ μὴν ἐφίημι. πιθανῶς δέ· ὁ γὰρ χρὴ σὺν ταῖς ἀντιλογίαις θυμοῦσθαι τὸ ἀπλάμβανον. 634. Ἐῶ, κελεύω· θύε, μηδ' ἐπαιτιῶ] δεῖ γὰρ κἀ προκόπτειν τὴν ὑποθεσιν. διὸ καὶ ποιεῖται πλείονας ἀντιῤῥήσεις. 636. Ἔπαιρε δὴ σὺ] πρὸς θεράπαιναν φησί. Θύμαθ'] θυμιάματα. 637. Πάλλαρπ'] ἐπίπαν ὄσπρια ἔθυον τοῖς θεοῖς. 638. Εὐχὰς ἀνάσχω] ἀναπέμψω. ἀνέχω, ἐπὶ εὐχῆς, τὸ ἀναπέμπω· ἀνέχω, ἐπὶ χθρῶν, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ· ἀνέχω, ἐπὶ βάρους, ἀντὶ τοῦ βασάζω. ἀνίσχει ὁ ἥλιος, ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει· καὶ ἀνίσχει ἡ βοτάνη, ἀντὶ τοῦ βλαστάνει. ἀνίσχομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπομένω. 639. Κλύοις ἂν] ἐπάκυε. ἐπὶ γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ'

Cl. Non, per Dominam Dianam, hanc audaciam
Auferes impune, ſimul ac Ægyſthus redierit.
El. Viden'? ad iram nunc moveris, licet mihi permiſeris
Dicere quæcunque vellem; nec potes audire?
Cl. Non ergo me ſines, ne fauſto quidem omine,
Libare Diis, quoniam ſemel tibi permiſi omnia loqui?
El. Sino, hortor, ſacra fac: neque accuſa
Meum os dehinc, non enim ultra quid loquar.
Cl. Tolle jam, tu quæ aſtas mihi, libamenta
Omnigenis referta frugibus, ut huic regi preces
Effundam, quæ terroribus me liberent, quos nunc fero.
Audi nunc, Apollo, qui noſtras ſtas ante fores,
Secretum meum ſermonem: non enim inter amicos
Sermo, neque omnia revelare convenit

Ad

ἐφ' ὧν ἐδόκει βαρὺ τὸ φανερῶς προσάπτειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοί· εὐκλεᾶ μὴ τὴν ἀν, ὡς σὺ ταῦθα. Προσατήριε] ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἱδρυται. 640. Βάξιν] λόγον. Οὐ γὰρ σὺ φίλοις] σὺκ εἰς τὸ χορὸν ἀποτείνεται, ἀλλ' εἰς τὴν Ἠλέκτραν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 637. Λυτηρίας] ἤγουν δωρεμβόους λυτρώσας καὶ ἐξελοῦσθερῶν τῶν δεινῶν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 639. Κλύοις ἄν] εὐχή.

SCHOL. INED. 630. Ἐκφέρῃ] Ἤγουν, ἐκκλίνεις δ' προσήκοντα, ἐκλείπῃ. ἔξω τὸ πρέποντα φέρῃ ὥσπερ ὑπὸ ἵππων. L. B. Μεθεῖσα] Ἤγουν, ἐνδῶσα, παραχωρήσασα. L. B. 631. Χρῄζοιμ'] Χρῄζω, τὸ χρείαν ἔχω, καὶ τὸ θέλω. ὧν τὸ μὲ συντάσσει γενικῇ, τὸ χρείαν ἔχω. τὸ δὲ θέλω, αἰτιατικῇ. L. B. 637. Πάσκαρπ'] Πάσκαρπα ὑπερβολικῶς λέγεται. ἀντὶ δ', σὺ διαφόρων καρπῶν. σὺ παντοίων καρπῶν. L. B. 640. Κεκρυμμένοις βάξιν] Εὐχὴν, δέησιν, τὸ λόγον ὃν ἔχω ἐν τῇ ψυχῇ μου. L. B. 641. Ἀναπτύξαι] Ἐπιπτύξαι, τὸ ἀσφαλίσαι. ὡς καὶ τὸ πτύχης. ἀναπτύξαι δὲ, τὸ ἀνακαλύψαι ψοῦδη καὶ ἀληθῆ. L. B.

Πρὸς φῶς, παρέσης τῆσδε πλησίας ἐμοί.
Μὴ σωὶ φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
Σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
Ἀλλ' ὦδ' ἄκουε. τῇδε γὰρ κἀγὼ φρένα. 645
Ἃ γὰρ φοβοῦμαι νυκτὶ τῇδε φάσματα
Διασῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα·
Εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.
Καὶ μή, με πλέτῳ τῷ παρόντι. εἴ τινες 650
Δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς·
Ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
Δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν πάλαι,
Φίλοισί τε ξυοῦσαν οἷς ξυνίημι νοῦν,
Εὐημερεῖσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ 655

Δύσνοια

644. Σπείρῃ ματαίαν] τὸ ματαίαν οὐκ ἔστι ψευδῆ, ἀλλ' ἀνωφελῆ. τί γὰρ πράξῃ τὰς κρατοῦντας βλαβάλυσα; ματαίαν γοῦν, κενὴν λέγει, βλαβὴ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύναασθαι πρᾶξαι. 645. Ἀλλ' ὦδ' ἄκουε] ὕστερος ἐμοῦ λεγέσης. Τῇδε γὰρ] ἀντὶ τοῦ τέτῳ τρόπῳ. 647. Διασῶν ὀνείρων] ἢ, διπλῆν ἐχόντων φύσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος, Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμβρότων εἰσὶν ὀνείρων. δύναται δὲ τὸ διασῶν καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν, ὡς δύο αὐτῆς ὀνείρους θεασαμένης· καὶ τὸ μὲν ἓν, φάσμα ἡγησαμένης εἶναι, ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν ἀποτροπιασθησομένῳ τὴν Χρυσόθεμιν. τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτὴν κεκίνηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ Ἀπόλλωνι. ὅπερ οὐδὲ ἐξεῖπε πρός τινα, οὐδὲ πρὸς τὸ Ἀπόλλωνα. ἢ διασῶν ὀνείρων, τὸ ἀμφιβόλων καὶ διασποιῶν. ἔλυσε δὲ αὐτὸ, εἰπᾶσα, Εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα· εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες. 652. Ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν] τὸ ὅλον ὑπὲρ οὗ Αἰγίσθου εὔχεται. βλαβὴ δὲ οὗ πληθυντικῶς οὗ φίλους τὸ τολμηρὸν οὗ λόγου ἐπεκάλυψεν. 653. Ἀμφέπειν] τὸ γὰρ διέπειν, εὐθετεῖν· περιέπειν δὲ, τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ σκέπειν. 654. Φίλοισί τε ξυοῦσαν] ἀκατάλληλον φαίνεται τὸ ὅλον, ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνημι νοῦν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον, φίλοισί τε καὶ τέκνοις σωθεῖσαν, οἷς ξύνημι

Ad lucem, hæc præsertim cum prope adsit mihi.
Ne per invidiamque & clamorem linguæ petulantem
Dispergat rumores inanes per universam urbem.
Sed sic accipe *silenter*; ita enim & ego loquar.
Quæ enim hac ipsa nocte vidi spectra
Geminorum somniorum, hæc mihi, Apollo Lycee Rex,
Si visa sunt prospera, fac rata;
Si vero adversa, inimicis ea transmitte retro.
Et ne (si qui me opibus præsentibus
Dolis studeant ejicere) sinas ejici;
Sed sic me semper viventem vita incolumi,
Domum Atridarum, & sceptra hæc gubernare,
Cumque charis versantem, quibus nunc versor,
Quotidie felicem, & cum liberis, quibus in me
Nulla

ξύνειμι νῦν. τὸ δ' δύσνοια, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἐμέ. ἢ ἀπ' ἐμοῦ εἰς αὐτούς. 655. Εὐημερῆσαν] ἑκάστῳ ἡμέραν εὖ ἄγουσαν, τά δ' ἄλλα πάντα τὰ περὶ τ τελούτης Ὀρέστου ἔοικεν εὐχεσθ. ζητοῦσι δὲ διὰ τί σύναυθα μὲ σὺν ἐμφαίνῃ περὶ δ' Ὀρέστου, ὕστερον δὲ δ' ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνῃ ἐφηδομένη. ῥητέον δ', ὅτι νῦν μὲ προσδοκῶσα αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα, τότε δ' ὡς κατὰ ἀποθανόντος παῤῥησιάζεται, ἄφοβος γενομένη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 647. Διοσῶν ὀνείρων] ἦγουν διπλῆν φύσιν ἐχόντων, ἀληθῆ γάρ ἐστ' ὅτε καὶ ψευδῆ ἀποβαίνουσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ παρ' Ὁμήρῳ, Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμβρότων εἰσὶν ὀνείρων. 655. Ὅσων ἐμοὶ] μὴ λαβοῦσ εἰς τὸ ὅσων ἔξωθεν τὴν ἀπὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ δύσνοια τὴν τοιαύτην γενικὴν νόει.

SCHOL. INED. 647. Λόκῃ' ἄναξ] Διότι ἐν τῇ Λυκίᾳ ἐτιμᾶτο, ἦγουν ὡς τῇ Λυκίᾳ σέβουσιν αὐτὸν ἄγαν. L. B. *Bar.* 650. Καὶ μή, μοι] Καὶ ἵ μὴ ἐφῆς, ἦγουν ἐάσης σκᾶλεῖν ἐμοὶ δ' πλούτου δ' παρόντος, εἴ τινες σὺν δόλῳ βουλεύσουσιν σκᾶλεῖν με δηλονότι. ἀλλ', ἔασον ἀπὸ κοινοῦ, διέπειν με τὰς δόμους τ' Ἀτρέως, καὶ τὰ σκῆπτρα τάδε, ζῶσαν ὅπως ὡς ζῶ ἀεὶ σὺν ἀβλαβεῖ βίῳ· καὶ σωθῆσαν φίλοις οἷς σύνειμι νῦν μὴ εὐημερίας, καὶ σκείνοις δηλονότι σωθῆσαν ἀπὸ τ τέκνων, ὅσων ἐμοὶ μὴ πρόσεστι δύσνοια ἢ λύπη πικρά.

Δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.
Ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἵλεως κλύων,
Δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα·
Τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπώσης ἐμοῦ,
Ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι·
Τὸς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.
Παι. Ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
Εἰ τῆδε τυράννου δώματ' Αἰγίσθου πάρα;
Χο. Τά δ' ὄντ', ὦ ξέν'· αὐτὸς εἰκάσας καλῶς.
Παι. Ἦ καὶ δάμαρτα τοῦδ' ἐπῳκάζων κυρῶ
Κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννον εἰσορᾶν.
Χο. Μάλιστα πάντων ἥδε σοι κείνη πάρα.
Παι. Ὦ χαῖρ' ἄνασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
Ἡδεῖς φίλοις παρ' ἀνδρός, Αἰγίσθῳ θ' ὁμῶς.
Κλ. Ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. εἰδέναι δέ σου
Πρώτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.
Παι. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
Κλ.

660. Ἐπαξιῶ] ἀξιῶ. παρακαλῶ. ἀξιῶ ποιεῖν τόδε, καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε, καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω. ἀξιῶ γάρ, τὸ παρακαλῶ· καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ μόνῃ. 662. Ξέναι γυναῖκες] ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ περὶ τοῦ θανάτου Ὀρέστου, τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐστίν, ὅτε λάθοι κλέπτων παντάπασιν, ὅτε ἠδομένου, ἀλλ' ὡς ξένος. εὐκαίρως δὲ ἦκεν, ἔχων ἀμφοτέρων· πρῶτον, ἵνα μὴ διατολμήσῃ, πρὸς ἀμφοτέρας ἀπαγγέλλων· δεύτερον, πρὸς τὸ δηλωθῆναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων. πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς ἀγνοῶν. 666. Πρέπει γὰρ ὡς τύραννον] σχάζεται εἰς τὴν στολὴν καὶ τὴν βασιλείαν. 670. Ἐδεξάμην] λείπει ἡ ἀπό, ἵν' ᾖ, ἀπεδεξάμην.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 664. Αὐτὸς εἰκάσας] ἦγεν ἀπὸ σαυτοῦ καὶ ἀπὸ οἰκείας στοχασμοῦ ἔγνως, πρὸς ὅπερ εἶπον, ἆρ' ἣν ἀπῳκάζω καὶ τηνδε

Nulla est malevolentia, nec molesta animi acerbitas.
Hæc, O Lycee Apollo, propitius audiens
Da nobis omnibus, ita ut exposcimus.
Cætera vero omnia, etiam me tacente,
Existimo te, cum Deus sis, pulchre nosse:
Jove enim natos consentaneum est omnia videre.
P. Mulieres hospites, quonam modo certo sciam
An hæc sit regis Ægysthi domus?
Ch. Hæc est, O hospes; ipse conjecisti probe.
P. An & uxorem hanc illius conjectura nactus sum?
Decoro enim, ut regina, videtur vultu.
Ch. Maxime, hæc ipsa tibi adest.
P. Salve, regina; ferens adsum nuncium
Jucundum, à viro amico tibi, Ægysthoque simul.
Cl. Accipio dictum. discere autem ex te
Primum volo, quis te misit mortalium.
P. Phanoteus ille Phocensis, rem magni momenti parans.

Cl.

τήνδε τὴν γυναῖκα οἰκεῖν; ἦγεν ἀπὸ σοχασμῶν καταλαμβάνω; 670. Εἶδέναι δ'] ὃ μόνον ὁ λάβοις εἰς τὸ σῶ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ὥς τινες, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ χρήζω συντάσσων, εἰ ἂν ποιήσῃς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 662. Εἶναι γυναῖκες] ἄφιξις δ' παιδαγωγῶ πρὸς τ οἶκον Αἰγίσθε.

SCHOL. INED. 656. Δύσνοια] ἡ λύπη, μὴ ἔσιν ἐμοί. ἀντὶ δ', μὴ εἴη ἐμοὶ πρὸς τέκνων. ἀντὶ δ ἀπὸ τ τέκνων, ὅσων ὄντων. ἦγεν, ὅτα εἰσίν. Bar. 664. Ὦ ξέν'] Ξένῳ ὃν ἀπὸ ξένης τίς φιλοφρονήσεται. λέγεται τὸ ξένῳ καὶ ἐπὶ τ μὴ γνωρίμων προσφιλῶς. καὶ ξένῳ ἁπλῶς ὁ ἀπὸ ἄλλε τόπε. ξένῳ ὃν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι φιλοφρονήσεται τίς ἀπὸ ξένης ἐλθόντα. καὶ ἁπλῶς ὁ ἀπὸ ἀλλοτρίε τόπε· τὸ ᾧ ξένε φιλοφρόνως λέγεται ἐπὶ τ μὴ γνωρίμων. L. B. 665. Ἀπῴκάζων] Τὸ ἀπῳκάζων μ δ κυρῶ ἐνταῦθα εὑρισκόμενον, εἰς τὸ ῥῆμα τ μετοχῆς ἀναλύεται ὁ λόγ, ἦγεν ἀπῳκάζω. Bar.

677. Τί

Κλ. Τὸ ποῖον, ὦ ξέν' ; εἰπέ. παρὰ φίλῳ γὰρ ὢν
Ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
Παι. Τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
Ηλ. Οἵ' ἐγὼ πάλαι, ὅλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
Κλ. Τί φῄς, τί φῄς, ὦ ξεῖνε ; μὴ ταύτης κλύε.
Παι. Θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε κἀτότ' ἐννέπω.
Ηλ. Ἀπωλόμην δύστηνος. ἐδὲν εἰμ' ἔπι.
Κλ. Σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ'· ἐμοὶ δ' οὗ σύ, ξένε,
Τἀληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται.
Παι. Καὶ πεμπόμην πρὸς ταῦτα, κἀγὼ πᾶν φράσω.
Κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Πρόχειρ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
Ὅτ' ἤκουεν ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
Δρόμον προκηρύξαντος, ἧ πρώτη κέλευς,
Εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
Δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,

Νίκης

677. Τί φῄς, τί φῄς] οἱ ἡδέως ἀκούοντες λόγους, κἂν πάνυ σαφῶς ἀκέσωσι, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκοῦσαι βούλονται. Μὴ ταύτης κλύε] οἷον, μὴ ἅμα ταύτῃ φυλάξῃ εἰπεῖν τὰ ἑξῆς. 681. Τῷ τρόπῳ διόλλυται] ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἡδομένων. μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν, καὶ τὸ κατὰ μέρος, ἥδονται πυθόμενοι. ἔπεται ὁ ποιητὴς βούλεται εὐδοκιμεῖν περὶ ἀγῶνος λέγων Ἑλληνικοῦ. 684. Δελφικῶν ἄθλων χάριν] ὅπου ἦν ἐπὶ Ὀρέστου ὁ Πυθικὸς ἀγών. 688 Δρόμῳ δ' ἰσώσας] ἢ ὁμοποδὸς δρόμου. τινὲς δολιχὸν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην (ὃς ἐστιν εἴκοσι στάδια) εἴκοσι ἐτῶν ὄντα· ὥστε τῇ φύσει ἴσα τὰ τέρματα ἢ δρόμῳ ἐποιήσατο. Ἄλλως. Δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, οἷον, οὐκ ἐλλιπὼν κατὰ τὰ τέρματα, ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασι, κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τὴν νίκης ἔτυχεν. ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἴσως τεθαυμασμένῳ ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. ἀντὶ δὲ, ὡς θαυμασθεὶς ἐπὶ τῇ μορφῇ, ὅτε καὶ τῷ ἔργῳ, ἐφάνη· ὡς ἐπὶ τῷ εἰδέι, ὅτε καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.

ΣΧΟΛ.

Cl. Quidnam, hoſpes? dic: nam ab amico miſſus
Huc viro, amica (ſat ſcio) dicturus es verba.
P. Obiit Oreſtes. dico ſummatim omnia.
El. O ego miſera, perii hac ipſa die.
Cl. Quid ais, quid ais, hoſpes? ne hanc audi.
P. Periiſſe Oreſten dico nunc, ut & prius.
El. Occidi miſera penitus! amplius jam nulla ſum.
Cl. Tu tuas res age ſane; mihi vero tu, hoſpes,
Verum dic, quo modo periit.
P. Et ad hæc miſſus ſum, & rem omnem enarrabo.
Ille enim profectus ad celebrem Græciæ
Apparatum certaminis, Delphicos propter ludos,
Simul audivit clarum præconis vocem
Curſum indicentis, quo primum contenditur,
Ingreſſus campum eſt ſplendidus, omnibuſque
qui ibi aderant venerabilis.
Cum vero curſus metas præſtanti ſua indole
attigiſſet,

Exivit

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 684. Πρόχημ' ἀγῶνος] εἶδος, καλλωπισμα. λέγει δὲ τὰς Δελφάς. ὅτι δὲ τοῦτο δηλοῖ τὸ πρόχημα, μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστείδης λέγων, τὸ τῆς Ἑλλάδος πρόχημα καθαρῶς ἀνήρηκε. Δελφικῶν ἄθλων] τῶν εἰς τὰς Δελφὰς ἐν τῇ τῶν Πυθίων παιηγύρει τοῖς νενικηκόσι διδομένων βραβείων. τὰ δὲ Πύθια ἦν ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. 686. Οὗ πρώτη κρίσις] εἰσήγετο γὰρ ὁ δρόμος πρῶτος τῶν ἄλλων ἄθλων, πυγμῆς, πάλης, δίσκου, διάλματος. τοῦτο δὲ ἐγίνετο ἀφ' οὗ τὸ πάντας τὰς ἀγωνίας πορείας θεῖναι. ἔστι δὲ ὁ δρόμος οὐκ ἄλλό τι ἢ μόνον πορεία καὶ τάχος ποδῶν. ὡς ἂν τὸ φύσει πρόσον μόνος ἰδιοποιησάμενος προετάξετο. 688. Δρόμου δ' ἰσώσας] δολιχὸν γὰρ ἠγωνίσατο, ὅς ἐστιν εἶδος δρόμου εἴκοσι σταδίων ἔχων, τὸ πᾶν τῆς πορείας. ἦν δὲ καὶ ὁ Ὀρέστης ἐτῶν εἴκοσι. ¶ Σχημ. Τρικλ. 682. Καὶπεμπόμων] προκατάστασις καὶ διήγησις, ὅπως ἔλθεν Ὀρέστης τέθνηκεν.

SCHOL. INED. 677. Τί φῄς] Ἤγουν, μὴ ἀφ' ἧς τὸ θρῆνον αὐτῆς φοβηθῆς εἰπεῖν τὰ ἑξῆς. *Bar.* 683. Τὸ κλεινὸν πρόχημα] Ἤγουν τὸ ἔνδοξον καλλωπισμὸν τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος. ἀγῶνα δὲ λέγει νῦν, τὸ τόπον, ἔνθα ἐγίνετο ὁ ἀγών. πρόχημα τῆς Ἀσίας, ἀντὶ τοῦ καλλωπισμός. καὶ

πρόχημα

Νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
Χὥπως μὲ ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
Οὐκ οἶδα τοιῶδ' ἀνδρὸς ἔργα κ᾽ κράτη·
Ἓν δ' ἴσθ' ὅσων γὰ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς
Δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἃ νομίζετ',
Τέτταν ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
Ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲ ἀνακαλούμενος,
Ὄνομα δ' Ὀρέστης, τῷ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδι
Ἀγαμέμνονι φρασθοὺμ' ἀγείραντές ποτε.
Καὶ ταῦτα μὲ τοιαῦθ'. "Ὅταν δέ τις θεῶν
"Βλάπτῃ, δικαίᾳ τ' ἂν ὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
Κεῖνος γὰ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
Ἦν, ἡλίῳ τέλοντι, ὠκύπους ἀγὼν,
Εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα·
Εἷς ὢν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες

πρόχημα ἢ πρόφασις. L. B. 685. Ὀρθίων] Ὄρθιος, ὁ ἰσάμβους ὀρθὸς καὶ μὴ συγκεκυφώς. καὶ ὄρθιον ἐπὶ φωνῆς, τὸ ὑψηλόν. L. B. 687. Τοῖς αὐτοῖς σιδᾶς] τιμώμβους αὐτοῖς ὡσεὶ πάντων. L. B. 688. Δρόμων] Τὰ τέρματα τῶν δρόμων ἰσώσας τῇ φύσει, ἤγουν ἁρμοδίως τῇ ἑαυτῶ φύσει δραμών. L. B.

693. Πεντάεθλ', ἃ νομίζεται] ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλλω. ταῦτα ἐν μιᾷ τις ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ. 698. Ὅταν δέ τις θεῶν] ὅμοιον τέτῳ τὸ Πινδαρικὸν, Θεὸς ὁ καὶ πέρσειεν ἀστὸν κίχοι, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. 702. Εἰσῆλθε πολλῶν] φιλοτίμως λέγει πιθανότητα ταῦτα ἐπεξεργάζεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 693. Δρόμων διαύλων] ἰστέον ὅτι αὐτὶ τῶν ἀγώνων, διαύλων εἶπε. δίονται γὰρ πάντες οἱ ἀγῶνες (ὡς ἄνωθεν ἔφημεν) πορείας πρὸς τὸ τελεσθῆναι. ἐσαφήνισε δὲ λέγων τίνες εἰσὶν, ἃ νομίζεται πεντάεθλα. δέον γὰρ εἰπεῖν, οὓς νομίζονται, πρὸς τὸ πένταεθλα ἐπῆνεγκε· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὁ δ' εἵλκυσεν τύχῃ, Θανόντες ἂν πρᾳκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ. εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται γενικαὶ τὸ ὅσων δρόμων, πρὸς τὸ τέτταν

Exivit gerens præmium victoris magnificum.
Utque ex multis, *quæ habeo dicenda*, pauca tibi dicam,
Non novi ſimilem virum factis & robore.
Unum autem ſcito: quorumcunque enim pronunciarant arbitri
Curſuum ſpatioſorum quinquertia, quæ lege ſtatuta ſunt,
Horum omnium auferens præmia
Beatus prædicabatur, Argivus cognomine vocatus,
Nomine Oreſtes, filius Agamemnonis, qui inclytum Græciæ
Exercitum adgregaſſet olim.
Et hæc quidem ita ſunt acta: " cum vero quis deorum
" Nocere vult, ne fortis quidem valet effugere.
Ille enim altero die, cum equeſtre
Erat, ſolis ad ortum, velox certamen,
Ingreſſus eſt cum multis curruum rectoribus.
Unus erat Argivus, unus à Sparta, duo

Afri

τούτων σπεῦσαι· εἰ καί τινες ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν, τὸ ὅσον δρόμου μετρογραφοῦσι. 700. Κεῖνος γὰρ ἄλλης] μιᾶ λάβῃς εἰς τὸ ἡμέρας ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' ὅτω λέγε, σκεῖνος γὰρ ὅτε ἄλλης ἡμέρας, πρὸς τὸ ὅτε τὴν τοιαύτην γενικὴν συντάσσων. ὥσπερ γάρ φαμεν, ὅτε τ' ἡμέρας ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν, ὅτω καὶ τοῦτο. τὸ ἢ ἱππικῶν, ἀντὶ τοῦ ἡνιόχων, ἐκ ὡς τινες φασιν, ἀντὶ τοῦ ἵππων, τὸ κλητικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, κληθέντες. ἐπεὶ δὲ ἱππικῶν εἶπεν, ἤτοι ἡνιόχων, τοιούτων δὲ ἐκ ἕτερός ἐστιν ἀγὼν ἢ δι' ἵππων, ἀφ' τοῦτο ἀκύπους εἰς τὸ ἀγὼν προσέθηκε. ὡσεὶ γὰρ τάχους ἵππων ἡγωνίζοντο.

SCHOL. INED. 692. Βραβεῖς] Βραβεῖς, καὶ οἱ βραβευταὶ, καὶ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες. ἀφ' οὗ βραβεῖον, τὸ ἆθλον. L. B. 694. Τἀπινίκια] Ἐπινίκια, τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα. καὶ νικητήρια ταῦτα. L. B.

Λίβυες ζυγωτῷ ἁρμάτων ὄπιζάται.
Κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
Ἵππους ὁ πέμπτος· ἕκτος, ἐξ Αἰτωλίας
Ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος, Μάγνης ἀνήρ·
Ὁ δ' ὄγδοος, Λύκιππος Αἰνιὰν γένος·
Ἔνατος, Ἀθλιῶν τῷ θεοδμήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
Στάντες δ' ὅτ' αὐτὰς οἱ πεταλμοὶ βεβεῖς
Κλήροις ἔπηλαν, καὶ κατέσησαν δίφρους,
Χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγος ἦξαν. οἱ δ' ἅμα
Ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χερῶν
Ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
Κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
Φορεῖτ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι,

Φείδοντο

705. Κἀκεῖνος ἐν τούτοισιν] ὁ Ὁρέστης. 708. Λεύκιππος Αἰνιᾶν] ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶναι. ὀδὲν γὰρ ἄτοπον ἐπίθετον εἶναι. ὄνομα γὰρ κύριον καὶ προτέθηκε, πρὸς τὸ δοκοῦν πράγματος ἀνεξέλεγκτον. ὅλη γὰρ ἡ διήγησις δοκεῖ ἀγῶνος πέπλασται· οἱ δὲ, Αἰνιᾶνα, τὸ Θεσπρωτῶν, ἢ Θρᾳκῶν. Ὅμηρος, Τῶ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί. 709. Ἔνατος] ἐνικά, δύο νν· ἔνατος, ἕν. Ἀθλιῶν τῷ θεοδμήτων ἄπο] προχαρίζεται τοῖς Ἀθλιαίοις, ἐν Ἀθλιαίοις λέγων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 709. Τῶν θεοδμήτων ἄπο] τοῦτο σεμνύνων τοὺς Ἀθλιαίους ὡς Ἀθλιαῖος ὁ Σοφοκλῆς λέγει, τοῦ ὄντι γὰρ θεόδμητος ἦν ἡ Τροία, ὑπὸ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κατὰ τὸ μῦθον κλιθεῖσα. 712. Κλήροις ἔπηλαν] ἀντὶ τοῦ μὴ κλήρων ἔσησαν. ἔστι δὲ τὸ κλήροις ὥσπερ ἀργόν. τὸ γὰρ ἔπηλαν καὶ χωρὶς τούτου σώζει τὴν φύσιν. τὸ αὐτὸν δὲ λόγον φαμὲν καὶ εἰς τὸ, φερνῇ κύκλῳ. ὁ γὰρ σιωπηφότερον δύναται, τοῦτο μόνον τὸ, φερνῇ.

SCHOL. INED. 707. Μάγνης] Αὕτη ἡ Μαγνησία ἐν δύσει ἐστίν. L. B. 708. Αἰνιᾶν] Κλίνεται δὲ Αἰνιᾶνος. καὶ πληθυντικῶς Αἰνιᾶνες. ἦγεν, λαὸν τὸν ὑπηκόων τῷ Αἰνιᾶνι. Bar. Οἱ ἀπὸ τῆς Αἰνίας καταγόμενοι.

Afri jugatorum curruum præſides,
Et ipſe inter eos, Theſſalicas habens
Equas quintus: Sextus ex Ætolia
Cum equis flavis, deinde ſeptimus Magneſius vir:
At octavus albis equis, Ænian genere erat:
Nonus ab Athenis, deorum manibus conditis,
Bœotius quidem decimum explens currum
Stantes igitur (cum delecti ludorum præſides ipſos
Ex ſorte ſtare juſſerant cum curribus)
Ad æreæ clangorem tubæ eruperunt. illi vero ſimul
Equos increpitantes, habenas manibus
Quaſſere; totum autem completum erat ſtadium
Strepitu crepitantium curruum; pulvis autem in altum
Ferebatur, ſimulque omnes commiſti
Parcebant

καταγόμμοι. L. B. 710. Ὄχον] Ἅρμα. *Bar.* Ὄχος ποιητικόν· ὄχημα δὲ κοινόν. ὄχημα, ἐφ' ᾧ ὀχεῖταί τις. ἔχος, ἀρσενικῶς, τὸ ἅρμα. ὄχεα δὲ πληθυντικῶς παρ' Ὁμήρῳ, ἑδετέρως. ὄχημα δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς τὸ αὐτό. ὡς παρὰ Λυκιανῷ· Καὶ ἠξίει ὄχημα ζεύγνυσθαι αὐτῷ. L. B. 712. Ἔπηλαν] Πάλλω, παλῶ, ἔπηλα, ὡς ἔψηλα. ἐν τῇ φελικεφαλαίᾳ ὃ ἔβαλον κλῆρος ἕκαστος τούτων τῶν βυλομένων ἁρματεῖν. εἶτα ἔπαλεν ὁ ἀγωνοθέτης τὴν περικεφαλαίαν. ἔ τινος δὲ ὁ κλῆρος ἐπήδα πρῶτος ἀπὸ τῆ φελικεφαλαίας, αὐτὸν ἐτίθην πρῶτον ἐν τῇ τάξει, καὶ πάλιν βάλλοντες τὰς κλήρους αὐτῶν οἱ λοιποὶ, ἔπαλεν ὁ ἀγωνοθέτης τὴν φελικεφαλαίαν. καὶ πάλιν ἕ τινος ἐπήδα πρῶτος ὁ κλῆρος, τοῦτον ἐτίθην ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξῃ. καὶ πάλιν οἱ λοιποὶ ἔβαλον τὰς κλήρους ἐν τῇ φελικεφαλαίᾳ, μέχρι τέλους. *Bar.* 717. Ἀναμεμιγμένοι] Μίγα, ὁ καὶ μίσγω γράφεται ἐνίοτε. ὁ μέλλων μίξω, μέμιγκα, ὁ παθητικὸς παρακείμενος μεμιγμαι. καὶ ἡ μετοχὴ, μεμιγμένος. καὶ μᾶλλον τὸ ἄνα ἐν συνθέσει καὶ συγκοπῇ, ἀναμεμιγμένος. πληθυντικῶς ἀναμεμιγμένοι. *Bar.*

Φείδοντο κέντρων ἐδὲν, ὡς ὑπερβάλοι
Χνόας τις αὐτῶν, ἢ φρυάγμαθ' ἱππικά.
Ὁμῶς γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
Ἤρειζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτῷ ἑρμάτῳ σήλῳ ἔχων,
Ἔχεμπλ' ἀεὶ σύριγμα· δεξιόν τ' ἀνεὶς
Σεσαῖον ἵππον, εἶργε τ' ἐσκείμενον.
Καὶ πεῖν μὲ ὀρθοὶ πάντες ἔσασαν δίφροι·
Ἔπειτα δ' Αἰνιᾶν' ἀνδρὸς ἄσμοι
Πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
Μέτωπα συμπάγησι Βαρκαίοις ὄχοις·

Κἀντεῦθεν

718. Ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν] οἷον πρῶτος ὁ δρόμου γενέσθαι, χνόας δὲ, τὰς ὁ ἄξονος σύριγγας, καὶ τὰ ἱππικὰ φρυάγματα. ἀπὸ δὲ μέρους τὸ ὅλον ἅρμα. σύριγξ δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὴν ὀπὴν ὁ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ ὁ τροχοῦ ὕπτως καλεῖται. λείπει δὲ τὸ ἐλαύνων. τὸ δὲ χνόας, βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται, χιὼν, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ, σὺν ἔχει δασύ. Ὑπερβάλοι] ὑπεκδράμοι. 719. Φρυάγματα] φυσήματα, πνεύματα. 722. Στήλῃ] τῷ λίθῳ τῷ καμπτῆρα. στῆλαι, κυδοιδεῖς λίθοι, ἐπιγράμματα τινῶν ἔχοντες. ἐφ' ἁρμάτων δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ ὁ δρόμου. 723. Ἔχεμπλ' αἰεὶ] ὅ ἐστι, προσεπέλαζε τῷ καμπτῆρι ἀεὶ τὴν ὀπὴν ὁ τροχοῦ. Σύριγμα] τὴν ὀπὴν ὁ τροχοῦ. 724. Σεσαῖον ἵππον] τὸ ἔξω ὁ ζυγοῦ, τὸ δεξιόν· προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι ἀριστερόν. 726. Ἄσμοι] σκληρόσμοι. 727. Ἐκ δ' ὑποστροφῆς] ἐξ ὑπαντήσεως ὑπείνων ὑποστρεφόντων. 729. Βαρκαίοις ὄχοις] τοῖς Λιβυκοῖς. Βάρκη γὰρ πόλις Λιβύης, ἡ νῦν Πτολεμαΐς καλουμένη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 719. Χνόας τις αὐτῶν] ἤγουν τὸ ἅρμα ὁ ἑτέρου· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. χνόαι γὰρ τὰ ἀκροξόνια. ἔστι δὲ τὸ χνόας καὶ τὸ φρυάγματα ἱππικὰ ταὐτόν. 723. Ἔχεμπλ' αἰεὶ σύριγμα] ἐπλησίαζε τῷ καμπτῆρι, δηλονότι τὴν ὀπὴν ὁ τροχοῦ.

SCHOL.

Parcebant ſtimulis nequaquam, ut poſſet ſuperare
Alter alterius rotas, & fremitus equeſtres.
Nam circa terga ſimul, & rotarum orbitas
Spumabant, fluebant fervidi equorum flatus.
Ille vero ultimam metam jam nactus
Admovit propius axem, eoque fine dextrum remittens
Equum, cohibuit proximum *metæ*.
Et primo quidem erecti omnes ſteterunt currus,
Deinde vero Ænianis viri duro equi ore
Vi auferunt currum, & ex reverſione
Cum abſolverent ſextum ſeptimumque jam curſum,
Frontes impingunt Libycis vehiculis.:

Hinc

SCHOL. INED. 719. Χνόας] Ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν. χνόη γὰρ λέγε῀ ἡ ὀπὴ ἣ τροχῷ, εἰς ἣν ἐμβέβληται ὁ ἄξων. ἐνταῦθα δὲ λαμβάνεται τὸ ἅρμα. *Bar.* 720. Τροχῶν βάσις] Τῶν ἀεὶ τὰ σημάγματα. βάσις δὲ τροχῶν εἰσιν οἱ ζυγοὶ, οὓς τινες κεῖν῀ ἐν ταῖς αὐχέσι, εἶτεν νώτοις, ἢ ἵπποι. ὑπὸ τούτων γὰρ ἢ ζυγῶν τὰ ἅρματα ἕλκον῀ συμβεβημένα τούτοις τοῖς ζυγοῖς δηλονότι. *Bar.* 722. Κεῖν@] Ἦγεν, ἐκεῖν@ δὲ ὁ Ὁρέστης δηλονότι, ἐλαύνων ὑπ' αὐτὴν τὴν ἐχάτην σήλην, ἐπλησίαζεν ἀεὶ τῷ καμπτῆρι τὴν σύριγγα. ἦγεν, ἣ τροχὸς τὴν ὀπήν. ὅθεν τὸ σφαῖον ἵππον τὸ ὄντα ἔξω τοῦ καμπτῆρος, ἦγεν, τὸ δεξιὸν ἀπελύων καὶ ἀχαλινῶν, ἐπεῖχεν ἀεὶ τὸ προσκείμενον ἵππον καὶ πλησιάζοντα τῷ καμπτῆρι, ἦγεν τὸ ἀριστερὸν, ἵνα μὴ πλησιάζῃ ἡ σύριγξ τῷ καμπτῆρι δηλονότι. *Bar.* Στήλῃ] Ἦγεν, καμπτῆρα. καμπτῆρες μὲ λέγον῀ τὰ πλαίσια ἣ τόπε ἐκεῖνα, ἐν ᾧ οἱ δρομεῖς τρέχουσιν. ἦγεν οἱ τοῖχοι οἱ ἀφ' ἑνὸς μέρους καὶ τοῦ ἑτέρου, ἀφ' πετρῶν καὶ ἀσβέστου κατασκευασμένοι. *Bar.* 727. Πῶλοι βίᾳ] Ἦγεν, σὺν βίᾳ εἵλκυσεν ἔξω ἣ πρέπον@, ἀπειθεῖς γενόμενοι ταῖς ἡνίαις. ἦγεν, ἀπειθεῖς ἐγένοντο ταῖς ἡνίαις, καὶ ἐξέπεσε ἣ προσήκον@. L. B. 728. Τελοῦντες ἕκτον ἕβδομον] Ἰσέον, ὅτι οἱ ἀγωνισαὶ τὸ δρομέων, οὐχ ἅπαξ ἔτρεχον τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον ὃν τινα ἂν ἤθελον, ἀλλ' ἐνίοτε μὲ ἐτίθεν αὐτὸν ἐν ἓξ δρόμοις. ἐνίοτε δὲ ἐν ἑπτά. καὶ ὅσις ἂν αὐτῶν ἐπλήρε

Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ,
Ἔθραυε, κἀνέπιπτε· πᾶν δ' ὁπλίτευμα
Ναυαγίων Κελσαῖον ἱππικῶν πέδον.
Γνὺς δ' οὐξ Ἀθλιωῶν ὀξυὸς ἡνιοτρόφος,
Ἔξω παρασπᾷ, κἀνακωχεύει, παρεὶς
Κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
Ἤλαυνε δ' ἕκατος μέν, ὑστέρας δ' ἔχων
Πώλους Ὀρέσης, τῷ τέλει πίστιν φέρων.
Ὁδ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλελειμμένον,
Ὀξεῖ δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας ὁδοῖς
Πώλοις, διώκει· κἀξισούμενοι ζυγὰ
Ἠλαυνέτην, πότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος
Κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
Ὤρθωσ' ὁ πλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
Ἔπειτα, λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
Κάμπτοντος ἵππου, λαιμάραις σιάλοις ἄκραν
Παίσας,

ἐπλήρω πρότερος τοὺς δρόμους τῶν ἄλλων, αὐτὸς ἐκεῖνος ἐνίκα τὰ ἀγῶνα, τέτων δὲ Ὀρέσης δηλονότι καὶ τῶν ἄλλων, οἱ μὲν ἑπτὰν ἔλιον ἤδη δρόμον, οἱ δὲ ὄγδοον. *Bar.*

732. Ναυαγίων] τῶν πλωιμάτων. 733. Γνὺς δ' οὐξ Ἀθλιωῶν ὀξυὸς ἡνιοτρόφος] ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. πρὸς εὐνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων ἐπαινεῖ αὐτὸν ὡς Ἀθλιαῖον. 734. Ἔξω παρασπᾷ] φυλαξάμενος (φησὶ) τέτοις συμπίπτειν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν παρασπᾷ. Κἀνακωχεύει] ἀνασφάλλεται, κατέχει. ἀνακωχεύειν γοῦν κυρίως λέγεται, ὅταν χείμαῤῥος ὄντος ἐν τῷ πελάγει, σείλαντες τὰ ἄρμενα, σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διχμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἅρματος εἴρηκεν, ὃ δὴ μιμήλησατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὰ τῶν ἵππων κλύδωνα, καὶ ὕστερον ἠρέμα ἤλαυνε. 737. Πώλους] πῶλος λέγεται ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Τῷ τέλει πίστιν φέρων]

Hinc uno ex malo alius alium
Fregit, & ſuperincidit; totus vero replebatur
Naufragiis Criſæus equeſtribus campus.
Quod cum cerneret Atticus acer auriga
Extra deflectit, & fræna inhibet, præterlapſus
Equeſtrem procellam, in medio æſtuantem.
Agebatque poſtremus quidem, ſecundas tamen habens
Equas Oreſtes, ad metam *ſimul* certam *victoriæ* ſpem ducens.
Qui ſimul vidit ipſum ſolum relictum
Acuto aures ſtrepitu perſonans velocium
Equarum inſequitur; & æquatis jugis ambo
Ferebantur ſimul, modo hic, modo ille
Caput prætendens equeſtribus vehiculis.
Et reliquos curſus quidem omnes incolumes
Exegit infelix Oreſtes, erectis curribus:
Deinde laxans lorum ſiniſtrum
Flectentis equi, inſcius in metam extimam
Impegit;

φέρων] οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλῃ τ̃ δρόμου παρελεύσῃ). ἢ νομίζων ἕως τ̃ τέλους ὅτως ἐλαύνῃ. 740. Καθισώσαντες ζυγά] ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Ἀθλωαῖος. 745. Λύων ἡνίαν] χαυνῶν· ἀφὶ τὸ συμπεπλέχθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 732. Κρισαῖον] ἤτοι Φωκικόν. ἔστι γὰρ πόλις Φωκίδος, ἐν ᾗ Φωκίδι καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖόν ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ναυάγιον ἱππικῶν ὅμοιον τῷ, Νίκλαρ ἐφνοχόῃ.

SCHOL. INED. 732. Ναυαγίων] Ναυάγια κυρίως, τὰ σωτρίμματα τ̃ νηῶν. ἀπὸ τ̃ ναῦς, καὶ τ̃ ἄγω τὸ σωτρίβω. *Bar.* 734. Καὶ ἀνακωχεύῃ] Ἀνακωχεύω κυρίως, ὅτε οἱ ναῦται συσέλλουσι τὸ ἄρμα τ̃ νηῶν ἐν τῷ πελάγῃ, καὶ ἠρεμοῦσιν ὀλίγον. ὁμοίως καὶ ἐπὶ πολέμου, ὅτε οἱ στρατιῶται ἄνω ἔχουσι τὰς ἀκωκὰς τ̃ δοράτων. ὅθεν καὶ ἀνακωχή. *Bar.* 745. Ἔπειτα] Ἔπειτα ὁ Ὀρέστης λύων καὶ ἀχαλινῶν τὴν ἀριστερὰν ἡνίαν, κλίναντος τ̃ ἵππου εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τὸ ἀριστερὸν, ἔλαθε παίσας, ἤγουν πρίσας, εἰς τ̃ καμπτῆρα αὐτὸν τ̃ τελευταῖον ὁ Ὀρέστης δηλονότι, καὶ ἔθραυσε τ̃ ἄξονος τὰς τρύπας μισακάς. *Bar.*

747. Ἔθραυσε

Παίσας. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας,
Κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σοὶ δ' ἐλίσσετο
Τμητοῖς ἰμᾶσι· τῷ δὲ πίπτοντος πέδῳ,
Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον.
Στρατὸς δ', ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
Δίφρων, ἀνωλόλυξε τ' ἀνίαν,
Οἵ' ἔργα δρᾶσας, οἷα λαγχάνει κακά,
Φυρέμλυος ὡρὸς ἕδας, ἄλλοτ' ἀρανῶ
Σκέλη πεφαίνων· ἐς τέ νιν διφρηλάτῃ,
Μόλις καταχέοντες ἱππικὸν δρόμον,
Ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα
Γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
Καί νιν πυρᾷ κείαντες εὐθὺς, ἐν βραχεῖ
Χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
Φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
Ὅπως πατρῴας τύμβον ἑκλάχοι χθονός.
Τοιαῦτά σοι ταῦτ' ὀρθῶς, ὡς μὴ ἐν λόγοις,
Ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν οἴπερ εἴδομεν,
Μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

Χο.

747. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας] τὸ λεπτὸν μέρος τοῦ ἄξονος, τὸ τριβόμενον ὑπὸ τοῦ χονικτοῦ. εἴρηκε δὲ ὁμοίως τὸ παρ' Ἀπολλωνίῳ, Ἀζόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν αἰνυμένοιο. 753. Λαιᾶς χάνει] γράφεται καὶ τυφλᾶς. 757. Ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδεὶς] καὶ ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος, ἵνα πάλιν τὸ φοβερὸν παιδὸς εἴη τῇ Ἠλέκτρᾳ. Αἱματηρὸν] ἡμαγμένον. αἱματηραὶ γὰρ σαγόνες, αἱ ἀπὸ αἵματος τάζουσαι· ἡμαγμένοι δὲ, τῷ αἵματι μεμιγμένοι. 759. Ἐν βραχεῖ χαλκῷ] ἀγγείῳ. ἢ εὐθεῖα ὁ βραχὺς χαλκὸς, ὁ δηλοῖ τὴν ὑσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλλω. ἀπὸ

Impegit; fregit autem medios rotarum modiolos,
Et e curru lapsus est; implicaturque
Sectilibus loris. illo autem humi cadente,
Equæ sunt dissipatæ medium per stadium.
Cœtus autem, ut vidit illum excussum
Curru, ululavit ob juvenem, dicens,
Quibus rebus gestis, quæ sortitur mala
Raptatus modo per solum, modo in cœlum
Crura protendens? donec ipsum aurigæ,
Vix cohibito equorum cursu,
Solverunt cruentatum, ita ut nemo
Agnosceret amicorum videns afflictum corpus.
Et ipsum rogo *impositum* cremarunt statim, & in parvo
Vase æreo maximo de corpore miserum cinerem
Afferunt viri Phocensium delecti,
Ut paterno tumulum *tandem* sortiatur in solo.
Hæc quidem hoc modo gesta sunt, etiam verbis
Luctifica, spectantibus autem *nobis*, qui spectavimus,
Gravissima omnium, quæ ego vidi, malorum.

Ch.

δὲ τ῀ ὕλης ἐνταῦθα δηλῶται τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐκ τ῀ ὕλης. 760. Μέγιστον σῶμα δηλαίας σποδὸς] ἀντίπλωσις, ἀντὶ τῆς, σποδὸν δηλαίαν μεγίστ῀ σώματ῀.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 747. Μίσας χνόας] ἀντὶ τ῀ κατὰ τὸ μέσον ἔθραυσε τὰς χνόας τ῀ ἄξον῀· ἀντὶ τ῀ ἐνικῆς, ἦγεν τὸ μέρ῀ τ῀ ἄξον῀ τὸ ἐν τῇ ὀπῇ τ῀ τροχοῦ. 760. Δηλαίας σποδὸς] δέον ἔτως εἰπεῖν, δηλαίαν σποδὸν μεγίστ῀ σώματ῀, ἀντιστρόφως εἴρηται, ὥσπερ κ῀ ἄλλα μυρία τοιαῦτα εὑρίσκεται.

SCHOL. INED. 759. Κήαντες] Ἀπὸ τ῀ κάω, καύσω. ὁ ἀόρις῀, κοινῶς μ̄, ἔκαυσα· ποιητικῶς δὲ, ἔκηα. κ῀ ἡ μετοχὴ, ὁ κήας, κήαντ῀. *Bar.*

Χο. Φεῦ φεῦ, τὸ πᾶν δὴ δεσπότοισι τοῖς πάλαι
Περόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.
Κλ. Ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον δύτυχῆ λέγω,
Ἡ δεινὰ μὴν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
Εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τ' βίον σώζω κακοῖς.
Παι. Τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
Κλ. Δεινὸν τὸ τίκτειν ἕξιν· ἐδὲ γὰ κακῶς
Πάσχοντι μῖσος ὢν τίκη προσγίνε.
Παι. Μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.
Κλ. Οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
Εἴ μοι θανόντος τοῦ' ἔχων τεκμήρια
Προσῆλθες, ὅσις τ' ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς,
Μαστῶν ἀποσὰς κἀ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
Ἀπεξενῶτο· κἀμέ, ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
Ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
Φόνου

768. Ὦ ζεῦ] ὡς ἐμὴ γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθῃ, πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα, ἥδεται· ἀφὰ δὲ τ χορὸν, ἀλγεῖν ὑποκρίνεται. 778. Φυγὰς] ἀντὶ τ φυγών. φυγάδες γὰρ κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τ οἰκείας πατρίδ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 770. Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς] τὸ πᾶν ὅτως, ἐὰν σὺν τοῖς κακοῖς τοῖς ἐμαυτ σώζω τὴν ζωήν. καλὸν (κακόν. L. B.) γὰ αὐτῆς ἦν τὸ τεθνηκέναι τ Ὀρέσ, εἰ ἔσωζε τ βίον αὐτῆς. 776. Πίς ἔχων τεκμήρια] ἤγεν σημεῖα. λέγω δὴ τὸ διηγήσαθ τὴν σὰείνῳ συμφᾶσαν τύχ, κἀ εἰπεῖν ὡς μετ ὀλίγον οἱ τὴν σποδὴν αὐτ φέροντες ἄνδρες ἀφίξονται. ¶ Σχημ. Τρικλ. 768. Ὦ Ζεῦ] ἀνοπάθ ἐδήλ Κλυταιμνήστρας ἐπὶ τῷ ἀκόσματι τούτῳ.

SCHOL. INED. 766. Τὸ πᾶν] Τὸ ὅλον γένος τ παλαιῶν δεσποτῶν, ὡς φαίνεται, συῤῥιζον ἐφθάρη. Bar. 768. Πότερον εὐτυχῆ] Ἀντὶ ᾶ, ἆρα δίκαια ταῦτα εἶπω, ἢ σὺνὰ μ, ἐπικερδῆ δὲ, ἐπεὶ τοῖς κακοῖς

Ch. Heu heu! totum ergo veterum dominorum
Radicitus, ut videtur, interiit genus.
Cl. O Jupiter, quid hæc? utrum felicia dicam,
An atrocia quidem, lucrosa tamen? male tamen mordet,
Quod meis ipsius vitam conservo malis.
P. Quid ita animo concidis, mulier, ob ea quæ modo dixi?
Cl. Acerbum est liberos parere: neque enim injuriam licet
Passæ matri odium eorum, quos peperit, accrescit.
P. Frustra igitur, ut videtur, huc venimus.
Cl. Minime quidem frustra: quomodo enim frustra dixeris?
Quando mihi de illius morte certa afferens indicia
Ades, qui ex mea anima prognatus,
Ab uberibus meis, & alimento meo descisens, exul
Inter exteros egit vitam: neque me, postquam ex hac terra
Exiit, unquam vidit: accusans autem me
Necem

κακοῖς τυτοῖς τοῖς ἐμοῖς υἱὸς μυ, σώζω ἐγὼ τ βίον ἐμαυτῆς. ἤγων, ἀφ' τ κακῶν κ θανάτων ἐμοῖς υἱὸς μυ, ἐγὼ σώζω τὴν ἐμὴν ζωήν. ἀλλὰ λυπηῶς ταῦτα ἀφάκηται. *Bar.* 771. Τῷ νῦν λόγῳ] Αντὶ ἐμ, κατὰ τ νῦν λόγον, ἐπὶ τῇ νῦν ἀγγελία. L. B. 773. Πάρεστι] Ἤγων, τῷ γονεῖ. εὐδαιμῶς γίνε) λύπη τῷ παιδὶ, εἰ συμβῇ ὁ παῖς ἁμαρτεῖν ἀμαρτήμα μιγιον εἰς τ γονέα. L. B. 774. Μάτην] Ἤγων, ματαίως, ἀκαίρως. τῦτο λέγει ὁ παιδαγωγὸς ὑποκρινόμενος, ὅτι ὁρᾷ τὴν Κλυταιμνήστραν λυπυμένην. κ γὰρ ἐδόκει ὁ παιδαγωγὸς κομίσαι ταύτῃ ἡδέα μηνύματα. *Bar.* 776. Εἴ μοι] Ἤγων, εἰ προσῆλθες ἐμοὶ, ἔχων ἀσφαλῆ τεκμήρια σαίνυσθαι τ θανόντος. L. B.

Φόνιος πατρῴους, δεινὰ ἐπιπείλῃ πλεῖν.
Ὡς ὅτε νυκτὸς ὕπνον, ἔτ' ὀξὺ ἡμέρας
Ἐμὲ ζεγάζειν ἡδύ· ἀλλ' ὁ πρόσατῶν
Χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς ἐπανθμῴλιν.
Νῷν δ' ἡμέρᾳ γὰ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου
Πρὸς τῆσδ' ἐκείνης δ'. ἦδε γὰ μείζων βλάβη
Ξυνοικος. οἴμοι, τὰμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
Ψυχῆς ἄκρατον αἷμα· νῦν δ' ἔκπλαά πως
Τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν ὕνεχ' ἡμερούσομαι.
Ηλ. Οἵ μοι ταλαῖνα. νῷν γὰ οἰμῷξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὼ σὼ ξυμφορᾶν, ὅσ' ὧδ' ἔχων
Πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;
Κλ. Οὕτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.
Ηλ. Ἄκουε, Νέμεσις, τοῦ θανόντος ἀρτίως.
Κλ. Ἤκουσεν ὧν δεῖ, κἀπεκύρωσεν καλῶς.
Ηλ. Ὑβριζε. τῦν γὰ δύτυχοῦσα τυγχάνεις.
Κλ. Οὐκοῦν Ὀρέστης κἀ σὺ παύσετον τάδε;

Ηλ.

783. Ὁ προσατῶν χρόνος] ὁ ἐπιγενόμενος. 787. Ξύνοικος ἦν μοι] τοῦτο οἰκονομικῶς. εἰ γὰ ἀπορήσασα ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, ἀπέκλινεν ἑαυτήν, διελύετο ἂν ἡ ὑπόθεσις. 789. Ἡμερούσομαι] δημοτερούσομαι. δημοτερεύω, τὸ τὴν ἡμέραν ἀφιερόω· ὅτω καὶ ἀφανυκτερεύω· συνταῦθα γὰ τὸ δημοτερούσομαι ἀντὶ τοῦ βιάσομαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 788. Νῷν δ'] τοῦτο τὸ νῦν ἐπανάληψίς ἐστι τοῦ προτέρου νῦν. 794. Ἄκουε, Νέμεσις] Νέμεσις, διὰ μεμφομένη τοὺς τοῖς θανοῦσιν ἐφυβρίζοντας, καὶ τίτους τιμωρουμένη. σύνταασε δὲ τὸ θανόντα πρὸς τὸ Νέμεσις, καὶ μὴ πρὸς τὸ ἄκουε, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσιν· ἄλλοι γὰ καὶ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ ἕνεκα. 797. Οὐκοῦν Ὀρέστης] εἰ μὲ γράψῃς ἄκυρον, κατ' ἐρώτησιν μὰ δι'. καθ' ὁμαλισμὸν δὲ εἰρωνικῶς. εἰ δὲ καὶ παύσατον

Necem ob paternam, atrocia minatus eſt *mihi* facere.
Ut neque noctu ſomnus, neque interdiu
Me cooperiat dulcis: ſed procedens
Tempus ita compulit me agere vitam, ut ſemper morituram.
Jam vero hac ipſa die liberor, nihil ut metuam *poſthac*
Ab iſta illoque. Iſta enim majus domeſticumque
Erat mihi incommodum, meum exſorbens ſemper
Animæ meracum ſanguinem: jam vero tranquille forſitan,
Quod ad iſtius attinet minas, vivemus.

El. Hei mihi miſeræ: nunc enim lugere licet,
Oreſta, tuam calamitatem; quando ita te habens
Ab iſta contumelia afficeris matre. num bene ſe habet?

Cl. Non ſane tu: ſed ille, ut ſe habet, recte habet.

El. Audi, Nemeſis, eum qui nuper interiit.

Cl. Audiit quos oportet, & decrevit recte.

El. Inſulta. nunc enim felix es.

Cl. Tune ergo & Oreſtes extinguere hæc cogitatis?

El.

παύσατον γράψῃς (εὕρηται γὰρ κἀγὼ τοῦτο) προσακικῶς ἐρεῖς ἔτως, ἐκεῖν παύσατε τάδε σύ τε κἀγὼ Ὀρέστης, εἰ δύνασθε.

SCHOL. INED. 782. Ὡς' ὅτε] Ὡσε ὅτε κατὰ τ καιρὸν τ νυκτὸς, ὅτε κατὰ τ καιρὸν τ ἡμέρας, ἦν δυνατὸν ἐμὲ λαθεῖν γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ τὴν σφαγήν. ἀλλ' ὁ συνεσάμβ & χρόνος διεσπάραξεν ἐμὲ ἀεὶ ὡς θανησόμενον. *Bar.* 789. Τῶν τῆσδ' ἀπ.] Ἕνεκα τ ταύτης ἀπειλῶν. ἤγαν, ἵνα μὴ κακολογῇ ἡμᾶς, κἀγὼ ἵνα μὴ κατακρίνῃ ἡ Ἠλέκτρα, ὅτι σὺν ἐλυπήθημβ ἐπὶ θανάτῳ τ Ὀρέστ, δὲ ἐθριώναμβ αὐτὸν, ἄγε ἵνα μετ' ἡσυχίας πᾶν κἀμεῖς τὸ τ παρόντος ἡμέρας ἀπαλοιδάσωμβ ἀφόβημα. *Bar.* 794. Ἄκουε, Νέμεσις] Ἤγουν, ἄκουε, ὦ Νέμεσις, τίνας εἰρωνείας λέγῃς, κατὰ τ θανόντ ἀρτίως. *Bar.*

799. Πολλῶν

Ηλ. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σε παύσομεν.
Κλ. Πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
Εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
Παι. Οὐκοῦν ἀποστείχωμ' ἄν, εἰ ταῦθ' οὕτω κυρεῖ.
Κλ. Ἥκιστ'· ἐπείπερ ὅστ' ἐμοῦ καταξίως
Πεφάξειας, ὅτε τὸν πορεύσαντος ξένον.
Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· πῶδε δ' ἐκλοιθεν βοᾷν
Ἔα τἀ θ' αὑτῆς κἀ τὰ τῶν φίλων κακά.
Ηλ. Ἆρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κωδωνωμύη,
Δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
Τὸν υἱὸν ἡ δύσ-λωτος ὧδ' ὀλωλότα;
Ἀλλ' ἐξαλῶσα, φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ,
Ὀρέστα φίλταθ' ὡς μ' ἀπώλεσας θανών.
Ἀποσπάσας γὰρ ἧπαρ ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς
Αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
Σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρὸν ποτε,
Κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δ' ποῖ με χρὴ μολεῖν;
Μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
Καὶ πατρὸς ἤδη. δεῖ με δυστυχῆ πάλιν
Ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ

Φονεῦσι

799. Πολλῶν ἂν ἄξιος] ἄξιος ἂν εἴης, ὦ ξένε, ἀφ' τὴν ὁδὸν, ἣν ἦλθες, τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. 803. Πορευσαντος] ἀποστείλαντος. πορεύομαι ἐγὼ, ἢ πορεύω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω. ὡς παρὰ Πλάτωνι, ὃν δεῖ προστάττειν τὰς σπουδὰς οἰκεῖσε πορεῦσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. σὺ ταῦθα ἢ πορεύσαντος· ἀντὶ τοῦ πέμψαντος, λέγεται. 804. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω] περισσὸν τὸ εἴσω. τὸ γὰρ εἰσιθι τὸ εἴσω ἐλθὲ δηλοῖ. εἰσῆλθε ἢ εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον. τὸ γὰρ εἰσῆλθε δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν, ἀ

μὴν

El. Nos quidem ipsi sumus extincti, adeoque non
te extinguere valemus.
Cl. Multa venisti, O hospes, dignus consequi *præmia*,
Si hujus extinxisti petulantes clamores.
P. Discedere ergo licet, si recte hæc se habent.
Cl. Minime *abibis*: quoniam neque me dignum
Sic faceres, neque, qui misit, hospite.
At ingredere intro: istam vero foris clamare
Sine suasque ipsius, & amicorum miserias.
El. Num vobis (ut mæsta curisque mater afflicta *solet*)
Graviter lacrymare, & plorare videtur
Ob filium impia sic *miserrime* perditum?
Non, sed irridens intus se abripuit. O me miseram!
Oresta chariſſime, ut me tua perdidisti morte!
Avulsa enim prius ex animo meo abis,
Quæ mihi sola aderat jam reliqua, spe.
Te *nempe* patris fore aliquando vivum ultorem
Meique miseræ. nunc vero quo me ire oportet?
Sola enim sum, teque jam privata
Et patre: serviendum est mihi denuo
Inter inimicissimos hominum mihi,

Patris

μὴν κ᾽ ὅποι εἰσῆλθεν ὠρισμβ́ως. διὸ ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, κ᾽ ὁ δοκεῖ φορτικόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 798. Πεπαύμεθ᾽ ἡμεῖς] ἔτως ἦν τὸ σαφὲς, ὁ μόνον ὁ παύσομβ́ σε, ἀλλὰ πεπαύμεθα ἡμεῖς· νῦν ⸗ προθεὶς τὸ πεπαύμεθα, εἶτ᾽ ἀνεῖκὼν τὸ, ἐχ ὅπως σε παύσομβ́, ἀσάφειάν τινα ἐποίησε. σὺ γ᾽, ὡς ἔφαμβ́, λέγε σωτάσων. 816. Καὶ πατρὸς ἤδη] τὸ ἤδη εἰ μ̃ ἀντὶ τ̃ πάλαι νοήσῃς, πρὸς τὸ πατρὸς σωάψῃς· εἰ δὲ ἀντὶ τ̃ νῦν, πρὸς μ̃ τὸ πατρὸς σίξῃς, αὐτὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπαγόμβ́ον σωάψεις.

SCHOL. INED. 799. Ὦ ξένε] Ἀξιῶ ὑπάρχεις τυχεῖν πολλῶν χαρίτων, ἕνεκα ὧν ἥκῃς κ᾽ ἦλθες. ἐπῳδὴ ταύτῃ τὴν Ἠλέκτραν ἔπαυσας τ̃ πολυλόγυ βοῆς. *Bar.* 817. Ἐχθίσοισιν ἀνθ.] Ἐχθρός μοι ἐστὶν ὁ θεῖνα. καθὸ ἁπλῶν, δοτικῇ. ἔχθις ⸗ δὲ τ̃ ἀνθρώπων. καθὸ ὑπερθετικὸν, γενικῇ. L. B.

825. Πῦ

Φονεῦσι πατρός· ἆρά μοι καλῶς ἔχῃ;
Ἀλλ' ἔτι μιὼ ἔγωγε τῶ λοιπῶ χρόνῳ
Ξύνοικος ἔσομαι· ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
Παρεῖσ' ἐμαυτὼ, ἄφιλος ἀναυδῶ βίον·
Πρὸς ταῦτα, καγνέτω τις εἰ βαρύνεται
Τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ὦ κλάνῃ·
Λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τῶ βίῳ δ' ἐδεὶς πόθος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'

Χο. Πῶ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
Πῶ φαέθων Ἅλιος,
Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
Κρύπτουσιν ἔκπλοι;
Ηλ. Ἔ ἔ, αἰ αἰ.
Χο. Ὦ παῖ, τί δακρύεις;
Ηλ. Φεῦ.
Χο. Μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς.

Ηλ.

825. Πῶ ποτε κεραυνοὶ Διὸς] ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἠλέκτραν, ἔλεγε, θάρσει μοι τέκνον, θάρσει. ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, καὶ τὰ ἐξῆς. νῦν δὲ πανταχόθεν ἀπεγνωσμένης τὴν σωτηρίας, καὶ προσιζούσης τὴ κατὰ τὸν Ὀρέστου συμφορᾶς, εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν, καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν εἰ ὅλως ἐν οὐρανῷ εἰσιν, εἴγε φέροῦσι τοιαῦτα γιγνόμενα· καὶ τὸ μὲν Ἥλιον ὁρᾶν πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν· τὸ δὲ Δία, ὡς πάντων ὑπερτάτω ὄντα. δῆλον δὲ τὸ ὑποκριτὴν ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τε εἰς οὐρανὸν, καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ὁ δὴ καλύει ὁ χορὸς, Μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. 826. Φαέθων] ἐπίθετον ἐνόμισε συνταῦθα, ἀντὶ τοῦ λάμπων. λέγεται δὲ Φαέθων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. 827. Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρυπτου-
σιν]

Patris *mei* ſicarios. num res mea bene ſe habet?
At nequaquam ego quidem in poſterum
Cum illis habitare ſuſtinebo, ſed has ipſas ad fores
Meipſam abjiciens, orba amicis reliquam conficiam vitam.
Propter quæ ſi cui ægre eſt eorum, qui intus ſunt,
Occidat licet. nam beneficium erit, ſi occiderit,
Dolor vero, ſi vivam; vitæ quia nulla jam cupido.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Ch. Ubi tandem ſunt Jovis fulmina, vel
Ubi ſplendidus Phœbus,
Si hæc intuentes
Supprimunt taciti, nec vindicant?
El. He, He, Heu, Heu.
Ch. Filia, quid lachrymas?
El. Heu!
Ch. Ne altum nimis clamaveris.

El.

σιν] οἷον, ὥσε ἄγυσιν εἰς φῶς τὴν τύτων παρανομίαν. 829. Ἔ ἔ, αἰ αἰ] Φρυνῆ ἡ Ἠλέκ[τ]ρα τ ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιῦτον μέρ[ο]ς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 828. Κρύπ[τ]ουσιν] τῦτ' ἔστιν ἡσυχως φέρουσιν, ἢ δεικνύουσιν ἀγαναικ[τ]οῦσι. 832. Μέγ' ἀύσης] ἤγαν βοήσης, εἶπας. ἤγαν μὴ πρὸς θρήνους ὁρμήσης, ἵνα μὴ πρὸς ὀργὴν Κλυταιμνήστραν κινήσης.

SCHOL. INED. 821. Αὐανῶ βίον] Ἀντὶ δ, τὰ σκληρότητ[α] ἀφοσιώσω. ἀφοσιώσω τ βίον, ἀφιλ[ω]. ἤγαν ἐστερημένη φιλίας. μὴ ποιήσασα σπονδὰς μ δ Αἰγίσθ, ἢ τ Κλυταιμνήστρας. L. B. 823. Χάρις] Ἤγαν, εὐεργεσία, εὐχαριστία ἐμοὶ δηλονότι. χαρίζομαι τὸ θυμᾶσθαι. ἢ τὸ χάριν ποιῶ. L. B. 825. Πῦ ποτε] Ἀγαναικ[τ]ῶν ὁ χορὸς τῦτο λέγει. ἢ ἀμφισβάλλων εἰ εἰσὶν οἱ κεραυνοὶ δ Διός, ἢ ὁ Ἠλι[ο]ς· ἢ τε ἡσυχίαν ἄγυσι τοιῦτον γινομένων. L. B.

Ηλ. Ἀπολεῖς με.

Χο. Πῶς;

Ηλ. Εἰ τῷ φανερῶς οἰ-

χομένων εἰς ᾅδαν

Ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ

Τἀκδικίας

Μᾶλλον ἐπεμβάσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.

Χο. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων

Χρυσοδέτοις ἅρμασι

Κρυφθέντ'

833. Ἀπολεῖς με] ἀποκναίεις με (φησὶν) ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγορῶσα. δαιμονίως δὲ τοῦτο ἐπήγαγεν. ὁ γὰρ ἀμελήσασα τῆς ἀπὸ χορῶν ἐπιτιμήσεων, ἐρεῖ τι ἀπρεπὲς εἰς θεὸς (ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὰς θεὰς βλασφημῶν. καὶ γὰρ εἷς ἦν τῶν θεοσεβεσάτων) ἀλλ' ὥσπερ δυχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν, ὡς ψυχραῖς, τοῦτό φησιν. οἱ δὲ ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεραπεύτοις πάθεσι μετριάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν. 840. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις] ταῖς ἀφ' χρυσοῦ γενομέναις τέχναις, ᾗ δοθέντος ὁρμοῦ Ἐριφύλῃ ἀφ' τὴν Ἀμφιαράου ἔξοδον, ἀφ' τὰς τῶ γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Ἄλλως. Χρυσοδέτοις ἅρμασιν, ἢ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων φησὶν, οἷον τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις. ἅπερ ἅρμα εἶπεν, οἷον περιφράγματα καὶ τείχη ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ Ἀμφιάραος, ἀλλ' ἐνεχέθη ἐν αὐτοῖς. ἢ χρυσοδέτοις, τῷ ὁρμῷ ὃς ἦν ἐν χρυσοῦ πεποιημένος. τὸ δὲ ἅρκεσιν, οἷον τοῖς δεσμοῖς καὶ φράγμασι, καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ ὁρμοῦ γενομένῃ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 837. Ἐλπίδ' ὑποίσεις] ὑπενέγκῃς, ὑποβαλεῖς, ὡς ἐξ ἐκείνων βοηθός τις μοὶ γενήσῃ. 839. Ἐπεμβάσῃ] ἤγουν ἐπιπέσῃς νενικημένῃ, καὶ μείζονα ἐργάσῃ τὴν συμφοράν. 841. Ἅρκεσιν] ἤγουν τοῖς περιδέρραιοις, ἅπερ Ἄδραστος ἔδωκεν Ἐριφύλῃ, τῇ σφετέρᾳ μὲ ἀδελφῇ, ἐκείνῃ ᾗ τοῦ Ἀμφιάρεω γυναικὶ, ἵνα πείσῃ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς τὰς Θήβας μετὰ Πολυνείκους. ἅτε γὰρ μάντις ὢν, ᾔδει ἀπολεμούμενον τὴν στρατιάν· καὶ ἀφ' τοῦτο οὐκ ἤθελε στρατεῦσαι. εἰκότως δὲ τὰ περιδέρραια ἅρκη ἐκάλεσε, ἀφ' τὸ αἴτια αὐτῷ ἀπωλείας γενέσθαι. φασὶ δέ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τῶν Θηβῶν, ἔνθα κατεχώσθη Ἀμφιάρεως, μαντεῖον ἦν αὐτοῦ τὸ λοιπόν.

ἱσ[illegible]

El. Enecabis me.
Ch. Quomodo?
El. Si de iis, qui manifeſte
Ad Orcum abierunt
Spem *importuna* ſuggeres, in me
Dolore jam tabidam
Magis inſultabis.

ANTISTROPHE 1.

Ch. Quidni ſpem ſuggeram? Novi enim regem Amphiaraum
Aurea propter monilia
Demerſum

ἰσέον δὲ ὅτι ὁ χρὴ γράφειν, γυναικῶν ἀπάταις (ὁ γὰρ ἁρμόζει ὕστερον τῷ μέτρῳ. θέσεσον γάρ ἐστι τὸ γυναικῶν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ) ἀλλὰ κρυφίοις ἀπάταισι γράφε. τὸ δὲ γυναικὸς ἔξωθεν λάμψαντες. ὕστερον γὰρ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ἔχει καλῶς.

SCHOL. INED. 835. Εἰ τὰ φανερᾶς] Εἰ τὰ φανερῶς ἀπελληλυθότων εἰς ἄδλιον ἐλπίδα λαθοῦσα προτενεῖς, μᾶλλον ἐπιτεθήσῃ κατ' ἐμοῦ ἀμφιρεομένης. L. B. 840. Ἀμφιάρειον] Ἀμφιάρεως ἦν ἄρις μάντις καὶ ἄψοφος. ὅσις ἤδη τὸ ἐσόμενον θάνατον τοῖς ἀπερχομένοις ἐς τὸ Θηβαϊκὸν πόλεμον, ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Ἀδράστῳ. ὑφ' ὃ Ἀδράστου πολλὰ βιασθεὶς καὶ μηδόλως ὑπεικάσας ἐς Θήβας συναπελθεῖν, πείθεται ὕστερον ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γυναικὸς Ἐριφύλης ἀπελθεῖν, ἥτις αὖ ὑπὸ Ἀδράστου ἀπατηθεῖσα δώροις, ἃ τινα δῶρα ἦσαν χρυσόδητα ἅρκεα, ἦγεν κόσμος τις γυναικεῖος, ἠνάγκασε τὸν Ἀμφιάρειον ἀπελθεῖν· διὸ καὶ ἐτιμωρήθη πρὸς τοῦ υἱοῦ Ἀλκμαίωνος. ἀπελθὼν γὰρ ὁ Ἀμφιάρεως εἰς τὸν πόλεμον ἀναιρεῖ. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλκμαίων, μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῆς Ἐριφύλης κατεπείσθη, ἀπέκτεινε ταύτην. *Bar.* 841. Χρυσοδέτοις ἅρκεσι] Ἦγεν τοῖς δώροις τοῖς χρυσείοις, ἃ αἰτία γεγόνασι τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Ἀμφιάρεω. οἱ μὲν ἑρμηνεύουσι τοῦτο κατὰ μεταφοράν, ἦγεν ὥσπερ π. . . ἡ πόλις λέγει τοῦ ἅρκους, εἴτουν τείχους ἀσκληίου κύκλῳ, καὶ εἴργεται τῆς ἐλευθερίας ἕκας τῆς οἰκείων ἐν αὐτῇ, τῆς ἐλευθερίας λέγω τῆς ἐξόδου, καὶ μὴ βουλομένου τοῦ θυμοῦ, ἐθέλει ἐξέρχεται ἢ εἰσέρχεται, κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ἡ Ἐριφύλη εἶχε τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀμφιάρεων τῆς θελήσεως αὐτοῦ, διὰ τὸν Χρυσοδέτου ἅρκεων, ἃ, καθὰ δὴ θεσφάτους καὶ τείχη, οὐκ ἠθελήθη ὁ Ἀμφιάρεως φυγεῖν. ἦγεν ἕνεκα τῶν δώρων τῶν χρυσῶν, ἃ ἐδωρήσατο αὐτῇ

Κρυφθέντ' ἀπάταισι·
Καὶ νῦν ὑπὸ γάμας
Ηλ. (Ἔ ἔ. ἰώ.)
Χο. Πάμψυχος ἀνάσσῃ. 845
Ηλ. Φεῦ.
Χο. Φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γάρ.
Ηλ. Ἐδάμη γάρ.
Χο. Ναί·
Ηλ. Οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη γὰρ 850
Μελέτωρ ἀμφὶ τ' ἐν
Πένθει. ἐμοὶ δ' ἔπις ἔτ' ἐ-
ᾧ· ὃς γὰρ ἔτ' ἰὼν,

Φρᾶδ Θ.

ὁ Ἄδρας Θ. σκεῖνος γὰρ ὁ Ἀμφιάρεως προϊδὼν τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ, καὶ μὴ θέλων ἀπελθεῖν εἰς τὸ πόλεμον, ὅμως ὑπὸ Ἐριφύλης ἠναγκάσθη τοῦτον, ὅτι καὶ ἀπελθὼν ἀνηρέθη. ἄλλοι δὲ, ἑρμηνεύουσι τοῦτο ἄλλως λέγουσι γάρ, ὅτι χρυσόδετα ἅρκη, εἶναι τινὰ κόσμον γυναικεῖον. ὃν τινα φασὶ τὴν Θέτιν δοῦναι τῷ τραχήλῳ, ὥσπερ ἕρκος. ἦν δὲ χρυσόπλεκτος Θ. καθὰ ἄλυσις, ἵνα δὲ τοιοῦτον δωρησάμενος τῇ Ἐριφύλῃ ὁ Ἄδρας, ἠπάτησεν, ἵνα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀμφιάρεων καταπείσῃ ἀπελθεῖν εἰς τὸ Θηβαϊκὸν πόλεμον. ὅθεν φησὶν ἡ Ἠλέκτρα, οἶδα τὸν ἄναγκα Ἀμφιάρεων κρυφθέντα, ἤγουν καταφέντα, Χρυσοδέτοις ἕρκεσι, τυτέσι, τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ δώρου τούτου γενομένῃ, καὶ τοῖς δόλοις τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. *Bar.*

842. Γυναικῶν ἀπάταις] ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ, ἢ καθόλου τῆς χρυσοῦ, γυναικῶν ἀπατῶν εἶπεν. θαυμασῶς δὲ εἰκασιν, ὅτι καὶ ὅτως Ἀλφ. γυναικῶν ἀπώλετο. Ἄλλως. οἶδα γὰρ ἀνάγκῃ Ἀμφιάρεων, ὁ χορὸς φησὶν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἐστί τις εὐτυχία. τιμὴν δὲ αὐτῷ φησὶν ἔσεσθαι, Ἀλφ. τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν. 844. Ἔ ἐ] ὁ προσιεμένη ὠδὲ τὰς τοιούτους λόγους, θρηνεῖ ἡ Ἠλέκτρα. 845. Πάμψυχος ἀνάσσῃ] ἀντὶ τοῦ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσῃ. ἀ δὴ ἐν χρείᾳ καθεσᾶσι τὸ σκεῖνο μαντικῆς. ἢ πάμψυχος, ὁ Ἀλφεσίβοιας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἢ ὁ Ἀλφ. παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων, ὅ ἐστιν ἀθάνατος Θ. 846. Φεῦ] μνησθεῖσα τῆς Ἐριφύλης ἡ Ἠλέκτρα ἀναβοᾷ, ἐπὶ τῷ ἤθει αὐτῆς δυσχεραίνουσα. 847. Φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ] ὁ χορὸς συ[κατατίθεμενος, φησὶν ὅτι δικαίως ἀνεβόησας·

ὀλοὴ

Demerſum *uxoris* fraude.
Qui tamen nunc ſub terra
El. (He, He, Heu, Heu.)
Ch. Immortalis imperat.
El. Heu!
Ch. Heu inquis, *apage*. pernitioſa enim *mulier*.
El. Domita nempe fuit.
Ch. Imo illud volo.
El. Novi, novi: quippe repertus eſt
Curator & *vindex* viri
Lugubris: mihi vero nemo amplius ſupereſt;
Qui enim ſuperfuit,

Evanuit

ὀλοὴ γὰρ ἦν ἡ Ἐριφύλη. ὅρα δὴ ἂν εἰ ἔπραξέ τι ὁ χορός. ἀπίσπασε γὰρ αὐτὴν τοῦ θρηνεῖν, ἐμβαλὼν τὸ κατ' αὐτὴν μύθημα. 848. Ἐδάμη] ἡ Ἐριφύλη δηλονότι. ὁ δὲ λόγος ἀπεφαντικός. ὁ χορὸς δέ, ὡς πυθανόμενος, ἐπάγει τὸ ναί. 850. Οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη] οἶδα ὅτι ἐδάμη. ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος καὶ τῷ φόνῳ τετεισι τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐμοὶ δὲ ὑδεὶς πάρεστιν, ἀποθανόντος Ὀρέστου. ὁ μὲν οὖν χορὸς παρέβαλε τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ Ἀμφιαράῳ, ἵνα ἡ Ἠλέκτρα εὐέλπις εἰς τὸν τοῦ πατρὸς, ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος. ἡ δὲ φησὶν ὅτι Ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος ἔτυχε τιμωρίας. πάνυ δὲ σφοδρῶς τὸ πάθος τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει, ἀφ' τῶν ἐμοὶ δ' ὄντις. 851. Μελέτωρ] φροντιστής. ὦ ἐπιμελὴς γέγονε μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τοῦ Ἀμφιαράου.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 845. Πάμψυχος ἀνάσσῃ] ἤγουν πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσῃ· ἢ ὅλος ζῶν ἀνάσσῃ. ἢ ζῶν ἀνάσσῃ. 847. Φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ] ἐπὶ θηλυκῶς ληπτέον τὸ ὀλοὰ, ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· ἤγουν ὀλοὰ καὶ ὀλεθρία ὑπῆρχεν ἡ Ἐριφύλη. ἐδάμη γὰρ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀλκμαίωνος. εἰ δ' ἄλλως εἴποις, οὐκ ἔχῃ ὀρθῶς.

SCHOL. INED. 843. Ὑπὸ γαίας] Ὁ ὑπὸ κάτω τῆς γῆς πάμψυχος Πλήτων ἀνάσσῃ αὐτῆ. πάμψυχος, ἐπίθετον. λέγεται δὲ ὅτω, ἀφ' τὸ κυριεύῃ ἁπασῶν ψυχῶν. εἰ μὲ τὸ πάμψυχος ἀποδιδῶς τῷ Πλήτωνι, ἑρμήνευε ὅτω. καὶ νῦν ὁ ὑπὸ γαίας πάμψυχος Πλήτων δηλονότι, ἤγουν ὁ κυριεύων ἁπασῶν ψυχῶν, ἀνάσσῃ αὐτῆ τοῦ Ἀμφιάρεως, εἰ δὲ τῷ Ἀμφιάρεῳ ἀποδιδῶς, ἑρμήνευε ὅτω. καὶ νῦν ὑπὸ γαίας πάμψυχος ἀνάσσῃ. ἤγουν ἁπασῶν τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὸ κάτω τῆς γῆς, ὑπερέχει, ὡς δίκαιος καὶ μάντις ἀληθινός. Bar. 850. Οἶδ'] Τέσσαρα ὅμοια, εἶδω, εἶσω, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. εἶκω, εἶξω, εἶκα, καὶ ἔοικα. πείθω, πείσω, πέποιθα. λείπω, λείψω, λέλοιπα. Bar.

855. Δῴλαία

Φρῦδ Θ. ἀναπαθεὶς.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Χο. Δειλάα δειλαίων κυρεῖς. 855

Ηλ. Κἀγὼ τῦδ' ἴσωρ, ὑπερίσωρ,
Πανσύρτῳ παμμιμνῳ πολλῶν
Δεινῶν συγνῶντ' Ἀχαιῶν.

Χο. Εἴδομεν ἃ θέρεις.

Ηλ. Μή με νῦν μηκέτι 860
Παραγάγῃς, ἵν' ᾖ

Χο. Τί φῄς;

Ηλ.

855. Δειλαία δειλαίων] καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας, τὸ εἴτι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις, καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς ἐπὶ ἀπαραιτήτοις κακοῖς. Ἄλλως. εἴρηται ὑπερβολικῶς ὡς τὸ ἑορτὴ ἑορτῶν, ὅτως ἀθλιωτάτη ἀθλιωτάτων. Κυρεῖς] ἤγουν ὑπάρχῃς. 856. Κἀγὼ τῦδ' ἴσωρ] οἶδα (φησὶν) ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων. Ἄλλως. κἀγὼ τοῦτο ἐπίσταμαι εἰμὶ, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι. 857. Πανσύρτῳ] τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτῳ, τῷ μὴ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ἀφιεμένῳ. Παμμίμνῳ] τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηνεκεῖ. δειλαία δ' εἰμὶ, οἷον κατ' αὐτὸ τοῦτο καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς σωρεύσῃ καὶ διηνεκῆ παρέμψῃ. 860. Μή με νῦν μηκέτι] μηκέτι δή με (φησὶ) παρηγορήσητε (παρηγορήσῃς. Bar.) ὅπως γε ἐμὲ πάρεσιν αἱ τῶν ἐλπίδων ἀραγαὶ, αἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 856. Κἀγὼ τῦδ' ἴσωρ] καὶ ἐγὼ ἴσωρ καὶ ἐπιστήμων καὶ ὑπερίσωρ εἰμὶ τῦδε· ὅτι δηλονότι δειλαία κυρῶ καὶ ὑπάρχω, ἤγουν ἀθλία, τῶν Ἀχαιῶν τῶν ἀθλίων, ἕνεκα τῶν πολλῶν δεινῶν, τῶν πανσύρτων καὶ πάντα συρόντων, καὶ ἀπολλύντων, καὶ συγνῶν, ἤτοι τῶν συγνάζειν ποιούντων, ἐν τῷ παμμίμνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ. ἤγουν, ἐπίσταμαι ὅτι ἀθλιοτέρα εἰμὶ τῶν Ἀχαιῶν, τῷ λόγῳ τοῦτο ἀθλίων ὅτι πολλῶν δεινῶν πανσύρτων καὶ συγνῶν πεῖραν ἔλαβον ἐν τῷ παμμίμνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ, ὃν δηλονότι ἐν Τροίᾳ πεποιήκασιν. εἰ δὲ πανσύρτων καὶ ἀρχαίων γράψῃς (ἐν τισι γὰρ τῶν πάνυ παλαιῶν ὅτως εὕρηται βιβλίων) ὀρθότερον ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον. εἴγε μὴν πανσύρτῳ (ἐν πολλοῖς γὰρ καὶ ὅτως εὕρηται)) πρὸς τὸ παμμίμνῳ σωάψῃς· ἤγουν τῷ διηνεκεῖ χρόνῳ τῷ κατὰ πάντα συρομένῳ, ἤτοι τῷ πολυκινήτῳ. ἐπεὶ σὶ ὑποσκάζῃ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῶν ἀντιστροφῆς, τὸ δηλῶ συγνῶν

Evanuit vi abreptus.

STROPHE 2.

Ch. Miſera, miſerias ſuſtines.
El. Et ego hoc fatis ſuperque ſcio,
Denſo ex impetu, perpetuaque ſerie multorum
Atrocium triſtiumque malorum.
Ch. Novimus quæ ploras.
El. Ne igitur, ne nunc me amplius
Soleris, ubi nulla
Ch. Quid dicis?

El.

συγγῶν τ' Ἀχαιῶν (ἐκεῖνο γὰρ ἐκ σπονδείων δι' ὅλης σύγκειται) ἀρχαίων φημὶ δεῖν γεάφειν (ἀπὸ τύτου γὰρ καὶ τὸ Ἀχαιῶν ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται), ὃ ἐστι κατὰ λήθην τοῦ γεαφέως ἐκλελοιπότος) καὶ ἕτω σωάπτειν, καὶ ἐγὼ ἴσως ὑπερίσως εἰμὶ τῆδε, ὅτι ἀγλαία εἰμὶ δηλονότι, ἐν τῷ παυσύρτῳ καὶ παμμήνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ, ἕνεκα τῶν ἀγλαῶν τῶν ἀρχαίων τῶν πολλῶν καὶ συγγενῶν. ἀρχαῖα δὲ φησι τὰ ἀγλαὰ, ἐπεὶ καὶ πρότερον εἴρηκεν ὡς ἐκ τοῦ πρόσθεν Πέλοπος ἱππείας, καὶ τοῦ φόνου Μυρτίλου, ὃν ἔλιπε τοῖς οἴκοις αὐτῶν πολύποινον αἰκία. 861. Παραγάγγυς ἴν' ἄ] τὸ ἵν' ἄ, πρὸς τὸ πάρεσι συναπτέον· εἰ καὶ τὸ τί φῄς, ἀλλὰ μέσον τίθεται. συντάσσεται ὂν ἕτω, μή με νῦν μηκέτι παραγάγῃς, ἵνα καὶ ὅπου ἀ πάρεσιν ἐλπίδες ἐλπίδων, τοῦ εὐπατριδῶν κοινοτόκων, ἥγνου δ' εὐγενὴς Ὀρέστου ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἀρωγοὶ ἐμοί. ἥγνου, μὴ εἰς ἐλπίδας ἐμβάλῃς Ὀρέστου, ὡς ἡμῖ ἐμοὶ βοηθός. ἰστέον ὅτι τὸ τί φῄς, πάρεσιν ἐλπίδων, ἓν κᾶλόν ἐστι. τὰ γὰρ δύο πρόσωπα ἓν ἀπετελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἀντιστροφῇ δέδεικται. διὸ τὸ αὐδᾶς δὲ ποῖον, ἄθεσιον ὂν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ταὐτὸν γάρ ἐστι τῷ τί φῄς.

SCHOL. INED. 854. Ἀναρπασθεὶς] Ἀναρπάζω· ὁ μέλλων, ἀναρπάξω ποιητικῶς, ἀναρπάσω κοινῶς· ὁ παρακείμενος ἀνήρπακα. ὁ παθητικὸς, ἀνήρπασμαι. ὁ ἀόριστος ἀνηρπάσθην, ἡ μετοχὴ ἀναρπασθεὶς. *Bar.* 855. Ἀγλαία ἀγλ.] Ἦγνου, ἀγλία ἀγλίαν ὑπάρχεις, ὑπερβολικῶς. ὡς ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ ἑορτὴ ἑορτῶν. τυτέστιν ἀθλιωτάτη καὶ ἀπκρύβασα τὴν ἀθλιότητα τῶν ἄλλων, ὡς μόνλυ αὐτὴν ἐν ταῖς ἀθλίαις δοκῶν ἀθλίαν. L. B. 857. Παυσύρτῳ] Πάυσυρτος χρόνος, ὁ κακὰ πάντα σύρων καὶ ἕλκων· κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῆς τοῦ ν εἰς σ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον. Παμμήνῳ] Πάμμηνος ὁ χρόνος, ὁ ἐν αὐτῷ ἔχων πάντας τοὺς μῆνας. κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς μ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. πάμμηνος δὲ καταχρηστικῶς, ὁ πολυχρόνιος. *Bar.*

864. Κοινοτόκων]

Ηλ. Πάρεισιν ἐλπίδων
Ἐπὶ κοινοτόκων
Εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί. 865

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Χο. "Πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
Ηλ. Ἦ κἀ χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις
Οὕτως ὡς κείνῳ δυσάνῳ
Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι; 870
Χο. Ἄσκοπος ἁ λώβα.
Ηλ. Πῶς γὰ δὴ, εἰ ξένῳ,
Ἄπερ ἐμαῖν χεροῖν;
Χο. Παπαῖ.
Ηλ. Κέκλυθεν ὑπὸ τοῦ
Τάφου ἀνπάσας, 875
Οὔτε γόων παρ' ἡμῖν.

ΧΡΥΣΟ-

864. Κοινοτόκων] τῶν ἀπὸ ἀμφοῖν τῶν γονέων. τινὲς, τῶν πᾶσι κοινῶν. διὰ δὲ τῶν εὐπατριδᾶν ηὔξησε τῶν πατρὸς τὸ ἐγκώμιον. οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων, οἵος ἦν καὶ Ὀρέστης, γεγονὼς ἐξ Ἀγαμέμνονος. ἢ κοινοτόκων, τῶν ἀδελφικῶν, τῶν δὲ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων. 867. Ἦ καὶ χαλαργοῖς] ταῖς λιθοκόποσιν, ἢ ταῖς ταχείαις ἐν ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, ἀντιτίθησιν ἡ Ἠλέκτρα, ἆρα ἐν ἅπασι πέπρωται τοῖς θνητοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς; 869. Τμητοῖς ὁλκοῖς] τμηταῖς λώροις τοῖς ἡμᾶσιν. ὁλκὰς δὲ ἀντὶ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἱλκύσθη. 870. Ἄσκοπος] ἀπροόρατος ὁ θάνατος. 871. Πῶς γὰ δὴ, εἰ ξένῳ] τοῦ χοροῦ εἰπόντος, ἀκροϊδὴς ἡ κατὰ τὸ ἀγῶνα, ἡ Ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπάγαγεν, ὅτι δὴ πέπονθεν ἀπροσδοκήτως, ἐπ' ἀλλοδαπῆς τελευτῶν, καὶ ἐμοῦ χαίρεις. 874. Κέκλυθεν] ἀντὶ τοῦ κρύπτεται.

ΣΧΟΛ.

El. Sunt ſpei
Ex germano fratre amplius
Et nobili, ſubſidia.

ANTISTROPHE 2.

Ch. Omnibus mortalibus natura mors eſt deſtinata.
El. An & equeſtribus in certaminibus
Cuique, ut huic miſero, deſtinatum eſt,
Loris ſectilibus implicari?
Ch. Improviſa ſane calamitas.
El. Quidni improviſa? ſi terra in peregrina
Sine meis manibus
Ch. Papæ.
El. Conditus eſt, neque
Sepulchrum nactus,
Neque luctus à nobis *debitos*.

CHRYSO-

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 867. Ἐν ἁμίλλαις] διὰ δ εἰπεῖν ἁμίλλαις, ἐδήλωσε τὸ ἵππους· τούτων γὰρ ἡ ἅμιλλα. τὸ δ χαλαργοῖς, ἢ ταῖς τὰς χηλὰς (καὶ τὰς πόδας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν) ἀργὰς ἔχουσι κατ' ἀντίφρασιν, ὥσπερ ἐσὶ καὶ τὸ σόμαργον καὶ τὸ πύγαργος· ἢ χαλαργοῖς καὶ λευκόποσιν.

SCHOL. INED. 865. Ἀρωγοί] Αἱ ἀπὸ τῆ κοινοτόκων ἀδελφῶν. 867. Ἢ καὶ χαλαργοῖς] Ἡ συνταξις ἔτως. εἰπόντ@ δ χορὸν, ὅτι πᾶσι θνητοῖς ἓν μόρ@, φησὶν ἡ Ἠλέκτρα, ἆρα ὃν ἔτω πεπρω@ τοῖς θνητοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἱππικαῖς ἁμίλλαις, ὥσπερ πέπρω@ σὺ νῦν τῷ δυσήνῳ Ὀρέσῃ ἐγκύρσαι καὶ σὺ τυχεῖν τοῖς τιμητοῖς ἐχισμένοις ὀλκοῖς, ἅγων λαιμοῖς; *Bar.* 871. Πῶς γὰρ οὔκ] Ναὶ, καλῶς ἔφης. πῶς γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνελπίς@ ἡ βλάβη, ἐπιδὴ καὶ ὁ Ὀρέσης ξέν@ ἀπώλετο δηλονότι καὶ κέκαυται; *Bar.* 874. Κέκαυται] Τὸ κέκαυται, ἀμοίως ἐστὶ κατὰ διάθεσιν. ἐνεργητικὸν ὂν λαμβάνει ἀντὶ παθητικῦ, ἅγω, ἐκκεκάυθη, καρύθη. ἢ ὃν τὸ κέκαυται μέσ@ παρακείμ@ ἀπὸ δ καίω, καύσω, κέκαυκα. ὁ μέσος παρακείμ. κέκαυται, δύναται εἶναι καὶ ἐνεργητικὸς, καὶ παθητικός. *Bar.*

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ,
ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Χρ. Ὑφ' ἡδονῆς τοι, φίλτατ', διώκομαι,
Τὸ κόσμιον μεθεῖσα, σοὶ τάχ' μολεῖν.
Φέρω γὰρ ἡδονάς τε, κἀναπαυλαν ὧν
Πάροιθεν εἶχες κἀπέσβεσας κακῶν.
Ηλ. Πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
Ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνες' ἰδεῖν;
Χρ. Πάρες· Ὀρέσης ἡμῖν· ἴδιον τοῦτ' ἐμοὶ
Κλύουσ' ἀναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
Ηλ. Ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
Σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
Χρ. Μὰ τὼ πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
Λέγω

877. Ὑφ' ἡδονῆς τοι] ἡ Χρυσόθεμις παραγέγονε τὰ ὑπὸ Ὀρέσ-
ου ἐγκείμενα τῷ τάφῳ εὑροῦσα. τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰσήγαγεν, ἵνα μὴ εἰς
μακρὸν ἡ ὀλόφυρσις ἡ Ἠλέκτρας γένηται. 878. Σὺν τάχει μολεῖν] λείπει
ἡ ὑπέρ· ὑπὲρ σοῦ σὺν τάχει μολεῖν. 881. Τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων] τῶν
νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις·
τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις. κατ' ὀθόνια δὲ τρόπον προ-
κόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον. 884. Κλύουσ' ἀναργῶς] ἐπὶ σοῦ κλύουσα,
πρὸς βραχὺ Δημοσθένειον· ἵνα ᾖ, πάρες· ἀναργῶς. ἴδιον τοῦτο κλύουσα ἐμοῦ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 882. Οἷς ἴασιν] εἰ μὲ ἴασιν γράψεις,
πρὸς τὸ ἰδεῖν συντάξῃς· εἰ δὲ ἴασις, πρὸς τὸ ἐστίν. 884. Κλύουσ' ἀναρ-
γῶς] ἤγουν φανερῶς. τοῦτο δὲ ἢ πρὸς τὸ πάρεσι σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον.
¶ Σχόλ. Τρικλ. 877. Ὑφ' ἡδονῆς] ὑποσχοφὴ Χρυσοθέμιδος μετ' τινος
εὐφροσύνης.

CHRYSOTHEMIS, ELECTRA, CHORUS,

Iambi.

Chr. PRÆ gaudio quidem, O chariſſima, compel-
Decoro omiſſo, citius huc accurrere. (lor,
Affero enim voluptateſque & requiem illorum, quæ
Olim ferebas & ingemiſcebas malorum.
El. Unde autem invenias tu meorum malorum
Levamen, quibus nullam medelam conſpicor?
Chr. Adeſt Oreſtes nobis: hoc ſcito ex me
Audiens, *tam* certum eſſe, ut *jam* intueris me.
El. At tu profecto inſanis, O miſera, & tuis
Ipſius malis & meis irrides?
Chr. Non per patrios Deos *rideo*, nec *ulla* contumelia
Iſta

SCHOL. INED. 878. Τὸ κόσμιον] Ἦγον τὴν κοσμιότητα, τὸ κόσμιον Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ κόσμον, καὶ τὴν εὐταξίαν· ὡς τὸ ῥητορικὸν τοῦ λόγε, ἀντὶ τοῦ, ὁ ῥητορικὸς λόγος. L. B. 879. Ἀνάπαυλαν] Ἀνάπαυσις καὶ κατάπαυσις λέγεται. ἀνάπαυλα δὲ μόνον· οὐκ καὶ κατάπαυλα. ἀνάπαυσιν τῶν κακῶν, ὧν εἶχες πρότερον καὶ ἔτεινες. L. B. 883. Πάρεις] Πάρεσιν ὁ Ὀρέστης ἡμῖν ἐναργῶς ἤτως ὥσπερ ὁρᾶς ἐμὲ παρεῖσαν δηλονότι ἐναργῶς. οἶδα τοῦτο, ἦγον γίνωσκε, κλύουσα ἐμοῦ. L. B. 885. Ἀλλ'] Ὁ ἀλλὰ ἐνίοτε μὲν ἐστι συμπλεκτικὸς, καὶ λέγεται ἐπὶ ἀναιρέσεώς τινος, καὶ συγκάσεως ἑτέρου· οἷον, οὐκ ἔστι τόδε· ἀλλὰ τόδε. καὶ ὅτε ἐφ' ἑτέρου ἕτερον ἐπάγεται νομίζων ἑτέρας ἀναιρέσεως. οἷον, ἔστι τόδε· ἀλλὰ καὶ τόδε. ἀντὶ τοῦ, ὃ μόνον τόδε, ἀλλὰ καὶ τόδε. καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ ἄλλως γινομένων. ὡς ἔχει τὸ, ἀσπίδα, φρῦγον, ὄφιν· καὶ λαδικέας περίφυγε, καὶ κύνα λυσσητῆρα. καὶ πάλιν λαδικίας, ἀλλὰ τὰς πινακίδας ἀθρόαλιν· ὁ λαδικεὺς ἔχει λαβάν. ἐνίοτε δὲ, ὁ ἀλλὰ ἐστὶ συλλογιστικὸς, καὶ λέγεται ἐπὶ βεβαιώσει πράγματος, ὡς ἐνταῦθα. ἀλλ' ἢ μέμψιμος· καὶ ἀλλὰ μὴν τόδε ἐστίν. L. B.

 894. Βλέψασα,

Λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
Ηλ. Οἴμοι πάλαιν' ἐγὼ τίν' ἐβουλόμην λόγον
Τόνδ' εἰσακοῦσαι, ὧδε πιστοῦσθαι ἄγαν;
Χρ. Ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ, τε κἀκ ἄλλου, σαφῆ
Σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστοῦμαι λόγῳ.
Ηλ. Τίν', ὦ πάλαι', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
Βλέψασα, θάλπη τῷδ' ἀνηκέστῳ πρέσβι;
Χρ. Πρὸς νυῶν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
Τολοιπόν, ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς.
Ηλ. Σὺ δ' ἔν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
Χρ. Καὶ δὴ λέγω σοὶ πᾶν ὅσον κατειδόμην.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
Ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
Πηγὰς γάλακτι, καὶ περίσεφῆ κύκλῳ
Πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
Ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
Μήπου τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχείμπτῃ βροτῶν.
Ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδρᾳκόμουν τόπον,
Τύμβου προσέρπον ἆσον· ἐξάπτης δ' ὁρῶ
Πυρᾶς

894. Βλέψασα, θάλπη] ἀντὶ τοῦ παρακόψεις τὰς φρένας, ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκέστῳ δὲ πυρί, ὥστε ἔλεγεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι· ἀνέλπιστον γὰρ τὸ παραγενόμενον Ὀρέστην, ἤδη ἀπολωλότα. 899. Ἀρχαῖον τάφον] ἢ ἐν πολλῷ ᾠκοδομημένον. 901. Πηγὰς γάλακτι] πολὺ γάλα. ὡς τὸ δακρύων πηγὰς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ δάκρυα. 902. Θήκην πατρὸς] τὴν σορὸν, λέγει, ἔνθα τὸ λειψανον ἐτέθη.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 898. Καὶ δὴ λέγω] διήγησις ἂν εἴδειν ἐν τάφῳ.

SCHOL.

Iſta dico, illum ſed eſſe præſto nobis *inquam*
El. Hei mihi miſere! & ex quo mortalium rumorem
Hunc cum audieris, tam credis nimium?
Chr. Ego quidem ex me *ipſa*, non ex alio, cum certa
Signa viderem, hiſce dictis credo.
El. Quid, miſera, conſpicata indicii? quidnam quæſo
Intuita incaluiſti tam fervida & inſanabili ſpe?
Chr. Audi ergo, per Deos, ut cum me audiveris,
Deinde vel ſapientem *me*, vel ſtultam dicas.
El. Tu vero dic, ſiqua tibi in dicendo voluptas.
Chr. Dicam hercle tibi omnia quæ vidi.
Nam ſimulac veni patris ad vetus buſtum,
Video tumulo ex ſummo nuper fuſos
Fontes lactis, & cinctum undique
Omnibus quotquot ſunt floribus conditorium patris.
Conſpicata autem mirabar, & circumſpicio
Ne forte quis nobis prope accedat mortalium:
Ubi vero in tranquillo omnem vidi locum,
Tumulum acceſſi propius; in ſumma autem video

Pyra

SCHOL. INED. 894. Θάλπῃ ἀνηκέϛῳ πυρὶ] Ἦγον, θάλπῃ ϗ θερμαίνῃ ἕτως, ὥσπερ ὑπὸ ἀθεραπεύτε πυρός. ὁ γὰρ πῦρ βλέπε μακρόθεν, τῦτο τοῖς ὁρῶσιν ἐϛὶν ἀθεράπευτον. ἦγον ὐδεμίαν θεραπείαν δύναται δῦναι τύτοις. *Bar.* 900. Κολώνης] Ἦγον ὑψηλᾶ ϗ ἐπανεϛηκότος τόπε. L. B. Νεορρύτες πηγὰς γάλακτος] Ἦγον χύϛις γάλακτος, νεωϛὶ ῥυείσας. ἦγον, γάλα ἀπὸ πηγῆς ἀναδοθὲν νεόρρυτον. L. B. 905. Ἐν γαλήνῃ] Μεταφορικῶς, ἀπὸ ϛ εὐδίας ϗ νηνεμίας. τῦτο γὰρ γαλήνη κυρίως. ϲυναῦθα δὲ λαμβάνεται γαλήνη, ἡ μοναξία, ϗ ἐρημία ἐξ ἀνθρώπων. *Bar.*

907. Νεαρᾷ]

Πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον·
Κλαυθμὸς παλαιὸς ὡς ἐδόκει, ἐμπαίει τί μοι
Ψυχῇ σωφρονοῦντι ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
Πάντων Ὀρέστου τοῦτ' ὁρᾶν τεκμήριον·
Καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφημῶ μὲν ὤ,
Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' ὄμμα δακρύων·
Καὶ νῦν τ' ὀμφίως ἦ πού τ' ἐξεπίσταμαι,
Μήτου τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
Τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
Κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
Οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ, ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
Ἔξεις' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποσπᾶναι στέγης;
Ἀλλ' ὅδε μὲν δὴ μητρὸς ὅδ' ὁ νοῦς φιλεῖ
Τοιαῦτα πράσσειν, ὅτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
Ἀλλ' ἔς' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια·

Ἀλλ'

907. Νεωρῆ] τῇ νεωστὶ ἠρτημένου. ἢ ὃν νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. 909. Σύνηθες ὄμμα] ὅραμα ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κατὰ ψυχήν. 915. Τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;] τὸ ἀποκείρασθαι τὰς κόμας ὀλοφυρομένοις. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀληθείαν, γελοῖον. πιθανῶς δ' ἂν ἐπάγοι, ὅτι ἀδελφὴ ἄλλῳ ἢ τῷ πάνυ σωφρονοῦντι κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει. 920. Τοιαῦτα πράσσειν] τὰ ἐπὶ τῇ τιμῇ γιγνόμενα τοῦ πατρός. 921. Ταῦτα τἀπιτίμια] γράφε τἀγλαΐσματα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 914. Μήτου τόδ' ἀγλαΐσμα] μὴ λάβῃς ἔξωθεν εἰς τὸ τοῦ, ἀπὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀγλαΐσμα νόει τὴν γενικήν. μηδὲ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς εἴπῃς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μή. ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ ἐκείνου πρὸς τὸ τυ. 919. Οὐδ' ὁ νοῦς φιλεῖ] εἰ καὶ πολλάκις τὸ φιλεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθε λέγει, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. τὸ γὰρ φιλῶ σὲ ἔχει τοιοῦτόν τι σημαινόμενον· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶ. ἐπεὶ δὲ ὁ φιλεῖ τις, εὐθὺς ἐστὶ ἐκείνῳ, ἀφ' οὗτο ἠπάτηνται οἱ πολλοὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ σημαινομένου ἐξαγαγόντες, οὕτω φασίν.

SCHOL.

Pyra recentes comas defectas:
Et continuo misera ubi vidi, incutit mihi aliquid
Familiaris animo facies, carissimi mortalium
Omnium Orestæ me hasce certum videre indicium:
Et manibus tollens, mali quidem ominis nihil dico,
Lætitia vero repleo statim oculos lachrymis.
Nuncque similiter, ut tunc quoque certo scio
A nemine hoc ornamentum, quam ab illo, profectum.
Cui enim convenit hoc præterquam mihi vel tibi?
Et ego quidem non feci (hoc novi)
Neque adeo tu: qui enim; cui quidem neque ad deos
Licet impune ab hoc tecto discedere?
Sed nec matris sane ne mens quidem amat
Talia facere; neque, si feciſſet, latuiſſet.
Verum sunt Orestæ hi proculdubio honores.

At,

SCHOL. INED. 908. Κεὐθὺς τάλαιν'] Ἤγαγε, καὶ εὐθὺς ἐγὼ ἡ τάλαινα ἐπεὶ εἶδον τὸ νεαρὸν βόστρυχον ἀκεῖνον τετμημένον, ἐπέρχεται τῇ ψυχῇ μου σύνηθες τί ὄμμα καὶ Ὀρέστου καὶ φιλτάτου ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὥστε νομίζειν ὁρᾶν τοῦτο, ἔν τι τεκμήριον ἀκεῖνον. ἢ, καὶ εὐθὺς ἐγὼ ἡ τάλαινα ἐπιδὴ εἶδον βόστρυχον τετμημένον νεαρὸν, παίει δὲ τῇ ψυχῇ μοι ὁρᾶν τοῦτο σύνηθες τί θέαμα καὶ τεκμήριον, Ὀρέστου καὶ φιλτάτου ἀπὸ πάντων τῶν βροτῶν. *Bar.* Ὡς] Τὸ ὡς διέλυσε τὴν σύνταξιν. ἐπερκομένης γὰρ ἐμοῦ ἤθελεν. ὡς δὲ εἶπε τὸ ἐτράπη εἰς ἄλλην σύνταξιν. L. B. 912. Χαρᾷ] Εἰσὶ γὰρ χαρᾶς δάκρυα, ὅταν ἐξ ὑπερβαλλούσης ἡδονῆς ἡ ψυχὴ κινηθεῖσα, ἐκθλίβῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὰ ὀμμάτων ἐκ τῆς καρδιακῆς ἐκθειάσεως νάματα δακρύων. *Bar.* 917. Ἦ γε] Ἤγαγε, ἦ τινι σοὶ τῇ ἀκλαύστῳ ἤγαγε πολυθρηνήτῳ, ἔξεστιν ἀποστῆναι τῆσδε τῆς σίγης, καὶ ἐλθεῖν πρὸς τοὺς θεούς, ἤγαγε

εἰς

Ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. "τοῖς αὐτοῖσί τοι
"Οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων ὤθασατεῖ·
Νῷν δ' ἰὼ τὰ πρόσθεν συγνός· ἢ ᾽γὼ νῦν ἴσως
Πολλῶν ὑπάρξει κὤφρος ἡμέρα κἀλῶν.
Ηλ. Φεῦ τ' ἀνοίας· ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
Χρ. Τί δ' ὄζιν; ὑ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
Ηλ. Οὐκ οἶδ' ὅποι γῆς ἐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ.
Χρ. Πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κἀποιδ', ἅγ' εἶδον ἐμφανῶς;
Ηλ. Τέθνηκεν, ὦ πάλαιν' ἀ· τὰ κείνου δέ σοι
Σωτῆρι ἔρρει· μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὄρα.
Χρ. Οἵ μοι πάλαιν' ἀ· τῷ τάδ' ἦκουσας βροτῶν;
Ηλ. Τῷ πλησίον παρόντι· ἡνίκ' ὤλλυτο.
Χρ. Καί πού 'στιν ἔτι; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
Ηλ. Κατ' οἶκον, ἡδύς, ἠδὲ μητρὶ δυσχερής.
Χρ. Οἴμοι πάλαι. τῷ γὰ ἀνθρώπων πότ' ἰὼ
Τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κλεῖσμα τα;
Ηλ. Οἶμαι μάλις· ἔγωγε τῷ τεθνηκότος
Μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προθεῖναί τινα.

Χρ.

εἰς τὸν ναὸν τῆ θεῶν. *Bar.* 921. Τἀπιτίμια] Ἐπιτίμιον λέγεται τὸ πρᾶγμα τὸ ἐπὶ τῇ τιμωρείᾳ γινόμενον. καὶ τὸ ἐπὶ τῇ τιμωρῇ δὲ πατρὸς γινόμενον. L. B.

925. Ὑπάρξῃ κὔρος] ἐπιτυχίαν ἄρξῃ. 935. Οὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς] ὁ ἐστιν, ὁ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυχερὴς ὀφθείς, καὶ ἀφ' ἧ ἀγγελίας λυπήσας αὐτήν. γράφεται, καὶ μητρὶ δυσμενής. 939. Μνημεῖ' Ὀρέστου] καὶ Ὀρέστου μνημόσυνα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 939. Μνημεῖ' Ὀρέστου] ἄγαν σαθυμήσας. θανόντος γὰρ ἐκείνου, τιμηθεὶς ὁ βούτυχος τῆ κεφαλῆς ὑπὸ τινὸς τῶν αὐτῆ φίλων,

At, O cara, confide; " iisdem nempe
" Non idem semper Deorum adest.
Nobis quidem erat ante inimicus: præsens autem forte
Multorum erit auspicium dies bonorum
El. O dementia! ut te miseror jampridem?
Chr. Quidnam est? non jucunda sunt quæ dico?
El. Nescis ubi terrarum, neque ubi sensuum sis.
Chr. Quî ergo nesciam, quæ saltem vidi clare?
El. Mortuus est, misera; & ab illo tibi
Sperata salus periit: nihil ad illum ultra respice.
Chr. Hei mihi miseræ! ex quo hæc audisti mortalium?
El. Ab eo, qui aderat, cum periret.
Chr. Ubinam ille est? admiratio sane me subit.
El. Domi suavis, neque matri molestus.
Chr. Hei mihi miseræ! cujusnam ergo hominum erant
Multæ illæ ad patris tumulum inferiæ?
El. Credo equidem potissimum mortui Orestæ
Monumenta hæc apposuisse quempiam *alterum*.
Chr.

φίλων, ἐπιτέθη τῷ τάφῳ Ϝ Ἀγαμέμνονος, ἵνα τὶς ὁρῶν αὐτὸν κείμενον, εἰς μνημόν ἀφικνῆται Ὀρέστ. ¶ Σχημ. Τρικλ. 926. Φιλ' τ' ἀνοίας] μέμψις Ἠλέκτρας ἐφ' οἷς διηγήσατο Χρυσόθεμις.

SCHOL. INED. 923. Δαιμόνων] Τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ ἀνθρώπῳ οὐκ ἔστιν ἀεί ποτε ὁ αὐτὸς Θεός. ἦγεν ἡ αὐτὴ τύχη· Θεὸς, ἦγεν τύχη. L. B. 927. Πρὸς ἡδονὴν] Πρὸς βίαν, ἀντὶ Ϝ μετὰ βίας, ὥσπερ πρὸς λύραν φόβῳ, ἀντὶ Ϝ, μετὰ λύρας· πρὸς ἀργύριον ὃ λέγεται, ἀντὶ Ϝ, λέγω τὸ λαβεῖν ἀργύριον. ἢ πρὸς ἡδονὴν δὲ λέγω τάδε, ἀντὶ Ϝ, ἢ λέγω τάδε λόγους πρὸς τέρψιν ἀποβλέποντας. L. B. 928. Οὐκ οἶσθ'] Ἦγεν, ἢ γινώσκεις εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς φέρῃ. ἢ δὲ εἰς ποῖον μέρος Ϝ νῦν. L. B. 934. Θαῦμα τοί μ' ὑπέρχει] Ἀντὶ Ϝ, θαυμάζω κατ' ἐμαυτήν. *Bar.* 937. Τὰ πολλὰ κλεισματα] Ἦγεν, σύνταφια πρὸς τὸ τάφου Ϝ πατρός. L. B.

Χρ. Ὦ δυσυχής· ἐγὼ δὲ σὴν χαρᾷ λόγῳ
Τοιόσδ' ἔχουσ' ἔπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
Ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἱκόμην,
Τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
Ηλ. Οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'. ἐὰν δέ μοι πιθῇ,
Τῆς νῦν παρούσης μηχανῆς λύσεις βάρος.
Χρ. Ἢ τοὺς θανόντας ἐξανασήσω ποτέ;
Ηλ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως· ὃ γὰρ οὐ θέμις φρονεῖν.
Χρ. Τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
Ηλ. Τλῆναί σε δρῶσαν ἃ 'γὼ παραινέσω.
Χρ. Ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
Ηλ. Ὅρα. "πόνος τοι χωρὶς ἐσθλὸν οὐ τυχεῖ.
Χρ. Ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν λέγῃς.
Ηλ. Ἄκουε δὴ νῦν, ἧς βεβούλυμαι τελεῖν.
Παρουσίαν μὲν οἶσθα κἀπὸ σοῦ φίλων,
Ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' ἅπας λαβὼν
Ἀπεστέρηκε, κἀμὲ λελείμμενον.

Ἐγὼ

948. Ὦν ἐγὼ φερέγγυος] ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλὴς εἰμι. φερέγγυος λέγεται ὁ ἐκδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι· οἷον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι. 950. Ἀλλ' εἴτις ὠφέλειά γ'] τοῦτο τῷ προτέρῳ ὁμοιον, ἢ τοὺς θανόντας ἐξανασήσω ποτέ; 951. Εὐτυχεῖ] ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται. 952. Συνοίσω] συμπονήσω τοῦτο σωφρόνως τῷ, τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος; 953. Ποιεῖν] γράφεται τελεῖν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 952. Συνοίσω] διοίσω, συμπονήσω. ὁ καὶ συναφέρω λέγεται, καὶ δηλοῖ τὸ μετά τινος ὑπομένειν τι. ¶ Σχημ. Τρικλ. 944. Οὕτως ἔχει] προκατάστασις. 953. Ἄκουε δὴ νῦν] Ἡλέκτρας συμβουλή, ὅπως ἀνελωσιν Αἴγισθον.

SCHOL. INED. 943. Τά τ' ὄντα] Καὶ τὰ ὄντα πρότερον κακὰ εὑρίσκω, καὶ ἄλλα κακὰ εὑρίσκω, καὶ τὰς πρόσθεν θλίψεις ἔχω. ἐφ-

Chr. O infelix! ego quidem cum gaudio ſermones
Hoſce ferens properabam, ignara ſcilicet
Quibus eſſem in malis. nunc vero ubi veni,
Prioraque, aliaque *inſuper* reperio infortunia.
El. Ita hæc ſe tibi habent. ſi vero mihi parueris,
Præſentis mali nos liberabis onere.
Chr. Vis igitur mortuos exſuſcitem?
El. Non iſtud eſt quod dixi: non enim adeo demens ſum.
Chr. Quid igitur jubes, quod ego præſtare valeam?
El. Ut *nempe* ſuſtineas, quæ ego juſſero.
Chr. Age, ſiquid ex uſu erit, non detrectabo.
El. Vide. "ſine labore nihil proſpere cedit.
Chr. Video. conferamque omnia quæcunque valeo.
El. Audi igitur jam, quæ decreverim facere.
Copiam quidem noſti & tu quoque amicorum,
Quam nulla nobis ſit: at Orcus, ſublatis omnibus,
Nos privavit, & ſolæ ſumus relictæ.

Ego

χονται δέ μοι καὶ ἕτεραι θλίψεις. L. B. 947. Οὐκ ἐξ' ὃ γ' εἶπον] Ἦσαν, οὐκ ἔστι τοῦτο ὃ εἶπον, ὅπερ λέγεις σύ. L. B. 948. Ὧν ἐγὼ φερέγγυος] Ὧν πραγμάτων ἐγώ εἰμι ἀσφαλὴς εἰς τὸ πράττειν. ἦγον, ἃ εἰμὶ δυνατὴ ἐκπληρῶσαι. φερέγγυος κυρίως λέγεται, ὁ λαβών τι, καὶ δυνάμενος ἀπο-τίσαι, ἦγον ἀξιόχρεως καὶ ἀξιόπιστος. *Bar.* 950. Ἀλλ' εἴ τις] Ἦγον, ἀλλ' εἴ τις ὠφέλεια ἐστὶν ἐν ταῖς παραινέσεσιν, οὐκ ἀπάσομαι. *Bar.* 951. Οὐδὲν εὐτυχεῖ] Ἀντὶ δ', οὐδὲν πρᾶγμα ἐπιτυγχάνει. οἷον καὶ τὸ δ' μεγάλης Βασιλείας. καὶ χωρὶς πόνων οὐδὲν κατορθοῦται χρηστόν. *Bar.* 954. Οἶδα] Ἦγον γινώσκεις καὶ σὺ πᾶσι μὲν ὅτι ἀθυμία παρουσία φίλων ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἀλλ' ἅδης λαβὼν, ἀπεστέρηκε, τετέσιν, ἀπεστερημένας ἡμᾶς ἐποίησε τῶν φίλων. *Bar.* 956. Λελείμμεθον] Λείπω, λείψω, λέλοιφα. ὁ παθητικὸς παρακ. λελειμμαι, λέλειψαι, λέλειπται. τὸ δυϊκὸν τὸ πρῶτον, λελείμμεθον. *Bar.*

 959. Πράκλεος']

Ἐγὼ δ' ἕως μὲ τ' κασίγνητον βίῳ
Θάλλοντά τ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
Φόνα πότ' αὐτὸν πρᾶκλορ' ἴξεσθ πατρός·
Νῦν δ' ἡνίκ' ἐκέτ' ὄξιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
Ὅπως τ' αὐτόχειρα πατρῴα φόνα
Ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσῃς κλανεῖν
Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
Ποῖ γὰρ μενεῖς μάθυμος; εἰς τίν' ἐλπίδων
Βλέψασ' ἔτ' ὀρθῶ; ἢ πάρεσι μὲ γένειν
Πλάτα πατρῴα κλῆσιν ἐσερημωμένη,
Πάρεσι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τᾶ χρόνα
Ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναά τε.
Καὶ τῶνδε μῆτοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
Τεύξῃ πότ'. οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐς' ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένθ'
Βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.

Ἀλλ'

959. Πράκλορ'] ἔκδικον. 964. Ποῖ γὰρ μενεῖς] ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον; 970. Οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος] προφῆσα τὰ σθένα, τὸ χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς ἔνεστι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 958. Θάλλοντά τ' εἰσήκουον] μὴ εἰπὴς ἢ αὐτὸς τό τε ἀργὸν (ὡς τινές φασιν) ἀλλ' ὕστω σύνταασε, ἕως μὲν εἰσήκουον τ' κασίγνητον ἐν τῷ βίῳ ἢ ζωῇ, ἢ θάλλοντα, ἤγουν ζῶντα πάλιν. ἔστι δὲ τὸ βίῳ ἢ τὸ θάλλοντα ἐκ παραλλήλου. εἴρηται δὲ τὸ θάλλοντα ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν. ζωὴ γὰρ φυτῶ τὸ θάλλειν, ὥσπερ αὖ τἀναντίον ἡ μάρανσις. 963. Οὐδὲν γάρ σε δεῖ] οἱ ἀγνοοῦντες τὸ τῶ Εὐριπίδε, τὸ, Κρυπτὸν δ' ἃ κρύπτειν ὄμμαθ' ἁρμόσαντα χρεών, ἢ ἐναλλαγὰς ἢ προθέσης ἔξωθεν καινοτομοῦντες, ἵνα σωτάξωσιν, ἐντεῦθεν διδαχθήτωσαν μὴ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ὀρθῶς συντάασθαι, ὡς ἔχει τοῦτο. 972. Πημονὴν αὐτῷ] τοῦτο κομματικὸν ὄν, πρὸς τὸ ὄπισθεν συνάπτεται

Ego vero quamdiu quidem fratrem vivis *interesse*,
Florentemque inaudibam, fovi spes
Cædis aliquando eum vindicem fore patris.
At nunc, quando non est amplius, ad te respicio,
Ut auctorem ipsum paternæ cædis,
Cum hac tua sorore, ne cunctéris occidere
Ægysthum, nihil enim te oportet me celare amplius.
Quo usque enim manebis segnis? quam spem
Respicis amplius firmam? cui adest quidem copia gemendi,
Opum paternarum usu orbatæ,
Adest & lugendi copia, quæ in tantum temporis spatium
Thalamique & Hymenæi expers seneſcis.
Et hæc sane nequaquam speraveris
Te post adepturam: neque enim adeo inconsultus est homo
Ægysthus, ut tuum unquam vel meum genus
Crescere sinat, suum ipsius ad certum malum.

Quod

ται τὸ βλαστεῖν, τῇ ἐννοίᾳ. τὸ γὰρ ἀναβλαστῆσαι τὸ γένος αὐτῶν, ἐχ ἕτερόν ἐστιν ἢ πημονὴ τῷ Αἰγίσθῳ. μὴ λάθῃς ὢν εἰς τὸ πημονὴν ἔξωθεν τὸ λέγω, ἀλλ' ἕτω σύνταστε, ἐᾶσαι ἀναφῦναι τὸ ἐμόν τε καὶ σὸν γένος πημονὴν αὐτῷ σαφῆ, ᾧ τοιαύτης αἰτιατικῆς πρὸς τὸ βλαστεῖν ἐχούσης τὴν φύσιν καὶ φερομένης. ἔστι δὲ ὅμοιον ὡς πρόσθεν ἐφημῖν, τᾷ, μνήματα Τροίας.

SCHOL. INED. 958. Εἶχον ἐλπίδας] Εἶχον ἐλπίδας ἀφίξεσθαί ποτε αὐτὸν, πράκτορα. ἦγεν ἀπαιτητὴν ϑ' φόνου ϑ' πατρός. L. B. 963. Οὐδὲν] Ἦγεν, οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα δεῖ καὶ πρέπῃ ἐμοὶ, κρύπτειν σέ. ἦγεν, δεῖ ἐμοὶ, οὐδὲν καὶ ὐδαμῶς κρύπτειν πρός σε. χῆμα ἀμφιβολίας, ἔχον δύο αἰτιατικάς. *Bar.* L. B. 967. Πάρεσι] Τὸ πάρεσιν ἐνταῦθα οὐκ ἀποδίδοται πρὸς τὸ σὲ γηράσκουσαν, ἀλλ' ἔστιν ἀπολελυμένον. *Bar.* Ἀλγεῖν]

Ἀλλ' ἰὼ ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βυλεύμασι,
Πρῶτον μὲ εὐσέβειαν ὀκ πατρὸς κάτω
Θανόντος οἴσῃ, τῦ κασιγνήτυ δ' ἅμα·
Ἔπειτα δ' ὥσπερ ἀξέφυς, ἐλεύθερα
Καλῇ τολοιπὸν, κ) γάμων ἐπαξίων
Τεύξῃ. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρησὰ πᾶς ὁρᾶν.
Λόγῳ γε μὶν εὔκλειαν ἐχ ὁρᾶς ὅσην
Σαυτῇ τε κἀμοὶ περσβαλεῖς πφαθεῖσ' ἐμοί;
Τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν,
Τοιοῖσδ' ἐπαίνοις ἐχὶ δεξιώσεται;
Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
Ὃ τ' πατρῷον οἶκον ἀξεσωσάτην·

Ὃ

Ἀλγεῖν] Τὸ ἀλγεῖν πρὸς τὸ σὲ γηράσκυσαν ἀποδίδου. *Bar.* 968. Ἀλεκτρα] Τὸ ἄλεκτρα κ) τὸ ἀνυμβράια, ἐπιρρηματικῶς λαμβάνου. *Bar.* 970. Ἄδυλος] Κακόδυλος, ἀνόητος ἦν ὁ Αἴγισθος, εἰ τ ἐμῶν κ) σῶν παίδων βλασεῖν εἴασεν. L. B. 972. Αὐτῷ σαφῆ] Τῷ Αἰγίσθῳ προδήλον, ὁμολογυμβρίῳ, ἀναμφίσολον, φανερὰν, ἀληθῆ. *Bar.*

981. Τίς γάρ ποτ' ἀστῶν] ὅρα ὡ τύτῳ τῷ λόγῳ τὰς ἐπιχειρήσεις τ Ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τέθεικε τὰ ἀγαθὰ ἅπερ αὐταῖς παρέσται ἀνελόσασις τ Αἴγισθον· τὰ ἢ ἕτερα ὑπεξέρηκεν, οἷα πείσου ἀλῦσαι. καί τοι ἦν κατὰ τὸ πάθος τ Ἠλέκτρας κἀκεῖνα προσθεῖναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν ἤτω δυσυχέσῃ· οἷα κ) πρόσθεν ἔλεγεν, ὡς χάρις μὲ, ἂν θάνω· λύπη δὲ, ἂν ζῶ. ἀλλ' ἤδη τὸ φιλάδελφον τ Χρυσοθέμιδος, ὥσε ἐκῦσα τὰς θλοτέρας τ λόγων ὑπεξεῖλεν, ὥσε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τ κινδύνων ἐκείνων κατασῆσαι. 983. Ἴδεσθε τώδε] ἀντὶ τ τάσδε. ἐπὶ τ θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηται, ὅπερ σύνηθες Ἀτλικοῖς· τὼ χεῖρε γὰρ φασι, κ) Ὅμηρος, Τὼ ἢ βάτλω τρήρασι πελάσσιν ἔθμασθ' ὁμοίως.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 975. Θανόντος οἴσῃ] ἤγουν λάβοις. σύναπται ἢ πρὸς τὸ κάτω. ὃ ἢ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εὐσεβοῖς δόξῃς τοῖς ἐν ἅδε θεοῖς, ὢν πατρὸς θανόντος κ) κασιγνήτυ. τοῦτ' ἔστιν δ' ἂν ὑπὲρ τεθνηκότος πατρὸς κ) ἀδελφοῦ σπεδάσῃς. 983. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω] εἰώθασιν οἱ Ἀτλικοὶ τὰ ἢ θηλυκὰ γένος δυϊκὰ ἀρσενικῶς ἀναφέρειν· ὅθεν κ) παρὰ

Quod ſi ſecuta fueris mea conſulta,
Primum quidem laudem pietatis à parente infra
Defuncto reportabis, fratreque ſimul:
Deinde autem, ut nata es, libera
Vocabere in poſterum, & nuptias *te* dignas
Conſequeris. "amat enim quiſque *ſua* ſpectare commoda.
Ex ore quoque hominum famam nonne vides quantam
Tibique, & mihi, adjunges, ſi mihi pareas.
Quiſnam civium *omnium*, aut hoſpitum nos conſpicatus
Talibus nos laudibus non excipiet?
Videte has duas ſorores, amici,
Quæ paternam domum conſervarunt;

Quæ

παρὰ λογοποιοῖς τὸ χεῖρε μόνον ἐπεκράτησεν. εὑρὴς ὃ παρ' Ἰσοκράτῃ καὶ ἄλλοις τὸ πόλεις καὶ τοῖν πολέοιν. εὑρὴς δὲ καὶ μόνον ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἡ αὐτὴ καινοτομία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶ ἑνικῶν, ὥσπερ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ, Οὔτ' ἐλπίδος τι ὄντος ὀρθῆς ὁρᾶν φάρσος. φησὶ δηπου καὶ ἔτος, Οὔτε τι κλύων σάλπιγγος. καὶ Σαυέσιος, Ἢ πάντων ἀπὸ μιᾶς γέ τις συμφορᾶς ἀναπῴσθέντας. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 973. Ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ] σημολογία, τίνων τεύξονται εἰ τοῦτο πράξουσι. 978. Φιλεῖ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 973. Ἐπίσπῃ] Ἐφέπομαι, ἐφέψομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπεσπόμην. καὶ τὸ ὑποστακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν ἐπίσπωμαι, ἐὰν ἐπίσπῃ. L. B. 974. Πρῶτον μὲν εὐσ.] Ἀντὶ δὲ δόξαν εὐσεβείας ἀπίσῃ κάτω, ἤγαν ἐν τῷ ᾄδῃ, ὃν πατρὸς ἀποθανόντος. τὸ εὐσεβὲς, λέγεται ἐπὶ τῶν θεῶν. τὸ ὅσιον, ἐπὶ τῶν θανόντων. τὸ δίκαιον, ἐπὶ τῶν ζώντων. L. B. 981. Ἀσῶν] Ἤγαν πολιτῶν. ἀστοὶ μὲν, οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως. ξένοι, οἱ ἀπὸ ἀλλοτρίας τόπου. L. B. 982. Δεξιώσεται] Ἤγαν, φιλοφρονήσεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς δεξιὰς ἐμβαλλόντων ἀλλήλοις. μετὰ φιλοφροσύνης. L. B. 983. Τῶδε τὼ κασ.] Ἤγαν, ταύτας τὰς ἀδελφάς. ὁ δὲ τρόπος τοῦ λόγου ἐστὶν ἠθοποιία. ἰστέον δὲ ὅτι ἀφ' ὧν τὸ ἀνδρεῖον τῆς ψυχῆς καὶ τῆς πράξεως, ἐτέθησαν τὰ ἀρσενικὰ ἄρθρα. ὁ δὲ τρόπος ἀλλοίωσις κατὰ γένος. *Bar.* 984. Ἐξεσωσάτην] Ἐξέσωσαν, ὅντα δηλονότι ὁλόμβρους. *Bar.* Ἔσωσαν, ἀπολόμβρους δηλονότι ἀπὸ τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. L. B. 985. Ὦ

Ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
Ψυχῆς ἀφειδήσαντε, πρὸς πάτῳ φόνε.
Τάτω φιλεῖν χρὴ, τώδε χρὴ πάντας σέβειν·
Τῷδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
Τιμᾶν ἅπαντας, ὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
Τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
Ζώσαιν θανέσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
Ἀλλ', ὦ φίλη, πείθου, συμπόνει πατρί·
Σύγκαμνε ἀδελφῷ· παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ·
Παῦσον δὲ σαυτήν, τόδε γινώσκουσ', ὅτι
Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
Χο. Ἐν τοῖς τοιούτοις ὀξὺν ἡ προμηθία
Καὶ τῷ λέγοντι, κἠ κλύοντι σύμμαχος.
Χρ. Καὶ μὴν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
Ἐτύγχαν' αὔτη μὴ κακῶν, ἐσῴζετ' ἂν

Τὼ

985. Ὦ προέήτω] ἀντὶ τοῦ αἴτινες προέσησαν τῶδε τὸν φόνον τῶν ἐχθρῶν. 987. Τάτῳ] ἀντὶ δὲ ταύτας. 990. Τοιαῦτα πᾶς τις ἐρεῖ] ἤγουν, ἅτινα ἐπαινέσεταί μας, ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος κἂν ζώσαις κἂν θανούσαις. 996. Ἐν τοῖς τοιούτοις ἐσὶν] ὁ χορὸς, ὑπερτεθαυμακὼς τὸ τολμηρὸν τῆς Ἠλέκτρας, φησὶν ὅτι μετὰ προγνώσεως καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. 999. Ἐσῴζετ' ἂν τὴν εὐλαβῆσαι] ἢ σώζει (φησὶ) τὴν εὐλαβῆσαι, ἀλλ' ἔσι θρασεῖα καὶ ῥιψοκίνδυνος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 990. Τοιαῦτά τοι νὼ] τὸ μὲν νὼ πρὸς τὸ ἐξερεῖ, ὥσπερ φαμὲν, καλῶς λέγω σε, ἅτινα καὶ ἐξερῶ σε τοιαῦτα. τὸ δὲ ζώσαιν, θανέσαιν, πρὸς τὸ ἐκλιπεῖν. τινὲς δὲ πλανῶνται ἐκ τοῦ ζώσαιν, θανέσαιν, καὶ γράφουσι νᾶν, ἤγουν ναῖν καὶ ἡμῖν. 996. Ἐν τοῖς τοιούτοις] ἤγουν τοῖς παρακεκινδυνευμένοις τοῖς ἔργοις, οἵοις τὰ παρόντα. δεῖ γὰρ μεγίσης βελῆς, ἵνα μὴ τῷ χρόνῳ τοῖς ἐχθροῖς αἴσθησις γένηται. 998. Καὶ πρίν γε φωνεῖν] ἐπιδὴ φορτικὸν ἦν τὴν Χρυσόθεμιν μέμφεσθαι τῇ Ἠλέκτρᾳ ὡς ἀφρόνως βεβουλευμένῃ (ἴσως γὰρ αἰσθῶ καὶ ὑποσολὴν πρὸς αὐτὴν ἔχειν ὡς προγενεσέραν οὖσαν) διὰ τοῦτό φησιν, ὦ γυναῖκες, καὶ πρὶν φωνεῖν τὴν λέγει

Quæ hoſtium modo feliciter agentium,
Animæ *ſuæ* non parcentes, duces erant cædis.
Has amare decet, has decet omnes venerari:
Has etiam & in feſtis diebus, inque civium conventu
Honorare omnes decet, propter virilem virtutem.
Talia de nobis nemo non dicet mortalium,
Viventibus, mortuiſque, adeo ut *noſtra* nunquam deficiat gloria.
At, O cara, obtempera, patri fer auxilium:
Adjuva fratrem: libera ex malis me:
Liberaque teipſam: illud ſciens quod
" Turpe eſt generoſis vivere turpiter.
Cho. In hiſce eſt prudentia
Et dicenti, & audienti utilis.
Chr. Et antequam locuta eſſet, O mulieres, ſi mens
Illi non læva fuiſſet, ſervaſſet

Eam

λέγειν ἐμὲ αὐτῇ, ὅτι κακῶς κ᾽ ἀσυνέτως βεβούλευται, εἰ ἐτύγχανεν αὕτη φρενῶν ὑ κακῶν, ἀλλὰ καλῶν, ἐσώζετο ἂν τὴν εὐλάβειαν, κ᾽ τὴν ὀφειλομένην ἐξ ἐμοῦ αὐτῇ αἰδῶ κ᾽ ὑποσολήν· κ᾽ ἦν ἂν αἰδέσιμος ὅτως· ὥσπερ νῦν σώζεται νῦν ταύτην, ἀφρόνως τοιαῦτα βεβουλευμένη. τοῦτ᾽ ἔστιν, οὐκ ἐᾶν ἐμὲ αὐτῇ νουθετεῖν τὰ προσήκοντα, ἀλλ᾽ αὐτὴν οἰκοθεν εἰδέναι. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 990. Τοιαῦτα] ἀπόθεσις. 995. Ζῆν αἰσχρὸν] γνωμικὸν. 996. Ἐν τοῖς τοιούτοις] ἐπίκρισις ᾗ χορᾷ. 998. Καὶ πρὸς γε] πρᾶκατάσασις.

SCHOL. INED. 985. Τοῖσιν] Κατὰ τ᾽ ἐχθρῶν εὐτυχόντων, ἀσφαλῶς ἰσαμένων. L.B. Εὖ βεβηκόσι] Ἀντὶ ᾗ βεβαίως ἱσαμένοις. *Bar.* 986. Ἀφειδήσαντες] Αἵτινες ἀμελήσασαι κ᾽ καταφρονήσασαι τ᾽ ζωῆς αὐτῶν, προέσησαν ἐπὶ ᾗ φόνῳ τ᾽ ἐχθρῶν τ᾽ εὖ βεβηκότων ποτέ. ἦγον, ᾗ Αἰγίσθε κ᾽ Κλυταιμνήστρας. *Bar.* 995. Πεφυκόσιν] Γεγονόσιν, εὐγενέσιν. L.B. 996. Προμηθία] Ἀντὶ ᾗ προμηθεία. τ᾽ νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ τὸ λέγειν τὴν προμηθίαν προμηθίαν, κ᾽ τὴν εὐέπειαν εὐεπίαν, κ᾽ τὰ τοιαῦτα, ἀφ᾽ ᾧ μακρᾷ ᾗ α, κ᾽ συσολῇ τ᾽ παραληγούσης. ἦγον, ἡ πρὸ ᾗ πράξιματος σκέψις, κ᾽ προμηθεῦς ἐπὶ τούτου· ἐπιμηθεὺς ᾖ, ἐπὶ τ᾽ μῆ τὸ πρᾶγμα βεβουλευμένον. L.B.

Τὼ εὐλάβειαν, ὥσπερ ἐχὶ σώζεται,
Ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιῦτον θράσος
Αὐτὴ θ' ὁπλίζῃ, κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
Οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μόνη, ὑδ' ἀνὴρ ἔφυς·
Σθένεις δ' ἔλαττον πᾶσ' ἐναντίων χερῶν.
Δαίμων ὃ τοῖς μὲ εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
Ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
Τίς ὃν τοιοῦτον ἄνδρα βυθοὺν ἐλεῖν,
Ἄλυπ. ἄπις ἐξαπαλλαχθήσεται;
Ὅρα, κακῶς πεφάσονται, μὴ μείζω κακὰ
Κτησώμεθ', εἰπὶς τόσδ' ἀκέσει λόγους.
Λύει γὰρ ἡμᾶς ὑδέν, ὑδ' ἐπωφελεῖ,
Βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
" Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
" Χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
Ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τοπᾶν
Ἡμᾶς τ' ὀλέσαι, κἀξερημῶσαι γένος,

Κατάσχες

1001. Τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὁπλίζῃ] λίαν ἐμφαντικῶς τῇ θράσῃ φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι, ὡς μηδὲν ἀμωμητήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θράσος. 1003. Γυνὴ μόνη] ταῦτα πάντα ὅμοια τοῖς ὑπ' Ἀντιγόνης εἴρηται παραβάλοι, εἰσεται τοῖς αὐτοῖς ἀλανώμασι χρησάμενον Σοφοκλέα. 1004. Σθένεις δ' ἔλαττον] τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον. 1005. Δαίμων δὲ] τὸ τρίτον κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον, ὡς ὐδὲ ἂν παραδοξῶ κατορθῶσαι ἡμᾶς τὴν ἐπιχείρησιν εἰκὸς, ἂν τύχης μὴ συλλαμβανομένης. 1006. Ἀπορρεῖ] ἐλαττοῦται. μαραίνεται. 1011. Λύει γὰρ ἡμᾶς ὑδέν] ἡ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν (φησὶν) οὐκ ἀπαλλάσσῃ τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ὐδὲν ἡμᾶς ὠφελήσεται. 1012. Δυσκλεῶς θανεῖν] ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετ' αἰσχρᾶς τιμωρίας ἀποθανεῖν. καὶ Ὁμηρ. Μὴ μὲ δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην. 1013. Ἀλλ' ὅταν θανεῖν χρῄζων] ὅρα ὅτι τοῦτο δηλεῖ τὸ

Eam cautionem, quam non jam ſervat.
Quo enim quæſo reſpiciens, ad tam audax facinus
Et ipſa temet armas, & me ſubſidio advocas?
Nonne vides? mulier quidem, non vir, es:
Vales autem minus quam hoſtes manuum vi.
Fortuna vero illis quidem ſecunda *adeſt* indies;
Nobis autem retrolabitur, & ad nihil redit.
Quis igitur talem virum moliens perimere
Immunis à malo diſceſſerit?
Vide ne *nos ante* mala paſſæ, majora mala
Nanciſcamur, ſiquis iſta audiverit dicta:
Nihil enim nos liberat, neque *adeo* adjuvat,
Si famam nactæ honeſtam, indigne pereamus.
"Haud enim mori triſtiſſimum *eſt*, at cum mori
"Quis cupiat, deinde ne hoc quidem valeat aſſequi.
Quare te ſupplex oro, priuſquam ſimul & nos omnes funditus
Perdamus, & *noſtrum* vaſtemus genus,

Cohibe

τὸ δυσκλεῶς. 1014. Εἶτα μηδὲ τῦτ' ἔχῃ λαβεῖν] ἐ τὸ ᾧ θανάτῳ ὀφλὸν, ἀλλ' ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν, ὡς ε τὰς παρέσεις κολάσῃς ἀφυγεῖν, τότε μηδὲ τῦτο τύχῃ. τοιαῦτα ἓν πεισόμεθα, ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1011. Λύῃ γὰρ] ἐδὲν ὧν λέγῃς ἀπαλλάξει ἢ ἐλεύθερος ἡμᾶς τὸ πρότερον πολλαῖς ἢ ποικίλαις ἐπεισάξας κολάσεσι ἢ ἀδοξίᾳ μεγίσῃ, εἶτα θανεῖν. 1013. Ἀλλ' ὅταν θανεῖν] λύσις τῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ ἂν Ἠλέκτρα, ὡς εἰ θανούμεθα, τὶ κακὸν πάσομεθα; ¶ Σχόλ. Τρικλ. 1001. Ποῖ γάρ ποτε] ἀνασκευὴ ἢ ἀποτροπὴ, ὡς ὁ καλῶς βεβλεύεται. 1013. Οὐ γὰρ θανεῖν] λύσις τῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ ἂν Ἠλέκτρα, ὡς εἰ ἢ θανούμεθα. 1015. Ἀλλ' ἀντιάζω] ἱκεσία.

SCHOL. INED. 1005. Εὐτυχὴς] Εὐτυχής ἐσι δηλονότι, ἤγεν εὐτυχεῖ, αὔξῃ, προκόπτει. L. B. 1016. Ὀλέσῃ] Διαφθαρῆναι. Κἀξερημῶσαι] Καὶ ἀφανίσαι, ἢ ἔρημον ποιῆσαι, ἤγεν, ἐρημωθῆναι. ἀλλοίωσις κατὰ διάθεσιν. *Bar.*

Κατάσχες ὀργήν. ἢ τὰ μὴ λελεγμένα
Ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι·
Αὐτὴ δὲ νῦν γε, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,
Σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθου.
Χο. Πείθου· "φρονοίας ἐσθὲν ἀνθρώποις ἔφυ
"Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, ἢδὲ νοῦ σοφοῦ.
Ηλ. Ἀπερισδόκητον ἢδὲν εἴρηκας· καλῶς
Δ' ἦλθεν σ' ἀπορρίψασαν ἃ 'πηγγελλόμην.
Ἀλλ' αὐτοχειρί μοι μόνη τε θεασέον
Τοῦργον τόδ'. ἐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
Χρ. Φεῦ, εἶἦ' ὤφελες τοιάδε τῷ γνώμῃ, πατρὸς
Θνήσκοντος ἦ· πάντα γὰρ κατειργάσω.
Ηλ. Ἀλλ' ἰοῦ φύσιν γε, τὴ ὃ νῦν ἤσων τότε.
Χρ. Ἄσκει τοιαύτη νῦν δι' αἰῶνος μένειν.
Ηλ. Ὡς ἐχὶ σωθρόσυνα νουθετεῖς τάδε;
Χρ. "Εἰκὸς γὰρ ἐξηρῦντα μὴ πράσσειν κακῶς.

Ηλ.

1024. Ἃ 'πηγγελλόμην] ἀντὶ τοῦ ἃ ἠξίουν. τὸ δὲ παρακαλεῖν, ἀπαγγέλλειν φησίν. 1025. Ἀλλ' αὐτοχειρί μοι] παρατήρει καὶ ἐνθάδε τὴν εὐτολμίαν, ὡς καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ. 1032. Εἰκὸς γὰρ ἐξηρῦντα] εἰκὸς γὰρ τὴ κακῶς ποιεῖν ἐπιχειρῦντα, καὶ πάσχειν κακῶς. τοῦτο ὁ Πινδαρικὸν, Ἐπηρεάζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1025. Ἀλλ' αὐτοχειρί] ἤγουν αὐτοχείρας ποιήσω, καὶ μόνη, μὴ παραλαβοῦσα μηδένα σύμμαχον. ἀγνοοῦντες δὲ τινες ἕτω φάσκειν, ἀργὸν τό τε λέγουσιν. 1032. Εἰκὸς γὰρ] κατὰ συνεκδοχὴν τὸ κακῶς πρὸς τὸ ἐξηρῦντα λαβὼν τοῦ πράσσειν νοεῖ. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1021. Πείθου. φρονοίας] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1019. Αὐτὴ ὃ νῦν] Ἤγουν, ἐδὲ αὐτὴ μηδὲν σθένουσα λάβε τινὰ γνῶσιν καὶν μέσῃ χρόνῳ, ὥστε ἐναντίασαι τοῖς κρατοῦσιν. *Bar.* 1021. Οὐδὲν ἀνθρώποις] Οὐδὲν ἄλλο σημαίνοντι κέρδος χρεῖος

Cohibe iram: & quæ jam dicta ſunt,
Indicta ego tibi & irrita ſervabo.
Ipſa vero mentem habens *ſanam diſce* ſaltem aliquando,
Cum nihil váleas, potentioribus cedere.
Cho. Obtempera: "prudentia enim nihil mortalibus eſt
"Lucri, quod percipiant, præſtantius, neque mente ſana.
El. Inexpectatum nihil dixiſti: pulchre enim
Novi te rejecturam mea conſilia propoſita.
Sed hiſce manibus, mihique ſoli peragendum *reſtat*
Etiam hoc opus: neque enim jam irritum demittemus.
Chr. Heu! utinam tali fuiſſes animo, pater
Cum cæderetur: *ſic* enim omnia *per te* confeciſſes.
El. Eram quidem natura *talis*, ſed animo tunc imbecilliore.
Chr. Da operam, ut talis animo ſemper perſtes.
El. Non adjuturæ ſunt hæc monita, *ſcio*.
Chr. "Probabile *eſt* enim *mala* molientem cadere in infortunium.

El.

κρεῖττον τ προμηθείας ὑπῆρξε τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν. ὧδε γ νῷ γ φρονῶν. L. B. *Bar.* 1023. Ἀπροσδόκητον] Ὁ λόγος ἔτ τ Ἠλέκτρας ἐ πρὸς τ χορὸν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Χρυσόθεμιν. ὧδ' ἐν ἀπροσδόκητον εἰρηκας, ἐγὼ δὲ ᾔδειν κ ἐγνώρισά σε ἀπρρίψασαν ἃ εἶπον σοὶ δηλονότι, *Bar.* 1024. Ἀπηγγελόμην] Παρήγγελον, ἤγουν παρήνουν. ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι. ἐπαγγέλλω δὲ ἐνεργητικῶς, τὸ ζητῶ. ἐνταῦθα ἡ τὸ παθητικὸν ἀντὶ γ ἐνεργητικῦ κεῖται. ἤγουν ἀντὶ γ ἐζήτουν. L. B. 1027. Εἰδ'] Εἰδὲ ὄφελες εἶναι τοιαύτη κατὰ τὴν γνώμην τότε, ὅτε θνήσκοντ γ πατρὸς γ Ἀγαμέμνονος. πάντα γὰρ ἂν κατεργάσω. *Bar.* 1029. Ἀλλ' ἦν] Οὐκ ἔστιν ὡς, σὺ μὲν, ἀλλ' ἦν μὲ κατὰ τὴν φύσιν τοιαύτη τότε, κατὰ τ νοῦν, ἤγουν τὴν φρόνησιν, ἐλάττων. L. B. 1030. Ἀσχᾷ] Ἀσχᾷ κ ἐπιτήδευε μένειν κ ἐν ἀρχὴν τοιαύτη κατὰ τ νοῦν, μέχρι γ σοῦ αἰῶνος.

διότι

Ηλ. Ζηλῶ σε τῦ νῦ, τ' ἦ δειλίας ςυγῶ.
Χρ. Ἀνέξομαι κλύσα, χ' ὥταν εὖ λέγῃς.
Ηλ. Ἀλλ' ἔπστ' ἐξ ἐμῦ γε μὴ μαθῃς τόδε.
Χρ. Μακρὸς τὸ κεῖναι ταῦτά χ' ὡ λοιπὸς χρόνος.
Ηλ. Ἄπελθε· σοὶ γὰ ὠφέλησις ὧδε ἔνι.
Χρ. Ἔνεσιν, ἀλλά σοὶ μάθησις ἐ πάρα.
Ηλ. Ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
Χρ. Οὐδ' αὖ πσῦτον ἔχθρα ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
Ηλ. Ἀλλ' ἔν γ' ὀπίσω γ' οἵ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
Χρ. Ἀτιμίας μὲν ἦ, ςερομηθείας δέ σε.
Ηλ. Τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ὀπισθέαι με δεῖ;
Χρ. Ὅταν γὰ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσῃ σὺ νῷν.
Ηλ. Ἡ δῆτον εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
Χρ.

διότι μὴ θέλουσά ποιῆσαι ταῦτα, νεωτεῖς ἐμὲ δηλονότι. *Bar.* Αἰῶνος] Αἰὼν, σημαίνει τρία· χίλια ἔτη, τὸ ὅλον Διάστημα τ κόσμου, καὶ ἑκάστου τὴν ζωήν. *Bar.*

1034. Χ' ὥταν εὖ λέγῃς] οἷον, ἔσαι καιρὸς ὅτε μοι εὐφημήσῃς. ἤτοι πεθήσομαι, καὶ ἐπαινέσω σε, ὅταν εὖ λέγῃς. 1042. Ἀτιμίας μὲν ἦ] σὺ ἀτιμάζω σε, ἀλλὰ προνοοῦμαί σου. 1045. Ἡ δῆτον εὖ λέγουσαν] δῆτον ἐμὲ καλῶς λέγουσαν, δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπεὶ δὲ ἡ Χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν, διὰ τὸ μὴ πράττειν τὰ δίκαια ὑπὲρ οἰκείας τ πατρὸς, πρὸς τοῦτο ἡ Ἠλέκτρα, δῆτόν ἐστι σύμφορα δοκοῦσαν συμβουλεύειν, ἄδικα πράττειν καὶ ἁμαρτάνειν. ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις εἰς Ἠλέκτραν τρέπει σὺ τῷ ἐξῆς εἴρηκα. Εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ, τῷ ἁμαρτάνειν. λέγουσα γὰ δίκαια καὶ εὑρεπῆ, σὺ αὐτοῖς ἁμαρτάνεις· ἀλυσιτελῆ γὰ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1034. Χ' ὥταν εὖ λέγῃς] τὸ καὶ τοῦτο πρὸς ἕτερον καὶ τὸ, χ' ὡ λοιπὸς χρόνος, ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ καὶ Διὰ μέσου Ἠλέκτρα εἰρήκει τό, Ἀλλ' ἔπστ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ μαθῃς τόδε. 1037. Ὠφέλησις] ἤγουν οὐκ οἶδα τίς ὠφεληθήσεται. ὁ γὰ δύνασαι ὠφελεῖν τινά. ὁ γάρ ἐσί σοι ὠφέλειά τις, ἢν ὠφελήσῃς ἄλλον. πρὸς ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις, ἐμοὶ, φησὶν, ἔνεσιν ὠφέλεια, ἀντὶ τ γνώσις ὠφελείας· σοὶ δὲ μάθησις ἀκ
ἐσίν.

El. Laudo te ob tuam prudentiam, ſed ob timiditatem odi.

Chr. Suſtinebo audire, *veniet tempus* quando & me laudabis.

El. At ex me quidem id nunquam audies.

Chr. Sat longum reſtat tempus, quod hæc dijudicet.

El. Abi: in te enim nihil ineſt auxilii mihi.

Chr. Ineſt: tibi autem deeſt, qui diſcat, animus.

El. I, matri hæc omnia enarra tuæ.

Chr. At nondum tanto in te odio accendor ego.

El. Scis tu tamen, quo me infamiæ ducis.

Chr. Infamiæ quidem non, ſed providentiæ tibi *profuturæ.*

El. Ergone, quod tibi juſtum videtur, ſequi me oportet?

Chr. Cum tu recte ſapueris, & tu nobis præiveris.

El. "Malum eſt profecto bene dicentem, *factis* peccare.

Chr.

ἴσιν. 1042. Προμηθείας δέ σε] τὸ γὰρ ἀποτρέπειν σὲ ταύτης τῆς γνώμης, πρόσοιδμῶμή σῶ ποιῶ, ἵνα μὴ Κλυταιμνήστρας μαθήσῃς, κακόν τι πάθῃς. 1045. Ἢ δεινόν] χρεῖττον ἂν ἦν, εἰ ἦν, εἰ λέγοντα. ἐδόκει γὰρ ἂν καθολικὸν γνωμικόν· νῦν δ' ἐπειδὴ κὴ ἡ λέγουσα γυνή ἐστι, διὰ τοῦτο, κὴ τοῦτο θηλυκῶς ἐξηνέχθη κὴ ἐστὶν ὅπως γνωμικὸν κὴ ὃ γνωμικόν. διότι μὲν γὰρ σὸν ἔστι κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ἀπίπλει δ' ὀνόματος· διότι δὲ κατὰ πασῶν ἐστι γυναικῶν, τοῦνομα δέχεται.

SCHOL. INED. 1034. Ἀνέξομαι] Ἀνέξομαι κλύουσα τὴν ὀργήν· ἥξει καιρὸς, ὅταν κὴ εὐφημήσῃς ἐμέ. *Bar.* 1036. Δοιπὸς χρόνος] μακρός ἐστιν ὁ ἐπίλοιπος χρόνος, ὅσος ἔνι, εἰς τὸ κρίναι ταῦτα. ἤγαν, ἢ εὐφημήσεις τὴν βουλήν, ἣν σοι λέγω, ἢ ἐχί. *Bar.* 1040. Οὐδ' αὖ] Ἤγαν, οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σε ἐγὼ, ἵνα ἐλθοῦσα ἐξείπω ταῦτα τῇ ἐμῇ μητρί. *Bar.* Εἰ μὴ ἐχθαίρεις μοι, ἀλλ' ὧν ἐπίσασο, ὅποι τὰ ἀτιμίας, ἤγαν τὰ καταφρονήσεως, τὰ ἀπαξιώσεως ἄγεις μοι. B. L. Ἐχθαίρω] Κυρίως ἔχθρα, τὸ μῖσος. ἐχθρὸς δὲ παράγεται ἀπὸ τοῦ ἔχειν θρᾶσν, ἤγουν θύμον. ἔστι γὰρ ὅταν ἡ ψυχὴ δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως ἔχῃ ταραχὴν κὴ θόρυβον ἔνδον τῷ καρδίᾳ κὴ δακτήρων κίνησιν. *Bar.* 1043. Τῷ σῷ] Εἰρωνικῶς

Χρ. Εἴρηκας ὀρθῶς, ᾧ σὺ προσκείσαι κακῷ.
Ηλ. Τί δ'; ἐ δοκῶ σοι ταῦτα σωὶ δίκῃ λέγειν;
Χρ. Ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβῃ φέρει.
Ηλ. Τέτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις ἐ βέλομαι.
Χρ. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ. 1050
Ηλ. Καὶ μὴν ποιήσω γ', ἐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
Χρ. Καὶ τῦτ' ἀληθὲς, ἐδὲ βελεύσῃ πάλιν;
Ηλ. "Βελῆς γὰ ἐδέν ἔξιν ἔχθιον κακῆς.
Χρ. Φρονεῖν ἔοικας ἐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγω.
Ηλ. Πάλαι δέδοκται ταῦτα, κἀ νεωσί μοι. 1055
Χρ. Ἄπειμι τοίνυν· ἔτε γὰ σὺ τἄμ' ἔπη
Τολμᾷς ἐπαινεῖν, ἔτ' ἐγὼ τὰς σὰς τρόπας.
Ηλ. Ἀλλ' εἴσιθ'. ἃ σοι μὴ μελήσομά ποτε,
Οὐδ' εἰ σφόδρ' ἱμείρεσα τυγχάνεις· ἐπεὶ
"Πολλῆς ἀνοίας κἀ τὸ πρὶν ἁμαρτάδος κενά. 1060

Χρ.

φανικῶς φησι τῦτο ἡ Ἠλέκτρα πρὸς τὴν Χρυσόθεμιν, ὅτι τὰ ἄδικα συμβελεύῃ· ἄλλοι ἢ ἀναγινώσκεσι τῦτο ἐρωτηματικῶς. *Bar.* 1044. Ὅταν γὰρ] Ἡ μὲ Ἠλέκτρα φησὶ τῦτο πρὸς αὐτῆς, ὅτι συμβελεύῃ τὴν Χρυσόθεμιν τὰ κρείττονα, κἀ ἡ Χρυσόθεμις ἐ πείθεται, ἀλλὰ λέγει ὅτι σφάλλεται ἡ Ἠλέκτρα. ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις εἰς Ἠλέκτραν τρέπῃ σὺ τῷ ἐξῆς στίχῳ, καί φησι, ναὶ, ὀρθῶς εἴρηκας. διότι ἐγὼ συμβελεύω σε τὰ κρείττονα, ἵνα ὑπείκῃς τοῖς βασιλεῦσι, κἀ σὺ λέγῃς ὅτι σφάλλομαι συμβελεύῃ σε ταῦτα, σὺ τῷ οἱοίῳ τῦτῳ κακῷ, σὺ προσκείσαι. *Bar.*

1050. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα] οἷον, τοῖς δεινοῖς προσπεσῦσα, ἐπαινέσεις με συμφορά σοι βελεύσασαν. 1052. Πάλιν] εἰς τὐπίσω· εἰς τὸ ἐναντίον. 1058. Μελήσομαι] ἀντὶ τῦ κοινωνήσω.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1050. Ἀλλ' εἰ ποιήσῃς ταῦτα] τὸ ταῦτα διπλῶς νοητέον, ἢ ταῦτα ἃ ἐγὼ λέγω, ἔτω, ἵν' τὴν ἐμὴν συμβελὴν δεξῃ, κἀ ὑποσχῇς ταύτης τ' γνώμης, ἵξω κινδύνε ἐσκέψῃ, κἀ ἐμὲ τὴν ταῦτά σοι συμβελεύσαν ἐπαινέσεις τ' προμηθείας. ἢ ταῦτα ἃ αὐτὴ βέλῃ, ἔτω, ἀλλ'

Chr. Recte tuum, quo laboras, tetigisti morbum.
El. Quid? annon jure tibi hæc videor dicere?
Chr. Est tamen ubi & jus dispendium affert.
El. Has ego secundum leges nolo vivere.
Chr. At hæc si feceris, laudabis me postea.
El. Atqui faciam equidem, neutiquam à te territa.
Chr. Etiamne hoc certum? neque *tuum* mutabis consilium *meo*.
El. "Consilio enim nihil est odiosius malo.
Chr. Intelligere videris nihil eorum, quæ loquor.
El. Olim decreta sunt hæc mihi, non nuper.
Chr. Abeo igitur: neque enim tu meos sermones
Sustines probare, neque ego tuos mores.
El. Quin abi, non tecum communicabo amplius,
Neque si impensius cupias: quoniam
"Ingentis est stultitiæ vel sequi insania.

Chr.

ἀλλ' εἰ τὸ σὸν θέλημα ποιήσεις, ἐπαινέσεις ἐμέ. τῦτ' ἔστιν, ὅτι δικήσω ἐργάσασθαί τι, καὶ πρέπουσα κινδυνεύσεις, καὶ τότε μετ' εὐφημίας ἐμὲ μνημονεύσεις, ὡς ὀρθοτέρα σοὶ τὰ λυσιτελῆ. εἰ μὲν ὂν εἶπας τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ ποιήσω σίζεις. 1051. Οὐδὲν ἁπλ.] ἡδέως ἁπλαγεῖσα καὶ αἰδεσθεῖσά σε, καὶ φροντίσασα. εἰ δὲ τὸ ἃ πρὸς τὸ ἡδὲν, καὶ μὴν ἡδέως ποιήσω ἃ λέγεις, ἁπλαγεῖσα καὶ αἰδεσθεῖσά σε. 1052. Καὶ τῦτ'] διπλῶς, ἢ ὅτι ποιήσεις ἃ ἐγὼ λέγω, ἢ ὅτι ποιήσεις ἃ αὐτὴ βέλει. ἀλλ' ἡδὲ εἰς συμβολὴν μὴ ταῦτα καλέσεις με πάλιν. ἢ δὲ μεταβέλευσι πάλιν. 1058. Οὔ σοι μὴ] τὸ δὲ καὶ μὴ ἐκ παραλήλε. τὸ δὲ μετέψομαι ἀντὶ δὲ μεταδιάξω, καὶ πρὸς συμβολὴν παραλήψομαι. 1059. Ἱμείρεσα τυγχάνεις] ἱμείρομαι τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἱμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό. 1060. Θηρᾶσαι κενὰ] μάταια καὶ ἀδύνατα γενέσαι· εἰ γάρ τις πρὸς συμβολήν σε παραλήψεται, ἡδὲν ἀνύσει.

SCHOL. INED. 1053. Βελῆς] Οὐδαμῶς· καὶ γὰρ βελῆς κακῆς ἡδὲν ἐγὼ ἔχθιον, ἤγεν, μᾶλλον μεμισημένον. ὥστε δηλονότι καλῶς βελεύομαι, ἐὰν βελεύσομαι ἑτέρᾳ κακῇ βελῇ. L. B. 1054. Φρονεῖν] Ἀντὶ δὲ ἀποδέχεσθαι, εἴργειν. Φρονῶ τὸ νοῶ. καὶ φρονῶ τὰ δέοντα, ἀντὶ δὲ εἴργω, ἀποδέχομαι. L. B. 1055. Πάλαι] Ἀντὶ δὲ πάλαι ποιᾶ, ἤγεν οὐ μακρᾷ, οὐ πολλῷ. καὶ πάλαι ἐποίησα, ἤγουν πρὸ μακρᾶ. L. B. *Bar.*

Χρ. Ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
Φρονεῖν, φρονεῖς τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
Ἤδη βεβήκῃς, πᾶμ' ἐπαμένσῃς ἔπι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Τί τὰς ἄνωθεν φρονιμωτάτας
Οἰωνὰς ἐσορώμενοι
Τροφᾶς κηδομένας, ἀφ' ὧν τε
Βλασταῖσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὕρω-
σι, τὰ δ' οὐκ ὀπίσης τιμᾶμεν;
Ἀλλ' ἃ τὰν Διὸς ἀγγελᾶν,
Καὶ τὰν θεμανίαν θέμιν,
Δαρὸν γὰρ οὐκ ἀποίνητοι.
Ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα,

Κατά

1062. Ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Ῥεῖα θεὰ δέ τε νήπιος ἔγνω. 1064. Τί τὰς ἄνωθεν φρονιμωτάτας] τὸ ἄνωθεν ἢ τόπου, ἢ χρόνου ἐστίν. ἄνωθεν οὖν φύσεως· ἢ τὰς ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον δὲ τῇ χορῇ ἀναπαυομένῃ ἐπὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ τὸ ὡδὶ τὸ ἀλόγων συναῦθα παραλαβεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις φυσική τις ἐστὶ φιλοστοργία. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἄστοργος. τὸ δὲ ἑξῆς, τί τὰς ἄνωθεν φρονιμωτάτας οἰωνὰς ὁρῶντες καλῶς κηδομένας τροφῆς ἀφ' ὅταν τε ἂν βλαστῶσι, καὶ ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν εὕρωσιν. ἐπὶ τέκνων τὰ δύο, ἀφ' ὧν τ' αὐτοῖς βλαστῶσι τὰ τέκνα, ἀφ' ὧν τε καὶ ὄνησιν εὕρωσι. λέγουσι δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τὰς γονεῖς βαστάζειν τοῖς πτεροῖς, ἕως ὅτου πτεροφυήσωσι. 1068. Τὰ δ' οὐκ ἐπίσης] καλῶς ὁ χορὸς καὶ ἑαυτὸν συγκαταλέγει, ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς εἶναι τούτοις καθ' ὧν τὸν λόγον πεποίηται. 1071. Οὐκ ἀποίνητοι] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπικολυ ἔσονται] ἀθῶοι οἱ περὶ Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν. 1072. Ὦ χθονία βροτοῖσιν] ὁ τὴν ἐπίγειόν φησιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ γῆς χωρῆσαι δυναμένην.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1062. Φρονῇ τοιαῦθ'] φρονῶ, τὸ φρόνησιν ἔχω, ἀμεταβάτως· καὶ φρονῶ τόδε, ἀντὶ τοῦ νοῶ, μεταβατικῶς. 1065. Οἰωνοὺς] ἤγουν τοὺς πελαργούς. ἔστι γὰρ γηράσαντας τοὺς πατέρας τρέφουσιν, εἰς ἀμοιβὴν

Chr. At ſi tibi ipſi videris omnino ſapere,
Talia licet ſapias: ſed ubi in mala
Jam perveneris, mea probabis dicta.

ANTISTROPHICA. STROPHE. 1.

Cho. Quare quæ ſupra *volitant* prudentiſſimas
Alites intuentes
Earum victui proſpicere, & à quibus
Natæ fuerint, & à quibus beneficium
Acceperint, *quare* non & *nos eadem* pari gratia facimus?
At non per Jovis fulgur,
Cœleſtemque Themin
Diu non erimus impuniti.
O terram penetrans mortalium Fama,

Defer

ἀμοιβὴν τ̃ γειήσεως κ᾽ ἀνατροφῆς· ὅθεν κ᾽ τὸ ἀντιπελάργωσις εἰρῆ. 1068. Τελῶμεν] ποιῶμεν κ᾽ αὐτοὶ εἰς τὰς ἰδίας πατέρας. τοῦτο δ᾽ λέγει ἀφ᾽ τὴν Χρυσόθεμιν, ὡς ὑ φροντίζουσαι δ᾽ πατρός. 1069. Ἀλλ᾽ ὑ τὰν Διὸς] ὑ χρὴ τὸ μὰ ὄντος δ᾽ κῶλυ γράφειν (ψεῦστον γάρ ἐςι) ἀλὸ κ᾽ ἐξεδλήθη παρ᾽ ἐμοῦ· νοεῖν δ᾽ χρὴ τοῦτο ἔχωθεν Ἀτλικῶς. ὅτοι γὼ ὑ μόνον τὸ μὰ λαμβάνουσιν ἔχωθεν, ὡς τὸ ὑ τὰν, ἀλλὰ κ᾽ τὸ μὰ τιθέντες, τὸ δ᾽ θεῦ παραλείπουσιν ὄνομα. 1071. Οὐκ ἀπίνητοι] ἤγουν ἀτιμώρητοι ἔσονται Κλυταιμνήστρα κ᾽ Αἴγισθος. ἐσιώπησε δὲ τοῦτο, φοδηθεῖσα ἀφ᾽ τὸ δεσπότας εἶναι. 1072. Ὦ χθονία] ἤγουν εἰς τὰ ὑποχθόνια ἄνωθεν κατιοῦσα, κ᾽ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενα τοὺς κάτω διδάσκουσα.

SCHOL. INED. 1061. Ἀλλ᾽ εἰ] Εἰ δοκεῖς, ἤγουν φαίνῃ σαυτῇ κατά τι φρονεῖν, ἤγουν φρόνησιν ἔχῃν. φρονῶ τὸ φρόνησιν ἔχω, ἀμεταδάτως, κ᾽ φρονῶ τόδε ἀντὶ δ᾽ νεῶ μεταδατικῶς. L. B. 1067. Βλασῶσιν] Τὸ βλασῶσι κ᾽ τὸ εὔρωσιν, ἀντὶ δ᾽ ἐδλάσησαν κ᾽ εὗραν. *Bar.* 1071. Ἀποίνητοι] Οὐκ ἀπίνητοι ἐσόμεθα δηλονότι, ἀντὶ δ᾽ ἀτιμώρητοι. L. B. 1072. Ὦ χθονία] Ὦ φήμη βροτῶν, καταδόησον χθονία. ἀντὶ δ᾽ καταχθονία βόησον. τὸ δ᾽ καταχθονία, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος, ἤγουν ἐν τοῖς καταχθονίοις. ὥσπερ λέγομεν ταχὺς ἦλθεν, ἀντὶ δ᾽ μὴ τάχυς. *Bar.* L. B. Ὦ φήμη τ̃ βροτῶν, καταδόησον ἐν τοῖς καταχθονίοις τοῖς Ἀτρείδαις οἰκτρὰν φωνὴν, τοῖς ὑσιν ἔνερθεν, ἤγουν κάτω ἐν ᾅδου· φέρουσα

Κατά μοι βόασον οἰκτρᾶν
Ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις,
Ἀχόρυτα φέρουσ' ὀνείδη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. α'.

Ὅτι σφίσ' ἤδη τὰ μὲ ὲκ δόμων
Νοσεῖ δή. τὰ ὔ ωρὸς τέκνων,
Διπλῆ φύλοπις ἐκέτ' ἐξι-
σῦται φιλοτασίῳ διαΐτᾳ.
Πρόδοτος ὔ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς
Δειλαίᾳ ζενάχυσ', ὅπως
Ἀ ωανόδυρτος ἀηδὼν,

Οὔτέ

αὐτοῖς δηλονότι ὀνείδεα ἀχόρυτα. τυτέστιν, προξενοῦσα αὐτοῖς τοῖς Ἀτρείδαις ἀφ' ὧ τὰ οἰκτρᾶς φωνῆς, ὀνείδεα λυπηρά. ὅτι τοῖς Ἀτρείδαις αὐτοῖς νοσοῦσι· τὰ μὲ ὲκ δόμων, τάδε παρὰ τὰ τέκνων. ἔστι ὔ διπλῆ μάχη· ἤγουν μητρὸς κὴ θυγατέρων, κὴ θυγατέρων ὲ ἀλλήλας. κὴ ὲκέτι ἐξισοῦται κὴ ὁμογνωμονεῖ αὕτη ἡ διπλῆ μάχη, φιλοτησίῳ ἀφίτῃ. ἢ κὴ ὅτας. κὴ ὲκέτι ἐξισοῦται κὴ ὁμογνωμονεῖ τὰ τὰ τέκνων ὲ φιλοτησίῳ διαίτῃ. *Bar.*

1074. Τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις] ἢ Ἀγαμέμνονα, ἢ Ὀρέσ(ω. δοκοῦσι δὲ αὐτὸν τεθνηκέναι. 1075. Ἀχόρυτα φέρουσ' ὀνείδη] ἐφ' οἷς ὲκ ἂν τις χορεύσαιεν, ὀνείδη ὔ τὰ πένθιμα ὀνείδη, ἐπειδὴ ὄνειδος ἦν τῇ Κλυταιμήστρᾳ ἐπιχαίρειν Ὀρέστῃ. 1076. Ὅτι σφίσιν ἤδη] ἡ λῆτασις πρὸς τὴν Κλυταιμήστραν. ἄγγελον ἦν (φησὶν) ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκε, κὴ ὲκ ἔστιν ὑγιῆ. 1078. Οὐκέτ' ἐξισοῦ] ὲκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ὲ φιλίᾳ διαιτώμεναι, ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας. 1080. Πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει] κινδυνεύει. ὲκ μεταφορᾶς τὰ πλοίων. μόνη δὲ αὕτη ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας. 1081. Τὸν ἀεὶ πατρὸς] λείπει ἡ φροὶ, φροὶ τὸ πατρὸς στενάχουσα. ὡς τὸ Ὁμηρικὸν, Τῶν πάντων ὲ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, Ὡς ἑνός. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸ ὃ πατρὸς μόρον στενάχουσα, ἢ τὸ ἀεὶ, εἰς τὸ ἀεὶ χρόνον.

ΣΧΟΛ.

Defer mihi miſerabilem
Vocem *hanc* ad manes Atridarum,
Gaudii prorſus vacua nuntiantem opprobria. 1075

ANTISTROPHE 1.

Quod jam illis res domeſticæ
Ægre ſe habent. neque inter liberos
Duplex diſcordia adhuc
Componitur amico convictu.
Prodita vero, *ac* ſola fluctuat 1080
Electra, perpetuo patris *necem*
Miſera gemens, ſicut
Luctu inexplebilis luſcinia,

Neque

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1073. Κατά μοι βόασον] εἰκότως εἶπε τὸ καταβόησον, ἐπεὶ ἐπὶ κατηγορίᾳ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ὁ παρὰ τῇ φήμῃ πρὸς Ἀγαμέμνονα λόγος γενήσεσθαι ἔμελλεν. 1077. Τὰ δὲ πρὸς τέκνων] δέον ἦτοι εἰπεῖν, τὰ παρὰ τῶν τέκνων οὐχ ὁμονοεῖ· ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀφῆσαν καὶ μάχλω αὐτῶν τὸν λόγον ἔτεινε, λέγων, τὰ δὲ παρὰ τῶν τέκνων Ἠλέκτρας καὶ Χρυσοθέμιδος, διπλῆ φύλοπις καὶ μάχη, σὺν ἐξισοῦται φιλοτησίᾳ καὶ φιλικῇ διαίτῃ καὶ ἀφαγωγῇ· τοῦτ' ἔστιν, ἀλλήλων διϊσάμβραι τὴν γνώμην σὺν εἰς ὁμόνοιαν πίπτουσι. διπλῆν δὲ λέγει τὴν μάχλω, ἀφὸ τοῦ καὶ τὰς ἐχούσας δύο εἶναι. 1080. Μόνα σαλεύει] τὸ σαλεύει κυρίως ἐπὶ πλοίου λέγεται, ὅτ' ἐπ' ἀγκύρας κινεῖται καὶ ἀστατεῖ. 1081. Τὸν ἀεὶ πατρὸς] θρῆνον δηλαδὴ ἢ φόνον. τὸ δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ συνάχουσα σωματεῖον.

SCHOL. INED. 1074. Ἔνερθ'] Τὸ ἔνερθε τὸ κάτωθεν δηλοῖ, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς θεὸν ἐπιῤῥημάτων. σύταῦθα δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ κάτω. L. B. 1080. Μόνα σαλεύει] Μόνη δὲ ἡ Ἠλέκτρα προδιδομένη τὸ ἀεὶ χρόνον ἕνεκα τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος, συνάχουσα ἡ ἀθλία ὥσπερ ἡ παννύχιος ἀηδών, σαλεύει καὶ κλυδωνίζεται· ἐλθοῦσα δὲ, ἤγουν ποθοῦσα καὶ θέλουσα φονεῦσαι τὴν διδύμην ἐρινὺν, τυτίσιν, τὸν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ὅτε προμηθὴς ἐστὶ τοῦ θανεῖν, ἤγουν ἕνεκα τοῦ θανάτου. ἀλλ' ἑτοίμη ἐστὶν εἰς τὸ μὴ βλέπειν, τυτίσιν, εἰς τὸ μὴ ζῆν. *Bar.* 1083. Ἀπαννύδριος] Ἤγουν, ἡ πάντοτε ὀδυρομένη Ἄνδονα τὸν υἱὸν Ἴτυν, θρηνεῖ δι' αὐτὸν ὅλης πάσης ἡμέρας καὶ νυκτός. *Bar.*

1084. Οὔτε

Οὔτέ τι τῶ θανεῖν προμηθὴς,
Τό, τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα
Διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν.
Τίς ἂν οὖ πατρὸς ὧδε βλαστοῖ;

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

"Οὐδεὶς πῶ ἀγαθῶν ζῶν κακῶς,
"Εὔκλειαν αἰχμᾷ θέλει
"Νώνυμος, ὦ παῖ, παῖ· ὥστε καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου,
Τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα
Δύο φέρειν ἑνί γε λόγῳ,
Σοφά τ' ἀρέσασα τε πατρὸς κεκλῆσῃ.

ΑΝΤΙ-

1084. Οὔτέ τι τῶ θανεῖν προμηθὴς] πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ὃ ἐστιν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας τύχης, καὶ ῥιψοκινδυνοῦσα. 1085. Τότε μὴ βλέπειν ἑτοίμα] ἑτοίμη καὶ τὸ ὄψεως στέρεσθαι· τυτέστιν, ἀποστερηθῆναι τῶν ὀμμάτων. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀποθανεῖν ἑτοίμη, καὶ ζῶσα κολάζεσθαι. καὶ τοῦτο λέγει διδύμῳ ἐρινύι. ἢ ἐπὶ τοῦ θανάτου τὰ δύο. ἑτοίμη μὴ βλέπειν αὐτὰς, ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου. ἐν τῇ αὐτῇ ἐρινύϊ γενομένη τῇ Ἀγαμέμνονι· ὁ ἐστι διπλῇ ἐρινύς. 1086. Διδύμαν] Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν. 1090 Νώνυμνος] νώνυμνος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι. Ὦ παῖ, παῖ] ὅτω καὶ σὺ, ὦ παῖ, εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυτον. 1092. Κοινὸν] δηλονοτι, καὶ κοινὸν ἐπὶ παντὸς αἰῶνος ἑαυτῆς. 1093. Καθοπλίσασα] καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν καὶ νικήσασα, οἷον τοὺς ἐχθροὺς καταγωνισαμένη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1084. Τῶ θανεῖν προμηθὴς] ἀντὶ τοῦ προμήθειαν καὶ φροντίδα ἔχουσα, ἤγουν ἡ φροντίζουσα εἰ τεθνήξεται. οἱ δὲ τοῦ μὴ θανεῖν γράφοντες, ἀμαθεῖς. 1085. Τό, τε μὴ βλέπειν] μὴ λάβοις εἰς τὸ τὸ, ἴξωθεν τὸ εἰς· ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν δυνατός εἰμι τοῦδε, ὅτω καὶ ἑτοιμός εἰμι τόδε. 1087. Τίς ἂν εὐπατρις] οἱ γράφοντες τίς ἂν οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τὸ μέτρον· διὸ περισσὸν κεῖμενον ἐξεβλήθη παρ' ἡμῖν τὸ ἄν. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν μᾶλλον ὀρθῶς ὅτωσὶ κειμένου,

1088. ζῶν

Neque de morte tantillum ſolicita ;
Quin & luce privari parata *eſt*, 1085
Poſtquam geminas perdiderit Furias.
Quis bonus prognatus ſic vivere ſuſtineat?

STROPHE 2.

"Nemo generoſus vitam agens miſeram,
"Nobilitatem turpare ſuam ſuſtinet
"Obſcurus ut fiat, O filia, filia; quare 1090
Et tu lacrymabilem
Aſſidue vitam elegiſti,
Inhoneſta ſtrenue oppugnans,
Ita ut una tantum ratione duo feras *præmia*,
Prudenſque optimaque *ſimul* filia dici. 1095

ANTI-

1088. Ζῶν κακῶς] τοῦτο αἰτία ἐστὶ τοῦ αἰχῦναι τὴν εὐκλειαν. 1090. Ὥστε κὴ σὺ] ὡστε χρὴ γράφειν ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, ἵν' ἔχῃ τὰ κῶλα ὀρθῶς. ἀλλὰ κὴ πάσχλαυτον. ἔστω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν ἐκβάλλοντες τὸ σ, ὥσπερ κὴ τὸ, εὐκλιάδων παρ' Ὁμήρῳ.

SCHOL. INED. 1087. Τίς ἂν εὔπ.] Ἤγουν, τίς ἐν ἄλλῃ εὐγενὴς, ἐβλάστησεν ἔτως, τοιαύτη, ἐγεννήθη τοιαύτη κατὰ τὴν φύσιν κὴ διάθεσιν. *Bar.* 1088. Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν] Ἤγουν, εὐγενῶν, ζῶν κακῶς, ἤγουν δυσχερῶς, θέλῃ γενέσθαι νόμιμος κὴ ἀνωνόμαστος, ὥστε αἰσχῦναι παντελῶς. ὡσπερ κὴ σὺ, ὦ παῖ, ἤγουν θύγατερ, καθοπλίσασα, κὴ καταπαλαίσασα τὸ μὴ καλὸν, ἤγουν τὸ αἰσχρὸν, προείλω διηνεκῆ αἰῶνα πάσχλαυστον κὴ πενθικόν. ἐλομένη κὴ θέλουσα ἐν ἑνὶ λόγῳ φέρῃν δύο ὀνόματα, κὴ κεκλῆσθαι κὴ ὀνομάζεσθαι παῖς ἀρίστη κὴ σοφή. *Bar.* 1089. Αἰσχύναι] Αἰσχύνω σε προσφέρων σοι τὰ εἰσκλήματα. κὴ αἰσχύνω τινὰ, ὅτε αἰσχρὰ ποιῶ ἐγώ. ὁ δὲ συμμετέχων τῶν αἰσχύνης αὐτῶν ὡς πατὴρ, ἢ υἱὸς, ἢ συγγενὴς. κὴ ἁπλῶς τοιοῦτό τι· καθὸ λέγεται συναῦξα, τὸ, εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλῃ. ἤγουν ὁ θέλῃ ἀνοίκεια τῆς εὐγενείας ποιεῖν, ὡς ἄτιμον γενέσθαι τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ κὴ ἐλαττῶσαι. L. B. 1092. Εἶλε] Ὅταν ὁ ποιήσῃς μεθ' ὑπαλλαγὴν, τὸ μὲ εἶλε ῥῆμα λαμβάνων ἀντὶ μετοχῆς, ἤγουν ἑλομένη· τὸ ὁ καθοπλίσασα μετοχὴν, ἀντὶ ῥήματος, ἤγουν καθώπλισας, ποιήσας ἂν ἀρίστω σύνταξιν ἔστω. ἔσπερ κὴ σὺ, ὦ θύγατερ, ἑλομένη κοινὸν αἰῶνα πάγκλαυστον, καθώπλισας κὴ ἐνίκησας τὸ μὴ καλόν· ὥστε κὴ φέρῃν ἐν ἑνὶ λόγῳ δύο ὀνόματα, κὴ κεκλῆσθαι παῖς ἀρίστη κὴ σοφή. *Bar.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ζώης μοι καὶ ὑπερθεν χερὶ,
Πλήτῳ τε τῷ ἐχθρῶν, ὅσον
Νῶϊ ὑπὸ χεῖρα ναίεις.
Ἐπί σ' ἐφύρηκα μοί-
ρᾳ μὴ θὴ ἐπ' ἐσθλᾷ
Βεβῶσαν· ἃ δ' μέγις' ἔβλαξε
Νόμιμα, τῷδε φερομμύαν
Ἄρισα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ,

1101. Ἃ δὲ μέγις' ἔβλαξε νόμιμα] ἃ δὲ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα ἔβλαξε, τούτων ἀποφερομμύω τὰ ἄριστα. ἢ ἐρίσᾳ, ἀμφηρίστῳ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ τοῦ Διός. ἢ ἐρίσᾳ τῇ εὐσεβείᾳ, ἣν ἄν τις ἐρίσειεν, ἀντὶ τοῦ ἀσεβήσᾳ προσφερομμύω τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα· ἀντὶ τοῦ μὴ εὐσεβείας πράττουσαν. 1103. Τᾷ Διὸς] γράφε τᾷ Ζηνός.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1102. Τῶνδε φερομμύαν] ἤγουν, φερομμύω ἢ σὺ τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ Διὸς ἄρισα καὶ κρείττονα, λέγω δὴ τὸ κήδεσθαι τοῦ πατρὸς, ἄρισα τῶνδε καὶ τούτων, ἃ μέγιστα νόμιμα ἔβλαξε παρ' ἀν-

θρώποις,

ANTISTROPHE 2.

Vivas mihi utinam ſuperior manu
Divitiiſque hoſtibus, quantum
Nunc manibus *illorum* ſubes.
Quoniam reperi te
Sorti malæ
Obviam euntem, per tuam in Jovem pietatem
Optima primaſque ferentem in iis
Quæ inter mortales florent juſtiſſima.

ORESTES

θρώποις. πάντων γὰρ τῶν νομίμων καὶ δικαίων τοῦθ' ἓν κράτιστον καὶ μέγιστον παρὰ πάντων ἀνακηρύττεται, φροντίδα ποιεῖσθαι πατρός· ὁ θεὸς ἀποδέχεται, καὶ εὐσεβὴς λογίζεται.

SCHOL. INED. 1096. Ζῴης μοι] Εἴθε ζώης μοι χερὶ, ἤγουν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει χειρῶν καὶ πλούτῳ, καθυπερθεν καὶ ὑπεράνω τῶν ἐχθρῶν, καθόσον νῦν ναίεις καὶ οἰκεῖς. ὑπὸ χεῖρα καὶ ὑπὸ πάτῳ εἰς ὀλοσύνην τῶν ἐχθρῶν· ἐπεὶ ἐφεύρηκα σὲ βιβῶσαν καὶ ζῶσαν σὸν εὐ ἐθελῇ μοίρᾳ, ἄλλως δὲ φερομένην καὶ ἔχουσαν τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ Διὸς, ἤγουν μὴ τὰ εὐσεβείας τοῦ Διὸς, τὰ νόμιμα. καὶ μᾶλλον, ἅτινα ἀπὸ τῶνδε τῶν νομίμων, ἐλάσησαν καὶ ὑπάρχουσι μέγιστα καὶ ἄριστα. *Bar.*

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ορ. Ἆρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσπεύσαμεν,
Ὀρθῶς δ' ὁδοιπορεῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
Χο. Τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
Ορ. Αἴγισθον ἔνδ' ᾤκησεν ἰσορῶ πάλαι.
Χο. Ἀλλ' εὖ γ' ἐφάνης, κἀ ὦ φέρουσα ἀζήμιος.
Ορ. Τίς ἦν ἂν ὑμῖν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
Ἡμῖν ποθεινὰ κοινόπτην παρουσίαν;
Χο. Ἥδ' εἰ τὸ λαγχανόν γε κηρύσσειν χρεών.
Ορ. Ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅπα
Φοκεῖς ματεύσασ' ἄνδρες Αἴγισθον τινές.
Ηλ. Οἴμοι τάλαιν'· ὃ δή ποθ', ἧς ἠκούσαμεν

Φήμης

1104. Ἆρ', ὦ γυναῖκες] Ὀρέστης πάρεισι σὺν τῷ Πυλάδῃ νομίζων τὰ λείψανα τῆς λογοποιημένων ὀστῶν ἑαυτοῦ. Θαυμαστὴ δὲ ἡ οἰκονομία τῆς ποιητοῦ, μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ θανάτου νομίσαι τὰ λείψανα· ἵνα εὔλογος πρόφασις γένῃ τῆς παρόδου τοῦ Ὀρέστου. καὶ παρ' αὐτὰ ὁ ἀναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους. 1107. Ἰσορῶ] γράφει μαχεύσω. 1108. Ἀζήμιος] ἀληθὴς, καὶ ἐκ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1107. Αἴγισθον ἔνδ'] τινὲς ἀμαθεῖς Αἰγίσθους γράφουσι πρὸς τὸ ᾤκησεν, οὐκ εἰδότες ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ τὸ, Σὺ δ' ἀνακύσσῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται. καὶ τὸ, Ψύλλαν ὑπόσους ἄλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. καὶ, --οἱ δ' ὑραιὸν Λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς. καὶ, Τεπίτριπλον κίναδον ἐξήρμ' ὅπου. 1110. Ποθεινὴν] ἐπόθει γὰρ Κλυταιμνήστρα καὶ τὸν Ὀρέστου νεκρὸν ἰδεῖν, μὴ μόνον ἀκοῦσαι. 1114. Οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν] ἐπιεικὴς τὸ μὴ, ὃ μόνον ἀντὶ τοῦ ὃ, ἀλλὰ καὶ ἑρατηματικὸν

ORESTES, ELECTRA, PÆDAGOGUS, CHORUS,

Iambi.

Or. NUM, O mulieres, rectaque audivimus,
Rectèque *eo*, quo volumus, ingredimur via?

Cho. Quid ſciſcitaris? cujus & cauſa venis?

Or. Ægiſthum, ubi habitet, quæro dudum.

Cho. Atqui rectè ſane *huc* venis, &, qui monſtravit, caret culpa.

Or. Quæ igitur veſtrum nunciabit intro
Me adeſſe communis rei & gratiſſimæ gratia?

Cho. Iſta; ſiquidem propinquam convenit dicere.

Or. I, mulier, dic ingreſſa
Phocenſes quoſdam viros quærere Ægiſthum.

El. Hei mihi miſeræ: num tandem illius, quam audivimus,

Famæ

τηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἆρα εὕρηται, ἀλλὰ τοῦτο καὶ τὸ ἦ, ὃ μόνον ἀρνητικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἆρα. καὶ τοῦτο μὲν πάντες· σὺ δὲ τὸ ἦ ἀρνητικὸν λέγων, ἐπῳδὴν κατ' ἐρώτησιν προάγεις, τὸ αὐτὸ ποιήσας ὥσπερ ἂν εἰ ἆρα ἦν. τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς στωμύλοις ὅπερ ἐν τοῦ ἆρα.

SCHOL. INED. 1104. Ὀρθὰ] Ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς εἰσηκούσαμεν αὐτῶν τῶν εἰπόντων ἡμῖν ὧδε τὴν οἰκίαν τοῦ Αἰγίσθου. *Bar.* 1108. Ἀζήμιος] Τὸ ἀζήμιος, καὶ ἐπὶ συμφορᾶς καὶ πάθους, ἤγουν ὁ μὴ ζημιωθείς, καὶ ὁ μὴ ζημιώσας τινά. ἐνταῦθα γοῦν ἐπὶ συμφορᾶς. L. B. 1111. Εἰ τὴν ἄγχιστον] Συγγενῆ καὶ ἀδελφὸν δηλονότι. τυτίσιν, εἰ τὸν θάνατον τοῦ συγγόνου αὐτῆς, ἴσως χρεὼν κηρύσσειν καὶ μολύνειν. *Bar.* 1113. Ματεύσω] Ματεύω, τὸ ζητῶ καὶ σκοπῶ. καὶ ματεύω ἐνταῦθα χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ τοῦ μίτρου, ὅθεν καὶ ὁ ἀνύτιρος παρὰ Ἴωσι. *Bar.*

Φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; 1115

Ορ. Οὐκ οἶδα τἀμὰ σὰ κληδόν· ἀλλά μοι γέρων
Ἔφῆτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

Ηλ. Τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχει φόβος.

Ορ. Φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
Τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν. 1120

Ηλ. Οἰ ἐγὼ τάλαινα· τῶτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.
Πέσχεον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.

Ορ. Εἴπερ τι κλαίεις τῷδ' Ὀρεστείων κακῶν,
Τόδ' ἄγγος ἴδι σῶμα τἀκείνου σέθεν.

Ηλ. Ὦ ξεῖνε, δός νυν θεῶν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε 1125
Κέκρυπται αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν·
Ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν δόμοις
Ξὺν τῇδε κλαύσω καὶ ποδύρωμαι σποδῷ.

Ορ. Δόσθ', ἥτις ἔσθ', ὑπουργοῦντες· ἡ γὰρ ὡς
Ἐν δυσμενείᾳ γ' ὧδ' ἐπαυτεῖ τόδε· 1130
Ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

Ηλ. Ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί,

Ψυχῆς

1123. Εἴπέρ τι κλαίεις] ἀξιοπίστως ἄγαν Ὀρέστης σκληρός ἐστιν, ἐχ οἷον δὴ ἄγγελον εἶναι, καὶ συναχθόμενον τοῖς ἠλυχήμοσιν ἔοθ' ὅτε. 1129. Δόσθ' ἥτις ἐστὶ] εἰκὸς αὐτοῖς ἔπεσθαί τινας. περιπαθῶς δὲ λίαν τὸ, ἥτις ἐστί.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1115. Φήμης φέροντες] ὅσπα, ὁμοῦ καὶ κληδών, ἄγγελοι θεοῦ ἐπὶ ᾧ αὐτοῦ λέγονται· φήμη δὲ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως. 1131. Ἀλλ' ἢ φίλων] ἄγαν ἢ ἀπὸ τῶν φίλων ὑσά τις αἰτεῖ ταῦτ', ἢ κατὰ γενεὰν πρὸς γένος. 1132. Ὦ φιλτάτου] ἄγαν, ὦ ὑπόλοιπον μνημεῖον τῆς ζωῆς τοῦ Ὀρέστου τοῦ φιλτάτου ἀνθρώπων παρ' ἐμοί. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1121. Οἰ ἐγὼ] σωιζήσις, ἢ κοινὴ συμπάθεια. 1132. Ὦ φιλτάτου] θρῆνος Ἠλέκτρας ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ.

SCHOL.

Famæ adfertis *huc* certa indicia?
Or. Famam tuam haud ſcio: ſed mihi ſenex
Mandavit de Oreſte Strophius *aliquid* dicere.
El. Quid autem eſt *id*, hoſpes? ut me inceſſit timor!
Or. Portantes parvas illius reliquias in exiguo
Vaſe mortui, ut vides, afferimus.
El. Heu ego miſera! illum ipſum jam certum
Præſtoque ad manum, ut videtur, dolorem
Or. Siquid ploras ob Oreſtis mala, (cerno.
Hoc vaſculum illius, ſcito, corpus tegit.
El. O hoſpes, da jam, per Deos *rogo*, ſiquidem hoc
Tegit illum vas, in manus ſumere:
Ut me ipſam, & genus pariter totum
Cum hoc lamenter & defleam cinere.
Or. Qui fertis *huic*, quæcunque ſit, date; non enim
Ut inimicum gerens animum rogat hoc,
Sed quædam ex amicis, vel ſanguine propinquis.
El. O chariſſimi monumentum hominum mihi

De

SCHOL. INED. 1119. Φέροντες κομίζομεν.] Τὸ φέρειν σὺ ταῦθα, τὸ ἁπλῶς βαστάζειν δηλοῖ. τὸ δὲ κομίζειν, τὸ ἀπεσταλμένοι ἀφικνεῖσθαι. L. B. 1123. Κακῶν] Τῶν συμβεβηκότων τῷ Ὀρέστῃ. ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου κακῶν, ἤγουν ἀφ' ὧν κακῶν ἔπαθεν ὁ Ὀρέστης. L. B. 1125. Εἴπερ] Ἤγουν, εἴπερ τόδε τὸ ἀσγεῖον κρύπτει αὐτὸν, δός μοι νῦν πρὸς θεῶν, ὅτι τε λαβοῦσα εἰς χεῖρας. L. B. 1129. Δόθ'] Δότε οἱ προσφέροντες καὶ κομίζοντες αὐτῇ τὸ ἀσγεῖον, ἢ τις καὶ ὁποία ἐστίν. ἢ ἀπὸ τοῦ φίλων, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ συγγενῶν. ὃ γὰρ ὡς ἔστα σὺ ἔχθρα ζητεῖ αὐτὸ, ἀλλ' ὡς ἔστα σὺ φιλία δηλονότι. *Bar.* 1132. Ὦ φιλτάτης] Ἐνταῦθα λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον ἡ Ἠλέκτρα, καὶ ὀδυρομένη λέγει ταῦτα. ὦ μνημεῖον καὶ ὑπόμνημα ὑπόλοιπον τῆς ψυχῆς τοῦ Ὀρέστου, τοῦ φιλτάτου ἐμοὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ εἰσδεξάμην σὲ δηλονότι, λίαν ἄκρο καὶ μακρὰν τῆς ἐλπίδων ἢ ἤλπιζον δηλονότι, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐξεπέμφθην. *Bar.*

1133. Ψυχῆς

Ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν· ὡς ἀπ' ἐλπίδων
Οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσδεξάμην.
Νῦν μὲν γὰρ ὀλέν ὄντα βασάζω χερῶν· 1135
Δόμων γέ σ', ὦ πᾶ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
Ὡς ὤφελον πάρος θνήσκειν βίου
Πρὶν ἐς ξένην σὲ γαῖαν ἐκπέμψαι χερῶν
Κλέψασα ταῖνδε, κἀνασώσασ' ἐμῆς φόνου·
Ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ, 1140
Τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
Νῦν δ' ἐκλὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς,
Κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα.
Κεἴτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
Λυτηρίοις ἐκόσμησ', εἴτε πυμφλέκτοις πυρὸς 1145
Ἀνειλόμην ὡς εἰκὸς ἄθλιον βάρος.
Ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας,
Σμικρὸς πρόσοικος ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.

Οἴμοι

1133. Ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν] λοιπὸν μνημεῖον. τοῦτο δέ φησι λαβοῦσα τὴν τεύχους. ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει, λαβοῦσαν καὶ βασάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεται. 1134. Οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον] Ὁμηρικῶς, Ζωὸν μέν σ' ἔλιπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα. 1143. Σῆς κασιγνήτης δίχα] οἷον τῆς μόνης σου κηδομένης. ὅλα ἢ ἐπιτέτα) τῷ πάθει διὰ τὸ παρεῖναι τὸν Ὀρέστην. ὡς καὶ Πηνελόπην παρόντα Ὀδυσσέα θρηνεῖ παρ' Ὁμήρῳ. ἐν οἷς φησι, Σὸν ἄνδρα παρήμενον. εὐθέως δὲ δίκαιον δηλοῦσι, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐστιν, ἢ ἐν τῷ λόγῳ. ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν Ὀρέστης, ἀποφυρομένην γνώσεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1133. Ὡς ἀπ' ἐλπίδων] οὕτως ἀπ' ἐλπίδων εἰσεδεξάμην σὲ, δηλονότι ὡς ἐκείνων ὧνπερ ἐξέπεμπον· ἀλλὰ κακῶν ἐκεῖναι μὲν γὰρ καλαὶ ἦσαν καὶ σωτηρίαν ἐμοὶ ἔχουσαι· αὗται δὲ (λέγω γὰρ ὡς ὁ ἄγγελος ἀπέβαλεν, ὡς μετ' ὀλίγον ἂν σε νεκρὸν δεξαίμην) καθάπαξ ἀπόλεσάν με. δίον δ' εἰπεῖν αἴσπερ ἐξέπεμπον, πρὸς τὸ ἐλπίδων ἔτρεψεν.

1134. Εἰσι-

De anima Oreſtis reliquum: quam ſpe modo
Te diſpari recipio, quam *hinc* emiſeram.
Nunc enim te nullum geſto manibus;
Domo te vero, puer, ſplendidum emiſi ego.
O utinam prius *mihi* defeciſſet vita,
Quam te in terram peregrinam emiſiſſem, manibus
Furata hiſce, & ſervaſſem à cæde:
Ut illa ipſa die defunctus, jaceres
Paterni tumuli communem ſortitus partem.
Nunc autem procul domo in peregrina terra exul,
Male periiſti, à tua procul ſorore.
Neque in meis manibus miſera ego
Lavacris *te* ornavi, neque voracis ignis
Suſtuli, ut decuit, infelix onus.
Sed peregrinis manibus curatus miſer
Parvum advenis pondus in parva urna.

O

1134. Εἰσιδέξαμαι] δέχομαι ἁπλῶς τ' ἐρχόμενον εἰς ἐμέ· εἰσδέχομαι δ' ἐπὶ οἰκίας, καὶ λιμένος, ἢ τοιούτου τινός, ἃ δὴ καὶ λαμβάνω λέγει). λέγει) δ' τὸ λαμβάνω, ποτὲ μὲν, ὅταν ἀπὸ σοῦ ἄκοντος τι λάβω· ποτὲ δ' ὅταν ἑκόντος σοῦ λάβω. 1138. Πρὶν ἐς ξένιά σε] πρὸ δ' ἐκπέμψαι σὲ εἰς ξένια γῆν, ἤγαγον ἀσφαλείαν, καὶ σῶσαι, ἤγαγον φυλάξαι, καὶ ῥυσασθαί σε ἀπὸ δ' φόνου, ὤφελον θανεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ δ' ὅπως θανὼν εἶσθα, ἀπατώμενοι, ὤφελες γράφουσι, καὶ κλείψασαν, τὸ ἐκλιπεῖν βίον πρὸς τ' Ὀρέστου νοοῦντες. τὸ δ' ἐ τοιοῦτον, ἀλλὰ λέγει ἡ Ἠλέκτρα, εἶθ' ὤφελον πρόσθεν θανεῖν, ἢ εἰς ἀσφάλειαν ἐκπέμψαι σὲ γῆν. εἰ γὰρ ἐγὼ πρότερον ἐτεθνήκειν, ἐθέλοις ἄν σε τ' Κλυταιμνήστρας ἐξελεῖν χέρα· ὥστε ἀπόλωλας ἂν ἐξ ἐκείνου τότε ὥσπερ ὁ πατὴρ, καὶ σωτάφης αὐτᾶς. 1148. Σμικρὸς προσήκεις] ἐνταῦθα ἀντὶ δ' προσέχει, ἐπεὶ καὶ τὸ προσήκει ἀντὶ δ' πρέπει, τοῦτο λέγει ὡς πρὸς τὸ πράγματι τῷδ' ἥκει καὶ ἔοικε), τοῦτ' ἔστι, συμβαίνει καὶ ὁμοῦ γίνεται, ὥστε τὸ συμβαῖνόν τινι, πρέπει καὶ ἁρμόζει ἐκείνῳ, καὶ λέγεται τοῦτο συμβαίνει.

SCHOL. INED. 1135. Νῦν μὲν γὰρ ἀθλίαν ὄντα] Ἤγουν νεκρὸν καὶ ἄψυχον, καὶ σκιὰν, οὐ βαστάζω χεροῖν. Ὦ παῖ, ἐγὼ κλείψασά σε χερ-

οῖν

Οἴμοι πάλαινα, τ' ἐμῆς πάλαι τροφῆς
Ἀνωφελήτου, τίν' ἐγὼ δάμ' ἀμφὶ σοὶ
Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. ἔστι γάρ ποτε
Μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
Οὔθ' οἱ κατ' οἶκον πᾶσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός.
Ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ πεφυσιωμένου ἀεί.
Νῦν δ' ὀκλέλοιπε ταῦτ' ὀν ἡμέρᾳ μιᾷ
Θανόντα σὺν σοί. πάντα γὰρ σύναρπάσας,
Θύελλ' ὅπως, βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
Τέθνηκ' ἐγώ σοι· φρᾶδος αὐτὸς εἶ θανών.
Γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεταί δ' ὑφ' ἡδονῆς
Μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
Φήμας λάθρα πρᾶπεμπτος ὡς φανεμθῶ.
Τιμωρὸς αὐτός· ἀλλὰ τῆδ' ὁ δυσμενὴς
Δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο·
Ὅς σ' ὧδέ μοι πρᾶπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
Μορφῆς, σποδόν τε κἀσκιὰν ἀνωφελῆ.
Οἴμοι, οἴμοι.
Ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ, φεῦ.

Ὦ

ροῖν ταῖνδε, κἀνασώσασα λάθρᾳ σ' φόνου, ἐξέπεμψα λαμπρὸν ὀπὶ τῶν δόμων. ἀλλ' εἶδε ὄφελες συλιπεῖν πάροιθεν τὴν ζωὴν, πρὸ σ' σπίμψαί σε ἐς ξένην γαῖαν· ὅπως θανὼν ἔκυρσο τῆς τότε ἡμέρας, εἰληχὼς μέρος σ' πατρικῆς τύμβου. *Bar.*

1151. Οὔτε γάρ ποτε] ὁ γὰρ φησὶ) τῆς μητρὸς ποτὲ, ἢ κἀμοῦ μᾶλλον· ἵνα ἐπὶ σ' ἦθα λέγεσθαι μᾶλλον. σὺν ἦθα τῆς μητρὸς, ἀλλὰ μᾶλλον κἀμοῦ. οἷον, ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμελον μήτηρ, ἤπερ ἡ Κλυταιμνήστρα. τὸ γὰρ φίλος, ἀντὶ σ' ὄφελος. Ἄλλως. σὺν ἧς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ἢ ἐμοῦ· ἀντὶ

O miſera ego! O inutilia quondam mea
Alimenta, quæ ego ſæpius tibi
Dulci labore præbui: neque enim unquam
Matri tu eras magis quam mihi charus,
Neque domeſtici erant, ſed ego nutrix;
Ego tua ſoror *te* ſemper alloquebar.
Jam vero defecerunt hæc una die
Extincta tecum: omnia enim ſimul rapuiſti,
Velut procella diſcedens. periit pater,
Ego *quoque* tibi ſum mortua: *tuque* ipſe nullus es mortuus.
Rident autem inimici: inſanitque præ gaudio
Mater non mater, de qua tu mihi ſæpe
Nuncios clam miſiſti, quod venturus fores
Ipſe vindex. at hoc infelix
Fortuna tuaque & mea prorſus abſtulit,
Quæ te mihi ſic remiſit, pro chariſſima
Forma, cineremque & umbram inutilem.
Hei mihi miſeræ!
O corpus miſerandum! Heu, Heu!

O

ἀντὶ ϛ, ὁ τῇ μητρὶ προσέκειτο μᾶλλον. ἄμφω δὲ τὸ ἕτερον, ἀφ' τὴν ἡλικίαν ϛ Ὀρέϛᾳ, ἐφ' ᾗ τὸ φίλον εἶναι αὐτὸν, ϗ ἀκριβῶ τινὰ τότε, οὐκ ἐνεχώρῃ. μικρὸς γὰρ ἦν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1150. Ἀνωφελήτῳ] ματαίας. ἐπ' ὠδιμιᾷ γὰρ ὠφελείᾳ ταύτῃ ἐποίησα· ἦγον, ὠδιμιᾶς ὠφελείας ἀπήλαυσα παρ' αὐτῆς. 1160. Ἧς ἐμοὶ] τὸ ἧς πρὸς τὸ τιμωρὸς σωαπτέον· ϗ μὴ τὸ ὡδὲ λαβόντες ἔξωθεν, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν.

SCHOL. INED. 1149. Τροφῆς] Ἢ, ἕνεκα τῆς ἐμῆς τροφῆς, ἣν ἔτρεφον σὲ ἐγὼ πάλαι. τῶτες, πρὸ μακρᾶ. L. B. 1152. Φίλ⊖] φίλ⊖ λέγει τὶς τινὸς, ἢ ὅτι φιλεῖ αὐτὸν, καθὸ λέγει συναῦθα, ἢ ὅτι φιλεῖται ὑπ' αὐτῆ. ϗ ἀμφότερα δηλοῖ ἡ λέξις. ὡς ἐν τούτοις· μὴ πλαίσῃς, φίλ⊖ εἶ ϑνητοῖς. φίλ⊖ εἶ μακάρεσιν· ἂν πλαίσῃς, ὠθεῖς ἔτι σοὶ φίλ⊖. ἦγον ὠθεῖς ἔτι φιλίως ἀφίκει πρός σε. L. B.

* Y 1177. Θνητῶ

Ὦ δεινοτάτας, οἴμοι, οἴμοι,
Πεμφθεὶς κελεύθους φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας.
Ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον, κάρα.
Τοιγάρ, σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τάδε ςέγος,
Τλὼ μηδέν, εἰς τὸ μηδέν, ὡς σιὼ σοὶ κάτω
Ναίω τολοιπόν. κ᾽ γὰρ ἡνίκ᾽ ἦθ᾽ ἄνω,
Ξυὼ τοὶ μετεῖχον τῆσδ᾽ ἴσον. κ᾽ νυῦ πολῦ
Τὰ σᾶ ἐπαινέσα μὴ πολείπεσ τάφυ.
Τὰς γὰρ θανόντας ἐχ ὁρῶ λυπεμένους.

Χο. Θνητὰ πέφυκας πατρὸς, Ἠλέκ᾽ρα, φρονῶ·
Θνητὸς δ᾽ Ὀρέςης· ὥςε μὴ λίαν ςένε.
Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλε᾽ παθεῖν.

Ορ. Φεῦ, φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχάνων
Ἔλθω; κρατεῖν γὰρ ἐκέτι γλώσσης ἀδύνω.

Ηλ.

1177. Θνητὰ πέφυκας πατρὸς Ἠλέκ᾽ρα, φρονῶ] πιθανῶς πρόσκειται τὸ ὄνομα τ᾽ Ἠλέκ᾽ρας, ἵνα μάθῃ Ὀρέςης, ὃ γὰρ μόνη ἦν αὐτῷ ἀδελφὴ, τοῖς δὲ κοινοῖς βοηθήμασι χρῆ᾽ ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ. 1180. Φεῦ, φεῦ. τί λέξω] ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τ᾽ Ὀρέςῃ. διεφθάρη γὰρ τὸ συνεκδικοῦν τ᾽ ὑποθέσεως, σιωπῶντος αὐτᾶ. 1181. Γλώσσης] γράφε᾽ γνώμης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1168. Ὦ δεινοτάτας] τινὲς δ᾽ διωάμβους σωτάξαι τὴν γενικὴν, δεινοτάτας κελεύθους φατὶν, ὃς αὐτὸς ἐάσας, οὕτω νοῆ ὡς κεῖται, εἰ κ᾽ λεπτὸν ὂν ὑπεφύγε᾽ τ᾽ νᾶα, ὦ φίλτατε, λίαν ἀπώλισάς με, πεμφθεὶς δεινοτάτης κελεύθου, τοῦτ᾽ ἔςι τὸ πεμφθῆναί σε κακὴ κέλευθον, κ᾽ λύπας κ᾽ ὀδυρμοὺς ἐμοὶ ἀφ᾽ τ᾽ σὸν προξενήσασα θάνατον. νοῆ δὲ τὸ πεμφθεὶς διπλῶν, ἢ ἀπὸ τ᾽ Φωκίδ᾽ πρὸς τὴν οἰκίαν πεμφθεὶς νεκρὸς, ἢ ἀπὸ τ᾽ οἰκίας πρὸς τὴν Φωκίδα ὑπ᾽ Ἠλέκ᾽ρας πεμφθείς. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1176. Τὰς γὰρ θανόντας] γνωμικὸν. 1180. Φεῦ, φεῦ] ἀναγνωρισμὸς Ὀρέςου κ᾽ Ἠλέκ᾽ρας.

SCHOL. INED. 1169. Ὦ δεινοτάτας] Ἤγαν, ὦ φίλτατε, ὁ πεμφθεὶς χαλεπωτάτας ὁδοὺς, ἤγαν χαλεπωτάτην ὁδὸν· ταύτην λέγω, ἣν ἐπέμφθη νεκρός. L. B. 1170. Ὦ κασίγν. κάρα] Ἤγαν, ἀδελφικὰν κάρα. εἰρωνικῶς, ἀντὶ ὦ, ὦ ἀδελφέ. κ᾽ τὸ ἀλγεῖν τόδε τὸ σὸν, ἤγαν, σὺ ὦ εἰ

O acerbiſſimas (hei mihi, hei mihi)
Miſſus vias chariſſime, quam me perdidiſti!
Perdidiſti profecto, O germanum caput.
Quare tu me ſuſcipe in hoc tuum vaſculum,
Me quæ nulla ſum, ad id quod nihil eſt, ut tecum apud inferos
Habitem poſthac; etenim quando apud ſuperos eras,
Tecum fruebar pari ſorte. *quare* & nunc cupio
Mortua tuo non privari tumulo.
"Mortuos enim dolore conflictari non video.
Cho. Mortali nata es patre, Electra; ſapias *igitur*:
Mortalis & Oreſtes: ideo ne nimium gemas. (eſt.
"Omnibus enim nobis hoc ex debito ferendum
Or. Heu, Heu, quid dicam? quo nulla ſupprimendos arte ſermones
Dirigam? imperare enim non amplius linguæ valeo.

El.

εἶ σύ. L. B. 1173. Τὸ λοιπὸν] Κατὰ τὸ ἐπίλοιπον δὲ χρόνε, ἤγεν τὸ ἔμπροσθεν. L. B. 1177. Θνητῆ πέφ.] Ὦ Ἠλέκτρα, φρονῶ καὶ γίνωσκε, ὅτι γίνημα πέφυκας δὲ πατρός. θνητὸς ἦν καὶ ὁ Ὀρέστης κατὰ φύσιν, ὥστε μὴ στέ λίαν. πᾶσι γὰρ ἡμῖν τοῦτο ὀφείλεται· ἤγεν τὸ ἀπθανεῖν χρεωστεῖται παθεῖν. σύναπλε τὸ ὀφείλεται μὲν δὲ παθεῖν, ἵνα ᾖ, πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται παθεῖν τοῦτο τὸ ἀπθανεῖν. *Bar.* 1180. Φεῦ] Ὦ φεῦ, τί εἶπω, καὶ σὺ ποίῳ μέρει τοῦ λόγου τῆς δυσδυρήτου ἔλθε. διότι δαιμόνως δύναμαί κρυπτόφ τὸ ἐμὸν γλῶσσης. ἀλλὰ βέλομαι ἐρωτῆσαι καὶ λαλῆσαι δηλονότι. πρὸς τί μὲν ἀφορῶν ἤλγησας, καὶ πρὸς τί ἀφορῶν, τοῦτο λέγων ὑπάρχεις. τὸ εἶπον, καὶ τὸ εὑρεῖς, ἀντὶ δὲ εἶπας λαιμοδάσεται. τὸ τί δὲ ἔχεις ἄλγος, δύναται μὲν λέγεσθαι καὶ ὑπὸ τῆς Ἠλέκτρας, ἀλλὰ μᾶλλον πρέπει ταῦτα εἰρῆσθαι τῷ χορῷ, ἵνα μὴ ἡ Ἠλέκτρα εἴπῃ ἐφ' ἑαυτῆς εἴδως. Ἴσιον ὅτι ὁ μὲν παιδαγωγὸς, ὁ σὺν σχήματι ἀγγέλου ἐλθὼν σὺν τοῖς παλατίοις πρότερον, σαφῶς τὴν Κλυταιμνήστραν ἐγνώρισεν. ὁ γὰρ ἦν κεκακωμένη τὸ σῶμα. ὁ δὲ Ὀρέστης ὁ γνωρίζει τὴν Ἠλέκτραν, ἀφὰ τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ ἄγαν ταλαιπωρίας, τοῦ τε στεναγμῶν καὶ τῆς λύπης. *Bar.* Ποῖ λόγων] Ἤγεν, ἐπὶ τὶ τῶν ἀμηχάνων λόγων ἔλθω, ἀντὶ δὲ τῶν ἀμηχανήτων. τῶν ἀπόρων. ἐπορῶ ποῖον λόγον ἵνα εἶπω. L. B.

Ηλ. Τί δ' ἔχεις ἄλγος; πρὸς τί τῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
Ορ. Ἦ σὺν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;
Ηλ. Τόδ' ἔς' ἐκεῖνο, κἀμάλ' ἀθλίως ἔχον.
Ορ. Οἴμοι παλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.
Ηλ. Τί δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ γένεις τάδε;
Ορ. Ὦ σῶμ' ἀπίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
Ηλ. Οὔτοι ποτ' ἄλλῳ ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
Ορ. Φεῦ τ' ἀνύμφε δυσμόρε τε σῆς τροφῆς.
Ηλ. Τί δή ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ὀπισκοπῶν γένῃς;
Ορ. Ὡς δὴ ἄρ' ἦδεν τῷδ' ἐμῷ ἓδὲν κακῶν.
Ηλ. Ἐν τῷ δ' ἔγνως τῦτο τῷδ' εἰρημένων;
Ορ. Ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.
Ηλ. Καὶ μὴν ὁρᾷς γε πᾶσα τῷδ' ἐμῷ κακῶν.
Ορ. Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδέ τ' ἐχθίω βλέπῃν;
Ηλ. Ὅθ' ἕνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σώτερος.
Ορ. Τοῖς τῦ; πόθεν τῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
Ηλ. Τοῖς πατρός, εἶτα τοῖσδε δολόω βίᾳ.

Ορ.

1184. Τὸ δ' ἔς' ἐκεῖνο] τῦτο δύναμαι μὲν κἀγὼ ἡ Ἠλέκτρα λέγειν· εὐπρεπέστερον δὲ τῷ χορῷ πρέπειν, ἵνα μὴ πρὸς ἑαυτῆς εἰδὼς εἴπῃ τι. θαυμασίως δὲ τὴν μὲν Κλυταιμνήστραν ἀπὸ τῦ λαμπροῦ χρήματος ὁ ἀγγελος ἐγνώρισεν· ἥτις ἡ γινώσκειν τὴν Ἠλέκτραν, ἀφ' τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα. 1190. Ὧδ' ἐπισκοπῶν γένῃς] ἀντὶ τῦ, ἀμφ' ἐμοὶ καθορῶν γενάζῃς. 1192. Ἐν τῷ δ' ἔγνως] ἐν τίνι, ἢ ἀφ' τί; ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ τῦτον σωθῆναι τὸν λόγον; 1199. Τῇδε] εἰς τῦτο.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1191. Ὡς ἄρ' ἦδεν] τινὲς φασι τὸ ὡς ἀντὶ τῦ ὅτι, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ ἄνω τὸ Ἠλέκτρας λόγον. ἄλλοι δέ φασι κομμάτικον τὸ ὡς, ἀντὶ τῦ ὄντως νοῦντες· ὃ καὶ κρεῖττον. 1196. Ὅθ' ἕνεκ' εἰμὶ] τῦτ' ἔστιν ἐχθροί, ὅτι εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σώτροφος, ἤγουν σωζόμενος ὑπ'

SCHOL.

El. Quid tibi dolet? at quid *reſpiciens* hæc dicis?
Or. Tuane *eſt* illa inclyta Electræ forma?
El. Illa ipſa eſt, & miſere admodum habita.
Or. Heu infelicem oppido hanc calamitatem.
El. Quanam, quæſo, de cauſa propter me iſta gemis?
Or. O corpus indigne atque impie deformatum.
El. Non aliam ſane dudum quam me deploras, hoſpes.
Or. Heu tuam innuptam & infelicem vitam!
El. Quidnam ita me, hoſpes, intuens gemis?
Or. Quam nil meorum adeo noveram malorum!
El. Quibus ex dictis meis noviſti ea?
Or. Videns te inſignite multis preſſam doloribus.
El. Atqui pauca ſane vides meorum malorum.
Or. Et qui fiat, ut quis acerbiora etiam his cernat?
El. Quia cum interfectoribus cohabitare cogor.
Or. Cujus interfectoribus? quid hoc eſt mali, quod indicas?
El. Patris nempe: deinde & his per vim inſervire cogor.

Or.

SCHOL. INED. 1183. Ἦ σὸν] ἆρα σῦ τ' Ἠλέκ]τρας, ἐς]ὶ τόδε τὸ κλεινὸν, ἦγεν, τὸ ἔνδοξον εἶδ⟨ος⟩, σεμφρασικῶς, ἀντὶ ℱ, ἆρα σὸ εἶ ἡ ἔνδοξ⟨ος⟩ Ἠλέκ]τρα. L. B. 1186. Στένῃς τάδε] Στενάζῃς τᾶτας τὰς συναγμὰς. L. B. 1188. Δυσφημεῖς] Ἐλεεινολογῇ. χειτλιάζῃς. L. B. 1192. Ἐν τῷ] Ἦγεν, ἐν τίνι λόγῳ, ἀφ' ὧν λόγων εἶπον ἐγὼ, δίεγνως τᾶτο τὸ σὸν κακόν; *Bar.* 1193. Ἐμπρέπουσαι] Διαπρέπῃ ἀντὶ ℱ λάμπῃ, ἐμπρέπῃ ἢ τίς τινὶ, ἀντὶ ℱ, σεμφανὴς ἐς]ιν ἐν ἐκείνῳ. L. B. 1194 Παῦρα] Ἀπὸ ℱ παύω, παύσω, γίνεται παῦρον, ἦγεν τὸ ὀλίγον. πᾶν γὰρ ὀλίγον ταχέως ἐς]ὶ παυόμενον. *Bar.* 1195. Καὶ πῶς] Ἡ σύνταξις ἥτως. κ᾽ πῶς γένοιτο βλέπῃ ἐμὲ ἄλλα ἐχθίονα τᾶτων τ᾽ κακῶν; ἦγεν σὺ ἔ]ι δυνατὸν, ἐμὲ βλέψῃ ἄλλα χείρονα τᾶτων τ᾽ κακῶν. *Bar.* 1196. Ὃς ὄνεκ'] Ἐπῄδὴ εἶπεν ὅτι εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφ⟨ος⟩ ἀορίσως, κ᾽ σὺκ εἰρηκεν ὁρισμένως τοῖς τίν⟨ας⟩ πεφονευμένε φονεῦσι, ἀφ᾽ τᾶτο ὁ Ὀρέσης ὢν δευτέρου ἐρωτᾷ αὐτὴν λέγων, τοῖς ℱ, *Bar.*

1200. Μητρὶ

Ορ. Τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆνδε πρεσβεύειν βροτῶν;
Ηλ. Μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' ὁμὸν ἐξισοῖ.
Ορ. Τί δρῶσα; πότερα χερσὶν, ἢ λόμῃ βίᾳ;
Ηλ. Καὶ χερσὶ, κἀν λύμαισι, κἀν πᾶσιν κακοῖς.
Ορ. Οὐδ' ἐ παρήξων, εἴ τ' ὁ κωλύσων πάρα;
Ηλ. Οὐ δῆθ'· ὃς ἦν γάρ μοι, σὺ πρὸ ἔθηκας σαυτόν.
Ορ. Ὤ δύστηνε μ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτίρω πάλαι.
Ηλ. Μόνῳ βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ.
Ορ. Μόνῳ γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.
Ηλ. Οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
Ορ. Ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
Ηλ. Ἀλλ' ἔστιν εὔνουν· ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
Ορ. Μέθες τόδ' ἄγκυρ νυν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
Ηλ. Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
Ορ. Πείθου λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
Ηλ. Μὴ, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
Ορ. Οὔ φημ' ἐάσειν.
Ηλ. Ὤ τάλαν' ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

Ορ.

1200. Μητρὶ δ' ὁμὸν ἐξισοῖ] οὐκ ἴσα πράττει τῇ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1216. Ὤ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν] τὸ σέθεν πρὸς τὸ, ὦ τάλαινα, ἔξωθεν λαμβανόμενον ἢ ἁπλᾶ. τὸ ἧς, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. ὥσπερ ἑρμηνεία εἰσὶ τὰ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν.

SCHOL. INED. 1200. Μήτηρ καλεῖται] Ἡ Κλυταιμνήστρα, μήτηρ τάχα ὀνομάζεται. μήτηρ καλεῖ), ἥτις ἀναγκάζει ἐμέ· ὅμως, ὡδαμῶς ὁμοιοῦται μητρί, ἢ μητρὶ δὲ ὡδαμῶς ἐξισοῖ ἑαυτήν. Bar. Οὐδὲν ἐξισοῖ] Κατ' ὀδὲν ἐξισοῖ ἑαυτὴν μητρί. ἤγουν, κατ' ὀδὲν ἐξισοῦται, κατ' ὀδὲν

Or. Quænam te neceſſitas huc impellit mortalium?
El. Mater vocatur, nihil autem ſimile matri habet.
Or. Quid agendo? utrum manibus *cogit*, an fœdo victu?
El. Et manibus, & fœdo victu, & omnibus malis.
Or. Neque qui opem ferat, neque qui prohibeat adeſt?
El. Nemo ſane: qui enim mihi ſupererat, tu *mihi* protuliſti *jam* cinerem.
Or. O infelicem! ut te intuens dudum miſeror!
El. Solus mortalium es (*hoc* ſcito) qui *mei* unquam miſertus.
Or. Solus enim advenio tuis dolens malis.
El. An nobis cognatus alicunde venis obſecro?
Or. Dicerem ego *tibi*, ſi benevolæ hæ forent.
El. At ſunt benevolæ: fidis proinde dixeris.
Or. Omitte hoc vaſculum, ut omnia cognoſcas.
El. Ne quæſo per Deos hoc mihi facias, hoſpes.
Or. Pare *mihi* dicenti, & neutiquam peccabis.
El. Ne, per mentum tuum, ne auferas chariſſima.
Or. Non, inquam, ſino.
El. O miſeram me cauſa tui
Oreſtes, ſi *hoc* ſepulchro privabor tuo.

Or.

ὧδι ὁμοιοῦται μητρί. L. B. 1201. Χερσὶν] Κακώσει χέρων, ἢ κακοπαθείᾳ φθείρουσι τὴν ζωήν. ἢ ἀλλ' κακοπαθείας φθείρουσης τὴν ζωήν. L. B. 1206. Νῦν ἴσθ'] Νῦν γίνωσκε, ὅτι σὺ μόνος ὑπάρχεις ἀπὸ τῶν βροτῶν, οἰκτιζόμενος ἐμέ. *Bar.* 1212. Μὴ δῆτα] Ὦ ξένε πρὸς θεῶν, μὴ δῆτα ἡγήσῃ τοῦτο πρὸς ἐμέ. ἤγουν εἰς ἐμέ. τοιοῦτον, μὴ ἕλῃς σὺ τῶν χέρων μου τὸ ἄγγος. *Bar.* 1213. Μὴ 'ξέλῃ] Ἐξείλετο ἀντὶ τοῦ ἐρρύσατο. ἀφείλετο ἤ, ἀντὶ τοῦ ἐστέρησεν. L. B. 1215. Οὐ φημὶ ἐάσειν] Οὐ μεταπίσομαι ἐάσειν σε κρατεῖν σου τοῦ τῆς λήψεως ἄγγους. *Bar.*

1218. Πρὸς

Ορ. Εὔφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ ὰ ξένεις.
Ηλ. Πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν ὰ δίκῃ ξένω;
Ορ. Οὔ σοι πρόσηκει τῷδε προσφωνεῖν φάτιν.
Ηλ. Οὕτως ἄτιμός εἰμι τῶ πεφυκότος;
Ορ. Ἄτιμος ἀλλενὸς σύ· τοῦτο δ' ὐχὶ σόν.
Ηλ. Εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαζάζω τόδε.
Ορ. Ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
Ηλ. Πῦ δ' ἐς' ἐκείνου τοῦ παλαιπώρου πάφος;
Ορ. Οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστι τάφος.
Ηλ. Πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
Ορ. Ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω·
Ηλ. Ἡ ζῇ γὰρ ἀνήρ;
Ορ. Εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
Ηλ. Ἡ γὰρ σὺ κεῖνος;
Ορ. Τῷδε προσβλέψασά μου
Σφραγῖδα πατρὸς, ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.

Ηλ.

1218. Πρὸς δίκης γὰρ] ἡ πρὸς ἀντὶ τοῦ μετά. 1221. Οὕτως ἄτιμός εἰμι ὥστε μήτε ὀνομάζειν αὐτὸν, δηλονότι. 1222. Τοῦτο δ' ὐχὶ σόν] ὐ σοι προσῆκον. 1224. Ἠσκημένον] κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ, τὰ κατασκευάσματα. 1233. Σφραγῖδα πατρὸς] τὸ δακτύλιον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1224. Πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον] ὅτι τέθνηκεν ὁ Ὀρέστης ὐ μόνον ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ λογῳ· ἔργῳ μὲν, ὅτι τὸ ἀγγεῖον τὴν αὐτοῦ φέρει κόνιν· λόγῳ δ', ὅτι ἐν Δελφοῖς ἀγωνιζόμενον τέθνηκε. σύνταξε δ' ὕστως, ἀλλὰ ὐ τὸ Ὀρέστου σῶμ' ἐστὶ τόδ', ὡς σὺ φῄς. πλὴν εἰ μὴ κὲ ἠσκημένον ἐν λόγῳ, ὐ μόνον ἔργῳ, δηλονότι. 1227. Πῶς εἶπας] τὰ δύο κῶλα ἀντὶ ἑνός. 1233. Σφραγῖδα πατρὸς] τὸ ἐξ ἐλέφαντος ὦμον, ὃν οἱ ἐκ Πέλοπος καταγόμενοι εἶχον. ἕτεροι δὲ φασι τὸ σφραγῖδα ἀντὶ τοῦ δακτύλιον. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1226. Τοῦ γὰρ ζῶντος] γναμικὸν.

SCHOL.

Or. Bona verba, quæſo, non enim recte gemis.
El. Quidni? ob mortuum fratrem non recte gemo?
Or. Non tibi convenit hæc verba fari.
El. Adeone indigna ſum *fratre* mortuo?
Or. Indigna nequaquam tu: ſed hoc non *eſt* tuum.
El. *Eſt:* ſiquidem jam Oreſtis hoc porto corpus.
Or. At non Oreſtis *portas*, niſi verbis modo ornatum.
El. Ubi ergo eſt illius miſeri ſepulchrum?
Or. Nullibi eſt: "viventis enim nullum eſt ſepulchrum.
El. Quomodo locutus es, adoleſcens?
Or. Nihil falſi *ineſt iis*, quæ dico.
El. An itaque vivit homo?
Or. Siquidem ego ſane vivo.
El. Num tu ille es?
Or. Hoc intuita mei
Sigillum patris, vera dicam necne diſce.

El.

SCHOL. INED. 1218. Πρὸς δίκης] Ἀντὶ τ, μὴ δικαιοσύνης. *Bar.* 1220. Τήνδε φάτιν] Ἀντὶ τ, τ λόγον. L. B. 1221. Οὕτως ἄτιμον] Ἤγουν, ὅτως ὑπάρχω ἀναξία τ τεθνηκότος σκεῦνε μου ἀδελφὸν Ὀρέστου, ὥστε μηδὲ προσήκειν σοι σέβειν αὐτόν. *Bar.* 1222. Ἄτιμον] Ἤγουν, ἀδέκως ἀγαθὸν σὺ ὑπάρχεις ἀναξία. τοῦτο ἢ τὸ ἀγγεῖον, ὐχὶ σὸν ἐστιν, ἀλλ' ἐμὸν δηλονότι. Πῶς σὸν ἔστιν ἐμὸν, εἴπερ γε βασάζω τόδε τὸ σῶμα τ Ὀρέστου. ἤγουν, εἴπερ γε τόδε, ὃ βασάζω, ἐστὶ τὸ σῶμα τ Ὀρέστου. *Bar.* 1225. Τάφος] Ἤγουν τὸ ἀγγεῖον, ὃ περιέχει τὰ λείψανα τ Ὀρέστου· τάφος γίνεται ἀπὸ τ τητῶ, ὃ δηλοῖ τὸ στερίσκω, καὶ τ φῶς. ἤγουν ὁ τόπος ὁ ἐστερημένος φωτός, τουτέστιν σκοτεινός. ἢ ἔνθα οἱ στερηθέντες τ φωτὸς κεῖνται). ἢ ἀπὸ τ τύφω, ὃ δηλοῖ τὸ καίω· ὅτι οἱ παλαιοὶ ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν θυσιαστηρίῳ, κατέκαιον τὰ τ τεθνεώτων σώματα, καὶ τὸ περιλιφθὲν, κατεχώννυον. *Bar.* 1232. Τήνδε προσβλ.] Δείξας ὁ Ὀρέστης ἑαυτὸν, φησὶ ταῦτα. προσβλέψασα, ἤγουν βλέψασα καὶ ἰδοῦσα, ταύτην μου τὴν σφραγῖδα, ἤγουν τ χαρακτῆρα τ προσώπου καὶ τ λοιποῦ σώματος, τ κατὰ πάντα ὅμοιον τῷ ἐμῷ πατρὶ Ἀγαμέμνονι, ἔκμαθε, ἤγουν κατανόησον, εἰ τὰ σαφῆ λέγω. *Bar.* L. B.

Ηλ. Ὦ φίλτατον φῶς.

Ορ. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ.

Ηλ. Ὦ φθέγμ' ἀφίκω;

Ορ. Μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

Ηλ. Ἔχω σὲ χερσίν?

Ορ. Ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.

Ηλ. Ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίπδες,
Ὁρᾶτ' Ὀρέστου τόνδε μηχαναῖσι μὴ
Θανόντα, νῷ ᾗ μηχαναῖς σεσωσμένον;

Χο. Ὁρῶμέν, ὦ παῖ, καὶπὶ συμφοραῖσί μοι
Γεγηδὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Ηλ. Ἰὼ γοναί, γοναὶ σα-
μάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
Ἐμόλετ' ἀρτίως.
Ἐφύρετ', ἤλυθετ', εἰδέθ' ἃς ἐχρῄζετε.

ΣΥΣΤΗΜΑ

1236. Ὦ φθέγμ' ἀφίκω] λείπ. φίλτατον. 1245. Γοναὶ σωμάτων] ἀντὶ τῆς ἑνικῆς, γονὴ σώματος ἐμοὶ φιλτάτης, τῆς Ἀγαμέμνονος. 1248. Εἰδέθ' ἃς ἐχρῄζετε] ἀντὶ τῆς ἐμέ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1243. Καὶπὶ συμφοραῖσί μοι] συμφορὰ δ' μόνον ἐπὶ δυσχερίας, ἀλλὰ κ) ἐπὶ σωτελεύτου ἁπλῶς λαμβάνεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. Ἰσέον δ' ὅτι ὅτε τὶς τ αὐτῆ πολὺν χρόνον ἀπεθημονηκυῖα μόλις διέσαιτο, δακρύοις κ) χαρᾷ κάτοχος γίνεται· τοῖς μὲ, διὰ τὴν πρόθεν ἀπουσίαν· χαρᾷ δὲ, διὰ τὴν παρεῖσαν ἀπόλαυσιν.

SCHOL. INED. 1239. Ἔχῃς] Ναὶ ἔχῃς με, ὥσπερ ἔχῃς κ) τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἀπ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ ἑξῆς. *Bar.* 1242. Νῦν ᾗ μηχαναῖς]

El. O chariſſima lux.
Or. Chariſſima, & ipſe teſtor.
El. O vox adveniſti?
Or. Ne aliunde quæras.
El. Teneone te manibus?
Or. Ut in poſterum teneas *velim* ſemper.
El. O chariſſimæ mulieres, *optimæ* cives,
Videtiſne Oreſten hunc vafris commentis quidem
Mortuum, at nunc *iiſdem* commentis *vivum*
ſalvumque?
Cho. Videmus, O filia: & in *his* caſibus mihi
Lætæ labuntur lachrymæ ab oculis.

PERICOMMATA. STROPHE, 1.

El. Io ſoboles, Io ſoboles corporum
Mihi chariſſimorum,
Veniſtis tandem.
Inveniſtis, acceſſiſtis, vidiſtis quos cupiebatis.

SYSTEMA

ναῖς] Ἡνωμένον τοῦτο δηλοῦται σαφέστερον, οἷον Ἀφ' μηχανῆς καὶ ἀποθανεῖν δόξαντα καὶ ζῶντα. διηρημένον δ', τὸ μὲν διὰ μηχανῶν δόξαντα ἀποθανεῖν, δοκεῖ λόγον ἔχειν, ἐ μὴν καὶ τὸ Ἀφ' μηχανῶν σεσωσμένον. L. B. 1243. Συμφοραῖσι] Ἰσέον ὅτι ἡ συμφορὰ λαμβάνει καὶ ἐπὶ καλῶ καὶ κακῶ· συναῦθα δ' ἐπὶ τῶ καλῶ. *Bar.* 1244. Δάκρυον] Ἀπὸ τῦ δάκνω καὶ τὸ ῥέω. δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς, ἤγουν λυπουμένης καὶ θλιβομένης, ῥέει τὸ δάκρυον. *Bar.* 1245. Ἰὼ γοναὶ] Ἰσέον ὅτι τὸ Ἰὼ, καὶ ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἐπὶ λύπης λαμβάνει, συναῦθα δ' ἐπὶ χαρᾶς. Γοναὶ] Ὦ γέννημα τῦ σώματος τῦ Ἀγαμέμνονος δηλονότι, τῦ φιλτάτου ἐμοί. ἤλθετε ἀρτίως. ἐφεύρητε. ἤλθετε, εἴδετε ὃς ἐχρῄζετε. τετέφυκε, ἐφεῦρες, ἦλθες, εἶδες ὃς ἐχρῄζες. Ἰσέον ὅτι τὸ ἐφεύρετε, ἤλθετε, εἴδετε ὃς ἐχρῄζετε, ταῦτα τὰ πάρισα καὶ ἰσοκατάληκτα, τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας εἰσίν. *Bar.*

ΣΥΣΤΗΜΑ. α'.

Ορ. Πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
Ηλ. Τί δ' ἔστιν; 1250
Ορ. Σιγᾶν ἄμυσον, μήτις ἔνδοθεν κλύῃ.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Ηλ. Ἀλλ' ὦ μὰ τὰν Ἄρτεμιν
Τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
Τόδε μὴ ὄπτ' ἀξιώσω τρέσαι,
Περισσὸν ἄχθος ἔνδον 1255
Γυναικῶν ὂν ἀεί.

ΣΥΣΤΗΜΑ. β'.

Ορ. Ὅρα γὲ μὴ δῆ, κἂν γυναῖξιν ὡς ἄρρης.

ΣΤΡΟΦΗ

1249. Σῖγ' ἔχουσα πρόσμεν] ἀντὶ τοῦ σῖγα, ἕως ἂν κατὰ νῶν λάβῃ τὸ πᾶν. 1250. Τί δ' ἔστιν] παράκλ) ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον. ἡ μὲν γὰρ γυνή τε οὖσα, καὶ παρὰ προσδοκίαν εὐτυχοῦσα, θρασυτέρα ἐστίν· ὁ δὲ, ἧττον ἀσφαλὴς, ἀφ' οὗ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχειρεῖ τοιούτῳ κινδύνῳ. 1252. Ἀλλ' ὦ μὰ τὰν Ἄρτ.] ἡ ἀπόστασις πρὸς Κλυταιμνήστραν. ὅρα ἢ εἰ οἰκεῖα ταῦτα τῇ Ἠλέκτρᾳ παρόντος Ὀρέστου, ὁπότε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦτον ἐθρασύνετο. 1257. Ὅρα γὲ μὴ δῆ] ἐπὶ τὴν Κλυταιμνήστραν τείνων, φησὶν ὅτι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1254. Τόδε μὴ] τὸ τόδε πρὸς τὸ περισσὸν ὂν ἄχθος, σύναπτε· ἢ πρὸς τὸ τρέσαι ὑποσίξας, λέγε ἵνα, ὅπως ἀξιώσω τρέσαι τόδε, τὸ μήτις ἔνδον κλύῃ, φεύγουσα ἄχθος γυναικῶν ὄντος ἔνδον. εἰώθαμεν γὰρ τὰς ἀργὰς, καὶ μὴ ἐπί τι χρησίμους, ἄχθος καλεῖν γῆς.

SCHOL. INED. 1251. Σιγᾶν ἄμυσον] Ἡ μὲν Ἠλέκτρα γυνή τε οὖσα, καὶ προσδοκίᾳ εὐτυχοῦσα, ἀφ' τοῦτο γενομένη, καταπλήττει ὑπὸ Ὀρέστου, ἕως ἂν κατὰ νῶν λάβῃ τὸ πᾶν ἔργον. Bar.

1252. Ἀλλ'

SYSTEMA 1.

Or. Adſumus, ſed tacita operire.
El. Quid autem eſt?
Or. Tacere ſatius, nequis intus exaudiat.

STROPHE 2.

El. At per Dianam
Semper indomitam (i. e. *innuptam*)
Non hoc unquam dignabor timere
Inutile pondus mulierum,
Quod intus ſemper eſt.

SYSTEMA 2.

Or. Cave tamen jam, *ſuus* & in mulierculis Mars
Ineſt; *hoc autem pulchre noſti experta olim.*

STROPHE

1252. Ἀλλ' ἰὼ] Ἀλλ' ἰδαμῶς, μὰ τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἀεὶ ἀδάμαστον παρθένον, ὅποτε ἀξιώσω τρίσαι τόδε μὲ τὸ θῆλυ καὶ πολὺ πλῆθος τῶν γυναικῶν ἀεί, τὸ ὂν ἔνδον, ὃ παλατίᾳ δηλονότι. τυτέσι, τὸ πολὺ πλῆθος τῶν θηραπαινίδων γυναικῶν. Ἄλλοι δὲ ὕτως. ἀλλ' ἰδαμῶς, μὰ τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἀπάρθενον, ὅποτε ἀξιώσω τρίσαι. ὅτι τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν τὸ οἰκουρὸν ἀεὶ ἔνδον ὃ παλατίᾳ, ὁ σκοπεῖ πρὸς ἡμᾶς κατανοῆσαι τί λαλοῦμεν. ἐπιδὴ κατεπείγῃ αὐτὰς τὸ θῆλυ βάρος. ἤγαν ὁ θῆλυς κόπος. *Bar.* 1257. Ἔνεσιν· εὖ δ' ἔξοιδα, πειραθεῖσά πω.] Ἤγαν, σὺν ἀρχῇ· καλῶς γινώσκῃς πεῖραν λαβοῦσα παρὰ τῆς Κλυταιμνήστρας. Πῶ] Τὸ πῶ θῆλυ. Πειραθεῖσά πω] Ἤγαν ἀπὸ πείρας μαθοῦσα, ὅτι ἔστι μαχητικὴ δύναμις καὶ σὺ ταῖς γυναιξί. τυτέσι, γινώσκεις τὴν Κλυταιμνήστραν τὴν ἰσχύσασαν κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὅθεν φησὶν Ἠλέκτρα, ὅτι οἱ. Ἡμέτερον κακὸν ἀνέφελον ἀνέμνησας, καὶ ὅποτε καταλύσιμον, οὐδὲ λησόμβιον, οἷον ἐγένετο. τὸ οἷον ἐγένετο, ἀντὶ μέσου κεῖται ὡς θαυμαστικόν. εἶτα φησὶν ὁ Ὀρέστης, ἔξοιδα καὶ ταῦτα ἃ λέγῃς μεγάλα κακά. ἀλλὰ ὅταν παρουσία καιρῷ ἐπιτρέπῃ, τότε χρεὼν ἐστὶ καὶ τῶνδε τῶν ἔργων μεμνῆσθαι. ὅθεν φησὶν ἡ Ἠλέκτρα, Ὁ πᾶς ἐμοί, ὁ πᾶς χρόνος ὁ ὑπαρχων ἐμοί, ἁρμόζει μοι λέγειν ταῦτα τὰ μεγάλα κακὰ δικαίως, ὅτι μὴ βίας νῦν ἔλαττον ἐλεύθερον στόμα. *Bar.*

1258. Ὀτοτοῖ]

ΣΤΡΟΦΗ γ'.

Ηλ. Ὀτοτοῖ τοί.
Ἀνέφελον ἐπέβαλες,
Οὔποτε καταλύσιμον,
Οὐδέποτε λησόμενον,
Ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν.

ΣΥΣΤΗΜΑ. γ'.

Ορ. Ἔξοιδα κἀγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
Φράζῃ, τότ' ἔργον τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ηλ. Ὁ πᾶς ἐμοὶ, ὃ πᾶς ἂν
Πρέποι παρὼν ξυνέπειν
Τάδε δίκᾳ χρόνῳ,
Μόλις γὰ ἔχον νῦν ἐλεύθερον σόμα.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ. α'.

Ορ. Ξύμφημι κἀγώ. τοιγαροῦν σώζου τάδε.

Ηλ.

1258. Ὀτοτοῖ τοῖ] ἐπείπερ ὑπέμνησεν αὐτὴν τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως ἀφ' ὧν προφρηθέντων δυο στίχων, φησὶν, ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον, καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον, ἀσκίαστον· ὡς εἰ ἔφη, ἀφάνιστον κακὸν, ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. 1260. Οὔποτε καταλύσιμον] οὐδέποτε λυθησόμενον, ἢ καταλυόμενον. ὁ δὲ νῦς, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. 1263. Ἀλλ' ὅταν παρουσία φράζῃ] ὅταν ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς, καὶ καλῇ· ἢ ὁπόταν ἡ παρουσία τύτε ᾖ, καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτήδιος. τὸ γὰ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, διὰ ὄχλε ἦν τοῖς θεαταῖς, ἐπισαμβύοις τὸ πᾶν, καὶ σεσιμβύσιν ἰδεῖν τὰ ἐξ Ὀρέσε γιγνόμενα. 1265. Ὁ πᾶς ἂν παρὼν] ὁ πᾶς

STROPHE 3.

El. Heu, Heu.
Manifeſtum animo ſubſtituiſti,
Nunquam ſolubile,
Nec unquam delebile,
Noſtrum quale eſt, malum.

SYSTEMA 3.

Or. Pernovi hæc quoque: ſed cum occaſio
Suaſerit, tunc opera hæc meminiſſe oportet.

ANTISTROPHE 1.

El. Omne mihi, omne
Convenit præſens tempus,
Ad hæc dicenda, quæ ſunt juſta.
Vix enim nunc *tandem* habeo liberam linguam.

ANTISYSTEMA. 1.

Or. Idem ſentio & ego: quare ſerva hoc.

El.

ὁ πᾶς χρόνος πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν μὲ ταῦτα. 1267. Τάδε δίκαια] γράφεται τάδε δίκα. 1269. Σώζε τόδε] ποῖον; τὸ ἐλεύθερος ὁμεῖν. τοιγαρῦν ἀντέχε τῆ ἐλευθερος ομίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1259. Ἀνέφελον] ἤγουν λαμπρόν, ἢ μὴ ὑπὸ νεφέλης καλυπτόμενον. εἴρηται δ' ὰπ μεταφορᾶς ἀπὸ ἡλίου μὴ δυναμένου ὑπὸ νεφῶν κεκαλύφθαι. Ἐπίβαλες] ἐπιβάλλω τὸ ἐπιτυχῶς σχάζομαι· ἐνταῦθα δ' ἐπίβαλες ἀντὶ τοῦ εἰς γνῶσιν ἤγαγες, τοῦτ' ἔστιν ἀνέμνησας. 1267. Τάδε δίκα χρόνος] ὁ γράφε δίκαια χρόνος, ἀλλὰ δίκα. ὅταν δὲ ἁρμόζῃ τῷ μέτρῳ. εὑρὴ δ' ἐν τινι τῶν παλαιῶν βιβλίων ὅταν, ὅχ ὅταν ἡ παρουσία ἐπιτρέπῃ, τότε χρὴ τᾶταν μεμνῆσθαι, ὡς σὺ φῄς· ἀλλ' ὁ παρὼν χρόνος πᾶς ἁρμόζῃ ἂν ἐμοὶ συνέπῃ τε λέγῃν τάδε ἐν δίκῃ· τοῦτ' ἔστι, δίκαιόν ἐστιν ὁ μόνον μεμνῆσθαι τῶνδε, ὅταν ἐπιστῇ καιρὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ λέγειν τάδε, ἃ λέγω, ἀεὶ παντὸς τοῦ παρόντος χρόνου. μόλις γὰρ νῦν ἔχει ἐλευθερίαν· ὥστε λέγειν ἃ βούλομαι, μή τινα φοβεῖσθαι. 1269. Ξύμφημι

Ηλ. Τί δρῶσα; 1270

Ορ. Οὔ μή 'σι καιρὸς, μὴ μακρὰν βάλῃ λέγειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ηλ. Τίς δῆτ' ἔν ἀξίαν
Σοῦ μοι φανέντος νωῒν
Μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
Ἐπεί σε νῶν ἀφεάσως 1275
Ἀέλπτως τ' ἐπεῖδον.

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ. β'.

Ορ. Τότ' εἶδες, ὅτε θεοί γέ μ' ὤτρυναν μολεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. γ'.

Ηλ. Ὀτοτοτοί,
Ἔφερσας ὑπερτέραν
Τᾶς πάρος ἔπι χάριτος, 1280
Εἴ σε θεὸς ἐς μέλαθρα,
Δαιμόνιον αὐτὸ πάθημ' ἐγώ.

ΑΝΤΙ-

φημι κἀγὼ] τοῦτο πρὸς τὸ τόδε σωφρόνως· τὸ δ' οὖν τοιγαροῦν σῴζω, ἀλλὰ μέσως. ἢ σίξῃς μὲν πρὸς τὸ σύμφημι κἀγώ· τὸ λοιπὸν δ' ὕστερος εἶπεν· τοιγαροῦν σῴζω τόδε τὸ ἐλεύθερον σῶμα, κἀ μὴ ταῖς βοαῖς ἀπολίπῃς, εἴτις ἔνδοθεν αἰθοίτο.

1271. Μὴ μακρὰν] ἀντὶ τοῦ μὴ μακρῶς 1272. Τίς δῆτ' ἔν ἀξίαν] τίς ἂν (φησὶ) νῷν ἄφαντος δικαίως ἔλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν; 1279. Ὑπερτέραν] λείπει χάριν. 1280. Τᾶς πάρος ἔτι χάριτος] τῆς σῆς παρουσίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1272 Τίς δῆτ' ἔν] δέον ἦν εἰπεῖν, τίς δῆτ' ἂν μεταβάλλοι τὰς ἐμὰς λόγους εἰς σιγὴν ἀξίως, ἐπεὶ δὴ ἡ μετα-

Coli

El. Quid agendo? 1270
Or. Ubi non opportunum eſt, noli prolixe dicere.

ANTISTROPHE 2.

El. Quis jam vero,
Te mihi in conſpectum dato,
Commutet ſilentium verbis ſine diſpendio?
Quando te nunc præter nuncium 1275
Præterque ſpem intuita ſum.

ANTISYSTEMA 2.

Or. Tum *me* vidiſti, cum dii me impulerunt *patriam* repetere.

ANTISTROPHE 3.

El. Ah,
Jam tu nunciaſti
Rem gratiorem quam prius, 1280
Si *nempe* te Deus in domum hanc adegit,
Hoc divinum *prorſus* ego judico.

ANTI-

ζολὴ τ̃ λόγων σιγὴ ἦν, σιγὴν εἶπεν· πρὸς ὃ κ̀ τὸ ἀξίαν ἐπήνεγκε. χρὴ δὲ γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα ὕτως, Τίς δ̃τ' ἂν ἀξίαν, Καί σε φανεῖτ' ἂν ὧν. ὕτω γ̀ οἰκείως ἔχει πρὸς τὰ τ̃ τροφῆς. οἱ δ' ἄλλως γράφοντες, ἐ καλῶς γράφουσι. τὸ ἢ δ̃τ' ἂν σε παρακάλει. 1278. Ὁτοτοῖ] ἡ παρῳδὸ ἀντιστροφὴ ἐλλιπὴς ἦν πρὸς τὴν αὐτ̃ς τροφήν· διὸ τὸ πρῶτον σκεύης κῶλον προσετέθη παρ' ἐμοῦ κἀνταῦθα· εὑρεῖν γ̀ πολλὰ τοιαῦτα. 1279. Ἔφρασας] ἦγεν εἶπας, ἔτι ἐπὶ τύτοις ἀμείνω χάριν κ̀ ὑψηλοτέραν, ἀπὸ κοινοῦ, τ̃ πρώην χάριτος, ἦγεν τ̃ ἐπιδημίας σ̃. 1281. Εἴ σε θεὸς] ὡσεισὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐπῆρσεν· ἀφ' τ̃το ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τ̃ τροφῆς. χρὴ δὲ λαμβάνειν ἄνωθεν τὸ ὕστερον, μολεῖν, εἰς τὰ ἡμέτερα μέλαθρα δηλονότι.

SCHOL. INED. 1270. Τί δρῶσα] Τί ποιῶσα ἐγὼ, φυλάξω τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν δηλονότι. *Bar.*

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ γ'.

Ορ. Τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν· τὰ δ' ἦ
Δέδοικά σε λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ηλ. Ἰὼ χρόνῳ μακρῷ γε φιλτάταν ὁδὸν
Ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
Μή τί με πολύσονον ὧδ' ἰδών—
Ορ. Τί μὴ ποιήσω;
Ηλ. Μή μ' ἀποστερήσῃς
Τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.
Ορ. Ἢ κάρτα κἀν ἄλλοισι θυμίμιον ἰδών.
Ηλ. Ξυναινεῖς;
Ορ. Τί μὴ ἔ;
Ηλ. Ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ

Ἐγὼ

1287. Ὧδ' ἰδὼν] γράφε ὦ δι' δών. 1289. Μή μ'] μὴ ἀποστερήσῃς με (φησὶ) τὸ μεθέσθαι τῶν προσώπων, καὶ ἀπαλλαγῆναι μὴ ἡδονῆς. ὅπερ μὴ παρεῖσαι ἐπὶ πλέον μετεχέσῃ σε καὶ ἀπολαυέσῃ. ἔτω γὰρ ἀπαλλαγήσομαι μὴ ἡδονῆς· ἐὰν ἤδη ἀποστερήσῃς σαυτὸν, μὴ λύπης ἀπαλλαγήσομαι. 1294. Ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ] ὦ φίλαι, οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον, ἐφ' ᾗ ἔστε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην, ἔστε ἀκούσασα βοῆσαι. καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι, καὶ ὁ φόβος ὁ περὶ τὸ Αἴγισθον καὶ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν. ὁ νοῦς, ἔκλυον αὐδήν, ἣν ἐδέποτε ἤλπισα, καὶ ἔχον τρόπον ἄναυδον τῷ μὴ δύνασθαι ἀκούειν, ἐδὲ βοῶντος τινὸς ἀκούειν δυναμένη. ἔτως ἐξίσταμαι ἐμαυτῆς. λέγει δὲ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ορέστου, ὅτε ἤκουσεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1283. Τὰ μὲν σ' ὀκνῶ] διότι μὲ μόλις τὸ πάλαι δακρύων ἀπήλλαξαι, καὶ εἰς χαρὰν ὥρμησας δι' ἐμὲ, ἃ θέλω παῦσαί σε τούτου· διότι δὲ ὑπόνοιαν δίδως προσώπειν ἡμᾶς τὰς ἔνδον, μὴ δυναμένη

ANTISYSTEMA 3.

Or. Partim te vereor gaudentem vetare, partimque
Metuo, ne nimio victa gaudio *luas*.

MONOSTROPHICA.

El. O qui post longum tempus gratissimo itinere
Dignatus es sic me visere,
Ne me gemebundam conspicatus—
Or. Quid non faciam?
El. Ne me vetueris
Tui conspectus voluptate frui.
Or. Certe admodum irascerer, in aliis hoc si cernerem.
El. Approbas *ergo?*
Or. Quidni?
El. O amicæ, audivi, quam

Ego

δυναμένη σαυτὴν ὑπὸ τ τοσαύτης χαρᾶς κατέχειν, φοβοῦμαί σε. 1286. Ὦδε μοι φανῆναι] δέον ἐλθεῖν εἰπεῖν, φανῆναι εἶπε. τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τὴν ἡδονὴν ποιῆσαν, τέλος ὂν τ πορείας. 1290. Τῶν σῶν προσώπων] τοῦτο ἦ πρὸς τὸ ἀπεστερῆσθαι σωφρόνως, ἢ πρὸς τὸ ἡδονήν. ὅτω, μὴ ἀπεστερήσῃς ἐμὲ μεθ' ἁλὸς ἡδονὴν τ σῶν προσώπων. τοῦτ' ἔστι, μὴ ἀφαιρήσῃς ἐμὲ τὴν μεθ' τ σῆς παρουσίας ἡδονήν. 1291. Ἡ κάρτα] ἤγουν, ὃ μόνον ἐγὼ τοῦτο ὐ ποιήσω, ἀλλὰ κ ἄλλῳ βουληθέντι ποιεῖν ὀργισθήσομαι.

SCHOL. INED. 1284. Δίδοικά σε λίαν] Ἤγουν, φοβοῦμαι ἀφιέναι σε λέγειν, τὴν νικωμένην λίαν ὑπὸ τ εὐφροσύνης. ὅρα πῶς νικηθεὶς συνέλαβε τὴν ὑπερβολὴν τ χαρᾶς, ἣν χαίρει ἡ Ἠλέκτρα, ἵνα μὴ λυπήσηταί τι πρὸς τὸ μελετώμενον. *Bar.* 1285. Ἰὼ χρόνῳ] Ἰὼ, ἤγουν φεῦ. ὦ χρόνῳ μακρῷ κ παρατεταμένῳ παρεισδὼν ἐμὲ τὴν ὄντως ὦ πολλοῖς σπαραγμοῖς, νῦν δὲ ἐπαξιώσας φανερωθῆναί μοι ὅτως κατὰ ταύτην τὴν φιλτάτην ὁδὸν, μή τι κωλύσῃς με τ σῶν προσώπων, ὥστε μεθ' ἁλὸς κ καταλυπεῖν τὴν ἡδονὴν, ἣν ἔχω, δηλονότι ὁρῶσά σε. Ἄλλοι δὲ ἄλλως συντάσσουσιν. Ἰώ. ὁ ὦ χρόνῳ μακρῷ κατὰ ταύτην τὴν φιλτάτην ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανερωθῆναι, κ μή τι ἐμὲ τὴν πολύσπονον ὅτω παρεισδὼν, ὦ ταῦθα γενομένῃ λόγῳ, φησὶν ὁ Ὀρέστης· τί ἵνα μὴ ποιήσω; ὑποπλαγεῖσά ἡ Ἠλέκτρα φησὶ, μή με ἀπεστερήσῃς τ σῶν προσώπων, καὶ τὰ ἑξῆς. *Bar.* 1291. Ἡ κάρτα] Ἀντὶ ᾧ, ναὶ οὕτως λίαν ὦν ἀπεστερήσω

Ἐγὼ δ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν. 1295
Ἔχον ὀργὰν ἀναύδον,
Οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα πάλαινα.
Νῦν δ' ἔχω σέ· πρὸφάνης ὢν
Φιλτάταν ἔχων προσφιν,
Ἃς ἐγὼ δ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν. 1300

IAMBOI.

Ορ. Τὰ μὲ προδιωτεύονται τῷ λόγων ἄφες·
Καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ διδάσκέ με,
Μήθ' ὡς πατρῴαν κλῆσιν Αἴγισθος δόμων
Ἀντλεῖ· τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δ' ἀμαστεῖρι μάτῃ·
Χρόνῳ γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος. 1305
Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
Σήμαν', ὅπως φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
Γελῶνται

σε τ' ἐμῶν προσώπων. κὴ ἄν, ἤγουν κὴ δυνατὸν ἐστὶν, ἰδὼν ἄλλοισι, τυτέστιν ὑπ' ἄλλων, συεργούμενον τοῦτο τὸ ἀπεστερῆν σὲ τ' ἐμῶν προσώπων, δυμοίμιλω κὴ ὀργιζοίμιλω αὐτοῖς δηλονότι. Bar. 1294. Ὦ φίλαι] Ὦ φίλαι, ἤκουσα αὐδὴν, ἤγουν ἀγγελίαν, ἣν ἐγὼ δ' ἂν ἤλπισα ἀκοῦσαι, τοῦτο λέγει ἀφὸ τ πεπλασμένου θάνατον τ' Ὀρέστου, ὃν ὡς ἀληθῆ ὑπόμιζεν. Bar.

1303. Μήθ' ὡς πατρῴαν] ἐμφαντικὸν τὸ συνεχὲς τ ταυτολογίας. ἤρκει γὰρ κἂν ἓν τ λελεγμένων. 1305. Χρόνῳ γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος] ἀφαιρεῖται γὰρ (φησὶ) τὴν εὐκαιρίαν τ μελλόντων πραχθῆναι, τ λόγων ἡ ἀσθολεχία.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1297. Οὐδὲ σὺν βοᾷ] ἤγουν, σὺν ὀδυρμοῖς κὴ δάκρυσιν ἀκούσασα τὴν φόλὶ τ θανάτου φήμην. τοῦτ' ἔστι, βυλομένη κλαίειν πρὸς τοὺς τ ἀγγέλου λόγους σὺν ἡδυνάμην, ὑπὸ Κλυταιμνήστρας κατεχομένη.

SCHOL. INED. 1296. Ἔχον] Ἤγουν, ἔλαβον ὀργὴν ἀναυδον κὴ ἄφωνον. τυτέστιν, ἄφωνος ἐγενόμην, ὀδὲ κλύουσα κὴ ἀκούσασα τὴν αὐδὴν σκείνην, ἠδυνάμην βοῆσαι σὺν βοῇ ἐγὼ ἡ τάλαινα. καὶ τοῦτο ἀληθές,

Ego ne ſperavi quidem *audire* vocem.
Ardebam *modo* ira tacita,
Nullo cum clamore audiens miſera *mortis tuæ nuncium.*
At nunc te teneo: apparuiſti autem
Gratiſſimum habens aſpectum,
Cujus ego quantumvis in malis non obliviſci potero.

IAMBI.

Or. Superfluos nunc mitte ſermones,
Et neque me doce, mater ut mala ſit,
Neque ut paternas opes Ægiſthus domo
Exhauriat, partimque effundat, partimque diſſipet inaniter;
Agendi enim occaſionem excludat tibi *futilis* loquela.
Quæ vero mihi apta erunt in præſens tempus,
Ea expone, quomodo, palamne, an clam,
Inſultantes

ἀληθές, οἱ γὰρ ἐξαίφνης ἀκέσαντες λυπηρὰν ἀγγελίαν μηδαμῶς προσδοκωμένην, εὐθὺς ἐκ τοῦ λύπης ἄφωνοι γίνονται, τὸ ἢ ὄργανον τῆς γλώττης αὐτῶν κατέφθαρται. καὶ ἀκέοντες δὲ δύνανται λαλῆσαι. τὸ γὰρ κλύσσα οὐκ ἠδυνάμην σὺν βοῇ βοῆσαι, ἔφη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν βαιῶν, οἵ τινες μήτε ἀκέσωσι, μήτε δύνανται λαλῆσαι. *Bar.* 1304. Ἀντλεῖ] Ἀντλεῖν, τὸ συνεχῶς ἀρύεσθαι. ἐπὶ ὕδατος λέγεται τὸ ἀντλεῖν, καὶ σκάπτειν. οἷον ἀντλεῖ τὶς ἀπὸ φρέατος ὕδωρ, ἤγουν συνεχῶς ἀρύει καὶ ἀνέλκει. σκάπτει δὲ, τὸ ἀντλούμενον, ὥστε καὶ ταὐτὸ συνάγει. ὥσπερ λῆμμα καὶ δῶρον. L. B. 1305. Χρόνῳ γὰρ ἄν σοι] Ἤγουν, ἡ πολυλογία γὰρ ἡ σὴ ἐξείργοι ἂν καὶ κωλύοι, καὶ ἀφελεῖ τὸ ἔγκαιρον. καιρὸς γὰρ τῷ παντὶ πράγματι. *Bar.* L. B. 1306. Παρόντι] Περισσὸν ἢ τὸ νῦν. ἢ τὸ παρόντι. ὁ παρὼν μὲν γὰρ χρόνος λέγεται, ὁ νῦν χρόνος. ὁμῶς δὲ ὁ παρὼν νῦν χρόνος οὐ λέγεται. ἀρκεῖ γὰρ ἕτερον αὐτῶν, ἢ τὸ παρὸν, ἢ τὸ νῦν, δηλῶσαι τὸ, ἐνεστῶτα εἶναι τὸν χρόνον, ὃ βούλεται δηλῶν ὁ λόγος, ὥστε καὶ ἀμφοτέρων ἀδολεσχίαν ὁ λόγος ἴσχει. L. B.

1317. Ἐξαίφνης

Γελῶντας ἐχθρὺς παύσομϑ᾽ τῇ νυῖ ὁδῷ·
Οὕτως δ᾽, ὅπως μήτηρ σε μὴ ᾽πιγνώσετ᾽
Φαιδρῷ προσώπῳ, νῶν ἐπελθόντοιν δόμους. 1310
Ἀλλ᾽ ὡς ἐπ᾽ ἄτῃ τῇ μάτῃω λελεγμένῃ,
Στέναζ᾽. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμϑ᾽, τότε
Χαίρειν παρέξει, κἀγελᾶν ἐλευϑέρως.
Ηλ. Ἀλλ᾽, ὦ καπίγνητ᾽, ὧδ᾽ ὅπως καί σοι φίλον,
Καὶ τὰμὸν ἕξει τῇδ᾽. ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς 1315
Πρὸς σὲ λαβοῦσα, κἀμὰς ἐκτησάμην.
Κἀδ᾽ ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχύ,
Αὐτὴ μέγ᾽ εὑρεῖν κέρδος. ὑγὰρ ἂν καλῶς
Ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι·
Ἀλλ᾽ οἶσθα μὲ τὰ᾽νθένδε· πῶς γὰρ ἂν κλύων 1320

Ὄρ᾽

1317. Λεξαίμην βραχὺ] γράφε βουλοίμην βραχύ. 1320. Ἀλλ᾽ οἶσθα μὲ τὰ᾽νθένδε] εἰκὸς γὰρ κἀξωθεν ταῦτα πεπύσϑαι τὸν Ὀρέστην.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1308. Τῇ νῦν ὁδῷ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ γελῶντας συνάψεις, ὅτω, γελῶντας τῇ νῦν ὁδῷ, ἤγουν ἐπεγγελῶντας τῷ συμβάντι δηϑεν ἐπὶ ϑανάτῳ· ἢ πρὸς τὸ παύσομϑ᾽, ὅτω, παύσομϑ᾽ οὐ τῇ νῦν ὁδῷ, ἤγουν οὐ τῷ παρόντι ἀγῶνι, ὃν ἡμεῖς κατ᾽ αὐτῶν ποιούμεϑα. 1314. Καί σοι φίλον] τὸ σοὶ διπλῶς λέγεται, ἢ ὅτως, ὥσπερ ὑπάρχῃ σοὶ φίλον, κὴ τὰμὸν τῇδε, ὧδε κὴ ὅτως ἔσαι· κὴ πάλιν ὧδε κὴ ὅτως ἔσαι, κὴ τὸ ἐμὸν τῇδε προσφιλὲς, ὥσπερ ὑπάρχῃ σοὶ φίλον. ἐμὸν ἔν τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ αὐτῇ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἐμοὶ, ἐμὲ εἶπε πρὸς τὸ φίλον. ἕτεροι δὲ παρανοοῦντες, τῇδε ἀντὶ τοῦ ὅτως φασὶν, ὥσπερ κὴ τὸ ὧδε, ἄμφω σὺν παραπλήσιν λέγοντες.

SCHOL. INED. 1308. Γελῶντας] Ἀπὸ τῆς γελᾶν παύσομϑ᾽ τὰς ἐχθρὰς ἀφὰ τῆς παρούσης μεϑόδου. Bar. 1309. Οὕτως δ᾽] Ὅρα δὲ ὅπως μὴ ἐπελθόντοιν ὅτως νῶιν Φαιδρᾷ προσώπῳ εἰς τοὺς δόμους, κὴ ἐπιγνώσεταί σε ἡ μήτηρ. ἀλλ᾽ ὡς ἐπὶ τῇ ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ, στέναζε. Bar. 1310. Φαιδρῷ προσώπῳ] Ἀντὶ τοῦ χαροπῷ. οἱ χαρὰν ἔχοντες λέγονται φαιδροί· ἐπεὶ τὴ χαιρόντων αἱ ὄψις, φαιδραὶ γίνονται. κὴ ἀντιστρόφως τὰ λαμπρὰ, γελᾶν λέγουσι, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ· Γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χϑὼν χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς. κὴ γεγανωμένον ἀπὸ τοῦ γάνος ἡ χαρὰ, τοῦ λαμπρὸν κὴ φαιδρόν.

Insultantes inimicos, hoc nostro adventu, comprimamus:
Vide igitur ne mater te *tua* sensserit
Hilari vultu, nobis domum ingressis.
Sed velut ob infortunium, *quamvis* falso nunciatum,
Gemito: cum enim res nobis feliciter processerit, tunc
Gaudere licebit, & ridere libere.

El. At, O frater, ita ut & tibi gratum,
Et mihi erit in hac re; quoniam voluptatem hanc
A te accepi, & non ipsa mihi quæsivi.
Et ne quidem, si tibi vel parum molesta sim,
Velim ipsa *quamlibet* invenire magnum lucrum: non enim recte
Sic subservirem præsenti, qui favet, Deo.
Tu vero nosti hic quæ fiunt: quidni enim? qui audis

Quod

φαιδρόν. L. B. 1311 Ἐπ' ἄτῃ] Ἐπὶ τῇ βλάβῃ, ἤγων ἀφ' ὧν τὴν βλάβην τὴν μάτην, ἤγων ψευδῶς, εἰρημένῳ, σίναζε. L. B. 1314. Ἀλλ', ὦ κασίγν.] Ἤγων, ἢ μὴν, ὦ κασίγνητε, ἕτως ἔσαι τιμῶν, τυτέσιν τὸ ἡμέτερον ἔργον, ἕτως ὥσπερ λέγῃς γενήσεται, ὅπως ἔσαι φίλον καὶ σοὶ, καὶ ἐμοὶ τῇδε. *Bar.* 1319. Ὑπηρετοίμην] Ἤγων, ὑπουργοίμην ἢ ὑπουργοῦσα φανείην. ὑπηρετῶ καὶ ὑπηρετοῦμαι, ἐπὶ δ' αὐτῶ. ὧν τὸ μὲν, λέγεται κοινῶς· τὸ δ' ὑπηρετοῦμαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. L. B. 1320. Οἶσθα μὲ] Ἤγων, γινώσκῃς τὰ συταῦθα. πῶς γὰρ ἔχει; ἀκούων ὅτι ὁ Αἴγισθος σὸς ἔστι κατὰ τὰς σίγας. ἡ μήτηρ δὲ σὺν τοῖς οἴκοις ἐστίν. ἵνα ὅρα ἵνα μὴ φοβηθῇς, ὅτι τάχα ὄψεται φαιδρὸν ὑπὸ δ' γέλωτος τὸ ἐμὸν πρόσωπον. τοῦτο μὲ σὸς ἔσαι δηλονότι. καὶ ἡ αἰτία, ὅτι λύπη πολυχρόνιος συστυπωθῆ μοι. καὶ ἐπεί σε εἶδον, ἅπαξ παύσω ἐξ αἰτίας τ' χαρᾶς δακρυρροοῦσα. ἰσίον ὅτι καὶ ὑπὸ τ' χαρᾶς κινῶν) πολλάκις δάκρυα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμι καὶ παυσαίμην τ' δακρύων, ἥτις ἐγὼ σὺν μιᾷ τῇδε τῇ ὁδῷ εἶδον σε καὶ θανόντα καὶ ζῶντα; *Bar.*

1324. Μῖσός

Οὗ' ἕνεκ' Αἴγισθος μ' ὁ κτανὼν πατέρα,
Μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ', ὡς
Γέλωτι φαιδρῷ τὠμὸν ὄψει κῆρ ἐμόν.
Μισός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι·
Καὶ πεί σ' ἐσεῖδον, ἅπτομ' ὀκλήξω χαρᾶς
Δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
Ἥτις μιᾷ σε τῆδ' ὁδῷ θανόντα τε
Καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα.
Ὡς εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
Τέρας νομίζειν αὐτό, πιστὸν δ' ὁρᾶν.
Ὅτ' ἦν τοιαύτῃ ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
Ἀρχ' αὐτός, ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη,
Οὐκ ἂν δυοῖν ἥρμαρτον· ἡ γὰρ ἂν καλῶς
Ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
Ορ. Σιγᾶν ἐπῄνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύων
Τῶν ἔνδοθεν χωρεῖτε.

Ηλ.

1324. Μισός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι] πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι. 1335. Σιγᾶν ἐπῄνεσ'] τινὲς δὲ χορόν φασι λέγειν ταῦτα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1325. Οὔποτ' ἐκ.] τοῦτο διπλῶς νοεῖται, ἢ ὅτοτε παύσομαι καὶ χαίρων, καὶ εἰς δάκρυα ἔλθω· ἢ (ὃ καὶ κρεῖττον) ἐπεὶ σὺ κελεύεις φαίνειν με σημεῖα χαρᾶς τῇ μητρὶ, ὁ παύσομαι καὶ χαίρειν δακρύουσα, ὡς ἀφ' σε δηθεν ὀφθήσομαι αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν χαίρουσα. 1335. Σιγᾶν ἐπῄνεσ'] καλῶς τὸ ἐπῄνεσα, καὶ σὺν ἐπαινῶ. ηὐκαιρήθη γὰρ ἐβουλήθη τοῦτο, τότ' ἐπῄνεσεν, εἶτ' ἐξεῖπεν, ἢ τὸ ἐπῄνεσα διὰ τοῦτο εἶπε παρακινδύνως, ἐπεὶ καὶ πρώην αὐτῇ εἶπε, σιγᾶν ἄμεινον.

SCHOL. INED. 1328. Ἄσκοπα] Ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. L. B. 1329. Ὡς εἰ] Ἤγουν, ὥστε εἰ ἤκουσα, ὅτι ὁ πατήρ μου Ἀγαμέμνων ἀνίσῃ καὶ ἔρχεται, μηκέτι ἂν ἤθελον νομίζειν αὐτὸ τέρας. ἤγουν αὐτὸ τὸ ἄγγελμα, μᾶλιστα δὲ ἤθελον πιστεύειν, καὶ ἐλπίζειν ὁρᾶν αὐτὸ τὸ ἄγγελμα

Quod Ægysthus à domo abest,
Mater vero domi adest ; quam neutiquam vereare, ne
Risu lætam videat faciem meam.
Odiumque enim vetus mihi insedit:
Et postquam te aspexi, nunquam desinam præ gaudio
Lacrymas effundere. quo pacto enim desisterem ego,
Quæ te una hac *eademque* via mortuumque
Et vivum aspexi? fecisti autem mihi ne sperandа quidem.
Ita ut si pater mihi vivus redeat, neutiquam id
Pro miraculo sim habitura, sed creditura *me* videre *protinus*.
Quando igitur *huc* tantam profectus es nobis viam,
Ipse rem administra, ut tibi animus *est*: nam ego sola *cum essem*,
Non utrobique *proposito* excidissem: aut enim honeste
Me liberassem, aut honeste interiissem.
Or. Tacere jubeo: nam exeundi gratia audio
Quempiam intus prodire foras.

El.

ἄγγελμα ἀληθῶς, ἥκειν τὴν ἄφιξιν αὐτῆς ἣ ἐμῆς πατρὸς Ἀγαμέμνονος, *Bar.* 1335. Σιγᾶν] Ἥκειν σιωπᾶν. ἣ γέροντος ἣ παιδαγωγῆς μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ Ὀρέστης αἰδόμενος ἣ φόβῳ, μὴ ἀγνοῶν τίς ἐστιν, κελεύει τὴν Ἠλέκτραν σιωπᾶν. ἡ δὲ Ἠλέκτρα ἀναλάβασα τὴν διήγησιν, ἣν ἐδιηγεῖτο σὺν τῷ ἀδελφῷ Ὀρέστῃ, ὑποκρίνεται ὅτι ὡς ξένῳ τινὶ τῷ Ὀρέστῃ λέγει. διὸ καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εἴσιτε, ὦ ξένοι. μᾶλλον δὲ καὶ φέροντες ἀγγελίαν δηλονότι, ἣν τινα ἀγγελίαν, ἥκειν τὰ ὀστᾶ ἣ Ὀρέστου, οὐκ ἄν τις ἀπάσαιτο, ἀλλ' ἐδὲ εὐφραινθείη λαβών. *Bar.*

Ηλ. Εἶσιτ', ὦ ξένοι,
Ἄλλως τε κἠ φέροντες οἷ' ἂν ἔτέ τις
Δόμων ἀπώσαιτ', ἔτ' ἂν ἡδεῖν λαβών.
Παι. Ὦ πλεῖστα μῶροι, κἠ φρενῶν πεπωμένοι,
Πότερα ποτ' ἐδὲν τῶ βίῳ πόδεσθ' ἔτι,
Ἢ νῶς ἔνεστιν ὅστις ὑμῖν ἐγγενὴς,
Ὅστ' ἐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
Τοῖσιν μεγίστοις ὄντες ἐ γινώσκετε;
Ἀλλ' εἰ σαθμῶσι τοῖσδε μὴ 'κύρων ἐγὼ
Πάλαι φυλάσσων, ἵν' ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
Τὰ δρώμεν' ὑμῶν ποῦθεν ἢ τὰ σώματα·
Νῦν δ' ὀλάβειαν πᾶσδε προὐθέμην ἐγώ.
Καὶ νῦν ἁπαλλαχθέντε μῶν μακρῶν λόγων
Καὶ τ' ἀπλήστου τῆσδε σοὶ χαρᾶ βοῆς,
Εἶσω παρέλθετ'. ὡς τὸ μὴ μέλλειν, κακὸν
Ἐν τοῖς τοιούτοις ἐς', ἁπλλάχθαι δ' ἀκμή.
Ορ. Πῶς ἔν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντί μοι;
Παι. Καλῶς· ἐπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.
Ορ. Ἠγοιλαι, ὡς ἔοικεν, μὲ τεθνηκότα. 1355

Παι.

1337. Εἶσιτ', ὦ ξένοι] Ὁ παιδαγωγὸς μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ Ὀρέστης αἰσθόμενος ὁ ψόφου, ἀγνοῶν κελεύει αὐτὴν σιγᾶν. διὸ κἠ Ἠλέκτρα ὡς ξένοις διαλέγεται. 1338. Καὶ φέροντες οἷ' ἂν ἔτέ τις] τοιαύτην ἀγνοιαν δηλονότι φέροντες, ἣν σὺ ἂν τις ἀπώσαιτο (λαβεῖν τὰ ὁσᾶ) ἐδὲ ἡδέως λάβοι, ὅτι κακὴ ἐστιν. 1340. Ὦ πλεῖστα μῶροι] ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς, ὅτι φανεροὶ τοῖς ἐχθροῖς γίγνονται. 1342. Ἐγγενὴς] ἐγγεγενημένος· ἢ ἄξιος· ὁ γένους. 1347. Πρόσθεν ἢ τὰ σώματα] εἶδον, πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν, οἱ ἐχθροὶ ἔγνωσαν ἂν τὰ βεβουλεύματα τ' ψυχῆς. 1352. Ἐν τοῖς τοιούτοις] καιροῖς δηλονότι.

El. Introite, hoſpites,
Maxime quod ea feratis, quæ neque domo quis
Repellat, neque gaudeat qui ſuſcipit.
P. O ſtulti admodum, & mente orbati *ſana*,
An nihil de vita ſoliciti eſtis amplius,
An ratio ineſt vobis nulla ingenita,
Quod, non *dico* prope ipſa, ſed in ipſis malis
Maximis cum ſitis, *tamen* neſcitis?
At niſi fores haſce ſervaſſem ego
Jampridem, fuiſſent ſane veſtra in ædibus
Molimina priuſquam corpora.
Nunc autem hiſce cautionem oppoſui ego *meam*.
Quare jam omiſſis *nimium* ſermonibus,
Et immodico hoc cum lætitia clamore,
Introite. nam cunctari malum
In rebus hujuſmodi eſt, tempus autem ipſum inſtat exſequendi.
Or. Ut igitur res ſe habent iſtæ ingredienti mihi?
P. Recte: nemo enim te poterit noſcere.
Or. Nunciaſti, ut decuit, me mortuum.

P.

¶ Σχήμ. Τρικλ. 1340. Ὦ πλεῖστα μωροι] ἐπιτίμησις δ' παιδαγωγῶ ἐπὶ τῇ βραδυτῆτι Ὀρέστ.

SCHOL. INED. 1343. Ἀλλ' ἐν αὐτοῖσι κακοῖς] Ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτῶν τ' κακῶν τ' μιγίσων. ἤγων τ' κινδύνων τ' μιγίσων. L. B. 1345. Σταθμιεῖσι] Σταθμοὺς, ὁ καμπανός. σαθμὸς τὸ μανδρίν. σαθμὸς τὸ παρασατόν· σαθμὸς μέτρον ὁδ. κ) σαθμὸς, τὸ κοινῶς λεγόμμον ζύγιον. σαθμὰ ἐπὶ ζυγῶ. σαθμοὶ κ) αἱ οἶκοι ἔνθα ἑστήκασιν ἵπποι ἢ βόες. ἤγων οἱ κοινῶς σαῦλοι, οἱ κ) ἀδετέρως λέγονται τὰ σαθμὰ, σαθμοὶ κ) αἱ παρασάδες. L. B. 1346. Ἢν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις] Ἤγων, ἢν ἂν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῖν, τυτέσιν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν, πρόσθεν τὰ δρώμενα ὑμῶν ἢ τὰ σώματα· τυτέσιν πρὸ δ' ἰδεῖν οἱ ἐχθροὶ τὰ σώματα ὑμῶν, ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα δ' ψυχῆς ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐγὼ ὑπῆρχον φυλάσσων ἐκ πολλῶ ἐν τοῖσδε τοῖς σαθμοῖς. *Bar.*

Παῤ. Εἷς τῆδ' ἐν ἅδῃ μάνδαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.
Ορ. Χάρμαισιν ἦν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;
Παῤ. Τελαμῶνιον, εἴποιμ' ἄν· ὡς ἐκεῖνῳ ἔχει,
Καλῶς τὰ κείνων πάντα, κἀ τὰ μὴ καλῶς.
Ηλ. Τίς ὅτος ἔς', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον. 1360
Ορ. Οὐχὶ ξυνίης;
Ηλ. Οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
Ορ. Οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτέ;
Ηλ. Ποίῳ; τί φωνεῖς;
Ορ. Οὗ τὸ Φωκέων πέδον 1365
Ὑπεξεπέμφθη σῇ προμηθείᾳ χερῶν.
Ηλ. Ἡ κεῖνος ὅτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
Μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
Ορ. Ὅδ' ὅδε. μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
Ηλ. Ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων 1370
Ἀγαμέμνονος. πῶς ἦλθες; ἢ σὺ κεῖνος εἶ,
Ὃς τόνδε κἀμὲ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

Ὦ

1358. Τελαμῶνιον εἴποιμ' ἄν] θαυμασῶς, ὑπὲρ ὃ μὴ ἐπιπλέον λέγε τριῆξιν. ὡς καὶ Ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὰ μὲν θέλοντα τὸν λόγον ἄφες. ὁ δὲ νῦν, καὶ τὰ μὴ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα, καὶ αὐτὰ ἰδὼν καλῶς ἔχειν, ἕως ἀδέπω τιμωρίας τυγχάνουσιν. ἅπερ λεγόμενα πρὸς ἄκρον, ἐστὶ παροξυντικά. 1360. Τίς ὅτος ἔς', ἀδελφὲ] σὺκ ἠρώτησε τοῦτο Ὀρέστου πρότερον ἡ Ἠλέκτρα ὑπὸ τῆς χαρᾶς· ἀλλ' ἐφύλαξε νῦν ὁ ποιητὴς εἰς ἕτερον ἀναγνωρισμόν. 1365. Οὗ τὸ Φωκέων πέδον] ὃ χερσὶν εἰς τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθη σῇ προμηθείᾳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1358. Ὡς δὲ νῦν ἔχει] ὁ παρέχουσιν, εἴτε χαίρουσιν, εἴτε λυπῶνται, ἤγουν καθὰ νῦν λέγονται τὰ ἐκείνων πάντα, καλῶς ἔχει, καὶ τὰ μὴ καλῶς, ἤγουν καὶ ἃ σκολιεύονται κατ' αὐτῶν, εἴτε καλῶς

P. Unum ex mortuis ſcito te eſſe, licet hic ſis.
Or. Gaudentne ergo ob hæc? aut quid dicunt?
P. Rebus confectis, narrabo. Sed ad præſens quod attinet,
Recte illorum omnia ſe habent, etiam quæ non recte.
El. Quiſnam hic eſt, frater? per Deos, dic mihi. 1360
Or. Neſciſne?
El. Ne in mentem quidem venit.
Or. Ignoras cui me in manus tradidiſti olim?
El. Cui? quid prædicas?
Or. Cujus manibus in Phocenſium agrum 1365
Clam emiſſus ſum tua providentia.
El. An hic ille eſt, quem ego ex multis
Solum inveni fidum, cum pater interficeretur?
Or. Hic, *inquam*, eſt. ne me interroges plura.
El. O dulciſſima lux, O ſolus columen domus 1370
Agamemnoniæ, quomodo huc veniſti? an tu ille es,
Qui hunc & me ſervaſti è multis malis?

O

καλῶς ἔχῃ αὐτοῖς, μήπω πέρας εἰληφότα. καὶ ἄλλως, καὶ κατὰ τἄλλα εὐτυχῆσι, καὶ ὅτι μήπω δίκλω δεδώκασιν. εἰ γὰρ καὶ μέλλεσι δώσειν. τῦτο γάρ ἐσι τὸ τὰ μὴ καλῶς. ἀλλ' ὅτι μὴ ταχέως τῦτο γίνεται, εὐτυχῆσι, τῦτο δέ φησιν ὁ γέραν παροξύνων αὐτὰς πρὸς τὸ ἔργον. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1370. Ὦ φίλτατον φῶς] ἔπαινος Ἠλέκτρας πρὸς τὸν παιδαγωγόν.

SCHOL. INED. 1356. Μάνθανε] Ἀντὶ τοῦ γίνωσκε συνθάδε ὢν, ἀντὶ τοῦ νομιζόμενος εἶναι ἀνὴρ εἷς ἀπὸ τῶν σὺν ἄνδρ. νομιζόμενος εἶναι παρὰ τοῖς συνταῦθα ἀνθρώποις. L. B. 1358. Τελεμμόνων] Ἤγεν, ἀντὶ τελεμμόνων πραγμάτων εἰποιμι ἄν. Θαυμασῶς εἴρηκε τῦτο. ἐπὶ τὸ μὴ ἐπὶ πλέον ἀλαζονεύσῃ, ὡς καὶ Ὀρέσης σὺν τοῖς ἔμπροσθεν. *Bar.* 1365. Οὗ τὸ Φωκέων] Οὗ ταῖς χερσὶν, ἤγεν ἀφ' ὧν χειρῶν, λάθρα ἐξεπέμφθην εἰς τὴν γῆν τῶν Φωκέων διὰ τὰς σὰς προμηθείας. L. B. 1368. Ἐν πατρὸς φόνῳ] Ἐν τῇ ὥρᾳ ᾗ ἐφονεύσατο ὁ πατήρ μου Ἀγαμέμνων. *Bar.*

1382. Αὖ

Ὦ φίλταταί μοι χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
Ποδῶν ὑπηρέτημα· πῶς οὕτω πάλαι
Ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; ἀλλά με
Λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί.
Χαῖρ', ὦ πάτερ (πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ)
Χαῖρ'· ἴθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
Ἡχθηρα, κἀφίλησ' ὀν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Παι. Ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τὰς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
Πολλαὶ κυκλοῦν νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,
Αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν Ἠλέκτρα σαφῆ.
Σφῷν δ' ἐνέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅπι
Νῷν καιρὸς ἕρδειν· νῷν Κλυταιμνήστρα μόνη,
Νῷν ὕπις ἀνδρῶν ἔνδον. εἰ δ' ἐφέξετον,
Φέροντίζεσθ' ὡς τύτοις τε κὴ σοφωτέροις
Ἄλλοισι,

1382. Αἳ ταῦτά σοι] τὰ κατ' ἐμὲ, φησί. 1384. Νῶν Κλυταιμνήστρα μόνη] ἐνταῦθα ἀνεκάλυψε τὸ χρήσιμον τ' ἀποδημίας Αἰγίσθυ. 1385. Ἐφέξετον] μελλήσητε.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1374. Ποδῶν ὑπηρέτημα] ἀφ' ὧ γὰρ τύτων τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ὑπηρετήσας, πάλαι μὲ ἐκ μέσυ θανάτυ λαβὼν Ὀρέστω, κὴ ἀγαγὼν ἑτέρωσε· νῦν δ' μετ' αὐτῦ ἀφι[ρμένος εἰς τιμωρίαν τ ἐχθρῶν. 1379. Ἡχθηρα] ἐπὶ τ ἤχθηρα κἀφίλησα, λέγεται τὸ μάλις' ἀνθρώπων, ἤγυν μάλις' ἀνθρώπων ἤχθηρά σε, κὴ μάλις' ἀνθρώπων ἐφίλησά σ' ὀν μιᾷ ἡμέρᾳ. 1381. Πολλαὶ κυκλοῦνται] εἰκότως εἶπε τὸ κυκλοῦνται, ἐπεὶ κὴ αἱ ἡμέραι κὴ αἱ νύκτες τῇ εἰς τὸ αὐτὸ φερομφῇ τ ἡλίυ καθίστανται. 1386. Ὡς τύτοις τε κὴ σοφωτέροις] ἀπορῶσι πῶς εἶπε τὸ τύτοις. ὁ γάρ τις ἀνδρῶν ἦν ἔνδον (ὡς κὴ αὐτὸς λέγει) ἀλλὰ γυναῖκες. κὴ φαμὲν ὅτι ἁπλῶς τῦτ' εἶπεν, ἢ ὅτι ἂν μὴ τὸ ἔργον ἐτάχυνον, ἐλθεῖν ἔμελλεν Αἴγισθος· κὴ ὁ μόνον τοῖς φθοὶ ἐκεῖνον ἐμαχέσαντο ἄν, ἀλλὰ κὴ βοῆς πρὸς τὸ πλῆθος γενομένης, ἐδὲ ὀλίγοι κἀκεῖθεν ἀπήντησαν.

SCHOL. INED. 1373. Ἥδιστον δ' ἔχων] Ὁ ἔχων δὲ ἡδίστω ἐμοὶ δηλονότι ὑπηργίαν ποδῶν. L. B. Ὅρα ἐνταῦθα ἦθος γυναικεῖον κιλακδυτικὸν

O chariſſimæ quidem manus, tuque gratiſſimum habens
Pedum miniſterium. Quare jampridem,
Cum adeſſes, me fefelliſti, nec te indicabas, ſed me
Sermone tuo enecabas, facta habens dulciſſima mihi?
Salve, O Pater (patrem enim videre videor)
Salve: ſcias vero, quod te ex hominibus maxime
Et oderim, & amaverim in uno die.
P. Satis eſſe ſentio: quæ enim interim facta reſtant dicenda,
Multæ circumagent noctes dieſque totidem,
Quæ tibi hæc declarabunt, Electra, manifeſto.
Vobis autem edico, qui adſtatis, quod
Nunc tempus agendi; nunc Clytemneſtra ſola,
Nunc nemo mortalium intus: ſi vero differetis,
Cogitate & cum his, & prudentioribus Aliis,

λακαβλικὸν, ἡμερον, προσηνὲς, γλυκυλόγον. ταυτολογίας καὶ πάσης γλυκύτητος πλήρες. *Bar.* 1374. Πῶς ἔτω πάλαι] Κατὰ τίνα τρόπον ξυνὼν πάλαι ἦγον οὐ μακρᾷ, ἔληθες ἐμὲ, ἦγον ἐλάνθανες ἔτως; L. B. 1379. Ἦχθημα] Ἦγον, ἐμίσησε μὲ ἡ Ἠλέκτρα τὸ παιδαγωγὸν, διότι ἐκήρυξε τὸ θάνατον τοῦ Ὀρέστου. ἐφίλησε δ' ὅτι ἐπιτηδεύμως τοῦτο ἐποίησεν. *Bar.* 1380. Τὰς δὲ μέσῳ λόγους] Ἴσον ἐν ἐνὶ λέγει. παρὰ δὲ πολλοῖς δοκεῖ ἴσα λέγεται, ἀλλ' ἰσάριθμα, εἰ πρὸς τὴν ποσότητα δὲ ἀριθμὸς ὁ λόγος τείνῃ. εἰ δὲ ἕκαστον ἑκάστῳ, ἴσον ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ λόγος ἀφορᾷ, λέγοιτο ἄν, καὶ πολλὰ πολλοῖς ἴσα. τὰς δὲ μέσῳ λόγους εἶπεν, ὤφειλεν ἀποδοῦναι, αἱ τοῦτος σοὶ δείξουσιν· ὁ δὲ, ποιεῖται τὴν σύνταξιν, πραγματικήν. καὶ ἀποδίδωσιν, αἱ ταῦτα σοὶ δείξουσιν. ἦγον καὶ τὰς λόγους καὶ εἴ τι τοιοῦτον. σύνηθες δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα. τὸ ἄρχεσθαι ἄλλως. εἶτα ὥσπερ οὐ μεταμελείας ἀποδιδόναι τὸν λόγον ἄλλως, ὡς παρὰ Φιλοσράτῳ. Φαρέτραι μὲν ἦν χρυσόπαστοι καὶ χρυσαῖ. καὶ τὰ δὲ αὐτοῖς βέλη, γυμνὰ τούτων, ἡ ἀγέλη πᾶσα. L. B.

1388. Ἐς'

Ἄλλοισι, τῶν πλείοσιν μαχέμοι.

Ορ. Οὐκ ἂν μακρῶν ἔδ' ἡμῖν ὑδὲν ἂν λόγων
Πυλάδη τόδ' εἴη τἔργον· ἀλλ' ὅσον τάχ@.
Χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσαντ' ἔδη
Θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν πάδε.

Ηλ. Ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
Ἐμοῦ τε πρὸς τύτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
Ἀφ' ὧν ἔχρισμ, λιπαρεῖ πρὺ ῥῶ χερί.
Νῶν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω,
Αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαί· γένυ πρόφρων
Ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βεβουλμάτων·
Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πίμια
Τῆς δυσσεβείας οἷα δωρῦνται θεοί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἴδεθ' ὅπυ προνέμεται
Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης·

Βεβᾶσι

1388. Ἐθ' ἡμῖν ὑδὲν ἂν λόγων] τὸ ὑδὲν παρείληφ. 1394. Λιπαρεῖ πρὺ ῥῶ χερὶ] ἀντὶ τ λιπαρῶς, σωιχῶς. 1395. Ἐξ οἵων ἔχω] ὡς δυνάμεως ἔχω, λόγοις ἀξιῶν, ὑ θύω. 1398. Τὰ 'πίμια] τὰς μιαθάς. 1400. Ἴδεθ' ὅπυ προνέμεται] ἀντὶ τ προσιδάζφ. τ Ὀρέςυ δὲ εἰσελθόντ@ ὁ χορὸς ταῦτά φησιν. Ἄλλως. εἰσεληλύθασι μὲ ςὺν ταῦθα οἱ περὶ Ὀρέςυ κ Πυλάδυ. τῦτο δὲ ἤτοι ὁ χορός φησι, κ τ Ἠλέκτρας σωφρονισθείσης αὐτοῖς. κ τὸ ἴδετε πρὸς ἀλλήλας φασὶν αἱ τ χορ, ἢ ὅτι ἔξω ὄσα ἡ Ἠλέκτρα λέγφ πρὸς τ χορὸν τὰς δύο εἴκυς, κ ὕτως εἰσέρχεται. κ ἔςι Δφάλμμα ὥςε ἐξελθῦσαν αὐτὴν ἄρχεσθ τ, ὦ φίλταται γυναῖκες. παρατήρ δὲ ὅτι ἐπὶ μὲ τῇ τ ἀγγέλυ παρυσίᾳ προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω Δφτρίδειν τὴν Κλυταιμνήςραν, δι' ἃς προείπομεν αἰτίας· ἐνθάδε ὁ τ λόγων γενομένων πρὸς τὴν Ἠλέκτραν ὐκ τ Ὀρέςυ, ὐδὲ

Aliis, iisque *numero* pluribus, vos certaturos.
Or. Non longis amplius nobis omnino sermonibus,
Pylade, opus est; sed quam celerrime
Ire intro, paternas adorantes sedes
Deorum, quicunque hæc tenent vestibula.
El. O Rex Apollo, propitius illos audi;
Meque *simul* cum his, quæ tibi multa sane
Unde potui, munifica præbui manu.
Nunc autem, O Lycæe Apollo, quæ restant sola,
Peto, adoro, supplico: adsis benevolus
Nobis opitulator hisce in consiliis:
Et ostende mortalibus pœnas
Impietatis, quales tribuunt Divi.

ANTISTROPHICA. STROPHE.

Cho. Videte quo prior graditur
Illud inexpugnabile, spirans sanguinem Mars:
Subeunt

ᾠδὴν λείπῃ εἰς τὸ ἀνελεῖν τὴν Κλυταιμνήστραν, ἅπερ ἐν τῷ ἐμφαίνῃ ὁ ποιητὴς ὧδε εἰσήγαγεν. 1401. Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσᾶν] οἷον, ὁ Ἄρης συναγελάζεται αὐτοῖς φυσᾶν αἷμα καὶ φόνον. Δυσέριστον, τὸ δι' ἔριν γιγνόμενον κακὸν, ἐχ ὡς κατηγορῆσα φησὶν (ἐναντίον γὰρ τῷ ἡδεῖ δ' χορεῖ) ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα ἐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1394. Πρόσω χωρεῖ] εἰκότως εἶπε τὸ πρόσω. οἱ γὰρ θύοντες καὶ ἱκετεύοντες ἐμπροσθεν τῶν θεῶν, ἐφ' οἷς τῦτο ποιῶσιν, ἵστανται· ἢ τὸ πρόσω, ἀντὶ δ πρόμαχον καὶ προσάτιν ἐκάλεσα ἐν θυσίαις. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 1392. Ἄναξ Ἄπολλον] εὐχή.

SCHOL. INED. 1394. Ἀφ' ὧν ἔχουμι] Τυτέσιν, ἐξ ὧν εἶχον δῶρα μικρῶν καὶ ἐτιδαπῶν δηλονοτι, προίσω καὶ παρεκάλεσα ἀφ' φιλοτίμως χέρος. ὁ γὰρ θεὸς ὐκ ἀποδέχεται τόσον δῶρα ἀπὸ χέρος πλυσίας, ὅσον ἀποδέχεται ἀπὸ χέρος φιλοτίμως. Τ γὰρ ἔνα κηρὸν δ προσφέροντ' μεθ' ἱλαρότητος δέχε) μᾶλλον, ἢ τὰς πολλὰς θυσίας δ μὴ μεθ' ἱλαρότητος προσφέροντος. Bar. Πρόσω] Ἀντὶ δ προίσω. τυτέσιν, ἔναρχος ἐγκώμιον καὶ παρεκάλεσα. Bar. 1399. Οἷα δῶρα δ θεοὶ] Ἀντὶ δ, οἷας τιμωρίας διδάσκουσιν οἱ θεοὶ, ἕνεκα τ δυσεβείας· τυτέσιν, ὅπως κολάζωσιν οἱ θεοὶ ἕνεκα τ δυσεβείας. L. B.

Βεβᾶσι δ' ἄρτι δωμάτων ὑπαὶ ξοι
Μεταδρομοι κακῶν πανουργημάτων,
Ἄφυκτοι κύνες.
Ὡς' ὁ μακρὰν γ' ἔτ' ἀμμένει
Τὸν φρενῶν ὄνειρον ἀμφιβάλλων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Παρᾶγε γὰρ ὀνείρων
Δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγης,
Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα,
Νεακόντιστον αἷμα χειρῶν ἔχων·
Ὁ Μαῖας ὁ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ
Κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα, κἀκέτ' ἀμμένει.

ΗΛΕΚΤΡΑ

1404. Ἄφυκτοι κύνες] ἤτοι εἰς τὴν Ὀρέστην ἀπωτέρω· ἢ ἐν τῷ ἄφυκτοι κύνες, ἢ ἐπὶ τῶν ἐρινύων. εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αἱ ἐρινύες, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν. 1405. Ὡς ὁ μακρὰν] ὁ ὡδὶ δὲ ὀνείρου τῆς Κλυταιμνήστρας φησί (τοῦτο γὰρ βέλτιον)· ἀλλὰ τοῦτό φησιν, ἃ κατ' ἐμαυτὴν ἀνθρωπόλογον, οὐκ εἰς μακρὰν ἔξεστι μετέωρα, ἀλλ' εὐθέως τελεσθήσεται. 1407. Παράγε γὰρ ὀνείρων δολιόπους] ἡ ἐρινὺς ἀφόβως χαρᾶσα. ἢ δαίμων τις ἁπλῶς βοηθὸς νεκρῶν· ἢ ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου. παρέρχεται (φησὶν) ἴσως στέγης ὁ Ὀρέστης. Ἐνέρων δ' ἀρωγὸς] ἤτοι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθὸς, ὅ ἐστιν ὑπηρέτης. 1409. Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια] ἑδράσματα ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα. 1410. Νεακόντιστον αἷμα] τὸ ξίφος τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον. 1411. Ὁ Μαῖας δὲ παῖς] ὁ Ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα, κατακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον λόγον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1411. Ὁ Μαῖας ὁ παῖς] Ἀφ' οὗ τοῦτ' εἰρηται τοῦ Ἑρμοῦ λέγει ἄγει αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον, ἢ διότι μὴ δόλῳ εἰσήρχετο (λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἑρμῆς δόλιος) ἢ ἀφ' οὗ τὰς ἀρὰς ὁ Μυρτίλου, ἃς ἠράσατο εἰς τὸ τοῦ Πέλοπος γένος. ἦν δὲ ὁ Μυρτίλος παῖς Ἑρμοῦ, λέγεται δ' ὅτι,

Subeunt jam tecta domorum,
Insectatores immanium scelerum
Inevitabiles canes.
Quare non saltem jam diu moratur
Meum animi de somnio vaticinium suspensum.

ANTISTROPHE.

Producitur enim mortuorum
Vindex furtivo pede intra tectum,
In antiquas patris sedes,
Recens acutum gladium manibus habens:
Maiæ vero filius
Mercurius illum ducit, fraude tenebris (tur.
Celata, usque ad terminum, nec amplius mora-

ELECTRA,

ὕτως, ὁ υἱὸς τ Μαίας Ἑρμῆς ἄγ σφὲ κ αὐτὸν δόλον, τῦτ' ἔστι, δολίως πρὸς τὸ ἔργον κινῆ, κρύψας αὐτὸν ἐν σκότῳ πρὸς τὸ τέρμα. ἤγεν, μίσχεις ἂν ἐργάσεται ὁ σπεύδ, ὐδεὶς αὐτὸν ἐπιγνώσε. τὸ δὲ κάκιτ' ἀμωμήτ, πρὸς τὸ ἄγ τὴν δύναμιν ἔχ. ἔτως, ἄγει, κ ϲὐκ ἔτι ἀναμβάλ κ ἀναβάλλεται. οἱ γράφοντες ἐπάγ, ἀλλ' τὸ μὴ δύνασ τῦτο ποιῶ, γράφυσι.

SCHOL. INED. 1402. Βεβᾶσι] Βίβημι, σω, καὶ. ὁ μέσος παρακ. βέβαα, ὰς, ε, ατον, ατον, άαμβ, βεβάατε, βεβάασι, κ κατὰ κρᾶσιν βεβᾶσι. *Bar.* Ἀντὶ δ βεβήκασιν, ἐπορεύθησαν. L. B. Δωμάτων ὑπόστεγοι] Ἀντὶ δ, ὑπὸ τὰς στέγας τ δωμάτων· τετέχιν, ἴσω τ δωμάτων, κύτες, ὡς ϲὐκ ἔχιν ἐκφυγεῖν, τιμωροὶ κακῶν πανουργημάτων. L. B. 1406. Ὄνειροι] Ὡσε ϲὐκ ἔτι ἐπὶ πολὺ ἀναμβλ προσδοκάμβρον τὸ ἐμὸν ὄνειρον τ φρενῶν· ἀντὶ δ, τὸ ὄνειρον τ ἐμῶν φρενῶν ἀναμβλ. Τὸ ὄνειρον ἐμοῦ· κ λέγει ἐμὸν, ὥσπερ κ τὰ ἄρθρα τ ποδῶν τ σῶν, ἤγεν τὰ ἄρθρα τ σῶν ποδῶν, ἔτως κ ϲυταῦθα τὸ ἐμὸν, ἤγεν ἐμοῦ. ἤγεν ἡ φαντασία τ ἐμῶν φρενῶν, ἣν ἐφαντάζοντο αἱ ἐμαὶ φρένες. L. B. 1411. Ὁ Μαίας δ παῖς] Ἤγεν ὁ υἱὸς τ Μαίας ὁ Ἑρμῆς, κρύψας σκότῳ κ ἀφανείᾳ τ ὑπ' αὐτοῦ γινόμβρον δόλον, ἄγ σφὲ, ἤγεν αὐτὲς Ὀρέϲῳ κ Πυλάδῃ, πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα κ τὸ τέλ τ πραγμάτων, κ ϲὐκέτι ἀναμβλ κ καρτερεῖ. *Bar.*

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΑΙΓΙΣΘΟΣ, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ηλ. Ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
Τελοῦσι τἔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσ-
μβυε. 1415

Χο. Πῶς δή; τί νῦν πραύνουσιν;

Ηλ. Ἡ μὲν ἐς τάφον
Λέβητα κρυμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.

Χο. Σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρός τί;

Ηλ. Φρυρήσων ὅπως 1420
Αἴγισθος αὐτὸς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.

Κλ. Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. ἰὼ τέγαι
Φίλων ἔρημοι, τὴν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

Ηλ. Βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ΠΕΡΙ-

1414. Ὦ φίλται] γυναῖκες] ἐξερχομένη ταῦτά φησιν. 1417. Ἡ μὲν ἐς τάφον] εἰς τὸ προσῳδήτιον τὸ ἐπὶ τῷ Ὀρέστῃ δοκοῦντι ἀπολωλέναι. 1419. Σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί] σὺ τούτοις ὤλεσον ὅτι εἰσῆλθεν σὺ τοῖς ἔσωπροσθεν Ἠλέκτρα. 1422. Αἰ, αἰ. ἰὼ τέγαι] ὁ λόγος ἀπορτικὸς εἰς Αἴγισθον. ἔδος ἢ ἔχουσι τὰ γεγονότα ἔνδον ἀπαγγέλλη τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι. γῦν δὲ, ἅμα τὸ μὴ διατρίβειν σὺν τῷ δράματι, σὺκ ἐποίησε τοῦτο. προκείμεθα δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἠλέκτραν ἐς πάθος. νῦν τοίνυν βοᾷσης σὺν τῇ ἀναιρεσει τῆς Κλυταιμνήστρας, ὁ θεατὴς ἀκούει, καὶ σαφέστερον τὸ πρᾶγμα γίγνεται ἢ δι' ἀγγέλων σημαινόμενον. καὶ τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπίστη, τὸ δὲ

ELECTRA, ORESTES, ÆGISTHUS, CLYTEMNESTRA, CHORUS.

Iambi.

El. O Chariſſimæ mulieres, mox viri
Opus exequuntur: tu vero tacita mane.
Cho. Quomodo? quidve nunc agunt?
El. *Et* illa quidem in funus
Lebetem adornat, illi autem adſtant prope.
Cho. At tu quid exiſti foras?
El. Obſervatura ne
Ægiſthus ipſe clam nos opprimat ingreſſus.
Cl. Heu, Heu, tecta
Amicis deſerta, plenaque percuſſoribus.
El. Clamat intus aliquis: nonne audiſtis, amicæ?

PERI-

δὲ σναργὲς ἐδὲν ἦσον, κ᾽ Αἰγὶ τ᾽ βοῆς ἐπραγματεύσατο. 1424. Βοᾷ τις ἔνδον] οἰκεῖον τὰ Αἰγίσθου γυναικῶν. τὸ ϗ ἀνήκεσα, ὐχ ὡς καταγιγώσκουσαι Ϝ Ὀρέϛου φασὶν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ὑπερπόμφαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1421. Αἰγισθ᾽ αὐτὸς] ἔτως ὀφείλῃ ὁ παρὼν γίχ᾽ γράφειν, ἵν᾽ ᾖ ἰαμβος τρίμετρ᾽ ἀκατάληκτος. ἐλλιπὴς γὸ ἦν. διὸ κ᾽ τὸ αὐτὸς προσετίθη παρ᾽ ἐμοῦ· κ᾽ οἶμαι ὡς καλῶς προσετίθη, ὡς κ᾽ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἕτερα.

SCHOL. INED. 1417. Τάφον] Ἰσέον ὅτι τάφος δηλοῖ δύο, τ᾽ τόπον μὲν Ϝ μνήματος, ἐν ᾧ ὁ νεκρὸς κατατίθε᾽. κ᾽ ὁ δεῖπν᾽ ὁ ἐπὶ νεκρᾷ Αἰ παρηγορίαν γινόμβος. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὕστερον μὲ δηλοῖ· ἤγαν κοσμεῖ λέοντα εἰς τάφον, τετέϛιν, κοσμεῖ δεῖπνον εἰς παρηγορίαν. τὸ ϗ χῆμα σωνεκδοχὴ, ἀπὸ Ϝ λέοντ᾽, ἐν ᾧ ἀναϛράζεσι τὰ κρέα, δηλοῖ τ᾽ δεῖπνον. Bar. 1422. Αἰ, αἰ] Ἰσέον ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταὶ τὰ γινόμβα ἔνδον Ϝ οἰκε Αἰ ἀϛγέλων ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔσω ἔξω, νῦν δὲ ὐχ ἔτως

ὁ Σοφοκλῆς

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ἤκυσ' ἀνήκυσα
Δύσανθ', ὥστε φείξαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ α'.

Κλ. Οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
Ηλ. Ἰδὲ μάλ' αὖ θερεῖ τις.
Κλ. Ὦ τέκνον, τέκνον,
Οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
Ηλ. Ἀλλ' ὧδ' ἐκ σέθεν
Ὠκτείρεθ' ὅστις, ὃν γ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Χο. Ὦ πόλις, ὦ γενεά
Τάλαινα· νυῦ σε
Μοῖρα καθημερία
Φθίνει, φθίνει.

ΣΥΣΤΗΜΑ β'.

Κλ. Ὦ μοι, πέπληγμαι.
Ηλ. Πᾶσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
Κλ. Ὦ μοι μάλ' αὖθις.

Ηλ.

ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησεν, ἀλλ' ἑτέρως. τὸ γὰρ Κλυταιμνήστρας βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσῃ αὐτῆς, ἡ Ἠλέκτρα ἔξω τοῖς ἀκούουσιν ἐξηγεῖται, ὅθεν καὶ σαφέστερον τὸ πρᾶγμα γίνεται, ἢ ἀφ' ἑαυτῆς σημαινόμενον. *Bar.*

1433. Ὦ

PERICOMMATA. STROPHE 1.

Cho. Non audienda infelix *ego*
Audivi, adeo ut horreant comæ.

SYSTEMA 1.

Cl. Hei mihi miseræ! Ægisthe, ubi tandem es?
El. Ecce iterum exclamat quispiam.
Cl. O nate, nate,
Miserere matris.
El. At neque hic à te
Misericordiam nactus est *olim*, neque, qui genuit, pater.

STROPHE 2.

Cho. O civitas, O genus
Miserum! nunc te
Fatum hodiernum
Penitus opprimit.

SYSTEMA 2.

Cl. Hei mihi, percussa sum.
El. Inflige geminam, si potes, plagam.
Cl. Hei mihi jam iterum.

El.

1433. Ὦ πόλις, ὦ γενεὰ] ὦ γενεὰ δ' οἶκον τόνδε, κατὰ ταὐτὸν σε τὸν ἡμέραν ἡ μοῖρα εἰς φθορὰν καὶ ἐλάττωσιν ἄγει δ' γένος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1425. Ἧκουσ' ἀήκουσα] ἤγουν ἃ δ δύναται τις ἀκοῦσαι. πᾶσι γὰρ αἱ τῶν φονευομένων βοαὶ, καὶ ἐχθροὶ ὦσι, δίκαιον ἐποφθεῖραι ἀκούεσθαι φέρουσι.

1441. Τελῶσιν

Ηλ. Εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ γ' ὁμῶς. 1440

ΣΤΡΟΦΗ γ'.

Χο. Τελῶσ' ἀραὶ· ζῶσιν οἱ
Γᾶς ὑποκείμενοι.
Πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιρῶσι τῶν
Κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.

ΣΥΣΤΗΜΑ γ'.

Ηλ. Καὶ μὴν πάρεσιν οἵδε· φοινία δ' χεὶρ 1445
Στάζει θυηλῆς Ἄρεος· ὃν ἔχω λέγειν,
Ὀρέστα, πῶς κυρεῖ γε.

Ορ. Τὰν δόμοισι μὲν
Καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐνθέσπισε,
Τέθνηκεν ἡ πάλαι· μηκέτ' ἐκφοβοῦ 1450
Μητρῷον ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσῃ ποτέ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Παύσασθε· λεύσω γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προδόλου.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ. α'.

Ηλ. Ὦ παῖδες, ὄκ ἄμφρον; εἰσορᾶτέ πω

Τὸν

1441. Τελῶσιν ἀραὶ] ἀντὶ τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς. 1443. Ὑπεξαιρῶσιν] ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες. 1449. Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε] οἷον, οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα, ἀλλὰ πιθόμενος τῷ θεῷ. 1452. Λεύσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδόλου] οἷον ὑποτρέψαντα. μετειλήφθη γὰρ ἴσως ὑπὸ Κλυταιμνήστρας.

ΣΧΟΛ.

El. Utinam & Ægiſtho ſimul. 1440

STROPHE 3.

Cho. Ratæ ſunt imprecationes: vivunt *denuo* qui
Sub terra erant conditi.
Nam mortui quondam affatim
Sanguinem ab homicidis auferunt.

SYSTEMA 3.

El. Sed adſunt illi quidem; cruenta autem *illorum* manus 1445
Stillat à victima Martis; nec poſſum dicere,
Oreſta, ut res ſe habeat.

Or. In ædibus quidem bene,
Apollo ſi recte vaticinatus eſt.
Occubuit infelix illa; nec eſt quod amplius metuas, 1450
Ne faſtus te maternus unquam habeat contemptui.

ANTISTROPHE 1.

Cho. Quieſcite: video enim
Ægiſthum clare.

ANTISYSTEMA 1.

El. O juvenes! non hinc retro *itis?* cernite modo Virum

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1441. Τέλῶσ' ἀραὶ] ἦγεν Ἀγαμέμνων ἐκπνέων ἠράσατο, ὥστε τούτων συνεργησῶν, δοκεῖ ζῆν ὁ ταύτας ποιήσας. 1446. Στάζῃ θυηλῆς Ἄρεος] ἦγεν θυσίας, ἤτοι αἵματος, ὃ θυσίᾳ δίκῃ Ἄρης. φιλαίματος γὰρ καλεῖται.

SCHOL. INED. 1440. Εἰ γὰρ] Ἐν χρήσῃ ἐστὶ τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ ὡς πιζᾷ λόγῳ. L. B. 1446. Στάζῃ] Στάζῃ αἵματος Ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ ὕδατος. σαλάζῃ σαλαγμοὺς φόνου αἵματος· ἦγεν ὁ εἰργάσατο φόνος. μηχανεῦσα ὑπὸ τῆς χαρᾶς τοῦτο λέγῃ. εἶτα ἐπιστρέφουσα πρὸς τὸν Ὀρέστην, λέγῃ, Ὀρέστα, πῶς κυρεῖ. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ὀρέστης, τὰν δόμοισι μὲν, καὶ τὰ ἐξῆς. L. B. 1451. Λῆμ'] Τὸ φρόνημα τὸ μητρῷον σεμνοφρασικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἡ μήτηρ ἀτιμάσῃ σε ποτέ. L. B.

Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ὑμῖν· ὅτις ἐκ πρεσαίᾳ 1455
Χωρεῖ γεγηθώς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Χο. Βᾶτε κατ' ἀντιθύρων
Ὅσον πάχισα.
Νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμιοι,
Τάδ' ὡς πάλιν. 1460

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ β'.

Ορ. Θάρσει· τελεῖμμι ἢ νοεῖς.
Ηλ. Ἐπειγέ νυν.
Ορ. Καὶ δὴ βέβηκα.
Ηλ. Τἀνθάδ' ἂν μέλοι γ' ἐμοί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ'.

Χο. Δι' ὠτὺς ἂν παῦρά γ' ὡς 1465
Ἧπιον ἐννέπειν,
Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
Ὀρθσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΝΤΙ-

1459. Νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμιοι] τὰ μὲ πρὶν εὖ θέμιοι, τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, ὡς κ' ὑμῖν εἴη τὰ κατὰ Αἴγισθον. 1465. Δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ'] μὴ ἀναστεταμένως φθέγγεσθε, ἀλλ' ἁπλῶς, ἐν τῷ λαλεῖν, δεῖ, μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον. Ὡς ἧπιος ἐννέπειν] γράφεται ἠπίᾳ. ὡς ἂν μικρῶν παίδων ῥήματα, ὅτων αὐτῷ ἀφελῶς λεγομένων δύνῃ, μὴ ἀνακαλύπτοντας τὸν γεγονότα κατὰ τὸν οἶκον. 1467. Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι] καθ' ὑπερβατόν, συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι' ὠτὸς αὐτῷ

Virum vobis occurrere: iſte ex ſuburbio
Venit lætus.

ANTISTROPHE 2.

Cho. Ite poſt januam
Ocyſſime.
Nunc, ut priora recte curaſtis,
Hæc iterum bene conficite.

ANTISYSTEMA 2.

Or. Confide: effecta dabimus, ut cupis.
El. Age propera.
Or. At jam ivi.
El. Quæ hic agenda ſunt, erunt mihi curæ.

ANTISTROPHE 3.

Cho. In aures pauca ſaltem enim
Blande dicere
Huic viro expediat, ut imprudens ruat
In occultum ultionis certamen.

ANTI-

αὐτῷ συνέπειν, ὡς ἂν ἀνοήτῳ ἀλαλεγόμμον. λείπῃ ἢ τῷ λόγῳ, ἀλαλεγόμμον τὸ νηπίῳ. ἢ πρὸς αἰτιατικὴν μεταληπτέον, πρὸς τ' ἄνδρα συμφέρῃ τῦτον, ὡς πρὸς νήπιον, συνέπῃν ὀλίγα ἀλῷ δ' ὠτός· ὅπως ἂν ἀπατηθεὶς ἐμπέσῃ εἰς τ' ἀγῶνα τ' δίκης τ' λάθρα κατ' αὐτῦ γιγνόμμον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1459. Τὰ πρὶν ἰῦ θέλμοι] εἰκότως πρὸς μ' πρὶν, τὸ ἰῦ θέλμοι εἶπε, πρὸς δὲ τὸ τάδε, ὡς πάλιν, ἀπεσιώπησεν. σαφῆ μ' ἦν ἤδη τὸ συμβᾶν, συταῦθα ἢ ἄδηλον ἦν τὸ μέλλον, εἶθ' Αἴγισθ-, εἶθ' ὅτοι ἐπιχειρήσωσι κ' καταβαλεῖν σαφῶν. 1466. Ἤπιον συνέπειν] ἤπιον χρὴ γράφειν συταῦθα ἀντὶ δ' ἠπίως κ' πραέως, ἵν' ᾖ τὸ κᾶλον ὅμοιον τῷ τ' τροφῆς.

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ γ'.

Αι. Τίς οἶδεν ὑμῶν, ὦ ποθ' οἱ Φωκεῖς ξένοι,
Οὓς φασ' Ὀρέστῃ ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
Λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
Σέ τοι, σὲ κείνω, κἀ σὲ τἀν τῷ πάρος
Χρόνῳ θεασεῖαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
Οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδῆαν φράσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ηλ. Ἐξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
Ἐξῳδεν εἷλω τῷδ' ἐμῷ τ' φιλτάτης.
Αι. Πῶ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.
Ηλ. Ἔνδον. φίλης γὰρ τοῦξένου κατήυσαν.
Αι. Ἦ κἀ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐπτύμως;
Ηλ. Οὐκ (ἀλλὰ καπέδειξαν) ὁ λόγῳ μόνον.
Αι. Πάρες' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε καμφανῆ μαθεῖν;
Ηλ. Πάρεσι δῆτα, κἀ μάλ' ἄζηλῳ θεᾳ.
Αι. Ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας, ὐκ εἰωθότως.

Ηλ.

1477. Δίδασκέ μι] γράφεται μήνυέ μοι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1472. Σέ τοι, σὲ κείνω] ἤγνοι ἀγνοεῖν εἰδέναι, νοεραῶς τοῦτο λέγει· ἢ ὅπισθεν ἢ τίς οἶδεν. 1478. Προξένου κατήνυσαν] ἤτοι ἐπέτυχον. ὁ γὰρ ἀνύων τι, ἐπιτυγχάνει τοῦτο αὐτῷ τὸ ἀνῦσαι. ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἢ ἀνῦσαι σημαινόμενον. ἢ κατ' ἐκείνης ἤνυσαν, ὃ ἐβούλοντο, ἵνα τῷ μὲν Αἰγίσθῳ νοῶνται, ὅτι ἐπάνω ἐκείνης, ἦγον εἰς αὐτὴν, τὴν δὲ Ὀρέστου ἀγγελίαν ἐπλήρωσαν· τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι κατ' ἐκείνης τὸν φόνον εἰργάσαντο. 1480. Οὐκ ἀλλὰ καπέδειξαν] τὸ σὺν πρὸς τὸ ὁ μόνον σωματεῖον· τὸ δὲ ἀλλὰ καπέδειξαν, διὰ μέσου. ἔστι δὲ τὸ σὺν καὶ τὸ ὁ ἐκ παραλλήλου. 1483. Ἦ πολλὰ] τοῦτο πρὸς τὸ χαίρειν σωματεῖον, καὶ

ANTISYSTEMA 3.

Æ. Quis veſtrum novit, ubinam illi Phocenſes *ſint* hoſpites,
Quos dicunt nobis nunciaſſe, Oreſtem vita
Deceſſiſſe equeſtri naufragio?
Te inquam, te ſciſcitor, & te ſuperiori
Tempore ferocem; nam id tibi maxime curæ eſſe
Opinor, teque ut gnaram maxime poſſe dicere.

IAMBI.

El. Pernovi: quî enim neſcirem? caſus enim alioqui
Ignara forem è meis chariſſimi.
Æ. Ubinam ergo ſint hoſpites? doce me.
El. Intus *nimirum:* amica enim potiti ſunt hoſpita.
Æ. Veriſſime ergo nunciarunt mortuum?
El. Non: ſed & demonſtrarunt, non verbis modo.
Æ. Adeſt ergo nobis, ita ut clare ſciamus.
El. Adeſt ſane, & ſpectaculum prorſus inamabile.
Æ. Ingens certe gaudium mihi narraſti, præter ſolitum.

El.

ὰ πρὸς τὸ εἶπας, ἅτω, ὄντως εἶπας χαίρειν ἐμὲ πολλά. τῦτ' ἔστιν, ἐξ ὧν εἶπας, πολλῆς ἐπεπλήσμην χαρᾶς. τὸ δὲ, ϖῶς εἰωθότως, πρὸς τὸ εἶπας. ἀντὶ δ', ϖῶς ἦν σοι ἔθος λόγυς ἐμοὶ προφέρειν. ἢ τὸ ϖολλὰ ϖρὸς τὸ εἶπας, ἵν' ᾖ τὸ χαίρειν ἀφ' μέσυ. ¶ Σχήμ. Τριπλ. 1469. Τίς οἶδεν] ἄφιξις Αἰγίσθυ εἰς τὸς οἴκυς αὐτῦ.

SCHOL. INED. 1473. Ὡς μάλιστα] Καθὰ μάλιστά σοι δοκῶ ϖαρεῖναι δηλονότι ϖερὶ αὐτῶν· μάλιστα δὲ γινώσκυσαν φράσαι ἄν. L. B. 1478. Κατήνυσαν] Ἤνυσα τὴν ὁδὸν ἁπλῶς ἀντὶ τῦ ἐπλήρωσα, ἀπὸ τῦ ἀνύω τὸ τελῶ· κατήνυσα δὲ ὡΐως ἀντὶ τῦ εἰς λιμβῶα κατῆρα. *Bar.*

1484. Χαίροις

Ηλ. Χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε.
Αι. Σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας
Πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ' ὁρᾶν·
Ὡς, εἴ τις αὐτῷ ἐλπίσιν κεναῖς πάρος.
Ἐξήρετ', ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὁρῶν νεκρὸν,
Στόμια δέχηται τἀμά, μηδὲ πρὸς βίαν
Ἐμοῦ κολαστοῦ σωφρονεῖν φύσιν φρενός.
Ηλ. Καὶ δὴ πλεῖται τἀπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
Νοῦν ἔσχον ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
Αι. Ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ', ἄνολ φόνιόν μὲ δὲ
Πεπλωκός· εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, δὲ λέγω.
Χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
Τὸ συγγενές γε κἀπ' ἐμοῦ θρίοων τύχῃ.
Ορ. Αὐτὸς σὺ βάσταζ'· ἐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
Τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, κὴ προσηγορεῖν φίλως.
Αι. Ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
Εἴ που κατ' οἶκον μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
Ορ. Αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
Αι. Οἴμοι· τί λεύσω;

Ορ.

1484. Χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ] ἐπισαρκάζουσα λέγει τάδε. 1485. Σιγᾶν ἄνωγα] κελεύει ὁ Αἴγισθος ἐμφανῶς δείκνυσι τὸ σῶμα τοῦ Ὀρέστου· οἱ δὲ ἐπιδείκνυσι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας. 1489. Μηδὲ πρὸς βίαν] ἐὰν μὴ πείθῃ, πρὸς βίαν, κολάσεως τυχὼν, τότε φυσεῖ φρένας, καὶ εἴσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι. 1493. Ἄνολ φόνιόν μὲ] οἷον, ἐφονεύθη καὶ ἔπεσεν ὁ Ὀρέστης. 1494. Εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, δὲ λέγω] εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς θεοῖς αὐτῷ συμβαίνουσιν, δὲ λέγω.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1484. Χαρτὰ τυγχάνει] τὸ μὲν φαινόμενον, τὰ καλὰ τοῦ Ὀρέστου· τὸ δὲ ἀληθὲς, τὰ καλὰ τὴν Κλυταιμνήστραν. 1486. Μυκηναίοισιν,

El. Gaudeas porro licet, ſi tibi hæc gaudium afferant.

Æ. Ut quiſque taceat jubeo, & pandat fores
Omnibus Mycenæis Argiviſque, ut videant:
Ut ſiquis eorum ſpe inani olim
Elatus fuit, viri iſtius nunc intuens cadaver
Mea accipiat fræna, neque violentum
Me vindicem nactus, inflet animos.

El. Jam quidem hoc à me fit: tandem enim
Didici me accommodare potentioribus.

Æ. O Jupiter, video ſpectaculum, quod abſque invidia quidem
Non cecidit. ſin adeſt Nemeſis, indictum volo.
Laxate omnia ob oculis opercula, ut
Cognatus & faltem à me lamenta conſequatur.

Or. Tu ipſe tolle: non meum hoc, ſed tuum
Hæc & intueri, & alloqui amice.

Æ. Recte quidem mones, & in hoc *tibi* parebo; tu vero mihi,
Sicubi domi eſt Clytemneſtra, voca.

Or. Ea prope te eſt: ne jam aliorſum ſpecta.

Æ. Hei mihi! quid video?

Or.

κωμάσισιν, Ἀργείοις δ'] Μυκῆναι πόλις Ἄργους. λέγει δὲ μόνον τὰς σὺν ταύταις συγκαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Ἄργους. ¶ Σχήμ. Τραπλ. 1502. Οἴμοι] κατάληξις Αἰγίσθου καὶ φόνου.

SCHOL. INED. 1485. Σιγᾶν ἄνωγα] Ἤγουν, κελεύω ἀναπαύεσθαι τὰς θύρας πάντων ἕνεκα τῶν Μυκηναίων καὶ Ἀργείων, ὅτι ὤφειλον τὸ λεγόμενον θρέσυ. ἵνα εἴ τις αὐτῶν ὑπερφανεύοιτο πρότερον κενὰς ἐλπίσι, νῦν ἀρὰν τὸν νεκρὸν τοῦδε καὶ ἀνδρὸς θρέσυ, ὄκνῃ τὰ ἐμὰ κόμιζε. ἤγουν, τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν. καὶ ἵνα μὴ τυχὸν ἐμοῦ τοιούτου ἄλλοτι κολάσῃ ἄμοῦ, γένηται βιαίως φρένας. *Bar.* 1491. Τὰ 'π' ἐμοῦ] Τὰ ἀπὸ τῆς ἐμῆς γνώμης· τὸ ὀφλόμενον ἀπ' ἐμοῦ. L. B.

1507. Τοῖς

Ορ. Τίνα φοβῇ; τὶν' ἀγνοεῖς;

Αι. Τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μάσοις ἀρκυστάτοις
Πέπλωχ' ὁ τλήμων;

Ορ. Οὐ γὰρ αἰθαίνῃ πάλαι
Ζῶν τοῖς θανοῦσιν ὕνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;

Αι. Οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. ὃ γὰρ ἐν' ὅπως
Ὄλῃ 'κ Ὀρέστης ἔστ', ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

Ορ. Καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλω πάλαι.

Αι. Ὄλωλα δὴ δείλαιος· ἀλλά μοι πάρες
Κἀν σμικρὸν εἰπεῖν.

Ηλ. Μὴ πέρα λέγειν ἔα
Πρὸς θεῶν, ἀδελφὲ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
Τί γὰρ βροτῷ σὺ κακοῖς μεμιγμένον
Θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ ζῆν κέρδος φέρει;
Ἀλλ' ὡς τάχιστα κλεῖνε, καὶ κλανὼν προθὲς
Ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ὄζει τυγχάνειν,
Ἄποπον ἡμῖν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν

Μόνον

1507. Τοῖς ζῶσι] τῷ Ὀρέστῃ. 1513. Μὴ πέρα λέγειν ἔα] ἀθλιαστὶ γὰρ καὶ ἀπίθανον. Διατριβὴν, πρὸς τῷ τέλει σπεύδων λόγους. 1517. Προθὲς ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν] ἤγουν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόθες αὐτόν. 1519. Ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν] τὸ ἄταφον αὐτὸν αἰσθέσθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1506. Οὐ γὰρ αἰθαίνῃ] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστι πρὸς τὸ λόγον τὸ ὄπισθεν, Τίνα φοβῇ; τὶν' ἀγνοεῖς; ὡς τινές φασιν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ Αἰγίσθου λόγον αὐτὴν εἶναι λέγω, καὶ ἀληθῆ λέγω. τὸ δὲ πάλαι πρὸς τὸ ἀνταυδᾶς σωφρονεῖν. 1510. Καὶ μάντις ὢν ἄριστος] τινές φασιν, ὅτι διὰ τὸ εἶναι τὸ Αἰγίσθου μάντιν, διὰ τοῦτο τὸ Ὀρέστῃ τοῦτο πρὸς αὐτὸν λέγει. ἕτεροι δὲ τοῦτο μὴ ὑ λέγουσιν, εἰπεῖν δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάλαι τὸ Αἰγίσθου τὸ καθ' αὑτοῦ ὑποπτεύειν θάνατον. ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς πρώτοις τίθεμαι, συμμαρτυρεῖν ἔχων τὸ πάλαι, ὃ πρὸς τὸ ἂν σωφρονεῖται. 1515. Τί

Or. Quem times? quem non agnoſcis?
Æ. Quorumnam hominum in medios caſſes
Miſer incidi?
Or. Nonne ſentis dudum
Te vivum cum mortuis mutuo uti colloquio?
Æ. Hei mihi! novi quod dicis: neque enim fieri poteſt, ut
Hic non ſit Oreſtes, qui me alloquitur.
Or. At cum augur eſſes optimus, jamdudum aberraſti.
Æ. Perii jam miſer: ſed mihi permitte
Pauca tamen fari.
El. Ne ulterius loqui ſine
Per Deos, frater, neque producere ſermones.
" Quid enim mortalis malis immiſtus
" Jamque moriturus brevi mora lucri ferat?
Quin quam celerrime interfice, & interfectum propone
Pollinctoribus, quos dignus eſt conſequi,
Amotum à noſtris oculis: nam mihi hoc malorum

Solum

ἢ βροτῶν ἄν] ὁ μέλλων γὰρ τ βροτῶν θνήσκειν, ὥσπερ ἔτος, τὸ κέρδος φέρει τ χρόνῳ μεμιγμένον σὺν τοῖς κακοῖς. τοῦτ' ἔστιν, ὅστις μέλλει θνῄξεσθαι, εἰ νῦν δέον θνήσκειν, ὁ δὲ παραπετάσῃ τ χρόνον, ἢ μετ' ὀλίγον τοῦτο πείσεται, ἐδὲν παρὰ τ χρόνου ὠφέλησεν. ἀλλ' ὁ κέρδος δοκεῖ ἔχειν, ἡ μέλλει' αὐτὸν καταλήψεσθαι τύχη ἀμῶλύνει τὴ ἀμωμοροῖ, ἐλπίδα κακὴν ὑποτείνουσα. μὴ λαθὼν ἢ εἰς τὸ χρόνος ἐξωθεῖν τὸ ἔνεκα, ἀλλὰ χαρὶς τοῦτο λέγει. τὸ γὰρ κέρδος τ χρόνου ἦν, διὰ τὸ τοῦτον αἴτιον αὐτῷ εἶναι. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 1514. Πρὸς θεῶν.] συνίζησις. 1515. Τί γὰρ βροτῷ] γνωμικόν.

SCHOL. INED. 1504. Ἐν μέσοις ἀρκυστάτεις] Ἀντὶ τ, ἐν μέσῳ ἀρκύων. L. B. 1506. Οὐ γὰρ] Οὐ γὰρ αἰσθάνῃ, ἕνεκα τὴ δοκεῖ σὺ ζῶσ ὢν, ἀνταυδᾶς ὁμοῖα πάλαι τοῖς θανοῦσιν. τυτέσιν, σὺκ ἐγίνωσκες τοῦτο, ὅτι ζῶν ὑπῆρχες μὴ τ θανόντων πάλαι. *Bar.* 1519. Τόν' ἄν] Ἦγνω, τὸ φονευθῆναι αὐτὸν τὴ ῥιφῆναι, κακῶν τ πάλαι, ἦγνω τ ἐκ μακρᾶ δυσυχιῶν γένοιτο λυτήριον. L. B.

Μόνον γένοιτο τῇδ' πάλαι λυτήριον.

Or. Χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων δὲ ἡ
Νεῶν ὄξιν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

Ai. Τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς τόδ' εἰ καλὸν
Ἔργον, σκότῳ δεῖ, κὐ πρόχειρ' ἐκλανεῖν;

Or. Μὴ πάσῃ· χώρει δ' ἔνθά περ κατίκλανες
Πατέρα τ' ἐμὸν, ὡς ἂν σὺ ταὐτῷ θάνῃς.

Ai. Ἡ πᾶσ' ἀνάγκη τοῦδε τοῦ ῥέγκους ἰδεῖν
Τά τ' ὄντα κὴ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.

Or. Τὰ γᾶν σ'· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῇδ' ἄκρος.

Ai. Ἀλλ' ἢ πατρῴαν τοῦ τέχνου ἐκόμπασας.

Or. Πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
Ἀλλ' ἕρφ'.

Ai. Ὑφηγοῦ.

Or. Σοὶ βαδιστέον πάρος.

Ai. Ἢ μὴ φύγω σέ;

Or. Μὴ μὰ ἓν καθ' ἡδονὰν
Θάνῃς, φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
Χρὴ δ' εὐθὺς εἶναι τοῦδε τοῖς πᾶσιν δίκαι,
Ὅσις

1525. Μὴ τάσῃ] μὴ ἐπίτασον. Χώρει δ' ἔνθά περ κατίκλανες] πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1521. Χωροῖς ἂν εἴσω] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἔοθ' ὅτε τὰ προσακτικὰ εὐκτικῶς φέρειν. 1528. Καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ] τοῦτο λέγει ὥσπερ προμαντεύόμενος, ἵν' ἀπολυθῇ, ἐκφοβῶν αὐτὸν διὰ τούτου. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1538. Χρὴ δ' εὐθὺς] γνωμικόν. συνταῦθα δὲ καὶ ἐπίλογος.

SCHOL.

Solum fuerit remedium veterum.
Or. I intro propere: de ſermonibus enim non
Nunc eſt certamen, ſed de vita tua.
Æ. Quid autem in ædes me ducis? hoc ſi pulchrum
Sit opus, quæſo quid tenebris opus, & cur non
paratus es hic necare?
Or. Præcipere noli. ſed vade ad eum locum, ubi
interfeciſti
Patrem meum, ut in eodem moriaris.
Æ. Certe omnino neceſſe eſt hancce domum aſpicere,
Præſentiaque & futura Pelopidarum mala.
Or. Tua certe. Ego vates tibi ſum hac in re veriſſimus.
Æ. Atqui non hoc ex arte paterna jactas.
Or. Multum obſtrepis, interim iter tardatur.
Sed vade.
Æ. At præi.
Or. Tibi eundum eſt prius.
Æ. Ne te fugiam, times?
Or. Ne ergo ſuaviter
Moriaris, ſervare me convenit hanc tibi acerbitatem.
" Deceret autem omnes illico has pœnas dare,
" Quicunque

SCHOL. INED. 1523. Τί δ' ἐς δόμους] Ἦγεν τί δὲ κἀ κατὰ τίνα τρόπον ἄγεις ἐμὲ εἰς τοὺς οἴκους; εἰ καλὸν τόδε τὸ ἔργον ἐστὶν, ἦγεν φανώθηναι μοι, τί ἔχει χρείαν σκότου, κἀ ἐχ ἕτοιμος ὑπάρχεις κλανεῖν με; *Bar.* 1531. Βραδύνεται] Βραδύνω, ἀμεταβάτως ἀντὶ τοῦ βραδὺς γίνομαι. ὑνταῦθα δὲ βραδύνει). ἀντὶ τοῦ βραδυτῆτα λαμβάνει ὑφ' ὑμῶν ὡς ἀπὸ μεταβατικοῦ τοῦ βραδύνω. L. B. 1533. Ὑφηγοῦ] Ἀντὶ τοῦ προηγοῦ. τὸ ὑφηγεῖσθαι γὰρ ἐπὶ παραινέσεως λέγεται. ἐφ' ὃ κἀ τὸ ὑποτίθεσθαι. τὸ κὰ προηγεῖσθαι ἐπὶ οὐδὲ, ὃ βάλεται δηλῶν ὑνταῦθα ὁ λόγος. L. B. 1536. Μὴ μὲ ἴδῃ] Ἦγεν, μᾶλλον μὲ ἴδῃ, ἵνα μὴ θάνῃ, καθ' ἡδονήν. μᾶλλον μᾶν ἴδῃ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἡδονῆς. L. B. 1538. Χρὴν] Χρεῖα ἦν,

"Ὁσις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
"Κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον ἐκ ἂν ἦν πολύ. 1540

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
Δι' ἐλυθερίας μόλις ἐξῆλθες,
Τῇ νῦν ὁρμῇ πλεωθέν.

ἦγεν χρήσιμα ἦν. τυτέστι, χρήσιμον καὶ πρέπον ἦν εἶναι εὐθὺς τοῖς πᾶσι τήνδε τὴν δίκλω. λέγω τὸ κλεῖνον ἐκεῖνον, ὅσις θέλῃ πράττειν πέρα ἀντὶ τοῦ περαιτέρω τῶν νόμων. L. B. Χρῆν] Ἔπρεπε ἢ εὐθὺς εἶναι ταύτῃ τὴν δίκλω πᾶσι τοῖς ἀδίκοις. ἦγεν τὸ κλεῖνὸν καὶ φονεύῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅσις θέλῃ πράσσῃν ἔξω τῶν νόμων· ὅτι εἰ ἔτως γένοιτο, τὸ πανοῦργον καὶ κακότροπον γένος, ἐκ ἂν ἦν πολύ. Ἐνταῦθα φονεύῃ καὶ τὸν Αἰγισθον ὁ Ὀρέστης, διὸ καί φησι, Χρὴν &c. *Bar.*

1541. Ὡς πολλὰ παθὼν] ἀντὶ τοῦ, μετὰ πολλῶν κακωάτων μόλις ἠλυθερώθης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1543. Τῇ νῦν ὁρμῇ] ἦγεν ἣν ὑπὲρ πατρὸς ὥρμησας νῦν κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθε. τελειωθὲν δὲ ἀντὶ τοῦ

" Quicunque contra leges quid vis agere ſtudet,
" Ut necaretur. Sic ſcelera minus crebra fo-
rent. 1540

ANAPÆSTI.

Cho. O genus Atrei, quam multa poſt mala
In libertatem vix evaſiſti
Præſenti molimine conſummatam.

τῷ ἀπηλλαγῆναι εἰς τὴν σὴν προγόνων σοὶ προσήκουσαν εὐδαιμονίαν.

SCHOL. INED. 1540. Τὸ πανέργον] Ἀντὶ τοῦ, ἡ πανουργία. πολλάκις τοῦτο γίνεται, τὸ ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς τίθεσθαι ἑτέρου, οἷον τὸ αὐτεξούσιον τινὸς ἀντὶ τοῦ ἡ αὐτεξουσιότης. καὶ τὸ σοφὸν ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία. L. B. 1541. Ὦ σπέρμα Ἀτρέως] πλεῖστα παθὸν, μόλις διατέλεις ἠλευθερώθης κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν. L. B. Ἦγες, ὦ γένημα τοῦ Ἀτρέως, λίαν πολλὰ παθὸν, μόλις ἐξῆλθες καὶ ἀπηλλάγης δι' ἐλευθερίας, ἦγες ἐλευθερώθης τελείως ἀφ' ἧς τὴν νῦν ἐπιχείρησεως. τὸ γὰρ τελεσθὲν, συναῦθα μετοχὴ ὂν, λαμβάνεται ὡς ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ἀτέλες. τετέχνιν τελείως, ὥσπερ λέγομεν, ταχὺς ἦλθες, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἦλθες. *Bar.*

NOTÆ

NOTÆ IN ELECTRAM.

Verſ. 9. Φάσκ'] Loco imperativi φάσκε.

V. 14. Φόνε] Quidam ſubintelligunt ἕνεκα.

V. 15. Nota ultimam in φίλτατε produci ſyllabam ante ξ.

V. 20. Ἐξοδ.] Grandius illud quidem, quam res poſtulat, niſi primitivum amittat ſenſum, & pro quovis exitu capias.

V. 24. Ἐσθλὸς] Ἀντὶ ἐσθλῆ γεγῶτος.

V. 43. Ἡν.] Scholiaſtes aliter exponit. Tu vero, Lector, ut lubet.

V. 47. Ὄρκῳ] Fuit cum ὄρκον conjicerem. nunc vero muto ſententiam. parum enim refert addideriſne juramento narrationem, vel narrationi juramentum. placuit quoque elegantiſſimis ſcriptoribus non ſemper conſtructio maxime naturalis & obvia. poſt προσιϑεὶς ſubaud. τὸ γινόμενον.

V. 72. Ἀλλ' ἀρχέπλουτον] Sic explica: *ſed paternarum* excipite me *compotem opum, & ſtatorem domus.*

V. 78. Θυρῶν] Pendet ab ἔνδον verſu ſequenti. rara hæc Sophocli licentia, niſi in Choris.

V. 92. Παννυχ.] Ludit in ὠϑὰς modo memoratas, diurnos nocturnoſque cantus cum indignatione deſcribens. Mihi ſcilicet pro cantuum & pervigiliorum jucunditate lamenta tantum & planctus ſuperſunt.

V. 96. Ἐξείνισε] Vides horum verborum verſionem, & ſentis quo alludunt; nequeo tamen non proponere conjecturam meam ἐξήνυσε. Nulla prope mutatio, ſenſus autem clariſſimus, *confecit*, Anglice **diſpatcht.**

V. 99. Σχίζουσι] Mire præſenti utitur. adhuc enim obverſatur oculis imago cædis tanquam præſentis.

V. 113. Tolle *quæ*, & loco *reſpicitis* repone *reſpicite*. ſic enim verti debuit.

V. 140. Ἐπ' ἀμηχάνου] Ἐπισυνάχουσα ἄλγος. vel ἐπάγουσα.

V. 142.

V. 142. Ἐν οἷς &c.] Pone τελείαν γιγμὴν poſt διόλλυσαι: & eandem tolle poſt κακῶν. ſic ſyntaxis fiet clarior. Quid non ferenda adeo cupis, ubi nulla datur malorum ſolutio?

V. 147. Φρένας] Κατά.

V. 158. Tolle *ut*. & pro *agit* lege *vivit*. Οἷα] Sic omnes libri. utinam legere liceret ὅρα *vide, ecce*. ſed fortaſſe eadem ineſt τῷ οἷα vis.

V. 207. Τὰς] Malo τοῖς, & ad δείπνων referri. *qua in cœna*. alii ſic: *O diras calamitates*, &c. *indignas* ſcilicet *mortes, quas* &c. ſed quid hic turbæ eſt? vocativi poſt ὦ junguntur cum accuſativis. Articuli inconcinne locati; omnia dura.

V. 217. Τὰ παρ.] Sub. κατά. ſic autem verte: *an ignoras quam felici è ſtatu* dejecta *in præſens impingis in calamitates non aliunde acerſitas, ſed proprias & a te ipſa in te derivatas?* &c.

V. 221. Τὰ δὲ] In this caſe to contend with your Superiors is no match. οὐκ ἐρισθὸν, iniquum eſt certamen. κατὰ ſubaud. ante τὰ δέ.

V. 232. Κεκλήσεται] Pro ἔσαι, erunt. ut in S. Scriptis frequentiſſime. Vide Philoct. v. 233. καλύμμου pro ὄντα. Vide v. 977. καλῆ.

V. 234. Ἀνάριθμος θρήνων] Adjectiva genitivum regentia apud Poetas occurrunt crebra: vereor tamen ne hic loci durior ſit paulo iſte genitivus. verte tamen hoc modo: *numerum ſuperantes ſic fovens fletus*.

V. 243. 4, 5. Ineſt hiſce obſcuritas quædam, ideoque fuſius explicare libet. ſic igitur Electra: *cum mortuorum res agitur, negligentem eſſe turpe eſt, adeoque nec apud ejuſmodi homines ullo ſim in pretio, qui parentes negligunt defunctos, nec ſi cui accubem viro bono, cohabitem quieta, ſiſtendo nimirum lamentorum acute ſonantium alas* (ſunt enim ſuæ lamentis alæ, quibus ad ſuperos datur aſcenſus) *unde deprehendar parentibus impia*.

V. 258. Sic melius vertes & interpunges. *Atqui (vis enim hæc me cogit facere) ignoſcite*.

V. 260. Ad verbum: *non hæc faciat*, i. e. *lugeat ut ego*.

V. 267. Sunt qui ſic interpretantur: *& ab hiſce mihi & accipere & carere tantundem eſt*.

V. 318. *Ut eo nunc abſente, quod tibi gratum eſt quære*.

V. 337. Ὑφειμ.] Subaud. ἴσιον.

V. 359. Ἡμῶν abundat.

V. 365. *Mihi quidem ſit, qui me non angat modo, victus*. conjecit aliquis λιπεῖν. nec male.

V. 374. Ἡδὰς] Adjectivum unius terminationis & feminini tantum generis. qualia multa paſſim in ις & ας. ἡδὰς. gen. ἡδάδας.

V. 384. Ὑμνήσῃς] Supra ᾠδάς. v. 88.

V. 405.

V. 405. Τοσόνδε] Κατά.

V. 406. Nota εἴπερ cum genitivo ὀδοῦ. ut ſupra paulo τοῦ φρενῶν.

V. 412. Δοκεῖν] Ὥσε ſubaud. ut ſæpe fit ante infinitiva.

V. 437. Πνοαῖσι] De mendo nulla omnino ſuſpicio. neque tamen ego lectionem hanc approbare ullo modo poſſum. tradimus quidem ventis curas, amorem, promiſſa, cogitationes quaſcunque; res quippe aerias. at alia jam res eſt, adeoque τοαῖσιν legendum eſſe arbitror. abſconde, inquit, vel gramine, vel pulvere. ſic urnam æream abſcondidit Oreſtes, v. 54.

Τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένον χεραῖν,
Ὃ χὴ σὺ θάμνοις εἰσθά πῃ κεκρυμμένον.

ne itaque tradantur ventis, ἀλλ' ὅταν θάνῃ,

Κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω, v. 440.

V. 447, 8. *Et aqua luſtrali caput maculis abſterſus eſt.* Ita vertere placuit: quia idem, qui truncatus erat membris, ablutus quoque erat à maculis. ἐξέμαξεν igitur paſſive ſumitur (quod ἀορίστοις ſolenne eſt) regitque duplicem accuſativum; ut σαύνῃ τίνα χιτῶνα, ita σημάτιστον κάρα κηλίδας.

V. 468. Τὸ γὰρ &c.] *A ratione enim alienum eſt duos contendere de re juſta.* ita Schol. ſubaud. κατὰ aut ὡς. vel pendet ab ἐρίζειν. λόγον ἔχειν rationi conſentaneum eſſe, & contra λόγου οὐκ ἔχειν ſolennia ſunt.

V. 482. Κλύσαν. Solœciſmum hic volunt. at Sophocles mihi non ſic σολοικίζεται. at Eurip. in Medea. v. 57. 8. μ' ὑπῆλθε ζωρῷ μολύσῃ. Scio. ſed quidni iſtud μ' ponatur pro μοι? Non ego ſum ſolœciſmorum tenax: ideoque malo legere κλύσαι. ita enim olim ſcribebant, 'ιώτα in fine appoſito, non ſubſcripto, ut nunc. & hoc corrumpendæ lectioni anſam dedit.

V. 484. 5. Verſus ſic conſtituendi:

Οὐ γάρ ποτ' ἀμνασεῖ γ' ὁ
Φύσας Ἐλλάνων ἄναξ.

V. 494, 5. Obſcurior locus poſtulat fuſiorem explicationem. Hæc igitur loci ſententia: *Veniet Erinnys, veniet* Themidem ultura violatam & Agamemnonis infandam cædem. ut *enim* nuptiis fiat locus, *contra omnia connubii jura* Ægyſthus & Clytemneſtra *ſanguine fœdarunt & invaſerunt eos, quos non fas fuit invadere.* ἀμιλλήματα γάμων *invaſerunt*, ideo dicit, quia complexuum illicitorum cupido adegit eos ad cædem Agamemnonis. vocantur autem iſti congreſſus ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ſummo jure. Quæ enim thalami major violatio, quam maritum interficere, omni exuta uxoris charitate, & pietate?

V. 497. Μ' ἔχει] Tenet me. ſubaud. γνώμη. **It poſſeſſes me. I am perſwaded.** Antig. v. 239. τέλει μόν τοι δοκῶ' οὐκ ἄκοντα μολεῖν.

λεῖν. vicit *ſententia* huc eundi. vel infinitivus ibi ſupplet locum nominativi, ut hîc oratio ſequens.

V. 498. Ἡμῶν] Abundat.

V. 499. Μήποτ ἀψεγὲς πελᾷν.] **would not come unblamed.** quî enim non improbarent ſceleris auctorem, malum quod illis exitium intentavit? per μείωσιν loquitur Chorus: hoc enim vult; *Mihi in animo ſedet, fixumque manet, hoc prodigium magno cum ſuo damno & dolore venturum ſceleris hujus conſciis ſociiſque.*

V. 559. Ita verſionem corrige. *non fuiſſes moleſta auditu.*

V. 566. Ποινῆς] Ἕνεκα. poſt v. 567. κείνης ſine ἀπό.

V. 580. Τάτε] Pendet ab ἕνεκα. potuit tamen omitti: ἕνεκα enim per ſe idem valet. ἕ ἕνεκα. vide v. 596. v. 607. iterum.

V. 613. Muta verſionem. *hujus rationem nondum queo videre.*

V. 637. Ἀνακτι] huic regi. i. e. Apollini.

V. 806. Ἆρ' ὑμῖν] Vim hujus interrogationis melius forte, pari allato exemplo, perceperis. En igitur tibi Terentium. And. Act. 5. ſc. 3. *Num cogitat quid dicat? num facti piget? num ejus color ſignum pudoris uſquam indicat?*

V. 809. Ἀλλ' ἐγελᾷ.] *Imo irridens.* ita recte vertunt. ſed tamen ἀλλὰ ſuam & hîc vim habet adverſativam. Hæc eſt loci ἔλλειψις. *Num plorat &c. Non. ſed irridens intus ſe abripuit.*

V. 811. Οἴχῃ] De re modo cognita, ut de modo facta loquitur, & abeuntem jam tueri videtur.

V. 855. Δῴλαία θῳλαίων] Secunda brevi. vide ſequentem Antiſtrophen, &, qui huic reſpondet, verſum.

V. 858. Ἀχαίων] Leg ἀρχαίων. Ed. Aldina ἀχέων exhibet. lectio illa quidem expeditiſſima, ſed non convenit cum quarto ſequentis Antiſtrophes verſu. quid ſi ἀρχαίων ſic interpretemur? *Ab ipſis noſtræ familiæ initiis huc uſque deſcendentium.*

V. 861. Παραγάγῃς] Extra viam abducas, decipias.

V. 861. Ἵν' ἐ] Pendet ſententia imperfecta, ideoque connecte cum proximis verbis πάρεσιν, &c.

V. 870. Ἄσκοπος] *Non proviſa ſane calamitas,* inquit Chorus, ſignificans *inexpectatam eſſe*; ſed alio vertit Electra. *certe,* inquit, ἄσκοπος ἀ λώβα, *cui nulla adhibita fuit cura, conditus eſt enim, neque ſepulchrum neque luctus nactus debitos.*

V. 887. Ἀλλ' ὄχ] Ἀλλ' abundat hîc loci. *per patrios deos non cum contumelia hæc dico, ſed ut illo præſente nobis.* iſte accuſativus ἐκεῖνον Attice videtur poni pro genitivo.

V. 902. Ἀνθέων pendet à κύκλῳ. *corona florum.*

V. 906. Nota genitivum τύμβου poſt πρός. *tumulum verſus.*

V. 907. Πυρᾶς] Subaud. ἐπί.

V. 914. Μητρ] Deeſt ἀπό.

V. 926. Τῆς ἀνοίας] Ἕνεκα. vel regitur ab ἐποικτίρω.

V. 957. Βίᾳ] Subaud. ὄντα. vel βιᾶν lege.

V. 968. Γηρασκουσαι] Σὲ nimirum. ἄλεκτρα ἀνυμέναιά τε adverbialiter ſumpta ſunt.

V. 1015. Muta verſionem. priuſquam *nos omnes funditus & pereamus, & omne vaſtetur genus.*

V. 1034. Naogeorgus ſic melius: *Patienter illud tempus expectabo, quum & bene mihi dices, ob ea quæ ſuadeo.*

V. 1035. Μάθῃς] Lege πάθῃς, ſic optimæ editiones; & longe præſtat.

V. 1068. Ἐπίσης] Id eſt, ἐπ' ἴσης χάριτος, vel μοιρίδος.

V. 1077. Τὰ δὲ πρὸς] *Quod ad filias autem.*

V. 1081. Τὸν ἀεί] Supple μόρον. vel χρόνον σὺν πατρός.

V. 1087. Sic verte, quoniam de Electra ſermo eſt: *Quæ nata bonis, &c.*

V. 1094. Φέρῃ] Subaud. ὥστε.

V. 1100. Verte. *ſorte mala oppreſſam.* **trampled on.**

V. 1107. Nota ſyntaxin. Αἴγισθον ἔνδ' ᾤκησεν, pro ἔνθα Αἴγισθος ᾤκ. ſed de hac ſupra ſæpe.

V. 1109. *Iis qui intus ſunt.*

V. 1122. Πρόχειρον] Latine. *manifeſtum.*

V. 1123. Τῶν Ὀρεσ.] Vel σὺν ſubaud. vel pendet ex τι.

V. 1144. Φίλαισι] Dudum ſtatuere viri docti φίλος apud poetas poni pro ἑμός· nec ultra dubitandi locus.

V. 1149. Τροφῆς] Ἕνεκα.

V. 1160. Ἧς] Περι. poſt, πρὸ πεμψεν, *ante diem, immature, miſit.*

V. 1174. Ἴσων] Μοιρῶν.

V. 1180. *Ubi ſermonum perplexus feror:* ſum dubius animi, ubi incipiam, & quo ſermones dirigam.

V. 1182. Verte. *cur hoc dicis?*

V. 1185. Συμφορᾶς] Ἕνεκα. proximo τάδε ſubaud. στενάγματα.

V. 1195. Τῶνδέ τ'] Lege τῶνδ' ἔτ'. pro ἔτι.

V. 1200. Vide Schol. ined.

V. 1201. Δρῶσα] Subaud. προτρέπει.

V. 1203. Οὐ παρ.] Id eſt, ὁ ἐπαρήξων· futurum primum τῆς ἐπαρήγω.

V. 1215. *Nego me permiſſurum te habere.* proximo σίθεν ſubaud. ἕνεκα.

V. 1219. *Quomodo ob, &c.*

V. 1239. Ἔχῃς] Forte ἔχοις legendum.

V. 1257. Poſt Αρης inſere hunc verſum. ſic enim Ald. exhibet Editio, ſic omnes veteres. ἔνεστιν· οὐδ' ἔξοισθα παραθεισά πω.

V. 1269. Τόδε] Στόμα ἐλεύθερον.

V. 1277. Θεοί] Unius eſt ſyllabæ.

V. 1281. Θεὸς] Sub. ὥτρωνεν μολεῖν.

V. 1285. Ὀδὸν] Sub. λέγε.

V. 1290.

1290. Muta verſionem. *ne me privaveris voluptate ex tui conſpectu nata, ut amitterem.* ὥστε μὴ τέκνῳ.

V. 1038. Ὁδῷ] Naogeorgus. *ejicere præſenti queamus è ſtatu.* malo, *præſenti molimine & agendi methodo.*

V. 1309. Οὕτω] *Sic igitur te geras, ut.*

V. 1336. Χωρῶντι] Supple τινι.

V. 1352. Ἀπηλλάχθαι] *Defungi, peragere.* alii ſubintelligunt λόγου. ſic enim verſu ſupra tertio. ideo tamen forte improbandum eſt.

V. 1355. Τελθηκότα] Subaud. ἐμέ.

V. 1380. Τὰς ἡμῶν] Κατά. verſu abhinc ſecundo ταῦτα pro τότε. præcedit enim λόγους.

V. 1395. Ἐξ οἵων ἔχω] Verte. *quæ ſola valeo,* vel *quantum valeo.*

V. 1401. Τὸ δυσέριστον αἷμα] Poteſt verti. *malo fato contendentium ſanguinem.* τὸ τῶν δυσερίστων αἷμα.

V. 1407. Παράγε] *Abit.* Ἐνέρων] Agamemnonis.

V. 1410. Νεακόητον αἷμα] Audax metaphora, & quæ vereor ut ſtare poſſit. ſcio quidem *Vulnus* apud Gratium v. 109. poni pro *haſtili vulnifico.* Sed nemo unquam vidit quempiam *ſanguinem manibus tenentem, eumque recens acutum.* Locum aliqua emendatione ſanandum puto, nec longe à ſpecie veri, quam tibi jam dabo. lege igitur loco τῦ, αἷμα χερῶν ἔχων, ἐν μαχαίραν ἔχων. *recens acutum bene gladium tenens.* Invitus quidem tollo iſtud χερῶν (à Sophocle enim ſtudioſe adhibetur, etiam rebus non cogentibus) ſed ſententia aliud poſtulare videtur.

V. 1415. Nota mutationem numeri. γυναῖκες πρόσμολε, ἀντὶ τοῦ προσμόλετε. ſed Chorus pro una habetur.

V. 1426. *Adeo ut horream.* tota nim.

V. 1441. Τελῶσιν] Id eſt, τελῶνται. vel (active ſi ſumas) τελῶσιν τὸ ἑαυτῶν ἔργον. ἄραι enim Deæ ultrices, pœnarum adminiſtræ.

V. 1475. Ἐξοίδα] Electra paulo ſupra dixerat ſe blandiloquis dictis ducturam Ægiſthum, id quod nunc exequitur: rogata enim, ubi erant hoſpites ſciret necne, reſpondet; pernovi, non ſolum ubi ſint, ſed & qui ſint illi Phocenſes, ut tu putas, hoſpites pernovi. quidni enim ſcirem? alioqui ignorarem illum eventum ex omnibus, qui mihi evenerunt, gratiſſimum; nempe fratrem vivere, & paternæ necis ultorem adeſſe. quod aliter accepit Ægiſthus quam illa voluit, ambiguitate deceptus τῆς συμφορᾶς & τῶν ἐμῶν & τοῦ φιλτάτης· συμφορὰ enim quivis eventus eſt, bonus maluſve. τῶν ἐμῶν vel *cognatorum,* vel *caſuum qui mihi acciderunt.* φιλτάτης autem vel *gratiſſimus,* vel *chariſſimus* denotat. Illa Clytemneſtræ cædem & Oreſtis vitam deſignat; ille mortem Oreſtis ſignificari credit.

V. 1478. Προξένω] Πρόξενος est ille qui legatos hospitio excipit, quærenti igitur Ægistho ubinam essent hospites, respondet illa; *Intus sunt: amicam enim hospitam nacti sunt.* vel, *amicam suam hospitam confecerunt.*

V. 1479. Ἐτητύμως] Potest ἐτητύμως conjungi, vel cum ἥγγελαν, adeoque intelligendum hoc modo, *estne verum quod nunciarunt, Orestem esse mortuum?* Vel, fuitne verus eorum nuncius de morte Orestis? Illud voluit Ægisthus, huic respondet Electra.

V. 1480. Οὐκ] Id est, *non. sed & re demonstrarunt, non verbis modo*; nuncium esse falsum voluit Electra, Orestem esse mortuum intelligit Ægisthus; hinc paulo lætior rogat, *Adestne ergo, ita ut liceat coram manifesto videre*, nempe Orestem. *Adest sane* (inquit Electra) *& spectaculum prorsus inamabile*, utpote mortuus; at revera quia vivus Ægistho coram se sisteret.

V. 1486. Ὁρᾶν] Ὥστε ὁρᾶν. 1488. Ἀνδρὸς] Orestis.

V. 1540. Κτείνων] Passive pro κτείνεται.

Finis Notarum in Electram.

VA-

Variæ Lectiones in Electram *è Codd.* MSS.

Verſ. 3. Λεύσῃ Bar. 1. 4. ἕ πόθῃς Bar. 1. ὃ ὑπόθῃς L. 17. ἡμῖν L. 42. μακρῷ χρόνῳ L. B. Bar. 1. 2. 43. ὑποπλεύσεσιν L Bar. 1. 45. Φανωτέως Bar. 1. 2. 47. ἄγγελε Bar. 1. 52. λοισθίοις τε Omn. 73. γέρον L. B. Bar. 2. 102. ἐαθίκως Bar. 1. 105. λεύσω Bar. 2. 107. τεκνολέτες Bar. 2. 109. θύρων Bar. 1. 2. 113. αἳ τὰς ἀθίκας Omn. 114. τὰς τ' Bar. 1. 2. τὰς deeſt in B. L. 120 Ἰὼ L. Bar. 2. 122. ἀκόρετον L. B. 125. χειρὶ L. 126. τάδε L. Bar. 1. 2. 127. ὅλοιτο Bar. 1. 2. 131. κἀθ' ἑθέλω L. τόδε B. Bar. 1. 2. 134. ἀμφθεμμα Bar. 1. 2. 137. ὅτι Bar. 1. 2. ἀίδε L. 138. ἀναςάσις Bar. 1. 139. γόοις ὅτε λιταῖς Omn. 145. τις deeſt in B. Bar. 1. 2. 149. ἀτυζομμένα Omn. 150. παντλᾶμὸν Bar. 1. 2. 151 γε deeſt in Bar. 1. 2. 153. αἳ αἳ Bar. 1. 163. δέξαιτο Bar. 1. 2. 181. Κρίσαν Bar. 2. 182. Βυνόμον Omn. 191. ὥσπερεί τις Bar. 1. 2. 202. πράσσων ὅλοιτο Bar. 1. 2. 203. ἀμοίρα verſum claudit, Ἐλθὲ incipit ſequentem in Omn. 211. Θεὸς ὁ μέγας Omn. 220. ἀεὶ B. 223. σὺ δ' οἷσοῖς ἠναγκάσθην, σὺ δ' οἷσοῖς B. Bar. 1. 2. 224. ἴξοισθα Bar. 1. 2. ὃ γὼ B. L. 227. ὅφρα μὲ βίῳ ἔχῃ Omn. 228. φιλία Omn. 232. τάδε γὼ B. Bar. 2. 240. ἔολασεν L. B. 252. θνητῶν L. B. Bar. 2. 281. ἀμὸν B. 290. ἐξονηδίζῃ Bar. 2. 305. ἐγώ θ' B. 325. πέποιθα Bar. 1. 2 ἐπεί γ' ἂν Bar. 1. 327. ταυτᾷ φεῖσαι Bar. 2. 340. ἐχὶ 'γὼ Bar. 2. 347. ἔπῃθ' Bar. 1. θάτερ' Bar. 1. 2. 373. αὐτὴ Bar. 1. 2. 380. τι, πᾶν Bar. 2. 381. λήξῃς Bar. 2. 395. ἐμὸς βίος Bar. 1. 2. 396. εὐφρονεῖν Bar. 2. 401. τιμωρεύμενοι Bar. 1. 2. 404. συνέσῃς Bar. 2. 413. συγγένεσθεν ἀλλὰ Bar. 2. 415. λέγῃς L. Bar. 2. 421. εἰς φῶς Bar. 2. 424. Θαλὸν Bar. 1. 429. μ' ἐκείνη B. Bar. 1. 2. 432. μήτ' Bar. 2. 443. ἔκλανε. Bar. 1. 445. τάδ' ἦν L. Bar. 1, 454. ζῶσμα Bar. 2. 463. σύ θ' Bar. 1. 2. 464. ἐμοί τ' Bar. 1. 2. 481. θάρσος Omn. 495. ἀμιλήματα Bar. 1. 2. 507. πολύπονος Bar. 1. 2. 509. τῇδε Bar. 1. 2. 513. δυσάνοις Omn. 517. πολύποιθ' Bar. 1. 2. 520. γ' deeſt in Bar. 1. 2. 526. λέγω κλύσσ' ἄτιμα πρὸς Bar. 2. 527. ἄλλό σε B. 534. Θείσαι θεοῖσιν Bar. 2. 535. τίκτουσ' L. Bar. 1. 2. 536. τίν' L. 556. τεθνηκότ' γ' L. 558. ἐφίημί L. 568. ἐμὸς Θεὰς Bar. 2. 574. αὐτῇ B. Bar. 2. 577. μόγις L. B. 583. τίθης Bar. 1. 2. 585 τυγχάνῃς Bar. 2. 597. ἔξεσί σοι Bar. 2. 598. ἴῃς L. Bar. 1. 604. βίον τρίβῃ Bar. 1. 2. 612. τείσασαν Bar. 2. 625. τἄργα B. 638. ὧν νῦν ἔχω B. Bar. 1. 2. 642. ἀναπλύξας Bar. 1. 646. τῇδε κυκλὶ L. B. 651. βυλεύσασιν Bar. 2. 673. ὁποῖον B. 675. συνθεὶς L. B. λόγῳ Bar. 2. 676. οἳ ἐγὼ L. B. τάλαινα Bar. 2. 682. κἀπιπεμπόμην L. 686. θρόμῳ L. 690. πολλοῖς Bar. 1. 703. Ἀχαιῶν Bar. 1. 2. 708. Αἰνᾶν L. 715. σὺ δὲ B. 718. ὑπερβάλῃ Bar. 2. 723. ἔγχριπ' Bar. 2.

726.

726. Αἰνίζαν Θ· Bar. 2. 730. ἄλλος ἄλλοθεν ἐξ L. 732. ἐμπίπλατο Bar. 2. 741. τότ' ἄλλος L. Bar. 1. 750. ἐς L. B. 759. κήαντες L. B. Bar. 2. 785. φόνῳ Bar. 1. 2. 791. συμφορὰν L. B. 794. Νέμεσι B. 816. πατρός, ἤδη δὴ Bar. 1. 820. ξύναικος Bar. 2. 826. ἀξλιος Bar. 1. 2. 827. ἢ ταῦτ' Bar. 2. 823. με deeſt in Omn. 836. ἐς Omn. 841. χρυσοδέτοις Ἔρκεσι κρυφθέντα Γυναικῶν ἁπάταις B. χρυσοδέτοις L. 847. δῆτα Bar. 1. 2. 848. γὼ deeſt in Omn. 850. οἶδ' οἶδα Bar. 1. 2. 853. ἔτ' ἦν, ὤχετο δὴ Bar. 1. 2. 857. παστυρτῳ Bar. 2. 858. ἀχέων Omn. 862. τί φῄς; αὐδᾷς δὲ ποῖον Omn. 868. δυσηνῳ Omn. 872. ἐμῶν χερῶν Omn. 873. παπαῖ L. B. 883. Ὀρέστης ἢ μιν L. 908. εὐθὺς L. 913. τοσ' ἐξεπίσαμαι Bar. 2. 921. ἀλλ' ἔς' totus hic verſus deeſt in Bar. 1. 924. νῷν δ' Bar. 1. 934. Θαῦμά τι μ' Bar 2. 940. δυσυχὴς Bar. 2. L. 949. σ' deeſt Bar. 2. 954. παρκσία Bar. 2. 962. κατοκνήσῃς L. B. 965. ἔτι ὀρθὴν Bar. 1. 973. ἀλλ' ἢν Bar. 2. 989. ἀνδρείας Omn. 991. μὴ, λιτσῖν Bar 2. 1010. κλησόμεθα Bar. 2. 1014. ἔχῃ L. 1024. ἀμφίψασαν ἃ ἐπηγγελόμην Bar. 1. 1027. φιὸ ſola totam lineam occupat. 1028. πάντα γὃ ἂν Bar. 2. 1031. ἀχὶ δράσσσα Bar. 2. 1042. δὲ σῦ L. 1059. κὸ' ἦν Bar. 2. τυγχανῃς L Bar. 2. 1061. ἐπίσας B. Bar. 1. 2. 1069. ἃ μὰ τὰν B. Bar. 1. 2. 1071. γὃ deeſt. L. B. ἀπιστοι B. Bar. 2. 1076. σφίσιν Omn. 1077. δὴ deeſt L. B. 1087. τίς ἂν ἔν B. Bar. 1. 1091. ὡς κὴ σὺ Bar. 2. πάγκλαυστον Omn. 1094. γι deeſt Omn. 1097. κὴ πλέτῳ τ̃ L. B. Bar. 2. 1100. σὺν ἐῶλᾳ̃ L. B. Bar. 2. 1103. Διὸς Omn. 1107. εὖ δ' ἱκανῆς L. B. Bar. 1. 1119. μοικρὰ B. 1121. ἢ ἐγὼ B. 1123. Ὀρεσείων Bar. 2. 1124. τὸ χείνν Bar. 2. 1130. γ' deeſt Bar. 2. ταφὶ B. Bar. 2. 1134. ὥσπερ Bar. 2. 1137. ὤφελες Bar. 2. 1139. κἀνασάσασα Bar. 2. 1147. ξίναισι L. B. Bar. 2. 1148. μικρᾷ B. Bar. 2. 1154. σοὶ L. B. Bar. 1. προσπνδόμην Bar. 1. 2. 1158. Θανόντι L. B. 1162. ἀλλὰ ταῦθ' B. 1166. οἴ μοι μοι. Omn. 1168, οἰ μοι, μοι Bar. 1. 2. L. 1174. ξὺν σοι Bar. 2. 1180. ποίαν λόγων L. 1203. ὃδ' ὁ κωλ. L. ὁ παρὴξων Bar. 2. 1204. ὃς γὃ ἦν μοι B. σποδᾷ Bar. 1. 2. 1206. ἐποικτείρας με σὺ Bar. 1. 1252. ἃ μὰ τὴν B. Bar. 1. 2. 1257. ἄρης Ενεσιν· εὖ ἔξοιθα πέρασθεῖσά πω Omn. 1258. Ὀτλοτοί. Omn. 1262. ὑμίτερον Omn. 1266. σὺπφν Bar. 1. 2. 1267. δίκαια L. B. 1272. τίς ἂν ἂν ἀξίαν γε σῦ πεφηνότος Μετᾳ̃άλοιτ' Omn. 1277. στὰν θεοί μ' B. Bar. 2. 1278. ὀτλοτοὶ deeſt in Omn. 1281. εἴ σε Θεὸς ἐπᾶρσεν ἀμείστερα πρὸς μέλαθρα Omn. 1284. σε deeſt. L. B. Bar. 2. 1295. ἤλπισα B. 1310. γᾶν Bar. 1. 1312. σίνεζ Bar. 1. 2. 1323. φαιδρὸν L. Bar. 2. 1361. ξυνίης L. B. 1362. γ' deeſt L. 1381. κυκλᾶσι L. B. Bar. 1. 1383. σφᾶν Bar. 1. 2. 1384. ἔρδει Bar. 2. 1393. ἢ σε Bar. 2. 1396. προσπιτνᾷ Bar. 2. 1397. ἀρρωγὸς Bar. 2. 1402. βεβᾶσιν, ἄρτι Bar 1. 2. 1405. γ' deeſt. B. Bar. 1. 2. 1408. τεγας L Bar. 1. 1409. ἀρχεόπλυτα Bar. 1. 2. 1410. χερσὶν Omn. 1412. Ἐρωῖς ἐπάγῃ B Bar. 2. 1421. αὐτὸς deeſt L. B. 1423. ἀπολυτον Bar. 1. 1425. ἀνηκεσ'

ἀ

ἀ δύσπους Bar. 1. 2. 1429. ὦ τέκνον, ὦ τέκνον L. Bar. 2. 1431. ἐκ deeſt. B. 1435. καθημέρια Bar. 2. 1436. φθίνῃ, ſemel. L. Bar. 1. 2. 1441. τιλᾶσιν B. Bar. 1. 2. 1443. γ᾽ deeſt Bar. 1. 2. 1447. γε deeſt B. L. Bar. 2. 1451. ἀτιμώτᾳ B. 1454. ἄψορον Bar. 1. 1455. ἡμῶν Bar. 1. πρόσπτοις L. B. Bar. 1. 1458. ὅσσον Omn. 1461. ἢ νεοῖς L. 1464. τἀνθένδ᾽ Bar. 1. 2. μέλοι τ᾽ L. Bar. 1. 2. 1466. ἐπίως σὺ ἐπῇς L. ἢ πίων Bar. 2. 1476. ἐμῶν πε φιλτάτων Bar. 1. 2. 1481. πάρεσιν ἡμῶν Bar. 2. 1483. μ᾽ deeſt. B. 1492. κρείσσοσιν Bar. 1. 2. 1496. συγγενές τοι κἀτ B. Bar. 2. 1497. βάσαζε Bar. 1. 2. 1498. φίλῳ Bar. 1. 2. 1502. λεύσω Bar. 1. 2. 1510. ἐσφάλε Bar. 1. 2. 1511. μὲ Bar. 1. 2. 1514. μὴ κύμῃ Bar. 2. 1515. μεμιγμένων B. Bar. 2.

Variæ Lectiones in Electram *ex edd. Ald. & Turneb.*

Verſ 43. Ὑποπλεύσιν Ald & Turn. in Margine 56. Θήσκοντες Turn. in Marg. 113. αἳ τὰς Ald. 114. deeſt τὰς Ald. 128. τοκέων. Turn. in marg 139. γόοις Ald. 145. ὃς τ᾽ Ald. 182. βυνόμοι Turn. in marg. 211. Θεὸς ὁ μίγας Ald. 218. ἐμπίπλ. Ald. 223. ἠναγκάσθω, σὺ δ᾽ηνοῖς Ald. 227. μὲ βίῳ ἔχῃ Ald. 228. φιλία Ald. 347. θάτερ᾽ Ald. Turn. in marg. 407. ἐκπορεύῃ Ald. & Turn. in marg. 416. σμικρῷ Turn. in marg. 464. ἐμόιτ᾽ Ald. 514. ἐκρεμφεῖς Turn. in marg. 528. ἐξ ἐμοῦ. καλῶς ἔξοιδα Ald. 530. εἶλεν, σὸν Ald. 535. τεκοῦσ᾽ Ald. 536. τὸ χάριν τίνος Ald. 556. γ᾽ ὕπερ Ald. 598. ἰὼς Turn. in marg. 638. ὧν Ald. 678. πάλαι λέγω Turn. in marg. 708. Αἰνῶν Ald. 691. ἔργα δὲ κράτη Turn. in marg. 705. ἄγων Turn. in marg. 759. κήαντες Ald. 786. μείζω Ald. 729. συμπλαίσι. Turn. in marg. 797. ἔκλυν--παύσατεν Turn. in marg. 825. π. π. κ. δ. η. π. φαίθων Ald. 826. ἄλ. εἰ. τ. ἐφορ. Ald. 842. ἔρκισι κρ. Ald. 843. γυναικῶν ἀπάταις Ald. 852. --ἐτ᾽ ἐδ᾽. ὡς Ald. 857. πανσύρτων Turn. in marg. 858. ἀχέων. ἀρχαίων Turn. in marg. 862. τ. φ. αὐδᾶς δὲ ποῖον Ald. 863. π. ε. ε. ποινοτόκων Ald. 872. ἐμᾶν χθρᾶν Ald 874. κ. ϗ. τ. τ. ἀντιάσας Ald. 904. ἐγχείπῃ Ald. 1004. Χερὶ Ald. 1068. ἐπίσας. poſt paulo, ἀκόντοις Ald. 1077. δὴ abeſt Ald 1087. τίς ἀν ἔν Ald. 1090. ὡς abeſt, & incipit ſequenti ſine τε Ald. 1091. πάγκλαυσον Ald. 1094. γε abeſt Ald. 1096.--πέρθε Καὶ πλήκτῳ τ᾽ Ald. 1100. σὺ ἐῶ λᾷ Ald. 1103. Διὸς Ald. 1123. Ὀρεσσίων Ald. 1130. τάδε Ald. 1156. θανόντι 1199. ἀνάγκη Ald. 1245. ἰὼ γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων Ald. 1252. Ἀλλ᾽ ἃ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν Ald. 1255. περ. ἄχ. ἔνδον γυναικῶν ὧν ἀφ. Ald. 1258. ἔνεσιν. εὖ δ᾽ ἔξοιδα πφραθεῖσά τι. Ald. Ὀπλοτοῖ Ald. 1262. Ἀμείτερον Οἷον ἔφυ κακὸν Ald. 1264. ἔργων Ald.

1265.

1265. ὁ πᾶς ἐμοὶ Ald. 1266. ὁ πᾶς ἂν πρίποι παρ. ενν. Ald. 1267. τάδε δίκαια χρόνος Ald. 1272. τίς ἂν ἂν ἀξίαν γε σε πιφηνότος Ald. 1278. Ὁτοτοτοῖ abeſt Ald. 1281. Εἴ σε Θεὸς ἐπῶρσεν Ἀμίτρα πρὸς μέλαθρα Δαιμόνιον Αὐτὸ τίθημι ἐγώ Ald. 1284. σε deeſt Ald. 1328. φαιδρὸν Turn. in marg. 1408. ςέγας Ald. 1410. αἶμα χεροῖν Ald. 1412. Ἑρμῆς ἐπαγγ Ald. 1421. Αἴγισθ' ὁμηλά. omiſſo αὐτὸς Ald. 1425. Ἦκεσ' ἀνήκεσα δὸ .-ςανος Ald. 1433, 1444. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα. νῦν σε Μοῖρα καθημερία Φθίνῃ Ald. 1447. κυρεῖγε Ald. 1455. Εἰσορᾶτέ πε Ald. 1455. Τ' ἄνδρ' ἐφ' ὑμῖν; Οὗτος οὐ προαςίε Ald. 1457. &c. Βᾶτε κ. ἀντ. ὅσον τάχιςα, Νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν. Ald. 1466. &c. Ἠπίως Πρὸς ἄνδρα τόνδε, συμφέροι Λαθραῖον, ὡς ὁρᾶσῃ πρὸς Δίκας ἀγᾶνα Ald. 1515. -- μῶν Ald. 1546. τῇ νῦν ὁρμῇ Ald. 1547. τελιωθὲν Ald.

FINIS.